SONSUZLUK KULESİ

Sonsuzluğa Uzanan Yolculuk

Berkay ÖZCAN (AHHA)

Amatörce hazırlanmış bu e-kitap,

Sonsuzluk Kulesi bloğunda paylaşılmış olan yazıların yayın tarihi sırasıyla derlenmesinden ibaret olup yeni paylaşımlarla beraber güncellenecektir.

Faydalı olması dileği ile..

® Bu e-kitap karşılıksız paylaşılmak üzere hazırlanmıştır.

YAZAR ve KAYNAK belirterek çevrenizle hiç bir bedel talep etmeksizin paylaşabilir, çoğaltabilirsiniz.

Copyright © 2015 Sonsuzluk Kulesi

Öneri, katkı, görüş ve eleştirileriniz için..

sonsuzlukkulesi.com

info@sonsuzlukkulesi.com

Bi-İsmi Allah...

Mutlak Varlık'ın mânâları ile oluşan, hareket edenim!..

Lâ ilâhe illâ Allah...

Beyin veritabanımın oluşturduğu "Sanal Kimliğim" yoktur,

sadece Mutlak Varlık!..

Subhân Allah...

Mutlak Varlık, varlık vererek hata ettiğim sanal kimliğimden beridir!..

sonsuzlukkulesi.com

info@sonsuzlukkulesi.com

Hakkında

(Her tanımlama sınırsızlığa getirilmiş bir sınırlamadır!)

Berkay Özcan

Aralık 84, Trabzon doğumluyum. Üniversite hayatıma kadar da Trabzon şehrinde büyüdüm. 2008 yılında Üniversiteden **Moleküler Biyoloji ve Genetik** bölümünü tamamlayarak mezun oldum. Ardından **Biyo-nanoteknoloji** alanında Master çalışmalarımı bitirdim. 2012 yılı itibariyle akademik çalışmalarıma gene aynı alanda Doktora yaparak devam ediyor ve 2009 yılından beri de üniversitede **Araştırma Görevlisi** olarak çalışıyorum.

İleri düzeyde **İngilizce**, araştırmalarıma yetecek derecede de **Kur'an Arapçası** bilmekte ve daha derinlemesine öğrenmeye de devam etmekteyim.

Okumayı, acımasızca sorgulamayı ve eleştirel yaklaşımı, fikirler arası kafa patlatmayı, dil bilgisine ve anlatıma özen göstererek yazı yazmayı seviyorum.

Bilimin birçok alanına olan ilgim, üniversite hayatımın ilk yıllarında karşılaştığım dine, hayata **tasavvufi bakış açısıyla** birleşince, edindiğim düşünce ve hissedişlerimi paylaşma maceram, 2008 yılının Nisan ayında, Tasavvuf & Bilim içerikli yayınlar yapan **Yorumsuz Blog** isimli web sitesinde, kimi yazılara yorumlar yapmakta iken sitenin değerli sahibinin teklifi, vesilesi ile başladı ve sonrasında da devamı geldi. Site kapandıktan sonra da 2012 yılından bu yana paylaşımlarımı vaktim oldukça bu blogda Bilim & Din & Tasavvuf & Bireysel Gelişim sentezli yazılarla devam ettiriyorum.

Berkay Özcan mahlasını kullanarak,

“Her ne ararsan Kendinde ara” anahtar düsturuyla dışa değil, içe yönelmeye çalışıp yola çıkmaya niyetlenerek, **“Çok düşünüp az konuşmak”** ilkesini hayatına katmaya çalışan bir beyin olarak hiç bir siyasi, ideolojik, dini görüş ve cemaatle, kurumsallaşmış, katı-şekilci-materyalist-otoriter din-mezhep anlayışlarıyla bağım bulunmamaktadır.

Sevgideğerli dostlar, arkadaşlar,

Bu siteyi kurmaktaki bir amacım da **okur-düşünürler** ile **interaktif** bir şekilde **Sonsuzluk Yolculuğu**muzdaki soruları, sorgulamaları, arayışları, konuları daha da açmak, ezberleri sorgulamak ve de bozmak.

Lütfen katılımcı - paylaşımcı olmaktan, sorgulamaktan, eleştirmekten geri kalmayın. Bir kişinin başköşede anlatımcı olduğu, diğer herkesin el pençe, kafa sallayıp sadece dinlediği, onayladığı eski tip anlayışlar yıkılsın, yıkılıyor da :).

Rabbim ilim tanklarımızı hayrette/hayranlıkta/haşyette bırakacak şekilde doldursun Sevgi-değerliler.

Sevgİlim ile...

Berkay ÖZCAN

İÇİNDEKİLER

- Gizli Hazine || Âlem'in Belirişi
- RUH ve Zihin
- İnsan'ın Evrimi
- Evrim Teorisi Hakkında
- Zikir ve Beyin
- Zikirde Hissedişin önemi
- Evliya, Allah'ın Velisi oldukları
- Mürid ve Tarikat Üyesi farkı
- Ezelî Sistemdeki "Kendiliğinden" mekanizması
- Âdem hikâyesinden Âdemî Şuûr Metaforuna
- Neden Evrimsel Yaratılış?
- Her Ne Ararsan Kendinde Ara
- Hakikat | Kavramların yokluğu
- Toplu Bilinçaltı ve Kader
- Evrensel Şuûr ve Kader
- Bilinç – Şuur ayrımı
- Rab-Rabbül âlemin
- Yol Göster Bilmeceme!
- Uzay-Zaman ve Zihin Bilmecesi
- İslam Medeniyetinde Evrim Düşüncesi
- Korkmadan Sorgulamak
- Bende Saklı..
- Kur'an'ın Şifresi
- TEK'im. TEK!..
- Cinler | Bilinçaltı "saklı kişilikler"
- Holografik Yansıma
- Bazı Gerçekler Niçin Saklanır?
- Gizil Arayış
- Süleyman'ın Cinleri
- NOKTA'daki Nükte!..

- Bir AŞK hikâyesi..
- Güneş Cehennem mi?
- Dinde Dilsel Takıntılar
- Beyindeki dedi 'kodu'
- Fikre Takılanlar
- Fikre Düşenler
- Kur’an’da Çok eşlilik ve Cariye kavramı
- Yanlış Yönde Mistik Sıçramalar
- Evrenin sembol diliyle Habil ve Kabil
- SubhanAllah
- Tefekkür
- Afaki Tefekkür
- Göğü dinleyen Cinler
- Plasebo Aydınlıkta kaybolmadan..
- Astroloji: İçimizdeki Gökyüzü
- SÛR’a Üfürüldü!..
- İman & İnanç ayrımı
- Muhkem ve Müteşabih ayetler
- Allah yolunda öldürülenler
- Kitap önerileri
- Rabbim, ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster!
- Kur’an’da Oruç
- Allah’ın Beşer ile konuşması
- Sahih Hadisler Gerçek midir?
- Riyazet: Dengeli Yaşam
- Riyazet: Dengeli Yaşam – 2
- Riyazet: Dengeli Yaşam – 3
- Riyazet: Dengeli Yaşam – 4
- Riyazet: Dengeli Yaşam – 5
- Riyazet: Dengeli Yaşam – 6
- Kur’an’da Hırsızlığın cezası
- Kur’an’ın dili, Arapça mı?

Gizli Hazine || Âlem'in Belirişi

29 Nisan 2008

Gizli bir HAZİNE *(idi)*. *İdi* mi, yoksa şu anda da öyle mi, **ZÂT**en? **Bilinmek için Âlem, bilmek için Âdem meydana gel*(di)*.** Geçmiş bir zamanda mı meydana geldi, geçmişte mi bir HAZİNE idi? Hayır! Boyutsal önceliğimizde, en derin (?) boyutumuzda, Özümüzde, o **El-Evvel**. Öyle bir ÖZ ki, bize **Şah damarımızdan bile daha yakın**. **İçte-ötede değil**, mekânsız ve hatta algılayabilirsek boyutsuz derinliğimizde! Tıpkı, vücudumuzu meydana getiren hücrelerimizin, atomlarımızın bizden sıfır mekân-boyut uzakta olması gibi. **Bizler aynı zamanda hücrelerimiz, atomlarımızın kendisiyiz. Bizden ayrı-gayrı değiller.**

(?) eklemeleri boyutumuzdan yapılmış mecburî temsili betimlerdir.

Kendini bil(e)mediği (?) boyut*(suzluk)* ile, Âdem-Âlem ile kendini bildiği (?) boyut aynı ANda var. Kendini bilmek (≈Âdem) ve bilinmek (≈Âlem) için AYNA gerekti, (kendinden ayrı olmayan) AYNAya **Âdem(ler) olarak baktı** (?), Âdemlik boyutunu yarattı; AYNAdaki kendini algıladı, Âlemleri yarattı, **Âlemler olarak göründü, Kendi!**. AYNA'nın karşısında KENDİNİ (?) BİLdi.

Kendini, Kendiyle, Kendinde bildi-biliyor-bilmekte. Kendi, Kendisiyle, Kendinde bilindi-biliniyor-bilinmekte, AN'da!

Âlemler, **Âdemlerin (!)** bedenleri. Algıladığımız her şey (yazı yazdığınız klavye, bilgisayarınız, odanız, masanız, eşiniz, işiniz, aşınız vs.) Âdem olanın bedeni! Beş duyunun Âdem olmayana verdiği yanıltmacadan dolayı, bedenim ve ondan ayrı bir evren yanılgısına düşüyor, **insan**.

Evren gerçekte sizsiniz, siz şu an algıladığınız evrensiniz. Evren, benliğimizin ta kendisidir. **Her "benlik" diğer benliklerle etkileşim içinde olan ayrı bir paralel evrendir.** Ve bu yüzden Evren içi

evrenlerde yaşamaktayız. Sadece ve sadece kendimizi, kendimizdekini algılıyoruz. **Evren, bize bizi gösteren bir AYNA. Âlem, Âdem ile var olabiliyor ancak!** Âdem, algılamasını kestiğinde Âdem=Âlemi de kaybolur.

"Baktığımız, âlem; "gördüğümüz" ise biziz.

***

Zât, Bilmekliği-bilinmekliğinin sonucu olarak Sonsuz boyutlar, aşağı boyutlar olarak yansıdı-yansıyor-yansımakta, AN'da!

Bu ne demektir? Bir yaklaşım olarak,

≈ …'da (∞ boyut) … var, …'da (∞-1 boyut) … var, >>>>……..>>>>, Küp'te (3 boyut) Kareler var, Karede (2 boyut) çizgiler, çizgide (1 boyut) noktalar (0 boyut) var, ANda! **TEK bir VARLIK var!**

Âdem, AN'da aşağıların en aşağısında, zaman-mekân yanılsamasında ete kemiğe bürünüp *"maden, bitki, hayvan, cin, insan"* olarak göründü = Âlemi gördü; Âlemin Âdemliğinin içeriği, yansısı, aynası olduğundan bihaber olarak. Zâtî vatanından habersiz olarak…

***

Zât?

Sonsuz üssü sonsuzu içeren Mutlak Sonsuz ZÂTı algılayabilmek ?!

Küçük "benlik"lerimizle evrenimizi, Dünyamızın büyüklüğünü, Dünyanın Güneş'in yanındaki ölçüsünü, Güneşimizin diğer büyük yıldızlar indinde yerini düşünmeye niyetlendiğimizde dâhi hayretler içerisinde kalıyoruz.

Bu düşünsel yolculukta evrenimizin havsalamıza sığmayan akıl almaz büyüklüğünü de idrak etmeye çalıştığımızda ise birden sırtımızın ürpermesiyle irkiliyor ve evrendeki **yerimizin** farkına varıyoruz.

Öyle bir büyüklük ki, evrenimizin en yüksek hızına sahip ışık (300 milyon metre/saniye) bile **gözlem ufkumuz**un sınırındaki göksel cisimlerden **14 milyar yıl**da **[1]** ulaşabiliyor dünyamıza. Gözlem ufkumuzun **sınırının olması,** oradan ötedeki **ışığın bize ulaşamamasından** kaynaklanıyor. Evrenimiz o bölgede ışıktan daha hızlı bir şekilde genişlemekte **[2]** ve ışığını bize iletememekte!

[1] *Kaba bir hesapla bu değer 10^23 (100.000.000.000.000.000.000.000) km'lik bir mesafeye tekabül etmektedir.*

[2] *Yaklaşık 15 milyar yıl önce meydana gelen* ***"Büyük Patlama"*** *ile Evrenimiz (uzay-zaman) oluşmuş olup patlamanın etkisiyle hala da büyük bir hızla genişlemektedir. Patlama ile kastedilen günlük kullanımındaki gibi bir patlama olmayıp* ***Soyut Potansiyellerin*** *bulunduğu çok boyutlu Hilbert Uzayındaki alandan bu tarafa* ***büyük bir enerji dalgasının*** *kaçışı olarak ifade edilebilir. Bu enerji evrenimizin tüm madde-enerji içeriğini oluşturmaktadır.*

10^80 atom, bunun milyarlarca katı da foton içeren Evrenimiz afakî bakışla gözlemlendiğinde bu kadar büyük iken bir yandan da içe doğru da bir o kadar küçülüyor ve düşünen insanı hayrette bırakıyor.

Dokularımız, hücrelerimiz, protein moleküllerimiz, küçük moleküller derken, artık en güçlü elektron mikroskoplarımızın dahi göremediği atomların etkileştiği nanometrenin (10^-9 m) ondalıklaştığı bir seviyeye iniyoruz.

Tefekkür mikroskobuyla varlığı büyütmeye devam ettikçe Kuantum ölçeğinde rengârenk evrenimizin birden kaybolduğuna, maddenin madde olmaktan çıktığına, zamanın bile akacak zaman bulamayıp, teğet geçtiğine şahit oluyoruz!

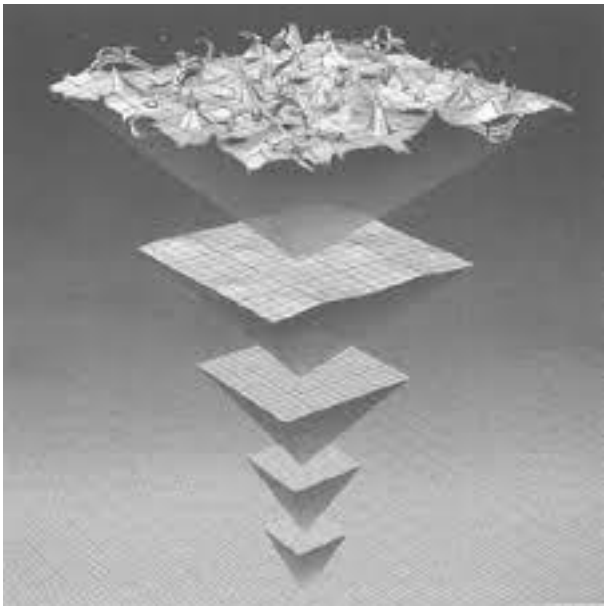

Newton yasalarının işlediği makroölçekli evrenimizin nedenselliği, belirlenimciliği (determinizm), düzenliliği, sağ duyuya uygunluğu birden ortadan kalkıp yerini evrenimizin en alt düzeyinde **belirsizlik ilkesi gereği** neden-sonucun, geçmiş-geleceğin, ileri-gerinin, uzak-yakının birbirine karışıp kaosa dönüştüğü, Kuantların (yeni fizikte Stringlerin-Sicimlerin) yer aldığı, Saf enerji alanına, Kuantum köpüğüne (Planck Ölçeği=10^-35 m, 10^-43 sn), **evrenimizin kumaşına** bırakıyor.

Kuantum mekaniğinin boyutsuz, noktasal olarak düşündüğü kuantlardan daha da derine inildiğinde, maddi bir yapılanma olarak algılanan evrenimiz, **soyutlaşıp** maddenin ortadan kalkmasıyla yerini **Soyut Potansiyellerin**, **Saf Bilginin** var olduğu yepyeni boyutlarıyla (**içe doğru kıvrılı**) **[3]** bir uzay alanına bırakıyor (**Soyut Hilbert Vektör Uzayı**).

[3] *Kuantum fiziği var olan her şeyin temel yapıtaşlarının artık ikiye bölünemeyecek kadar çok küçük "kuant" denilen* ***noktasal enerji paketçikleri*** *olduğunu söyler. Evrenimizi meydana getiren* ***"kuvvet alanları" (zaman akmaz)*** *ve bu alanların yoğunlaştığı yerde beliren****"parçacıkların" (zamanları ileri akar)*** *hepsi kuantlardan meydana gelmektedir.*

Noktasal oldukları*nı kabul etme evreni her şeyi ile açıklayacak tek bir teori oluşturmak için çalışan fizikçilerin denklemlerinde aykırılıkları, çözülemeyen sonsuzlukları beraberinde getirdiği için modern fizik* ***ek boyutlara gereksinimi*** *doğurmuştur. Artık* ***10 boyutlu Sicim, 11 boyutlu M teoremleriyle*** *birlikte yeni boyutlar eklenerek, yani yeni bakış açısıyla* ***nokta (n0), kalem (n1)*** *gibi bir uzunluğa,* ***kalem, kitap (n2)*** *gibi*

bir alana, ***kitap da kürsüye (n3),*** *>>>> **(n7)** dönüşmektedir. Noktasal gözüken kuantlar bu saklı boyutlardan gelen enerji girdisinin ölçüsüne göre titreşerek fotonları, kuarkları, elektronları, atomaltı parçacıkları meydana getirirler.*

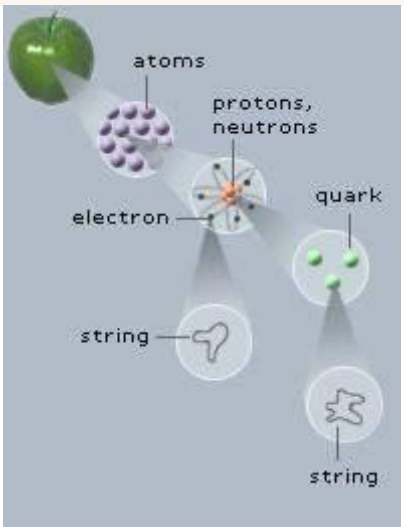

Hilbert Uzayı, evrenimizden, uzay-zamanımızdan önce ve sonra, yâni AN'da, **Evrenlerin tohumlarının atıldığı**, içerisinde filizlenip genişlediği, kimi katmanlarında zamanın olmadığı, kimisinde zamanın ters aktığı, **ışıktan hızlı titreşen** Sıfatsız, Yakın=Uzak, Yaşlı=Genç, Olum=Ölüm ün BİR olduğu dev evren. Burada her şey AYNI YERDE, AYNI ZAMANDAdır. Sizin, odanızda uçan bir sineğin, gördüğünüz her şeyin hologramik kalıbı burada eşzamanlı olarak vardır. **"Ben"ler yok, BİZ vardır.**

4 boyutlu gözüken Evrenimiz bu (saklı 7 boyutla beraber) 11 boyutlu **[4]** evren ile her zerresi diğer bir zerresiyle, şu an tüm zamanlarla da dâhil olmak üzere birbirine BAĞLIDIR. Bu bağlılık tüm evrene bir **farkındalık**, Tümel Bilinç vermektedir. Burası Evrenlerin, her şeyin RUH'udur. Burası **RUH'tur [5]**.

Derin Tefekkür ile Zikirle, Meditasyonla, Astral seyahatle ve kimi zaman rüyalarımızda girdiğimiz âlemdir burası. Burası, kişisel, toplumsal, evrensel toplu bilinçaltının olduğu yerdir. Düşünce **[6]** denilen çabasız süreç bu uzay sayesinde gerçekleşir. Yaratıcı ilhamlarımızı her şeyin var olduğu bu sonsuz uzaydan alırız.

[4] *Algıladığımız evren en-boy-yükseklik denilen 3 uzaysal boyuttan ve hissedilen 4. zaman boyutundan oluşmaktadır. Zaman, 4 boyutlu bir mekânda dizilmiş 3 boyutlu uzayların akışından kaynaklanır. Yaşadığımız her (10^-43 sn'lik) an bu 4 boyutlu hiper mekânda dizilmiş 3 boyutlu küpler. Bunu algılayabilmek için 3 boyutlu bir kürenin 2 boyutlu saydam bir yüzeyden geçerken 2 boyutta çıkardığı kesitleri düşünebiliriz.*

Yaşamımızın her anı da 4 boyutlu tümel varlığımızın 3 boyuttaki kesitleridir.

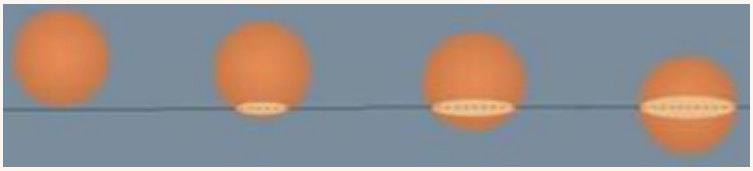

*4 boyut başlangıcından sonuna kadar evrenimizin tarihini içerir. 4 boyutta yaşadığımızdan **3 uzay boyutunda ileri geri gidebiliyoruz**. Bir üst 5. boyut ise evrenimizin başlangıcından sonuna kadar yaşayabileceği alternatif yaşamlarını, paralel gerçekliklerini de içerir. Dalga fonksiyonun çöküşüyle 5. boyuttaki olası gerçekliklerden birisi 4 boyutlu evren olarak varlık kazanır. 5. boyutta eğer kendimizi bulsaydık 4 boyutta yaşamımızın istediğimiz **zamanına (geçmiş-gelecek) sıçrayabilirdik**. 6. boyutta ise alternatif zamanlara da sıçrayabiliriz. Örneğin, şu anki yaşamımızda zengin değil isek, zengin olduğumuz bir alternatif yaşam tarihine sıçrama yapabiliriz. Tüm bunlar 7. boyutta bir **noktadır**. 8. boyut sonsuz alternatif yaşamları olan evrenimiz gibi sonsuz evrenleri kapsar. Bu evrenler arasında sıçrama ise 9. boyuttan gerçekleşebilir. Bütün bunların hepsi 10. boyutta tek bir **noktadır**.*

***[5]** RUH, ışıktan milyarlarca kez daha hızlı titreşen UZAYdır. Bilim literatüründe, ışıktan hızlı titreşen **bütünsel** varlık alanı **Takyonlar** ismiyle yer almıştır. Takyonlar, kuantlar gibi kesikli yapılar olmayıp bütünseldir. Kuantların oluşturduğu ise çokluk âlemidir.*

*Maddenin ışık hızını geçemeyişi gibi Takyonlar da ışık hızının altında bir hızla hareket edemezler. Işık hızının altına inip enerjiye dönüşmelerini-maddeleşmelerini bizler zaten **kuantum olarak algılamaktayız**.*

*RUH'un sahip olduğu nurani, esiri **"kuvvet alanında" zamansızlık var iken**, takyonların yoğunlaşarak oluşturduğu **hologramik-bütünsel geometrik kalıpların zamanları** -ışık hızından trilyonlarca kez hızlı olduklarından dolayı- **gelecekten geçmişe doğru akar, yani nedensellik ilkesi, termodinamik yasalar tersinmiştir. Sonuç, nedenden önce gelir.** Önce takyonik cam kırılır, sonra takyonik taş atılır. Lorentz*

denklemlerine ışık hızını geçen bir madde yerleştirildiğinde sonuçlar bize ***sanal bir kütle, en-boy değerleri*** *verir. Örneğin, takyonik NUR'dan bir insan -70 kg ağırlığında, -1.70 metre boyunda* ***soyut bir fiziko-matematik ve geometriye*** *sahip olur.*

Din verilerindeki ***nur yapılı melekler*** *ışık hızı ötesine ait takyonik kuvvet alanı ve varlıklarıdır. Işık hızı ötesinde olmaları nedeniyle de ışık hızı ile sınırlı olan bizler tarafından direkt olarak gözlemlenemezler.*

[6] *Düşüncenin kendisi de takyonik bir kalıptır ve ışıktan milyonlarca kez hızlıdır. Bu yüzden örneğin "kırmızı bir gül" düşündüğümüzde* ***anında*** *aklımıza gelir. Şu an farkındalık düzeyimizde olmayan -Bilinçdışı denilen uzayda saklı olan- düşüncelerimiz ışıktan milyarlarca kez hızlıdır ve* ***belirsizlik konumundadır****. Saklı düşüncelerimizden bir tanesine yoğunlaşarak, yani ona* ***soyut enerji*** *vererek onu* ***ışık hızına yakın bir düzeye çekip*** *Takyon uzayında belirgin holografik bir kalıp haline dönüştürebiliriz. Bu âlemde termodinamik yasalar tersinir olduğu için soyut bir maddeye enerji verdiğinizde* ***hızı artacağına aksine hızını yavaşlatırsınız****. Eğer yoğunlaştığımız düşünceye soyut enerji vermeye devam edersek (****aktif imgeleme*** *ile) artık o soyut düşünce ışık hızının altına da düşerek (dalga fonksiyonun çöküşü) madde-zaman âleminde gerçeğimiz olur.* ***Dua veya Çekim yasasının mekanizması da budur.*** *Dualarda devam şartı da bu yüzden aranır.*

Daha önce hiç düşünmediğimiz bir şeyi imgelediğimizde (örneğin uçan siyah bir kurbağa) belirsiz-zamansız takyonik kuvvet alanına biçim veririz. Biçim alan bu takyonik düşüncenin zamanı tersine akacağı için biz daha onu düşünmeden onu geçmişimizde var kılmış oluruz. Bu sayede düşündüğümüz anda hazır düşünce paketi olarak bu uzaydan imgelediğimiz şeyi kendimize çekeriz.

Evrenimizde kuantum (kesiklik), kuantumlaşma-maddeleşme varken burada **Tümellik vardır**, hiçbir şey diğer bir şeyden ayrılamaz, kopamaz. Buraya en küçük kuanttan boyutsal giriş yaparak ayak bastığımız anda **kendimizi, kendi evrenimizi tüm evreleriyle tümel**

olarak izler bir halde bulabiliriz. Burası **Zerre'den Küll'e çıktığımız uzay aralığıdır (Holografik kayıt).**

Sonsuz sayıda evrenler bu tarlada **Büyük Patlama tekillikleri** ile meydana gelir ve **AN'da** da yok olur (Büyük Çökme, Büyük Dağılma). ANda olur ve O ANda da yok olur o evren, ZAMANSIZ UZAYDA. Ama oluşan Evrenin sakinleri, kendi algı boyutlarında milyarlarca yılı yaşar **(Zamanın göreceliği)**. Gerçekte ise ANda var OLup, ÖLmüştür. **OL = ÖL olmuştur.** Çünkü ZAMAN yoktur!

HER ŞEY BAŞLANGIÇTA SON BULMUŞTUR!

Evet, bizim evrenler gibi sayısız evrenlerin, düşündüğümüz-düşünemediğimiz-düşünemeyeceğimiz her ihtimalin **süperpozisyon halinde** üst üste bindirilip potansiyel olarak bulunduğu, duruma göre var oluşa geçirildiği, yaratıldığı yer. **Sonsuz kere atılan sonsuz yüzlü bir zar MİSALİ...**

Bir tefekkür daha...

Sonsuz kez atılan, sonsuz yüzlü, sonsuz tane zar... Sonsuz olasılıklı evrenleri içinde barındıran bu sonsuz uzay gibi uzayları da içinde barındıran bir **HİPER UZAY**...

Ve bunların üzerindeki sonsuz boyutlu diğer -bize Gay(ı)p- Âlemler...

Bir nokta olan DEV evrenimiz gibi sonsuz noktalardan (evrenlerden) oluşan sonsuz uzunluklu **bir çizgi**... (sonsuz, n1)

Sınırsız uzunluktaki çizgi gibi sonsuz çizginin oluşturduğu sonsuz **bir kare alan**... (sonsuz*sonsuz, n2)

Sınırsız bir kare alan gibi sonsuz kare alanın oluşturduğu sonsuz **bir küp hacim**... (sonsuz*sonsuz*sonsuz, n3)

Kenarları sonsuz hacimli küplerden oluşan **hiper küp hacim...** (sonsuz*sonsuz*sonsuz*sonsuz, n4)

.....

.....

(Sonsuz^sonsuz, n∞)

Gayb oluyoruz...

.

RUH ve Zihin

13 Mayıs 2008

İlk bölümde, algıladığımız çokluk âleminin tüm bileşenlerinin bulunduğu bütün olası **kuantum durumlarının, RUH denilen UZAY'da potansiyel halde** (=açığa çıkmamış **ham data**), tümel, eriyik bir yapı olarak bulunduğunu anlamıştık. Düşünsel yolculuğumuzun bu bölümünde şu soruya cevap arayacağız:

Tek ve Tümel olan RUH'taki "BEN"lik, çokluğa, "ben"liklere nasıl dönüşmektedir? Tek olan BEN'lik kendini "benlik"ler olarak nasılalgılamaktadır?

Kuantum Teoremi bize bu sorunun cevabının **"RUH'un lokalize Algılaması"** yoluyla olduğunu **işaret** etmektedir.

Parçacıklar algılanmadıklarında olasılık dalgaları olarak RUH adlı -matematikte karmaşık **[1]** *(imajiner)* sayılar olarak anlatılan- Soyut Hilbert uzayının en yüksek eksponansiyel (üssel) durumunda yayılmış halde (**süperpozisyon**), ışık hızının milyarlarca katı hızlarda **belirsiz bir şekilsizlik** biçiminde bulunurlar. Yâni **algıladığımız evrenimizin her an her yerinde gözükebilme potansiyeli halindedirler**. **Algılandıkları takdirde, ışık hızına yakın bir hıza düşerek holografik-düşünsel bir kalıba, ışık hızının altı bölgeye indiklerinde ise maddeye/kuantik yapılanmaya dönüşürler.**

[1] *Örneğin, √(-4) böyle bir karmaşık/imajiner/soyut bir sayıdır. Bu sayının evrenimizde karşılığı yoktur. √(4)=2 iken √(-4)=2* ***i*** *olarak gösterilir. Günlük yaşamda kullandığımız pozitif ve negatif sayılar sayı doğrusunda 0'ın sağ veya solunda gösterilmelerine karşın karmaşık sayılar bu sayı doğrusuna* ***dik bir doğrultuda*** *gösterilirler (farklı bir boyuta aitmişçesine).*

Konuya varlıklarımızın "ne ve nasıllığını" birtakım **gerekli bilgileri** ayrıntılayarak devam edelim.

Kuantum mekaniği bizlere evrenimizde **gözlemlediğimiz her şeyin parçacık ve dalga dualitesine sahip olduğunu** belirtir. Fakat bu ikilik **aynı anda** gözlemlenemez. Biri olmadan da diğeri asla olamaz, düşünülemez. Dahası, bu iki özellik birbirinden ayrı iki şey, iki ayrı yapı değildir. **Dalga yapı, parçacığın belirsiz hâli-yönü, parçacık yönü de dalganın gözlenmesiyle belirlenmiş yüzüdür.**

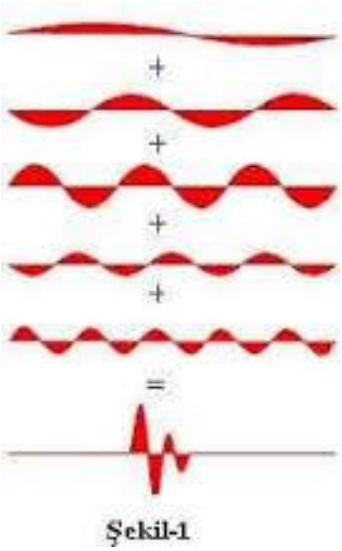

Şekil-1

Dalga özelliği ile kastedilen gerçekte **olasılık dalgalarıdır**. Olasılık dalgaları (= de Broglie madde dalgaları), elektromanyetik dalgalar (Radyo, kızılötesi, morötesi, X ışınları, gama ışınları gibi) veya fizikteki diğer mekanik dalgalar (ses vs.) gibi uzay boşluğunda veya havada yayılan dalgalar olmayıp tamamen **soyut dalgalardır**. Yayıldıkları alan ise **soyut Hilbert uzayıdır [2]**. Tıpkı su dalgalarının birbirlerini söndürüp yok ettikleri veya güçlendirdikleri gibi olasılık dalgaları da birbirlerini etkileyerek (toplanıp çıkartılabilir) etki değerlerini, yani Hilbert uzayında yayılı olasılık değerlerinin hem **yayılım uzunluğunu** hem de **belirli bölgedeki olasılığın değerini** değiştirebilirler (**Şekil–1**).

[2] *Bu uzay adını **David Hilbert** adlı matematikçiye atfen almıştır. Evrendeki her zerrecik (kuant) mini karadelik-akdelik tünelleriyle (10^-33 cm) birbirine buradan bağlıdır. Bu tünel içi alan Hilbert uzayıdır. Her zerrenin içsel boyutta mini karadelik-akdelik tüneli vardır. Bizim boyutumuzda parçacık olarak algılanan şey tünel içi boyuttaki dalga fonksiyonunun algılanan yüzüdür.*

Örneğin, **Şekil-1**'deki 5 tip olasılık dalgasının veya/yâni kendi evrenimizde **karşılığı** olan 5 farklı kuantum durumundaki parçacığın etkileşip dalga desenlerinin birbirine karışmasıyla ortaya çıkan son **durum** bize yayılımın azaldığını ve de **merkezi bölgede** ortaya

çıkma ihtimalinin **arttığını** göstermektedir. Yani, **olasılık dalgaları soyut da olsalar birbirlerini bizim asla göremeyeceğimiz bir alandan etkilemektedirler.**

Olasılık dalgasının yayılımın ne anlama geldiğini biraz daha açabilmek maksadıyla örneğin, **Şekil-1**'deki dalga desenlerine sahip parçacıkların durumuna bakalım. Bu parçacıklardan birini **gözlemlediğinizde** örneğin **"a"** koordinatında görünür olacaktır. Fakat **koşulları değiştirmeden** aynı parçacığa dönüp tekrar ve tekrar baktığınızda ise aynı parçacık **"b", "c", "d", "..."** gibi birçok noktalar da görünecektır. Fakat şekildeki son dalga desenine sahip sistem gözlemlendiğinde gözükeceği yerlerin-noktaların sayısı daha az olacaktır.

Gözlem sayısını artırdığımızda elde edeceğimiz sonuçlar bizlere o parçacık hakkında **istatistikî bir bilgi verecektir**. Örneğin, % 20 ihtimalle "a" da, % 30 ihtimalle "b" de, % 25 ihtimalle "c" de gözükebilir diyebileceğiz *(**Gözlem yapmadan önce,** olası tüm durumları içeren (süperpozisyon hali) denkleme **Schrödinger'in dalga fonksiyonu** denilir).* Fakat bu istatistikî bilgi günlük yaşamımızdaki gibi, bir parçacık 100 birim zamanın 20 biriminde "a" da, 30'unda "b" de, 25'inde de "c" de bulunmaktadır anlamına gelmemektedir. **Gerçekte, sistem hakkındaki bilgi eksikliğimiz nedeniyle bu olasılık durumları var değil, sistemin kendisi olasılık durumundadır.** O parçacık **bir bütün olarak aynı anda** (üst üste) tüm bu bölgelerdedir. Fakat **bu üst üste bindiriliş *(süperpozisyon hâli)* kendi 4 boyutlu uzayımızda mümkün olmayıp çok boyutlu Hilbert uzayındadır.**

İstatistik verilerin olması bu olasılıklardan kimisinin gerçekleşme olasılığının diğerlerinden **daha büyük** olduğunu anlamındadır. Daha somut olması için bu kısmı da biraz daha açalım.

Bilindiği gibi enerjice dinamik, kararsız **radyoaktif çekirdekler** -örneğin- bir alfa parçacığı yayarak daha kararlı hale gelir ve çekirdeklerini daha sakin bir duruma sokarlar. Fakat Newton

yasalarıyla bu olaya bakıldığında olmaması gereken bir şey olmaktadır. İki protondan oluşan **alfa parçacığı** enerjisi **asla** yetmediği halde çekirdeğin etrafındaki enerji bariyerini aşar (!) ve bize radyoaktif ışıma olarak kendini gösterir. Bu durum kalın bir duvara doğru fırlattığınız küçük bir taşın duvara değmeden öte tarafa geçişi gibidir. Alfa parçacığı **negatif (!) bir enerjiye** sahipmişçesine bu bariyeri aşar. Klasik yasalarımıza aykırı bu olaya **kuantum tünelleme** adı verilir. Parçacık sanki bariyerde görünmez (!) bir tünel açıp ötesine geçmektedir.

Gerçekte ise alfa parçacığının **dalga bedeni** bariyerin iki tarafında gözükecek şekilde yayılmış durumdadır. Bu dalga bedeninin çoğunlukla **algılandığı** yer çekirdek tarafı iken **daha az ihtimalle** de bariyerin öteki tarafı, yani çekirdek dışıdır. Sonuç olarak daha az ihtimalle de olsa alfa parçacığı dalga özelliği ile bariyerin öte tarafında da gözükebilmektedir. Bu sayede de radyoaktif maddelerin varlığından haberdar olabiliyoruz. Cümlemizi bu olay için de tekrarlayalım. **Koşullar değişmemesine rağmen** ilk bakışınızda alfa taneciği çekirdekte iken ikinci bakışınızda radyasyon şeklinde çekirdek dışında olabilecektir.

Peki, ama koşullar değişmediği halde defalarca dönüp baksak da **monitörümüz, evimiz** aynı yerinde durmaktadır. **Kuantum yasaları aynı evrende olduğu hâlde neden bu düzeyde farklı çalışıyormuş gibi gözükmektedir? Cevabı**, **tekil kuantum sistemlerinden**, trilyonlarca sayıda parçacığın-atomun etkileşimlerinden ortaya çıkan **makro düzeye geldikçe** belirsizlik (her an her yerde olma olasılığı) ve indeterminizm, yerini belirliliğe-determinizme, önceden **kesin bir şekilde tahmin edilebilen, Newton yasalarının geçerli olduğu** bir evrene bırakmaktadır.

Bunun nedeni etkileşen atomların dalga desenlerinin Hilbert uzayında birbirine karışması, **dalga yayılımının** (yani her an her yerde olma durumu) **daralması** ve merkezi bölgedeki olasılığın çok çok çok .. **yükselmesindendir** (**Şekil-1**'de 5 tane parçacık için gerçekleşen ve daralan dalga desenini trilyonlarca sayıda atom için tek bir yerde

artık **tepe/pik** yapar). Yâni soyut uzayda **datanın içeriğindeki** etkileşim arttıkça belirsiz takyonik kalıplar **belirgin hale** gelmektedir. **Gözlem yaptığımızda** çok çok çok .. büyük bir ihtimalle monitörümüzü aynı yerde görmemizin nedeni de işte **tek bir bölgede "tepe yapma" durumu**dur. Şu an algıladığımız beden ve evrenimizdeki tek tip realiteyi yaşamamızın nedeni budur. Ama buna rağmen çok çok çok .. küçük de olsa monitörünüzü veya evimizi bıraktığımız yerde bulamama olasılığı da vardır. Benzer şekilde kalın bir duvara doğru attığınız bir taş sonsuza yakın küçüklükteki bir olasılıkla da olsa duvardan geçebilir.

Evimiz aynı anda birkaç yerde bulunamaz iken bir elektron/foton aynı anda her yerde olabilir. Örneğin, klasik fizik bakış açısıyla bizlere öğretildiği gibi elektronlar atomun çevresindeki yörüngede belirli bir zamanda belirli bir pozisyonda değil, **küre biçimli**yörüngenin her an her yerinde **belirsiz bir hâlde**dir (Elektron yörüngeleri elektronların gözükme olasılıklarının en yüksek olduğu yerlerdir).

Hilbert uzayında **tüm olası pozisyonlarıyla yayılan** bir foton dalgası, elektronun belirsiz kabuğunun dalga yönüyle etkileşip algılama boyutumuzda **parçacık olarak** çarpmış gözükür. Gene algı düzeyimizde elektron da, **anında** sahip olduğu **süperpozisyon [3]** belirsizliğinden belirliliğe, yani parçacık davranışına **çöker**-döner ve fotonun enerjisini kendine katarak bir üst küre biçimli **bulutumsu** yörüngeye kuantum **sıçraması** yapar (= tam manasıyla **ışınlanır**, yeni pozisyonundaki bulunma olasılığını artırır) ve dalga yapısıyla her an her yerde olmaya devam eder. Hem foton hem de elektron etkileştikleri için **şeye** dönüşmüşlerdir.

[3] *Dalga özelliğinin geçerli olduğu süperpozisyon durumunu çok hızlı dönen ve kanatlarının nerede olduğunu belirleyemediğimiz bir pervaneye benzetebiliriz. Herhangi bir cismi pervaneye değdirdiğinizde pervane duracak ve tek bir pozisyona indirgenecektir.*

Atomaltı parçacıkların (örneğin elektronların) bu dalga özelliği meşhur **"Çift Yarık"**deneyi ile tespit edilmiştir. *(Video'yu izleyebilirsiniz.)*

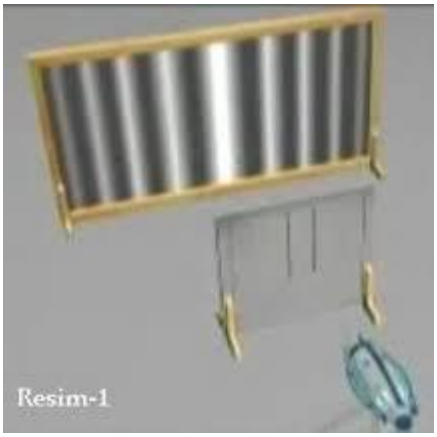

Bu deney düzeneğinde elektron kaynağı bir aygıtın **tek tek** ürettiği parçacıklar çift yarıklı bir levhadan geçerek arka tarafta fosforlu bir ekrana çarpıp iz bırakmaktadır. Tek tek gönderilen -örneğin bin tane- elektron ekranda **Resim-1**'deki gibi bir **girişim deseni** oluşturmaktadır (Bu desende girişimin şiddetli olduğu yerlerde daha çok iz bırakacaktır). Fakat bir **parçacık olan** elektron, ekranda 2 ayrı aydınlık bölge oluşturması gerekirken (**Resim–2'**deki gibi) nasıl olur da **girişim deseni** meydana getirebilmektedir?

Cevabını **elektronun dalga özelliğinde** bulmaktayız. Tek tek yollanan elektronlar dalga özellikleri sayesinde iki yarıktan da **aynı anda geçerek** kendisiyle girişim yapmakta ve olasılık değerlerini değiştirmekte, bu şekilde ekrana **parçacık olarak** çarpmaktadır. Elektron üretecinden örneğin **bin elektron yollanmasına rağmen girişim deseni nedeniyle ekranda binden daha az sayıda iz çıkacaktır** (**Resim-3**'teki su dalgalarının girişimi fikir verme açısından iyi bir benzetmedir).

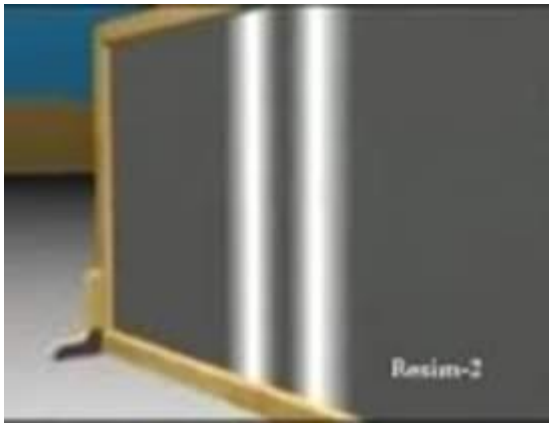

Parçacığın hangi yarıktan geçtiğini merak eden bilim insanları aygıttan gönderilen elektronu gözlemlemek amacıyla yarıklardan birine detektör koyduklarında ise **Resim-2**'deki deseni elde ederek şaşırmışlardır. Yani dalga deseni kalkmış, gönderilen elektronlar tek bir pozisyona indirgenerek hareket etmiştir.

Detektörün tespit etmek için yollamış olduğu fotonlar yarıktan geçen elektronun dalga yönüyle etkileşerek elektronun süperpozisyonu çökertmiş **[4]** ve ekranda parçacık özelliğini yansıtmıştır. Yani bu kez **bin elektron** yollanmışsa ekranda **bin tane** iz çıkmıştır.

***[4]** Gerçekte **bu etkileşimden dolayı bir çöküş gerçekleşmemektedir**. Etkileşim datadaki potansiyellerin olasılıklarını artırıyor, fakat bu yüksek olasılığın dalga bileşenini çökerten gözlemcidir!*

Elektronlar **gözlemlendiklerinde** tanecik yapısıyla tek bir yarıktan geçerken, **gözlemlenmediklerinde** ise aynı anda iki yarıktan da geçerek bu özelliklerini ekrana yansıtmaktadırlar.

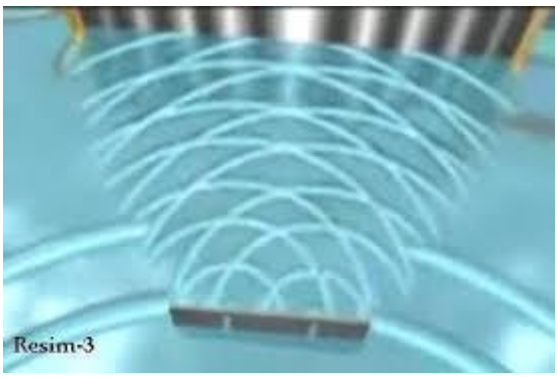
Resim-3

Bu ilginç özelliği tespit ettikten sonra akıllara şu soru gelmektedir. Deneyin tümünde kullanılan **araç-gereçler**, elektronu parçacık özelliğine dönüşmesini foton yollayarak tespit eden **detektörün kendisi, hatta deneyi yapan bilim insanlarının bedenleri** de **gözlemlenmediğinde** dalga yapıda değiller mi? Peki, bu durumda, tüm bunlar olurken **ilk-asıl gözlemci** kim oluyor?

Alfa taneciğinin çekirdek dışında veya içinde gözlemlenmesine **kim karar veriyor?** Parçacığımızın her seferinde "a, b, c.." bölgelerinde görünüşünün **müsebbibi kim veya nedir?**

Biz bakmadığımızda deney malzemeleri, duymadığımızda ortamdaki tüm sesler, dokunmadığımızda tüm yüzeyler, **kısacası algılamadığımızda** her şey olasılık dalgası halinde bulunmakta! Bu durumda **ilk-asıl gözlemci,** parçacıkları tespit eden algılayan, kendi de parçacıklardan oluşan **beyin olabilir mi** acaba?

Beyin isimli **gerçekte çok boyutlu varlık** gözlerini dünyaya "ben bedenim" zannıyla açmıştır. Peki, algılandığı takdirde maddi olarak gözüken atomlar/cisimler gibi, **atomlardan oluşan ve ilk-asıl gözlemci olabileceğini düşündüğümüz beynimiz maddi olmayan kuantum olasılık dalgalarını nasıl çökertebilir**?

Beynimiz de maddesel bir yanılsama değil midir?

Beynimiz de katı, içi dolu mini minnacık atomik kürelerden **[5]** yapılı iken onu da **algılayan kimdir/nedir** o halde?

Bu kısır döngüden çıkış **yeni bir boyut**tan olaylara bakarak, yani yeni bir bakış açısıyla mümkün olacaktır.

[5] *Atomun küre gibi düşünülmesini sağlayan etrafında dönen* ***elektron bulutları****! Elektronlar noktasal, maddi yapılanmalar değil, çekirdek etrafında belirli olasılıklar içerisinde dönen enerjik yapılardır (****küre-zarf****). Ayağımızın, elimizin, derimizin altındaki-üzerindeki atomların negatif yüklü elektronları yeryüzünün veya dokunduğumuz cismin atomlarının elektronları tarafından itildiğinden* ***beynimiz (?)*** *bir katılık, doluluk var hissi olarak algılıyor.*

Elektron ile çekirdek arası ise kocaman bir boşluk, maddi bir yapılanmaya sahip değil! Eğer çekirdek 1 futbol topu büyüklüğünde olsa idi çevresinde dönen elektron 30 km ötede olacaktı, arada kalan alan ise tamamen boş. Katı-sıvı-gaz olarak algılanan bedenlerimiz, evrenimiz çok büyük oranda boş olan bu atomlardan oluşuyor.

Yazının başında "Kuantum Teoremi bize bu sorunun cevabının **"RUH'un lokalize Algılaması"** yoluyla olduğunu **işaret** etmektedir demiştik". Kuantum fiziği bize algılayıcı olmadan ölçüm yapılamayacağını söylemektedir. Evet, algılayan bizdeki RUH boyutu, uzayından başka bir şey değildir.

Algıladığımız gerçeklik bizdeki **Evrensel Bilinç = RUH** tarafından "madde" veya "zihin" olarak yaratılmaktadır **[6].**

[6] *Burada RUH ile kastedilen* ***"birimsel zihinler ≈ birimsel ruhlar"*** *değildir. Cansız olarak kabul edilenden yüksek zihin kapasiteli canlılara kadar her varlığın, baktığı âlemde aynı fiziko-kimya kanunlarına tabi oluşu, yani bilimsel tanımıyla* ***çöken dalga fonksiyonunun aynı sonuçlar vermesi herkesin özünde, aynı TEK RUH'un oluşundandır****.* ***Evrenlerimizi = birimsel zihinlerimizin içeriğini*** *(duygular, içgüdüler, dışarıdaymış gibi algılanan örneğin kırmızı*

bir gülün rengi, şekli, kokusu vs.) ***an be an yaratan derindeki aynı RUH boyutudur.***

Evrensel kanunların gerçeklik kazanmasını/çökmesini sağlayan ***"ego/birimsel zihin/birimsel ruhlar"*** *olsa idi, herkesin algıladığı fizik kanunları da çok farklı olurdu. Fakat canlıların (insan, hayvan, bitki) birimsel zihinlerinin, RUH'un bir nevi yerel,* ***geçici*** *uzantıları olmaları nedeniyle de kendi birimselliklerine has görüntü, ses, hisler zihinlerinin içeriği olarak RUH tarafından* ***birim perdesine takılarak*** *çöktürülmektedir. İki insanın birimsel zihinleri birbirine çok benzediğinden (%99,9) evrenleri de çok benzer olur/çöker, algılanır.*

Ama örneğin bir ***köpeğin zihni*** *insanınkinden farklılıklar gösterdiğinden evreni* ***siyah-beyaz*** *olarak çökertecektir. Köpek zihninin insanınkindenfarklılığı da madde boyutuna* ***renk algılayıcı pigmentlerin farklılığı*** *olarak yansıyacaktır.*

"İlk-asıl algılayıcı-gözlemci, dalga yapıyı çökerten RUH'tur" fikri tüm bilim insanlarının ortak fikri değildir. Bu yüzden **işaret** etmektedir olarak belirtmek durumundayız.

Kimi bilimci, ölçüm işlemi sonucu tek bir pozisyona çökmenin **tamamen rastgele** *(Kopenhag yorumu)* olduğunu, kimisi ise gerçekte süperpozisyon durumunun olmayıp bütün olası pozisyonların **sonsuz paralel evrenlerin her birinde ayrı ayrı** olarak **yaşandığını** *(Hugh Everett yorumu)* düşünmektedir. Bu iki yorumda daha derin boyuttaki **Evrensel Bilinç'e = RUH**'a yer yoktur. Bu üç ayrı görüşün ne demek istediğini bir örnekleme üzerinden daha da netleştirelim.

Radyoaktif bir atom çekirdeğinin bir protonunu nötrona dönüştürüp radyasyon yayarak daha kararlı hale geldiği olayları ele alalım.

Kuantum teoremi hangi protonun nötrona dönüşeceğini **bilemez, belirleyemez**. Bütün protonlar birbirleri ile **özdeş olmalarına** rağmen örneğin neden 37. proton değil de 64. proton nötrona dönüşmektedir"

in cevabı yoktur (gerçekte protonlara numara da veremeyiz, numara vermemiz bile iki protonun özdeşliğini bozacaktır).

Kopenhag yorumu (Niels Bohr ekibi) bu dönüşme işleminin tamamen **indeterminist bir şekilde** ve **rasgele olduğunu** söyler ve Einstein, *"Tanrı zar atmaz"* diyerek bu fikre karşı çıkar. Bu tip sonuçlarından dolayı Einstein ölene dek kuantum teoreminin tamamlanmamış, eksik bir teori olduğunu ve evreni daha alt düzeyde **"Gizli Değişkenler" [7]** olarak adlandırdığı mekanizma sonucu **determinist** olduğunu savunmuştur.

[7] *"Gizli değişkenler" mekanizmasını RUH'un kendisi, takyonik varlıklar (melekleri) olarak görebiliriz.*

Paralel evrenler yorumu ise gerçekte her evrende farklı numaralı bir protonun nötrona dönüştüğünü söyleyerek **rasgeleliği** ve **üst üste binme durumunu** ortadan kaldırır.

Son görüş ise hangi protonun dönüşeceğini **seçenin Evrensel Bilinç'e=RUH** olduğunu söyler.

Biz ise mistik-tasavvufî bilgileri göz önünde bulundurarak, RUH'un belirli numaradaki protonları **belirli bir hikmetle-amaçla** ÖZGÜRCE seçip **[8]** çeşitli paralel evrenlerde sonuçlarını yaşattığı, kimisini de "hikmetle dahi kayıtlanmaz" bilgisi doğrultusunda tamamen **hikmetsiz-amaçsız-rastgele (?)** bir biçimde seçtiği-yarattığı kanâatindeyiz.

[8] *RUH'un seçimi kendiliğinden meydana gelen tetiklenme mekanizması anlamındadır ve kendinden ötedeki bir şeyi seçmek anlamında değildir. RUH'un, bölünmez, parçalara ayrılmaz Holografik bir bütünlük olması sonucu oluşan KENDİNİ-KENDİNDEKİNİ BİLME, FARKINDALIK hali ile beraber seçim gerçekleşir.*

Örneğin, makbul bir dua sahip olduğu soyut enerjiyle ***RUH farkındalığında, o boyuttan, takyonik kalıplarla diğer "benlikleri" hatta tüm evreni özden etkileyip*** *duadaki amaç*

doğrultusunda bağlantılı atomaltı parçacıkların davranışlarını etkileyerek belirli olaylar silsilesinibaşlatabilir (Çünkü düşünce denilen ışıktan hızlı takyonik yapılanmalar parçacık olarak algıladıklarımızın ***öz****üdür, özündedir). Bu tetikleme veya etkileme işlemi seçimdir.*

Not: ***Evrensel Bilinç=RUH, "ben"lerimiz gibi bir kişiliğe/kimliğe sahip olmadığından "seçme" ve "Özgürce" ifâdeleri gerçeği yansıtmamaktadır. Maddeleşme RUH'taki mekanizmalar sonucu "Kendiliğinden" gerçekleşmektedir. Bu konuda Roger Penrose'un"Objektif İndirgenme (OR)" modeli araştırılabilir. 7 Ağustos 2009***

Kuantum teoreminin bulgularıyla özümüzdekini anlamaya, özümüzdekine bakmaya çalışıp fikir edindikten sonra şimdi de sisteme özden-boyutumuza doğru olacak şekilde kısaca bakalım.

Hilbert uzayı çok boyutlu (x, y, z, t, ...) uzayıdır demiştik. **Zihnimizin,** içsel yaşamlarımızın mekânı, kuant=stringlerin titreştiği içe kıvrılı oldukları uzaydır. Rüyalarla bu iç boyutumuza giriyorduk. Tüm yaşadıklarımız, yaşaya**cak**larımız, sayılı nefeslerimiz, mekânda yer tutmayan hafızamız, korkularımız bu uzaydaki **bireysel/kuantum tünellerimizde,** yâni dalga bedenimizde saklanmaktadır. Tüm bu **anlama bürünmüş bilgilerin işlenmemiş haldeki data fazının** olasılık dalgasını çökerten ise **Bilinç ve İrade sahibi** Tümel RUH'tur. Kendinde potansiyel haldeki **çok boyutlu** DATAyı hikmetli/hikmetsiz seyretmeyi dilemesi (?) sonucu AN'da algılama gerçekleşir ve süperpozisyon halinde, belirsiz olan olasılık dalgası tek bir pozisyona indirgenerek-çökerek **"şey" [9]** olur. Algılanmayan şey, RUHda her yerde, **belirsiz** (ışık hızından milyarlarca kat daha hızlı) olarak bulunur.

[9] *Ya ışık hızı altı bölgeye inerek, kuantlaşarak "madde dediğimiz şeyleri" ve bedenleri ya da ışık hızının üstünde ama ona yakın bir hıza inip bedene sahip canlıların "düşünsel şey"lerini oluşturur. Ayrıca, 1. bölüm 5. ve 6. dipnotlara bakabilirsiniz.*

Bu belirsizlik soyut uzayın **esiri** kuvvet alanıdır. Bizim **zamanımızın mekân olduğu** bu alan dümdüzdür. Bu dümdüz uzay, dışa-bizim boyutumuza doğru eğrilerek, = melekî/kuvvet alanını belirginleştirerek ilk önce takyonik-hologramik kalıpların, sonra da maddenin-evrenimizin oluşmasına neden olur (Bu tıpkı madde evrenimizdeki kütle sahibi her varlığın **dümdüz olan uzay-zamanı** bir iç boyuta, evrenin üçüncü düzlemine doğru eğriltmesi gibidir) **[10]**.

[10] *Başka bir dille RUH'un,* ***belirsiz formsuzluk****taki verileri, çok boyutlu kuantum dalga fonksiyonunun alt boyutlar olarak çökmesiyle (Işık hızı ötesi* ***Soyut Nur****'un, Işık hızında* ***Nar****'a ve ışık hızı altı* ***Madde****ye dönüşümü) bizim tarafımıza belirli formlar olarak açılıp algıladığımız uzayı, maddi cisimleri, bilinçli/bilinçsiz canlıları meydana getirmektedir.*

RUH'un bu şekilde kendi zamansızlık boyutuna göre –bir anlığına– katman katman algılayıp yoğunlaştırdığı (lokalize olduğu) yerlerde maden-bitki-hayvan-insü-cin-İNSAN boyutları **o yerin kendisi olarak** tecelli eder (dalga fonksiyonunun çökmesi). Çöken her şeyin malzemesi *(esma/mana bileşeni)* RUH'tandır. Maddesel olarak çöken şey, her ne ise algıladığı da **kendi zihin içeriği** olur. Örneğin, **evren bizlerin parçacık olarak algılanan tarafıdır. Bedenimiz Evrenin kendisi olmaktadır.**

RUH, **kendini** en yüksek boyutta (Halife olan) **Hz. İNSAN olarak algılıyor** bulur. Bu boyut RUH'un tüm özelliklerini kendinde açığa çıkarır **[11]** (*külli esmanın talimi/"O'nu RUH ile destekledik"* ayeti). İNSAN'ın da boyutsal katmanları melek, cin, nâs, hayvan, bitki, maden olarak algılanır ve bu boyutların kendi olarak evreni algılar veya algılamaz (maden-cansız ise). Her alt boyut bir üst boyutta içerik olarak bulunur (maden bitkiye, bitki hayvana.... melek İNSANa **secde eder** ve yapısında bulunur).

[11] *Fakat bu RUH'un kendisi-tamamı olur anlamında değildir.*

Yani, **kimliksiz/kişiliksiz TÜMEL "BEN"**, sırasıyla Uzay-zaman balonunu şişirir, 4 boyutlu uzay-zamanda evrimsel süreçte fizik kanunlarını, bu kurallara itaat eden cansız maddeyi, etki-tepki

prensibine göre yaşayan basit canlıları oluşturur. Daha sonra biyolojik çeşitliliğin evrilmesiyle beraber acı-korku hissini oluşturacak basit sinir sistemleri, daha gelişmiş duyguları üretecek karmaşık organizmalar ve tüm duygularının farkında olarak karar verebilen, içsel deneyimlere **[12]** sahip, **etki-tepki (içgüdü) mekanizmasıyla Özgür İradesi [13]** arasında gidip gelen nâs-cin olan "ben"likleri açığa çıkar **[14]**.

[12] *İçsel deneyimlerinin açığa çıkışı, kopup geldiğimiz asli vatanımız, iç boyutlar ile teması başlatmıştır.*

[13] *Maden-bitki-hayvan-nâs-cin tecellileri* ***programlarına*** *tabi iken İNSAN program YAZAN varlığın adıdır.* ***Düşünce gücüyle*** *Levh-i Mahfuz'u (soyut uzaydaki hologram yapıları=yansıması olarak* ***genetiğini) değiştirme gücüne*** *sahip Özgür İrade, Akıl sahibi* ***Bilinç varlıktır****. Kaderi-Kaderimizi* ***yazmamızın ölçütü*** *(=uzay-zamanı dilediğimiz gibi değiştirebilmemiz) kendimizi* ***daha derin boyutlardaki*** *benliklerde, içsel yaşamlarda bulmamızla orantılı olacaktır.*

[14] *BENin "ben"ler olarak çöküşü uzay-zaman yanılsamasında belirli kanunlar çerçevesinde belirli bir süre alarak gerçekleşir*

Dalga fonksiyonunun **"birimsel zihinler"** olarak çöküşünün **yansıması** sinir sistemlerinin evrimi anlamına gelmektedir. Zamanla çok sayıda bağlantılara sahip karmaşık nöron ağlarının ortaya çıkışıyla birlikte ilk "his"ler de açığa çıkmıştır. Bu hislerin **yazıldığı kara tahtayı, zemini ve sürekliliğini,** yani **zihni [15]** ortaya çıkartan mekanizma ise sinir hücrelerinin içsel manyetizmalarının düzenli bir yapıya kavuşması, **eş-uyumlu [16]** hareket etmesidir**.** Bu eş-uyumluluğu sağlayan da beynin ürettiği manyetik alandaki fotonların **[17] "dolanık"** halde bulunup birbirlerinin durumlarına göre hareket etmesi olabilir.

[15] *Zihin ile Bilinç farklıdır. Bilinç, Zihnin* ***farkındalık sahibi*** *olan bölümüdür.*

[16] *Eş-uyumluluğun güzel bir örneği "**lazer**"dir. Gün ışığı, fotonların tüm olası hareketlerde yayılmasından dolayı uyumsuz bir şekilde hareket ederek bizler tarafından **dağınık** olarak algılanır. Lazerde ise aynı kuantum durumuna=aynı olasılık değerine uyarılan fotonlar eş-uyumlu hareket ederek fotonların tek tip/dağılmadan iletilmesi sağlanır.*

[17] *Bütün bu milyarlarca fotonun kaynağı aynı tek beden olduğundan dolayı **tek bir fotonmuş** gibi hareket ederler. Yapılan deneyler **aynı kaynaktan** çıkmış fotonların evrenin en uzak iki ucuna gitmiş olsalar dahi birbirleriyle **anında (=ışık hızının kat be kat hızlı bir şekilde) haberleştiklerini** veya üst boyutta **aynı tek foton haline geldiklerini** kesin olarak göstermiştir. Bu parçacıkların **dolanık** olarak adlandırılması dalga desenlerinin birbirine dolanıp **aynı şey** olması nedeniyledir.*

Zihnin ortaya çıkışından sonra milyonlarca yıllık süreçte meydana gelen mutasyonlar sonucunda **kendi zihin içeriğinin farkında** (=öz bilinçli) olan türlerin ortaya çıkmasıyla yeryüzünde **halife ve muhalif** varlıkların dönemi başlamıştır.

İnsanın Evrimi bölümünde bu yeni döneme doğru olan gelişimin **kimyasal-biyolojik yönünü** irdeleyeceğiz.

İnsanın Evrimi

4 Eylül 2008

Sonsuz-sınırsız, Başlangıçsız-Bitişsiz, sonsuz boyutlu Kâinatın ANda, en alt düzeyde, o boyutun kendisi olarak patlaması ile **Tümel, bölünmez** Tekil NUR kudreti, en alt boyutta kuantum (=kesikli) NaR=eNeRji salınımlarına dönüşerek açığa çıkmıştır. Böylece gökten (!) gelen "KûN=Ol (meKâN sahibi ol)" **[1]** emrinin **"Oluverme" açılımı** da **sanal gerçeklikte** başlamış oldu...**[2]**

[1] *Bu ifâde yoktan yaratma anlamında değil, Tek Varlığın Bilgisindeki* ***"potansiyellerin açığa çıkma, algılama-deneyimleme" düzeyine çıkarılması****, fizik tâbir ile* ***"dalga fonksiyonunun çöktürülmesi"*** *anlamınadır. Termodinamiğin* ***Enerjinin ve Bilginin korunumu*** *yasası gereği* ***"Mutlak yokluk"****tan varlıklar meydana gelemez.* ***Çünkü "mutlak yokluk" yoktur.*** *"Var oluş" vardır.*

[2] *******"Mutlak Bilinç ve Gücün"*** *dileği (?) en alt boyutta belirli bir sistemin, nedensellik ilkesi" çerçevesinde* ***"kuralların kendisi olarak"*** *ve bu* ***"kurallar istikametinde"*** *açığa çıkar. Dolayısıyla 4 boyutlu evrenimize asla* ***tanrısal-ilâhi*** *olarak adlandırılabilecek* ***direkt-âni*** *müdahaleler yoktur. Örneğin, belirli bir yükseklikten bırakılan bir nesnenin bırakılma anından yere çarpma anına kadarki süreçte* ***çekim kuvveti ilâhi kudret ve irâdenin bu boyuttaki temsilcisi*** *olarak işlevini sürdürür.* ***Tanrının sihirli sopasına yer yoktur****.*

Patlama ile beraber, algıladığımız boyutun kendisi olarak bu tarafa gelen cehennemi sıcaklıklardaki enerji **kudreti** evrenimizin içeriğini oluşturmuş ve patlamanın etkisiyle evrenin **hızla genişlemesine** neden olmuştur **[3]**. Bu genişleme 15 milyar yıldan beri hızlı bir şekilde devam etmekte ve her geçen süre içerisinde evrenimizin daha da **soğumasına** neden olmaktadır.

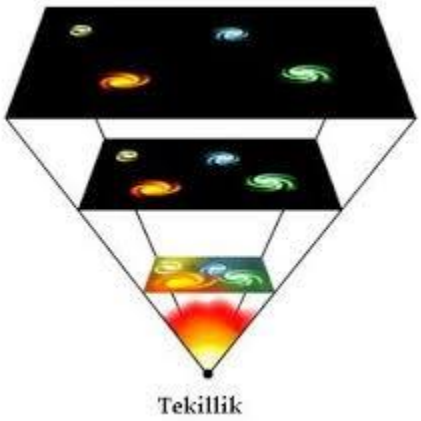

[3] *Göğü kudretimizle kurduk ve biz (onu) elbette genişleticiyiz (Zariyat–47).*

Yaratılışın ilk trilyonda bir saniyelik kesirlerinin cehennemi sıcaklıklarında **plazma** durumundaki evreni meydana getiren 4 temel kuvvet (Çekim, Elektromanyetizma, Güçlü ve Zayıf Çekirdek kuvvetleri) **TEK bir kuvvet** halindeydi. Genişlemenin ve sıcaklığın azalmasıyla bugün bildiğimiz evrensel kuvvetler, kuvvet alanları, parçacıklar aynı tek alandan oluşmaya-ayrılmaya başladı (veya **o alanın farklı görünümleri oluştu**). Çekirdek kuvvetlerinin ayrılmasıyla **kuark parçacıkları** bir araya gelerek çekirdekleri, Elektromanyetik kuvvetin ayrılmasıyla da elektronlar çekirdeklere bağlanıp ilk basit Hidrojen atomlarını meydana getirdiler. Böylece evren, **parçacıklar** ve parçacıkların yüzdüğü **kuvvet alanları** olarak ikiye ayrıldı **[4]**.

[4] *Gökler (kuvvet alanları) ve yer (parçacıklar) FATK=Kaynaşık, plazma halinde iken RATK=ayrık hale gelmiştir (Enbiya–30)*

Evrenimiz ilk dönemlerinde sadece Hidrojen moleküllerinden meydana gelen bir **homojen gaz bulutu** halindeydi. Eğer evrenimiz o haliyle kalsaydı ne galaksiler ne de hayat ortaya çıkacaktı. Fakat daha sonra patlamanın enerjisiyle oluşan 200 milyar kadar **karadelik** (uzay-zaman dokusunu delen yüksek çekim alanları) bu **tek homojen bulutu** çekim etkisiyle öbekleştirip milyarlarca parçaya ayırdı. Bu **çekim odakları**nda kümeleşen ve sıkışan gaz bulutları, galaksileri, yıldızları, gezegenleri; yıldızlarda sıkışan bol miktarlardaki hidrojen elementi ise nükleer füzyonla (=çekirdek birleşmesi) diğer elementlerin atomlarının ortaya çıkmasına neden olmuştur. İşte bu farklı elementlerin ortaya çıkıp uzay boşluğuna dağılmasıyla birlikte Dünya benzeri gezegenler üzerinde **canlılığın tohumları** da atılmış oldu.

Şimdi, bu bölümümüzle biyolojik canlılığın oluşumundan bilinç sahibi varlıkların ve insanın evrimine, oradan da Âdem **kod adlı** varlığın belirişine kadar yolculuğumuza devam edelim... **[5]**

[5] *Holografik evren gerçekliğinde* ***üst boyutların bilgisi bir alt boyuta kodlanır****. Bu nedenledir ki, bir alt boyut üst boyutun misal âlemidir, misallendirilmesidir, gölgesidir. Anlatmaya çalışacağımız bütün süreçler (Büyük Patlama, mutasyonlar, kimyasal-biyolojik yaşamın başlangıcı, evrim, su, toprak vs. gibi* ***her ayrıntı****) maneviyat ehlinin içsel yolculuğunun aşamalarının yeryüzü aynasındaki birer* ***yansıması****dır.*

Yaşamın Başlangıcı

"Yaşam"ın en temel motivasyonu **kendisinden kopyalar çıkartarak** kendini geleceğe taşımaktır. Bu taşıma işlemi tüm özelliklerinin kodlandığı - kaydedildiği genetik materyalinin **sürekliliği** ile sağlanır. Yaşamın diğer bir özelliği de "**evrimleşebiliyor**" oluşudur. Kristal örgüler, çoğalan kil yapıları da kendilerini kopyalayabilirler, fakat bu sistemler evrimleşemez, yeni koşullara göre adaptasyon sağlayacak genetik değişimlerden geçemezler.

Yaşamın oluşabilmesinin ilk şartı, farklı atomların bir araya gelerek molekülleri ve bu moleküllerin de çeşitli karmaşık molekülleri ortaya çıkarabilmesidir. **Moleküler çeşitliliğin** yolu **birçok sağlam kimyasal bağ yapma kapasitesi**ne sahip elementlerden geçer. Doğada bunu sağlayan elementler, 4 bağ kurma yeteneğine sahip **Karbon ve Silisyum** atomlarıdır. Silikon ve karbon elementleri biyolojik bilgiyi taşıyacak moleküllerin bel kemiğini oluşturabilecek yapıdadırlar. Fakat canlılığın silisyum değil de **Karbon temelli** olmasının bir nedeni Karbon elementinin oluşturduğu moleküllerin (örn. CO_2) **suda çözünebilir [6]** olması iken silisyumun oluşturduğu moleküllerin (örn. SiO_2) suda

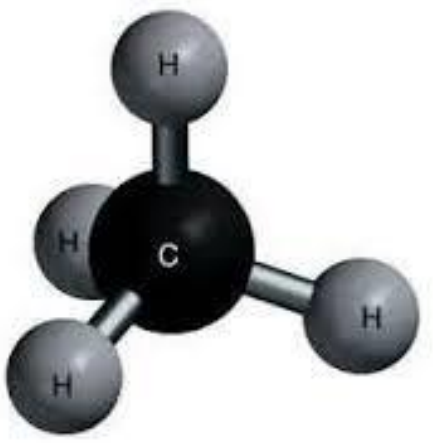

çözünemez olmasıdır. Silisyumdan oluşan moleküller bu eksikliklerinden dolayı kimyasal reaksiyonlara yeterince giremez (Silisyum yapılı canlı yoktur). Hayatın su üzerine kurulu olması suyun birçok reaksiyonun gerçekleşmesine ortam hazırlayan kimyasal özelliği nedeniyledir. Ayrıca karbon, silikonun aksine birçok farklı atomla bağ kurarak **makromolekül çeşitliliğini sağlayabilecek** niteliktedir. Aksine silikonun oluşturduğu büyük moleküller **monoton**dur. Karbon bugün canlıların yapılarında en çok bulunan **Azot, Hidrojen, Oksijen, Kükürt** elementleri **("Toprağın özü?")** ile kurduğu bağlarla canlılığın oluşabilmesi için gerekli organik moleküllerin oluşumunu sağlamıştır **("Topraktan yarattık?")**.

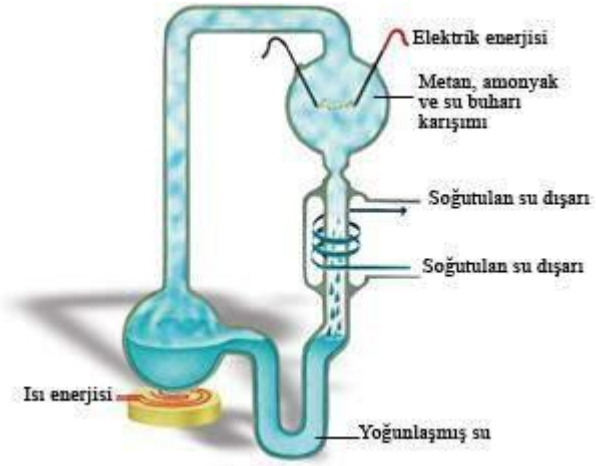

[6] *"Her şeyi sudan/su ile canlı kıldık" (Enbiya–30)*

Bilim insanları yapmış oldukları deneylerde –adı geçen elementlerin oluşturduğu bileşiklerden olan- **metan, amonyak, karbondioksit, su buharı** gibi moleküllerin canlılığı meydana getiren yapıtaşlarına (aminoasitler, çekirdek asitleri vs.) ultraviyole ışınları, yıldırım ve ısı gibi enerji kaynaklarıyla dönüşebileceklerini göstermişlerdir.

Ayrıca uzaydan her yıl yeryüzüne düşen toz içinde ve uzaydan gelen meteoritlerde de **L-tipi [7]** aminoasitler ve organik maddeler bulunmuştur. Yâni, yaşamın hiçbir doğaüstü müdahaleye gerek kalmadan, **kendiliğinden** (**!**) başlayabilmesi için gerekli olan bütün organik madde yeryüzünde bulunmaktaydı.

[7] *Aminoasitler polarize ışığı sağa/sola kırma özelliklerine göre L ve D formlarında bulunurlar, fakat canlılarda kullanılan sadece L (ışığı sola kıran) formudur.*

Moleküler evrimin en zor aşaması bu basit organik yapıtaşlarının/birimlerin **nasıl bir araya gelecekleri** konusudur. İki organik birim (aminoasit gibi) bir araya gelip birleştiklerinde **bir molekül su açığa çıkarır**lar. Fakat suyun açığa çıktığı bu reaksiyonların kimya kanunları gereği **su ortamı**nda gerçekleşebilme ihtimalleri çok düşüktür. Su, gerekli yapıtaşlarını bünyesinde barındırabilir belki, fakat **hayatın başlayabilmesi** için daha **yoğun ortamlar** gereklidir.

Son yıllarda yapılan çalışmalar okyanus diplerindeki **[8] kil=çamur yüzeylerinin (“yaratmaya ilkin Çamurdan başladık?”)** organik yapıtaşlarının bir araya gelip **yoğunlaşma**sında **katalizör [9]** rolde olabileceklerini göstermiştir. Kil molekülleri milyonlarca sayıda organik yapıtaşının (aminoasitler, yağ asitleri, nükleotidler) **bağlanıp, tutunmalarını (“Yapışkan çamurdan yarattık?”)** sağlayacak yüzeyi oluştururlar. Böylece çamur yüzeyi sayesinde organik yapıtaşlarının yüksek enerji düzeylerinde rastgele çarpışmalarına gerek kalmadan daha düşük **enerji düzeylerinde reaksiyonlar (“Pişmiş çamurdan yarattık?”)** gerçekleşebilir. İşte bu tip ortamlar canlılığı meydana getirecek olan temel büyük moleküllerin (proteinler, DNA, RNA, yağlar) **üretim ortamları**dır **[10]**.

[8] *Canlılık okyanus diplerinde başlamıştır. Dünyanın **ilkel dönem**lerinde **atmosferin olmayışından** dolayı yeryüzüne yoğun bir **enerji bombardımanı** vardı. Bu enerji girişi karmaşık molekülleri parçalar ve **hayatın oluşumuna izin vermez**. **Su**, bu radyasyonu tamponlayarak canlılığın gelişebilmesi için **koruyucu bir ortam** olmuştur.*

*Okyanus yüzeyine çarpan güneş ışınları suyu parçalayarak oksijenin ayrışmasına neden olmuş, oksijen de daha yüksek katmanlarda ozon gazının oluşmasını sağlayarak **koruyucu atmosfer tabakası**nın milyonlarca yılda oluşumunu gerçekleştirmiştir. Canlı çeşitliliği bu koruyucu katman sayesinde daha sonra **karaya** doğru geçiş yapacaktır. Oksijenin daha sonraki hızlı artışı ise **“sudan oksijen***

ayrıştırma" *reaksiyonunu hücre zarı yüzeyinde gerçekleştirebilen protein moleküllerine sahip bakterilerin evrimiyle gerçekleşmiştir.*

[9] *Bir kimyasal reaksiyonun gerçekleşmesi için* ***yüksek sıcaklıklar*** *gerekir. Yüksek sıcaklıklar (=yüksek enerji düzeyi) moleküllerin daha hızlı hareket etmesini sağlayarak birbirlerine* ***çarpma olasılıklarını*** *artırır. Bu çarpışmayla* ***eski bağlar*** *kırılır/dönüşür, yeni bağlar ve yeni büyük moleküller oluşur. Canlılarda gerçekleşen biyokimyasal reaksiyonlar ise yüksek sıcaklıklarda gerçekleşemez. Yüksek enerji seviyesini* ***düşürüp*** *reaksiyonların oluşmasını sağlayan ve kendileri değişmeden kalan protein yapılı* ***biyo-katalizör****ler* ***enzimler****dir.*

[10] *Bütün bu reaksiyonlar, yapıtaşları (Atomlar molekülleri, moleküller daha büyük yapıları) karmaşık molekülleri* ***tesadüfler sonucu değil,*** *tamamen* ***biyokimya kanunlarına bağlı olarak*** *meydana getirirler ve bu kanunlar çerçevesinde canlılık ilerler.* ***Moleküler evrim*** *karmaşık moleküllerin* ***tesadüfen oluştuğunu söylemez****.*

Eğer bir yerde, yüksek miktarda hidrojen atomu ve karbon atomu varsa, mutlaka ortamda metan gazı (CH4); nitrojen varsa, amonyak (NH3) oluşacaktır. Karbonun metanın, oksijenin olduğu yerde de mutlaka karbon dioksit bulunacaktır; karbon dioksitin, suyun olduğu yerde ise şeker (glikoz, C6 H12 O6) tesadüfen değil, kimya kanunları sonucu sentezlenir. Aynı şekilde, aynı kanunların kaçınılmaz sonucu olarak oluşan bu yapıtaşlarının birleşmesiyle çeşit çeşit, daha karmaşık polimer (çok sayıda birimlerden = monomer oluşan moleküler zincirler) yapıda moleküller ortaya çıkar.

Genetik materyal

Yaşam kendini kopyalayan moleküller üzerine kuruludur şeklinde ifade etmiştik. Yeryüzünde yaşayan tüm canlılar milyonlarca yıldır kendilerinin benzerlerini üretebilmek amacıyla **genetik bilgi aracı** olarak çift zincirli, heliks şekilli DNA'yı kullanmaktadırlar.

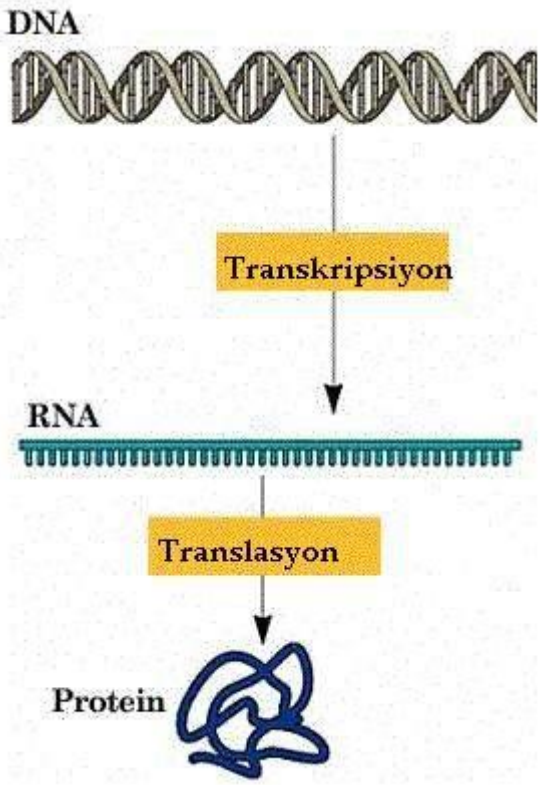

Kendilerinin benzerlerini-yavrularını meydana getirebilmek için tek hücreli veya çok hücreli bütün organizmaların yapılarına en çok kattıkları makromoleküller **proteinler**dir. Hücrelerde birçok görevlerde (enzim, reseptör, sinyal molekülü vb.) rol alan Protein moleküllerinin 3 boyutlu yapılarına kavuşabilmeleri, kıvrılabilmeleri için gerekli olan **aminoasit sırasının** şifreleri DNA'nın diliyle **gen adı verilen bölgelerle** saklanır ve gelecek nesillere aktarılır. DNA üzerinde bulunan **gen**lerden bir kopya ilgili **protein yapılı enzimler** sayesinde RNA molekülü şeklinde **çıkartılarak** (**Transkripsiyon**) daha sonra hızlı bir şekilde **Ribozom** adı verilen hücresel aygıtta Protein molekülleri olarak **tercüme edilir** (**Translasyon**).

DNA>>>RNA>>>Protein şeklinde akan bu mekanizma yüz milyonlarca yıl önce aşamalı olarak daha basit süreçlerden evrilmiştir. DNA'nın kendini kopyalayabilmesi için protein yapılı enzimlere ihtiyaç vardır. Enzimlerin meydana gelmesi için de DNA'ya ihtiyaç vardır. Yâni biri olmadan diğeri meydana gelmemektedir. Bu mekanizmanın ilkel dünyada kerte kerte nasıl evrilebildiği düşüncesi hâliyle akıllara "ilk olarak *tavuk mu yumurtadan, yumurta mı tavuktan çıktı*" benzeri bir ikilem meydana getirmektedir.

Bu paradoksun çözümü için birçok araştırmacı **ilk kalıtım materyalinin RNA olduğunu** düşünmektedir. RNA'nın modern hücrelerde aynı zamanda bir enzim olarak (**Ribozimler**) **[11]** da iş görebildiğinin bulunması RNA'nın hem ilk oluşan genetik materyal hem de **katalitik** aktiviteye sahip, bir enzim rolünü

üstlendiğini savlayan **"RNA Dünyası"** hipotezini güncelleyerek ikileme bir çözüm yolu önermiştir.

[11] *"Bütün enzimler Protein yapılıdır" anlayışı da terk edilmiş oldu.*

Abiyotik (hiçbir canlı organizmanın bulunmaması) şartların oluşturulduğu laboratuar deneyleri kısa RNA zincirlerinin ortamda **kendiliğinden** oluşabildiğini, oluşan bu kısa RNA dizilerinin monomerlerini içeren bir çözeltide 5–10 nükleotid uzunluğunda kopyalarını yapabildiğini göstermiştir. Bu zincirlerin **katalizör olarak** çinko metali eklendiğinde kendilerini **40 birim** uzunluğa kadar % 1'in altında bir hata ile kopyalayabildikleri de tespit edilmiştir.

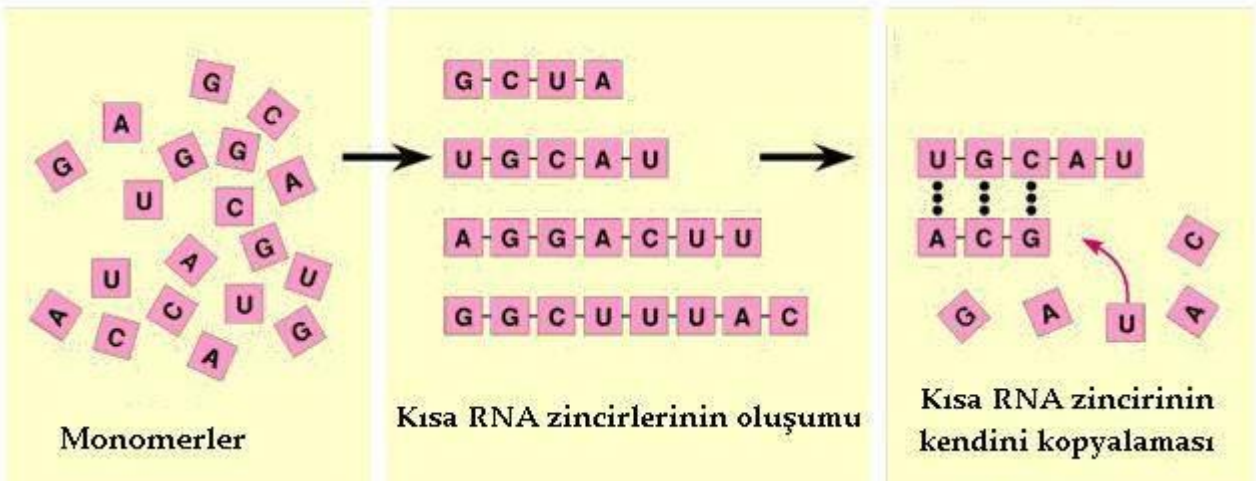

Bu tip reaksiyonlar elbette yeryüzünün ilk dönemlerinde de gerçekleşmiş olabilirler. Zamanla ortaya çıkan **mutasyon**larla (kopyalama hatalarıyla) doğa daha kararlı/dayanıklı, daha hızlı ve daha az hatayla kopyalanan RNA dizilerini **seçecektir.**

RNA, tek tip bir biçime sahip ve çift zincirli olan DNA'nın aksine **tek zincirli yapıda olduğundan** sahip olduğu nükleotid (A, U **[12]**, G, C) dizisine göre **çeşitli** 3 boyutlu şekillere **kıvrılabilir.**

[12] *RNA'nın yapısında DNA'daki **T** yerine **U** nükleotidi kullanılır.*

Belirli aminoasitler zayıf bağlarla (H bağı gibi) RNA moleküllerine tutunabilir. RNA **kalıp görevi** üstlenerek **aminoasitlerin birbirine**

bağlanmasında, **yâni basit proteinlerin ortaya çıkışında** rol almış olabilir ki modern ribozomların yapısında yapısal olarak bulunan ve tam da bu işi yapan bir RNA çeşidi vardır (= **rRNA**).

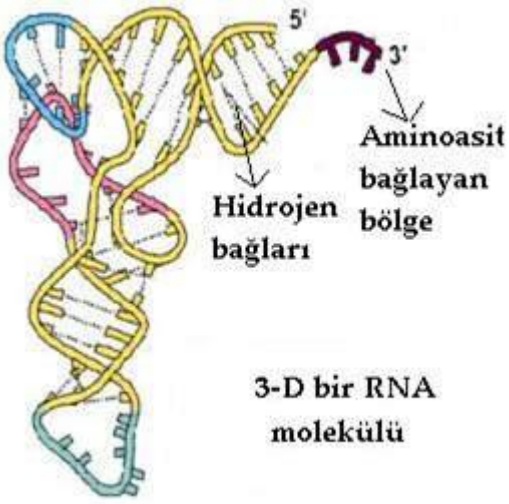

Zamanla üretilen ilkel, protein yapılı enzimler -RNA'nın kopyalanması işi de dâhil olmak üzere- hücrelerdeki baskınlıklarını/etkinliklerini artırarak hemen hemen bütün reaksiyonları katalizleyebilir hâle gelmiş, kalıtsal materyal olarak ortaya çıkan RNA molekülü de doğa koşullarının baskısıyla yerini daha sağlam bir molekül olan **DNA**'ya bırakmıştır.

Geriye, hiç bahsetmediğimiz, tüm bu reaksiyonların, moleküllerin, genetik materyalin **paketlenmesi** işlemi kalıyor. Yapılan deneylerde ayrıca çamur=kil yüzeylerinin yağ asitlerinin sıvı dolu kesecikler **(vesikül**) oluşturmasını sağladığı, bu süreç içinde mineraller ve bunlara bağlanmış olabilecek proteinler, DNA, RNA moleküllerin de keseciklere hapsolduğu gözlemlenmiştir. Bu sayede **dış çevreden farklı bir içsel, kimyasal ortamın oluşturulması** sağlanarak ilkel bir hücre zarı ortaya çıkmış olabilir. Bu yağ kesecikleri daha sonra içlerine yeni yağ asitlerini çekerek büyüyebiliyor ve çamur yüzeyindeki mikroskobik deliklerden geçmeye zorlandıklarında içeriklerini yitirmeden **bölünebiliyorlar**. Bu en ilkel düzeyde genetik materyal sahibi bir hücrenin oluşumu anlamına gelmektedir.

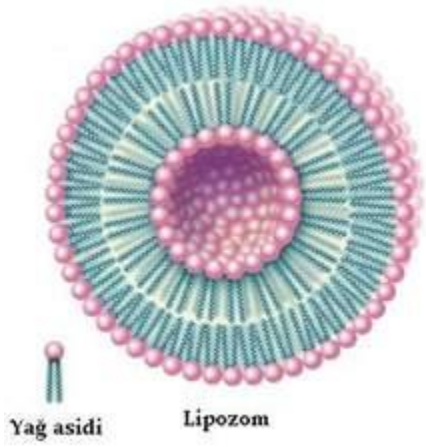

Zaman içerisinde daha organize bir hücre zarına sahip, **kendi kendine yetebilen**, belirli bir **büyüklüğe er**iştiğinde bölünebilen daha karmaşık hücreler kimyasal olarak evrildi ve bu süreçte diğer

olası yaşam formları **ortam koşullarına adapte olamayıp** doğa tarafından elendiler.

Beyin öncesi davranış

Gerçek anlamda ilk hücreler yaklaşık olarak 3,8 milyar yıl önce ortaya çıkmıştır. Bu tek hücreli canlılar hücre duvarında-zarlarında **gömülü** olarak bulunan **reseptör (alıcı)** proteinleri ile çevrelerini (bir maddenin besin/toksin olup olmadığını tespiti gibi) algılayabilirler. Canlı, gelen bilgiyi kimyasal olarak kendi bünyesinde işledikten sonra **tümleşik** bir cevap verir. Besin veya toksin olup olmamasına göre kuyruğuna **kaç - yakınlaş** bilgisi kimyasal olarak iletilir.

2.7 milyar yıl kadar önce çekirdekli ve zarlı organcıklara (mitokondri, kloroplast organelleri gibi) sahip tek hücreli canlılar iki çekirdeksiz hücrenin (prokaryot) birleşmesiyle (endosimbiyoz) ilk çekirdekli (ökaryotik **[13]**) hücreleri ortaya çıkardı. İçsel yapının karmaşıklaşması doğal olarak davranışları da kompleksleştirmiştir. Fakat bu periyotta yine de birçok kaynaktan gelen sinyale **ya hep ya hiç yasasıyla,** hareket **et/etme** şeklinde analog (0/1) cevaplar verilmektedir.

[13] *DNA'sı hücrede bir zar (çekirdek) içerisinde çevrili-korunmuş olan canlılar.*

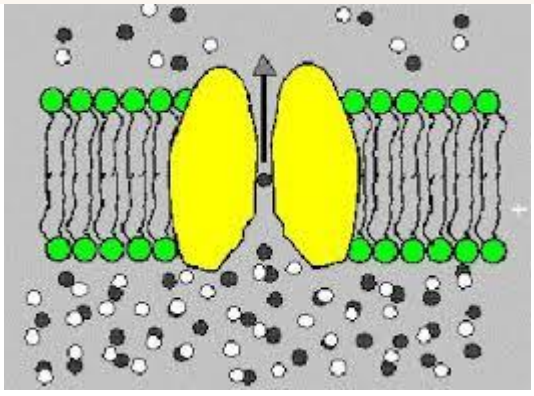

Günümüzün büyük canlı gruplarının ortaya çıktığı dönem öncesinde milyonlarca yıllık süreçlerde meydana gelen mutasyonların ortaya çıkardığı genetik çeşitlilik ve bu çeşitliliğin uğradığı doğal seçilimle **[14]** tek hücreli canlılarda bir takım temel taşlar ortaya çıkmıştır. Yeni algılayıcı proteinler, ışığı algılayan ilkel gözler **[15]** (Hücre zarında **ışığı algılayan protein pigmentleri** canlının güneş ışığına yönelmesini sağlıyor, hareketlerini yönlendiriyor ki tüm canlıların sahip oldukları modern

gözlerdeki ışığı algılayan proteinlerin atası niteliğindedir), **Voltaj kapılı iyon kanalları** (günümüz sinir hücrelerinin sahip olduğu elektriksel potansiyelin kökenleri)...

[14] *Doğal seleksiyon mekanizmasına göre herhangi bir özellik=gen bulunduğu canlılarda popülasyon içerisindeki diğer bireylere göre "hayatta kalabilme" açısından avantaj sağlıyorsa bu genin sıklığı (frekans) zamanla artacak ve popülasyonda baskın hale gelecektir.*

[15] *Elbette bu gözlerin alacağı optik etkiler sadece hücre içerisinde bir takım biyokimyasal süreçleri tetikleyerek otomatik-mekanik davranışların verilmesini sağlayacaktır. Yoksa herhangi bir bakteri bir zihne sahip olmadığından görüntü algısı da olmayacaktır.*

Çok hücreliliğe geçiş-İlkel sinir sistemi

Tek hücreli yaşam formlarının hücre zarlarında genetik mutasyonlar sonucu **yapışkan özellikli proteinlerin** belirmesi hücrelerin bir araya gelip-tutunup daha koordineli yapılar oluşturmalarına, daha karmaşık davranışlar-tepkiler göstermesine olanak sağlamıştır. Çok hücreliliğin getirisi **belirli görevlerde uzmanlaşmış-farklılaşmış** hücreler olmuştur. Evrimsel süreçteki **en önemli** basamaklardan birisi de çok hücreli organizmaların yapılarındaki kimi hücrelerin **nöron benzeri özelleşmiş hücreleri** ortaya çıkarmasıdır (600 MYÖ).

Sinir hücrelerinin ve sinaps benzeri boşlukların ortaya çıkışı, daha kompleks ve **hızlı tepkiler** verebilen sinir sistemlerinin **seçilmesine** neden olacaktır. Sinir hücreleri üzerinde akan **akson potansiyeli**nin **sadece belirli bir alana iletilmesiyle** daha spesifik motor cevaplar ve gelişmiş davranışlar yaratıldı.

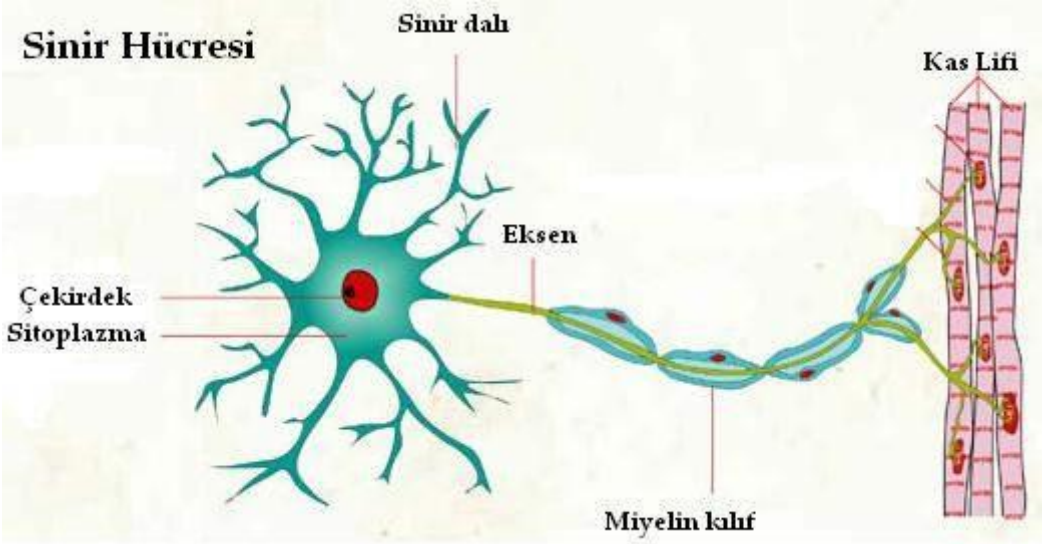

Sinir ağlarının oluşumu ileride daha karmaşık canlıların ortaya çıkışına zemin hazırlamıştır (Yassı solucan gibi organizmalardaki **sinir düğümleri** (gangliyon) **sinirler ve beyin arasındaki evrimsel halka**yı oluştururlar). Çünkü çok hücreli canlıların **hücreler arası düzen** nöronlarla daha iyi sağlanır.

Sinir sistemlerinin ortaya çıktığı çok hücrelilerle birlikte beynin yer aldığı kafa, göz ve ağız gibi yapılar da hayvanın hareket etmekte olduğu yön doğrultusunda ona avantaj sağlayacak biçimde evrimleşecektir.

Kambriyen patlaması

545 MYÖ, 10 milyon yıl gibi –yeryüzü tarihine göre- kısa bir süre içerisinde bugün yaşayan tüm ana canlı grupların (balıkların, amfibiyenlerin, sürüngenlerin, kuşlar memelilerin) ataları ortaya çıktı. Denizlerdeki **oksijen oranının artışı**nın, manyetik kutupların yer değiştirmesinin, iklim değişikliklerinin oluşturduğu çevresel baskıların türleşmeyi hızlandıran en önemli faktörler oldukları düşünülüyor. Ayrıca, gen bölgelerinin kopyalarının genom boyunca dağılmaları (duplikasyonlar) ve zamanla çeşitlenmeleri beyin ve göz evrimini (özellikle renk yelpazesinin farklı kısımlarının algılanması) hızlandırmıştır.

Omurgalılar

470 MYÖ okyanuslarda ilk çenesiz ve omurga yerine omurganın atası olan bir **sırt ipliği**ne sahip yüzgeçsiz balıklar belirmeye başladı. Tüm sistemler çevre koşullarına göre evrildiğinden **gelişen beynin** enerji ihtiyacı canlıları yüksek enerji içeren besin kaynaklarının tüketimine yönlendirmiştir. Kanda oksijen taşıyıcı molekül olan **Hemoglobin** de tek zincir olarak bu dönemde ortaya çıkmıştır.

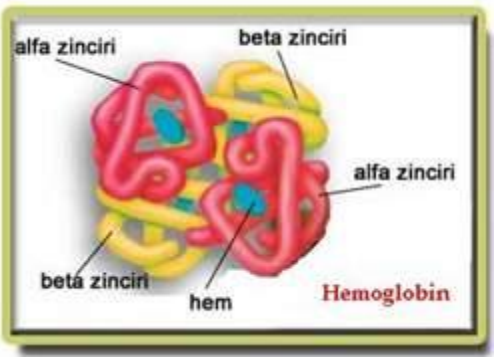

425 MYÖ ise ilk çeneli balıkları görüyoruz. Gen duplikasyonlarıyla günümüzün dört zincirli hemoglobin molekülleri evrilerek **oksijen tutma oranı artmış** ve böylece beyine daha fazla oksijen sağlanmıştır. Bunun yanında sinir hücrelerinde **miyelin kılıf** gelişerek akson potansiyelinin akış hızı büyük ölçüde artmış, böylece canlının enerji gideri de düşmüştür **[16]**.

[16] *Yeryüzünde büyük beyinlere ve gelişmiş algılama sistemlerine sahip iki büyük grup vardır. Omurgalılar ve ahtapot, mürekkep balığı gibi canlıların oluşturduğu sefalopod grubu. Fakat* ***hemoglobin ve miyelin kılıfın*** *sadece çeneli balıkların torunlarına has olması bugün bu torunların Ay'a gidebilecek teknolojiyi kurmalarının temellerini atmıştır.*

Sinir ağlarının, sinir düğümlerinin ve basit bir beynin bu dönemde ortaya çıktığını düşünürsek bu canlıların basit de olsa bir **Zihin'e** sahip olduklarını (?) düşünebiliriz. İkinci bölümümüzde de kısmen değindiğimiz gibi sinir hücrelerinin içsel manyetizmalarının **eş-uyumluluğu** beyne sahip canlıda **içsel bir boyutun (5.>> boyut) açılmasına** veya **içsel boyutların maddeyle temasına** neden olur. Zihin sahibi canlılar artık bir makine gibi değil, acı gibi duyguları **hissedebilen**, sesleri **duyabilen**, ışığı **görebilen** varlık konumuna yükselirler. Fakat **Bilinç** olmadığından bu duygulara, görüntülere karşı bir **farkındalık** yoktur. Görüntü/His algılandığı anda bilinçsizce otomatik tepki verilir.

Amfibiyenler- Sürüngenler-Memeliler

Hem karada hem denizde yaşayabilen canlıların çıkışından önce denizlerde bu çevrenin koşullarına göre evrilmiş beyinleri ve görme sistemine tercih edilen koklama sistemini görmekteyiz.

375 MYÖ yüzgeçleriyle karayı yoklamaya başlayan bazı balık türleri milyonlarca yıllık süreçlerdeki değişimlerle hem karada hem de suda yaşayabilir hâle gelerek günümüzün **dört ayaklı** canlıların atalarına evrimleşmiştir. Beyin ve oksijen destek sistemleri de zamanla havaya adapte olmuş ve yeryüzünde soğukkanlı sürüngenlerin baskın hale gelmesine neden olmuştur.

4 yüzgeci üzerinde yürüyebilen balık

Bu periyotta kara yaşamındaki gece-gündüz arası ısı farkları ilk sıcakkanlı memelilerin evrimini zorlayacaktır. Beynin gelişebilmesi memelilerde daha fazla zaman aldığı için **[17]** sinirsel gelişimin büyük bir kısmı **doğumdan sonrasına sarkar**. Bu da yavruların annelerine korunma ve yiyecek için daha fazla **bağımlı olma**sı durumunu ortaya çıkararak memelilerde **süt bezleri ve yetiştirme davranışlarının gelişimi**ni (neslin korunmasında artan sorumluluk vb.) teşvik etmiştir.

[17] *Memeli beyni Sürüngenlerinkine göre 30 milyon yıl içerisinde 4–5 kat artmıştır. Daha sonraki süreçte maymunlarınki diğer memelilerin 2–3 katı, İnsanınki ise 6 katı bir büyüklüğe ulaşacaktır.*

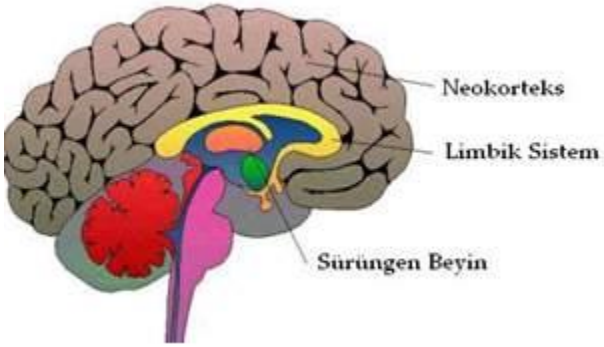

Limbik Sistemin (duygusal yaşamda çeşitlilik; şefkat, merhamet, üzüntü, korku gibi duygular ve bunların kayıtları), **Neokorteks**in (duyguların farkındalığı), önbeynin kademe kademe evrimiyle de memeliler

çevrenin yapısıyla, şekliye alakalı bilgileri işlemleyebilir, kaydedebilir bir yapıya sahip oldular. **[18]**

[18] *Resimdeki Beyin İnsan türüne aittir. Diğer memeli grupların* ***neokorteks****leri ve bununla paralel olarak duyguları üzerindeki* ***Farkındalık****ları İnsan'ın sahip olduğundan çok uzaktır.*

65 MYÖ dünyaya çarpan büyük bir meteorun yeryüzünde oluşturduğu olumsuz etkiler karanlıkta yaşamaya alışkın sıcakkanlı memelilerin işine yaradı. Atmosferde oluşan büyük toz kümesi yeryüzüne ulaşan ışığı keserek 25 kg üzeri canlıların ve bu arada büyük sürüngenlerin de soylarının tükenmesine neden oldu. Dinozorların ortadan kalkmasıyla memeliler büyük avcıların korkusu olmadan çok hızlı bir şekilde evrilerek yeryüzünün baskın gruplarından biri hâline geldiler.

Primatlar [19]

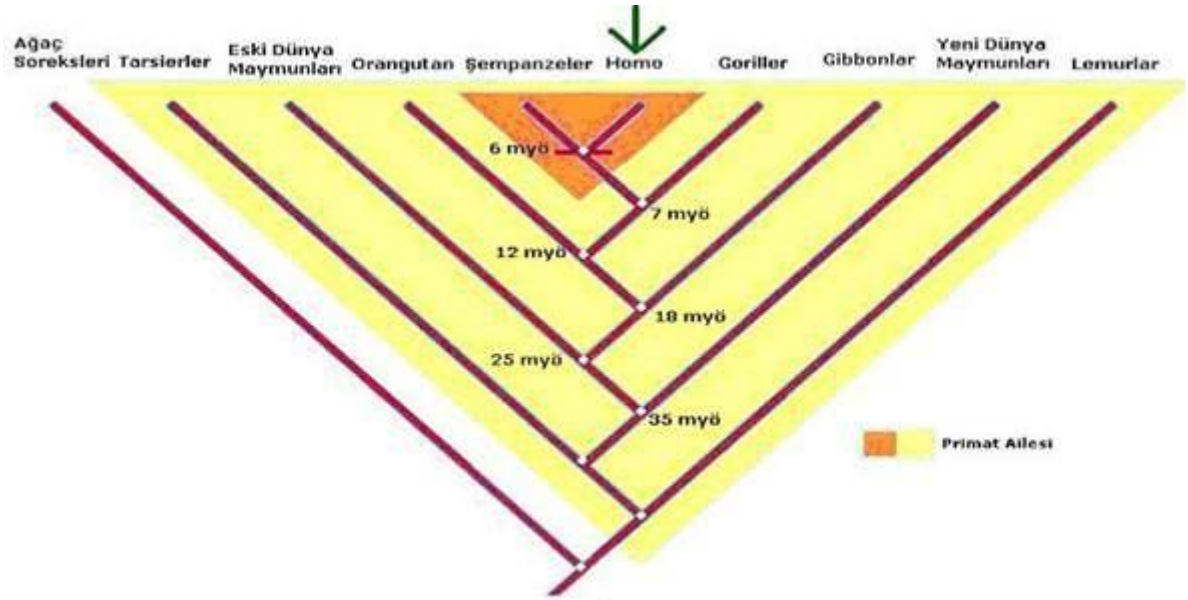

Yaşam Ağacında İnsanın yeri

[19] *İnsanların, tüm maymunların, lemurların, tersiyerlerin yaşayan ve ortadan kalkmış tüm gruplarını içeren, memeliler sınıfının bir takımı.*

[20] *Bu ağaç morfoloji, moleküler biyoloji ve genetik bilgilerine dayanarak hazırlanmıştır. Hayvanlar âleminin evrimsel açıdan en gelişmiş takımı olarak kabul edilen Primatların akrabalık ağacı bu şekildedir. Yol ayrımlarında verilen tarihler, dallanmaların ucunda görülen türlerin ortak atalarından ne zaman ayrılıp kendi evrimsel süreçlerine devam ettiğini göstermektedir.* ***İnsanın evrimi herhangi bir maymun türünden olmamıştır, fakat maymunlarla ortak atalardan gelmiştir.***

50 MYÖ insanların, maymunların, lemurlar, tersiyer gibi tüm türlerin oluşturduğu primat ailesinin ortak atası ortaya çıktı. Büyüyen beynin sonucu olarak bu primatlar doğuştan gelen alışkanlıkların da ötesinde **bilişsel mekanizmalarla deneyimlerini öğrenebilmekte**dirler. Ayrıca, canlının, içinde bulunduğu grubun diğer üyelerinin **davranışlarını tahmin etme yeteneğ**inin **[21]** (sosyal zekâ) de bu dönemde ortaya çıktığı düşünülüyor.

Bu dönemde, dalları sıkı tutabilen ellerin; meyve, sebze, böcek gibi yiyeceklerin daha iyi tanımlanmasında kullanılan **3 boyutlu derinlik algısı**nın da (**gözlerin zamanla ön tarafa kayması sonucu)** ortaya çıktığı düşünülmektedir.

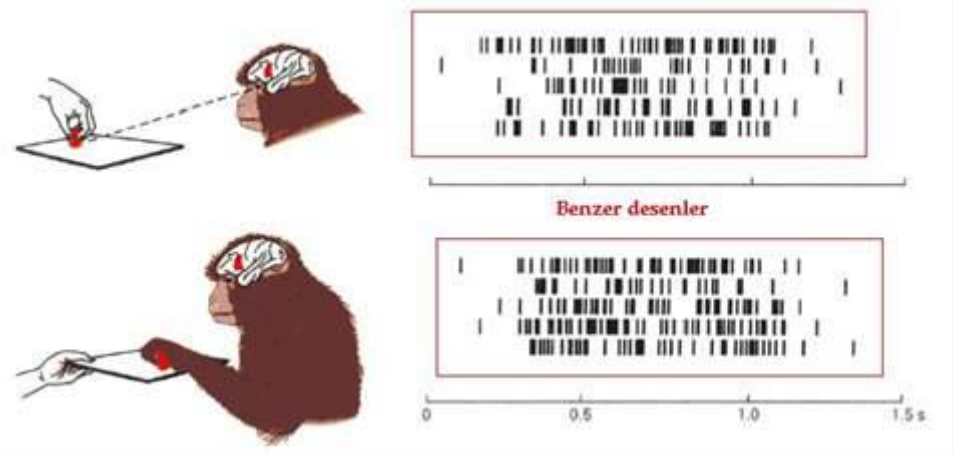

[21] *Maymunlarla yapılan deneylerde hayvan tarafından gerçekleştirilen herhangi bir davranış sonucu kortekste meydana gelen elektriksel aktivitenin, aynı davranışın maymun tarafından başka bir kişide izlenmesinin de aynı bölgede bir aktiviteye neden olduğu gözlemlenmiştir. Bu* ***ayna nöronlar****ın gözlemlenen hareketin beyinde* ***soyut temsil****ini*

oluşturduğu bulunmuştur. İnsan bilincine giden yoldaki ***özbilincin*** *ve belki de "****benlik hissi"****nin ilkel formları...*

Hominidler [22] ve *Homo sapiens*

Yeryüzünün doğal tarihinin son 5–6 milyon yıllık dönemindeki çevresel değişimler, diğer türlerle olan rekabetler -geçmişte yaşamış ve soyları tükenmiş- insanın atalarını diğer primatlardan ayırmıştır. Modern insanın beyninin evriminde **bipedalizm**in (iki ayak üzerinde yürüme elleri serbest bırakmış, taşıma, alet kavrama, karmaşık araç yapımı ve kullanımını sağladı) ortaya çıkması, ateşin bulunması (yiyeceklerin pişirilmesinde kullanılarak dişlerin küçülmesine neden olmuş ve çiğneme kaslarının azalması beyine giden enerjide artışa neden oldu) pozitif etkileri olmuştur **[23]**.

[22] *Yaşayan insanı ve şempanzelerden ayrılmış fosil atalarını (Australopithecus ve Ardipithecus gibi) içeren primat ailesi.*

[23] *İnsana giden yol yaklaşık olarak 6 milyon yıl önce şempanze ile olan* ***ortak ata tür****den ayrılmıştır. Ayrılmadan sonra Homo sapiens'e kadar birçok* ***ara tür*** *yaşamış ve soyları tükenmiştir. Fosil bilimciler tarafından bu yolda çok sayıda* ***ara form****lar bulunmuştur. Australopithecus anamensis, Ardipithecus, Australopithecus afarensis, Homo neanderthalensis, Homo erectus.. gibi ara türler arkeologlar tarafından kazılar sırasında bulunup, çıkarılmış ve tayin edilmiş* ***geçiş fosilleridir****.*

İnsanın evrimi

İlk hominidlerden günümüz insanına kadar gelen bu süreci kısaca özetleyecek olursak:

1) **6 MYÖ**: Şempanze ve insan nesli ortak bir atadan ayrıldı.

2) **4 MYÖ**: Arka ayakları üzerinde yürüme yetisine sahip *Australopithecus anamensis*...

3) **>3 MYÖ**: *Australopithecus afarensis* (“Lucy”) ara türü...

4) **2.5 MYÖ**: Bazı hominidlerin taşları kullanarak keskin kenarlı aletler yapması...

5) **2 MYÖ**: Daha büyük beyinleriyle Homo ailesinin ilk üyeleri (kabiliyetli insan anlamında *Homo habilis*) belirmeye başladı.

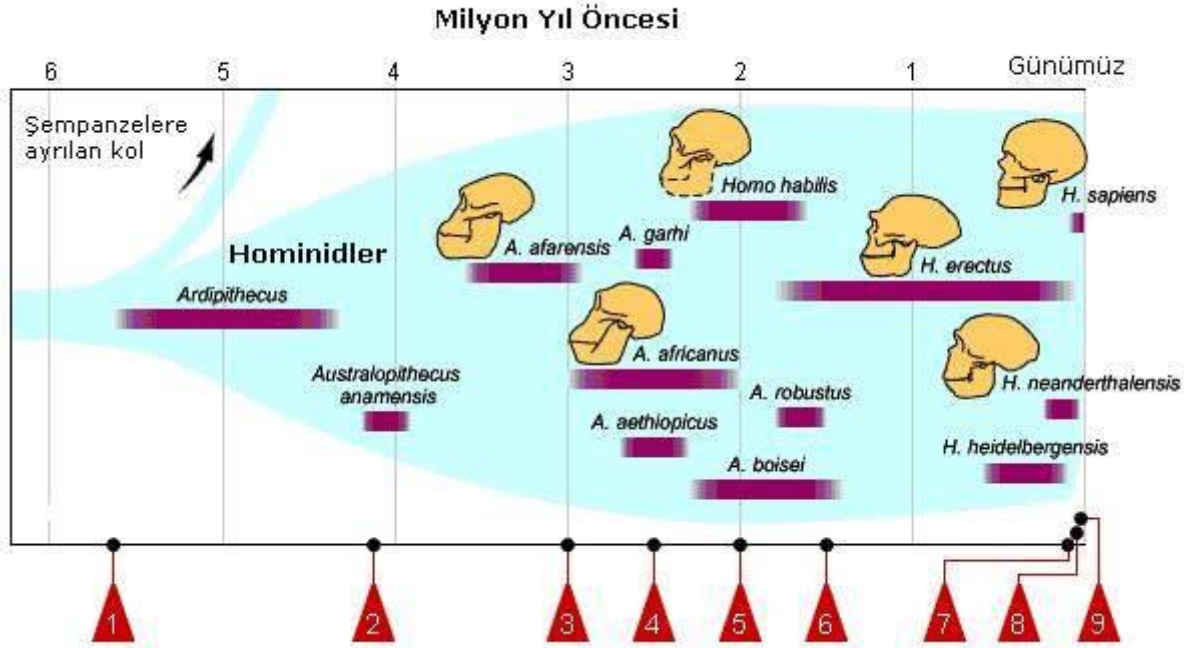

6) **1.5 MYÖ**: Baltanın icadı ve kullanımı. Hominidlerin Afrika’nın dışına (çoğunlukla Asya ve Avrupa) yayılması. Bu hominidler Avrupa’da yaşayan Neanderthal’lerin (*Homo neanderthalensis*) ve Asya’da yaşayan *Homo erectus*’un (dik yürüyen insan) atalarını içermektedir.

7) **100 bin YÖ**: İnsan beyninin daha da büyümesi (şu anki hacmine yakın). İlk ***Homo sapiens***’lerin Afrika’da belirmesi. *Homo neanderthalensis* ve *Homo erectus* aynı zamanda Eski dünyanın diğer taraflarında yaşamlarını sürdürmekte.

8) **50 bin YÖ**: Kültürün ortaya çıkması. Mağara resimleri, süs eşyaları, ihtimam gösterilerek yapılan mezarlar... Modern insanın Afrika’nın ötesine açılması.

9) **25 bin YÖ**: Diğer Homo cinslerinin soylarının tükenmesi ve geride sadece **Modern insan**ın, *Homo sapiens*'in kalması, Eski Dünyada yayılması.

Her biri ortalama 1000 sinapsa sahip 100 milyon nöron ve bunun 10 katı daha fazla destek hücrelerinden oluşan Modern İnsan beyninin getirisi dil, kültür, düşünme, konuşma gibi üstün yetenekler olmuştur **[24]**. İnsan Bilinci sadece çok büyük bir beynin sonucu değil, aynı zamanda beyindeki **büyük düzenin**, **karmaşıklığın**, yeni koşullara gösterilen **esnekliğin** (plastisite) sonucudur. İnsan beyni **bilgisini ve kültürünü de gelecek nesillere aktarabilecek düzeye ulaşarak** yeryüzünde yüksek zekâsı ile istediği gibi hükmeden tür hâline gelmiştir.

[24] *Elbette bu pozitif sonuçların yanında "benlik" hissinin ortaya çıkışıyla "kıskançlık, haset, gurur, utanç duyma" gibi duygular da Zihne yerleşmiştir.*

Tüm canlıların içsel ve dışsal kuruluşları gezegenin doğal tarihinde yaşadıkları çevrenin izlerini taşırlar. İnsan beyni de 4 milyar yıldır kendini kusurlu bir şekilde kopyalayan o genetik materyalin torunlarının yaşadıklarının tarihidir **[25]**. O ilk genetik materyalin bu torununun **hem kendi kökenini (ilk genetik materyali) hem de yaşamın kökenini araştırması gerçekten hayranlık vericidir.**

[25] *Anne karnında geçirmiş olduğumuz evreler de türümüzün tarihinin kaba ve üstünkörü bir tekrarıdır.*

Doğa, tek hücreli bakterilerin **"sonsuz şimdi"**yi yaşayan birkaç saniyelik **kimyasal hafıza**larından 4 milyar yıllık **[26]** süreçteki olağanüstü artışıyla insan beyninde bir ömrün sahip olduğu deneyimleri, düşünceleri, duyguları saklayan **"holografik hafıza"**da **kendini deneyimlerken** bulmuştur.

[26] *İnsan beyni ne kadar gelişmiş olsa da 4 milyar yıllık bir zaman dilimini algılayabilecek/tasavvur edebilecek bir kapasitede değildir. Yeryüzünün tarihini 1 güne indirgersek doğanın kendisini ilkel hayat biçimleri olarak bulması sabah 5'te, çekirdekli hücrelerde 17'de, çok hücreli hayat olarak*

20'de, ilk amfibilerde 22'de, ilk memelilerde 23:12'de, ilk primatlarda 23:30'da, ilk hominidlerde 23:58'de, Homo sapiens'te 5 sn kala, Âdem lakaplı bilinçte ise 30 salise önce olacaktır.

*İnsan türü bir **göz kırpma süresince** yeryüzündedir...*

Yeryüzünde artık büyük bir beynin getirisi olarak "Yüksek farkındalık" potansiyeli ile doğan; ama 4 milyar yıllık tarihin ürünü **bedeninin dürtüleri** arasında kalan *Homo sapiens* vardır. Kişinin **Âdemi** ile **ŞeytanıNın** mücadelesi başlamıştır...

Evrim Teorisi Hakkında

20 Eylül 2008

Evreni dışından gözlemlemekte olan ve arada bir ona müdahalelerde bulunarak yaratımlarda bulunan bir öte-tanrının olmadığı yavaşta olsa yeniçağ insanlarının şuurlarına yerleşmektedir. Hangi isimle adlandırılsa adlandırılsın (tanrı, Allah, evren, ruh vs.) algılanan varlığın parçalara ayrılamaz bir bütünlük olduğu **düşünebilen** insanlarca idrak edilecektir. Bu **bölünemez bütünlükte** (Samed'dir) bir tarafta yaratan diğer tarafta da onun yarattıkları anlayışı da geçersizdir (Ahad'dır) **[1]**.

[1]*Teklik Şuûrunun açığa çıktığı ve yaşanıldığı bilinçlerin en alt boyutta, en alt bilinç seviyelerini de göz önünde bulundurarak yaratan-yaratılan ayrımı gibi etiketlemeler yapması herkesin algıladığı bu boyut için bir mecburiyettir. Anlatımdaki bu mecburiyet sonucunda kutsî bilginin açığa çıktığı bilinçlerin paylaşımları da insanlar tarafından "ötede bir tanrı varmış" gibi algılanır.*

Varlık TEK'tir, her şey ve olan her şey bu TEK varlıkta meydana gelmektedir. Bu TEK varlığın kendinde (Ceberut âlemi, **sabit asılları**n bulunduğu *Hiper Uzay*) barındırdığı sonsuz sayıdaki salt bilgisel (***Data***) potansiyellerin bir alt boyutta sonsuz manalar olarak açığa çıkışı (Melekût âlemi, *Süper Uzay*) ve bu manaların bir araya gelişi, birbirleriyle etkileşmesi sonucunda da "**algılama**, **algılayıcılar ve algılanan birimler"** yâni **yaratılış** (***knowledge***) meydana gelmektedir.

Kozmik Enerji'deki (Kudret) Evrensel Farkındalık (İlim) kendisinde meydana gelen bu etkileşimler sonucunda belirli **mekanizmaları, her boyutun kendi kanunlarını** oluşturmaktadır. Süper Uzay'ın kanunları ışık hızı ötesi (**takyonik)** bütünsel yapılı **melek(e)ler** aracılığıyla, algılanan 4 boyutlu madde-enerji evrenimizin kanunları ise ışık hızı seviyesinde ve altı (**luksonik-tardyonik)** kuantum (kesikli enerji) **melek(e)ler ile** yürümektedir.

Fark edileceği üzere **kozmik idare** meleklerle meydana gelmektedir. Kozmik Sistemin bizim evrenimizdeki açılımı, yâni yaratılışımız ise **Evrimsel süreçle kendi kendine** (!) olmaktadır. **Evrim, yaratılışın kendisidir!**

Önceki paylaşımlarda sıkça vurguladığımız evrimsel süreci ve **Evrim Teorisi** ile ilgili sıkça sorulan sorulara, itiraz edilen noktalara değinmeye çalışarak bu **işleyiş mekanizmanın** ayrıntıları hakkında bilgi edinerek Evrim konusunun daha iyi anlaşılmasını umuyorum.

—"Evrim" ve Evrim teorisi nedir?

Evrim, bir popülasyonun **gen havuzu**ndaki (popülasyondaki tüm canlıların genlerinin toplamı) gen frekansının ortam şartlarının değişmesiyle birlikte zamanla değişime uğramasıdır.

Somut ve basit bir örnek vermek gerekirse, bir popülasyon bireylerinin zengin bir göz rengi çeşitliliğine sahip olduklarını düşünelim. Göz renklerini (en açığından en koyusuna kadar) oluşturan "pigment"leri kodlayan genlerin popülasyon içinde yaklaşık olarak aynı sıklıklarda bulunduklarını farz edelim (10 göz rengi var ise her biri % 10 oranında olacaktır).

Örneğin, bu popülasyonun yaşadığı bölgeye ulaşan güneş ışınlarının miktarında artış olsun. Böyle bir değişimle birlikte yüzlerce yıl içerisinde bu popülasyonda parlak güneş ışınlarından etkilenmeyen koyu renkli gözlere sahip bireyler avantajlı duruma geçeceklerinden seçilime uğrayacaktır. Bu bireylerin popülasyondaki sayısı, moleküler düzeyden bakarsak koyu renkleri oluşturan genlerin sıklığı artacaktır. Popülasyonun "gen frekansı" değiştiği için de popülasyon "evrimleşmiş" olacaktır. **Evrim, birey bazında değil, popülasyon çapında olur.**

Tüm canlılar hayatta kalmaya çalışma güdüsüyle hareket ederler. Bu mücadelede ortama en iyi uyum sağlayıp üreyenler seçilecektir. Bu durum popülasyon genetiğinin değişimine neden olacaktır. "*Evrim*

teorisi" de doğadaki bu değişim-dönüşüm gerçeğinden yola çıkarak tüm canlıların **ortak bir atadan** türeyerek geldiğini söylemektedir.

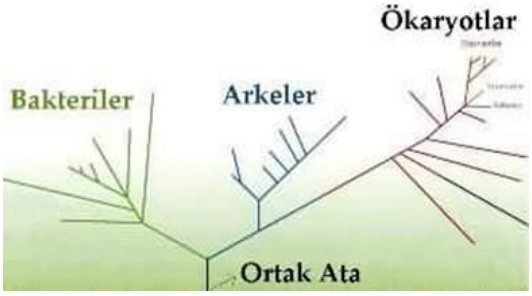

-Evrim mi, Evrim Teorisi mi? Bilim camiasında kabul gören hangisidir?

Bilim camiası Evrim'i bir GERÇEK olarak kabul etmektedir. Teori olan ise Evrim'in mekanizmalarıdır. Teori olması da, bu mekanizmaların bir gün çürütülebileceği anlamına gelmemektedir. İzâfiyet ya da Kuantum teoremleri ne kadar doğru ise Evrim'in teori olan mekanizmaları (doğal seleksiyon, mutasyon, genetik sürüklenme vs.) da o kadar doğrudur. Doğruluklarından şüphe yoktur. "**Teori"nin bilimsel tanımı, gözlemlerle kendisini sürekli olarak doğrulatabilen, desteklenebilen açıklamalardır.**

— Evrim sadece bir "Teori" midir, yâni kanıtlanmış bir gerçek değil midir?

Bilim literatüründe, "Teori" kavramı "gözlemlerle, yeni bulgularla sürekli desteklenen" bilimsel açıklamalara denilir. Teori, varsayım demek değildir. Evrim Teorisi'ne "teori" denilmesi de bu kabildendir. İzafiyet veya yerçekimi teorilerine neden "teori" deniliyorsa, Evrim Teorisine de bu sebeple "teori" denilmektedir.

Teori, gözlemlerle sürekli test edilebilen açıklamalar bütünüdür. Ve evrim bu testlerden her seferinde başarı ile geçmekte ve kanıtları her zaman toplanmaktadır. Tıpkı izâfiyet ve kuantum teoremlerinde olduğu gibi.

"Teori" kavramının yanlış kullanılmasından kaynaklanan yanlış düşünceden dolayı evrimin kanıtlanmamış, her an çürütülebilir bir olgu olarak düşünülmesi yanlıştır.

— Genetik çeşitliliği (değişik göz renkleri gibi) meydana getiren mekanizma nedir?

Canlılardaki bu zengin çeşitliliğin en temel nedeni **mutasyon**lardır! Mutasyon, **bir sonraki nesle** aktarılan genetik değişimlerdir. Herhangi bir hücrede, her hangi bir zamanda herhangi bir genetik değişim meydana gelebilir. Ama bizleri ilgilendiren üreme hücrelerinde meydana gelen değişimlerdir. Çünkü üreme hücrelerinde meydana gelmekte olan genetik değişimler (zararlı, iyi ya da nötr) gelecek jenerasyona aktarıldığından **mutasyon** olarak kabul edilir ve adlandırılır.

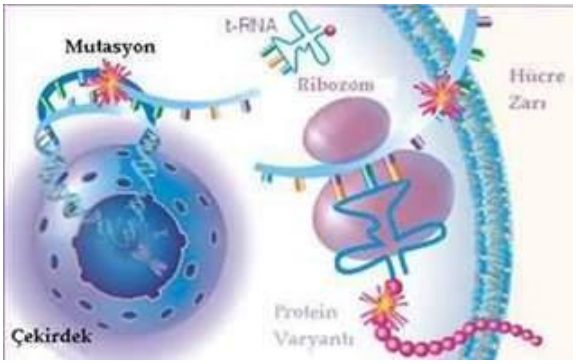

Mutasyonlar canlı hücrelerinde her zaman meydana gelmekte ve çeşitliliği artırmaktadır. **Yararlı mutasyonlar** ile canlının genetiğinde **bilgi artışı** meydana gelir. Çeşit çeşit göz veya deri renginin olmasının nedeni, o özelliği kodlayan genin mutasyonlar sonucunda çeşitli varyasyonlarının ortaya çıkmasından kaynaklanmaktadır.

Herhangi bir göz rengini kodlayan gende meydana gelebilecek bir(kaç) bazlık (DNA molekülünün harfleri A, T, C, G) değişim genin ürünü olan protein molekülünün 3 boyutlu yapısında küçük değişimlere neden olacaktır. Bu **yapısal değişiklik** ile proteinden yansıyacak olan ışığın rengi farklı olursa ortaya yeni bir göz rengi çıkmış demektir.

— Mutasyona sebep olan etkenler nelerdir?

Genetik değişimlerin büyüklüğü tek bir harfin değişiminden kromozomal çaptaki büyük parça değişimlerine kadar uzanır. Bu değişikliklerin en büyük nedeni hücrenin bölünme (DNA'nın kendini kopyalaması, kromozom ayrılmaması vs.) sürecinde yaptığı hatalardan kaynaklanmaktadır. DNA tamir mekanizması her zaman hataları düzeltemeyebiliyor. Diğer önemli sebep de dış kaynaklı **yüksek enerjili ışınlar** (radyasyon) ve bazı **kimyasal maddeler**dir.

— Mutasyonların her zaman tahrip edici olduğu ve genetik bilgiyi azalttığı söyleniyor.

Tahrip edici mutasyonlar, **hayati öneme sahip proteinlerin** genetik kodlarında değişiklik meydana geldiğinde veya **kromozomların yapısındaki büyük değişimler** (sayı artışı-azalması, parça eklenmesi, kopması) sonucunda gözlenir. Hayati öneme sahip proteinlerin gen dizisindeki değişimler milyarlarca yıl geçse bile çok az olacaktır.

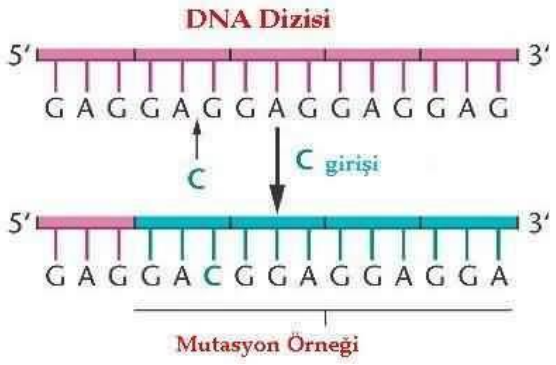

Örneğin, DNA molekülünü saran "Histon" adlı proteinler DNA'yı korumak gibi hayati derecede bir öneme sahip olduklarından milyarlarca yıldır çok az değişime uğramıştır. **İnek** ve **bezelye** gibi çok farklı iki türde bile "Histon" proteinini kodlayan genetik şifrenin **sadece iki karakteri** farklıdır.

Ama daha az bir öneme sahip, kanın pıhtılaşmasında rol oynayan "fibrinojen" adlı proteinler ya da kan proteinlerinden "hemoglobinin" farklı türleri geçelim, aynı tür içinde dâhi **birçok varyantı vardır.** Bu

durum moleküllerin genetik kodunda meydana gelmiş birkaç değişikliğin pek de önemli olmadığını gösteriyor. Bu küçük değişikliklerin birikmesi milyonlarca yılda farklı farklı hemoglobin (vb.) moleküllerinin ortaya çıkmasına neden olmuştur.

Genetik değişiklik biyomoleküle zarar verecek ölçüde değilse, proteinin yapısında meydana gelen küçük değişim o proteinin işlev gören farklı bir **varyantını** oluşturacaktır. Varyasyonlar birer genetik çeşitliliktir. Tür içerisinde bu tarz mutasyonların gerçekleşmesi popülasyonun gen havuzundaki **çeşitliliği** artıracaktır. Bu da mutasyonların her zaman genetik bilgiyi azaltmadığı anlamına gelir.

Zararlı ve yararlı mutasyonları şu örneğe benzetebiliriz: **"Okuduğunuz cümledeki harflerin yerlerinin kayması"** tümcesinde **"okuduğunuz"** kelimesindeki **"n"** harfi**"m"** ye dönüştüğünde cümle **yeni bir anlam** kazanmaktadır. Bu yararlı bir mutasyondur, çünkü yeni cümlemiz de anlamlıdır. Ama cümlemizden **"harflerin"** kelimesini çıkarttığımızda cümle anlamında tahribat meydana gelecektir. Bu da zararlı bir mutasyondur.

Meydana gelen değişimlerin kimi de hiç bir olumlu ya da olumsuz etkiye neden olmayabilir. Bunu da "bir" kelimesinin "bi" ye dönüşümü olarak temsil edebiliriz. Cümledeki yapısal değişikliğe rağmen anlam bakımından hiçbir değişiklik yoktur. Bu tip mutasyonlara nötr=etkisiz mutasyonlar denilir (Protein yapısında olumsuz ya da olumlu etki yapmayan mutasyonlar). Zararlı ve faydalı mutasyonların görülme sıklığı çok az iken etkisiz mutasyonların sıklığı fazladır.

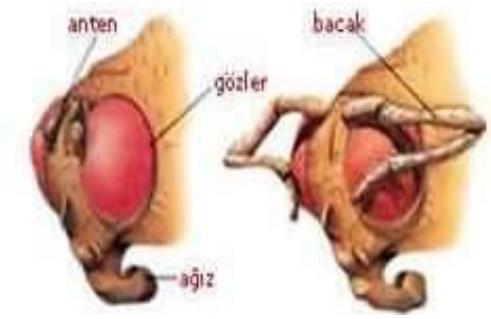

Tahrip edici zararlı mutasyonların daha çok gerçekleşiyor zannedilmesinin nedenlerinden birisi de zararlı mutasyonun etkisini yeni doğan canlının fizyolojisinde (fenotip) **direkt olarak göstermesinden**dir. Canlı ya yaşayamayacaktır ya da sakat bir şekle bürünecektir. Yararlı veya etkisiz mutasyonların ise tanınmaları zordur,

çünkü etkilerini canlının anatomisinde direkt olarak göstermeyebilirler.

— "Faydalı mutasyon oranı" çok az iken yeni özelliklerin oluşması dolayısıyla yeni türlerin evrimi nasıl gerçekleşmektedir?

İlk önce **Darwin**'in geliştirdiği "doğal seçilim" mekanizmasının ne olduğunu kavramamız gerekecek.

Doğal seleksiyon mekanizmasına göre herhangi bir özellik=gen bulunduğu canlılarda popülasyon içerisindeki diğer bireylere göre "hayatta kalabilme" açısından avantaj sağlıyorsa bu genin sıklığı (frekans) zamanla artacak ve popülasyonda baskın hale gelecektir.

Örneğin; bir ceylan popülasyonunda, çitalardan hızlı koşabilmesi sayesinde kurtulabilen ceylanların oranı (=dolayısıyla hızlı koşmalarını sağlayan **genler**) popülasyon içerisinde kendiliğinden artacaktır.

Şimdi asıl konuya dönersek... Doğal seçilime uğrayan bireylerin çevreye uyumunu sağlayan mutasyonlar büyük olasılıkla çevre koşulları değişmeden önce meydana gelmiştir. Ortam koşulları değişmeden önce canlıya ne yarar sağlayan, ne de zarar veren bu **Etkisiz = Nötr mutasyonlar** ortam koşullarının değişmesiyle kendilerini belli ederler; yâni ortam koşulları değiştiğinde, bulundukları canlıların yaşama şansını artırabilirler. Nâdir görülen faydalı mutasyonların aksine nötr mutasyonlar canlılığın evriminde **lokomotif** görevi görürler. Bu mutasyonlar değişen ortam koşullarına göre canlıya yarar da zarar da verebilir.

Diğer bir örnek vermek gerekirse... Laboratuar ortamında bir bakteri kültürünün üzerine onları öldürecek antibiyotikler verildiğinde hepsinin ölmesi beklenirken az da olsa birkaç bakterinin çoğalmaya devam ettiği görülecektir. Hayatta kalan bu bireylerde de nötr mutasyonlar etkisini göstermiştir. Bu bireylerde antibiyotiğe dirençli olma özelliği onlara antibiyotik verilmeden önce oluşmuştu; ancak antibiyotik verilmeden önce bu özelliğin hiçbir olumlu ya da olumsuz katkısı yoktu. Yalnızca ortam koşulları değiştiğinde kendini gösterebildi

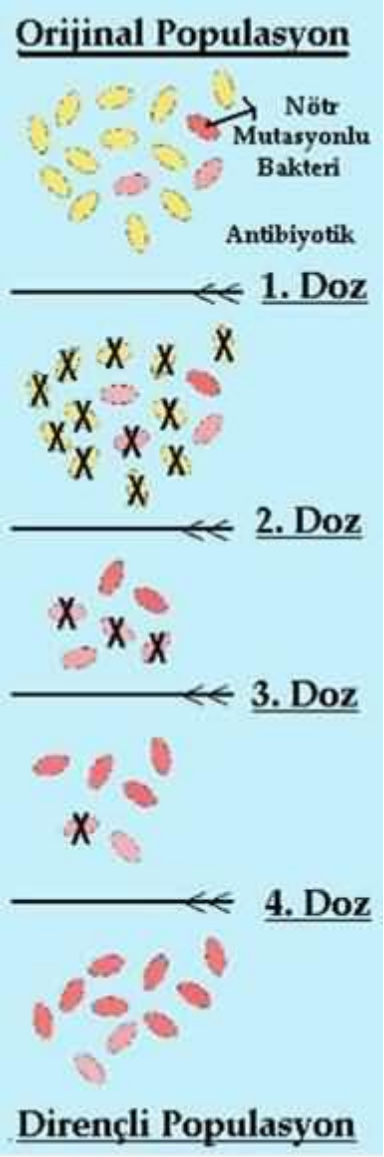

ve kimisine hayatta kalma şansı verdi. Eğer verilen antibiyotiğe dayanıklılık sağlayan bu mutasyon (gen) bulunmasaydı ortamdaki tüm bakteriler yok olacaktı.

Doğal seçilimin hangi yönde ortaya çıkacağı bilinmediği için, bir canlı türünde etkisiz mutasyon çeşidinin fazla olması türün değişen koşullara uyum yeteneğini artıracaktır.

— Türlerin değişime uğradıklarının kanıt(lar)ı var mıdır?

Çevre şartları değişiyor ise türler de değişime uğrayacaktır (binlerce, hatta milyonlarca yıl sürecek bir süreç). Bundan 30–40 yıl öncesine kadar değişimin izlerini belirlemenin tek yolu sadece bulunan "fosil" bulguları üzerinde yapılan tetkikler iken, artık gelişen moleküler biyoloji teknikleriyle tür içi çeşitlenmeler ve türler arası farklılıklar moleküler düzeyde takip edilebilmektedir. Hatta **moleküler izler**den yola çıkarak türlerin birbirlerinden ne kadar zaman önce ayrıldıkları da belirlenebilmektedir. Bu konuyla ilgili olarak iki örnek verelim:

İlk örneğimiz çok hızlı evrimleşebilen virüslerden... Bilindiği gibi AIDS hastalığına neden olan HIV–1 virüsü, girdiği canlının savunma sistemi hücrelerinde **kendisini çoğaltarak** hücreleri işgâl eder. Bu işlemini gerçekleştirebilmesi için kendisi için çok önemli bir enzim kullanmaktadır. AIDS hastalığı insanlık için ciddi bir tehlikeye dönüşmeye başlayınca, bilim insanları virüsün işlemini icra edebilmesi için kullandığı bu enzimi hedef alan ilaç geliştirdiler. Fakat zamanla virüsün bu ilaca karşı direnç kazandığı gözlendi. Bu gelişme üzerine virüs üzerinde yapılan genetik çalışmalar virüs tarafından kullanılan enzimde **tek bir aminoasidin değişimine** neden olan bir mutasyonun

gerçekleştiği bulunmuştur. Bu nokta mutasyonu sonucu enzimin yapısında/fonksiyonunda meydana gelen küçük değişiklik ilacın hedeflenen enzime etki edememesine neden olmuştur.

Diğer örneğimiz bir akbaba türü üzerine... Şimdiye kadar kaydedilmiş en yüksek kuş uçuşu 11.300 metre (bu yükseklikte oksijen basıncı deniz seviyesindekinin %25' i kadardır) yükseklikteyken bir jet uçağına çarpan Ruppeli akbabasına ait. Bu yükseklik, Everest Tepesi'nin yüksekliğinden 2000 metre daha yüksektir. Yükseklik arttıkça oksijen yoğunluğunun hızla azalmasına bağlı olarak yüksekte uçan kuşlar oksijen bakımından, alçakta uçan akrabalarından bütünüyle farklı bir ortamda yaşarlar.

*Ruppeli akbabası*nın daha alçaklarda yaşayan bir akrabası olan *beyaz başlı akbabanın* kanda oksijen taşıyan hemoglobin molekülleri karşılaştırıldığında Ruppeli akbabasındaki molekülün diğerine nazaran üç aminoasidinin farklı olduğu belirlenmiş. Hemoglobin moleküllerindeki bu küçük farklılık Ruppeli cinsindeki**molekülün oksijen bağlama kapasitesini artırmaktadır**. Yâni canlının genetik materyalinde meydana gelmiş küçük bir değişiklik bir akbaba türünün **çok olağan dışı bir yaşam koşuluna uyumunda** yeterli olabilmiştir.

Bu konuda dikkat etmemiz gereken çok önemli bir nokta da şudur: Şartlar değiştiği için canlının moleküllerinin yapısı, anatomik düzeyde morfolojisi değişmiyor ya da yeni bir işlev kazanmıyorlar. Canlıların da bilinçli bir davranışları yok! Kendileri yeni yeni belirli özellikler kazanmaya zorlamıyorlar. Ruppeli akbabası daha yüksek bölgelerde uçmaya başladığı için genetiğinde değişim meydana gelmiyor, genetiğinde değişiklik meydana geldiği için yükseklerde uçabilmeye başlıyor.

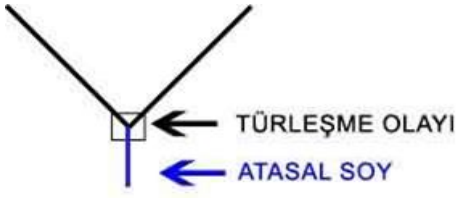

Moleküler dizi analizi karşılaştırmaları yaparak bu iki cins akbaba türünün **ortak bir ata akbabadan** ne zaman ayrıldıkları da rahatlıkla belirlenebilir.

"Değişimin" diğer bir kanıtı da bilim insanlarının laboratuarlarda yapmış oldukları "**yönlendirilmiş evrim**" çalışmalarıdır. Bu çalışmalar ile tek hücreli canlılara belirli sınırlar dâhilinde istenilen özellikler kazandırılmaktadır. Yâni doğada gerçekleşen sürecin hızlandırılmış taklidi, "**yapay evrim**"!

Bu çalışmalarda üzerinde her türlü mikroorganizma ve virüslerin etkisinden arındırılmış besi yerlerinde **tek bir tane bakteriden** milyonlarca klon (kopya) elde edilir. Bu tek bakteri (her yirmi dk. da bir bölünürler) **binlerce kuşak** geçecek bir şekilde bölünmeye ve çoğalmaya bırakılır. Bakteriler çok hızlı bölündükleri ve hızlı bölünmelerinin sonucunda DNA'larında bölünme esnasında meydana gelen hatalar (mutasyon oranı) yüksek oranlara ulaştığından bu geçen zaman içerisinde **genetik çeşitlilik meydana** gelir. Bu süreçlerde bakteri için hayati öneme sahip DNA bölgelerinde değişim meydana gelirse bu bakteriler ölecek; etkisiz=nötr mutasyonlar ise saklı, sessiz, etkisiz kalacaktır.

Elde edilen bu bakteri kültürlerine hangi özellik kazandırılmak isteniyorsa (çinko, kurşun gibi ağır metallere, yüksek tuz, alkol konsantrasyonuna dirençlilik gibi) belirli aralıklarla ilgili maddeler (alkol, tuz, ağır metaller vs.) besi yerlerine bırakılarak bakteri kültürlerinde meydana gelen değişimler gözlenir.

Sonuç olarak milyarlarca bakteri kendilerine zarar veren madde yüzünden ölürken, bakterilerin kimisinde de genetik değişimlerinden dolayı hiçbir etkiye maruz kalmayacaktır. Artık bilim insanlarının elinde çinkoya, kurşuna, yüksek tuz, alkol konsantrasyonlarına dirençli kültürleri olacaktır.

Bu yapılan çalışmalar doğada uzun süreçlerle meydana gelen değişimlerin insan eliyle hızlandırılmış versiyonlarıdır.

— Fosil bulguları canlıların milyonlarca yıl geçmiş olsa da evrime uğramadığını söylüyor?

Evrim teorisi bütün organizmaların ille de evrimleşmek zorunda olduğunu söylemez. Ortam koşullarının değişmediği durumlarda, "doğal seleksiyon" mekanizması gereği canlıların morfolojisi korunur. Yeryüzünde milyonlarca yıl geçmiş olsa da büyük ölçüde değişimler geçirmemiş ortamlar da vardır.

Bunun yanı sıra türler fosillerden anlaşılamayacak bir şekilde de evrimleşmiş olabilirler. Milyonlarca yılda morfolojik olarak değişmediği halde örneğin bağışıklık sisteminde bir evrim meydana gelmiş olabilir ki bu tip sistemler fosil izler bırakmazlar.

Ve son olarak, bir takım fosilleri göstererek canlıların milyonlarca yıldır değişmediğini iddia eden grupların konunun uzmanı kişiler olmadığını da bilmek gerekir. Üzerinde hiçbir inceleme yapmadan –ki bu fosil bilimcilerin işidir- fosillerin dış görünüşlerine bakarak yanıltıcı yorumlar yapmak bilim dışıdır ve etik değildir.

—Kompleks moleküller, organlar, sistemler nasıl ortaya çıkıyor? Bütün bunlar "doğal seçilimle" açıklanabilir mi?

Bu sorunun cevabı "**birikimli seçilim**"dir.

Bir deniz kıyısında yürürseniz çakıl taşlarının sahil boyunca gelişigüzel durmadıklarını fark edersiniz. Küçük ve büyük çakıl taşları ayrı ayrı kuşaklar halinde sıralanmış, düzenlenmiş ve seçilmiştir. Bu oluşuma neden olan fiziksel kuvvetlerdir. Dalgalar çakılları sahile vurur, çakıllar da büyüklüklerine göre farklı tepki vererek kumsalda farklı yerlere dizilirler ve çok basit bir düzen oluştururlar. Böyle gelişigüzel olmayan bir şekilde düzen oluşturan sistem örnekleri çoktur. Bu "**tek basamaklı seçilime**" örnektir.

Canlıların örgütlenmesi ise **birikimli seçilimin** ürünüdür. Tek basamaklı seçilimdeki tek bir seferlik düzenlenme yerine, birikimli seçilimde her düzenlenme işleminden sonra ayrıca

bir **eleme** işleminden de geçilir. Birinci elemeyi geçen (hayatta kalabilen canlı veya avantaj sağlayan herhangi bir özellik) ikinci, üçüncü... elemeye geçer. Varlıklar birçok nesil boyunca düzenlenerek seçilirler. Doğal seleksiyonun, birikimli seçilimin karmaşık yapılar meydana getirebilmesi bu şekilde olur.

"Tek basamaklı seçilim" (her yeni denemenin diğerinden bağımsız olduğu seçilim) ile herhangi bir proteinin oluşma olasılığı **sıfırdır**, ama doğada gerçekleşen birikimli seçilim ile bu oluşum makul bir olasılığa indirgenir. **Her ilerleme (ne denli küçük olursa olsun) sonraki yapılandırma için temel alınır.** Evrimde rastlantı küçük bir bileşendir; ama temeli bu birikimli seçilimdir.

—Rastgele meydana gelen" mutasyonlar yeni canlı türlerini nasıl ortaya çıkartıyor? "Olasılık hesapları" bu tür "yeni oluşumların" kendiliğinden oluşmalarına izin veriyor mu?

Bir tür içerisinde mutasyonlar sonucu genetik çeşitliliğin olabileceğini (farklı göz renkleri, kan grupları vs.) biliyoruz. Bu durumun bin adım daha ötesini düşünmemek için hiç bir neden yoktur. Birkaç yüz ya da bin yılda aynı tür içerisinde meydana gelen bu tip varyasyonların milyonlarca yıllık zaman dilimlerinde birikmesiyle, yâni farklılaşmanın daha da fazlalaşmasıyla alt türler ve nihayet yeni türler oluşabilmektedir.

Özellikle bir popülasyonun **coğrafik izolasyonlarla-engellerle (**bir kara parçasının çökmesi, kıtaların birbirinden ayrılması, yüksek dağlar**)** farklı parçalara ayrılması ve popülasyon parçaları arasındaki **gen alışverişinin (çiftleşme) engellenmesi** ile zamanla iki bölge canlılarının **kendilerine has gen** havuzları ortaya çıkar. Binlerce yılda biriken değişimler yeni nesilleri ata türden iyice uzaklaştırır, hatta o kadar ki ata türün bireyleriyle yapılan çiftleşmeler verimsiz ürünler vermeye başlar. Bu artık yeni bir türün oluştuğunu gösterir. Unutulmaması gereken nokta bu tip süreçlerin insan aklının alamayacağı kadar uzun binlerce, milyonlarca yılda gerçekleştiğidir.

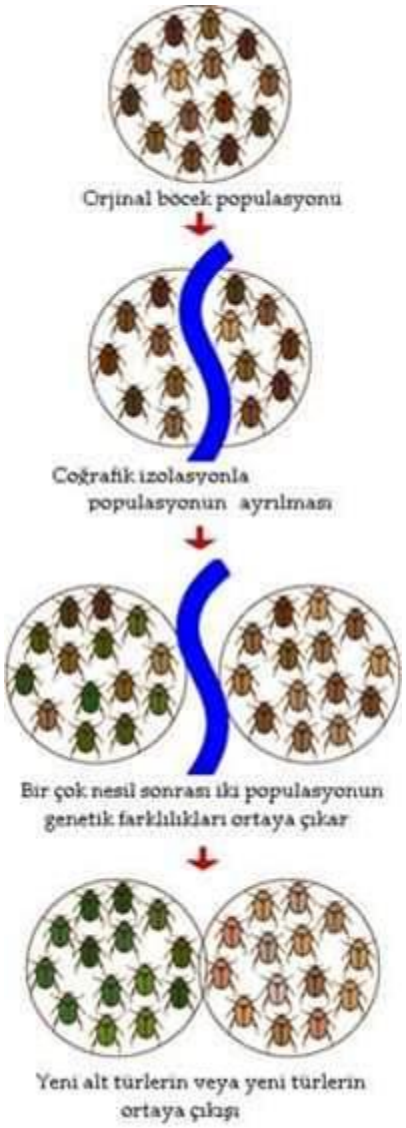

Etrafımızda gördüğümüz ve hatta birbirlerine benzemeyen çeşitli köpek türleri (fino, buldok vb.) sadece birkaç bin yıl içerisinde **kurtlardan evrilmiştir.** Oranlama yapabilmek için bu farklılaşma için geçen süreyi **1 adım olarak** kabul edersek; dik yürümeye başlayan insanların yaşadığı dönem **bizden tam 3200 m** uzaklıkta olacaktır. Dünyada canlılığın başladığı dönem ise **Londra'dan Bağdat'a kadar bir uzaklık...**

—Evrim teorisine göre örneğin bir kurbağa evrimleşip bir sürüngene dönüşebilir mi?

İnsanlar tarafından yanlış bilinen hususlardan birisi de evrim teorisinin bu tarz, büyük çapta ve kısa sürede meydana gelen değişimleri öngördüğü düşüncesidir. Bu tarz dönüşümler asla mümkün değildir. Bir Kurbağa ile bir sürüngen arasında yeterli büyüklükte genetik farklılık vardır. Bir kurbağayı **tek bir/bir kaç seferde** bir sürüngene dönüştürecek **mutasyonların olma olasılığı sıfırdır**. Evrim teorisi türler arasında yavaş yavaş gerçekleşen değişimlerin olduğunu belirtir.

— Evrim teorisine göre bütün bu karmaşık yapılar, canlı yaşamları salt rastlantılar sonucu mu oluştu?

Evrim, bazı grupların yanlış olarak telkin ettiği gibi **bir tesâdüfler teorisi**, rastlantılarla ilerleyen bir olgu **değil**, biyokimyasal kanunların etkinliğiyle **zorunlu** olarak KENDİLİĞİNDEN ilerleyen bir **gereklilikler** GERÇEĞİdir.

Rastgele meydana gelen sadece **mutasyonlar**dır. **Rastgele olarak adlandırılması**da genetik değişikliğin nerede ve ne zaman ortaya çıkacağının **önceden bilinememesinden kaynaklanmakta**dır.

Evrim'in ilerletici mekanizması olan "doğal seçilimde" ise **rastlantı yoktur**. Çünkü**doğal seçilim** bir popülasyondaki canlılardan, diğer canlılara göre ortam şartlarına uyum sağlayamayan, gelecek nesillere genetiğini iyi bir şekilde aktaramayan canlıların zamanla popülasyon içerisinden elenmesidir. Uyum sağlayan bireyler-popülasyonlar ise **otomatik** olarak seçilir. Seçim işlemi rastgele değildir!

— 500 aminoasitlik bir proteinin rastgele oluşabilme olasılığı tüm şartlar göz önünde bulundurularak hesaplandığında 10950 'de 1, yâni sıfır ihtimal çıkıyor [2]. Bu hesaplama da kendi kendine oluşumun imkânsızlığını göstermektedir?

[2] Bu yanıltıcı hesaplamalarda 1- Protein zincirindeki bütün aminoasitlerin doğru çeşitte ve dizilimde olmaları, 2- Zincirdeki bütün bu aminoasitlerin hepsinin sol-elli olmaları, 3- Bu aminoasitlerin birbirleri arasında yalnızca "peptid bağı" denilen özel bir kimyasal bağla bağlanmaları şartları göz önünde bulunduruluyor.

1- Protein zincirindeki bütün aminoasitlerin doğru çeşitte ve dizilimde olmaları gerekir???

Bu tarz **bol sıfırlı** olasılık hesaplarında yapılan **hata** proteinlerin tek basamakta, tek bir adımda rastgele oluşacaklarının düşünülmesidir. Elbette ortalama olarak bu büyüklükte bir proteinin tek basamakta ortaya çıkma ihtimali tereddütsüz sıfırdır. Ama evrimin mantığı belirttiğimiz üzere **birikimli seçilim**dir. Birikimli süreci hesaba katarsak proteinlerin oluşumunda da **avantaj sağlayan** birçok **ara basamağın** varlığını göz önünde bulundurmamız gerekecektir.

Yapılan hesaplamalardaki en büyük hata hesaplamaların yeryüzünün son dönemlerinde nihâi hâlini almış proteinler üzerinden yapılıyor olmasıdır. Fakat ilkel dünyada ilk meydana gelen proteinler **[3]–[4] çok basit yapılı**ydılar ve kademe kademe gelişerek günümüzdeki son hallerine gelmişlerdir.

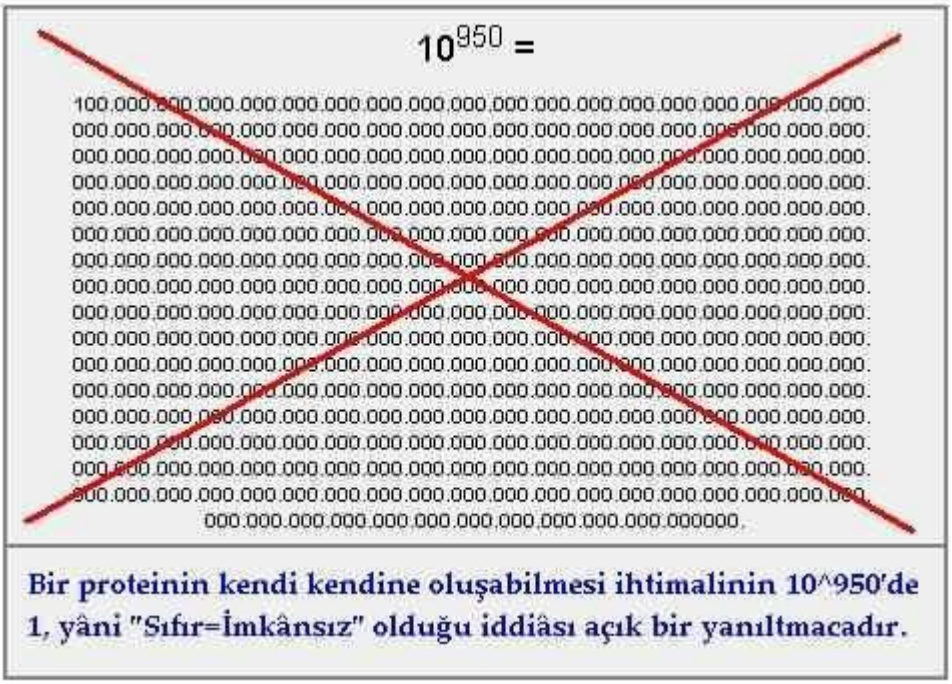

[3] *Proteinlerin ilkel dünyada kendiliğinden nasıl meydana gelebileceklerini anlatan model üzerinde "İnsan'ın Evrimi" bölümünde durmuştuk.*

[4] *Bu ilkin yapılar "protein" olmaktan çok çeşitli uzunluklardaki* ***aminoasit zincirleri*** *idiler.*

Meydana gelen bu basit yapılı proteinlerin (=aminoasit zincirlerinin) % 0'dan % 100'e kadar bir etkinlikte-verimlilikte belirli bir aktivitesi, yâni işlevi olacaktır. Elbette hiç biri % 100 etkinlikle çalışmak zorunda değil.

Günümüzde dâhi mutasyonlar sonucu tamamen yepyeni, daha önce görülmemiş proteinler ortaya çıkmaktadır (bir örnek olarak *Nylonase enzimi*). Bu enzim **% 2'lik bir verimle** çalışsa da hücre için işlev görmekte ve tarihimizde çok da fazla geçmişi olmayan **naylon yapıları** yıkabilmekte ve bu sayede bakteri naylon yiyebilmektedir. Bu enzim **kelimenin tam anlamıyla sıfırdan** üretilmiştir. Çünkü enzimi kodlayan DNA dizisine benzer bir dizi daha yoktur. Genetik biliminde **"çerçeve kayması"** adı verilen bir mutasyon çeşidiyle ortaya çıkmıştır.

Bu hayatın başlangıcı için de benzer şekildedir. Yeterli uzunlukta üretilen (20–25 aminoasitlik) **rastgele dizilimler** oluşturan aminoasitler belirli **elektriksel yüklere, kuvvetlere sahip olduklarından** hayatın başlangıcında **kısıtlı sayıdaki birkaç temel biyokimyasal reaksiyon**da düşük verimlilikte de olsa (%1 olsa bile) rol oynayacaktır. Verimliliğin artışı ise zâten milyonlarca yılda gerçekleşecektir.

Bugün biliyoruz ki, birçok proteininin **sabit, rijid ve değişmez bir yapıları** yoktur. Proteinlerin öyle bölgeleri vardır ki, bu bölgelerdeki **hemen hemen bütün aminoasitler** başka aminoasitlerle değişse/değiştirilse bile protein yapısında bozukluk meydana gelmemekte, protein kararlı 3D yapısını koruyabilmektedir. Değişimler bir enzimin **aktif bölgesinde** olursa hücreye büyük zararlar verebilir. Aktif bölgeyi oluşturan aminoasitleri değiştirmeden diğer bölgelerde değişiklik yapılsa, hatta birkaç tane aminoasit çıkartılsa dâhi **enzimin verimliliğinde** düşüş olmayabilir! Bu durum belirli bir **esnekliği** [5] göstermektedir.

[5] Bu esneklik proteinlerin tek bir aminoasidi mutasyon sonucu değişse protein işlevsiz hâle gelecektir iddialarını da çürütmektedir.

Enzimlerin aktif bölgelerinde en çok rol oynayan aminoasitler bellidir. Bu belirli aminoasitlerin yoğunlukta olduğu **ilkel zincirler** hayatın başlangıcında **düşük verimliliklerde** olsa da etkinlik göstermiş olabilirler. Bunu kimya yasalarından dolayı rahatlıkla söyleyebiliyoruz. **Hücre genetiği tarafından kodlanarak kaydedilen** bu ilkin dizilere başka aminoasitlerin de eklenmesiyle fonksiyonlarını daha iyi icra edebilecek daha komplike proteinler

ortaya çıkacaktır. Aradan milyarlarca yıl geçtikten sonra (günümüzden) kademe kademe oluşmuş bir proteinin şimdiki dizilimine bakarak olasılık hesaplamaları yapmak bu yüzden yanıltıcıdır.

2- Zincirdeki bütün bu aminoasitlerin hepsinin sol-elli olmaları gerekir???

Canlı bünyelerinde sol elli aminoasit olmasının nedeni de seçilimdir, tesadüfler değil. Çünkü **doğa tasarruf etmekten yanadır ve genelde en az enerji formunu** tercih etmektedir. Sol elli aminoasitlerin reaksiyonlara girerken veya suda çözünmüş bulunurken moleküler bağ yapma yetenekleri ve belli bir 3D yapıda sağ elli formlarına göre daha az enerji ile durması **onların doğa tarafından seçilmelerini sağlamaktadır**.

Ayrıca belirtmek gerekirse, 1993'te **John R. İron'**in uzaydan gelen meteoritlerde ve donmuş tozda sol elli aminoasitlere daha fazla rastlandığını ispatlamıştır. Bu **ek** durum da, aminoasitlerle reaksiyona giren moleküllerin zamanla sol elli formları tercih etmesini sağlamış olabilir.

3- Bu aminoasitlerin birbirleri arasında yalnızca "peptid bağı" denilen özel bir kimyasal bağla bağlanmaları gerekir???

Eğer aminoasitler sulu bir ortama koyulursa **suyla H bağ yapma eğilimi** daha fazla olacağı için elbette **kendi aralarında peptid bağının kurulması** çok düşük olacaktır. Fakat **yoğun bir ortamda**, reaksiyonu hızlandıracak ve aminoasitleri bir araya getirecek ilgili bir katalizör bulunduğu takdirde reaksiyonun gerçekleşmemesi, yâni peptid bağlarının kendiliğinden kurulmaması için **hiç bir sebep yok**tur. **Okyanus diplerindeki kil=çamur yüzeyleri** bu aminoasitlerin bir araya gelerek peptid bağı kurmalarında yoğunlaştırıcı ortamlardır. Bunun dışında güneş veya volkanik faaliyetler sonucu küçük su havuzlarındaki suyun buharlaşması ile böyle ortamlar da meydana gelmiş olabilir.

—Atalarımız maymun mu?

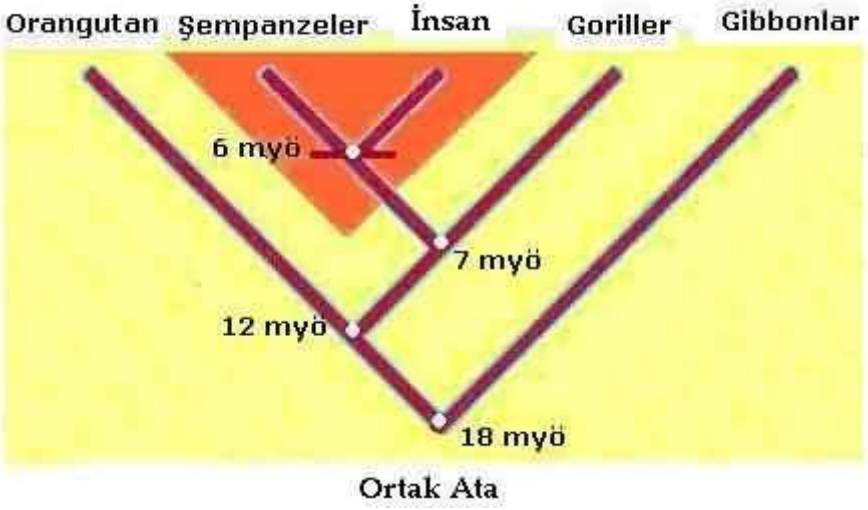

Evrim denilince insanların aklına ilk gelen sorulardan, daha doğrusu bilinen yanlışlardan birisi de insan türünün maymunlardan dönüştüğünün zannedilmesidir. Hâlbuki "maymundan insana geçiş" diye bir durum söz konusu değildir. Maymungiller ile İnsan'ın **ortak ata**sı olan **canlı türünden** Şempanzeler, Goriller, Gibbonlar, Orangutanlar ve insan türleri farklı doğa koşullarına uyum sağlayıp evrilerek **ayrılmıştır.**

—Evrim teorisinin öngördüğü geçiş formlarının bulunamadığı söyleniyor, doğru mu?

Evrim teorisi bir gereklilik olarak geçiş formlarının var olması gerektiğini söyler. Bu ara formlar yoksa evrim denen bir olgudan bahsetmemiz de doğru olmayacaktır.

Geçiş formları birbiri ardı sıra gelen türler **arasında** özellikler gösteren (bir türle diğer bir tür arasında bir değişimi gösteren) canlılardır diyebiliriz. Geçiş formu fosilleri boşluklarla beraber çok sayıda bulunmuştur. Gerek türler arasında gerek cinsler arasında ve de daha yüksek derecedeki taksonomik sınıflar arasında da (Balıklarla tetrapodlar (dört bacaklı hayvanlar) arasında, sürüngenlerle kuşlar arasında, amfibiyenlerle sürüngenler arasında, balıklarla amfibiyenler arasında, sürüngenlerle memeliler arasında) geçiş fosilleri bulunmuştur.

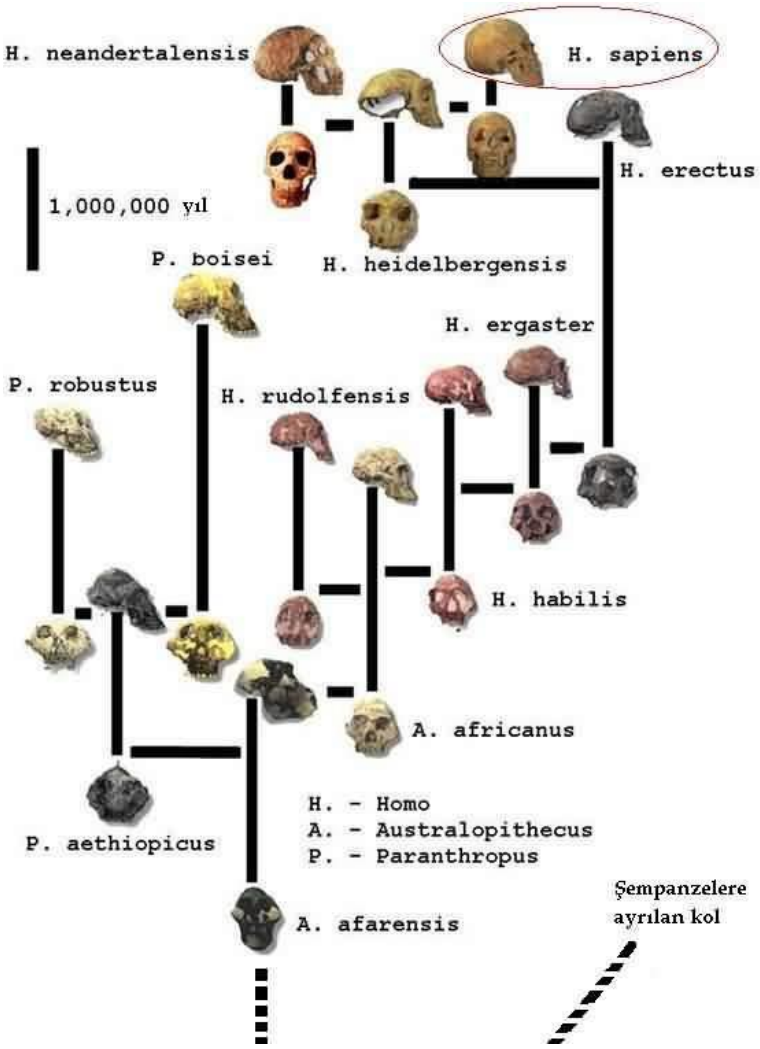

Fosil bilimciler tarafından çok sayıda bulunan geçiş formlarına insan türü ile ilgili buluntulardan örnek verilebilir. Bu örnekler şempanzelerle ortak atadan ayrılan, insana giden daldaki geçiş türleridir. *Australopithecus anamensis, Ardipithecus, Australopithecus afarensis, Homo neanderthalensis, Homo erectus*... Bunlar *Homo sapiens*'e (modern insan) giden yolda arkeologlar tarafından kazılar sırasında bulunup, çıkarılmış ve tayin edilmiş **geçiş fosilleridir**.

Evrim sürekli olduğundan dolayı şu an modern insan olarak adlandırılan bizler (*Homo sapiens sapiens*) dâhi milyonlarca yıl sonraki nesillerimize göre birer geçiş formu niteliğinde olacağız. Yâni, gerçekte her tür aslında bir ara formdur.

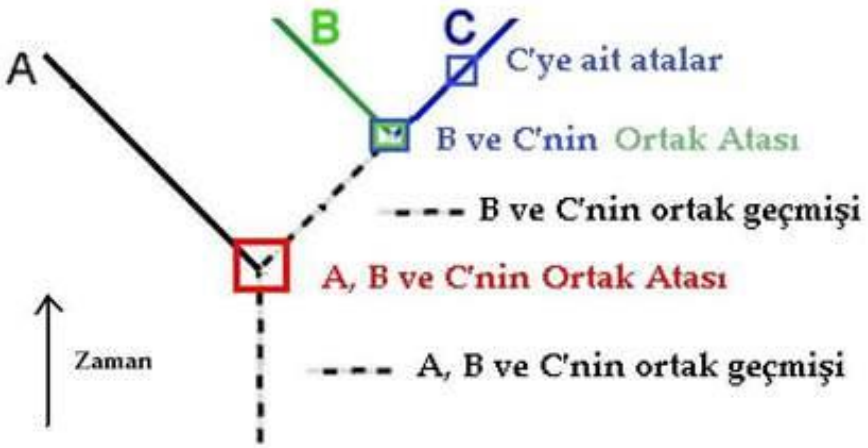

—Evrim şayet milyonlarca yıldır sürüyorsa ve bir kaç milyon canlı türü "birikimli aşamalarla" meydana gelmişse, türler arası ara formların sayısının da milyarları bulması gerekmektedir, fakat buluntular aksini göstermektedir?

Bu konuda düşünülmesi gereken konu **fosilleşmenin** çok zor gerçekleşen bir doğa olayı olduğudur. Fosilleşme kolayca meydana gelmekte olan bir süreç olmadığından çok **az sayıda fosil** bulunabilmektedir. Eğer fosilleşme çok kolay gerçekleşen bir olgu olsaydı, yeryüzünün incelenen her yerinden çok sayıda fosilin bulunması gerekirdi; ama böyle bir şeye rastlanmıyor.

Örneğin, 200 yıl kadar önce nesli tükenerek yok olan; ama bir zamanlar **milyarlarca nüfusuyla** Kuzey Amerika'yı kaplayan bir güvercin türünün (*Ectopistes migratoriu*) neredeyse yok denecek kadar az fosili bulunmuştur. Yapılan kazılarda milyonlarcasının bulunması lazımken birkaç tanesi bile çok zor bulunmuştur. Benzer şekilde zamanında milyarlarca sayıları ve dev cüsseleriyle yeryüzünde yayılmış olan dinozorların da parmakla sayılabilir kadar fosilleri bulunabilmiştir. Bir türe özgü fosillerin bulunması bile çok zor iken, geçiş formlarının bulunmasının zorluğu da ortadadır.

—Akıllı Tasarım (AT) Teorisi?

AT bilimsel bir teorem değil, bir görüş, bir yorumdur. Çünkü ortaya konmuş somut bir delil, bir gözlem yoktur. AT'ye göre canlılar oldukça

karmaşıktır, hatta her biri mükemmel yapıdadır ve bu karmaşıklığa tesadüfî süreçlerle ilerleyen evrim ile ulaşılamaz, bundan dolayı tüm canlılar "tasarlanmış olmak" mecburiyetindedirler.

Canlı yapılar mükemmel değildirler. Canlı yapılar mükemmel olsaydı örneğin basit nedenlerden hasta olmazdık. En basitinden iskelet sistemimiz mükemmel olmadığından ayakta fazla durduğumuzda belimizin ağrıdığını fark ederiz. Bir canlı hücresine, bir organizmanın işe yaramayan fazlalıklarına (erkelerdeki meme yapıları, yirmilik dişler, ensemizde-sırtımızdaki kıl kalıntıları, balinalardaki arka ayak kemikleri, genetik düzeyde işlevsiz **yalancı gen** dizileri) bakılarak hücrenin-canlının "akılsızca tasarlandığı" da yorumlanabilir. Doğa fiziksel açıdan hem mükemmeldir, hem de değildir, bu etiketleme **izâfidir** ve tasarımda **işlevsiz ya da fazlalık yapıların** neden bulunduğunun akıllı tasarımcılar tarafından verilebilecek tatmin edici bir cevabı yoktur.

Örnek olarak Ökaryotik (çekirdekli) canlı hücrelerin genetik enformasyonunda bulunan "**Hurda DNA**" diye adlandırılan bölgelere bakabiliriz. Hurda DNA adı verilen bu bölgelerde çok büyük oranda işlevsiz bölgeler vardır. Örneğin "**yalancı genler"**. Bu diziler mutasyona uğrayarak işlevsiz hâle gelmiş bozuk gen yapılarıdır ve bizlere atalarımızdan miras olarak kalmışlardır.

Yalancı genlere (pseudogenes) **C vitamini sentezleyen geni** örnek olarak verebiliriz. Bu genin sentezinin birçok hayvanda gerçekleşmesine rağmen (kedi, köpek, domuz vs.) insanda ve diğer primat takımında (İnsanlar, tüm maymunlar, lemurlar sınıfı) işlevsiz olarak **iz halinde, fazlalık olarak bulunur**. Uzak geçmişteki atalarımızın **[6]** tersine, artık C vitamini sentezine eskisi kadar ihtiyacımız olmadığından bu gen zamanla kullanılmaz hale gelmiştir. C vitaminini sentezleyen bu gen bizlerde işlevsiz olmasaydı elbette bu vitaminin eksikliğinden kaynaklanan *skorbit hastalığına* yakalanmayacaktık.

***[6]** İki organizmanın en son ortak atası birbirinden ne kadar uzaksa bu iki organizma arasındaki işlevsiz genlerin ortaklığı da o ölçüde az olacaktır.*

Şempanze ile insanın işlevsiz genleri karşılaştırıldığında farklılık çok azdır. Bir kemirgeninkiyle karşılaştırıldığında daha fazla, bir tahıl ile karşılaştırıldığında ise çok daha fazladır.

Anatomik düzeyde canlılarda iz halinde kalmış, fonksiyonu zamanla değişmiş ya da güdükleşmiş yapılara örnek olarak; bazı yılan türlerindeki işlevsiz ayak ve **kalça kemikleri**ni, kör mağara balığındaki **göz kalıntıları**nı (göz çukurları vardır; ama gözler yoktur), atlardaki ek ayak parmak kemiklerini, suda yaşayan balina fosillerinde bulunmuş olan ve günümüz balinalarında da hala gözlenebilen olan **arka ayak kemikleri** (ki bir zamanlar karadan suya geçişin izleri), uçamayan kuşlarda ve böceklerdeki indirgenmiş, **güdük kanatları**, vampir yarasaların ağızlarındaki **azıdişleri**ni, insandaki indirgenmiş kuyruk sokumu, bazı insanlarda çıkmayan **yirmilik dişleri**, erkeklerdeki işlevsiz **memeler ve meme dokusu**nu, kimi insanlarda görünen **ense ve sırt kıllarını**, tavuk embriyonunun gelişimi sırasında bir kaç haftalığına oluşan ama daha sonra kaybolan **ek parmakları** verebiliriz.

— Bir "bilgisayarı, televizyonu vs." gören kişi tarafından bu eşyanın "kendi kendine oluşamayacağı", "bir tasarımcının elinden çıktığı düşünülür. Benzer mantıkla, doğada daha kompleks tasarımlarda bulunan canlılar, sistemler salt fizikokimya-biyoloji kanunları çerçevesinde nasıl kendi kendine meydana gelebilir ki?

Bu benzetmedeki hata bilgisayarlar ya da televizyon gibi insan yapımı –dolayısıyla tasarımcısı olan- **âletlerin canlılar gibi üreyip çoğalma özelliklerinin olmadığının** düşünülmemesidir. Tasarlanmış bütün bu eşyalar canlı olmadıklarından genetik materyallerini **gelecek kuşaklara aktaramazlar!** Doğal olarak tüm özelliklerinin kaydedildiği genetik yapıda meydana gelecek **değişiklikler=mutasyonlar** de aktarılamayacaktır. Canlılardaki mutasyonların gelecek nesillere **aktarılarak birikmesi** ise **yeni özellikler**in ortaya çıkışını sağlayacaktır. Televizyonlar veya bilgisayarların ataları olmadığından, üreyemediklerinden ve değişimlerini aktaramadıklarından (bir canlının

sahip olduğu özellikler bulunmadığından) mutlak surette **tasarımlanmak zorundadırlar**.

— "İndirgenemez karmaşıklıktaki [7]" yapıların kademeli olarak ortaya çıkışı mümkün değildir. Çünkü yarım göz, yarım kanat, yarım akciğer vs. canlıya bir yarar sağlamayacaktır! Bu yüzden bu tip yapıların bir anda yaratılmış olmaları gerekir.

[7] "İndirgenemez Komplekslik (İK)" savı canlılarda mevcut birçok karmaşık yapının kendisini oluşturan temel bileşenlere indirgenemeyeceğini iddia eder. Bir parçanın bile eksik olması, hasar görmesi ilgili yapıyı tamamen işlevsiz kılacaktır. Bu yüzden İK savunucuları bu yapıların kademeli olarak evrimleşemeyeceklerini savlarlar.

Çok basit örneklemelerle cevap bulmaya çalışalım. Günümüzde gözlerindeki katarakttan dolayı ameliyatla göz merceğini aldıran birçok insan vardır. Bu kişiler tam fonksiyonla çalışan gözleri olan birileri kadar iyi göremeseler de **hiç göremiyor değiller**dir. Fark edileceği üzere bu durum **hiç görememekten** daha iyi bir aşamadır.

Göz merceğine sahip olmasa da bir canlı avının bulanık şeklini ve ne yönden geldiğini saptayabilecektir. En ilkelinden en kompleksine (hemen hemen tüm temel aşamalar) kadar bütün göz çeşitleri doğadaki hayvanlarda bulunmaktadır.

Yarım kanadı olan bir canlı bu kanatlarını ille de "uçmak için" kullanmak zorunda değildir. Güdük kanatları olan tavukların, devekuşlarının kuşlar gibi uçamadıkları ortadadır. Fakat bu küçük kanatlar canlının -uçup kaçamasa da- kısa bir süre için havalanmasını sağlayarak avcılara karşı bir avantaj sağlayacaktır. Yüksek bir yerden düştüğü zaman zarar görmesini engelleyecektir. Yarım kanatlılık veya kanadın sadece birkaç parçasına sahip olmak bile hiç kanat olmamasından her zaman daha iyidir.

Bugün ameliyat olup da normal bir akciğerin üçte biri ile yaşayan insanlar vardır. Bu kişiler hızlı yürüyemiyorlar (bu işlev yok); ama yürüyebiliyorlar! Bir kişide akciğer yüzey alanının kerte kerte azalmasının yaşamı sürdürebilme noktasında "ya hep ya hiç" türünden bir etkisi yoktur. Paralelinde, kişinin yürüme mesafesi ve hızı adım adım etkilenecektir. Yâni, ölüm belirli bir yüzey alanının altına düştüğünde ansızın gelmez.

Akciğer geliştiren ilk atalarımızın suda yaşadıkları hemen hemen kesindir. Günümüzde yaşayan balık türlerine bakarak bu ataların nasıl soluklandıklarına ilişkin modeller üretebiliriz.

Günümüz balıklarının çoğu suda solungaçlarıyla nefes alırlar, fakat çamurlu, bataklık sularda yaşayan birçok balık türü solungaçlarına destek olmak için ek olarak yüzeydeki havayı yutar. Bu balıklar ağzın iç boşluğunu bir çeşit **ön-akciğer olarak kullanır**. Bazılarında ise bu boşluk, kan damarlarınca zengin bir soluk alma cebi halinde genişlemiştir. Bu tek bir cebi şimdinin akciğerlerinde olduğu gibi, dallanmış milyonlarca cebe bağlayan **aşamalı gelişen** bir dizinin olması **birikimli seçilim**le gerçekleşecektir.

Yürüyebilen bir balık türü

Temelde suda yaşayan ve soluklanan, fakat arada bir karaya çıkan bir balık (belki de kurak bir dönemde bir çamur birikintisinden diğerine atlayarak hayatta kalma savaşı veriyordur) bir akciğerin sadece yarısı değil, yüzde birine bile sahip olsa işine yarayacaktır. İlkel akciğerin ne kadar küçük/güdük olduğu hiç önemli değil, sonuçta bu akciğerle su dışında kalınabilecek bir süre vardır. Birikimli seçilim sonucu meydana gelen ufak değişiklikler milyonlarca yıl sonra karmaşık bir akciğer haline gelecektir.

— Evrim Teorisi savaşı, çatışmacılığı, ırk üstünlüğünü, öjeniyi meşru göstererek Faşizm gibi kanlı ideolojilere yol göstermektedir!

Savaşı, çatışmayı, öjeniyi, faşizmi meşru gösteren belli ideolojilerin kendi ırklarının üstün ve dünyaya hâkim olmaları gerektiği üzerine kurdukları kavramlar Evrim teorisiyle ilişkilendirilemez, çünkü bu tür ırkçı düşünceler eski tarihlerden beri vardır. Savaş çığırtkanlıkları, faşist, kanlı diktaların, düşünce yapıları **tarih boyunca hep olmuştur**. Bu tür olguları savunan ideolojiler Evrim kaynaklı değildir. **Faşist, materyalist dünya görüşlü yönetimlerin fikirleri, çıkartılan savaşlar biyolojiyi, evrimi ilgilendirmez, çünkü Evrim Teorisi bilimsel bir teoridir, bu ideolojiler "evrimi temel alsa bile" (ki ancak yanlış anlaşılmasıyla mümkün) evrim teorisini bağlamayacaktır.**

Evrim, savaşı, çatışmayı "biyolojik bir gereklilik" olarak görür fikri büyük bir yanıltmacadır. Çünkü Evrim doğada gözlemlenen bir olguya, canlılar arasında "hayat mücadelesini" olduğuna ve en iyi uyum sağlayanın ayakta kaldığına işâret eder. Yâni sadece doğanın böyle olduğunu söyler; **sosyal topluluklar oluşturmuş insan türünün "hayat mücadelesine, savaşmaya, çatışmaya" girmek zorunda olduğunu söylemez.**

Irkçı, faşizan ideolojiler toplumların nasıl olmaları gerektiği konusunda fikir öne sürerler; evrim ise canlıların nasıl olduklarını, nasıl davrandıkları üzerine...

Dini verileri yanlış yorumlayıp referans alarak cihat ettiğini zanneden, ahlaki değerlerden yoksun, bilinçleri sarhoş olmuş birtakım teröristlere bakarak dinlerin terörizme zemin hazırladığını düşünmek ne kadar gerçek dışı ise, bilimsel bir teorinin bir takım ideolojilerle bir tutulması da düşünülemez. Irkçı, soykırımcı; ama dindar, İspanyol Yeni Dünya fatihlerinin katliamları, zencileri aşağılayan bazı Hıristiyanların durumu, (yanlış yorumlanan) **Tevrat kaynaklı Yahudi ırkçılığı** ya da Antisemitizm (Yahudi-Arap karşıtlığının) düşündürücüdür. Tüm bunların nedeni evrim teorisi midir? Yoksa...?

Evrim teorisine büyük bir katkı yapan Darwin eserlerinde bir takım grupların iddia ettikleri gibi canlıların "çatışma ve savaş" halinde olduklarını değil, "hayat mücadelesi"nde olduklarından bahsetmiştir.

— Ama Darwin insanın hayvan sınıfına girdiğini söylemiştir!

Darwin'den önce, bir yaratılışçı olan Carl Linne'nin ve günümüzün sistematiğinde insan'ın yaşam ağacında konulduğu yer **"primat"** ailesidir. **Bu yerleşim insanın hayvan gibi davranması gerektiğini göstermez, sadece insanın biyolojik açıdan hayvanî yapılara sahip olduğunu gösterir.** Darwin primat ailesi içerisinde sınıflandırılmış olan insanın **"hayvan" gibi davranması gerektiğini söylememiştir, evrim teorisi de böyle bir şeyi ileri sürmez.** Aksine, evrim teorisinin öngörülerinden birisi de canlıların gelişmişlikleri oranında sosyalleşecekleridir. İnsan, çevresel şartlar gereği sosyal bir varlık olma yönünde evrimleşmiştir.

— Darwin ırkçı ve Türk düşmanıydı, Türklere "barbar" demiştir.

"Barbar" diye kasıtlı çevrilen **"beaten the Turkish hollow"** kalıbı İngilizcede bir deyimdir. **"beat someone hollow"**, birisini "fena halde yenmek" demektir. Belgenin orjinalinde "barbar" ifadesi geçmemektedir.

"beat someone hollow": Brit & NZ informal to defeat someone thoroughly

Darwin bu cümlelerinde aşağılama yapmıyor, sadece Avrupalıların daha medeni olduklarını söylüyor.

— Hitler, ırkçı ideolojisini evrim teorisine dayandırdığını söylemektedir.

"Evrim Teorisi" ile "Nazi ideolojisi" arasında bir ilişki kurmaya çalışanlar nedense Hitler'in kendi kitabında, kendi beyanatlarında, (yâni birinci

kaynaktan) faşist, ırkçı ideolojisini temellendirdiği **"ilahi kuralları"** nedense göz ardı ediyorlar. Bu tarz iddialara itibar edilmemelidir.

Hitler'in amacı, "aşağılık", "alt insan" olarak kabul ettikleri **Yahudi, Romen, Asyalı, Afrikalı** milletleri elimine ederek Âri (asil, soylu) ırkın saflaştırılmasıydı. Ama bu evrim teorisi tabanlı değil, Hitler'in kendi ırkını üstün görüşü ve Germen tarihiyle ilgilidir. Hitler'in "Kavgam (Mein Kampf)"ına baktığımızda iddia edilenin aksine farklı bir hikâye ile karşı karşıya kalmaktayız.

Hitler'in "Kavgam'" kitabı incelendiğinde şu ifâdelere rastlanacaktır.

"Beyaz, Âri ırk Tanrı'nın özel kulları, Rabbin en yüksek suretidir ("highest image of the Lord")" ve *"diğer aşağı ırkları Âri ırkı yönetmelidir"*. Bu cümlede, *Siyonist Yahudiler*in Tevrat'tan esinlenerek kendilerini Tanrı'nın en üstün ırk, diğer kalan bütün milletleri de "goyim/köle" olarak görmelerine benzer bir yaklaşım görmekteyiz.

"Bu kıtadaki insanlığın kültür ve medeniyeti Âri ırkın varlığına bağlıdır. Eğer Âri ırk yok olursa kültürün olmadığı karanlık bir çağın örtüsü dünyaya inecektir. Her kim Rabbin en yüksek suretine el kaldırmaya cesaret ederse o çok merhametli Yaratıcının kutsallığına, mucizesine hürmetsizlik etmiş olur ve cennetten kovulur."

Hitler'e göre Âri ırka yapılacak bir yanlış Tanrıya yapılmış olan bir günahtır.

Hitlerin bu ırkçı görüşlerini evrim teorisinden esinlenerek değil, Beyaz Âri ırkın Tanrının seçilmiş, asil kulları olarak gördüğünden savunmaktadır.

*"Bundan dolayı ben her şeye gücü yeten Yaratıcının isteklerine göre hareket ettiğime inanıyorum, eğer kendimi Yahudilere karşı savunmam gerekirse, **ben Rab için savaşmaktayım**", "...en üstün insanlık seviyesini koruma ve geliştirme görevinin 'her şeye gücü yeten' tarafından bu yere verilmesi gerçekten üstün bir misyon olarak görünüyor."*

Sonuç olarak görüleceği üzere Hitler'in -kendi deyimiyle- "aşağı ırkları" yeryüzünden silme arzusu, biyoloji ya da evrim ile alakalı bir konu olmayıp, Tanrı tarafından kendisine verilmiş "üstün, ilahi bir misyon", "Rabbin isteği" olarak görmesinden kaynaklanmaktadır.

Zikir ve Beyin

30 Ekim 2008

Zikir kelimesi sözlükte **"anmak, hatırlamak"** anlamlarına gelir. Anmak, hatırlamak (= Zikir) yüzeysel bir tanımlama ile bir nesneyi veya özneyi "**akla getirmek, düşünmek**" demek. "Zikretmek" bu anlamı dolayısıyla, yeryüzünde sadece "düşünme melekesine" sahip **İnsan** türüne âit bir meziyet.

Allah'ı Zikretmek ise kişinin, varlığının **Allah ile kâim** (ayakta durmakta) **ve dâim** (devam etmekte) **olduğunu, O'nun azâmetini, birimsel varlığının O'nun indindeki yerini** ilk etapta **düşünmesi**, sonra derinleşerek **tefekkür edip hissetmesi** ve nihâyetinde de **yaşaması olayı**dır!

Allah'ı zikretmek kanaatimce O'nun **ismini** duygusuzca, mekanik bir şekilde **tekrarlamak, telâffuz etmek** olmamalı. Harflerden oluşan İsimler, **yatay**, 4 boyutlu **mekanik** kanunların geçerli olduğu dünyamıza âit iletişim **araçları** olup ve bir **rûha** (mânâya) sahip değildir. Onlara rûh≈mânâ veren-verecek olan maddeyle **dikey** temasta bulunan içsel yaşamımızı üreten uzay alanı, yâni **Şuûr** boyutudur.

"Fe Zkur ullãhe... ve zküru hü ke ma heda küm"

"Allah'ı Zikredin... O'nun size gösterdiği gibi.." (2/198)

Bizlere, Şimdi'de yaşamanın şuûrunda kalabilmek için **her detayı öğreten** Kur'an âyetlerinde ve Rasûlullah sözlerinde bizlere teklif edilmekte olan ***Zikir***, *O'nu hangi şekilde anmamız gerektiği* Kur'an'da şu şekilde beyan ediliyor:

"...fe zkürullãhe ke zikri küm abe küm ev eşedde zikra"

"...Atalarınızı zikrettiğiniz gibi, hatta daha şiddetli olarak Allah'ı zikredin..." (2/200)

O'nu nasıl anmamız gerektiği gayet açık değil mi?

Rabbimizi **en asgarî düzeyde** atalarımızı düşündüğümüz, haklarında konuştuğumuz, onlara saygı duyduğumuz, onları sevdiğimiz kadar ki hissiyatla **anmamız, hatırlamamız** tavsiye ediliyor. Hiç kimsenin âyetteki zikir kelimesinin yaptığı çağrışım gereği babasının/dedesinin **ismini** eline tespih/zikirmatik alarak belirli sayılarda, **hızlıca**, mekanik bir şekilde tekrarlamadığı aşikâr.

İstenen, sözcüklerin telâffuzlarının **dildeki tekrarları değil**, herhangi bir dildeki bir isimle etiketlenmiş **mânânın şuûrda** tekrar tekrar, belirli/belirsiz sayılarda **hissedilmesi**. Allah için olanı ise ***eşedde*/daha güçlü** bir biçimde olmalı. Kelimelerin telâffuzlarının değil, oluşturulan **mânânın daha güçlüsü/şiddetlisi** olur.

Ve zkür rabbe ke fi nefsi ke tedarruan ve hiyfeten

"Rabbini, bilincinde yalvararak/ürpererek... Zikret" (7/55)

Duygusuzca, anlamı bilinmeden yapılan tekrarlar elbette kalplerde ürperti, huşû ve **"Mutlak Varlığın"** huzurunda alçakgönüllülük hissi oluşturmayacak, yâni **Tek-Tümel RUH'un "birimsel" zihne üflenmesi (zihne yükleme)** gerçekleşmeyecek. Yükleme yapılıp = mânâ oluşturulursa **bilinçaltı bunu içselleştirir**.

Derin benliğimiz bilinçli olarak kabul ettiğimiz şeylere tepki verir.

"Ellezine yezkürun ellãhe kiyamen ve kuuden ve ala cünubihim veyetefekkerune fi halkis semavati vel ard..."

"Onlar ki, kıyamda, otururken, yanları üzerinde iken Allah'ı Zikrederler, Göklerin ve yerin yaratılışı hakkında Tefekkür ederler..."(3/191)

Kelimeleri tekrar ederken, kelimelerin işâret ettiği mânâlar kişinin bilincinde oluşmadan, beyinde o **mânâyı kodlayacak** olan yeniden şekillenmiş sinir ağları da oluşamaz. Zihinde **anlam oluşturabilen** kelimeler, cümleler, anılar, yaşamlar, düşünceler, hisler vs. beyni yeniden kodlayabilir.

Yeniden programlanmış sinir hücrelerinin oluşumu birimsel zihinde/dalga bedende oluşturulan, düşünülen/hissedilen/yaşanılan **soyut mânânın** algıladığımız madde-zaman boyutundaki yansımasıdır. Yâni, yeni nöron ağların kurulmasının şartı, işaret edilen **mânâyı/yaşamı düşünmek**, **tefekkür etmek** ve nihayetinde **yaşamakla mümkün (> bilinçaltının doğal bir parçası hâline gelmesi)**. Anlamı bilinmeden, hissedilmeden yapılan kelime tekrarlarının zihne/ruha mana/enerji yüklemesi olayı Sünnetullaha ters. Kişi amellerinin faydalı olup olmadığını (zihnine yüklenip yüklenmediğini), bilincinde **o esnada/o anda** hissettiklerinden kontrol edebilir. O esnada hissiyat yaşatmayan öldükten sonra nasıl yaşatabilir?

Mânâyı düşünmek, zikir – dua ibarelerinin işaret ettiği mânâ kalıplarını açığa çıkaracak konuları, düşünceleri, davranışları hayatımıza sokmak anlamında. Kelimelerin üzerinde düşünerek veya düşünmeyerek yapılacak tekrarı değil, bizden istenen. Matematik bilgimizi artırmak; matematik, matematik, matematik ... şeklinde tekrarlar yapmak veya "matematik kelimesi üzerinde düşünmek" değil, matematiğimizi geliştirecek konuları zihne/hayatımıza getirmek ve çalışmakla olası.

Kişi TEFEKKÜR etmeden, Kâinat üzerinde derinlemesine düşünüp birtakım hissiyatları şuurunda tatmadan yapılan kuru kelime tekrarları -bu kelimeler, kalıplar Kur'an'dan da olsa (Allah, Rahman vs. veya Arapça dualar, âyetler)- etki etmeyecek. Çünkü bir anlama sahip değiller, daha doğrusu **bu kelimeleri tekrar eden bilinç tarafından bunlara bir anlam yüklenmemiş**, mantra derekesine indirilmiş. **Hatta Mantra gibi** fayda verebilmesi için -anlamı bilinmese de- yapılan kelime tekrarlarında **zihnin farklı, gündelik düşüncelere sürüklenmemesi** gerekir.

Zihnin tek bir kelimeye odaklanmasıyla, dış dünyadan beyne giren veri akışı asgariye indirgenerek zihnin daha sakin bir seviyeye çıkartılması mümkün (meditasyon ve türevlerinin genel mantığı bu şekilde). Zihin, dış dünyanın gürültüsünden uzaklaştıkça beynimizde saklı belli belirsiz duygular, düşünceler hızlı bir şekilde zihinden gelip geçmeye başlar, zihne çıkar ve su yüzeyine çıkan baloncuklar gibi patlar gider. Mantraların faydası… Bu tekniğe devam edildikçe, her ne kadar kişi daha sakin bir zihinle yaşamını sürdürüyor ve daha derin zihin seviyelerine ulaşıyor olsa da –"Mutlak Varlığın indindeki hiçliğin" itirafını beyan eden ***korunma duası*** *yapılmadan/yaşanmadan- "****egonun ruhsal açıdan kendini beğenerek şişmesi****" gibi cinnî bir duygunun zihne yerleşme tehlikesi her zaman var.*

Zikirlerin, duaların, Allah isimlerinin, (La ilahe illallah, Elhamdülillah gibi) kalıpların işaret ettiği **anlamların,** tefekkür sonrasında, yani beyinde o kalıbın işaret ettiği mânâ istikâmetinde **kodlanması >** programlanması > meleğin açığa çıkarılmasından sonra, o kalıbın üzerinde çok fazla anlamaya – düşünmeye gerek kalmadan yapılan tekrarı da zihne yükleme yaparak **tesirini gösterir**. Çünkü artık **o kalıbın içeriği doldurulmuş**, **kelimenin cesedine can verilmiş**, kelimeler 4 boyut hapishanesinden çıkartılmıştır. Yani, kelimeler amaç olmaktan çıkarılıp **araç haline getirildiği** takdirde bilinçsizce tekrar edilebilir bir hâle gelirler. Hissedilerek yapılması Tefekkür sahibi kişiye **katmerli** enerji verir. Kelimenin yüklendiği enerji daha da artacak ve kişiyi daha fazla **derinden** etkileyebilecek.

Beynin bu konuda nasıl çalıştığını idrak edebilmek için şöyle bir misal verilebilir: Türkçe bilmeyen bir kişinin **"Limon"** kelimesini belirli sayıda tekrar etmesini istediğimizde, yabancı arkadaşımızın beyninde "Limon" ile ilgili bir mânâ oluşamayacağı açık. Elbette Türkçe "limon" kelimesinin bu yabancı kişi tarafından uzun bir süre zikredildiği takdirde "limon" kelimesinin ihtiva ettiği **birtakım belirsiz frekanslar (?)** gereği zikreden kişide zamanla "limon" ile ilgili bir hissiyat oluşturacağını düşünmek de abes olur. Özetle bu kişinin beyninin ilgili bölgesinde kısa süreli, sıradan bir elektrokimyasal akış meydana

gelecek; fakat **diğer nöronlara akış yönlenmediğinden/çağrışım yapmadığından** sönecek ve hem bilinçli hem de bilinçaltı zihninde hiçbir etki olmayacak.

"Limon" kelimesini Türkçe bilen (=anlayan) bizler belirli sayıda tekrar ettiğimizde ise **bilinçli zihnimiz** limon kelimesini **tanır**. Bilinç bu kelimeyi tanıdığından/çağrışım yaptığından nöron akışı beynin daha alt sistemlerine de ulaşır. **Bilinçaltı zihnimiz** kendisine de ulaşan bu akışla, limon zikri esnasında biz **farkında olmadan, örtük olarak** limon ile ilgili **tüm özetleri** (Limon kelimesine yüklenmiş tüm anlamlar, yaşanmış anılar, algılanmış tatlar) **hatırlayacak** ve limonu o sırada tatmamamıza rağmen, vücudumuz **sadece limonun adını duyarak tepki verecektir**.

"Limon" kelimesinin **anlam oluşturabilmesi** için onu hatırlamamıza neden olacak bütün beyin bölgelerinin aktive olması gerekir. Beynin limonu hatırlaması da ancak limon ile ilgili tüm düşünülenlerin, hissedilenlerin, yaşananların zihne kodlanmasıyla gerçekleşebilecek. **Türk toplumu bu meyve/sebzeye "limon" etiketini verdiği için "limon" kelimesinde tüm bu anlamlar kodlu halde.**

Aynı varlığa her millet farklı bir etiket verir. **İsimler birer araçtır.** Aracın (limon kelimesi) **değer kazanması** araca – araçta takılı kalanda/araçtan başka bir şeyi olmayanda (*misaldeki yabancı arkadaş*) değil, **aracın kendisi için bir anlamı olanda** (*Türk'te*) etkisini gösterir ve amaca ulaşılır (= zihin tepki verir).

Allah isminin zikredilmesinde, yapılan dualarda da aynı mekanizma geçerli. Yukarıdaki satırlarda "Limon" kelimesi yerine, örneğin *"La ilahe illa Allah"* zikrini koyup düşündüğümüzde bu zikrin bizleri **amaca** ulaştırıp ulaştırmadığını anlayabiliriz. *"La ilahe illa Allah"* zikrinin **anlam oluşturabilmesi** için onu hatırlamamıza neden olacak bütün beyin bölgelerinin aktive olması gerekir. Bu da **kuru kelime tekrarı** ile değil, Tefekkürü ve nihayetinde yaşamı ile oluşturulabilecek bir Ruh.

"İnnemel mü'minun ellezine iza zükir Allahü vecilet kulubü hüm..."

"Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah anıldığında kalpleri ürperir..." (8/2)

Yeterli tefekkürler, hissedişler sonucu belirli bir bilinç seviyesine gelmiş kişilerde **anlamı düşünülmeden** Allah'ın isminin duyulması dâhi şuûrlarında derin bir ürperti oluşturur. Çünkü derin tefekkürler sonucu Allah **isminin açılımı** tüm hücrelere sindi artık. Artık **meleklerin kanatları** (!) kişinin **zihnine (dalga bedenine)** değmekte.

Zihnin genişleyerek Evrensel RUH'un muhatap aldığı uzaya girmesiyle, zihinde açığa çıkan melekler o zihnin ahiret ortamını ve nur bedeni üretmeye başlar. Melekler ahiret ortamının dokusudur. Sonucu cezbe hâlidir, **Zikir yaşanmaktadır.**

*Yatay alandaki bedene/beyne dikey boyuttan girerek etkileşen/temas eden **nur**a, **nar (enerji) yapılı** zihin dayanamadığından beden – zihin sarsılır, kendinden geçer (kabının küçük olması akacak suyun taşmasına neden olur. Kabı/zihni geniş olan Erenlerde cezbe olmaz).*

Tefekkürün en büyük getirisi, kazanılan açılım oranında **algılanan her şeyin de birer birer Allah ismi, O'nu hatırlatan birer mânâ hâline dönüşmesi**. Kişi artık belirli kalıplarla kayıtlanmaz, **amaca ulaşılmış**, araç **otomatik olarak** terk edilmiştir artık. **Araç, yani Arapça – Türkçe – İngilizce vs. dua ve zikir, bedensel ibadetler vs. formaliteSidir, sembolÜ, mecazIdır, Şuûr'un!** Görülen, duyulan, tadılan, dokunulan **her şey** kişiye Allah'ı andırır, hatırlatır, **Cennet nîmeti** olur.

"Fe zküru ni ezkür küm.."

"Öyleyse Beni anın ki, Ben de sizi anayım" (2/152)

Allah, elbette kendisinin ismini yineleyen bir varlığın adını benzer şekilde defalarca tekrarlamıyor. Âyet, insan ile Allah arasındaki

münâsebetlerden birisine dikkat çekmekte. **Allah, –**anlatmaya çalıştığımız anlamda- **zikredildiği takdirde, kişi muhatap alanına giriyor**.

Kelimelerin işâret ettiği MÂNÂlar üzerinde -zikrin en alt düzeyi olan- düşünmek olmadığı takdirde, kelimeler telâffuz olarak, yâni hava moleküllerini titreştirmekten ibâret olacağı için dünyaya sadece **ısı** olarak yayılır. Yâni, yapılan çaba **Yatay düzeyde** kalıyor.

Hissedilen ve Yaşam olan Zikir ise Bilinçte yaşanır (**karşılığı Dikey düzeyde oluşur**). Şuûr ise maddî dünyanın aksine Evrenin içsel boyutlarında, **bir nevi** Allah'ın muhatap aldığı, müdahale ettiği **alan – uzay**dır.

4 boyutlu evrene müdahale yoktur. Çünkü Sünnetullah bu algılama düzeyinde nedensellik ilkesi çerçevesinde **fiziko-kimya kurallarının kendisi olarak** yansımıştır. Allah'ın muradı bu evrende zaman – mekân cesedine bürünerek işler. Her birim **nedensel işleyen** bu kanunların (oluşturduğu **psikolojik süreçlerin**) yönlendirdiği ölçüde (**kadere tâbi**) muhatap alınan boyutlara **(içe kıvrılı, geri kalan 7 boyut)** ulaşabilir.

"e la bi zikrillâhi tatmeinül kulub"

"Kalpler ancak Allah'ın zikri ile huzur bulur" (13/85)

Allah'ı zikredip de yaşamımızda huzurun sağlanamamasının nedeni, Allah'ı Zikrin **gerçek anlamda** uygulanmaması ile ilgili. Allah'ı zikreden şuurun huzura gark olmaması mümkün mü!?

Anlatmaya çalıştığımız gibi ***gerçek anlamıyla zikir*** Zihinde belirli mânâların tefekkürüyle, yâni **Gönlün diliyle** olur, tek bir dünya dilinde (Arapça), bu dilin en güzel şekilde telaffuzu (Tecvit) ve tilâvet edilmesiyle değil. **Bilmediğimiz bir lisanın, anlamını bilmediğimiz bir kelimesi beyinde mana oluşturmaz**, bunu iyice düşünelim!

Anlamı bilinmese de kelimelerin telaffuzlarının belirli **kozmik frekanslara** (?) denk gelerek rûha yükleme yaptığını düşünenlerin, bir dil olarak Arapçada fonetik açıdan yüzyıllar boyunca meydana gelmiş olan olası değişimleri, diğer ırkların bireylerinin orijinal sesleri çıkarma noktasında yetenekleri olup olmadıklarını, tilavetteki telaffuz hatalarını da düşünerek (telaffuzun değişmesi doğal olarak frekansı değişterecektir) zikirlerin ille de Arapça olması gerektiği konusunda ısrar etmemeleri gerekir.

Kişi dilerse dakikalarca ***"Ne varlığa sevinirim, ne yokluğa yerinirim"*** diye Yunus'un dizelerini, ***"Sadece sen, Sen, SEN, ..."*** gibi bir cümleyi de zikredebilir. Hatta Ahadiyet bilgisini aklından çıkarmadan -pek yadırganan- **"Tanrım"** sözcüğü ile de diyebilir, O'nu anabilir.

Rasûlullâh, tebliği ile beraber orijinal bir kelime üretip (Allah) insanları ismini ilk defa duydukları bir varlığa iman etmeye davet etmedi ki! Fakat O'nun **orijinal özelliklerini insanlara hatırlatmış**, dönemin insanlarına **âşina oldukları kelimelerle** davette bulundu. Arapların binlerce yıldır kullanageldikleri "Allah" kelimesi değil, **Rasûl'un "Allah" ismine/isim aracına yüklediği "nosyon", "üflediği ruh" kutsal!**

"Allah" ismine şartlanmamızın/programlanmamızın nedeni de işte anlattığım minvalde toplumun yüklediği anlam dolayısıyla. Kur'an 1400 yıl önce bir Türk'ün bilincinde açığa çıksa idi, acaba TEK olan VARLIK nasıl isimlendirilirdi? **Kök Tengri/Tanrı** (Yüce Kudret anlamında) diye, değil mi? Kabaca 99 tane kabul edilen özelliklerinin Türkçede karşılıkları ne olurdu, düşünülmeli! **Kelimelere değerini veren bizlerin onlara yüklediği anlamlar.**

"Allah' diye çağırın/dua edin, 'Rahman' diye çağırın/dua edin... Hangisi ile çağırırsanız/dua ederseniz, Esma-ül Hüsna O'nundur *(İsra-110)"* ile Rasûl'un dünyaya geldiği halkın dili dolayısıyla, Holografik (her bir üst boyutun bir alt boyutta tümel olarak kodlandığı) katmanların en alt boyutunda, DÜNYA AYNAsında araç olarak kullandığı **"Allah" ismi ile etiketlediği ANLAM'ı YAŞAYIN**, amaç edinin denilmek isteniyor

kanaâtimce. O Arapça ismi telaffuz edin; sadece bu kelimeye has bir anlam var, bundan yola çıkarak yorumlar yapın değil.

27.09.2013'te eklendi ***.

*** Ayrıca Kur'anda şu şekilde bir ayrım da var:

Rabbinin ismini ve Allah'ı anın ayetleri uyarınca, "Allah" isminin kendisi ve işaret ettiği mana zikredilir; yani yazı içerisinde de belirttiğim üzere *Zikir*, kişinin varlığının Allah ile ayakta durmakta ve devam etmekte olduğunu, O'nun azâmetini, birimsel varlığının O'nun indindeki yerini düşünmesi, tefekkür edip hissetmesi ve nihâyetinde de yaşaması olayı!

Kur'an odaklı din anlayışına göre, "Zikir" belirli bir takım sayılarla çekilen Budist mantraları gibi olmamalı. **Konsantre olunmuş** biçimde yapılan Mantraların yararı var elbet; ama bizden istenen bu değil. Bunlar kişideki **(özünden perdeli, ama bedensizliği** tatmış) cin boyutunu açığa çıkartır.

Zikir, kelimenin tam anlamıyla **"hatırlamak, akla getirmek"** demek. Bunun birçok Kur'ani delilinden birisinde; Musa, Hızır'ı arama yolculuğunda yanındaki delikanlıya, Yuşa'ya *"azığımızı **zikretmemi/hatırlamamı** bana şeytan unutturdu"* diyor. Burada geçen kelime Zikirdir ve **o an akılda olmayan bir bilginin akla getirilmesi, akılda tutulması** olayıdır.

Allah ismi tek başına veya (Subhanallah, Elhamdülillah, Lailahe illallah vs.) içinde geçtiği başka bir zikir = özü hatırlatıcı olarak, içi dolu bir şekilde yavaş yavaş, **gönlü manaya vererek, kalbinin ürperişini hissederek** tekrar edilebilir.

Bu anlamda Zikir, Allah'a kul/Abdullah olabilmek adına vardır. Ve **tüm diğer ibadetlerden de maksat Allah'ı zikire, hatırlamaya ulaşmaktır.**

Allah'ın isimlerine/özelliklerine/manalarına kul olunmaz (Potansiyeli ifade eden Rahman ismi hariç). *El Âlimin kulu (Abdul-âlim) olmaz; El Âlim olan Allah'ın kulu olunur. Mekke müşrikleri de bu hatayı yapmışlar ve Allah'ın manalarını ilah edinip/heykellerle temsilleyip kulluk etmişlerdi.*

"En güzel İsimler" denilen mânâlar ise birer dua aracıdırlar, Rabbin ismi = Allah gibi zikredilmez. Kur'an, *dua edin* ifadesiyle ayrım yapar çünkü.

"Allah' diye çağırın/dua edin, 'Rahman' diye çağırın/dua edin... Hangisi ile çağırırsanız/dua ederseniz, Esma-ül Hüsna O'nundur (İsra-110)

Yani, en basit anlamıyla; *Mutlak bilgi sahibi, El Alim olan Allah'ım bana İlim ver,*

Kalpleri ferahlatan El Fettah Allah'ım, zihnimi sakinleştir, işlerimi kolaylaştır der gibi..

Veya, bizden açığa çıkan İlimle şımarmamak için.. *El Âlim olan sensin*... bizden açığa çıkan Gönül ferahlığını kendimizden bilmemek için.. *El Fettah olan sensin*... der gibi..

Bunlar işin **dildeki yönü**..

İlim öğrenmek, kalbin ferah bulması için bulunulan ameller de işin fiili ve daha keskin, gerçekçi, faziletli olan yönü. Allah isimleri ile yapılan fiili dualardır, bu dualar ile bizlerden açığa çıkartılan Allah manalarıdır.

Örneğin, El Halim isminin dengeli açığa çıkması/duası, kızgın olduğumuz bir insanı affetmek, hoş görmektir. "Halim" ismini defalarca tesbihle çekmek değil.

Tefekkürü nasıl olur? Veya "Halim"i yaşamak ne demektir?

Örneğin, dikkatinizi dağılmayacağı sessiz bir köşeye çekilmek ve tüm hoş görmediğiniz insanları teker teker düşünüp kendimizi onların yerine koymaya (duygudaşlık-empati) yoğunlaşmak, onların neler

yaşadığını, hangi deterministik yasalardan, süreçlerden (genetik, çevre şartlanmaları) geçtiğini ve ellerinde çok fazla bir şey olmadığını (Çünkü Beynine hükmedemeyen Kadere tabidir!) düşünmek, belki ağlamak ve affetmektir. İşte böyle bir konsantrasyonla yapılan Tefekkür/Dua (dikkat edersen Halim ismini bu süreçte hiç anmıyoruz) kişiyi eski kişi yapmayacaktır, çünkü az da olsa Beyin YENİLENDİ ve örneğin ağladığından dolayı cehennem ateşinin bir kısmı da söndü (kişi hafiflediğini hisseder).***

TEFEKKÜR ile anlam yüklenen her kelime, her nesne "Allah esması" hâline gelir. Çünkü **Evrene anlamını biz vermekteyiz**. Müşrik, Kâfir, Hanif, bütün Arapların 1400 yıl önce inandığı ve Allah ismini verdikleri varlığın Türklerdeki karşılığı olan "Tanrı" kelimesine de "Allah ismi ile işâret edilen mânâyı" bilincimizde yükleyerek onu anlamlandırabilir ve kullanabiliriz. Yüklenecek bu anlam *"VeCilet KuLuBu hum (**Kalpleri ürpertecektir –** Enfal-2)"*...

Dua ve Zikir kitaplarının bir de bu yönden düşünülmesi dileğiyle...

Not: *Taklidi ve nakil bilgiyle yaşamakta **ısrar eden** beyinlerin elenmesi; sürekli sorgulayıp akıl melekesini geliştirerek **kendi yolunu çizenlerin** de seçilebilmesi için Hakikati bilen **kimileri**nin eserlerinde yaşadığı çağın kelimeleriyle yapılan **sembolik anlatımlar**, **etiketler**, hatta **birbiriyle ve/veya bilimle çelişebilen fikirler** de serpiştirilir. Düşünmekten yorulan kişiler **hakikat sanarak okudukları bu cümlelerin** Virüs olduğunun farkına varamayacaktır. Virüs oldukları Sistemsiz düşünü dünyalarına ulaşan **detaylı sorularla** kendini gösterecek ve çatlaklar ortaya çıkacaktır. Elbette çatlaklar **hayali yamalarla** kapatılabilir, gerçeklerden bihaber olarak.*

*Unutulmaması gereken nokta, **kesin bilgi** eğer **direkt olarak** verilse idi, Sistemli düşünmeye gerek kalmaz, beyin gelişmez ve beyin gelişmediğinden de cennete girilemezdi. Usta/Üstatların oyunlarına gelmemek için sürekli Sorgulamaktan başka şansımız yok! Kendileri birer **usta hacker** oldukları için Sistemleri kötü PC'lere çok güçlü Virüsler yollayabilmektedirler. Aman Dikkat!.*

Zikirde Hissedişin önemi

3 Kasım 2008

Beyin ve Zikir isimli paylaşımımızda, bir kişinin hangi dilde (Arapça, Türkçe, İngilizce vs.) AHAD (≈Kendinden gayrı olmayan TEK Varlığı) olanı anarsa ansın, o **isimlerin işâret ettiği mânâların üzerinde düşünmesi**, belirli açılımlar yapması ve **anlamları yaşaması** gerektiği düşüncesini, zikir nedir'i aktarmıştık.

Anlamı bilinmeden, üzerinde daha önce hiç düşünülmeden yapılmakta olan **mekanik zikirler**, anlamı bilinmeyen Arapça dualar (!), kılınan namazlar esnasında **kelimeler zihinde çağrışım yapmadığından** beyinde kısa süreli ve **sıradan** bir elektrokimyasal akış meydana gelecek, diğer nöronlara akış yönlenmediğinden/çağrışım yapmadığından bu akış sönecek ve hem bilinçli hem de bilinçaltı zihninde hiçbir etki olmayacaktır.

Plasebo Zikir

"Anlamını bilmeden zikir çektiklerini" ve de fayda gördüklerini söyleyenler **"Dua ve Zikir"** kitaplarındaki *"bu duayı şu kadar çekerseniz sizde şu özellikler açığa çıkar* "ifadelerine şartlandırıldırılmaktadır (**plasebo etkisi**).

Şartlandırıcı cümleler **saniyede 2000 bitlik (birim diyelim)** işlem yapan **Bilincin farkındalığı** ile okunurken, **Bilinçaltı saniyede 4 milyar bitlik bir bilgiyi** işlemeye devam ediyor. Bu korkunç yüksek bir değerdir! "*Dünyaya düşüren konuların konuşulduğu ortamlarda bulunulmaması gerektiği*" şeklindeki uyarı da Bilinçaltının bu devasa fonksiyonundan kaynaklanmaktadır. Bilinç düzeyinde her ne kadar *"benim bu konularla işim olmaz"* denilse de Bilinçaltı ortamın atmosferini **sünger gibi çeker**, düşük düzeylerde de olsa **yeniden programlanır** ve gelecekte yapacağımız davranışları belirli oranda etkiler. **Etkilenmemek için bilinçaltını kontrol edebilen, onu**

koruyabilen güçlü bir Bilinç düzeyi (mertebesi) gerekir ki, bu da her kişinin harcı değil.

Kişi yinelediği kelimelerin Tefekkürünü yapmasa da, en azından defalarca tekrarladığı kelimelerin/kalıpların ne olduğunu merak etmekte, ufak çapta araştırmalar yapmakta, bunlar üzerine düşünüp-taşınmakta, ikna olduğu noktalarda kendini duanın/Zikrin getireceği yarara daha da çok şartlandırmakta ve yararlarını görmektedir *(ör. sigara bırakılır)*. Yoksa yolda geçen herhangi birine *"ne olduğunu söylemeden, kişiyi şartlandırmadan herhangi bir dua veya zikri belirli adetlerde tekrarlamasını istediğimizde"* o kişide de aynı açılımların olacağını beklemek mantıklı değildir.

Deneme maksadıyla örneğin, "Rabbî zidniy ilma (Rabbim İlmimi Artır!)"duası seçilen bir kişiden günde 1000 defa, anlamını ona hiç mi hiç söylemeden ve o da anlamı üzerinde hiç bir araştırma yapmadan 5-6 ay tekrar etmesi istenilebilir. Deney sonunda kişide İLMİ bir artış oluyorsa anlatmaya çalıştığımız konuda yanıldığımız ortaya çıkacaktır.

Mârifet/kerâmet, araç olan "kelimelerde" değil, insanın inancındadır.

Zikir kalıplarına veya namazda okunan âyetlere anlam yüklenmediğinden/yaşamları olmadığından, **beyin o esnada doğal olarak farklı düşüncelere kayacaktır**. Kişi namaz kıldığını zannederken gerçekte örneğin borsadaki değişimleri, akşama yapacağı yemeği, okul masraflarını vs. düşünüyordur. Beyindeki biyoelektrik akışı namaz esnasında **"gündelik bilinç hâlindeki (GBH)"** akışı takip edeceğinden, kılınan namaz **mecâz** olarak kalacaktır.

Fakat ***iKâMe-i Salât*** (Dirilten Namaz) ve ardından dua ve zikirler ile bizlerden yaşamamız istenen, GBH'lere **belirli periyotlarla** *(3 veya 5 vakit)* aralar vererek en azından birkaç defa da olsa **"Üst Bilinç hâllerine (ÜBH)"** geçiş yapabilmektir. Böylece beynin GBH esnasında –*günlük koşuşturmaca içerisinde*- yayacağı ***"beta"*** dalgalarının -biyolojik evrimsel sürecin insanda ulaştığı en üst seviye

olan **neokortekse (beynin, varlıktan ayrı *"ben duygusunu"* oluşturan bütün sinirsel aktiviteleri üreten bölüm)** yapacağı baskı da azalacaktır. Baskının nedeni bu bölgedeki aktivasyonun **(bilişsel farkındalığın üretimi nedeniyle)** yüksek oranda enerji harcayan bir süreç oluşudur (Hatta enerjinin asgariye indirgenebilmesi için **"uyku"** denilen bilinç durumu evrimleşmiştir).

Salât ile periyodik olarak beynin bu bölgesinden kaldırılacak olan baskı ***"stres, tatminsizlik (bir şeyler eksik duygusu), öfke, kaygı, korku vs."*** gibi rasyonel aklın üreteceği **ayrılıkçı hisleri** bertaraf edecektir.

Hayvanların birçoğunda neokorteks çok küçük olduğundan (=bilişsel farkındalık çok düşük olduğundan) hiç bir hayvan psikolojik olarak rahatsızlanmaz. Ve bu yüzden tam teslimiyet hâlinde (ben duygusu oluşmadan) cenneti yaşarlar.

Salât sırasında Rasûl'un öğrettiği âyetlerin anlamlarının hissedilmeye/yaşanmaya çalışılmasıyla **beynin egosal kimliğini devreden çıkartan** alt bölümleri devreye girerek **huzur-huşû-teslimiyet-tevâzu-hayranlık-birlik-tamamlanmışlık** gibi saf **gönlün** kişiyi ***"benliğinden geçiren"*** hâllerini ortaya çıkartan ***"alfa"*** yayımı gerçekleşecektir *(O müminler felâha erdiler. Onlar salâtlarında **huşû** içerisindedirler!* âyeti*).*

Bu tarzda bir yaşam ile, Salâtın hakkı verilerek karşılığı alınmış ve Salât makbul olmuştur. Kişide o anda birtakım hissedişler olup **Zihin Levhası**na kayıt yapılıyorsa *(kayıttan ziyâde hissedişler birimsel Hologramdan açığa çıkartılıyor)* **"Ruha yükleme"** mecâzı ile anlatılmaya çalışılan şey gerçekleşiyor demektir. Karşılık anında alınıyor/ alınmalıdır. *"Ben anlamadan/ hissetmeden de olsa namazımı kılayım, zikirlerimi yapayım, ölünce dalga beden yaşamımda bunların karşılığını göreceğim"* inancı hayallere dalıp kendini avutmaktır.

Kişi *"Salâtlarında huşûda olanlar felâha erdiler"* âyeti gereği o Salât esnasında dünyada/**ben kimliğinde ölüp** ruhunda/**dalga bedeninde (~kabrinde) dirilebildiği** ölçüde (felâha kavuşmak) karşılığını anında almış oluyor **[ölen (=dünyaya âit olduğundan gönülden**

tadamayan, gönlü algılayamayan) egodur, ölümü (egonun eriyişini) tadan ise birimsel zihnin entegre olduğu Nefs-i Küll ile olandır]. Beden toprağa karıştığındaki ölümle karşılığı alınacak değil.

Dalga bedene yükleme yapan birey dünyaya iniş yaptığında "benliği" artık eskisi gibi olamaz. Ontolojik anlamda kişiyi birkaç basamak yükselten salâtın getirisi olan bilinç hâli kişinin tüm gündelik davranışlarına otomatik olarak yansır.

*Sevgili **Ahmed Hulusi**'nin **"Tanrının Gökten İnen "Kadiri"** yazısında bir ifâdesi vardı. Geleneğimizde sadece ismi kalmış Kadir gecesi anlayışını eleştirirken "Kaç kişiye o gece "Kadir" verilir, bilinmez!. "Kadir" verilenlerde ne değişir, bu da bilinmez!..." diyor ve "Kadir"in kişide açığa çıkmakta olan/Hissedilen bir gerçek olduğundan bahsediyordu.*

*Şimdi, sadece ismi kalmış, yıllardır (!) kıldığımız namazlarımızda, çektiğimiz zikirlerde, anlamını bilinmeden yaptığımız/dinlediğimiz hatimlerden sonra bizlerde ne gibi değişiklikler oluyor, kimseler biliyor mu? **Bilmiyoruz**; ama farkında olmadığımız hâlde ruhumuza/dalga bedenimize yükleniyor diyerek duygularımızı tatmin ediyoruz!*

*Yıllarca spor yapar gibi namaz kılıyoruz, birçok kez hızlıca, tecvitli hatimler indiriyoruz, cemaatle namazdan sonra yıllarca anlamlarını bilmediğimiz aynı Arapça dualara âmin **(=emin oldum)** diyoruz. Ama biz aynı biziz, değişen bir şey olmuyor!*

***Arapça kalıplar** 1400 yıl öncesinin mânâ atmosferi (?) nedeniyle belirli mânâlara bürünmüş olsa idi, ayırt etmeksizin hepimizde değişimler meydana getirecekti, Özümüzle kontakt kurulabilecekti (Bu kalıplar Türkçe olarak tekrar edilse idi, kesinlikle değişim yapardı da diyemeyiz. Çünkü **önemli olan zihnin-bedenin "açılım yapıp hissetmesidir"!** Kalıplar Türkçe olsa da **duygusuzca yapılması** gene etkisini göstermeyecektir).*

*Eğer kutsal sayılan zikir kalıplarının anlamları olsa idi, bugün bir ömür namaz kılan, tespih çeken milyonlarca insan geçmişte anlam yüklenmiş bu kalıpları tekrar ettiğinden **otomatik** hakîkat ehli olurdu.*

Elbette zikirler, namazlar Türkçe yapılsın da demiyoruz. ***Türkçe kelimelerle de, bu kelimelere anlam yükleyerek yapılabilir, çünkü hepsinden (dilden) daha önemlisi zihinde anlam oluşmasıdır.***

"Zikir nedir" konusunda **vurgumuz zikrin gerçekleştirildiği dilden çok TEFEKKÜR sonucunda HİSSEDİŞ gerekliliğidir.**

Tefekkürsüz-Hissiz Zikir olmasın.

"O"'nsuz olmasın.

"O" olmadıktan sonra salâtlarımız (namaz, dua, zikir) hep mecaz; ama"O"'nunla her mecazımız Salât!

Mürid ve Tarikat Üyesi farkı

27 Kasım 2008

Hacı Bektaş, Taptuk Emre, Yesevi, Geylâni, Tebrizî gibi sevgideğerli insanlar birer **ruhban** olmayıp **El-Raşid** mânâsının pik/tepe yaptığı kullar idiler. Bu Sevgililerden günümüzde yok mudur? **Kendi** *(ben Mehdiyim, mürşidim vs. gibi)* **beyânlarından değil, verdiği eserlerden kendini belli edenler elbette var!.. Ama işin ilginci YENİ ÇAĞ'da Mürşidlik yapacak birilerinin olmadığını, o dönemin bittiğini söyleyen de gene KENDİleri!**

Belki de kimisi formalite icâbı devâm ettiriyor bu geleneği hâlâ! **"Düşünmekten yorulan, hazır bilgiye alışmış insanların"** bir şekilde psikolojik ihtiyaçlarının giderilmesi için. Böyle düşünmek zorunda kalıyorum, çünkü kimi şeyhlerin onbinlerce **"el almış müridi"** var dünyanın dört bir yanında!

Hacı Bektaş'ın da öyle imiş!..

Bütün bu insanlar gerçekten "mürid" (İlime "özgür" İradesi ile Teslim olmuş kişi) mi, yoksa iyi ahlak dernekleri olan tarikat üyeleri mi? İsimlerinin sonunda *"efendi hazretleri", "(k.s)ler"* olan bütün bu Şeyhler **neden bu üyeliklere izin veriyorlar**? **Kendileri bu işin farkında (!) değiller mi?**

Sorgulayan ve sonucunda **düşünen İNSAN**, ÇAĞımızda **Modern bilimlerin bulguları ile Kişisel-Ruhsal Gelişim-Tasavvuf (e-) kitaplarında** iyice Zâhir olan Tümel'in **İLMine** teslim olmalıdır, demiştik.

Sorgulamayan insan baştan kaybetmiştir ve "Mürid" değil, tarikat üyesi olabilmiştir ancak. Yaşamı, Mürşit adını verdiği kuldaki İLME teslimiyet değil, o birime duyduğu aitlik hissi ile zihnini tatmin etme olgusudur. Sonucu da hâl dili ile

beni **“güt-avut”**tur. Bu üye **“bana anlat, sorgusuz sualsiz kabul edeyim”** der ve mecaz çukurunda boğulur gider.

Teslimiyet tek bir kula ve o kulun eserlerine takılı kalma değildir.

Sorgulayan ve **birey** olacak İnsan ise **“neyin ne olduğun farkına vararak”** iman edip (!), teslim olduğu İLİMe *(bu bir yazar da olabilir, cansız kitap da) “beni güt”*demez, **“bana aklımın artık (!) erişemediği yerlerde yol göster, rehberlik et”** der. Böylece sorgulamanın sonucunda duygularının değil, **aklının-kalbinin tatmin olması**nı sağlar.

Not: Mürid (İrade eden) olmak, birey olmak evliya hikâyelerini tekrar etmek, somut/pratikte karşılığı olmayan hayal balonları çizmek değildir.

Birey olmanın başlangıcı her şeyden önce re-aktif zihinden kurtulmaya çalışıp [Reaktivite, içgüdü ve iç dürtülerden kaynaklanan tepkisellik. Şuûrlu davranış yok denecek kadar azdır] Pro-aktif [Proaktivite, dışarıda suçlu aramayıp, kişinin sorumluluğu kendi üzerine alması durumu] olmaktır. Bundan sonra ZİHİN SAKİNLEŞMEYE, mülhime diye anlatılan bedensizliği-zamansızlığı hissettiren TEKLİK halinin ilhamlarını alır hale gelir. Durmadan konuşan bir zihin ve ağızda bu sakinlik olmaz.

Ehlinin AŞK diye anlattığı da bu ZİHİNSEL SAKİNLİKTEN sonra NEDENSİZ yere, bütünleyici, herkesi kapsayıcı şekilde KENDİLİĞİNDEN çıkan boyuttur. Yoksa AŞK, anneden-babadan, sevgiliden bulunulmayan ve NEDENLİ yere, başka yerden doyamadığımız için bir açlık sonucu çıkan hormonal/bedensel tepki değildir.

Evliya, Allah'ın Velisi oldukları

21 Kasım 2008

Âlemlerdeki tüm mânâlar parçalara bölünmesi mümkün olmayan ve TEK olan VARLIK'tadır; ama bazı özellikler vardır ki, sadece ismi Allah olan Varlığa aittir. **El-Velî, El-Raşid** gibi..*"Allah'tan başka Velî yoktur"* diye ince bir ayırım yapar Kur'an; ama sayıları yüz binleri geçmiş olan Velîleri ve bu Velîlerinkendilerinin (!?) ortaya koyduğu kerametlerini anlatır dururuz.. Oysa gerçekte "**Allah'ın Velîleri**" yoktur; "**Allah'ın Velîsi oldukları**" vardır!

"**Sizi irşat etmeye gücüm yoktur**" (Cin-21) der Rasûl; ama biz, bizleri değiştirebilecek güçleri olduğuna inandığımız Mürşitlere teslim ederiz irâdelerimizi (mürit oluruz) !..

Hâlbuki Allah'tan ayrı olmadığımızdan, öz yapımız gereği varlığımızda kuvve olarak "**El-Velî, El-Raşid**" mânâları saklı olarak bulunur. Bu mânâların bizde açığa çıkabilmesi, elbette dünya=zihin aynamızdan bizlere yansıyan "**Hakikatın Bilgisi**" ile olacaktır.

Aynadaki görüntüde canlı/cansız kitaplar vardır. İçimizdeki Mürşidin/Velînin açığa çıkmasına vesile olanlar... "Vesile (eş, dost, akraba, bilim, din, internet, şeyh vs.) "bizdekinin açığa çıkabilmesi için hayâli bir yansımadır sadece!

/Örneğin, bir öğretmen öğrencisine gerçekte yeni bir şey öğretmemektedir. Öğrencinin zihinsel dünyasında görünen Öğretmen görüntüsü ile kendinde ezelde kodlanmış programı/tohumu açığa çıkmaktadır./

Sorunumuz ise "**vesile**" olanı, "**ben**" dediğim varlıktan veya "**BEN**" olan **Mutlak Varlık**tan ayrı görmekten kaynaklanıyor. Halkımızın büyük çoğunluğu da Velî veya Mürşit olarak adlandırılan

kişileri Allah'tan ayrı görme **(Onların ayrı birimler olarak kendilerine yardım edeceklerini düşünmeleri)** yanlışına düştükleri için de, âyet gereği onları "**Rab edinmiş"** veya dini anlayışlarına ruhbanlığı sokmuş oluyorlar! Ne yazık ki, aynı hata yüzyıllardır olduğu gibi Hristiyanlıkta ve Müslümanlıkta da -insanın doğası gereği- devam etmekte.

*/"***Allah yarattığı her "mahluk"un içine kendi "mürşid"ini de koymuştur.. Sizler sakın kimseye "mürşid" olmaya kalkmayın..Yapabiliyorsanız her insanın içinde "mevcut" mürşidine ulaştıracak "bilgi" yi ona sadece "teklif" edin…" (Hacı Ahmed Kayhan Dede)**/*

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Evliya Kavramı

"10/YÛNUS-62: E lâ inne evlîyâ allâhi lâ havfun aleyhim ve lâ hum yahzenûn(yahzenûne).

"Muhakkak ki Allah'ın evliyasına (dostlarına), korku yoktur. Onlar, mahzun da olmazlar"

Peki, bu âyette anılan Velîler kimlerdir?

Yüzyıllar boyunca "Evliya/Velî" kelimelerine mâlum anlam yüklendiğinden, 1400 yıl öncesinin orjinal kelimelerine de bu şartlanma doğrultusunda bakıyoruz.

Arapçada **"Velî>>Yakın olan"**, **"Evliyâ>>Yakın olanlar"** anlamına gelir.

"evliyâ ullâh" sadece **bir isim tamlamasıdır** ve âyetteki "evliyâ" kelimesinin kafamızda özel anlamıyla şekillendirdiğimiz "evliyalarımızla" da -genel inanışın aksine- ilgisi yoktur.
~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Müslimler, Kâfirler birbirlerinin "Evliya"sıdır. Hatta **Kur'an'da "evliyâ uş-şeytan" da vardır! "Evliya" özel bir kelime olsa idi, "evlîyâ uş-şeytan" olarak kullanılmazdı.**

"Evliyâ>>Yakın olanlar" ve "evliyâ ullâh" da "Allah'a yakın olanlar"dır.

Kalıbın şartlanmasız, asıl anlamından yola çıkarak sorumuzu tekrar soralım:

Peki, bu âyette "Allah'a yakın olanlar" diye anılanlar kimlerdir?

Hemen bir sonraki âyette tartışmaya mahâl vermeden kimler olduklarını da öğrenmekteyiz.

"... O Allah'a yakın olanlar, îman edenler ve Takva sahipleridir."

"El-Velî" kelimesi "özel anlam olarak" yalnız Allah'a hastır. Yûnus-62 âyetindeki "Evliya" kelimesine -kendilerini Allah'a yaklaştırdıklarını düşündükleri şeyhlerini meşru kılmak için- dikkat edenlerin şu âyetleri ve uyarıları da ayrıca düşünmeleri gerekir:

"Allah'ın dûnunden (altından/berisinden) Velîler edinmeyin"

Yâni Allah'tan ayrı varlıkları varmış gibi ***(dûnunden)*** o birimlere "Velî" demeyin, o birimleri "Velî" olarak görmeyin!

"Allah'ın dûnunden (altından/berisinden) Velîler mi edindiler? Allah, O'dur El-Velî" !

Velî olduğu söylenen kulların kendilerini Allah'a ulaştırdığını/yaklaştırdığını iddia edenlerin durumu:

"O'nun altında/berisindekileri VELİ olarak edinenler, "Onlar bizi ALLÃH'a daha fazla yaklaştırsın diye biz onlara kulluk ediyoruz (derler)".

"O'ndan başka kendilerine dahi bir fayda ve zarar veremeyenleri VELİler mi edindiniz?"

Kula değil, kuldan açığa çıkan Er-Râşid'in ilmine tâbi/teslim olmak gerekir. Beyinlerimizin zorlanması nedeniyle ilme tâbi olmayıp da, "kuru zikirlerle, Büyükler (!?) tarafından küçükler için hazırlanmış evliya menkıbeleriyle, şeyhinin düşleri ile (rabıta ???), sohbet meclislerinde şeyhlerini öven dedikodularla (mehdimiz, üstadımız, hocaefendimiz, efendimiz vs.) zihinlerimizi tatmin etmeye çalışmayalım.

Kul'u değil, Kul'dakini görelim/konuşalım..

/ Övgüyü, şükrü -Allah'tan ayrı düşünerek- bu birimlere yaparak hataya düşmekteyiz. İşte bu durum günümüzün şeyhlerini, hocaefendilerini, cemaatlerini/tarikatlarını yarıştıran, salt efendisinin (!) bilgisine takılı kalan, şeyhini-tarikatını överek* ***gizil olarak kendini de bu arada yücelten**, kraldan daha kralcı fanatikleri ortaya çıkarmaktadır.*

İnsan Rabbine teslim olmadığından, O'nunla münasebet kurmadığından, doğası gereği içindeki boşluğu/eksikliği spor-müzik-din-tarikat vs. kulüplerine âitlik duygusuyla doldurmaya/tatmin etmeye çalışır.

Düşünceme göre, kişi ***sorgulayıcı kişiliği ile*** *hazır olup bir* ***kıvama geldiğinde*** *kendini Mürşid denilen bir insanın* ***İLMİne teslim etmelidir****. Elbette insanın aklının alamayacağı noktalar olacaktır. Çünkü* ***Gönül âlemine*** *giriş yapılmak istenmektedir. Bunun dışında, teslimiyeti sadece"rabıtadan, belirli zikir derslerini vakitlerinde yapmak ve efendiSinin kitaplarından okumak" olarak görmek, hâl dili ile* ***"beni bir şeylerle avutun, beni güdün"*** *demektir. Bu teslimiyet değildir. Ama günümüzde bu duruma düşmüştür.*

Oysa ***Dergâhımız Dünya****, Teslim olduğumuz Mürşit de bu* ***vesile****lerin her birinden açığa çıkan ve bize ulaşacak olan* ***İLİM*** *olmalıdır.*

Çağımızda Orijin Tarikat anlayışı uygulanıyor olsa idi; bu geleneğe açık kapı bırakmak isterdim; ama ne yazık ki onların dönemi bitti, o anlayışta

eğitimlerin de soyu tükendi. ***İnsanlığın toplu Bilinç/Bilgi seviyesi de yükseldi*** *(Bugün bir Lise öğrencisi İbn-i Sina'dan daha çok şey bilebilmektedir). Bu yüzden kanaâtimce bizlere düşen de* ***Modern bilimlerin bulgularını*** *ve* ***Kişisel-Ruhsal Gelişim-Tasavvuf (e-) kitapları****nın oluşturduğu* ***Sentezi Mürşid olarak*** *seçmek olacaktır.*

Ezelî Sistemdeki “Kendiliğinden” mekanizması

5 Aralık 2008

İnsanca bir tanrı anlayışı o kadar sinmiş ki genlerimize, Muhammed Rasûl’un hissedip tanıttığı Allah’ı **“her konuda sınırsız özelliklere sahip”**, özümüzde; ama ötede **bir merkezde** kurulu Tanrı olarak düşünüyoruz.

“Zül-İrâd (İrâde fonksiyonu)” denmiş, bunu *-bizde yanılsama olarak bulunan-* “isteme” özelliğimizin “sınırsız versiyonu” olarak düşünmüşüz. O da -bize benzer şekilde- bir merkezden (!) AN’da hikmetle yaratmayı (!) **diliyor** !?..

Dünyamızdan bir kelime kullanılarak **“El-Kadir”** olduğu anlatılmış, Allah’da **GÜÇ** olduğuna işâret edilmiş; ama **bu ifâdenin sadeliği tanrımızda eksiklik oluşturduğundan**, ona yakıştıramadığımızdan yetmemiş, bunu **“Sınırsız güce sahip, Her şeye gücü yeten”** olarak değiştirmişiz.

Düşünen “Sevgideğerli Ateist” de sormuş hâliyle; madem “her konuda sınırsız”, “her şeye gücü yetiyor O’nun”, **kendi varlığını/bilgisini/gücünü ortadan kaldırsın** (!), **bir kaç tane tanrı yaratsın** (!), **“kaldıramayacağı bir taş yaratsın”**, vs. diye... Tanrı inancına sahip bir bilinç de bu sorulara ya cevap veremeyecektir ya da saçma deyip geçecektir.

Tanrı’dan vazgeçememiş bizler **“Her konuda (!) sınırsız özellikler atfetmemizin”**getirisi olarak tıkanıp kalmışız veya tatmin etmeyen cevaplarla geçiştirmişiz soruları!.

Örneğin, dikkat çekici bir örnek olarak, **Kur’an’da Allah’ın “E KBeR” olduğu dâhi geçmemektedir (!).** Allah isimli Tek olan Varlık, KENDİni

en iyi BİLe bil diği/BULa bil diği Rasûl boyutundan *"Ekber (daha büyük, en büyük anlamlarında)"* olarak değil, *"El-Kebîr (Büyük)"* olarak tanıtılmıştır.

Kur'an'da dâhi verilmeyen/olmayan bir vasıf, acaba **"tanrılarını en büyük yapmak"** isteyen **"tanrı kulları"** tarafından -*râvileriyle sahih adı altında hâdisler türeterek*- iyi/kötü niyetle mi çıkartılmış 1300 küsur yıl kadar önce?

Allah bilir!

Gerçi, hükümranlığını yitirmeme hırsıyla Mekke'nin fethine kadar Rasûl'e savaş açan, fetihle beraber zorunlu olarak müslüman olan, oğulları Hz. Âli'ye düşman olup, torunları Ehl-i Beyt-i katleden ve üstüne üstlük 4 Halifeden sonra hortlattıkları **eski kabile dini anlayışlarını** "Hak (!) Sunnî mezhep, Ehl-i Sunnet vel Cemaât (!)", karşıtlarını "Şiâ" ilân eden, çoğunluk tarafından "Hz.", "r.a" diye anılanların Saltanat dönemlerinde yaptıklarını tarihten okuyunca "kul da bilir" diyebiliyor ve gelenekten aldığımız kalıpları bir kenara bırakıp dikkatleri **Kur'an'ın özgün-orjin ifâdelerine** çekmek istiyoruz.

Allah isimli algılanan Tek Varlık gerçekte **bizlere âit** "sınırsızlık-sonsuzluk" kelimeleriyle dâhi vasıflandırılamaz.

O varlıkta (âyân-ı sâbite/ asla bozulamayacak, silinemeyecek, değiştirilemeyecek, sabit/statik,) vasıfsız BİLGİ (DATA olarak) vardır (sonlu-sonsuz olarak vasıflandıramayacağımız), GÜCÜ ile **KENDİ-liğinden** açığa çıkar. Bu açığa çıkış*"İRADE etti"* olarak **etiketlenir**.

DATA'daki sûretsiz sabit asılların birbirleriyle etkileşmesi, alt boyutların çeşitli düzeylerdeki ALGILAMAsı *(Semi', Basîr)*, SEYRİ olur (işlenmiş data = knowledge misâli). Algılama olduğundan Sûretler (in oluşturduğu programlar - kaderler) ve **Levh-i Mahfuz** oluşur, **"Sonsuzluk vasıfları"** Seyir ile başlar. DATA'dakilerin aksine Sûretler bozulabilir, değiştirilebilir **dinamik oluşumlardır**. **DUA**, Levh-i Mahfuz'a NAZAR ederek programını/kaderini değiştirebilir.

YAPIsı gereği **DEHR**'de BİLGİ algılanmak/seyredilmek ZORUNDAdır! **DEHR'de zaman ve zamansızlık yoktur**. Bu kavramlar ise DEHR'dendir.

Zamansızlık/AN'da gerçekleşen algılama da, **"Seri-ul Hisâb"** (≈ Birimde açığa çıkanların sonuçlarının gene birimin karşısına çıkması işlevi) özeliği de lokalize olmuş etkileşimlerin (≈ birimin Rabbi), **Holografik Levha**nın bütünlüğüne katılırsa o noktada**"nedenselliğe" bağlı** bir evren/zihin oluşur. Olayların "Neden-Sonuç çerçevesinde" ilerlediği bu tip evrenlerde gözlemlenen nesneler (mikro düzeyde atomlar) bir an için YOK olur *(Mutlak YOKluk anlamında değil, sûretsizleşir >>> DATA'da kalır)*, sonraki anda VAR olurlar. "Seri-ul Hisâb" özelliği bizleri, sürekli aynı, sabit atomu izliyormuşuz yanılsamasına düşürür. O tek bir atom gibi, Tüm Evren de an be an YENİDEN ve YENİDEN... ... yaratılmaktadır, Gerçekte!

"Seri-ul Hisâb"ın da katıldığı **Holografik Oluş**, **Tümü Zerrede kodladığından** herhangi iki andaki atomun birbirlerine bağlanmasını sağlar. **HAFIZA'yı, kayıtı, hatta "sn.lere parçalanmamış bir "ben" duygusunu" ortaya çıkartır.** Bu nedenle birimin lokalize olmuş Holografik Levhası sûretsizliğe, DATA'ya kaçmadan *(daha doğrusu DATA'da oluşan o birimle ilgili etkileşimler* ***Sonsuz devinen mekanizma*** *sonucu kesilmeden)* "ben"lik duygusu parçalanmaz, bölünmez, yok olmaz. Fakat **evrende boyutsal öncesizlikten boyutsal sonrasızlığa sonsuz devinim içre devinen/dönüşen mekanizmalar** *(aralıksız devrilen, dallanan domino taşları misâli)* gereği, birimsel ALGILAMAnın OTOMATİK başlaması gibi bitişi de DATA'ya sûretsiz dönüşle gerçekleşir.

Sonsuz devinen mekanizma (aralıksız devrilen domino taşları misâli) "İRADE ettiğini YAPAR" ile kastedilendir. Yoksa bizlerin "ben" merkezimizden istememiz/irade edişimiz gibi bir İRADEsi var inancı, O'nu da -özde olduğunu söylesek de- merkezileştirecektir.

Kâinattaki mekanizma birim olan bizlerde de benzer şekilde gerçekleşmektedir. Çünkü *Holo* (TÜM) birimde *graf*(Kayıtlı)*iktir*. **TEK**

olan VARLIK'ın boyutları Holografik Yaratılış gereği beyin (derinliklerin)de kayıtlıdır.

Rüyasız uykumuzda DATA kalır ***(«Gizli bir hazine»)***. Devinen mekanizma 18 saat kesintisiz algılamayı gerçekleştiren bizleri mecburen uyutacaktır. DATA'ya geçiş, daha doğrusu DATA'nın kalması için. Uyumaz isek de aynı mekanizma bizi uykusuzluktan öldürmek zorunda kalarak DATA'ya, **KAYNAK'a döndürür**.

Rüyasız uykuda [Âmâ boyut(suzluğ)u, Lâhut], DATAsında [Ceberût âlemi] hiçbir vasıf yoktur. Orada «ORASI» var. Daha doğrusu «O» var!. Sınırlılık-sınırsızlık kavramlarından da beri... Gayb...

«.»

ORASI algılanmayan, **potansiyel** hâlindeki **sûretsiz VERİTABANI**dır. Potansiyeli (Esma-Sıfat âlemi) ile olan Zât'tır. **Her şey Tümleşiktir**. Veritabanınızda sûretsiz olarak kayıtlı *-örneğin-* bir "gül resmi" ile bir "köpeğin sesi" burada, **aynı MEKANSIZLIKta "Bir ve Tek"**tir. Bu kayıtları birbirinden ayıramaz, koparamazsınız.

Devinen mekanizma rüyalı uykuya geçişi tetiklediğinde (İRADE ettiğinde), o birimdeki veritabanının açığa çıkmasını zorlar ***(«Gizli bir hazine olanın bilinmeyi dilemesi» anlatımı)***, o birime algılatır (Dikkat, irade eden bir merkez yok! Devinen mekanizmanın sonuçları var. Bu sonuçlar **"bilinmeyi diledi"** olarak insanî vasıflara benzetilerek anlatılmış). Zât'ımızın sûretsiz bilgisini boyutları oluşturup sûrete sokarak algılaması [Melekût âlemi, kuantsal olmayan, **Bütünsel (!) kesret âlemi**].

Kimi zaman "Seri-ul Hisâb" özelliğini devreye sokmadan (anlamsız, bölük pörçük olduğu için hatırlanamayan rüyalar) kimi zaman da sokarak (birbirini anlam oluşturacak şekilde takip eden kareler olduğu için hatırlanan rüyalar) veritabanını **çabasız bir şekilde** her an algılatır/algılar. DATAmızdaki veritabanımızın **her an açığa çıkma zorunluluğu** sonucu **çabasız rüya görürüz, çabasız ve her an düşünürüz**. "Düşünmediğimiz bir an yoktur."

Devinim, potansiyelimizdeki etkileşimleri iyice yoğunlaştırıp da uyanmaya başladığımızın ilk anları "Melekût"ten iniştir. **Zaman ve madde hissi** tam ayrışmadığından bu anda kendimizi evrenle bütünleşik hissederiz. Tam uyanıklık hâli ile ise madde âlemi oluşur [Mülk âlemi, kuantsal, **niceliklerden oluşan kesret âlemi**].

Bütün bunları biz mi istiyor ve yapıyoruz? **(Allah, neden cennet, cehennemi planlıyor; imtihan ediyor, neden evreni yarattı sorularına benziyor).** Yoksa Kendiliğinden mi?

Acaba bütün bunları İRADEsi ile bir NEDENle yapan birisi ("ben") mi var, yoksa Sonsuz devinen mekanizmanın **hiç bir yargı/yorum içermeyen salt/saf OLUŞlarındaki** kimi sınırlı sayıdaki mânâların etkileşimlerinin sonucu, alt boyutlarda açığa çıktığı lokalize birimlerin, bu OLUŞLARI sınırlı yapılarından/bileşimlerinden dolayı cennet, cehennem olarak etiketleyişi; kendisinin yaptıklarını da yanılsamalı olarak "özgür iradesi" olarak addedişi mi var?

*Örneğin, "Su içmek için kalkmaya" –özgürce (!)- niyetlendiğimiz andan 0.35 sn. önce bu niyetin **"hazırlık potansiyeli"** adı verilen aktivasyonu gerçekleşmektedir. Devinen mekanizma çevreden veya iç dünyamızdan gelen sinyaller doğrultusunda "Su içmek için kalkma" aktivasyonunu beyinde oluşturduktan 0.35 sn sonra farkındalık düzeyine çıkartarak bizde/zihnimizde **"Su için kalkmaya niyet/his** oluşmaktadır!*

*Bu bilimsel gerçekten sonra artık hangi birimi "katil, tacizci vs." olarak etiketleyip suçlayabiliriz? Allah neden adaletsizliğe, kötülüğe izin veriyor gibi sorular düşecektir. Bütün bu olasılıklar bizler tarafından iyi-kötü olarak nitelendirilseler de ve Allah için NEDEN bunu yapıyor sorulsa da, neden-niçin sorularının ötesinde var olanın sadece **"Yorumsuz, Saf Yaratım/Oluş"** olduğu görülecektir.*

"Seri-ul Hisâb" özelliğimiz gereği veritabanımızda ne var ise bunun sonuçlarını yaşayarak veritabanımızdan (düşündüklerimizden - yaptıklarımızdan) sorumlu oluruz (Kötülüğe meylettiren bilinç

düzeyinde isek bilinçaltımızda kök salmış çekirdek inançlarımızın, şartlanmalarımızın; daha üst düzey bir bilinçte isek düşündüklerimizin sonuçlarını yaşarız).

Bütün bunları yapan kim? (“O” mu diliyor, “ben” mi gibi) “Ben” miyim, “O” mu? “Ben” dedim mi, O’ndan kendimi ayırmış olurum; “O” dedim mi, “O”’nu “Ben”’den ayırmış olurum.

Anlatabilmek için **“yapan, eden, dileyen … hep O’dur”** denilmiş. Ama bu şekilde anlatmaya çalışmak bile **HÛ’yu ÖTElemektedir, merkezileştirmektedir**.

Yapan, eden, dileyen … birisi yok; **Varlıkta YAPMAK-ETMEK-DİLEMEK … fiilleri var!**

Cahilde de, Âlimde de “Varlık”tan ayrı birimsellikleri olmadan Sonsuz içre Sonsuz devinimin bu birimlerden açığa çıkardığı BİLMEKlik/BİLmeMEKlik var.

Bizler “sınırlı dileme”, “sınırlı kas/beyin gücü” ile “sınırlı sayıdaki isteklerimizi” “sınırlı bir şekilde yaratabilmekteyiz”. Bütün bu “sınırla(mala)r” **MERKEZSİZ olan Varlıkta**“ben” olarak etiketlenmiş **Varsayımsal merkezleri** üretmektedir. Bizler bir “merkezden” dışa doğru bu süreci gerçekleştirdiğimizden (daha doğrusu öyle şartlandığımızdan), inandığımız Allah’ı da en derin (!) boyuttaki bir merkezden (!) dışa doğru, bizimki gibi; ama bize göre (!) daha (!) üstün, sınırsız versiyonumuz şeklinde, **sahip** (!?) olduğu sınırsız güçle istediğini (!) yaratabilen geliştirilmiş bir Tanrı olarak düşünme yanlışına düşüyoruz.

Allah’ın *El-Kâdir* özelliği “Evren” adı altında algılanan boyutlarındaki -sınırsız ve sonsuz olan- güç, yâni ENERJİdir. Evet, Allah’ta El-Kâdir özelliği gereği **“merkezsiz olarak sınırsız enerji”** vardır; ama Allah **buna sahip (!) değildir**. Allah’ta insan gibi sahip olma vasfı yoktur. Sahip dedik mi insanlaştırma hatası olasılığı çıkıyor. “Evren’de sınırsız enerji vardır; ama bu sınırsız enerjiye **sahip olacak** bir

merkez, bir boyut yoktur" cümlesindeki anlam gibi düşünürsek bu hataya düşmemiş oluruz.

El-Kâdir ismiyle işâret edilen bu Enerjinin=gücün nicelik (!) açısından sınırı yoktur elbette. Çünkü Evren sınırsızdır!

Bilimin tâbiriyle de Evrenin Enerjisi "Yoktan Var, Vardan da Yok edilemez", O Enerji HEP VARdır. Allah ismi ile işâret ettiğimiz VARLIK tüm boyutlarıyla nasıl ezel(=/)ebed NİÇİNSİZ (niçin/neden var sorusunu soramayacağımız anlamda) var ise, El-Kâdir özelliği de ezel(=/)ebed vardır. "Niçin Mutlak Yokluk yok da, Varlık Var ?" sorusunun cevabı yoktur. Buna Tanrı'ya, Allah'a inanmayan bir ateist de cevap veremez. Aynı soru Tanrısız, -hâşâ- Allahsız bir Evren için de geçerlidir.

Şimdi iki cümledeki ayrıma dikkat edelim:

(1) Allah adıyla işaret edilen, sınırsız güç ve yeteneğe (!) sahip (!) olsa idi -ki sahiplik gereği Allah'tan değil, bir Tanrı'dan söz ediyor oluruz- *"kendi varlığını/bilgisini/gücünü ortadan kaldırsın (!), bir kaç tane tanrı yaratsın (!), "kaldıramayacağı bir taş yaratsın"*gibi soruların muhatabı olurdu.

Ama (2) Allah ile kâim Evrende Sınırsız Enerji ve –gene- bir merkezi olmayan FARKINDALIK (El-'Alîm) gereği **Sistemli bir şekilde, boyut boyut YARATIM gerçekleşir**. Bu Sistem **"düzenin ve bilincin"** yanı sıra **"düzensizliği, sistemsizliği ve rasgeleliği, bilinçsizliği"** de bulundukları boyut gereği barındırır. Sistem gereği çeşitli evrenlerin çeşitli Fizik kanunları oluşur ve o evrenler de bilinçli varlıklar, hatta Rasûller ya oluşur ya da oluşmaz.

Şimdi "Sınırsız güce sahip, Her şeye gücü yeten" Tanrımızın muhatap olduğu yukarıdaki soruları Rasûlulllâh'ın Allah ismini verdiği VARLIK hakkında sormaya çalışalım. Bunun için kafamızdaki Tanrı'nın özelliklerini Allah'a yüklememek için şimdilik anlamı yakalayabilmek için Allah değil de, "Evren" kelimesini kullanalım.

Biliyoruz ki;

“Evren”’in derin boyutlarında sınırsız bir güç = enerji var. “Evren”’in derin boyutlarında sınırsız bir de Bilgi var. “Evren”’in kendisi sınırsız… Evrende işleyen sınırsız sayıdaki süreçlerin (Yıldızların, galaksilerin, dünyaların, canlılığın oluşumu-yok oluşu vs.) başı da yok, sonu da…

Şimdi, soralım:

“Evren” kendi sınırsız bilgisini, enerjisini, varlığını ortadan kaldırabilir, kendinden bir(kaç) tane daha meydana getirebilir mi? Dikkat edersek, “Evren” bu soruların muhatabı değildir. Bu soruların muhatabı olacak bir kişiliği yok çünkü.

“Evren” kendi varlığında meydana gelmekte olan herhangi bir “yıldız oluşumunu” “sınırsız enerjisi” olduğu için “her şeye gücü yeten” bir varlık olarak dilememektedir. Evren’in kendisindeki sınırsız enerjinin devindirdiği süreçler yıldız oluşumunu sağlıyor, biz de bunu **“Evren’in dileği”** olarak etiketleyebiliriz.

“Evren” NİÇİN bir “yıldız oluşumunu” dilemektedir? **Bu soruda NİÇİN sorusunun bir anlamı kalıyor mu?** Kalmadığından bu süreç için **KENDİliğinden ifâdesini** kullanmak zorunda kalıyoruz.

NİÇİN dediğimiz anda BAŞLANGIÇ NOKTASI oluşturmuş oluruz ki, Evreni (Allah’ı) sınırlandırmış oluruz.

Niçin A’yı diledi? B için dedik mi, otomatikman “peki neden B” sorusu çıkacaktır ve bunun sonu (C, D, E, …) gelmeyecektir!

…Etki-Tepki-Etki-Tepki-Etki-Tepki-Etki-Tepki-Etki-Tepki… Bu sınırsız devinen süreç olsun diyelim. Bu süreci..

MUTLAK Etken-Tepki-Etki-Tepki-Etki-Tepki-Etki-Tepki-Etki-Tepki… şeklinde düşünürsek merkezileştirme-sınırlama olacağından “Tanrı inancı” devreye girer.

İşte bu sonu gel(e)mezlikten dolayı **NİÇİN soruları sonsuz devinimde KAYBOLMAKta, ANLAMSIZlaşmaktadır.** Süreç öncesizlikten

sonrasızlığa olduğu için KENDİliğinden ifâdesini kullanmak zorunda kalıyoruz.

İbni Arabî "kendiliğinden"i; Zât'a -nefesin ciğere yaptığı etki gibi- basınç (!?) yapan bilginin ZORUNLULUKtan –nefesin ciğerden otomatik bırakılışı- gibi açığa çıkar şeklinde açıklamıştır. Bundan dolayı da **"ilmini seyretmeyi dileme"** düşüncesi ve **"NİÇİN Seyrediyor"** benzeri sorular da düşecektir.

HÛ, kişi olmadığındandır ki, AMAÇ edinerek DİLESİN! Amaç/Amaçsızlık İndinde YOKtur. Nefesini bırakmayı dileyen, amaçlayan bir mahal olmadığı gibi.

Varlık KENDİliğinden OLuştadır.

Kaldırabilecek hazmıyla..

Âdem hikâyesinden Âdemî Şuûr Metaforuna

2 Ocak 2009

(... ÂDEM'in evrimi).

Doğa tek hücreli canlıların **"sonsuz şimdi"**yi yaşayan birkaç saniyelik **kimyasal hafıza**sından 4 milyar yıllık süreçteki olağanüstü artışıyla insan beyninde bir ömrün sahip olduğu deneyimleri, düşünceleri, duyguları saklayan **"holografik hafıza"** da **kendini deneyimlerken** bulmuştur.

Büyük bir ön-beynin getirisi, İnsanda **"Yüksek farkındalık"** potansiyelini oluşturmuş; fakat bunun yanında yüz milyonlarca yıllık evrimsel dönüşümün ürünü olan **içgüdüsel dürtüler**, modern insan olan *Homo sapiens*'lerin bilinçlerinde **Hakikatini- Özü-yaşayışın** ilk seviyesi olan **Âdemİ** ile en büyük cinnî kişiliği olan **Şeytan**Inın mücadelesini de başlatmıştır.

Bilinç, evrimsel süreç sonucu evreni, hakikati sorgulayabilecek seviyenin ötesinde, Âdem'liğine ulaştığında **Risâlet dönemi** (≈ kişinin özünden gelen hakikat yaşamı) de başlamıştır.

Ne **hayvansal dürtülerimiz**, ne de bizleri hakikate taşıyacak olan **aklî melekelerimiz** bir tanrı'nın geçmiş bir zamanda çamurdan yarattığı Âdem'e **gökten bir anda** düşmemiştir. Canlılığın ve dolayısıyla İnsan'ın kendiliğinden nasıl oluştuğu ile ilgili olarak belirli bir sistem dâhilinde, bilimsel bulguların dairesinde düşünebilmekten yorulduğumuz anda olayı bir takım üstün, ilahî ya da uzaysal güçlerin **anlık** müdahalelerine (sihirli sopalarına) bağlamak kolaya kaçmak, kolay yolu seçmek olacaktır. **Âdemî bilincin**, **düşünsel dünyasında geçirdiği mutasyonlarla** açığa çıktığı insan beyni-bedeni

de diğer canlı türleri gibi yüz milyonlarca yıllık evrim ile son hâlini almıştır (İnsan bedeni ayrıcalıklı değildir). **Biyolojik evrimden sonra İnsan türü ile beraber "kültürel ve zihinsel-ruhsal evrim de"** yeryüzü sahnesinde rol almıştır.

Geçmişte, ancak eski Yunan, Roma tanrıları misali ötelerdeki olağanüstü güçler tarafından meydana getirilebileceği düşünülen birçok olguya bugün bilimin **pozitivist** diyebileceğimiz bakış açısı çerçevesinde açıklayıcı cevaplar verilebilmektedir. Bilimin şu an için cevaplayamadığı bütün sorular da er-geç cevaplanacaktır. Ötelerdeki (!) ilahi bir gücün anlık müdahaleleri ile doldurulacağına inanılan **boşluklar** konusunda bilim elbette iş başındadır.

Mistiklerin yüzyıllardır anlattığı ve çağdaş bilimsel disiplinlerin de işâret ettiği **"Parçalardan oluşmayan, Tek, Mutlak Bilinç ve Gücün, Varlığın"** dilemesi, kendi varlığının algıladığımız 4 boyutlu Evren boyutunda **nedensellik ilkesi** çerçevesinde, "**evrensel fiziko-kimya kurallarının kendisi olarak" ve bu "kurallar istikametinde" açığa çıkmaktadır.** Bu yüzden 4 boyutlu evrenimize **tanrısal-ilâhi** olarak adlandırılabilecek, sünnetullah kurallarına ters, **direkt-âni** müdahaleler; başka bir deyimle sistemde Tanrının sihirli sopasına yer yoktur. Çok boyutlu Evrenin her birime hitâp eden gerçekliğinde yürürlükte olan mekanizma **materyalist felsefeye** uygun gözükür. Elbette bu, gerçeğin herkes tarafından **objektif olarak** algılanan yönü olup meta-fiziğe yer vermemektedir. Metafizik âlemin varlığı ancak sübjektif olarak **hissedilebilmektedir**.

Evrensel Sisteme bakarken de ilk olarak materyalist (**salt maddeyi gerçek sayan** Bilim'in rehberliği) ve düşünce dünyamızda derinleştikçe de idealist (**Salt Mânâ Evreninde yaşadığımızı işâret eden** Gönül'ün Rehberliği) düşünüş modellerini temel alarak Dini metinlerin (konumuz gereği insanın yaratılışının) yorumlanması faydalı olacaktır.

Gönlün meta-fizik alanına tüm hayallerden (mecazlardan, sembollerden) arınarak sağlam adımlarla girebilmek için "Bilim" ve

Bilimin bulguları rehberimiz olmalıdır. Aksi takdirde, bilimle asla uyuşmayan **"Âdem ve Havva'dan insanlığın türeme anlatımları"** ve bunun gibi çağının zorunlu mecazî anlatımlarını gerçeğin kendisi sanıp, kendimizi şişirdiğimiz balon dünyamızın içinde -kozamızda dışarıdaki Evrensel Sistemin gerçeklerinden bihaber olarak- yaşamaya hapsetmiş oluruz.

Bilim, doğa olaylarını doğaüstü, ilâhi bir takım kuvvetlerle açıklamak yerine, fiziko-biyokimyasal kanunlarla, teorilerle, somut, direkt ya da dolaylı bilimsel veriler doğrultusunda doğanın ve evrenin yapısını açıklamaya çalışır. Bilim, doğada bulunan canlı türlerinin **"aniden, yoktan yaratılıp"** yeryüzüne bırakılmasını kabul edemeyeceği için –ki en başta enerjinin yoktan var edilemeyeceğini söyleyentermodinamik kanununa aykırıdır– bu canlıların birbirlerinden türediğini, yâni Evrim'in bir Gerçek olduğunu savlar.

Allah'ın Kendindeki Sonsuz İlmini DEHR boyutsuzluğunda seyredişi; **başlangıcı ve sonu** olmayan "Yaratımı, Deneyimleyişi" meydana getirmektedir. Potansiyel (Kuvve) hâlindeki Tümel İlim (DATA'daki **Şey**'ler/Eşya) Allah'ın KuDReti ile İRaDe olunduğunda, ŞEY tohumuna/programına göre boyutunda açığa çıkar/yaratılır/algılanır/deneyimlenir, OLdurulur *(**Kûn Fe yeKûn**)*.

DEHR isimli boyutsuzlukta, ŞEY iken Varlık kokusu almamış olan Evrenimiz de Allah'ın **İlim-İrade-Kudret sıfatları** gereği "OL"arak Varlık kazanmıştır. Bu yaratılışın misali her an bizlerde de gerçekleşmektedir. Örneğin, "Kırmızı bir elmayı" düşünmek istediğimizde belleğimizde sûretsiz, potansiyel olarak (ŞEY) bulunan salt bilgi (DATA, **İlim**) bizdeki enerjinin kullanımıyla (**Kadir**) açığa çıkarılarak (**İrâde**) sûrete bürünüverir (OLuverir).

Evrenimiz **sûrete bürünmek, algılanabilmek için** Büyük Patlama ile açılmış, kuantlaşma/maddeleşme başlamış ve canlılık meydana gelmiştir. Cansız maddenin kozmolojik Evrimi gibi, canlılık da **Biyolojik Evrimsel süreç** ile türemektedir. **Evrim, boyutumuzdaki Yaratılışın**

kendisidir. **Yaratılış bu boyutta vasıtalarla, sebeplerle olmaktadır.** DEHR'in Potansiyel ilminin bir cüz'ü (!?) bu boyutun birimlerinin kendilerinden (=birimlerin kendileri olarak) seyredilmekte, deneyimlenmekte, ifâde olmaktadır.

Üst boyutlara göre **Olmuş-Bitmiş** olan Evrenimizin Seyri biz birimsel zihinlere göre devam etmektedir. Evrenimizin idâmesini sağlayan bütün kanunlar HEP o en **yukarıdaki** (!) "Ol" buyruğunun içindedir.

AHAD, yani MUTLAK TEK olan Varlığın (Bknz. Hakikat | Kavramların yokluğu) algı düzeyine inmemiş DATA'sı akla gelebilecek/gel(e)meyecek Tüm Sonsuzluğu barındırdığından **"OL" emri "Mutlak Yokluktan" yeni yeni Varlıkları açığa çıkarmak anlamına gelmemektedir**.

Benzer şekilde ***"Khalak"*** fiili de **"yoktan var etmek"** anlamına gelmemektedir. Kur'an'da "*Kh*alake>>>yaratmak" eylemi *"yoktan, hiçlikten meydana getirme"*anlamında değil de, ***"bir değişimi, dönüşümü, evreleri, merhaleleri"*** anlatmak için kullanılmaktadır. Kelimenin orijinal anlamı bilinmek isteniyorsa, kelimenin mânâsının apaçık bir şekilde anlaşıldığı âyetler göz ardı edilmemelidir.

Örneğin, *Mu'minûn sûresi* 12, 13, 14. âyetlerini inceleyelim:

"...*th*umme [sonra] *kh*alak na [biz *kh*alk ettik] el nutfete [zigotu] 'alekaten [embriyo] fe halak na [biz *kh*alk ettik] el alekate [embriyoyu] mudğaten [etleşmeden önceki bir aşama], fe halak na [biz *kh*alk ettik] el mudğate izamen..."

*"Sonra o nutfeyi bir 'alak/embriyo olarak **yarattık,** sonra o embriyoyu bir et parçası olarak **yarattık**, daha sonra o et parçasını kemik olarak **yarattık**..."*

Anne karnında yaratılışın her evresi için ayrı ayrı olarak "Yaratmak=Khalak" kelimesi kullanılıyor. Görüleceği üzere **her evre**

(nutfe, embriyo, et, kemikler) ayrı ayrı olarak yoktan, bir anda değil, **bir dönüşüm sonucu meydana getiriliyor**.

"Sizi, canlıları yarattık/Khalk ettik" benzerindeki âyetlerde de her zaman kelimenin bu orijin anlamını ("**Yaratımın kademeli-dönüşümlü"** olduğunu) göz önünde bulundurmamız gerekecektir.

Kur'an'da yaratılış âyetleri incelendiği takdirde hiçbir varlığın yaratımının **vasıtasız meydana getirilmediği** de fark edilir (*Çamurdan, sudan, balçıktan, alak*'tan yaratımlardan bahsedilir).

Kur'an, elbette insanın ilk(s)el (maymun, balık, sürüngen benzeri vs.) atalarından ve ara evrelerinden (geçiş türlerinden) bahsetmemiştir. İnsan'ın biyolojik/hayvansal bedeninin evrimsel sürecini **bir filmin** (sayısız) **kareleri** olarak düşünürsek Kur'an'da bütün karelerin tek tek sayılmasını beklemek de mantıklı olmayacaktır. Bunun yerine Kur'an, **öz(et) olarak** İnsan'ın biyolojik bedeninin **Salsal**'dan (**İnorganik + Organik kimyadan**) **dönüştürülerek safhalar halinde** meydana getirildiğini söylemiş ve ayrıntısını da bizlere, AKIL sahiplerine bırakmıştır. Kur'an, Sistem hakkında işâretler vermesine rağmen elbette bir Bilim kitabı değildir.

ÂDEM

Dini metinlerde anlatılan yaratılış kıssalarının "ilk insan Âdem – Havva ve ikisinden üreyerek çoğalma"şeklinde **yorumlanması**nınBilimsel anlayışa (Evrim sürecine) ters olduğunun anlaşılması gerekir. Evrim bir **süreç**tir, sürekliliktir ve bu yüzden Bilim açısından **"ilk insan" diye bir kavram yoktur**. "İlk" kavramı süreklilikte/süreçte kaybolur.

Âdem 'in yaratılan (biyolojik olarak) ilk insan olduğu düşüncesi genelde *Bakara–30.*ve benzeri anlatımları içeren âyetlere dayandırılır. Biz bu âyetlerin **mecazî anlatım olmadığını** varsayarak yorumlasak bile biyolojik anlamda **"ilk insan"** kavramı ile çelişecektir. Çünkü âyette Âdem'in Halife olarak **vasıflandırılması** (*ceâle*) esnasında yeryüzünde zâten fesat çıkarmakta (*yüfsidü*), kan dökmekte olan

varlıklardan (*yesfikûd dima'*) bahsedilmektedir. Bilinçsiz ve dolayısıyla suçsuz olan hayvanlar fesat çıkartamaz, kan dökemez. Fesatçılık ve kan dökücülük bilinçsiz hayvanların değil, bilinçli varlıklara, dolayısı ile İnsan türüne has bir özelliktir.

Bazı dini içerikli kaynaklara dayanarak **varsayımsal ata** Âdem'in yaşadığı dönemi **en fazla 15–20 bin yıl önce**sine kadar götürebiliriz. Fakat fosil bilimciler milyonlarca yıl öncesine ait insan fosilleri bulmaktadırlar. Bu da **Âdem diye özel bir varlığın yaşadığı çağlarda insan isimli türün zaten yeryüzünde yaşamakta olduğunu gösterir.** Bu sebeple geçmişte bir Âdem yaşamış olsa bile bu kişinin modern bir insan (*Homo sapiens*) olduğunu bile rahatlıkla söyleyebiliriz.

Biyolojik açıdan "ilk insan kavramı" bilimin konusudur ve bundan dolayı bu konuda**asla kanıtlayamayacağımız inançlarımızla değil**, bilimin bulgularıyla-verileriyle hareket etmemiz gerekir. Bu da bizi **"Evrimsel Sürece"** götürmektedir.

Kur'an'da Âdem'in bizlerin biyolojik atası olduğunu açıkça gösteren bir beyânı yoktur ("neden böyle bir atadan bahsetme gereği duysun ki" sorusu da sorulabilir tabi). Ayrıca geçmişte yaşayıp yaşamadığına dâir ortada objektif (tarihsel vs.) kanıtlar yok iken de "ilk insan" tartışmasını yapmak abesle iştigâl olacaktır. Kutsal kitapta**geçmişin hikâyeleri**nin ayrıntılarıyla (*Örneğin, "Meryem doğum sancısından kurtulmak için **hurma yiyor**". İbret alalım (!?) diye anlatılan bu tarz kıssalarda neden bu tip ayrıntılar var?* Düşünülmeli...) **anlatıldığını düşünmek kanaatimizce Kur'an'ın ruhuna aykırıdır.**

Kur'an, Rasûlullah'ta açığa çıktığına (O **kendinde** Kur'an hakikatlerini bulduğuna) göre **kıssa**lar da gene Kur'an'ın ifâdesiyle **"evvelkilerin tarihsel verileri** *(esâtîrul evvelin)***"** değil, Hakikatin açığa çıktığı Beynin geçtiği **"Şuûr (içsel farkındalık) Evrelerinin"** sembolik anlatımları olmalıdır.

Kur'an, İNSAN'ın **Şuûr içeriğinin anlatımıdır**! İNSAN'ın (= Tüm OKU'nan Kur'an ayetleri) **BOYUTSAL GEÇMİŞİnin anlatımı**dır. Geçilen evrelerin o Beyin tarafından OKUnmaya başlamasıyla da **o mertebeler "kıssalara bürünerek"** dilde ifâde bulmuştur.

Örneğin, Rasûlullah kendinde öyle bir –kelimenin tam anlamıyla- **boyutsal sıçrama** (Meryem'den ~İsa'nın doğumu) süreci yaşamış ki, bu sürecin **sancısını** (o sancı her ne ise?) giderecek olan **şey**in (o şey her ne ise?) Holografik yansımada, dilimizde tam olarak ifâde bulduğu, en uygun kelime **hurma** olmuştur. Yoksa ne geçmişte –fizik-biyoloji-genetik yasalarına, dolayısıyla mantığa aykırı-mucizevî bir şekilde **babasız doğan bir erkek çocuk var,** ne de **hurma yiyen bir bakire**! Daha önce geçilen bilinç seviyelerinin aksine **Beşer dokunmadan** (her ne demek ise!) yapılan bir **boyutsal sıçrama** ve bunun geçmişte Muhammed Rasûl'de (ve her devirde) **yaşamı** var.

Kur'an'dan okuduğumuz **Şeytanın ayağını kaydırdığı Âdem, madde dünyasında yanmayan İbrahim... Hakikat Bilgisi ile ÖLÜ Bilinçleri DİRİltebilen ~İsa**, Muhammed Rasûlullah'ın **kendisi**dir. **Rasûlullah'ın Evvelleridir, evvelki mertebeleridir.** Bu yüzden *"Ve iz kale Rabbu KE lil melâiketi (Hani bir zamanlar Rabbi **N** meleklere..)", "Ve ZKuR fil Kitâbi Meryeme...* (kendinde açığa çıkardığın Evrensel Bilgi kaynağından **HATIRLA**)" diye geçmektedir.

Evrenin Holografik oluşu (yani Zerrede Tümel'in boyut boyut SAKLI oluşu) gereği, Rasûlullah **kendinde bulduğu** boyutların **diğer insanlarda da potansiyel hâlde olduğunu bildiğinden** ÖZGÜR = KUL olmak isteyen Beyinlere kendinde bulduğu DİNi teklif etmiş ve bu yolda yaşanan aşamalar da BİLENLER için **hakikatindeki KENDİSİ tarafından** sembolleştirilmiştir.

Rasûlullah'ın ve O'nun varislerinin Özlerini hissetikleri-bildikleri ilk aşama kutsal kitaplarda **Âdem ismi** ile kodlanmıştır. Âdem eski dillerde **"verimli toprak"** anlamına gelir. Ürün verme potansiyelini taşır. Verebileceği ürünler (≈sonraki bilinç düzeyleri) Nûh, Hûd, Salih, İbrahim, Mûsa, ~İsa ... vs. olarak adlandırılmıştır.

*** *Bundan sonraki cümlelerimizde kullandığımız "Âdem" ismi ile kastedilen geçmiş bir zamanda Âdemî bilince nâil olmuş* ***tek bir*** *kişi değil, her çağda İNSANlığın bu ilk basamağına ulaşma* ***şükrüne*** *kavuşmuş beyinlerdir.* ***

Hakikati Bilmek'liğin ilk basamağı sendeki Âdem'dir. **Hakikati Bilmeyi Hisseden** zihin de **Âdem evlâdı** olur. Dolayısıyla "Âdem evlâtları" ifâdesi geçmişte yaşamış bir Âdem'in biyolojik olarak çocukları değil, Âdem gibi ve daha da ötesindeki mertebeleri, halleri yaşayanlar anlamınadır. Dünyada yaşamakta olan **tüm insanlık, Âdem evlâdı ve "Halife" değildir**. Belirli hissiyatlara erip Evrensel Bilinçten ilham alan, –**ebedi olmasa da- cennet(i) yaşayan** İNSAN = Halife Âdem, Âdem (seviyesinin) ötesinde sürekli YENİLENEN bilinçler de Âdem evlâtlarıdır.

Kişinin bilincinde Âdem boyutu çıkmadan önce zihin kâh "**ins (gündelik zihin farkındalığı)" kâh "cin (özel şartlarda açığa çıkan saklı kişiliklerin)**" etkisinde veritabanına yüklü yazılımların **çıktısını** yaşar. ATA DİNİ (genetikten ve çevreden gelen dürtüler, içgüdüler, şartlanmalar, değer yargıları, davranış kalıpları) işletim sisteminin ve yazılımlarının bireyin veritabanını **programlaması** sonucu bu zihinsel hâller bireye **cehennemi** (=Allah'tan uzaklık) **yaşatır**.

"Cehennem için birçok İNS ve CİN hazırladık. Kalpleri vardır, FIKIH edemezler; gözleri vardır, BASİR edemezler; kulakları vardır, SEMİ' edemezler. Onlar SÜRÜ (En'am) GİBİdirler, belki daha sapmış, daha gafil."

Bu yaşayış hayvanî yaşamın daha kompleks olanıdır ve üst boyut ALGISI, İNSANÎ meziyetler (**Tefekkür, Sezgi, İlhâm, Aşk, Huşû, Birlik** vs.) bu yaşam biçiminde yoktur. Dolayısıyla kişi HAKİKAT'e Cahil=ÖLÜ'dür, UYKUdadır. Üst bilinç seviyelerine göre bu yaşamlar dünyada **DİRİ DİRİ MEZARda yaşamaktadır**.

Kişinin **mezarından dirilebilmesi**, **hissedebilmesi** potansiyelindeki **Melek(e)**leri kendinde

bulabildiği ölçüdedir. Melek (**elk=aracı, bağlayıcı** ve/veya **melk=güç** köklerinden gelen anlamları itibariyle) zihnin birimselliğinden kaynaklanan yaşayışı yanı sıra kişiyi **TEK olan MUTLAK Varlığa bağlayacak, Varlığın gerçekte TEK olduğunu hissettirecek güçleridir.** Bu güçlerin açığa çıkmasının yolu (şartı) da insanı diğer canlılardan ayıran **SORGULAMA** ve **DERİNLİKLİ DÜŞÜNME** yetilerinden geçmektedir. Sıradan bir yaşam ve sıradan düşünceler **yatay boyuta** (cansız evrene) âit iken, TEFEKKÜR **dikeye kanat açmanın** ilk şartıdır. Tefekkür yeteneğine sahip birey için **DünyaSı Anne Rahmi** gibi olur.

"Sizin birinizin ana-baba maddeleri 40 gün anasının karnında toplanır..."

"Rabbin meleklere "Ben kupkuru bir çamurdan, SalSal'dan insan yaratacağım" dedi.

Hakikat **bilgisini** alan yolcu **kendini, âlemi** SORGULAMAya, DÜŞÜNMEye başlar. Ölü olduğu **Mezar âlemi, Sorgu melekelerinin çalıştırıldığı nispette Kabîr âlemine dönüşür.**

*İlkel atalarımızın **hayatta kalabilme mücadelesi** sonucu genlerine işlenen içgüdüleri milyonlarca yıllık bir **"şaşmazlığa/kesinliğe"** sahiptir. **Belirli bir etkiye** karşı bir hayvanın vereceği **tepki** –canlıların **gereksinimi sonucu** evrimleşerek bünyelerine katılan şaşmaz mekanizma dolayısıyla- **bellidir/belirlidir**. **Milyonlarca yıllık tarihi** olan bu mekanizmalar bizlere genetik yolla aktarılarak **duygusal belleğimizi** (limbik sistemimizi) ve bu atasal belleğin bireydeki **duygu ve davranışlarını** (rekabet, kıskançlık, hırs, saldırganlık, öfke, endişe, korku vs.) **doğal olarak**, yâni **kişinin elinde/iradesinde olmadan** şaşmaz bir şekilde oluştururlar. Nefis terbiyesi bu nedenle milyonlarca yıllık tarihe **meydan okumadır** ve kolay bir mücadele olmadığı ortadadır! Bu derece **duygu yoğunluklu geçmişin izlerini silmenin yolu** benzer yoğunlukta bir etkiyle mümkün olabilir. Bu da ancak **konuyla ilgili Tefekkürle** sağlanabilir. Her gün yapılacak **1 saatlik derin Tefekkür 1 milyon yılın etkilerini***

***azaltabilir**. "**Milyonlarca yıl süren**" diye işâret edilen "Kabîr âlemi hayatı" anlatımının **yoğun (sıkıştırılmış zaman) geçen Tefekkür ANlarına eşdeğer olduğu** düşünülebilir.*

Kabîr âleminde, kişi bağlı olduğu yol gösterici **Mürşit'ten** (Hakikati anlatan ilmi eserlerden, kişilerden, bilimsel gelişmelerden vs.) beslenmeye başlar. Artık Rahim duvarına bağlanıp embriyo (alak) haline gelerek **ilk besin maddelerini** almaya başlamıştır. Bebeğin sağlığı, düşük olmaması (=nefsi emmareye düşmemesi) için **Tefekkürünün yaşamı** ile zengin içerikli besin alımına devam edilmesi gerekir.

"Sonra o maddeler o kadar zaman içinde katı bir alak hâlini alır."

Beslenmeye devam eden embriyo artık CANlanmaya başlar ve ET-KEMİK haline gelir.

"Sonra yine o kadar zaman içerisinde bir çiğnem ete tahavvül eder."

"Andolsun sizi yarattık, sonra size şekil verdik.."

Sabır-Sebatla ilerlenen yolda yoğun Tefekkürler sonucu Beynin-Bilincin hassaslaşmasıyla kişi **dikey boyuttan ilham alır hâle gelerek** Evrensel Bilinç'ten nemalanmaya başlar (kendi yolunu **nedensel işleyen beyin biyokimyası yanında** Evrensel bilinçten aldığı nedensel olmayan **içe doğmalar**, yaratıcılık, **AKIL** ile de çizer). Kişinin bilinçaltı Evrensel duygularla **yeniden programlanır**. Artık günlük yaşamında hem cinlerinin **hem de meleklerinin kontrolünde** davranışlar sergiler.

Meleklerin bireyin beyninin derinliğinde yerelleşmesi kişinin **Büyük Meleklerin**, **BURÇ**lar diye işâret edilen BÜYÜK BEYİNLERin ASTROLOJİK tasarrufuna, çekim alanına *(**KEHF Uzayı**)* girmesine neden olur *(**"Yıldızlarla yollarını bulurlar"**)*. **Dünyanın, zihnin DÜZ AYNAsı olması, yani bilinçte yaşanılanların dış âlemde karşılık bulması bu evrede başlar.** Kişi önceden sadece **bilinçaltının sonuçlarını** yaşarken Kabîrde (içerisinde gelişeceği kozasında,

Tefekkür hayatında) **elleriyle = bilinci ile yaptıklarının sonuçlarını da** yaşar.

Bilinçte açığa çıkmaya başlayan Melek(e)lerle hakikat bilgisinin HİSSEDİLMESİ (**=Ruh üflenmesi** mecazı) gerçekleşir.

"Ona bir melek gönderilir de bu melek ona ruhu nefh eder"

"Onu tamamlayıp, içine ruhumdan üfürdüğüm zaman..."

RUH'tan parça (!?) almak/olmak **Âhiret ortamı, Nur Bedenin** üretimidir. **"ben"'den geçip "Biz"de eriyiştir.**

*Anlatım sadedinde "üretim" demiş olsak da, gerçekte aynı zihin **dönüşüme – arınıma** uğramaktadır. "**Madde-Enerji-Nûr" beden hep aynı, tek zihindir.** Ve hatta **"Dünya-Kabîr-Âhiret"** ortamı "Madde-Enerji-Nûr" **bedenin/zihnin ta kendisidir.***

"RUH'undan üflemesi" birey için İNSANlığının başlangıcıdır. Bu düzeyde zihinde **Âdemlik Şuuru belirir.** Hakikat bilgisinin Tefekkürü sonucu **yaşattıkları** bilinçaltının bütünlüğüne entegre olur ve yer yer farkındalık düzeyinde **etkileri** hissedilir (Tefekkürün ürünü **huzur – huşû – teslimiyet – tevâzu – hayranlık – aşk – birlik - tamamlanmışlık** gibi Âdem hâlinden önce zor yaşanabilecek **cennet nimetleri**). -Tasavvuf terminolojisi ile- mülhime pencerelerinden zihne ulaşan hakikat ışıklarıyla, beyin anlık (sabit olmayan, geçici) mânevî zevkleri (nefsi mülhime cenneti) yaşar(**maddi bedeni hissettirmeyen** Birlik yaşamı).

İşte bu hâller kişinin bedeninde/zihninde/algıladığı âleminde (Arz'da) **HaLiFe olmaya başladığı** zamanlardır.

"Rabbin meleklere 'Ben Arz'da bir halife vasıflandıranım' dediğinde..."

Kişinin özündeki (çokluk âleminden **münezzeh**) **SuBHan ve** (saf, temiz) **KuTSî**evrensel **güçler** *("**Bizler Seni Hamd ile SuBHan ve Senin için KuTSî olur iken...**")* bir zamanlar günâh işleyen *(...**Arz'da fesat***

çıkaran, orada kan döken birini…") **alt boyuta *(=HaLeFine)*,** zihne yansır.

Âdem her ne kadar geçmişinde **cin**lerinin tasarrufundaki **ins** hâliyle günâh içinde yaşamış ise de, bir **madde bedene** sahip olduğundan, Sonsuzluğu yaşattıracak **potansiyel** ön-beyninde **gizlenmektedir.** Tefekkür dünyası ile beynini – zihnini **hassaslaştırarak**, yâni derinindeki içsel boyutlarına temas ederek melekî mânâları *(Esmâe külle hâ)* **kendi zihnine = Arz'ına** indirebilir. Bu İLİM'in **inişi Âdem Şuurunu oluşturur**.

"Âdem'e belirli mânâların hepsini İLİM etti."

*"Esmâe külle hâ", dilbilgisi açısından **"var olan tüm mânâlar"** yanı sıra "**belirli** mânâların hepsi" anlamını da vermekte olup daha uygun durmaktadır düşüncemize göre. "var olan tüm ilâhi mânâların" ve dengeli açığa çıkışı, **en güzel kıvamda** (Ahseni Takvîm) "Kâmil İnsanda (~İsa)", "belirli isimlerin hepsi"ni açığa çıkartabilecek **potansiyeldeki** (verimli toprak) beyin ise Zihin=Arz'daki Halife Âdem'dir.*

Melek(e)ler **soyut evrenin mânâ-taşları**dır. Hangi anlam için yaratılmışlarsa (hangi bilgi kodlanmışsa) -tam teslimiyet hâlinde- o görevi icrâ ederler (çekim kuvvetinin sürekli çekmesi gibi). Gelişerek-değişerek kendilerinde farklı mânâlar açılamaz *("**Melekler, Seni SuBHan ederiz, senin bizde İLİM olarak açığa çıkarttıklarından başka ilmimiz yoktur, dediler")***. Ancak **bir madde beden aracılığı ile algılanır ve anlam kazanırlar.** Madde bedene sahip insanın ise kendinde birçok meleke açığa çıkarabilerek *("**Ey Âdem! Onları mânâları ile çağır, dedi")***, yâni gelişebilme, Sonsuzluğa açılabilme potansiyeline sahip olduğunun bilgisi kendilerinde yoktur*("**onlara Sizin bilmediklerinizi ben bilirim dedi.")**.*

Zihin, "sadece TEK olan MUTLAK VARLIK var" yaşamına erdiği zamanlarda kendi derinliğindeki melekleri bulup onları kontrolü altına alarak *("**biz meleklere Âdem**(i oluşturmak) **için** (**li** Âdeme) **secde edin dediğimizde…")*** Âdem'liğini yaşar. **Melekler Âdem (evlâdı) ortamının dokusudur.** Yani **Melekler, kendilerinden ayrı bir Âdem var da,**

O'na secde ediyor değiller! Meleklerin otomatik olarak ***("...melekler derhal/hemen secde ettiler...")*** **secdesi ile** zihinde **Âdem yapısı oluşuyor.**

Bu öze dönük bilinç = Şuur ortamı **iradesi/farkındalığı ile tasarruf edebildiği madde bedeni** (**zevcesi = Havva**) ile **Cenneti** mesken edinir, mânevî zevklerle haşır neşir olur *(**Ey Âdem! Sen ve Zevcin cennete yerleşin; ondan istediğiniz yerde bol bol yiyin**)*, varlık TEK olarak algılanır *("...**şu ağaca (karmaşa/çokluk âlemine) yaklaşmayın...**")*, ağaca yaklaşılmaz. Ağaca yaklaştıracak olan Hakikatimize dair İlim eksikliğinden kaynaklanan zulumât = **karanlık**tır *("...**sonra ZaLiMlerden olursunuz...**")*

Kişideki **İblis'in fonksiyonu gereği,** İblis Âdem **ortamının dokusu olamaz** (özüne secde edemez, ***"...o kâfir idi..."***). Çünkü iblis kişinin kontrol edemediği (secde ettiremediği) **sıradan/gündelik** (**"...(İblis) elbette onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından sokulacağım..."**) **DÜŞÜNCE mekanizması**dır. Enerjik yapılıdır *("...**beni ateşten yarattın...")*** ve kişiye, **iradesiz çıkışından dolayı** günah işletebilerek ("**Şeytan"** kelimesinin mânâsı dolayısıyla Hak'tan uzaklaştırıp) kişinin kendisini özünden habersiz, salt madde beden olarak görmesini sağlar ("...***onu çamurdan yarattın...")***.

İblis *ve* ***Şeytan*** *kelimelerinin âyetlerde aynı konu içerisinde farklı yerlerde, farklı amaçla kullanıldığına dikkat edelim.*

İnsan, varlığı TEK olan Varlığın fiilleri olarak seyredip İblis fonksiyonu devre dışı kaldığı anda Âdemliğe geçer. Zihin **iradesiz olarak** gündelik düşünce mekanizmasının işletildiği (sadece beyin biyo-elektrokimyasının hâkim olduğu) duruma döndüğünde de (**TEK'ten ayrı birimlerin ve bunların fiillerinin var sanılması ile**) bu cennet yaşamı sona erer *("**Şeytan "o ikisini" oradan kaydırdı ve içinde bulundukları yerden onları çıkardı")***, Âdemlik biter. **Âdemsiz zihin ve o zihnin cesedi olarak** *("...**o ikisini" oradan kaydırdı...**")* kalır (ilginç bir şekilde *Bakara–31,33,34* ve 35 âyetlerinde Âdem –ve zevcesi- olarak

hitâp edilen varlık birden **"o ikisi"** olarak adlandırılır. Âdem'in değil, Âdemsiz Zihnin "Çokluk âlemini" tatması, anında **Zevceyi ceset (SEV'At) yapar** ve "ikisi olarak" dünyaya düşer)

"ayıp/çirkin yerler/edep bölgeleri" *olarak meâllendirilen "**SEV'At**" kelimesi gerçekte canlılığı olmayan/ruhsuz beden anlamına gelir. Aynı kelime "Kâbil'in Hâbil'i öldürüp cesedini gömme" konusunda geçmektedir (Mâideh-31). Bu bağlamda Âdem'siz/cennetsiz zihnin **"diri olmadığının",** kişiye **salt madde olarak** göründüğünün işâret edilmesi mânidardır.*

Kişinin Âdem'i (özündeki ilâhi mânâları (esmâ) çağırabilecek potansiyeldeki mülhime bilinç bedeni); kendisinde hâlâ var olmakta olan vehminin (ŞeytanI) biyokimyaya tâbi zihnini **Kesret/Çokluk âlemi (ağaç)** ile kandırması (Çokluk âlemi bilinci ile fiilleri görmesi) Sonsuz olduğuna inandığı **"ağaçtan tatmasına"** neden olacaktır. Tattığı anda da **cesedi** (= Âdemi bilincinin kontrolünde olmayan, İblisinin kontrolündeki **madde bedeni, bedenselliği**) kendisine gözükecektir *("**Ağacın meyvesini tattıklarında SEV'At kendilerine göründü**")* (O Şuûrun kontrol ettiği ceset ve zihin kendisinin "zevcesi" **idi**).

Şirke düşmenin getirdiği pişmanlık kişiyi tövbeye yöneltir (Âdemsiz zihin ve ceset *"**dediler ki: Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz..."***). Âdem olarak yaşadığı hissiyâtı tekrar yaşayıp "bedenselliğe düşüşten" kurtulmak ister *(**"...Cennet yapraklarıyla örtünmeye çalıştılar..."**)*; ama kendini zihin, ceset ve şeytanı olarak bulur *(**"... Hepiniz inin oradan..."**).*

Şeytan ile mücadele şeytanın da kontrol edilebildiği, kişinin TEK ile Diriliş-KıYâM edişine (kıyâmet) kadar devam edecektir *("**Bana diriliş anına kadar mühlet ver, dedi. Mühlet verilenlerdensin, dedi** ")*. Bu diriliş için Âdem bilincinin de ötesine geçmek gerekir. Çünkü sadece Âdem ile cennet **ebedi olarak** yaşanamaz *("**O unuttu. Onda azim de***

***bulmadık**"*). Bilinçaltı havuzundaki kirler Âdem'liği sık sık dünyaya düşürür.

Âdem sonrası..

Kişi Âdeme yerleştikten sonra **kendindeki Rasûl'leri** de **çağırabilirse** ("...***sizden, size Rabbi'nin âyetlerini okuyan ve sizi uyaran Rasûller...**"*) –**boyutsal- sırasıyla Nûh, İbrahim ve Âli İmran** bilinçlerine yükseliverecektir. Bir beynin örneğin İbrahim veya ~İsa bilincinde olabilmesi için en azından İNSANlığın = Halifeliğin en alt seviyesi, başlangıcı (!) olan Âdem düzeyine ermesi gerekmektedir.

"Allah Âdem'i, Nûh'u, İbrahim ve İmran ailesini âlemler üzerine seçmiştir"

Âdem ile beraber bilinçaltı kısmen temizlenip kişi **bir nebze de olsa Özden gelen Rasûl'un** Diriltildiği (ayağa-kıyama kaldırıldığı) için âyet okuduğu ve uyardığı **zihin içeriği "KıYaM'da olanlar"** anlamında **"KaViM"** etiketini alır**.** Âdem ile zihin Salât'ın ilk kısmı olan KıYaM'a kalkar; Secde'ye varmak ise -kişide açılırsa- Rasûl'un uyarıları ile daha ileriki düzeylerinde gerçekleşir. Âdem bilincinin ürünü Kavimler **aynı istikâmette yürüdükçe Millet**leşerek Hanîf İbrahim bilincine ulaşır. **Biz'den (Mutlak) BEN'e** geçiş ise **"Hayy ve Selam"** olarak Dirilen ~İsa boyutunda gerçekleşir.

Âdeme kadar, **kesret âlemi ile perdelenen** insan Âdem'den sonra da mânevî hâllerin yaşattığı güzellikler ile **oyalanıp** kendini sabitleyerek **Hû**'dan perdelenme yanlışına düşebilir. Dolayısıyla **her boyut bir perdedir** ve her bilinç mertebesinin de kendine has bir **azâbı, cehennemi ve cenneti** vardır. **İNSAN'ın KENDİsini/KENDİyi bilmesinin sonu da yoktur.**

Neden Evrimsel Yaratılış?

12 Ocak 2009

Fizik kurallarına aykırı **"mucizevî/ani yaratılış"** ile **"Evrimsel Yaratılış"** arasındaki farkın, **"Allah ile, Tanrı ve yarattığı özel insan inancı"** arasındaki farka tekâbül ettiğini düşündüğümden bu konuya olduğundan fazla önem vermekteyim. Tanrı herşeyi bir **"hikmetle"** ve **"maksatlı"** şekilde yaratır; ama Allah ismi verilmiş Tümel Varlığın **"kendi kendini organize ve refere edebilmekte"** olan algıladığımız boyutu ise **"deneme-yanılmayı"**, **"tesadüfleri/rasgeleliği"** ***de*** kendinde barındıran bir sistemdir (Dikkat, ***de***).

Doğa kanunları örneğin bir bakteride tamamen **"deneme-yanılma yoluyla/rastgele bir şekilde"**, o bakteri türünün işine yarayacak **"bilgiyi"** genomunda mutasyonla üretir. **"Deneme-yanılma"** yapan bir bilinçli kimlik/zekâ yoktur elbette, Evrenimizin oluşumuyla beraber varlık kazanmış kanunlar sayesinde **"kendiliğinden"** gerçekleşir. Bakteriler rutin olarak mutasyona uğradığından, mutasyonlardan bir tanesi illaki ortam şartlarına uyum sağlama noktasında hedef tahtasını iyi veya kötü bir şekilde vuracaktır; ama vuracaktır! Tüm canlıların sahip olduğu biyolojik ve zihinsel özellikler, hatta insandaki **"yüksek"** farkındalık melekeleri" hep doğanın "deneme-yanılma mantığıyla" ve o türün yaşadığı ortamın şartlarının **"zorunlu sonucu"** olarak var olmuşlardır. Seçici olan ortam koşullarıdır. Rastgelelilik çeşitliliği üretirken, ortam şartları filtresi bu çeşitlilikten kendisine (filtrenin deliklerine) en uygun olanları seçer, yaşatır (deliklerden geçirir).

Örneğin, soğuk hava şartları, kendinde rastgele mutasyonla (kabaca) *"kıl üreten doku"* açığa çıkmış bireylerin zamanla seçilmesini sağlamıştır. Çünkü rastgele (deneme-yanılmayla) açığa çıkan bu özellik popülasyona yarar sağlayacaktır. Dolayısıyla birçok kara hayvanı da -

özellikle soğuk bölgelerde yaşayanlar- kıllıdır (Ayrıntılı bilgiler için bknz.)

İnsan türünün ataları da ayrıcalıklı olmamaları **("evren kendisi için yaratılmayıp", kendisi evren içinde meydana gelmiştir)** nedeniyle sık kıllı idiler. İnsanın yerel hayata geçişiyle beraber avladığı hayvan derilerinden kendisine giyecek yapıp soğuktan korunma-ısınma ihtiyacını gidermesiyle birlikte vücudun üretimi olan kıllara olan ihtiyacı da doğal olarak azalmış; ama **iz olarak da kalmıştır**. Benzer şekilde, **C vitamini geninin** üretimine olan ihtiyacımız da azaldığından genin mutant-işlevsiz hâli genomumuzda iz olarak kalmıştır. **Bunlar geçmişin, evrimimizin izleridir!** *(Tanrı'nın vitamin satan, kıl gideren firmaların rızkını düşünerek böyle fazlalık yaratımlarda bulunmayacağını düşünüyorum. Bu bakış açısı sanırım bizlerin **insan-merkezli** duygusal şartlanmamızdan kaynaklanıyor.*)

İnsan sistem içinde meydana gelmiştir. **İnsanla (özel olarak) ilgilenen bir Tanrı yoktur!** Aynı kalıntılar/fazlalıklar diğer türlerde de vardır. Bazı yılan türlerinde işlevsiz ayak ve kalça kemikleri, kör mağara balığında göz kalıntıları (göz çukurları var; ama gözler yok), atlardaki ek ayak parmak kemikleri, suda yaşayan balina fosillerinde bulunmuş olan ve günümüz balinalarında da hala gözlenebilen arka ayak kemikleri!... Bütün bu kalıntılar doğanın "**deneme-yanılma ile en yararlısını bul mantığı**" ile bir zamanlar türe işlev verdiği; ama gereksinimin azalmasıyla "iz olarak" bıraktığı tarihtir.

Doğal koşullarında yaşayan diğer hayvan türlerinde psikolojik hastalıklar gözükmez iken, insan kaygı, hırs, depresyon, bağımlılık ile mücadele eder durur. Bunun nedeni, hayvan atalarından doğal olarak aldığı duyguların kendine has "**bilişsel zihni**" ile çatışmasıdır. **Nefs mücadelesi** duygusal belleğimizdeki bu hayvani kalıntılarla ön-beynin bilişsel zekâsının **cihadı**dır. Şahsımıza yapılan küçücük bir meydan okumada kendimizi bilişsel zekâmızla kontrol edememizin nedeni, duygusal-hayvani belleğimizin-kalıntılarımızın çok güçlü olmasıdır. Ezici çoğunlukla atalarımızdan aldığımız miraslar galip gelir ve karşıya sözlü-bedensel saldırıda bulunuruz. Bu reaksiyonu harekete

geçiren limbik sistemimiz aynen hayvanlarda da bulunur. Görevi ise, korku-saldırı durumlarında **mantıklı analiz yapmaya fırsat vermeden, düşünmeden anında** harekete geçmektir. Bu sayede canlı kendisini de korumuş olur. Hayvanların yaşam mücadelesi için çok mühim olan bu sistem, insanda mantıksal zekânın evrimleşmesiyle insanın başına büyük bir bela/imtihan olmuştur...

Özetle; göklerden/ötelerden ışınlanan ne ruh/zekâ/bilinç/kalp vardır, ne de şeytanî duygular... Işınlayacak olan tanrısal bir güçtür; kanunlarla oluşum ise Allah'tadır.

Bu anlatım mantığına bakınca, salt fizik kanunlarının işleyerek rasgele üretim yaptığı anlamsız bir evren modeli karşımıza çıkıyor. **Rastgelelilik, üretimin yöntemlerinden sadece birisidir.** Büyük Patlama ile açılan evrende bu yöntemin milyarlarca yıl sonunda **zorunlu sonucu Bilinci Hakîkat'e AYNA olan varlıkların** bedenlerine hazırlamış olduğu ortamdır.

RUH kendini *–anlatma sadedinde-* deneyimlemek isteyince, kendini algılayacak **–aracı- bir madde bedene** ihtiyaç duymakta ve yeni bir Evrenin oluşumuna neden olmaktadır. Maddî evrenin ilk aşamalarında bilinçsiz olarak, deneme-yanılmayla, evreni/kendini -asgari düzeyde de olsa- (hayvanlarda) algılayacak bir zihne (madde bedeni algılayan bir üst boyuta) temas ettirir. İnsandaki beyine/bilince ulaştığında ise artık deneme-yanılmanın ötesinde, "**kendini bilinçli olarak**" daha derinlerindeki boyutlarını algılayabilme **potansiyelini** ortaya çıkarır.

RUH, kendini tam olarak ise **Kamil İnsan** ile seyreder! Deneme-yanılmayla oluşan bütün bu canlı zenginliği *(Hiç bir zaman tanışamadığımız, kimsenin ilgisini çekmeyen, varlığından haberi olmayan nesli yok olmuş canlı türleri vs. dâhi)* RUH'un madde beden yönünden **Hz. İNSAN**'a ulaşabilmesi/RUH'un kendini İnsan'ı Kamil olarak seyredebilmesi için üretilmiştir. **İnsan tür olarak Evren içindedir belki; ama Evren de Hz. İNSAN için(de)dir.**

Bu yorumları yapabilmek için Bilim'in şüphe olmayan teoremlerinden yararlanmaktayız. **Bilim, her şeyi açıklayamaz**

elbette; ama artık bilim insanlarının şüphe etmediği bulgularını "her şeye olan bakış açımızda" çok iyi bir el feneri olarak kullanma hakkımız vardır. Bu bakış açısı olmadan **din mecazlar/hayaller yığını olarak kalacaktır.** "Hayallere dalmamak" için gerekli bakış açısını oluşturmada, Mehdiyet Çağımızın Biliminin bulguları kısıtlılık oluşturmaz (**Kalbimizde aklımızı rahatlatacak, besleyecek Sevgiyi; gücümüz yetiyorsa Aşk'ı sakladığımız müddetçe...**).

Bilim bu güzel seviyeye kolay gelmemiştir. Maneviyat ehlinin arınması için Aşk ateşine atılması gibi, bilim insanları da, bilimi dogmalardan arındırabilme uğruna ateşlere atılmıştır. Her seferinde de "**her şey insan için vardır**" saplantısına darbe vurmuş, **hiç sorgulanmamış inançların gerçeklerle uyumsuzluğunu, mûcizevî müdahalelere gerek kalmadan, sistemin tıkır tıkır işlediğini savladığı teoremleriyle göstermiştir.**

Şüphe edilmeyen bu teoremler bir gün açıklanamayan bir açık yakalandığında daha iyisi ile değiştirilmeyecektir, açık kalan kısımlar için yeni teoremler geliştirilecektir. Nasıl ki Einstein, Newton kanunlarının açıklarını yakalayıp bakış açımızı genişletti ise; ama Newton kanunları geçerliliğini yitirmedi ve hâlâ günlük yaşamımızda Newton kanunlarına aykırı olaylar gerçekleşmiyorsa, benzer durumlar Bilimin gelecek tarihinde de yer alacaktır.

Her Ne Ararsan Kendinde Ara

24 Şubat 2009

Varlık (“Whole/Holo”) her birimde kayıtlı (“grafik”) olduğundan, bu varlığın çeşitli boyutlarının (İbrahim ve Mûsa bilinç düzeylerinde) **Suhuflar** veya (Davûd, ~İsa, Ahmed seviyelerinde) **Kitaplar** olarak OKUnması geçmişte (gerçek isimlerini belki bil(e)meyeceğimiz kişiler tarafından) olduğu gibi günümüzde ve gelecekte de mümkündür düşüncesindeyim.

“Rasûllük ve Nebîlik”, **“Holografik Evren gerçeği”** gereği her birimin özünde saklı ise, her birim derinliklerindeki bu boyutları kendinden açığa çıkarAbilir, diğer bir deyişle **özündeki AYNAdan yansıtAbilir** (Rasûl olabilir). Çünkü ***Allah, “ARI, ARZ olan İnsan’a” VAHY etmektedir***.

Geçmişte yaşamış bir insan bunu gerçekleştirebilmiş ise, Muhammed Rasûl’den sonra da aynı gelişim neden mümkün olmasın diye de elbette sorulabilir. Hakîkati okuyan “ilk kişi” Rasûl (veya diğer işlevi gereği Nebî) olarak adlandırılabilirken, aynı hakikati daha sonra okuyana neden Rasûl demeyelim ki? (Elbette isimlendirme önemli değil; ama “aynı tanımlamalar yapıldığı” hâlde Muhammed Rasûl sonrası dönem için Rasûl kelimesinin kullanılmasında bir çekince var geleneğimizde.)

Öncelik veya sonralık bu boyutta, zamana tâbi bizlere göredir. İki bin yıl önce yaşamış ve şimdi yaşayan bir İbrahimî şuûr, Hakîkat’i gerçekte aynı AN’da OKUmaktadır. Daha doğrusu, **AN’daki aynı hakikat noktası (örneğin, İbrahimî şuûr), bir alt boyutta farklı zamanlarda yaşayan, farklı zihin/bedenler aracılığı ile KENDİNİ OKUyor, ALGILIyor olarak bulur)**; **aynı Rasûl şuûr boyutu farklı bilinçlerde açığa çıkıp önce-sonra kavramlarından beri olarak aynı AN’da yaşanmaktadır.** Dünya boyutunda “daha sonra gelen” usûlen kendini etiketlememektedir, **belki de!..**

*Birim "Yunûs" ismini alarak -bize ve kendine göre- **zaman içerisinde** doğar, büyür, hayatını yaşar. Mânevî eğitime girer, gelişimlerden geçer, arınır. **Sonunda AN'dan zaman içerisinde "Ete kemiğe bürünüp Yunus diye göründüğünün farkına varır.***

Bu arada Muhammed Rasûl'ün son Nebi ve Rasûl oluşuna **engel olan mekanizma** nedir diye de düşünülmelidir. Tanrı olsa idi, O Mübarek insan zaman içerisinde gelen son Nebi/Rasûl olurdu. **Tanrı dilediğini yapar çünkü.** Ama **"Hologram Mekanizması"** ezelde VAR ise, her dönem yaşayan her birim Hologramında potansiyel olarak var olanı açığa çıkartma kapasitesine sahiptir.

Hz. Muhammed Tanrı'nın elçisi değil ki "aşamalardan geçmeden", kendisine **"HAZIR PAKET İLİM"** indirilerek bir anda Rasûl olsun! Buna **Sünnetullah gereği hiç bir beyin dayanAmaz**, ki beyni-bilinci o kadar gelişmiş olmasına rağmen Muhammed Rasûl bile VAHY esnasında zorlanmıştır. **"Bilincin Gelişim perdesi"** olmadan **herhangi bir kişiye VAHİY gelse kişi paramparça olur. SULTAN bir GÜÇ olmadan Göklerin ve Arz'ın çaplarından dışarı çıkılamaz.** Erenler belirli gelişim süreçlerinden (SULTAN bir GÜÇ) geçerek kendi Rasûl boyutunda "Fenâ" olmuş iken, bir Hak Ereni olarak Hz. Muhammed de özünde bulduğu Rasûl boyutunda manevi evrimler sonucu "fena" olmuştur.

*"HAZIR PAKET İLİM" indirilmesi birçok kıyamet aşamasından geçip**"Evrensel Doğurganlığa, Rasûl Meryem şuûruna ulaşan"** kişi için gerçekleşir. Diğer şuûr boyutları (İbrahim, İsmail, Ya'kub, Zekeriyya vs.) bir nevî **kendi çabaları (BEŞERiyetin dokunması)** ile yeni şuûr seviyelerini **"Âlemin Nisãları"** olarak DOĞURURlar (aşağıdan yukarıya yükseliş var) iken, "Âlemin Nisãları"na üstün olan Meryemden, **BEŞER dokunmadan** (aşağının yukarıya çekilişi) ~İsa kendisinden açığa çıkartılır.*

Sistem, geçmişimizde ilk defa en kâmil şekilde, en yüksek boyuttan Hz. Muhammed ile OKUnmuş ve dolayısıyla DİN tam olarak tebliğ edilmiştir. **Kâinat Holografik olduğu için, yani bütün zerrede kayıtlı olduğu için ve bizlerin de bu bütünselliği açığa çıkartma**

potansiyeli bulunduğundan DİN adı altındaki çalışmalar bizlere teklif edilmiştir. Bu en yüksek boyuttan Varlığın OKUNMAsı Nebîliğin Mühürlenmesi, HATEMidir. Bundan ötede yeni bir Nebîlik boyutu yoktur anlamına gelmektedir; ama zaman içerisinde bu Nebîlik NOKTAsına başka bir bilinç ulaşamaz anlamına gelmemektedir diye düşünüyorum. **"Nebîlerin Sonuncusu" diye çevrilen ifâde "zamansal" değil, "boyutsal"dır. Rasûllüğün ise HATEMi yoktur, çünkü Varlık Sonsuzdur, kendini bilmenin sonu yoktur.**

Kur'an'da **"Velâyet"** kavramı da işlenmez (**her dönemde gelen Velilerden bahsetmez, Allâh'ın TEK *El-Veliyy* oluşundan bahseder**) ve geçmez iken, neden Rasûlluk (**Rasûllerin "ba's" edilmesi de dışarıdan değil, birimin kendi şuûr boyutlarından olur ve Kur'an özden iRSaL olan RaSûLlerden bahseder)** ile bizlerin Kur'anda olmayan bir kelime olarak ayrıca ürettiğimiz Velâyeti ve hatta **"Vahiy ile kuvvetli ilhamı (?)"** birbirinden ayıralım ki?

Kur'an-ı Mubîn Velilerden bahsetmediğinden, bu anlamı karşılayan Kur'an kelimesi Rasûllüktür. Rasûl, zerrede (Biyolojik İnsanda değil, ilham alabilen Âdem şuûrunda) ba's olup (yeni bir boyutun hissedilmesi, geçilmesi), Bilinçte Azrail melekesini üretip Zerreyi vefât ettiren (ölmeden önce öldürüp Göğe yükselten) aracı kuvvedir. Râsul ba's edilmedikçe azabın ulaşmamasının nedeni de, yeni boyutu hisseden bilincin (RasûlüNün bilinciNe uyarısı), bunu idâme ettirememesinden (Rasûlü inkar/örtme ve hatta öldürme) kaynaklanan mânevi sıkıntısıdır (dünya değil, ahiret azabı/cehennemi çekmesidir). Çaresi helâk olmaktır.

Geçmişte inmiş Kur'an, geçmişte "ismi Muhammed" olarak gelmiş olan değil; "CANlı Kur'an", geçmişte olduğu gibi, şimdi ve gelecekte de bizleri **-kendilerini Rasûl olarak adlandırıp adlandırmamamıza ihtiyacı olmayan ve "Rasûl-Mehdi enflasyonu oluşmasın" diye "insanların bir daha peygamber gelmeyecek şartlanmasını bozmayan"**, **kendilerini Rasûl olarak etiketlemeyen**; ama Rasûl

olan Âdem soyu ile- ötelere (dışarıdan bizlere şefaat edecek mehdi resulleri, gökten (!?) inecek olan İsa'ları beklememizi) değil, -Kendileri(nde) nasıl buldular ise- bizleri de "***Kendimizdekini bulmaya"*** davet etmektedirler.

"Dışarıda", "gelecekte" beklenen mehdiler hem "zaman kaybıdır"; hem de bilinçte "ötede" kavramı oluşturduğundan kişiyi tanrısallığa düşürmektedir. Muhammed Rasûl bile geçmişte yaşamış **"Sevgili Peygamberimiz" olarak değil,** "ben" dediğimizde aranıp bulunmalıdır. **O'nun yaşadıklarından nemalanan/O'nunla hemhâl olmuş olan/O'ndan olan/O olanda da, O'nun = Kendinin Yüceliğine = Hiçliğine Basîr olacak ve O'na = Kendine olan Hayranlık-Muhabbet açığa çıkacaktır.**

Muhabbet ise Eriyiştir.

Maddeden soyunup ***"Aynadaki Yalan"***a **"Holografik Bakış"**tır.

Baktığın GÖK'te Kendini = O'nu BULacaksın.

Her Ne Ararsan Kendinde Ara

Hararet nardadır sacda değildir

Keramet baştadır tacda değildir

Her ne arar isen kendinde ara

Kudüste Mekkede Hacda değil

Hacı Bektaşi Veli

Hakikat | Kavramların yokluğu

17 Mart 2009

Dünyaya gelen/hologramı üretilen her zihnin doğal/fıtrî mekanizması; zihninin sürekli olarak uyarıma maruz kalması sonucu entelektüelleşmesi ve bununla beraber **"kavramlaştırmaya"** giderek ürettiği, Varlığı bölerek oluşturduğu **"nesneleri"** gerçek/gerçeği zannetmesidir.

"Birbirlerinden ayrı" olarak kabul edilen birimler "nesne" olarak adlandırılır. "Kavramlaştırma" (ve isimlendirilmesi) olmazsa doğal olarak nesneler de olmayacaktır.

Bir bebek bedensel/zihinsel olarak geliştikçe, Zihni ilk önce "Anne" ve "ben", daha sonra da çevrenin şartlandırmaları sonucunda "ben ve diğerleri" kavramlarını (ve isimlendirilmelerini) oluşturdukça Hakikat'i (varsayımsal olarak ~ Dûnullâh'tan) bölük pörçük eder ve O'ndan iyice uzaklaşır (Cennet'ten iner).

Hakikat bünyesinde/hakkında/içinde kavram oluşturup O'nda "nesneler yaratma" Hakikat'i **"böler"**. Varlık -varlıkta kavram oluşturan **"varsayımsal/geçici benlik"** tarafından **varsayımsal olarak** (? Dûnullâh'tan)- bölünür. **Varlık indinde ise bölünme yanılsamadan ibarettir.**

*Bir benzetme yapmak gerekirse... Bir şehrin elektrik şebekesinde akan elektrik gerçekte TEK'tir. Ama biz bu TEK'i "A'nın, B'nin, ..., Y'nin, Z'nin evindeki elektrik" diye **sanal olarak** kavramlaştırıp/isim verip, **sanki** ayrı varlıkları varmış gibi her evin elektriğini **ayrı ayrı nesnelleştiriyor** ve TEK elektriği yanılsamalı olarak bölüyoruz, çoğaltıyoruz.*

*Gerçekte hiç birinin **ayrı bir varlığı yoktur**. Her biri **yanılsamalı olarak** ayrı kabul edilen varlığını o TEK elektrikten alır, her biri TEK elektriktedir, TEK elektriktir. Ve Elektrik TEK'tir.*

Hakikat/Varlık gerçekte kavram/isim/ayrılık kabul etmez. **Her kavram zıttı ile var olduğundan** (ve Varlığı sanal olarak böleceklerinden) **gerçeklikleri de yoktur**. Hakikat/Varlık, gerçekliği olmayanlarla da **tanıma gel(e)meze**. Gerçekliği olmayan kavramlar/isimler zihin için ancak Hakikat'e yönlendiren birer **işaret, araç** olabilir.

Hakikat kelimesinin işaret ettiği **Hakikat'in kendisi** ise "kavram" olmayıp **"ayrılıkların yokluğudur"**. **Kavramların ve nesnelerin kayboluşudur.** Nesneler, oluşturulan kavramların **ayrı birer gerçeklik sanılması** olduğundan **Farkındalıkta/Hakikatte yer kaplamaz, Varlığı bölemezler.**

Hakikat'i bilmek (kavramların değil) ayrı ayrı nesnelerin olmadığını **yaşamaktır**. "Ben, Sen, O, ..., HÛ" birer kavramdır, gerçek değildir.

Örneğin **"Evrensel Farkındalık"** vardır; ama Farkındalığın "ben(ler), sen(ler), HÛ" olarak **kişileştirilmesi/Hüviyet verilmesi illüzyondur**. Her bir isim/kavram bölük pörçük sanal dünyamızdan Hakikat hakkında yapılmış işaretlerdir. **Varlık** hakkında yapılan İşaretlerin (**HÛ yapar, eder** gibi isimlerin/kavramların) gerçekmiş gibi zannedilmesi, **HÛ'nun işaret ettiği Hakikat'in** zamanla zihin tarafından **nesnelleştirilmesi = ayrılaştırılması**na neden olabilecektir. Bu durum **kavramlarla algılamaya programlanmış zihinlerimizin** doğal sonucudur. İşaret edilen Hakikat**Şuur/Kalp tarafından** hissedilecektir.

"Yapan, yaptıran HÛ'dur" denilir. Bu cümlenin gerçek olarak addedilmesi Varlığı **"yapan-yapılan, yaptıran-yaptırılan"** olarak bölmektedir ve bu yüzden Hakikat değildir, işarettir sadece.

Örneğin, Hakikate işaret eden HÛ zamiri dahi, bizim boyutumuzdan (?Dûnullâh'tan) zihin için yapılmış bir isimlendirmedir. **Şuur'da sezilmesi gereken** ise "Ben, sen, O, … , HÛ" ayrı-gayrılığı olmadığından gerçekte **"Mutlak Fâil ve İzâfi Fâiller"** olarak tanımlanabilecek **hiçbir Fâil'in olmadığı gerçeğidir. "Fiillerin" sonsuz devinimi vardır.** Her fiil **"Kendiliğinden"** eyleme gelir.

Hakikat'in kendisi "ayrılıkların yokluğudur". "Ben, sen, O, … , HÛ"'nun kayboluşudur.

Özgürlük de, Mutlak Fâil veya İzafî Fâillerin, Fâil olacak varlığımızın olmadığını Hissedip Eylemlerin **Akışında Kaybolmaktır**.

Hakikati sezmek, **Fâiliymişiz gibi** başladığımız eylemlerin Fâilli zannından vazgeçip **"Sadece eylemin gerçekleştiğinin" Farkındalığı**-nın kalmasıdır, **Fark eden -ben/HÛ- olmadan!..**

Aradaki Farkı fark etmek üzere…

Toplu Bilinçaltı ve Kader

31 Mart 2009

Kader (program ölçütleri, potansiyel) konusunda Sistemle ilgili bir kaç ana kuralı unutmamamız gerekiyor.

— Her şeyin önceden bilinebilir olduğu, "Determinist" bir âlemde yaşıyoruz ("Kuantum belirsizliği" ışık hızına/planck sabitine kadar geçerli olup, belirsizlik ışık hızı ötesi, planck sabiti altında bilim literatüründe **"Gizli Değişkenler"** denilen takyonik-meleki uzayda yerini Deterministik, Holografik tümelliğe bırakır). Âyette "*Göklerde ve yerdeki her şey fiile çıkmadan önce **apaçık** bir Kitapta'dır.*" şeklinde bu gerçeklik ifade edilmiştir.

Evrensel Fiziko-biyokimya ve bunların insan beynindeki ürünü olan psikoloji kanunları, gerek **yatay düzeyden** (=genetiğimiz ve çevre etkileşimleri) gerekse de **içsel düzenden** (=bilinçaltımız, toplu bilinçaltı) gelen etkileriyle zihinlerimizi sürekli olarak bombardıman etmekte, dolayısıyla da bireylerin beyinlerinde akan mekanizmaları yönlendirmektedir. **Mahlûkat** bu nedenle **iradesiz olarak kaderine tâbidir**. Bu kaderin **program** olması, dışarıda/özde; ama ötede üstün bir varlığın **zamansal olarak önceden belirlediği** bir yazgı olmayıp, Sünnetullah olarak adlandırılmış Evrensel kanunların **-boyutsal öncelikten-** sonuçlarının bilin(ebil)mesidir. Yâni, **Farkındalık = Şuûr** boyutlarımızda *(Gökler'de)* ve zihinlerimizdeki *(Arz'da)* her şey, evrenin herhangi bir noktasından *(Kitap)* bilinebilir*(Apaçık)* ve her noktasında kayıtlıdır *(yazılmıştır)*.

Toplu Bilinçaltı, Yönlendirilen Bilinçaltı..

Yetmişli yıllarda **"Beynin karar verme mekanizması"** üzerine yapılan deneylerde de, **"Karar verdiğimizi hissettiğimiz andan"** 350 milisaniye kadar önce Beynin **"Prefrontal korteksinde** (Karar veren,

geleceğe dönük plan yapan beyin bölgesi)"bir **"Hazırlık Potansiyelinin"** oluştuğu gözlemlenmiştir. Bu durum, gerçekte karar verdiğimizi hissettiğimiz, daha doğrusu karar verdiğimizi zannettiğimiz andan 350 ms. önce, kararın **bilinçaltı süreçler**i tarafından belirlendiği ve verildiği anlamına gelmektedir. 350 ms. sonrasında ise ilgili nöron aktivasyonu Prefrontal korteks'te **"Farkındalık"** tarafından algılanacak/**pasif olarak seyredilecek (!)** bir eşik değerine ulaşmaktadır. Yâni, Bilinçaltı ilgili etkenler doğrultusunda kararını veriyor ve bilinçte **"kararı ben verdim" hissi**ni oluşturuyor.

Günümüzde daha gelişmiş yöntemlerle yapılmış bir deneyde *(2008)* ise araştırmacılar, deneğin verdiği kararı, deneğin kendisinin bu kararını kendinde hissedişinden 7 sn. önceden bilebilmişler. (Deneyin makalesi için bkz:***"Unconscious determinants of free decisions in the human brain"***)

– 06.02.2012 Güncelleme – *6-7 sn öncesinden bilinebilen "rastgele" yaptığımız hareketler.. Bilinçli eylemlerimiz, düşüncelerimiz değil.. Deney yanlış yorumlanıyor. 6-7 sn önce kararı veren gene ötede birileri, bizden ayrı bir mekanizma değil,* ***bizim bilinç-dışı yönümüz****!* ***Bizi biz yapan blinçdışımız.***

"Özgür iradenin olmadığını" hissettiren 6 sn. önce deneyleri, yöntemleri ile "bilimsel olsa" da şu an netlik kazanmış bir konu, gerçeklik değildir. Makalenin orjinali okunduğunda da akla takılan noktalar bırakmaktadır (Deneklerin sağ veya sol el parmaklarını kaldıracaklarına şartlanmaları, yani bilinçsizce kaldırmaları gibi). Sadece basit bir harekete (sağ veya sol parmağın kaldırılmasına niyetlenme) dayalı bir deneyden insana ait kompleks kararların da "özgür irade" haricinde ortaya konduğu şeklinde kesin sonuçlar çıkarmak şu aşamada doğru olmayacaktır.

Ayrıca şöyle de bir eleştiri de getirmek istiyorum:

Size, saat örneğin tam 12:00:00 da sağ veya sol elinizdeki parmaklarınızdan birisini kaldırmaya karar vermeniz teklifinde bulunsam

ve siz de 12:00:02'de yani tam 2 sn sonra sağ elinizdeki parmağınızı kaldırsanız? Bahsi geçen deney sonucuna göre düşünecek olursak, beyninizde saat tam 11:59:56'da (6 sn önce) bu kararın alınmış olması gerekiyor. O zaman şöyle bir sonuç çıkıyor. Ben daha size teklifte bulunmadan (12:00:00) 4 sn önce (11:59:56) beyninizde karar alınmış oluyor ki, bu da açıkça çelişki doğuruyor görünüyor!.

Zihinlerimizin derinliklerinde işleyen **belirleyici faktörler**, milyonlarca yıllık tarihi olan (hayvanî özelliklerimizi kodlayan) **genlerimiz**, bu genlerin beyinlerimizde-zihinlerimizde açığa çıkardığı **davranış-düşünce kalıpları**, bu kalıplar doğrultusunda zihnin çevresinden seçtiği/**meylettiği şartlanmalar**, **bilgiler**, benzer şartlanmalardan oluşmuş **diğer zihinlerin yatay boyuttan etkileri** ve tüm bireylerin toplu bilinçaltındaki toplu belirleyici faktörlerin etkileridir. Toplu bilinçaltı da gezegende yaşayan insanlığın bilinçaltından etkilenmektedir. İnsanlığın veya yakın çevremizin toplu bilinçaltı bizlerin zihinlerini etkilemekte; bizlerin zihinlerinden açığa çıkan eylemler de toplu bilinçaltını geri-besleyerek kısır bir döngü oluşturmaktadır.

İnsanlığın genetiğinde saklı ve genetiğinin ürünü toplu belleğimizdeki hayvansal içgüdülerimiz ve dürtülerimiz (rekabetçi/çatışmacı doğamız) sonucunda, toplu bilinçaltımız toplumları **kendi içeriği doğrultusunda ayırt etmeksizin** etkilemekte, yâni diğer bir evrensel yasayı doğurmaktadır.

— Kurunun yanında yaş da yanar!

Duygusal davranamayız! Sistemin işleyiş mekanizması bellidir ve ayırt etmemektedir!

— Sistem'de duygusallığa yer yoktur.

"Ne yaptı da bunu hak etti" diye mâsum olduklarını düşündüğümüz bireyler için yapmamız gereken aksiyon *"dövünüp durmak, bağırıp çağırmak"* değil; insanlığa, insanlığın toplu belleğine olumlu yönde bir

katre bırakarak bu tip olayların oranını zerre ağırlığınca da olsa azalmaktır.

Herkes akan mekanizmaya tâbidir ve dolayısıyla **suçlu değildir**. **Gözlemlediğimiz olayların müsebbibi tüm tarihiyle, tüm belirleyici faktörleriyle beraber doğadır.** Doğanın doğamızda, veritabanlarımızda (geçmişimizden getirdiklerimiz) açığa çıkarttıkları bellidir ve birimin kendindekine benzer durumları **dalga yönünden titreştirerek başına isabet ettirmektedir.**

Toplu Bilinçaltı & Din

İşte tam bu noktada, başıboşluğun ortasında **DİN adı altında yapılan teklifler** devreye girmektedir. Kendini, beynini, zihnini her şeyin fizik kanunları çerçevesinde kendi başına, mekanik olarak geliştiği bu 4 boyutlu (+ 5. Zihin boyutuna) evrene hapsetmeyi tercih eden canlılar (bitkiler, hayvanlar, insanlar) **Şuûr boyutlarının *(Göklerin Krallığı)* farkında değildirler.** Dolayısıyla da Allah'ın bir nevî **muhatap alanının (?) dışındadırlar**. Teşbih yapmak gerekirse tıkır tıkır, programı istikametinde **kendi kendine işleyen** bir sisteme/beyne/zihne kimse müdahale etmemektedir. Bu müdahalenin eksikliğini insanların **rastgele süre giden yaşamlarında** depresyon, sıkıntı, öfke, huzursuzluk vs. olarak görmekteyiz. Bu **"tatmin olamama"**, **"bir şeyler eksik" hissi**ni yaşatan/yaratan durum **iç boyutlara/öze/kendimize yönel(e)meyiş**, muhatap alanına giremeyişimizdir. İnsan bu tüm boyutlarıyla tamdır ve Mutmain olabilir ancak.

Dinin tekliflerinin veri tabanına eklenmesi ve uygulanmasıyla, nedensel işleyen toplu bilinçaltının kısır döngüsüne son verilerek, nedensel olmayan içsel boyutlara temas sağlanır. Bilinçaltının yeniden programlanması, evrene farklı frekansta yayın yapacağından bir bakıma da toplu bilinçaltına karşı "korunma duasıdır", muhatap alınılmanın göstergesidir.

"Korunma duasıyla" beraber kişide **"İlim"** ve ilmin **"Gücü"** açığa çıkar. Bu güç ile kişi artık toplu bilinçaltının takdirine (mahlûkatın

ortak/benzer kaderine) değil, **kendi yazacağı özgün programına tâbi olacaktır**. **Elleriyle = Gücüyle** yaptıklarının sonuçlarını yaşayacaktır. Kur'an'ın ifadesiyle artık **muhatap alınan İnsan için *"ancak gayret ettiği vardır"!***

Mutlak Kaderde (!) takdir edilmiş olup da kişi Şuûr tarafından muhatap alınırsa, o zaman 5 boyuta ait olmayan içsel boyutların o güzel esintileri, huzuru, sükûneti, sevgi-li seyri kişinin alın yazısı olacaktır.

Evrensel Şuûr ve Kader

2 Nisan 2009

Algılamakta olduğumuz dört boyutlu uzay-zamanda *(**yatay boyut** diyelim)*, bilinçlerimiz yakın çevremizle olan etkileşimlerimizle, ***dikey boyut***tan ise kendi bilinçaltı içeriğimizle büyük ölçüde yönlendirilmekte. Azalan oranlarda da– kabaca- içerisinde yaşadığımız şehir halkı, ülke halkı, dünya halkı *[tabi, teknolojinin hayatımızla kaynaştırdığı TV'si, interneti ile artık bu sıralamanın çok önemi kalmıyor]*; dikey boyuttan ise bilinçaltımızdan sonra **toplu bilinçaltı** ve **insanlığın bilinçaltı** bizleri etkiler. Peki **Evrensel Şuûr** bu oyunda **hangi rol**de yer almaktadır?

Evrensel Şuûr bu faktörlerin her birinin **ortamıdır**. Evrensel Şuûr etkileyen değil; **etkileme, etkilenen ve etkileyenin bulunduğu** uzaydır. Benim zihnim, toplu bilinçaltı ve insanlığın bilinçaltı hep Evrensel Şuûr'dur, Evrensel Şuûr'dadır. **Ayırımlar sanaldır**. Özde-**ötede**, bizden ayrı, ne olduğu belirsiz etkilerde bulunan bir Evrensel Şuûr değil; çevremin benim üzerimdeki etkileri, benim çevre üzerinde olan bütün etkilerim, insanlığın bilinçaltı etkileşimleri zâten Evrensel Şuûr'da gerçekleşmektedir veya **Evrensel Şuûru oluşturmaktadır.**

Evrensel Şuûr Fiziksel görünen Evrenin temeli olup **Fiziksel Evren**in ardında/ötesinde değil, **bizzat kendisidir**. Madde olarak gözlemlediğimiz varlığın **gözlemlenmediğindeki durumu**na **"dalga yönü"** denilir. **Bu durumda, aynı (!) evrensel varlığın gözlemlendiğindeki durumu Fiziksel Evren(ler); gözlemlenmediğindeki "dalga durumu" Evrensel Şuûr'dur.**

*Bu **"dalga"** terimi, elektromanyetik, mekanik dalgalardan tamamen farklıdır. Elektromanyetik, mekanik dalgalar ölçüm aletlerimizle direkt olarak gözlemlenebilirken, yâni fiziksel dünyamıza âit iken, konu içerisinde*

*kullandığımız "dalga" kavramı tamamen **"soyut olasılık dalgası"** olup dolaylı yollarla anlaşılabilmektedir. **Bknz. "Çift Yarık Deneyi"**.*

Evrensel Şuûr'un ne olduğunu idrak edebilmek için konuyu biraz daha ayrıntılayalım.

Yapılan deneyler **aynı kaynaktan** çıkmış fotonların veya **izole bir ortamda etkileştirilmiş** iki foton/elektron/atomun, evrenin en uzak iki ucuna gitmiş olsalar dâhi **birbirleriyle anında haberleştiklerini** göstermiştir. Bu **yerel olmayan** *(=ışık hızının kat be kat hızlı bir şekilde veya anında)* etkileşimin sebebi, o iki foton/elektron/atomun dalga yönlerinin etkileşim anında birbirine **dolanıp** *(=daha doğrusu tek=aynı dalga deseni olup)* **"uyumlu"** hareket etmeleridir. İki foton/elektron/atom **zerrecikliklerini bırakarak aynı dalga Bütünlüğüne âit oluyorlar**, bütünün/dalganın parçaları olmadan. Bu tip parçacıklara **"Dolanık Parçacıklar"** adı verilmektedir.

*Daha sonraları bu dolanık parçacıkların mekândan olduğu gibi "zamandan" da bağımsız olarak uyumlu hareket ettikleri anlaşılmıştır. Deneyin ilk versiyonlarında iki foton/elektron/atom üzerindeki ölçüm aynı anda yapılıyor ve uyumlu davranış gözlemleniyordu. Ama diğer foton/elektron/atom üzerinde yapılacak olan **ölçüm geciktirilse bile** "uyumlu davranışı" göstermişlerdir.*

Bu deneyin sonuçlarının **çok önemli** bir yorumu var. Gözlemlediğimiz her şey *(10^120 parçacığın hepsi)* bir zamanlar *(Büyük Patlama anında)* tek bir **"AK NOKTA"**, **tek bir parçacık**, **tek bir dalga deseni** hâlinde idi. Her parçacık Tek bir AK KAYNAK'ın ufalanması ile oluşmuştur. Her parçacığın aynı, tek kaynaktan çıkması *(=aynı, tek dalga deseni olması)* nedeniyle her parçacık o ilk dönemlerde tam bir **İÇ-ETKİLEŞİM durumunda idiler**. Herhangi bir parçacıkta meydana gelen bir değişim, ne kadar uzakta olursa olsun diğerini de **İÇ-İRTİBAT** nedeniyle, **anında ve çok büyük oranda** etkiliyordu. **Evrenimizin bu dolamık, tek tip, ayrışmamış dalga deseni "Evrenimizin Farkındalığın" da kendisidir.**

Bu evrensel dolanıklık/farkındalık **Evrenin kendisini ORGANİZE etmiştir.** Öyle bir**organik organizasyon** ki, bu olasılık dalgası, **kendi olası geleceklerini de referans alarak** Evrenin şimdisini ve geçmişini tasarlamış ve yok olmasını engelleyecek **ince ayarlı "Evrensel sabitlerini"** oluşturarak **Evreni/kendini dengeye oturtmuştur.** Aynı anda tüm olası sonuçlar/gelecekler dalga yönünden oluşmuş ve evreni çökertecek/yok edecek olasılıklar elenmiştir.

Evren genişledikçe, parçacık sayısı artmış **(= tek tip dalga deseni alt boyutlara ayrışmış)**, alt etkileşimler başladığından **dolanıklık azalmış**, Evrenin Tümel Farkındalığı **boyut boyut azalarak yayılmıştır.** Günümüz evreninde **dolanıklığın azalmasından (uyumlu davranışın azalışı)** dolayı "Evrensel Farkındalığı" artık direkt olarak tespit edemiyoruz. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, ancak özel şartlarda (izole ortamlarda) foton/atom uyumlu hareketleri sağlanabilmekte, yâni Evrensel Farkındalık saf olarak fark edilebilmektedir.

Yatay düzeyde (mikrodan makroya) Farkındalığın evrenin başlangıcında *(=günümüze kıyaslama yaparsak; en derin (?) boyuttaki evrensel dalga işlevi)* belirlediği **"Evrensel Sabitler" ve "Fizik kanunları" yürürlüktedir.** Artık cansız maddelerin yönetimi bu kurallar vesilesi ile **"kendiliğinden"** işlemektedir. **Ayrıca bir müdahaleye gerek yoktur.**

Yeryüzünde zihin sahibi varlıklar belirdikçe de derinlerdeki (?) Evrensel Farkındalığa tırmanış da başlamış oldu. **"Zihnin yapısı" evrenin o ilk dönemlerinde "dolanık davranış" gösteren parçacıkların durumuna benzer bir yapıdadır.** Beyindeki özel bazı yapılar *(modellerin teknik ayrıntısına başka bir yazıda gireceğiz)* beyni oluşturan atomların dalga desenlerinin **aynı bütün olarak/uyumlu davranışını sağlamaktadır**. Zihnin, benliğimizin kesik kesik olmamasının nedeni, beyindeki o özel yapıları oluşturan parçacıklarının dalga yönlerinin ***"holografik ve esîri"*** olarak birbirine **bağlanması/doku-nmasıdır.**

Bu anlatım tarzı ve açıklaması objektif olarak var kabul ettiğimiz dış gerçekliğimizden, yatay düzeyden yapılmıştır. ***Gerçekte zihin dış/objektif gerçekliğin içerisinde meydana gelmez.*** *14 milyar yıldır evrilen dalga fonksiyonu, imajiner/soyut/sanal zamanı içerisinde* ***kendini algılayacak düzeye evrildiğinde (≈ RUH'a temas ettiğinde)****, kendini, temas ettiği RUH ile algılayacak olan zihin ve o zihnin* ***sübjektif****, dışsal/maddesel gerçekliği olarak çöker/indirgenir.*

Zihinde çöken/indirgenen, 14 milyar yıllık sürecin tamamıdır. *Her şey zihinde* ***boyut boyut mevcut/saklı hâle gelir*** *(Holografik kayıt). Her şey zihinde varlık kazanır. Zihnin ilk boyutu, çevresi olarak gördükleri ve bilinçaltıdır.* ***Gerçekte, herkes kendi zihni içerisinde dolaşıp, kendi zihnini keşfeder. Yatay düzey/dünya/dış gerçeklik olarak düşünüp ilk defa karşılaştığımız şeyler, gerçekte bizdeki saklı boyutların açığa çıkmasıdır.*** *Herkes kendi evreninde tektir. Örneğin, anne-baba olarak gördüğü zihin sahibi insanlar, gerçekte kendi zihninin meydana gelmesini sağlayan en yakın soyut bileşke dalga desenlerin kendi dünyasındaki izdüşümleridir. Ana-baba dalga desenlerinin benzerliğinin nesnel olarak kabul edilen dünyadaki izdüşümü* ***"genlerin benzerliği"*** *olarak algılanmaktadır.*

Bu düşünceyi ilerletirsek şunun farkına varırız. ***Biz, geçmişinde bir takım olayların yaşandığı maddesel bir dünyanın zamanı içerisinde meydana gelmedik.*** *Zihnimiz, maddesel bir gerçekliği olmayan, devamlı evrilmekte olan* ***soyut dalga fonksiyonu****nun, RUH ile farkında olmaya başladığı anda, ANLAM kazanıp dünyamız, tarihimiz olarak indirgenmesiyle oluşur.* ***Dış gerçeklik olmamasına rağmen her zihnin aynı tarihten bahsedebiliyor olması, dalga deseninin aktarılmasından kaynaklanmaktadır.***

Bu yoruma göre Büyük Patlama fiziksel bir evrenin başlangıcı değil, NUR evreninden NAR=Enerji olarak taşıp dalgalanarak gelen soyut dalganın evrilmeye başlamasıdır. Bu dalganın "madde olarak" ilk defa algılanması zihnin evrilmesi ile olmuştur.

Farkındalığın evrenin başlangıcında belirlediği ve yürürlüğe koyduğu "Evrensel Sabitler" ve "Fizik kanunları" aynı şekilde zihinlerimizde işleyen **psikoloji kanunları**nı da oluşturmaktadır. Dolayısıyla yine, öte bir müdahaleye gerek kalmamaktadır.

Bir zihni **içsel yönden** en çok etkileyen en özde bulunan bir takım Yüce Meclisler değil; ona en yakını, yâni kendi zihin içeriğidir. Daha sonra en çok etkileyecek olan **dalga deseninin en çok karıştığı/dolandığı zihin/kişilerdir.** Bu kişiler çoğunlukla kişinin atomlarının kaynağı olan anne ve babası veya **en çok SEVDİĞİ (dolayısıyla etkileştiği)** İNSAN'dır (sevgili, eş, dost). Anne-babaya *"üff"* bile denilmemeli, sevdiklerimize iyi davranmalı ki, bize iç boyuttan **geri-beslemesi** de **pozitif olsun**. Çünkü **dalga desenlerimiz birbirine dolanık olduğundan onların zihin değişiklikleri bağlantılı olduğu bizleri direkt olarak belirli oranlarda etkileyecektir.**

Etkileşim oranımızın azaldığı birimlerin veya toplumların bizim zihnimiz üzerindeki etkisi de azalacaktır. Çünkü dalga yönünden dolanıklık azalmaktadır. Evrensel Şuûr'un ilk durumu (?) artık bizim çok uzağımızdadır (?), çünkü "Tek Dalga Deseni" alt dallara ayrışmıştır ve **o ilk durum bir nevî "evrensel sabitleri" koyarak oyunun oynanacağı muşamba dekoru kurmuş ve yatay düzeydeki "kendiliğinden" oynanan filme karışmamıştır.**

Kader, en derindeki (?) Evrensel bir Şuûr'un birim üzerinde **her an "yönlendirme" yapması değil**, NUR boyutundan her şeyin bilinebilir olmasıdır, çünkü Sistem **"Deterministtir"**. NUR boyutu, Büyük Patlama Esnasında ayrışmamış, Saf, Tekil Olasılık Dalgasının sonuçlarını bilmektedir. 70 yıllık bir ömrün kaderini en çok etkileyenler çevresi ve zihinlerin oluşturduğu toplu bilinçaltıdır. Bu etkilerin hepsi de NUR boyutundan bellidir, bilinebilir.

Dinin tekliflerini uygulayarak arınmaya başlayan bir zihin diğer zihinlerden, toplumsal bilinçaltından daha az etkilenir. Kendinde açığa çıkan Şuûr kendi bilinçaltını ve en çok etkileştiği/sevdiği zihinleri (ve bilinçaltlarını) de etkiler.

Şuûr *(İçsel Farkındalığımız)*, bizlerin çok uzağında (?) kalmış **Evrensel Farkındalığa daha yakın olduğu için** kendinden açığa çıkacak olan **DUA (=yaratış sırrı)** ile dileği, **yatay boyutun kanunlarına bürünerek** karşılığını bizim niyazlarımıza göre daha kolay bulur. Çünkü Şuûr, her parçacığın dolanık olarak bulunduğu o derin boyutlara daha yakın (?) olduğundan DUA'sı da etkili olacaktır. Bu yüzden DUA'ya KUL'un yaratış sırrı denilmiştir.

Şuûrlu olmanın, yâni Evrensel Farkındalığa daha yakın olmanın sırrı da artık aşikârdır. **Dalga bedenimizin, Varlıkla olan dolanıklığını artırmak (!).** Dolanıklığı artırmanın yolu (tüm varlıkla etkileşemeyeceğimiz için), **etkileşime geçtiğimiz her şeyi çok SEVMEK olacaktır.** SEVGİ en hızlı yoldur (Bu arada **"Korunma Duamızı"**da yapıyor olacağımız için Toplu bilinçaltından gelecek olan **cinnî duygular** da bizlerin kontrolü altında olacaktır).

Bilinç – Şuur ayrımı

21 Nisan 2009

Kelimelerin genel anlamları dışında öz(n)el kullanımları, fikir alışverişlerinde anlam çatışmasına neden olabilir. Kelimeler birer **araç** olduğundan, yazarlar, şairler bu araçları diledikleri gibi süsleyip farklı/geniş anlamlar verebilme özgürlüğüne sahiptir. Haliyle aynı kelimelere (kelime kalıplarına) aynı içerikler/kavramlar yerleştirilmeyebilir. Tabi bu noktada yanlış anlamaları önlemek için de o yazarın kullandığı kelimelerin **kendisine yorumlatılması** gerekmektedir.

*"Ben" demiştir, egodur, cehenneme işâret etmektedir; "Ben" vardır "hiç"liğini hissetmiş ve **gül** bahçesi olmuştur. Çiçek olan "gül" var, "hissediş" olan Gül var!*

Bilinç & Şuur

Tasavvuf içerikli yazılarda sıkça kullanılan iki kelimedir **"Şuûr"** ve **"Bilinç** "sözcükleri. Kimi yerde aynı anlamda kullanılmalarına rağmen, farklı konseptlere işaret edecek şekilde de anlam verilebiliyor. Bu durum bilincin ortak bir tanımının olmamasından ve **bilincin farklı hallerini** karşılayacak spesifik kelimelerin eksikliğinden veya bilinmemesinden kaynaklanıyor olabilir.

Arapça kökenli ve yüzlerce yıldır Türklerde de kullanılagelen **"Şuûr"** kelimesine Cumhuriyetle birlikte karşılık olarak üretilen anlamdaş kelime **"Bilinç"**tir. Dolayısıyla ayrı anlamlarda kullanılması da semantik açıdan yanlış olacaktır. Herhangi bir insana "Şuûr" kelimesinin anlamını sormuş olsak bizlere vereceği cevap büyük oranda "Bilinç" olacaktır. Fakat Tasavvuf dünyasında Arapça kelimeleri kullanmak daha makbul (!) ve moda olduğundan Türkçe karşılıklarının kullanılması okuyucuda -haklı olarak- **"anlamı karşılamama**

hissini” uyandırmakta ve Arapça kökenli bu kelimelerin Türkçe’de karşılıklarının olAmayacağı şartlanmasını doğurmakta.

Söz gelimi, Muhammed Rasûl Türk, Kur’an Türkçe olsa idi, Arapça “Allah” kelimesinin “Tengri” yerine kullanılamayacağı şartlanması ortaya çıkacaktı. Ne Rasûl, ne Allah/Rahman, ne de “Şuûr” Türkçede karşılığı olmayan kelimeler değildir. Nasıl ki Arapça açısından “Rasûl, Allah, Rahman ve Şuûr” tek anlamlı/tek boyutlu kelimeler ise; ama bu kelimeler **kendinde birçok boyut bulan** kişi tarafından mecburen/işâret amacı ile kullanılmış ve kullanılması nedeniyle çok boyutlu anlamlar içerir hâle gelmişlerse, benzer durumlar Türkçe veya diğer diller için de gerçekleşebilirdi. Yâni Rasûl Türk olsa ve tasavvuf terminolojisi Türkçe olarak gelenekleşse idi, belki de bugün “Tengri yerine Allah”, “Bağırsak yerine Rahman”, “Elçi yerine Rasûl” kelimeleri “asla” kullanılamaz diye tartışıyor olacaktık. Dolayısıyla **kelimelerin birer “araç” olduğu asla unutulmamalı** ve üzerlerinde tartışma yaratacak şekilde saplanıp kalınmamalıdır.

Bu minvalde, günlük konuşma dili düzeyinde aynı anlamı karşılayan **“Şuûr”** ve**“Bilinç”** kelimelerine **tarihsel-dinsel arka planında geçirmiş oldukları dönüşümleri** de hesaba katarak bir anlam ayrımına gitmek gerekirse; “**Bilinç”** gündelik, dışa dönük farkındalık iken, **Şuûr** ise daha içsel, öze dönük bir farkındalık anlamına hâizdir şeklinde kısaca tanımlayabiliriz.

“Bilinç” yani içsel bir farkındalık içermeyen, gündelik farkındalığımız ve bilinçdışı derinliklerimiz Kur’an’da “7 kat Arz” olarak ifâdelendirilmiş. Bilincin içe döndürülmüş hâli ≈ Şuûr (kendini bilme) basamakları da 7 (bu sayı diğer Kur’an sayıları olan Yüz, Bin, Elli bin gibi temsilidir kanaâtimce)kat Gök olarak sembolleştirilmiştir. 7 kat “Gök ve Arz” “Nefs”i/Nefsin varsayımsal katmanlarını oluşturmaktadır.

Rab-Rabbül âlemin

7 Mayıs 2009

Kur'an'da Allah'ım, Allah'ın, Allah'ı, Allah'lar gibi ifâdelerin geçmediğini buluyoruz. "Allah" kelimesi neye (!?) işâret ediyor ise **iyelik eki ve çoğul eki** al(a)mıyor!

Fakat Kur'an'da **Rabbim, Rabbin, Rabbi, Rabler** gibi ifadelerin geçtiğini görüyoruz. **"Rab"** kelimesi neye işâret ediyor ise, iyelik eklerinin her birini ve de çoğul ekini alabilmekte.

En genel ve toplumsal anlamıyla "Rab"; **"Sözünden dışarı çıkılamayan, yetiştirici, gözetici, teRBiye edici, patron"** anlamınadır. **Kelimenin anlamı gereği**, her birimin üzerinde söz sahibi olan Rabbi de farklı olabilecektir.

Örneğin, Yusuf Rasul'ün zindan (!?) arkadaşı Rabbi'ne Şarap sıkıyor (12:36).

Birbirinden farklı özellikleri olan Rabler mi hayırlıdır, yoksa Vahid ve Kahhar olan Allah mı? (12:39)

Rab sözcüğü Allah dışındakiler için de kullanılabiliyor!

İçsel anlamıyla, her birimin meydana geldiği **Allah isimleri bileşimi/**terkibi/mana kompozisyonu farklı farklı olduğundan, bu açığa çıkışların o sınırlı varlıkta o şekilde olması ve yaşamını idame ettirmesi Allah'ın Rab'lik sıfatını/fonksiyonunu ortaya koyar.

Rabb'ül âlemin olan Allah, AHAD'dır, SAMED'dir. ***Som, yekpare Teklik'tir.*** *Ve bu nedenle iyelik/çoğul ekler almaz. Kendi zatından ayrı olmayan İlim boyutunda yarattığı tezahüründe (Bknz. NOKTA'daki Nükte!..) ise.. Bir/VAHİD* ***olan Nefs (Nefs-i Vahide) üzerinden kendi manalarını bileşim halinde açığa çıkartaraksınırlı, kişisel nefsi, zihni oluşturur. Böylece kişiye has Rab-***

lik-(ler) fonksiyonu devreye girer. *Rabb'ül âlemin olan Allah > Rabbim, rabbin, rabbi, .. olur.*

99 sayısıyla sembolik olarak ifade edilmiş tüm Allah manaları İnsan bünyesinde kayıtlıdır, açığa çıkış oranları farklıdır sadece. Her bir farklı zihinde farklı açığa çıkış oranlarında, örneğin Allah'ın El-Halîm mânâsı, özelliği vardır, El-Alîm vs. vardır, ayrı ayrı manalar/özellikler/zihin yapıtaşları olarak..

Rab sözcüğü ise, nefs malzemesinin (El-Halîm – El-Alîm – El-Velî – ... vs.) bütünsel ve kendine has yapısı gereği, yönlenmesi nedeniyle Allah'ın aldığı bir sıfattır; ama ayrı bir mana olmadığından nefs dokusuna dâhil değildir! Tek başına ayrı bir özellik olmadığından da **"Rab" kelimesi "El" takısını almaz, Er-Rab denilmez.** Benzer şekilde Abd ur-Rab olmaz.

Allah manalarına da kul olunmaz! Allah'ın zatına ve zatına ilişkin (Rahman) kul olunur, Abd ul-Lah, Abd- ur-Rahman, Allah, Rahman kulu olunur.

Zihin malzemesi/mana terkibinin (El-Muhit isminin tecellisi gereği) kuşattığı ve eşleniklendiği zihin içeriği, genetikten gelen ve çevreden edinilen bilgi/duygu/dürtüdür. **İçsel Farkındalık/Şuur** sahibi olmayan varlıklar zihin içeriğinin **otomatik sonucunun** dışında eylemler, düşünceler açığa çıkarmakta zorlanır. **Farkındalık ise doğuştan getirilen, ve farklı özelliklerin pik yaptığı mana bileşiminin kaydından çıkmamızı, onu kontrol edebilmemizi (Rabbi bilmek), manaların dengeli çıkışını ve böylece terkibin, sınırlılığın aşılmasını sağlar** (Rabb'ül Âlemini bilmek) > Allah'a Kul olmak.

Kendine has Rablik işlevinin yönlendirdiği doğuştan getirilen ve donmuş manalara tâbi olan kişi, dolayısıyla Özgür = Kul = Abid, **"Rabb'ül Âlemin olan Allah'a Kul"**değildir, terkibine kulluk etmektedir (Allah'tan başkasını rab edinmek)!

Allah, Rabbül Âlemin'dir. **Âlemîn** (= Türkçesi, âlemler)**, bir mana olarak da; terkibine/mânâ bileşimine/sınırlı zihin yapısına ve yönlendirdiği zihin içeriğine tâbi birimler değil, İlmin/İçsel**

Farkındalığın açığa çıktığı bireylerdir. Allah İçsel Farkındalık sahibi şuurların has Rabbi'dir. Daha doğrusu, **Şuurlu âlemler/insanlar, mana terkiplerinin, yani sınırlılıklarının ve dışarıdaki sınırlı tezahürlerin değil, Allah'ın Rab-liğini fark eder ve yaşarlar.**

Âlemler, Allah'ın has Kulları... Hakikatlerinden perdeleyen şartlanmaları azalmış ("Subhan Allah" ile işaret edileni yaşarlar), doğuştan getirdikleri bileşim doğrultusunda değil, Evrensel Düşünebilen ahlâka sahiptirler. Evrensel düşünebilmek, Allah'ı Rabb olarak kabul etmek, etrafın değil, O'nun ahlâkına boyanmaktır. Etraf değil, Evrensel olanın istikâmetinde eylemleri ortaya dökmek.

Rabbine ârif olmak, zihin içeriği ve çıktılarının, **"ben" dediğinin "sahte", "geçici" bir bileşim olduğu**nun içsel farkındalığına ulaşıp, bu illüzyonu sonlandırmak ve etrafın – genetiğin oluşturduğu sahte/mecâz kimliğimizi değil, ilhamlarla oluşturulan "Gerçek Benliği" ortaya çıkarmakla mümkün. **Âlem** *(=İlmin açığa çıktığı mahal)* ***olmakla!***

(Resûlüm)! De ki: ... bana Âlemlerin Rabbine teslim olmam emredildi. (40:66)

Yol Göster Bilmeceme!

26 Mayıs 2009

"Çekim yasası", "Yakarış" gibi zihin gücü veya DUA gibi **iç farkındalığın** kudreti sonucunda dilediklerimizin gerçekleşiyor olması -bu eylemleri ve sonuçlarını önceden (!) hazırlamış veya hazırlamakla sorumlu -onay merkezinde kurulu- bir tanrı olmadığına göre- bizlere alınyazılarımızın baştan yazılı bir senaryo olmadığını, **"Tümel İradenin"** hemen şimdi bizlerden, **bizlerin "özgür iradeleri" olarak çıktığını** ve evrenin **ortak kaderini şekillendirdiğini** hissettirmekte sanki?

Ama öte yandan da acılarımdan, sıkıntılarımdan kendimi kurtaramamam, kendimi değiştiremeyip kısır döngümden çıkamamam da alınyazımın **"belirli"** olduğunu, **özgür irademin olmadığını** da göstermekte?

Bu durumda hangi durumlarda ve ne kadar özgürüz?

Bir olgunun önceden bilinebilir/hesaplanabilir olması (Güneş tutulmasının vakti gibi) her şeyin determine (belirli) olduğunu gösterir; ama belirleyen bir özün/ mertebenin/merkezin/kimliğin olduğunu göstermez.

*Hesaplanabilir/belirlenebilir davranışlarımızda (içgüdü, dürtü vs.) "özgür" ve "irade" sahibi değiliz. Bu nebatî-hayvanî yönümüzdür. Ama **"İlham" ile yaşarken, "DUA" ile dilerken, hesaplanamaz/önceden belirlenemez hâller sergilerken TEK'te olarak, TEK'ten varlığımızı aldığımızın farkındalığı ile**, yâni "özgürce" (Ben-O) "Yaratabilmekte" ve (Ben-O) "Dileyebilmekteyiz".*

İrâdemizin olmadığına inananlar, Allah isimli varlığın bütünlüğünde *(?-hâşâ-)* "~Alîm" özelliği olduğundan, zerresinde *(? -hâşâ-)* de "İlim" açığa çıkar diyor, inanıyor ve itiraz etmiyor iken, "İrâde" sahibi oluşu gereği,

zerrede de "İradenin" açığa çıkışını neden kabul etmiyorlar acaba? **İradenin açığa çıkışı "İrade sahibi" olmak demektir.**

*Allah, **yüzden bir eksik** (yâni sonsuz) özelliklere **"sahip"** bir merkez/ kişilik/ kimlik **değildir.** Varlıktaki bu özellikler/isimler ancak farzı misal birimlerde/ merkezlerde/ kişilerde/ kimliklerde sanal bir "sahiplik" olarak açığa çıkar.*

Bana İradeyi, İlmi öteden/özden/esma boyutundan bir kişi/varlık/yer mi veriyor, yoksa irade, ilim vs. ben de Varlık bölünemez TEK olduğundan **"kendiliğinden"** mi var?

Ne olduklarını belki de hiçbir zaman bilemeyeceğimiz; gerçekte hayalimizdeki gibi asla olmayan, ama defalarca yinelemekten çekinmediğimiz Özdeki (?) *zât/esma/ceberût* vs. boyutları "kendiliğinden" irâde vs. sahibi olabiliyor iken, neden **"ben" dediğimiz de, aynı TEK'te oluşu nedeniyle** "kendiliğinden irade sahibi" olmuyor?

Neden *"taşı attıran O"* deyip Varlığı bölüyoruz? "Taşı atan ben", "taşı bana attıran O" veya "Taşı atan O" hayâli ayrımları mı, yoksa sadece **"Taşın atılması" gerçeği mi**,**kendiliğinden**...?

Varlık TEK ise, alınyazımızı bizden ayrı, baştan-önceden yazmış bir merkez/kimse/yer(ler) var olabilir mi? TEK neyi, kim ve ne için yazıyor? Kim, nereden ve nasıl program koyuyor? Bu sorulara cevap verirken TEK'i ÇOKlaştırıyoruz aslında!

Gerçekte baş-son, önce-sonranın olmadığı Varlıkta "**önceden yazılı**" ifâdesinin anlamı kalabilir mi?

"Ben" ile "O" diye iki ayrı varlık yok ise, gerçekte **"O kaderimizi yazmıştır"** ifâdesi doğru mudur? "Ben" de TEK'in kendisinde olarak, **TEK'in "varlığından varlığımı alarak" kaderimi yazabilirim, doğru değil midir**?

İnsan gibi olamayacak olan ÖZ'ün yazacağı bir senaryo olabilir mi? Öz diye diye acaba tanrımızı mı güncelliyoruz? **Nasıl bir şey bu Öz ki, her şeyi ona atfederek kendimizden uzaklaştırıyoruz?**

ÖZ hemen, şimdi benimle açığa çıkmıyor mu? İrade, İlim "ben"imle açığa çıkmıyor mu? *(Teşbihen)* Sanal olarak ayırıp "O" dediğimiz açığa çıkabilmesi için sanal "ben"e muhtaç değil mi?

Sorular, sorular, sorular...

Anlayana kadar tekrar tekrar sil baştan.

Belki de sonunda anlayamayacağımızı anlayıp gaybolmak var.

Sonsuza dek bulamamak... Anlama Doyamamak...

"O" diye sanal olarak bölüp işâret ettiğimiz varlığa/varlıkta hayranlığımızı sonsuza dek itiraf etmek.

Yã Hû, "Nasıl" bir şeysin SEN?

Yol göster bilmeceme!

Uzay-Zaman ve Zihin Bilmecesi

8 Haziran 2009

Einstein'ın uzay-zaman hakkında bilinenlerde köklü bir değişiklik yapışına kadar bilim insanları Newton'dan aldıkları mirasla **zamanı uzaydan ve gözlemciden bağımsız** ve **değişmeyen mutlak** bir süreç olarak düşünmüşlerdir. Einstein devrimi ile birlikte ise uzay ve zamanın gerçekte **birbirine bağlı olup uzay-zaman bütünlüğünü** oluşturduğunu ve sağduyumuza ters gelse de **algılayıcının durumuna göre değişken bir yapı kazandığını** öğrenmiş olduk.

Görelilik teoremleri olarak adlandırılan bu yeni bakış açısı, **ışık hızını sabit kabul edip** gözlemcinin **sahip olduğu hıza** veya **maruz kaldığı çekim alanına** göre **uzay ve zaman algısının da değiştiğini** söylüyor. Her birim, uzay (3 **somut** boyut) ve (1 **soyut** boyut) zaman bütünlüğünde **sabit olarak ışık hızı** ile yol almakta. Işık hızı uzay & zamanın akma hızıdır.

Uzayda şu an (pratik olarak) sâbit (yâni sıfır hızda) olduğumuzdan zaman boyutunda da ışık hızı ile yol almaktayız. **Uzaydaki** hızımızı ışık hızına doğru yaklaştırdıkça bilimkurgu filmlerindeki sahneler ortaya çıkmaya başlar. **Zamandaki hızımız yavaşlar, genleşir.** Örneğin, ışık hızının % 99'u bir hızla uzayda yol alan bizlere **dışarıdan bakan hareketsiz bir gözlemci** saatimizin 10 kat daha yavaş ilerlediğini, kalbimizin on kat daha yavaş çarptığını, 700 yıla kadar yaşadığımızı görebilir.

Peki, uzayda ışık hızına çok yakın hızda giden **bize göre** durum nasıldır? Varlığımızı oluşturan tüm atomlar, protein ve DNA & RNA molekülleri, sinir hücrelerinin işleyişi vs. de ışık hızında hareket ediyor olacağından rölativite yasaları onlar için de geçerli olacak, **hepsi de aynı zaman genleşmesine maruz kalacak** ve dolayısıyla zihnimizde, **kendi bedenimiz** ve içerisinde yolculuk ettiğimiz **uzay gemimiz**de **bize**

göre hiçbir **değişiklik olmayacak**. Ama uzay gemimizin **pencere**sinden dışarı baktığımızda ise çıldırdığımızı zannedebiliriz. Her şey zamanını çabukça tüketmekte, saatler fıldır fıldır dönmekte (on kat daha hızlı), saçlar hızlıca ağarmakta, geride bıraktığımız anne-babamız sadece 7 yıllık bir ömre sahip olabilmekte. O süreçte gök bir başka renge bürünür! Öyle ki yolculuğumuzu bitirip dünyaya döndüğümüzde evladımızı kendimizden daha yaşlı bulmuş olacağız!

Işık hızına en yakın noktada uzay gemisindeki biz için **tüm evrenin ömrü tükenir**. Uzayda tam tamına ışık hızında yol aldığımızda ise artık **zamandaki hızımız sıfırlanır.** Zaman sonsuz genleşeceği, biz de evrenin sonuna ulaşacağımız (evren ortadan kalkacağı) için **algımız da ortadan kalkar**. **Uzay gemimizi dünyadan** izlemiş olan sabit gözlemciye göre ise bizim saatimiz durmuş, **Kehf ehli** gibi **capcanlı bir heykel** olmuşuzdur.

Ashab-ı Kehf bulundukları Kehf (Oyuk, içsel uzay) içerisinde kendilerine göre bir uyku (!) saati (≈ sekiz saat) geçirirler iken dünyada (!) 300 + 9 yıl geçmiştir. Şehre (!) indiklerinde yanlarında kalan paraları (!) hazine olarak nitelendiriliyor.

*"**Mağara**" diye meal edilen; Kehf ile işâret edilen kavram, Tefekkürle yola çıkan bireyin dünyayı, bedenini, günlük düşüncelerini bırakarak tattığı Yekpâre, Geniş, genleşmiş AN hâlidir. "**Ashabı Kehf**" de AN'ın derinliğini tadan zihin...*

*"**Uyku**"; kelbimizi (!) girişte bırakıp AN'a, Gönül Mağarasına girmek; dünyaya uyuyup, Gönülde Uyumak. "Uyku baldan TATLIdır" derler.*

*"**Uyku Saati**" ise, AN'daki derinlik. Derinliğine göre 300, bin veya 50 bin yıl olarak sembolleştirebiliriz.*

*"**Dünya**"; Rüya görülen yer. Gerçek değil.*

*"**Şehir**"; gündelik farkındalığa sahip zihnimiz.*

*"**Para**"; Bilinçaltı programlarımız. Uzay'dan Dünya'daki Şehrimize indiğimizde bilinçaltımız "İlimle" yeniden programlanır, önceki durumumuza göre "hazine" değerinde olur.*

Bizde açığa çıkan İlim ("Uyku Saati") bizi dünyadakilere göre zaman ötesine geçirir (300 + 9 yıl). İnen ilim Kehf Ehlini de başka bir dünyaya götürür/dünyayı farklı algılattırır. ***Zaman ötesine geçmek ise zaman algısı yoğun olan Nefsi Emmarenin, Nefsi Levvamenin sıkıntılarıyla uğraşmamak demek.***

Işık hızına ulaşan bir varlık 4 boyutlu evrendeki hacimsel/maddesel yapısından kurtularak evrenle tümleşik hâle gelir, boyutsuz bir **kuant noktacığına** dönüşür. **Bu hızda geçmiş-şimdi-gelecek kavramları ortadan kalkar. Zerrecik zamandan münezzeh olur!..**

Zaman olmadan algılama olmaz. En küçük zaman aralığı (bilimdeki "an" kavramı) 10 üzeri -43 saniye'lik bir dilimdir. Bu **en küçük, artık ikiye bölünemeyen** zaman aralığı ışığın en küçük uzay aralığını (10 üzeri -36 metre) kat ettiği süredir. **Bu uzay&zaman "anı" 3 boyutlu bir Hologramdır.**

Zaman, en-boy-yükseklikten oluşan 3 boyutlu mekânsal dilimlerin (kolaylık açısından 3 boyutlu küp şeklinde düşünelim) **bir üst -soyut- boyutta**; en, boy ve yükseklikten bağımsız bir doğrultuda (4 boyutlu bir küpte) **dizilmesi** ile oluşur. **Zaman algısının oluşabilmesi** için de bu dizilimin bir üst boyut ile (5 ≥ boyut = Zihin katmanları) **etkileşimi** gerekmekte. Cansız maddeler 4 boyutludur ve kuantum dalga potansiyel yönleri uyumsuz olduğundan (lazer gibi kohorent değil) iç dünyaları ve dolayısıyla zaman algıları da bulunmuyor. 4 boyutlu madde belirli bir karmaşıklığa ve düzene ulaştığında (sinir sistemlerimiz veya gelecekteki yapay zekâ) maddenin dalga fonksiyonu **uyumlu hâle** gelerek iç dünya ve ilerisinde zamanın farkındalığı oluşur (Dalga fonksiyonu detayı için bknz.).

Bir üst boyutun anlaşılabilmesi için bir alt boyuttan örneklendirme yaparak devam edelim ve zamanın ne olduğunu anlamaya çalışalım:

Bir düzlem 2 boyutludur. Bu düzlemlerin yan yana dizilmesi ile bir küp/prizma elde edilir, yani 2 boyutlu düzlemlerin yan yana dizilmesi **yeni, bağımsız bir doğrultuyu**, 3. bir boyutu ortaya çıkartır.

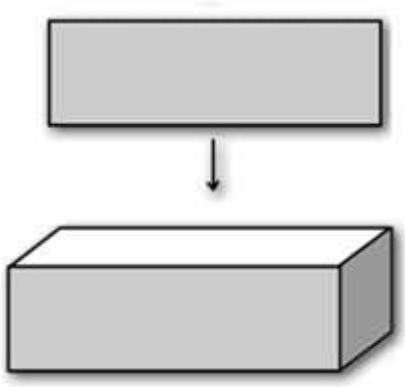

Eğer 2 (mekân) + 1 (zaman) boyutlu bir dünyada yaşıyor olsa idik, algıladığımız evrenimiz bir gazete sayfası gibi ve kendimiz de bu sayfadaki resim insanlar gibi olacaktık. Zaman ise 3. boyut, yani bir küp/prizma olacaktı, onu göremeyecek, ona dokunamayacak; ama varlığımızı kuşattığını hissedecektik.

Şimdi bu örneği bir üst boyuta taşıyarak gerçek dünyamızı anlamaya zorlayalım. Bu küplerin de **yeni, bağımsız bir doğrultuda** (dikkat 3. boyutta değil, 4. boyutta) dizilmelerinin sonucu nedir? Bu 3 boyutlu küplerin üst boyutta dizilimlerini, 3 boyuta hapsolmuş ve uyum sağlamış beyinler olarak 3 boyutlu mekânsal koordinatlarımızın dışına çıkarak canlandıramayız; ama bir alt boyuttan vermiş olduğumuz örnekle **sezebiliriz**.

Şimdi, şu an içinden geçmekte olduğumuz "an" **4 boyutlu hiper-küpün 3 boyutlu bir kesitidir!**

3 boyutlu mekânların 4 boyutlu bir küpte dizilimi yukarıdaki temsili resimdeki gibi gösterilebilir. Temsilidir çünkü çizim 2 boyutlu bir yüzeyde yapılıyor. Bizlerin yaşayıp geçtiğimiz, algı alanımızdan çıkan "an"lar artık oluşmakta olan o 4 boyutlu küpün bir dizisi; ama bizlerin mazisi olarak yer almakta.

RUH denilen çok boyutlu okyanustaki dalgalanmalar **belirli bir eşik değerinde** her an **kendiliğinden** çökerek, **ışık hızı altı bölge**de uzay&zaman bütünlüğünü ve çökmenin gerçekleştiği yerdeki zihinde **geçmiş-şimdi-gelecek algısını** ortaya çıkarıyor.

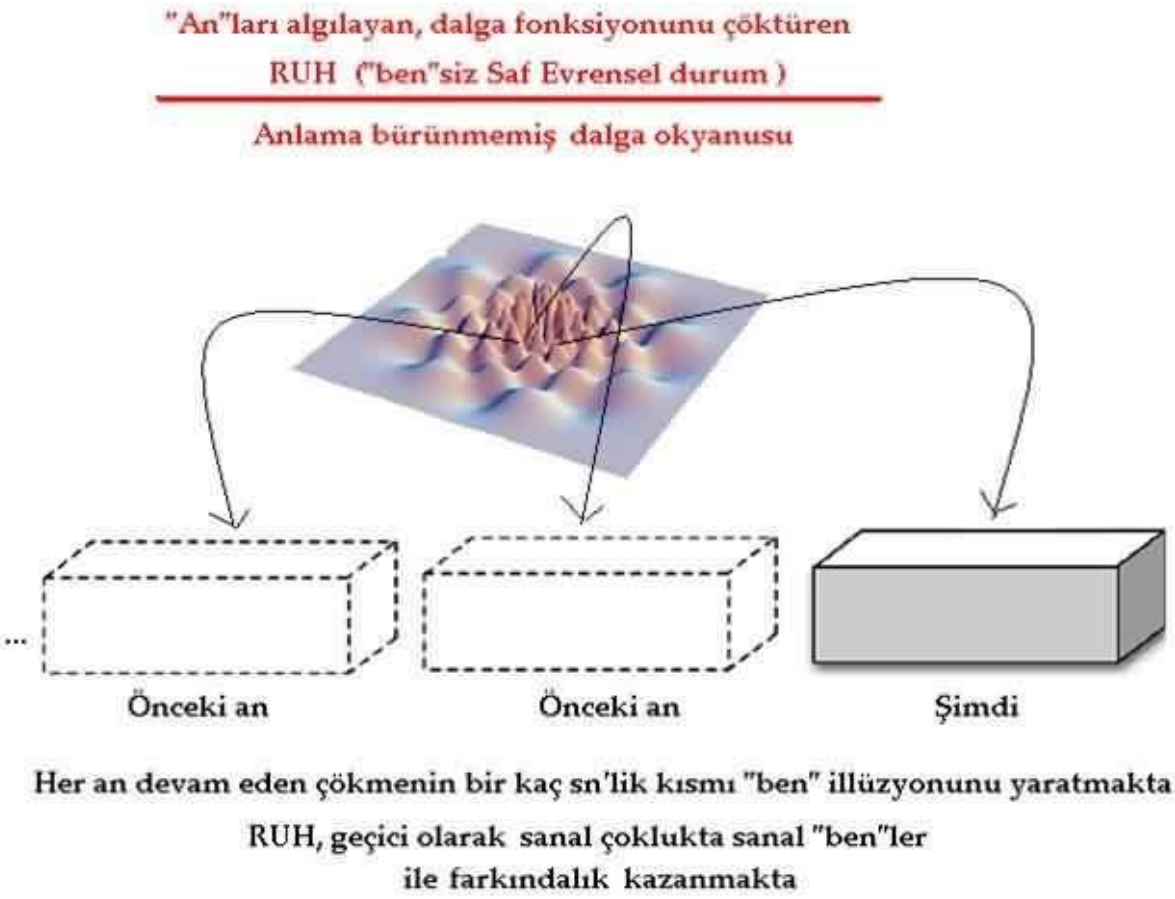

RUH, "ben"siz ve zamansızdır. Her "nano altı sürelerde" gerçekleşen kendiliğinden çökmeler ve bu çökmelerin birleşimi/bütünlüğü ise çökmenin olduğu yerde sanal bir "ben" duygusunu, zaman akıyor hissini, RUH'un "ben" ile olan farkındalığını/"ben"in iç dünyasını ortaya çıkarmakta.

Not: *Buradaki* ***"ben"*** *ifadesi dünyayı seyreden geçici kimlik/kişilik olarak düşünülmelidir. Diğer yandan, bu "ben" olarak algıladığımız kişiliklerimizden tüm algılamayı yapan* ***BEN hissi*** *ise Tek olan RUH'tur.*

Her an kendiliğinden ışık hızı altı bölgeye çöken ve bizim geçmişimiz olmuş veya geleceğimiz olarak addettiğimiz uzay&zaman dilimleri ışık hızında veya derinliğine/boyutlarına göre ışık hızı ötesi takyonik hızlarla titreşen çok boyutlu RUH uzayında ses-görüntü, yaptıklarımız/ettiklerimiz olarak değil **suretsiz-şekilsiz olasılık dalgaları** olarak kayıtlıdır. **Hiçbir uzay katında** (örn. Levh-i Mahfuz'da)

“Ahmet şu işi, Mehmet bunu yapacak” diye bir kayıt bulunmaz. **Kayıtlı olan kuantların titreşim şekli, yönü veya şiddetidir (**Ve hatta gerçekte kuantlar dâhi olmayıp bu enerji taneciklerinin de daha derin boyutlarında, kuantik olmayan esîri/melekî/soyut güçlerdir). Bizlerin amelleri bu kuantların hareketlerinin çok sonraki ürünleri oluyor.

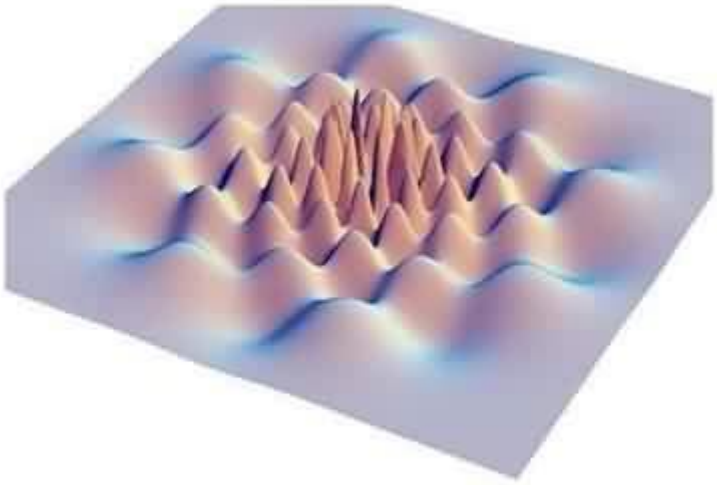

Işık hızı veya Takyonik hızla titreşen suretsiz-şekilsiz olasılık dalgaları (temsili)

Varlığımızı RUH’tan aldığımız için **RUH’un geçici olmayan, saf özelliklerine yaklaştıkça**, yâni **“ben”i saflaştırdıkça**, olasılık dalgalarını da DUA dediğimiz yaratışımızla yönlendirebilir, kaderimizi etkileyebiliriz.

Saflaşmak, zihni ışık hızı altı madde&zaman hissinden arındırıp ışık hızına ve ötesine çıkartmak ve **egosuz farkındalığa** ulaştırmaktır. **Zihin burada ne doğmuş olur, ne de ölecek olur.** Çünkü **zaman yoktur, AN vardır.**

Işık hızı altı bölgede “geçmiş-şimdi-gelecek” vardır. Bu Rabbin indinde zaman, “an”ların zamlanmasıdır. Işık hızında zaman yoktur, AN vardır (AN ≠ an) ve o da Rabbin katıdır.

AN ve “an” aynı şeyler değildirler. “an”lar zamanı oluşturur; ama zaman AN’dadır. AN, zamana yukarıdan (!) bakar.

"AN", geçmiş-şimdi-geleceklerin toplamı değildir. Yaşamak bir "süreci" ifâde ettiğinden "AN" için geçerli bir kelime değildir. ***AN'ı, Gelecek ile Geçmiş arasındaki ve geçmişi-geleceği hatırlatan bir "Şimdi"den ziyâde, geçmiş ve geleceği olmayan GENİŞ, genleşmiş, yekpare bir ŞİMDİ hâli*** *olarak tarif edebiliriz.*

"AN"dan tatmış olan kişi ***ne kendini ve kendini bir "şey" olarak görür, ne de bir başkasını ve "bir şey" olarak görür. Çünkü varlık bu hâlde bölünmemiştir. Bölünmediği için "Saf Farkındalık" olarak HUZUR tadılır.***

"AN"dan tatmış olan kişi, dünyaya indiğinde, geçmiş ve geleceği olan; ama bunlara takılmadan ***"an"ı, "şimdiyi" ve bunların güzelliklerinde*** *yaşama oranını artırandır.*

AN, Tohumdur; kökün, gövdenin, fidanın, ağacın ve meyvenin, yâni gelişim "an"larının kaydıdır, yazgısıdır. Tohum SU ile etkileşti mi açılır, kendini/kendindekini seyreder.

Zihin AN'a ışık hızı altında bakarsa Zam-an olur; Zamana Işık hızında bakarsa AN olur.

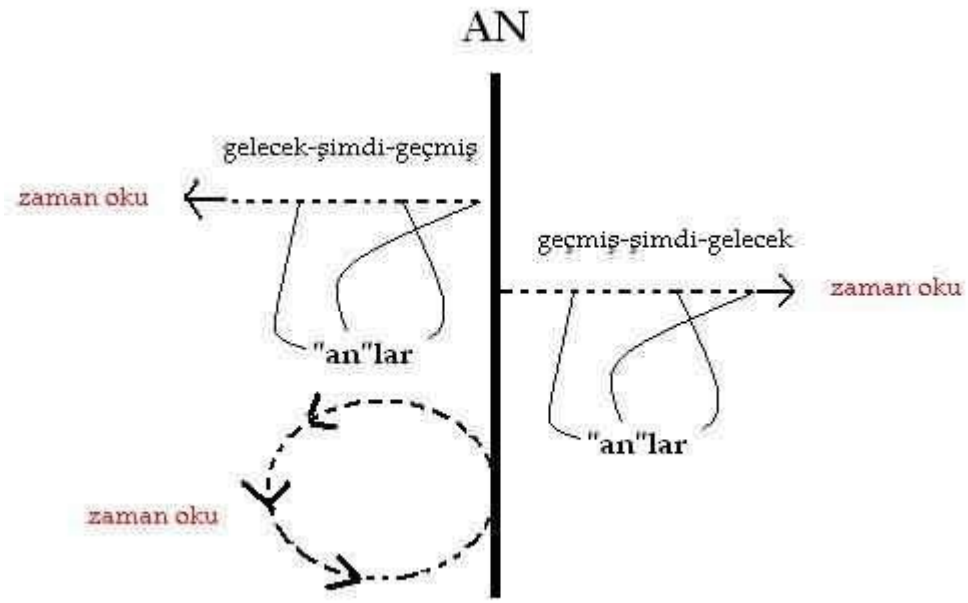

21.09.2011 *– Yanlış/Eksik algılanmaması için yazıya* ***küçük bir not****:*

Bilimin verileri bizlere ışık hızında AN kavramının kaldığını söylemektedir. ***Işık hızı AN'ı*** *(Kur'an'daki* ***bin yıllık*** *yol ifâdesi)****, tasavvuftaki DEHR değildir!*** *DEHR, ışık hızının sonsuz katı (Kur'an'daki* ***elli bin yıllık yol*** *ifâdesi), RUH'un en derin (?) katmanındaki (?) durumudur.*

İslam Medeniyetinde Evrim Düşüncesi

31 Temmuz 2009

Özellikle son yıllarda **Evrimsel sürecin bir Yaratıcı'yı reddetme anlamına geldiği** yönünde yoğun bir propaganda ile karşı karşıyayız. Belirli bâzı odakların çıkartmış olduğu yayınlar, inançlı insanları "Evrim ile Yaratıcı arasında" bir seçim yapmaya zorlamakta ve Evrimin bilimsel bir teori olduğunu kabul edenleri **Kutsal metinleri reddetmekle** etiketlemekte.

Hâlbuki İslam Medeniyetinde, Abbasilere kadar olan dönemde, Tanrı'nın yoktan var ettiğinin değil, **Ahmed bin Muhammad Ali Miskeveyh (11. yy), İbnu'l-Heysem, Nasiraddin Tusi (13. yy), Al Biruni (10. yy), Al Cahiz (8. yy) ve Al Nazzam, İhvanuSSaffa, ibni Nefis (13. yy), İbn Tufeyl (12. yy), Cabir bin Hayyan (9. yy) Muhammed Zekerriyyâ el-Kazvînî, İbn Haldun, Kınalızâde Ali Efendi** gibi müslüman bilim insanlarının eserlerinde **evrim düşüncesinin izleri**ni görüyoruz. Bu dönemin sonuna kadar "yaratılış inancı" "evrim düşüncesi" ile tamamen paralel gitmesine ve doğal karşılanmasına rağmen bundan sonraki dönemlerde bu inanıştan ayrılmalar baş gösteriyor. Dînî açıdan Abbasilere kadar olan dönemde "yaratılış ile evrim" paralel düşünce sistemleri olarak giderken, ortaçağda bilimin Katolik Kilisesi ile ters düşmesi *(Evrenin merkezine insanı koyması, ~İsa'nın Tanrı'nın oğlu olması hasebiyle insanların da maymun benzeri varlıklardan gelemeyeceği düşüncesi)*sonrasında İslam dünyasının da bundan nasiplenmiş olması, evrimci düşünce sisteminin de popülerliğini yitirmeye başlamasına neden olmuştur. Fakat gene de İslam medeniyetinde **İbn-i Sina'nın eserlerinde** ve 12. yüzyılda **İbn-i Tufeyl**'de hayatın bazı madde ve gazların kimyasal bileşimi ile oluştuğunu belirtmesi, evrim düşücesinin gene de varlığını devam ettirdiğinin bir göstergesidir.

Miskeveyh, El-Fevzü'l-Asgar eserinde evrimleşmeyi, Darwin'den tam 850 yıl önce incelemiş ve şöyle yazmıştır: **yüksek âlemden inen nefs (ruh) çeşitli dünya varlıklarında kendini göstere göstere tekâmül etmiş, nihayet insanlık mertebesine gelmiştir.**

Bununla birlikte dînî açıdan yorumlara bakacak olursak Osmanlı bilgini **Erzurumlu İbrahim Hakkı**'nın (18. yy) Marifetname'sinde geçen ***"Bu şerefli vücudun yükseliş başlangıcı madenler olmuştur ki, onların başlangıcı kaygan çamurdur. Sonra ondan taşlar mertebesine yükselmiştir. Ta iş ve sûrette insana benzeyen nesnas (büyük bir maymun türü) ve maymun mertebesini bulmuştur. O mertebeden dahi yükselip insan suretine gelmiştir"*** (Cilt I, s.71) satırları da son dönemlerde bile hayatın kökenlerinin evrim temelli olarak açıklanabileceğini net bir şekilde gösteriyor.

Mevlana'nın eserlerinden de bu konuya **işâret edebileceğini** düşündüğümüz alıntılarla yazıyı noktalandıralım.

"Fihi Mafih" (Ne Varsa İçindedir) adlı eserinden:

"Mesela önce toprak ve cemaddın (cansızdın), seni bitki âlemine getirdi; bitki âleminden 'alaka (kan)' ve 'mudğa (et)' âlemine sefer ettin. İşte keramet budur... Bunu inkâr etme ve sana bundan haber verirlerse kabul et."

"Divan" adlı eserinden:

"İlkin, maden idin, sonra bitki, 'Bilahare hayvan oldun: Bu gözlerinden nasıl gizli kalacaktır?' Bundan sonra, bilgi, akıl ve imanla donatılmış insan oldun."

Ünlü **Mesnevi**'sinde de birkaç yerde benzer sözler yer alıyor:

"Ben de cansız varlıktan oldum, biten, boy atıp gelişen nebat (bitki) oldum; artık ölüp azalmaktan, noksana düşmekten ne diye korkacakmışım?"

"Hiçbir şeyden haberi olmayan cansızlardan, gelişip boy atan bitkiye, bitkiden yaşayış, dertlere uğrayış varlığına. Sonra güzelim akıl-fikir, ayırt ediş varlığına geldin; ondan sonra da beş duyguyla altı yönün dışına varacaksın."

"İnsanoğlu önce cematlarda (cansızlarda) zuhur etti, sonra cematlardan nebatlara geçti. Yıllarca o fidanlardan bir fidan gibi yaşadı, çok farklı olan cemat halinden habersiz. Nebati halden hayvani hale geçince, nebat halinden hiç bir şey hatırlamadı, nebatlar âlemine duyduğu meyilden başka. Bilhassa ilkbahar ve çiçekler açtığı zamanda. Yine biliyorsunuz ki Ulu Yaratıcı insanoğlunu hayvan durumundan insan haline çıkardı. Böylece insan iklimden iklime geçti, şimdiki gibi akıl irfan ve kudret sahibi oluncaya kadar. Evvelki akıllarından hiç bir hatırası yoktur, şu anki akıl durumu da değişecektir."

Sanırım isimlerini zikrettiğimiz müslüman bilim adamları ve düşünürlerinin ifâdeleri Evrimsel süreci kabul etmenin Yaratıcı'yı reddetmek anlamına gelmediği, hatta **gerçeğin bu olduğu**; ama sonradan saptırıldığı noktasında bir açıklama olabilir.

İlgili Yazılar:

- **Neden "Evrimsel Yaratılış"?**
- **Âdem hikâyesinden Âdemî Şuûr Metaforuna**
- **Evrim Teorisi Hakkında Sıkça Sorulan Sorular**
- **İnsan'ın Evrimi**

Tavsiye Kitap:

- **İslam'da Evrimci Yaratılış Teorisi** Prof. Dr. Mehmet Bayraktar

Korkmadan Sorgulamak

11 Ağustos 2009

Nedense **ezberlediklerimizi, atalarımızdan taklitle alıp aktardıklarımızı "düşünmek" olarak addediyoruz!** Bir güzel söz vardı: ***"Ezberlerin bittiği yerde Düşünme başlar"*** diye.. Peki**, Düşsel/Düşünsel bir âlem olan Cennete "düşünmeden" girilebilir mi?** Yâni ezberlediklerimizle, taklitle **Huzur**'a erebilir miyiz?

Hâlbuki yanlış dâhi olsa **"farklı düşünebilme özgürlüğü"**, insanda **"ilhamlarla yaşama" orjinalliğini** ortaya çıkartır. Çünkü **İlham yaratımdır, Cennet esintisidir.**

Bu Varlıkta korkulacak vasıflara sâhip bir kudret yok!. Evet! Yani, sırf **Sorguladığımız, *-gerçekte yanlış bile olsa-* farklı düşündüğümüz için bize ceza verecek -pusuda bekleyen- bir yer/ mekanizma/ kişi bulunmuyor!.** Korktuğumuzu zannettiğimiz varlık Hakîkat değil, sadece kafamızda yarattığımız **sınırlılık**. Varsayımlarımız..

Hakikat ehli, gerçeğin temsilcisi olarak kabul ettiğimiz veya güvenilir bulduğumuz kıymetlilerden öğrendiğimiz pasajları dâhi, o konunun "**mutlak olarak cevaplandırıldığı, artık tartışmaya gerek kalmadığı"** anlamında alınmamalı. Bu durum **tek tip anlayışların**, tek bir düşünürün eserlerinin okutulduğu ortamları hatırlatır. Bu durum bizleri, farkında olmadan, fasit bir daire içerisinde düşünüyorum sanırken **"düşünce uyuşukluğuna"** götürebilir. Görünüşte birbirlerinden ayrı görüşlerde olan "**Sevgili Ustaların"** her birinin anlattıkları üzerinde sorgulamalar yaparak, "tek tip fikirleri" okuyup – ezberleyerek sürüleşmemiz de engellenmiş olur böylece. Rahmanın Bilinemezliğini Bilebilmek için, "O'"nu dâhi -İbrahim Rasul gibi (2:160)- sorgulamamız gereken bizler, acımadan/korkmadan her kulun düşünce sistematiğini de sorgulamalıyız.

Bir de birçok kişinin de gözlemlediği şu nokta var: İnsanın doğası gereği bilinmeyene, bilinmeyen güçlere olan korkusu o kadar çok içimize çok işlemiş ki, bu korku da dini/manevi/mistik bir üstünlüğü/ayrıcalığı olduğuna inanılan kişiye yansıtılıyor. Yani, "hitap şekli" ile saygı göstermezsem; *çarpılırım, başıma bir şey gelir* vs. vehmi. Bu davranışlar tabi çoğunlukla bilinçli değil, içgüdüsel olarak hareketlere, hitap şekline yansıyor. Hâlbuki edep – saygı o kişinin söylediklerini değerlendirme gayretidir sadece!

Korkmayalım!..

Bizler, ismi Allah olan bu Varlık indinde, anne-babalarına **masumâne**, **şartlanmasız** bir şekilde sorular soran **minik çocuklar** gibiyiz.

İlle de korkacaksak, acımasızca **sorgulamadığımız/düşünmediğimiz için korkalım.** Minicik çocuklarımız bizlere farklı/zor sorular sorduklarında onlara kızıyor muyuz, yoksa tebessüm mü ediyoruz? İşte yukarılardan (!) da bizlere böyle tebessüm ediyorlar.

"Hakikat" diye anlatılanlara "inanmak" değil de, "Bilmek/yaşamak" adına anlatılanları kurcalayanlara "Selâm olur!" Selam olsun!..

Sorgulamaktan korkmayalım. **Kendini Ateiste madde doğa-evren, Teiste ötedeki tanrı, Erenlere *"Sevginin Kendisi"* olarak algılatan "O" diye işaret edilenin yarattığı farklılıkları, farklı düşünenleri zenginlik olarak görüp, bu zenginlikteki Sonsuz yansımayı Seyredelim.**

Bende Saklı..

13 Ağustos 2009

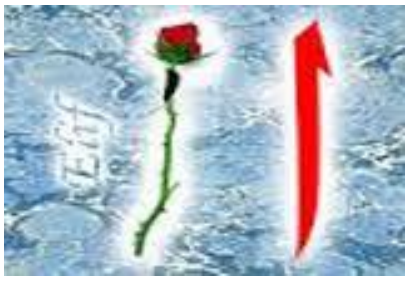

“Ben” ile işâret edilen varlığımdaki İlim eksikliği *(eDNã)* “ben”in **“DüNYası”**, **Allah’tan uzak olma durumu** da **“Cehennemi”**dir. “Ben”deki İlim eksikliği “burayı”, “Cehennem” **“mekân”**ı olarak algılatır.

Cehennemdir “mekânda” gördüğüm annem, babam, sevdiğim, etrafım! (Zamansal, boyutsal) Ötede değil, **hemen şimdi, “burada”**, “Ben” dediğimde.

“Ben”, “burada” toprak/ateş yaratılışlı ins/cin, şeytan, İblis olur.

Cehennem, “dünyalı/ins” ve “uzaylı/cin *(≈ öteye/uzaya yönelen)*” için “sıkıntı” verir. Madde dünyaya doğan herkes “Cehenneme uğramıştır” çünkü!

“Kabir ehli” için ise **Aşk**’tır Cehennem. “O”nu **arıtır, pak eder, kabirden diriltir**,***“Muşamba Dekoru”*** söküp atıverir.

“Ben”deki **İlim yoğunluğu** “Ben”de **Gizli (Cenne) Hazineyi** ortaya çıkartır, madde bedenimi/mekânımı **(Basîretimde, Beynimin Tefekküründe)** ortadan kaldırır, **Holograma sokar**, **boyutsal** Cennetimi oluşturur. “Ben”, Nûr dokulu; “**Su”** tabiatlı **Hûri**, Nûr Bedenli “Melek” olur.

Ötede değil, **hemen şimdi, “burada”**, “Ben” dediğimde. Cennettir, ***“rüyada (!)”***gördüğüm annem, babam, sevdiğim, etrafım!

***

7 kat Semâ, 7 kat Arz! İç içe dünyalar...

Hepsi Apaçık, gözümün önümde!

Çok açık olduğu için **Çok Saklı**, belki de!

Saklıyı açmak,

İlimi artırmak ile,

Cehenneme “ARITICI olma” fonksiyonunu yüklemek..

Anahtar, karşılıksız VERMEK!

Sevgiyi, Bilgiyi, Tebessümü, Şefkati, Beraberliği…

Kur’an’ın Şifresi

24 Ağustos 2009

Dönem dönem ekranlarımızı süslemekte olan bir konudur, Kur’anın şifresi olup olmadığı meselesi. Basit aritmetik işlemlerin yapıldığı, büyük-küçük Ebced hesaplarının kullanıldığı, âyet veya sûre numaralarının birbirleriyle toplanıp çıkartıldığı ve bunların dışında daha farklı yollarla **zorâki** ilişkilendirilmeye çalışılan tarihî olaylar/doğaya âit fenomenler ve Kur’an teksti!

Her şeyden önce Kur’an ve diğer kutsal metinlerin birer **şifreler kitabı** değil, insanlara kendi hakikatlerini, manevi olgunlaşmalarını sağlayacak bilgileri içeren Allah öğretileri olduklarını biliyoruz. Peki, **“şifreler kitabı” olmamalarına rağmen “bâzı şifreler” içeriyor olabilirler mi?**

Kur’an’da şifreler olduğu üzerine piyasada bulunan, internette dolaşan *(**Kur’anın Şifresi, Kur’an’da Gizlenen Tarihler**, **19 Mûcizesi** vs. gibi)* “şifreci” iddiâlar kanaâtimizce kullanılan **sistemsiz** ve **tutarsız teknikler dolayısıyla** Kur’anı çok basite indirgemekte ve hatta ileri gidildiğinde *–**19 efsanesi** örneğinde de görüldüğü gibi-* kendi kurgularına uymadığı için kişileri ayetleri inkâr noktasına kadar götürebilmektedir. Tevbe sûresinin son 2 ayetini 19 sistemine uymadığı için reddedenler, basit bir örnek olarak, *“minel cinneti vennas”* ayetinin Kur’andan olduğunu nasıl bilmektedirler?

Kur’an’da şifreli olarak yer aldığı belirtilen iddialara “*Mısır’ın bağımsızlık tarihi”, “Edison’un ismi”, “İsrail’in kuruluş tarihi”, “I. Dünya Savaşının yılı”, “X ülkesinin meridyen numarası,” “Ay’a çıkış senesi”, “protonun kütle numarası”, “çeşitli elementlerin isimleri*” vs. gibi örnekleri verebiliriz. Şifreli olarak saklandığı söylenen bu bilgiler ise bir takım çıkartma, bölme işlemleriyle, âyet numarası ekleme gibi **basit aritmetik hesaplarla** deşifre (!) edilebiliyor.

Sistemlerindeki tutarsızlıkları göz ardı edip, gerçekten de **bu basit tekniklerle çözülmesi beklenen** şifrelerin olduğunu kabul ettiğimizi varsayalım. Bu durumda kriptologların çözdükleri **kat be kat daha girift şifreler** Kur'an'ın şifrelenmiş yönünden ve şifreleme tekniğinden daha üstün olmazlar mı? Zâten daha üstünse iddia edilenler mucize olarak adlandırılabilir mi? Bunun dışında, mâlum olan *"İsrail'in bağımsızlık tarihinin"* **insanlığa, kişisel gelişimimize katkısı nedir** acaba? Duyguların okşanması, heyecandan, oyalanmadan ve zaman kaybından başka...?

Kur'anın şifresi olduğunu iddia eden kişilerin sistemleri daha **baştan** yanlış materyal üzerine kurulmuştur.

Her şeyden önce âyet/sûre/harf numaraları, sıraları gibi malzemelerin kullanılarak bu sonuçlara ulaşılması hatalıdır. Çünkü Kur'an'ın âyet sayısı belli değildir *(6666 sayısı kulağa hoş gelsin diye söylenegelmiştir).* **Âyet numaralarının, sayılarının ilâhiliği yoktur.** Kimi ekol **mushaftaki** bir tek âyeti 2, 3 âyet olarak kabul edebiliyor iken, kimisinin 3 ayrı âyet saydığını da tek bir âyet olarak saymaktadır.

Bundan başka, Kur'anın şu anki **resmi sıralaması** da ilâhi olmayıp *(iniş sırasına göre değildir)* Rasûl'un vefâtı ardından **beşer eliyle** dizilmiştir (Kur'an okurken anlık konu değişimlerinden de bunu anlayabiliyoruz) ve hatta bazı yerlerde **ayetler iç içe yedirilmiştir.**

Örneğin, **son inen sure** *"İzâ câe nasrullâhi vel feth"* diye okuduğumuz; *"Allah'ın yardımı ve zafer günü gelip, insanların **Allah'ın dinine akın akın girdiklerini** görünce, Rabbini överek tesbih et; O'ndan bağışlama dile, çünkü O, tevbeleri daima kabul edendir."* şeklindeki Nasr suresidir.

Bu sureden sonra inen ve Nasr suresi ile **anlam bütünlüğü** oluşturan **son ayet,** *"Küfre batmış olanlar bugün dininizden ümitlerini kestiler. Artık onlardan korkmayın, benden korkun! Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'ı/Allah'a teslim olmayı seçtim "* yenilmesi haram

kılınan maddelerin sıralandığı ve çok önceleri indirilen Maide-3. ayetin **içine yedirilmiş** ve ayet içi **bariz bir konu sapmasına** neden olmuştur.

Maide-3: *Şunlar size haram kılınmıştır: Boğazlanmayarak ölmüş hayvanın eti, kan, domuz eti, üzerine Allah'tan başkasının adı anılmış, boğulmuş, vurulmuş, yuvarlanmış, süsülmüş, canı üzerineyken yetişip kestikleriniz müstesna olmak üzere canavar tarafından yırtılmış ve dikili adak taşları üzerinde boğazlanmış hayvanlar ve bir de fal oklarıyla kısmet paylaşmanız... Bütün bunlar birer sapıştır.* ***Küfre batmış olanlar bugün dininizden ümitlerini kestiler. Artık onlardan korkmayın, benden korkun! Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'ı/Allah'a teslim olmayı seçtim.*** *Şu da var ki, her kim ciddi bir açlıkla yüz yüze gelir de günaha kaçmak maksadı olmaksızın onlardan yemek zorunda kalırsa, elbette Allah Gafûr ve Rahîm'dir.*

Maide-3 içine yerleştirilen ayetin Nasr suresinin sonuna yerleştirildiğinde nasıl bir anlam bütünlüğü oluşturduğuna dikkati çekmek isterim.

Bundan başka Emevi valilerinden ***Haccâc bin Yusûf***'un, Mushaf'a bin tane**"Elif"** harfi koydurttuğu da bilindikten sonra (Günümüz mushafları ile Halife Osman mushafında bu fark görülmektedir) bir takım *Ebced hesapları* yapmanın veya 19'u tutturmaya çalışmanın anlamı kalmakta mıdır acaba?

"Yeterince detaylı incelenirse her metin şifrelidir" diye bir söz vardır (***Gödel Escher Bac*h**).

Örneğin, ***Atatürk***'ün *"Gençliğe Hitabesinin"* dâhi uydurabilecek bir sistemle ve yapılacak bazı hesaplamalarla şifre içerir hâle geldiğini, bir takım element isimlerinin (ama her elementin değil (!)), meridyen numaralarının, kuruluş tarihlerinin vs. tutuyor olduğunu göreceksiniz. Meridyen tutmazsa paralel tutabilir, element ismi tutmazsa kütle numarası tutabilir. **Tutan bir sayı bulmak** ve **algıda seçicilik yaptırmak** çok kolay!

Tutarsızlıklar konusunda basit ve tek bir örneği *Kur'an'ın şifresi* adlı kitabın içeriğine sahip Web-sitesinden yararlanarak verelim.

Sayın yazar diyor ki:

"Kur'an-ı Kerim'de yer alan element isimli "Hadid (Demir)" suresinde, Radon, Potasyum, Zirkonyum ve Titanyum gibi diğer elementlere de atom numaralarıyla ve ağırlıklarıyla birlikte işaret edilmektedir. Hâlbuki o yıllarda elementler ve atom numaraları henüz keşfedilmemişti. İşte bu yüzden Kur'an çok büyük bir mucize daha sergilemektedir."

Peki, **diğer elementlere neden yer verilmemiş** diye sormamız gerekmez mi? Kur'an bu element isimlerine işâret mi etmekte, yoksa **kurgulanan sisteme monte edilebilen** sadece *"Radon, Potasyum, Zirkonyum ve Titanyum"* elementleri mi?

Sayfada şöyle devam ediliyor:

"F (Fluorine) »» Element isimli surede (Hadid: Demir) "F" harfi ilk defa burada geçiyor. Ayetin başından buraya kadar 9 harf geçmektedir. Aynı şekilde "F" elementinin atom numarası da 9'dur.

Rn (Radon) Element isimli surede (Hadid: Demir) "R" ve "N" harfleri ilk defa burada yan yana geliyor. Ayetin başlangıcından buraya kadar 86 harf geçmektedir. Aynı şekilde "Rn" elementinin atom numarası da 86'dır.

Zr (Zirconium) »» Element isimli surede (Hadid: Demir) "Z" ve "R" harfleri ilk defa burada yan yana geliyor. Ayetin başından buraya kadar 40 harf geçmektedir. Aynı şekilde "Zr" elementinin atom numarası da 40'dır."

Algıda seçicilik olduğu âşikâr! 114 Elementten -nedense- sadece 4 tanesi bu sisteme uyuyor. Eğer tutarlı bir sistematiği olsa idi, aynı mantıkla ***Hadîd sûresi***'nin ilk harfinden itibaren *H (Hidrojen), He (Helyum), Li (Lityum) vs.* şeklinde element isimlerinin **sırayla** gitmesi gerekirdi. Fakat böyle bir sıra bulmak elbette imkânsızdır. Eğer bu imkânsız durum gerçekleşmiş olsa idi, bu duruma mûcize denilebilirdi.

Şifreci arkadaşların diğer birçok iddiâsı da bu tür **sistemsiz/tutarsız** ve basit mantıkla oluşturulmuş bilgilerden oluşmaktadır. Dolayısıyla **Mushafta** bu tip bilgiler aramaya çalışmak boşa kürek çekmektir (***Kur'an'da 19 mûcizesi*** iddiâsına ayrıntılı eleştiri ve yanlışlar için ***Mahmut Toptaş'ın "Kur'an- Kerim Ve 19 Efsanesi***" kitabına bakılabilir).

Kur'an'ın ruhu açısından da önemli olan âyet sayılarıyla/kabukla uğraşmak değil, **bilgisiyle yol alabilmektir. Kur'anın şifresi, Kur'an'ın yazısında değil, O'nu OKUyabilen kişilerde açılan İçsel mânâdadır.**

TEK'im. TEK!..

2 Eylül 2009

Bizler "Makroskobik" ölçekte **sınırlı** gözlere sâhip (?) olunca, zihnimizde de Varlık'ta birbirlerinden ayrı boyutlar-katmanlar var zannı doğuyor. Hâlbuki **Sınırsız Gönlün** gözünde hepsi ŞİMDİ ve BURADA, **aynı TEK!** Şimdi düşünelim:

"Ego", "Salt enerji", "String" veya "Atomik" boyutum nerede? "Mikroskobik" boyutum nerede? "Makroskobik" boyutum nerede?

"ben", bedenimden ayrı ve ötesinde değilim. **"ben"**, hücrelerimden de ayrı ve ötede değilim. **"ben"**, atomlarımdan da ayrı, ötede değilim. ... ... **"ben"**, **"BEN"**den de ayrı, ötede değilim.

Hep AYNI TEK'teyim. TEK'im. TEK!..

Samanyolu, Güneş, Ay, Dünya, önümdeki PC, önümdeki Web sitesinin görüntüsü, kulağıma gelen sesler, dokunduğum klavye... Bunları algılayan (gören, duyan, dokunan..) KİM? Gördüklerim, duyduklarım, dokunduklarım "ben"den, bilincimden ayrılar mı, ötedeler mi?

Dışarıda ayrı bir dünya mı var? Dışarısı mı var? Yoksa **Her şey Bilincimizin içeriği mi?**

Her şeyin algılanması "ben" olarak etiketlenende değil mi?

Algılayan TEK'tir, evet.

Peki, nedir bu TEK?

Özümüzde; ama hâlâ ötemizdeki Hû, Allah mı?

Bu bilgi **"hissediş"** midir, yoksa **"ezber"** mi?

Bir özde olan bir de "ben"ler dedirtip **VARLIKı paramparça eden "Tasavvuf ezberi"**, şartlandırmasıdır.

Varlıkta Algılama meydana geldi mi, "ben" var olurum. "ben" de algılar/algılanır olur Her ŞEY.

Tüm algıladıklarım "ben"de.. Her şey "ben"de **"Tümel ve Bir"**. İstersen etiketleyelim, diyelim **"BEN"**!

İster tek "ben" varım diyelim, istersek tek **mutlak "BEN"** var diyelim; **ama bölmeyelim!**

Ve **ÖTElemeyelim**, sadece TEK "O" var diye, "Kendimizden başlayalım Tefekküre!" **Zamirsiz** TEK kalsın geriye..

"Tek O" diye zamirlersek öteleriz; "Tek ben"i birimsel-merkezileştirirsek de Firavunu diriltirmiş oluruz.

Buna dikkat ettikten sonra şarkımızı çağırmaya devam edelim.

Hep AYNI TEK'teyim.

TEK'im.

TEK!..

Cinler | Bilinçaltı “saklı kişilikler”

15 Ekim 2009

Bilimsel düşünüş metodunda bir kural vardır. Bir olguyu (ör: **cinleri**) açıklayabilmek için “**n**” tane unsur yetiyorsa o fenomenin **“n”’den fazla** elemanla açıklanmaya çalışılması gereksiz olacak ve bu unsurlar çözüme eklenmez ***(Tutumluluk Yasası, Occam’ın Usturası [parsimony principle])***. Mevcut açıklamalar sorunu/konuyu çözemediği takdirde ek açıklamalar, yeni kavramlar, boyutlar vs. işin içine sokulur, dâhil edilir.

Bu bağlamda, insanların yüzlerce yıldır yaşayageldiği doğaüstü, olağanüstüymüş (!) gibi gözüken birtakım fenomenlerin **cin** adı verilen, **insandan ayrı** görünmez varlıklar tarafından meydana getirildiğine inanılmış, yaşanılan öykülerle insanlar korkmuş, bu rivâyetler birçok milletin inanışına, örfüne girmiş, ötedeki kötü varlıkların kaçırılmaları için kuvvetli nefeslerle üflenegelmiş. Asıl korkulması ve korunulması gerekenin kişinin kendisini Allâh’tan ayrı düşüren **“saklı alt kişilikleri”** olduğu ise **sembolik anlatımların** mota mot anlaşılmasıyla fark edilmemiş.

Gelenekten alınan şartlanmalarla kutsal metinlere yapılan **tek yönlü ve dar bakış açısıyla**, **anlatılan mecazlar** elbette olduğu gibi, üzerinde düşünülmeden kabul edilip kelimelere takılıp kalındığından **işin ruhu, neye işâret edilmek istendiği** kaçırılıyor. 1400 yıl öncesinin bilinç düzeyleri için normal karşılanabilecek bu durum, içinde bulunduğumuz “**Bilgi Çağı”**nın insanları için artık geçerli olmamalı.

Bizlere 1400 yıl öncesinin kelimeleriyle (hoş gelen/korkutan) hikâyeler/masallar okuyalım, dinleyelim diye değil, üzerinde **“Derinlikli Düşünerek” akıl edelim** (bağlantıları kuralım/sistemde yerine koyalım/parçayı bütüne yerleştirelim) diye

bu semboller, metaforlar verilmiştir. Mecâz yığınlarından oluşturulmuş bir inanç **Ortak Aklın** (≈Bilim) feneriyle çelişir. Bilim elbette her şeyi açıklayamamıştır; ama bilim insanlarının artık şüphe etmediği bulgularını **"her şeye olan bakış açımızda"** çok iyi bir **el feneri** olarak kullanma hakkımız var. Bu bakış açısı olmadan din mecazlar/hayaller yığını olarak kalır ancak.

Cin ve cinnî vakalar konusunu **Ortak Aklın bilgi birikimi** ile **içe/öze/insana dönük** olarak yorumlamak gerekirse...

Bu gün modern psikiyatri, psikoloji ve nöroloji bilimlerinin sunduğu veriler, insan beyninin ve dolayısıyla zihninin (***karanlık bilinçaltı*** ve **ışıltılı üst bilinçdışı** boyutlarıyla beraber) derinliklerini çözme yolunda büyük adımlar attı. Bir zamanlar olağanüstüymüş gibi gözüken psikolojik hastalıkların, sorunlarımızın çarelerini bulmasının yanı sıra, **gündelik veya farklı bilinç hâllerinin** *(meditasyon, vecd gibi derin boyutlarımıza âit hâller de dâhil)*, bilinçaltımızın karanlık mahzenlerinde saklı, bastırılmış duygularımızın, çekirdek inançlarımızın, alt kişiliklerimizin, atalarımızın ilkel dönemlerinden miras dürtülerimizin, gölgelerimizin tahlillerini de **beynin nörobiyolojisine dayalı olarak** doyurucu bir şekilde yapmış ve yapmakta da.

Damardan verilecek herhangi bir uyuşturucu ilaç, kanımızdaki hormon seviyesinin değişmesi veya sinir ağlarında oluşan herhangi bir hasar ile anormal zihinsel durumların, kişilik bölünmelerinin/değişmelerinin meydana gelebileceğini bilmekteyiz. Peki, hissedilen, yaşanılan her şeyin beyindeki **sinir ağlarının yapılanma şeklinden** kaynaklandığı bulunmuş iken insandan/beyninden ayrı **ek** bir **kavram** oluşturmaya, açıklama yapmaya gerek var mı Tutumluluk yasası (Occam'ın Usturası) gereği?

Beyindeki Cin

Beyin küçümsenemeyecek, göz ardı edilemeyecek derecede olağanüstü bir hafızaya sahip. Benliğimizin alt katmanlarında da olağanüstü miktarda, kişiye **saklı (= cin)**, **farkında ol(a)madığımız**,

depolanmış yığınla veri var. İnsanın kendi beyninden ayrı, bir takım -ötedeki cin -lerin yaptığına inanılan bütün gerçek olayları (şizofreni, bölünmüş kişilikler, sanrılar vs.) insan beyni zâten üretebilmekte.

Kur'an'da Cin

Kur'an, **cin kavramı** ile ek ve gereksiz bir açıklama getirmeyip, insanın bilinçdışındaki kendisinin bile farkına varamayabileceği **"saklı alt kişiliklerinden** "bahsediyor kanaatimce.. Ötede, ayrıca cin ler varmış gibi anlatılması ise üslup gereği. Kur'an kıssalarındaki anlatımların **"varlıktaki hâl/psikolojik/iç dünyaya ait dilinin *(Mantıkut Tayr = kuş dili)* bizim dilimize çevirisi olduğu" anahtarını** unutmamak gerek. Zihin/ego/dünya hayatı diline bu tarz alegorik, metaforik, öyküleyici anlatım biçimleriyle tercüme ediliyor.

*Kutsal olarak etiketlenen metinler **vasıfsız olan Gerçeğin/Hakîkat'in** 4 boyutlu uzay-zamana mahkum zihinlerimiz için **Hakîkat Yaşamı ve Bilgisi**'nin açığa çıktığı **bireyden** bizlere yapılmış **mecburi sembolik anlatımlar**dır, ki **anahtarı da** gene aynı Kutsal olarak etiketlenen Bilgi kaynağında veriliyor. Bu anahtar kullanılmadan âyetlere yapılan yorumlar tamamen **ötedeki bir Tanrı** anlayışına dayalı olacağından yüzeysel ve bilimsel verilere aykırı olacak. Görünürdeki **Din ve Bilim çatışmasının nedeni de bu nokta ne yazık ki!***

Benzer şekilde **"Şeytan"** kelimesi ile kavramlaştırılan ve kişileştirilen varlık da insan beyninden/zihninden ayrı bir varlık olmayıp, bizleri "TEK olan VARLIK'tan ayrıyız" programına uyduran en büyük cin kişiliğimiz, **"varsayımsal benliğimiz"**. Kendimizi TEK olan VARLIK'tan, BÜTÜN'den **ayrı hissettiren Ego**muz, cin lerimizin (**saklı alt kişiliklerimiz**) bir birleşimi.

Bu bakış açısına göre, Kur'an "ins ve cin" terimlerini **aynı varlığın (zihnimizin) iki ayrı yönü** olduğu için çoğu kez beraber kullanıyor. **İnsanın herkes tarafından algılanan, gündelik bilinç hâline ve bu haldeki kişilere "ins" denilir, Kur'an'da. Cin olarak**

Kur'anın anlattığı ise insan zihninin, bilinçaltındaki saklı alt kişilikleri ve saklı alt kişiliklerin hükmünde yaşayan insanlar.

Cinlerin genetik aktarımı

Atalarımızdan miras yoluyla genetiğimize giren bilgilerle ve doğduktan sonra da çevre şartlanmasıyla (özellikle ilk 6 yaş döneminde) oluşturduğumuz **"saklı alt kişilikler, dürtüler, kalıplaşmış inançlar"** yeryüzündeki ezici çoğunluktaki kişilerin **"ins yönünü"**, yani gündelik bilinçlerini hükmü altına alan *("Ey cin topluluğu, ins-lerin çoğunu hükmünüz altına aldınız"* âyeti*)* yönlerine ise, kelime anlamı *"gizli, saklı"* olan ve dalgasal (enerji/nar) yapıdaki **cin** terimi ile işâret edilir.

Bilincimizde açığa çıkan düşünceler, aklımıza gelen fikirler, davranışlarımızın çoğu bu bilinçaltı programları doğrultusunda açığa çıkar. Hatta insanda öyle saklı kimlikler vardır ki, örneğin gündelik yaşamında sâkin, eline-diline hâkim olduğunu sanan bir insan, bir futbol maçı izlencesinde **farkında olmadan** farklı bir kişiliğe bürünerek takımının mağlubiyeti ile beklenmedik öfke/argo patlamaları yapabilmekte. Bu tipte bir olayda, kişi fanatiği olduğu takımını kendi şahsıyla/gücüyle özdeşleştirme, gücünün sembolü yapma cinine sahip olup ortam şartları hazırlandığı için **algılama ≈ ins düzeyine** çıkıyor.

Dîn, işte bu cin yönlerimizin ehilleştirilmesini/kontrol edilmesini tavsiye etmekte. Yâni, **bilinçaltı sakinlerinin (cin)** farkındalık düzeyindeki kimliğimize (ins) çıkartılıp, tanımlanıp teşhis konulduktan sonra temizlenmesi *("Sultan bir güç (≈ Tefekkür) ile Göğe çıkartıp ŞıHaB ile yakmak"* ayeti*)* farzı (≈ arınmak için şartı). Genetiğimiz ve çevreden gelen programların oluşturduğu karanlık bulutların kapladığı bilinçaltı (≈ ata dîni) aydınlanarak Göklerin (≈ Işıltılı, içsel Farkındalık boyutları/üst bilinçdışı) Krallığından her an gelen zenginlik **Tadılamamakta** ve Cennet olan varlık Dünya veya Cehennem derekesinde algılanıyor.

*Cin alt-kişiliklerini kontrol edebilen **İçsel Farkındalık** "Huzur/Selamet insanı" anlamında **"Süleyman"** olarak etiketlenmiş ve anlatılmış. Zihnin en derinlerinde saklı kalmış cinler dâhi Süleymanca kontrol edilebilmekte ve**"karıncanın sesini"** duyabilme olarak sembolleşmekte.*

Ötedeki Cin, Melek?

Kur'an bir kavrama îman edilmesini istemiş ise, o konuya inanıldığı ve bilindiği takdirde Beyin için maddi, mânevi yararlar var demektir.

Örneğin, "Meleklere iman" nedir, nasıl olmalı ve niye inanmalıyız?

Gökten yere kanatlarıyla inip çıkan bir takım tasavvurlara "melek" diye inanmanın faydası nedir?

Bizler **ötelere attığımız melekler** hayalleriyle mi avunmalıyız, yoksa küçük bir beden sandığımız bedenimizin gerçekte büyük bir âlem olduğunu ve kendimizdeki âlemin derinliklerini gene **kendimizdeki meleklerle** keşfedebileceğimiz gerçeğine mi inanmalı ve bunun için gayret etmeliyiz?

Melek kavramı bizde **somutlaşmalı** ki, ona olan inancımızı manevî gelişim için kullanabilelim. **İnsanda ve yaşamında karşılığı olmayan** ötelerdeki melekler –varsa eğer- ise ulaşılamaz oldukları için yararsız ve kullanışsızdır.

***Melek** ile aynı kökten bugün Latincede **"moles"**, İbranice'de **"Molek"**, bugün dilimizdeki **"molekül"** hep aynı kökten gelmekte ve en temel anlamı ile **güç/kuvvet** demektir.*

Kur'an'da güç/kuvvet anlamına gelen "melek" kelimesi de kökeninden aldığı anlama dayalı olarak iki türlü anlamda kullanılır:

– Doğadaki kuvvetler

– Zihinsel/Soyut kuvvetler *>>> Bu bizim dilimize de* ***"meleke"*** *olarak girmiş.*

*Örneğin, Cebra-**il**="Allah'ın gücü" diye anlatılan melek, yani soyut güç de belirli ruhsal arınmalara uğramış kişilerin zihinlerinde yeni bir boyut olarak açığa çıkan **Evrensel Akıl**'a bağlayan temiz aklın/gücün temsilî anlatımıdır.*

Benzer durum cin kavramı için de geçerli. **Ötedeki bir cin** kavramına –varsa eğer- inansam ne kazanırım, inanmasam ne kaybederim **kendimizdeki somut cinleri ve etkilerini biliyor iken**?

Elbette deneyimlenmemiş bir takım inançlar ve korkular üretip gene kolay bir şekilde hayâli bir takım korunma yolları (üflenen duâlar, muskalar vs.) oluşturulabilir ve önlem alınmadığı takdirde zarara uğrayacağımıza inanılabilir.

Yüzlerce yıldır milletlerin kendi kafalarında oluşturduğu, efsaneleştirdiği ve dini kavramlara giydirdiği **ötedeki cin** kavramı yerine bilimin, rasyonel düşüncenin rehberliğinde ve içe/öze/insana yönelik yorumlanarak hissedilen cin kavramını paylaşmaya çalıştım.

Hakîkati Tek olan Varlıktadır.

Çağın ötesinde düşünebilmemiz dileğiyle...

***

İlgili Yazılar

- Göğü dinleyen Cinler
- Süleyman'ın Cinleri

Cin konusu üzerine Sualler

Resulullahın bir cini yakalayıp sonradan serbest bırakması ve şeytanın bir insan suretinde yanına gelip sorulan sorulara cevap vermesi hadislerini yazınız ışığında nasıl değerlendirirsiniz?

Allah Rasûl'unun cini yakalayıp sonra salıvermesi, kendindeki Cinleri (bilinçaltı etkileri) kontrol edebilen Süleyman şuûr boyutunun bir göstergesi anlayışıma göre.

Kamil insanlar da, bilinçleri arınmış olsalar da, atalarından aldıkları genler doğrultusunda bedene-zihne-dünya yaşamına yönelik davranış kalıpları, içgüdü, dürtü vs. oluşturacak bir bilinçaltına sahipler. Bizlerden farkları ise bilinçaltlarının kontrolünde olmayıp, kendileri bilinçaltlarının gizli isteklerinin dâhi farkında olup Şuûrları ile davranışlarını, içgüdülerini, dürtülerini kontrol edebilmeleri, kendilerine hâkim olabilmeleri.

Uzak mesafelerden cin denilen varlıklar aracılığıyla bilgiler verenleri bu açıdan bakınca insan bilincinin sahip olduğu kuvve ve potansiyeller olarak mı düşünmeliyiz?

Bizlerin 5 duyusu var ve bu 5 duyu bize çok normal geliyor. Görüyoruz, duyuyoruz vs. Bir ekstra duyumuz daha olsaydı evreni farklı algılayacaktık, haliyle. Doğuştan görme özürlülerin yaşadığı bir dünyada âmâ olan bir insanın görme yetisine sahip olduğunu ve diğerlerine göre dünyaSında nasıl bir değişiklik olduğunu ve yaşadıklarını/ gördüklerini diğerleri ile paylaştığında nasıl algılayacaklarını düşünelim.

İşte bu misalle, bazı insanların kimi **beyin bölgelerinin hassasiyeti** farklı olduğundan, **ekstra duyusu** ile karşısına geçen insanın **beyin veritabanını** (anne, baba vs. adını, **yakın geleceğini** hissedebiliyor ve çok normal geliyor ona), gözüyle görür gibi okuyabiliyorlar. Hatta kimi durumlarda mesela beynindeki görme merkezi o kadar yüksek enerjili oluyor ki, kendisinin tasavvur ettiği şeyi karşısındakinin görme korteksine aksettirerek benzerini ona gösterebiliyor.

Beyin, yoğunlaşmış, **indirgenmiş uyumlu/koherent kuantum olasılık dalgasıdır (eskiler ruh demiş).** Kendisi, örneğin *yeşil bir cin* hayal etse güçlü bir şekilde (yani karşısındakinin beyninin olasılık dalga alanı ile etkileşebilecek derecede), karşısındaki kişi de görmeye başlıyor aynı sûreti. Bunu yaşayanlar da diyor ki, bunu cinler yapıyor; aslında bunları yapan ayrı varlıkları olan cinler değil, kişinin bilinçaltı cini!

Büyü, havas yapanlar da mesela aynı yüksek beyin enerjisi ile bir parça kâğıda istedikleri enerjiyi kaydedebiliyorlar.

Evren **holografik** olarak birbiriyle bağlantılı. Aynı kaynaktan çıkan fotonların/elektronların aralarında çok uzak mesafeler de olsa birbirlerine bağlantılı hareket etmeleri yani. Burada da, kişiden bir parça alınıyor büyü yapmak için, örneğin "saçına" o kötü **dalga paketini** yüklüyor. O "saç" da kişiyle bağlantılı olduğu için otomatik olarak etkiliyor büyü yapılanı *(vudu etkisi)*.

Ortadoğu kültüründe buna cinlerin kullanılması deniliyor, hariçte bir varlık var kabul edilip. Hâlbuki o **yolladığı enerjinin adı cin!** Kur'an'da üslup gereği hep dışarıda bir takım varlıklar gibi anlatılmış cinler; ama insanın bilinçaltı ve bu bilinçaltı ile hareket eden insan kastedilmiş cin kelimesi ile. Tıpkı **Allah'tan başka varlık olmadığı halde**; gayrı varlıklar anlatımı gibi. Ötede bir tanrı varmış gibi bir anlatım vardır.

Peki, bu anlayışa göre Ahir zamanda cinlerin aşikâre görüneceği hadisi ile ne kastedilmektedir?

Bir bilinç kendini bilmeye başladı mı (ahiretine, sonraki-üst boyutuna uyanış) veya ilham alacak düzeye geldiğinde, bilinçaltının en derin köşelerine gizlenmiş tortular (Örneğin, çocukken annesi ile yaşadığı kavgalar gibi) bile yavaş yavaş gerek rüyalarda gerek gündelik bilincinde açığa çıkar. İnsan hayret eder, bu düşüncelerin bende ne işi var diye, ama temizlik operasyonu yapılıyordur. **Açığa çıkarak o sorun tanımlanır ve çözümlenir** ki bu sayede kişinin bilinç havuzunun dibi de temizlenmiş olur. Bunun sonu kişinin nasibinde varsa mutmainliktir. Yâni **günâhların izi bile kalmaz**... Bu sürece hadiste

“ahir zamanda cinlerin nâs/gündelik bilinç tarafından görünmesi” diye işâret edilmiş anladığım kadarıyla...

Holografik Yansıma

25 Kasım 2009

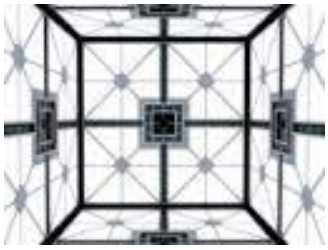

Kur'an'ın hüküm bildiren *(muhkem)* ayetleri insanlara kendi hakikatlerini tanıtacak, manevi olgunlaşmalarını sağlayacak ve toplumsal ilişkilerini düzenleyecek bilgileri içerir iken; geçmişin hikâyeleri, tarihsel verileri *(esãtirul evvelîn)* olarak zannedilen **kıssa**ları da **tüm boyutlarıyla İnsanın özetini** *(≈Holografik Yansıma)* vermektedir. Yani bu ayetler **İnsan'ın derin boyutlarının hâl dilinin birer tercümesi**dir, **denkliğidir**. Âyetlerin ve âyetlerdeki sembollerin karşılıklarının İnsan'da bulunması gerektiği ve İnsan'da olana işâret ettikleri düşüncesi kanaâtimizce ***"Her ne ararsan Kendin'de ara"*** anahtarı sonucudur. Bu anahtar *karınca ile konuşma*, *taştan deve çıkartma, denizi ikiye bölme, babasız doğum* gibi **Bilgi Kaynağı**ndaki anlatımların **sembolik olarak algılanıp,** olduğu gibi alınmamasını gerektirir.

Elbette Kur'an **tümüyle** sembolik/şifreli bir Bilgi Kaynağı değildir. Kur'an kendisinde **muhkem** (belirli bir hüküm bildiren) ve **müteşâbih** (teşbihli, benzetimli) âyetler olduğunu bildirmektedir.

Kur'an misalleri/meselleri/örneklemeleri Tefekkür sahipleri için hissedilebilir, muhkem âyetler ise herkes için apaçıktır; öğüt almak isteyenler için kolaylaştırılmıştır! (Kamer-17).

Kur'an **tüm derinliğiyle/boyutlarıyla** en temiz şekliyle açığa çıktığı Şuûr (Rasûl) tarafından bilinmektedir. Çünkü kendisi Kur'an'dır. Bu derinlik **her bilinç seviyesi tarafından farklı algılanır.** Kur'an'ı en iyi okuyan/bilen/hisseden/özüne inenler, **Kur'an misallerini akledebilen** (Ankebut-43) Âlimler *(bilgin anlamında değil)*, Allah'ın Velisi olduğu kullar (Yunus-62) ve Tefekkür sahipleridir.

Bizler **arınabilmek** için gerekli bilgileri ihtivâ eden **muhkem âyetleri** yaşamımıza dökmekle sorumluyuz. Teşbihli anlatımlar, kıssalar ise bu arınmanın sonucunda **kuş (~bilincin hal) dilini** bilen/hisseden Selamet=Huzur insanına=Süleymanlar'a apaçık olacaktır. Belirli içsel, manevi hâlleri yaşayan Şuûrlar, o kıssalara baktığında, yaşadıklarının o kıssalarda/denk gelen anlatımlarda işaretlendiğini fark edebilir. Yâni, bizler arındıkça, o kıssalardaki benzetimli (müteşâbih) anlatımları kendimizde bulmuş olacağız.

Kıssaları yaşayabilmemizin nedeni ise Holo/Hülya/Whole/Holy olan Âlemlerin bizlerde yansımış olmasıdır (Holo-grafik). **Kâinat Holografik olmasa idi, Rasûl kendinde bulduğunu bizlere teklif edemez ve Din de olamazdı. Çünkü kendinde bulduğu bizlerde de potansiyel/tohum olarak, boyut boyut kayıtlıdır, saklıdır.**

İNSAN, Âlem'dir. Kur'an ise bu Âlem'in özeti. İNSAN'ın Arz'ı, Semâ'sının yansımasıdır.

Holografik Yaratılış üst boyutun bir alt boyutuna o alt boyutun diliyle kaydedilmesidir.

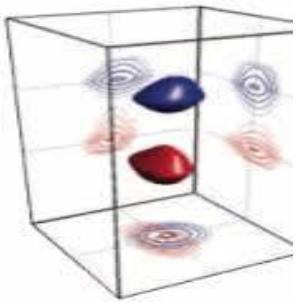

Gerçekte İNSAN'ı anlatan âyetlerin kimi yorumcularca -haklı olarak- bilimsel işâretler varmış gibi algılanmasının nedeni işte **bu izdüşümdür**.

İNSAN, atmosferin 7 tabakadan oluştuğunu bilmez *(A'lâ Sûresi 7-8)*. Ama kendinde bulduğu için kendinden dillendirilen 7 kat Semânın gölgesidir, yansımasıdır, sembolüdür atmosfer tabakaları. Bilimsel işâretler olduğunun doğal olarak düşünülmesinin nedenidir **Holografik Oluş**.

Dünya, Evren (kısaca alt boyut) **İNSAN Şuûr boyutlarının** (kısaca üst boyutlar) **bir izdüşümüdür.** İNSAN'da 7 Kat Şuûr boyutu (Semâ/Gök) olduğu için, dünya atmosferinde de 7 kat tabaka vardır; Evrenimizde de 7 tabaka vardır.

Holografik Kodlanmaya/Holografik Yansımaya küçük bir örnek vermek daha gerekirse;

Hakîkat Sırrını yaşayan **bu sırrını** gösteriş aracı olarak kullan(a)maz. Bu sır sadece kendindeki **Evrensel Aklı** ile yaşanır, O'ndan saklı kalamaz. Algılayabildiğimiz kadarıyla bu üst boyut gerçeğinin Kur'an kelimelerine yansıması "**Ziynet** sahibi kadının ziynetini sadece Erkeğine göstermesi, mahreminden başkasına teşhir etmemesi" ifâdeleriyle olmuştur.

Ziynet, Sırrın yansımasıdır.

Kadın, Hakîkate Ereni, Gönül sahibi..

Erkek, bizdeki Evrensel Akıl, Cebrâilî güç.

Günümüzde, dünya genelinde ve düzeyinde kadın nüfûsunun erkeğinden başkasına açmaması gereken ziynetlerini yoğun olarak teşhir etmeye başlamasını da, mânevî sırların açığa çıkmasına, herkes/halk tarafından da bilinmeye (yaşanmaya değil) başlanmasının yansıması olarak OKU'yabiliriz.

Mânâ'da ne oluyorsa maddeye de yansımaktadır. Çünkü üst boyut alta da o alt boyutun dili ile kayıtlıdır.

Atomlardaki cazibe, moleküllerin birleşme eğilimi, canlılardaki çiftleşme, İnsan'ın "birleşme" isteği hep İNSAN'ın TEK'e olan hasretinin boyut boyut yansımalarıdır.

Kur'an'ın nâzil olduğu Rasûl ne 7 kat atmosfer tabakasını bilir, ne de evrendeki 7 kat aşamayı. Fakat kendindeki 7 kat Şuûr boyutunu bulduğu için bu 7 kat sema olarak sembolleşmiştir.

İşte Holografik Yansıma gereği de bu sembolizm aynı zamanda 7 kat atmosfer tabakasına ve evrendeki 7 kat aşamaya da işâret etmiş olmaktadır.

Bazı Gerçekler Niçin Saklanır?

15 Aralık 2009

İnsan beyni milyonlarca yıllık bir sürecin, tarihin saklandığı **Holografik** bir **Levha**dır *(Levh-i Mahfûz)*. Öyle ki, yeryüzünün bizlere dayattığı tüm o koşulların ve yaşattığı mücadelelerin, bizlerde ortaya çıkarttığı savunma stratejilerinin, davranış kalıplarının hepsinin **özetini,** benliğimizin karanlık kuytularında içselleştirmiş ve çoğu zaman farkında olamayacağımız bir şekilde yaşıyoruz. **İlkel dürtüler veya içgüdü** olarak çalışan bu mekanizmalar bizlere avantaj sağlayabilmeleri için evrimleşmiştir.

Amigdala

Örneğin, **limbik sistem** adını verdiğimiz beyin bölgesindeki **'amigdala'** adlı sinir düğümü sert ve çetin doğa mücadelelerine karşı canlı bünyesinde tehlike anlarında **kaç/saldır tepkilerini** oluşturmak ve bunları kaydedebilmek için gelişmiştir.

İnsan beyni bir yandan **ego duvarı** inceldiğinde kendisinde **ışıltılı ve derin bir huzur denizini** çıkartacak potansiyele sahip iken diğer yandan da birkaç miligramlıkhormonal değişim veya çok küçük bir dışsal uyaran ile dünyaya bakış açısı tamamen farklılaşacak kadar da değişkendir, zayıftır. Rahatlık alanımızdan çıktığımızda veya bu alanımıza dokunulduğunda amigdalamız da hemen uyarıldığından korkularımız harekete geçecektir. Amigdalanın beynimizin en derin bölümünde yerleşmiş olması, en ilkelinden en kompleksine kadar tüm omurgalılarda bulunması, bu bölgenin daha **hayatî fonksiyonları** icrâ ettiğinin göstergesi. Korkularımız tetiklendiğinde veya tehlike hissettiğimizde çok daha sonraları evrimleşen, aklı işleten gelişmiş beyin bölgesinin *(neo-korteks)* örtülmesi, pasifize olması da bu nedenle. Limbik sistemle birlikte **duygusallıkta takılı kalmamızın** nedenlerinden birisidir, amigdala.

Toplumsal Amigdala

İnsanoğlunun hayvanîlikten ayrılıp bilgisini artırmaya başladığı günden beri birbiriyle mücadele etmeye, hatta savaşmaya devam etmesinin nedenlerine **"Bilgi Farklılığı"** da eklenmiştir. Rahatsız olmasını veya savaşmasını engelleyebilecek, **"entelektüel bilgiyi işleyen"** gelişmiş ön beynine rağmen, **toplumsal amigdala** baskın çıkmakta ve farklı kişiler, gruplar, toplumlar **farklı inanç bilgisine** sahip oldukları ve paylaştıkları için, ilkel güdülerinin doğrultusunda kaderi çizilen insanlar bu durumu rahatlık alanlarına müdâhale olarak algılar ve rahatsız olurlar. Çünkü **orjinal bilgi**, elde edilmesi **rahat olan taklit bilginin** bölgesini taciz etmektedir.

Toplumsal Amigdalanın vereceği tepkiyi bilen, kaderini dürtüleriyle değil de, ön beyinleriyle egolarını kontrol ederek çizen **Hissiyat sahipleri** de toplumların ezberlerine ya hiç dokunmamış veya yumuşak dokunuşlar yapmış, aydınlanmanın/gerçeğin bilgisini binlerce yıldır gizli mekânlarda hak edenlere (içgüdülerine karşı mücâhede eden Sabır sahiplerine) ve döneminin mecazlarıyla da halka vermiştir.

Bu mecazlar halkın inandığı hikâyeleri, batıl inançları da içerebilmektedir.

En ufak bir **karşıt-uyaranda** dünyası değişen egoya kaldıramayacağı yükü Sistem yüklemez. Kişi hazır olduğunda/**yandıktan** sonra ise kendisine otomatik olarak yüklenmeye başlar. Bir civcivin içerisinde bulunduğu, korunduğu, beslendiği yumurtanın kabuğunu, o civcivin kendisi, kendi çabasıyla kırıp dış dünyaya çıkmadan önce, dışarıdan müdâhale ile kırarsanız, o civciv hazırlıksız yakalandığı yeni (!) yaşama adapte olamadığı için bu ortamın şartlarını kaldıramaz ve kısa sürede ölür.**Yâni yeni ortamı kaldırAmaz!...**

Varlık âlemindeki **Rahmân** *(Kimliksiz "O"nun Bilinemezliğini)* ve **Rahîmi** *(Kimliksiz "O"nun Bilinebilirliği) "esirgeyen, acıyan, bağışlayan, şefkatli (!)"* gibi insanî duygularla yorumlayan; öldürdüğümüz hayvanları afiyetle ve büyük bir keyifle yerken üzülmeyip de, ölen-öldürülen-öldüren bizlere de, **Sistem'de**

duygusallığın geçerli olmadığını bilmeden **farkındalıksız – otomatik - tepkisel olarak** üzülen-sevinen-kızan; ama nötr = yorumsuz olamayan biyokimyasal fabrikalarımıza (beynimize) **bazı gerçekler elbette açıkça anlatılmaz.** Din, tasavvuf, bilim vs. şartlandırmalarıyla/ezberleriyle, **kendimizde açığa çıkarmadığımız**, **orijinal olmayan taklit bilgiyle** de Gerçeğe ve onun yaşamına hazır olamayız.

Elbette burada duygusallığa veya taklit bilgiye karşı bir tavır sergilemiyoruz. Sadece, birçok eylemi beyninin biyokimyasından kaynaklanan ve duygusallıkla ömür geçirenlerin, duygusallıkta takılı kalanların, taklit ettiklerinden başka sermayesi olmayanların gerçeklerle yüzleşemeyeceğini veya çok zorlanacaklarını, dinsel/toplumsal/sosyal kalıpların kaplamış olduğu sinirsel işletim sistemlerinin çökebileceğine işâret etmeye çalışıyoruz.

Anlatıldığında gerçekleri kaldıramayacak **veya anlamayacak olanlara** bunların anlatılmaması veya adım adım anlatılması, nasibinde varsa **yenidünya**ya çıkacak olan beyinler için birer rahmettir, onların korunması içindir. Burada gerçeği saklayan, açıklayan birileri, belirli bir grup değil, birilerinden otomatik olarak açığa çıkartan Sistemin kendisidir.

Evren/Dünya Kitabında hiçbir şey eksik bırakılmamış, her şeyden örnek verilmiş olduğundan Görünür Dünyamızda bu konuyla ilgili misâli de okuyabiliriz:

Çocuklar akılları kesene kadar oyalanmaları için bir takım *"Ali Baba ve Kırk Haramiler"* masalları ile büyütülür. Akılları gelişmeye başladıkça, büyüdükçe içinde bulundukları ortamın gerçekleriyle zorlanmadan yüzleşirler ve ona adım adım uyum sağlarlar. Ali Babanın, Haramîlerin işâret ettikleri, **Gerçekler yavaş yavaş fısıldanır.**

Bu yansıma örnekte olduğu gibi, Müslümanlık, Hıristiyanlık bilgileri, ötedeki (!?) cinler-periler-şeytanlar-melekler-ahret mecazları, Kutuplar, Gavslar, üçler-yediler, Baba-Oğul-Kutsal Ruh vs. kavramları yüklenen beyinlere de **duygusallıklarından ve taklitten sakındıkları**

ölçüde içsel veya dışsal rehberi tarafından bu kavramların işâret ettiği gerçekler fısıldanmaya başlanırr.

Fısıltı orijinal bilgidir, ilhamdır; İNSAN'lığın göstergesi olup Âdemde açığa çıkar. Fısıltının şartı **Akıl Yaşını büyütmektir**. Büyütmenin anahtarı ise duygularımızın bizi kontrol etmesinden ziyâde bizlerin o duyguları kontrol edebilmesidir. **Aklını büyüttükten sonra isteyen istediği duyguya ve duygusallığa bürünebilir!**

Duygusal olmakla olmamak bizlerde bir olduğunda, özgürce kızabilir, özgürce kahkaha atabiliriz! Çünkü öfkeyi, yâni salt "Celâli" dengeleyen "Halîm" mânâsı da bizde açığa çıkmıştır. İçte denge varsa farkında olur insan!.. Kontrol edebilir, dilediği gibi oynayabilir duygularıyla!

Gerçekler duygularımızı değil; duygusallığımızı, duygu selimizi bırakarak hissedilebilir ancak.

Sistem o kadar hayret verici ki, aslında **her şey apaçık anlatılmış**; ama duygusallığın/şartlanmaların bürümüş olduğu **ego**muz nedeniyle gözümüzün önündeki hakîkatten **her an** perdelenerek, yâni **İblisimizi Özümüze secde ettiremeyip her an Cennetten kovulmaktayız**. Bizlere mecaz olan gerçeğin dili farkındalıksız/**kontrolsüz duygusal** olmayan **"akıl sahipleri"** için apaçıktır. Onlar için **Yaratıcı ÖZ'ün Bilinemezliğinden başka**, "Sır" diye bir şey yoktur.

Gizil Arayış

6 Ocak 2010

Topraktan olma **cansız** insan, Sistem tarafından **sanal bir koordinata** yüklenen veritabanıyla oluşturulmuş mecâzî bir "ben" yazılımı ile hayat yolculuğuna başlayarak ezelî döngüye dâhil edilir. Ama o insan, **"Belâ** (Araf-172)**"** diyerek **zamansızlık boyutu**nda **an be an** şahitlik etmekte olan **öz kimliğinden**, her an yağan Yalın Gerçekliğinden, kendine **"kimlik" perdesi** bürüdükleri, **"ben"** dedirttikleri için uzak kalır. "ben" sanal programı **ağaç**tan tadıp, zamana bağlı bilinçaltı-önkabulleri ile yaşadığı için Varlığı farklı algılamaktadır. Hikmet yitik, aslî Vatan ise unutturulmuştur ona, **KENDİ-liğinden** işleyen Hayy içinde!..

Tek olan Varlık ülkesi, Huvel-Bâkî

***Göz kırpma** süresince Semâ'dan tecellî*

Anlık, fânî bir sınırlama şu, Zihin Şehri

*Âlemlere gebe; lakin **Sırrıyla** teselli*

Veritabanı doğrultusunda üst/derin boyutlarının varlığından habersiz, bilincini Varlığa **"ölü"** olarak açan hücresel beden/dalga yapılı zihin, incelmiş de olsa mestur kordonu ile **Ruh Ana**ya bağlı olduğundan, çiseleyen ilahi esintilerin -"ben"inin bile farkında olamadığı- özlemini, sembolik yaşamındaki **sonu gelmez tatmin arayışı** ile doldurmaya çalışır. Örtülü kalmış **Birlik, Teklik sevdası** adına yanlış boyutta aranan "ben" merkezli **bencil** yaşam tarzının zihne verdiği **geçici** mutluluk seansları, bedensel, duygusal, entelektüel hazlar ile yatay boyutta sabitlenen; ama dikeye yükselme potansiyelindeki **Gizil** (Potansiyel) **İnsan**, ön-beyin nöronlarının koşuşturmacası içerisinde yorulur ve mezara gömülür.

Gizil olarak taşınır sende, "E L" Âlemîn takısı

"Özde" derler ya, "O"! ***EL-İNSÂN*** *buudun*

Çıkar pabuçlarını! Ateşin ardında ***Evvel****'in çağrısı*

Koyma bilincine, artık seni yakacak odun

Mezardaki sıkışıklık -hayvan türlerinin aksine- **Arş'a gebe** olmasına rağmen, "ben"in, vaktini bu muhteşem sarayın bodrum katında geçiriyor oluşunun yarattığı **içgüdüsel ikilemden** kaynaklanmaktadır. "ben" bunun farkında olmadığından, **Ruhsal doyumsuzluğunu** gerek sosyalleşme **çabası** içerisine girdiği ideolojik, sportif, dinî, mistik, politik kulüpler, örgütler, dernekler, cemaatlere olan fanatizmi *(âitlik hissinin doyurulması)* ile gerekse de duygusal/bedensel **haz merkezlerinin tatmini** ile *(aşırı yeme, içme, tüketim hırsı, şehvet, alışveriş, sahiplenme vs.)* gidermeye çalışır. Basın-yayın aracılığıyla da alt kişiliklerimizin düzenli/sürekli olarak tahrik edilmesi, tekno-metal-arabesk müziklerle bilinçlerimizin **gerilmesi**, isyana teşvik edilmesi ve böylece benliklerimizin karanlık alt mahzenlerine doğru sürüklenmeye zorlanması da dibe inişin cabasıdır. **Sınırlı ve geçici oldukları için dozajları arttırılsa da** bir şeyleri hep eksik bırakan bu uyuşturucuların/ uyutucuların, egonun "kendi"sini aştıramaması, en alt boyutta döndürüp durdurmasından kaynaklanan **ruhsal boşluğun** doldurulamaması, genetiğinden/ çevresinden getirdiği **içgüdü ve dürtülerin** de tetiklenmesiyle kişinin yaşamında *öfke, gurur, kibir, hırs, kıskançlık, nefret, cimrilik, kaygı* gibi duyguların ortaya çıkmasına neden olur ve sonuçta bilinçte **"ben madde bedenim"** inancı desteklenir. Bilinçaltı kişiliklerinin etkisi altında, kendinin, insanların ve eşyanın hakikatini göremeyip **Andaki**

ihtişâmı yaşamaktan tard edilerek, varlığın hakikatinden bir kat daha perdelenir.

*El-Bâkî'nin güzel, **gizil sevdasına***

Bekâ için yer, içer, "bir"leşir herkes

*Yanar durur, "BİR"liğin **silik** anısına*

Kesrette kaim, göğsü daralan serkeş!

Sadece **"kendisine fayda veren"** bencil, ben merkezli arayışlar ile **pasif alıcı konumunda;** yaşamını çoğunlukla *mal-mülk, itibar, şan-şöhret, güç-iktidar, cinsel doyum* elde edebilmek için idâme ettiren insan, hâl diliyle üst katlara inanmadığını ifâde ettiği için **aynı ortamda sabitlenmenin** can sıkıntısını çekecektir. İronik olan, bu yaşam tarzını içgüdüsel olarak tercih eden kimi bireylerin, bir yandan **Kutsal Bilgi**nin açığa çıktığı Şuûrların, **egodan geçirtip** sistematik bir şekilde **Bilinçdışı Okyanusu**yla temas ettirmek, bilinci Bilinçdışı alanlar ile bütünleştirecek şekilde genişletmek için tavsiye ettiği çalışmaları yadsırken, diğer yandan da **latif duygular**ın peşinde koşup durmasıdır. **Dervişliğin gizil kalması** ışıltılı boyutların bilinmemesinden kaynaklanan **belirsizliğin** (≈inançsızlık) verdiği boşluk/ korku/ kaygı nedeniyledir. Bu inançsızlık insanın alışkanlıklarını, huylarını değiştirmekte veya terk etmekte zorlanmasına neden olmaktadır. Kötülüğü emreden bilinçaltı bu belirsizliğe adım atmak yerine, kendisi için **daha somut** olan tatmin araçlarını kullanmaya, yetmediği durumlarda da sarhoşluğa, uyuşturucu kullanımına vs. yönelerek egonun **içten içe** bıktırtan sonuçlarını bir anlık da olsa def edip İçsel Okyanusa temas etmeye çalışmakta; ama teğet geçmektedir.

"Ben"liğinin derdinden bu üzüm sekri

***Üst katları** aramanın gizil dillenişi*

*Tatmak için lazım **"Yalnız Sen"** zikri*

*Fark et, kendindeki o **Saklı Dervişi***

Göklerin Krallığına yanlış yerde ve yanlış bir şekilde üzüm sekri veya mezkûr uyuşturucu anestezileri ile **takılı kaldığı** bodrum katını süsleyerek ulaşabileceğini zanneden yatay boyutun içi-sıkışık depresif sâkininin, tatmin edemediği istek ve arzularının dermanı **Farkındalık Gelişiminde**dir. Gelişimin olmadığı, aynı bilinç seviyesinde (tasavvufî tâbirle doğuştan getirilen **aynı** ilâhi manalarda) takılı kalmak, donmak **"Ölüm"**demektir. Kişinin kendisine isâbet eden tüm musîbetler aslında kendisini aşması için yapılmakta olan **birer çağrı**, uykudan özüne uyandırmaya, diriltmeye çalışan okunası **sinyaller**dir.

Ezânı işitip çağrıya kulak verir, bilinç düzeyinde de talep eden olursa, kendindeki **Gizil Arayış** âşikâre olur. Kendisine *"mecazdan Hakîkat'e git"* denilir.

Çünkü "**ben"**in sembolik yaşamından **"BEN" gerçeğine**dir yolculuk, **Tâlip**'te!..

Vahşî tabîata sahip insan toplumsal değerleri nedeniyle her zaman dışarı yansıtamadığı dürtülerini içine yönelttiğinden -doğal olarak- zihninde "kötü" olarak "etiketleneni" barındırır. Tâlip, içindeki bu dürtülere dışarıdan bakabilerek özeleştiri yapabilmeli ve oluşturacağı **yeni değer yargıları** ile dürtüsel bilincinin ötesinde **Farkındalıklı bir kimlik** oluşturmalıdır. Özeleştiri yapamayan, vicdânı devreye sokmayan insan diğer boyutlara açılan kapıyı baştan kapatmış olur.

Derinliksiz, tek açıyla bakılan ve buna **takılı kalınan** dışa dönük yaşamdan içe yönelen insan, **ego-yansıtmalı baktığı** (için kendi nasılsa, her tarafını kendisindeki gibi gördüğü) varlıkların Gerçeğini, kendindeki **ilâhi mânâları güncellediğ**inden, kendinde

açılmaya başlayan **zengin bakış açısıyla** müşâhede eder. Pasif alıcı konumundan aktif vericiliğe *(infâk)* geçen, başkalarını kendinden daha çok düşünen insanın bilinçaltındaki kördüğümler çözülmeye, patlamaya başlar. Sekîne artar, "Mi'râc'"a adım atılır.

*Mi'râc'ın arabası **Salât'**tan ve **Tefekkür** benzininden bahsetme gereği duymuyoruz. Arabasız ve de benzinsiz, olduğumuz yerde sabitlenmemiz, iyiliklerimizin savrulmasına neden olur! (Daha sonra ayrıntılanacaktır)*

"ben"in bilgi yönlü farkındalığı ile yapacağı en büyük eleştiri, **kendisinin "bağımsız" bir varlık olarak hiçbir zaman var olmadığı gerçeğidir.** "BEN", "ben"de, "ben"in mecaz olduğunu fark edecek, "benlik" örtüsünü kaldıracaktır. "ben" değil; BEN bulacaktır **"sadece BEN vardır"** diye **işâret edilen** ÖZ'ü, KENDİni (yoksa **"ben" yoktur ki, "ben"in özü olsun!..)**.

*Ey **Sîn! S**emâ'dakine yankılanan nakarat*

Kaçınılmaz boyut, Muhteşem Saray

Derine özlemdendi bunca müskirât

Çıktın artık Gönül; belirdin Gökte Ay

Zihin, bağımsız bir varlığının olmadığını sezdiğinde, aldığı ilhamlardan, gönlünde bulduğu manevî zevkten ötürü **gurura kapılmamalı**, kendine gelen iyilikleri BEN'den; aldanışları ise "kimliğini" var sanışından bilmelidir *(Şükür)*. Mecâzi yaşamın hayalî avuntularını terk etmek göreceli olarak kolay iken, **Gerçeğin hissedilişinin** pusuda bekleyen şeytana vereceği -"Kibriya" diye yutturulabilecek- "kibrini" terk etmek ise zor olacaktır.

O yüzden **zorlu nefs**! Gel, **Bilmekten, Hissetmekten, Algılamaktan Varlığın Mâlikine sığın!..**

Bil ki, mâneviyatla tatmin de, sonu gelmeyen Gizil Arayışın sahnedeki **perde**lerinden birisidir.

Süleyman'ın Cinleri

22 Şubat 2010

Sistemi OKUmak olarak anlatılagelen olgu, Rasûl tarafından Şuûr boyutundaki idrakların/**kavramların,** toplumun konuştuğu dildeki en yakın, **çağının en moda**kelimeleri ile mecaza dönüştürülmesi, bizler için ise ortaya çıkan **soyut verilerin**; "sanal-benliğin" gayretleriyle kendisinde hissedilip **tekrardan somutlaştırılması** olayıdır. Sistem çözüldükçe, yâni kişi **kendini bilmeye** başladıkça, kendindeki yeni boyutların farkına varacak ve genetiğinin-etrafın oluşturmuş olduğu **sanal benliğini öldürüp gerçek benliğine** kabir âleminden (~kozasından, tefekkür hayatından) diriliverecektir.

Mushaf olarak **dünyaMızda gözüken** kağıttan sayfalardaki işâretler/kelimeler/tavsiyeler, Âlemin kendi olan; ama henüz açığa çıkartamadığımız **Derin-Kendimizi**≈Kur'an'ı OKUyabilmemiz içindir. Rasûller, **geçmiş zaman(lar)da gelmiş olanlar değil**, "sanal-ben" aracılığı ile eksik olarak algılanan **âlemindeki, algı düzeldikçe ortaya çıkan Şuûr boyutları**dır, kaldırılabilir ve fark edilebilirse!.. Mushaf âyeti bu konuda ***"size nefislerinizden gelen Rasûl"*** şeklinde tüyo vermektedir.

TEK'liği hissetmek, "Tanrı ve O'nun elçisi" –**içselleştirilmiş** bilinçaltı (≈ farkında olmadığımız)- inanışını silmek isteyen Tâlip, GEÇMİŞ-GELECEK KAVRAMInı bilincinden silmeye gayret etmeli ve **Holografik Evren gerçekliğinin iyice belirginleştiği, 21. yy olarak gözüken bu boyutsal açılımda ÖTELEMEnin her türlü versiyonunu** artık bırakmalıdır.

"Mânâ tekrarı=Zikir" hissedişi kuvvetlendirir, beyinde yeni devreler açar. O yüzden bu satırları okuyan -*varsa eğer*- İÇ DÜNYA'lar, yoksa da **tek emin olduğum** kendi İÇ DÜNYAM'a sesleniyorum!.. TEK'in

kendinde sanal sınır oluşturup mecâzî aracılığı ile algılama yaptığı sanal "ben", **Hisset Lütfen!..**

TEK'liği sanal benlikte tefekkür hatasına düşmemek için önce...

Bi-İsmi Allah... *Mutlak Varlık'ın mânâları ile oluşan, hareket edenim!...*

Lâ ilâhe illâ Allah... *Veritabanımın oluşturduğu* ***Sanal Kimliğim*** *yoktur, sadece Mutlak Varlık!...*

Subhân Allah... *Mutlak Varlık, varlık vererek hata ettiğim sanal kimliğimden beridir!...*

"Geçmiş zaman hissi", **İÇ DÜNYA sahibi TEK'in** geçici olarak seyir gerçekleştirdiği sanal benliğin uykusundaki inancı, kabûlü, sanalıdır; dünyaSındaki mecâzıdır.

Kur'an ismi ile, dünyaNdaki Mushafta **TEK olan SANA** işâret edilenler, **"Evvelkilerin Tarihi *(Esatîrul Evvelîn)*"** değildir. **Çünkü geçmiş yoktur!**

Kur'an ismi ile, dünyaNdaki Mushafta işâret edilenler **1400 yıl önce inmemiştir**, **çünkü geçmiş yoktur!** "Âdem-Nûh-İbrâhim-~İsâ-Muhammed" ismi ile, dünyaNdaki Mushafta işâret edilenler **ötendeki geçmişlerde değildir.**

TEK olan SEN **(*sanal "sen" değil*)**, 1900 küsür yıllarında, **bir zaman içinde** doğmadın! Zihnini açtığın sanal âlemi "zamanla" kodladılar **Gökten Yere inmeye başladığında** ve perdelediler seni "SEN"'den!.. Hakîkatinin AN'daki seslenişi,**"Muhammed"** ismi ile işâret edileni ve "**Kur'an'ı"** da **1400 yıl önce diye şartlandın.**

Kendi evreninde, kendi zihninin içinde seyir hâlindesin, her an!..

Başroldesin, her şey SEN'in için, SEN'a ulaşabilmen için işâret!..

Kur'an **kıssaları (= masal veya tarih değil; denk gelen anlatımlar)** SEN'in ve SEN'de dizilmiş hâl dilinin sembolleştirilerek dünyaN'da anlatılması ve SEN'liğine işâret vermesidir. Fakat şu noktayı da kaçırma ki, **Kıssa derekesinde** anlatılan olaylar bir **bütün olarak** semboliktir. Yarısını sembolik, diğer yarısını da olduğu gibi alma.

Sual: *Bir yazınızda Hz Süleyman kıssasına değinmiştiniz. Fakat orada geleceğin ALLAH katında olduğunu, gelecekten haberdar olduğuna inanılan cinlerin bile Hz Süleyman 'ın öldüğünü ancak bir kurdun asasını kemirerek, asası kırılınca anladığını ve gelecekle ilgili haberlerin cinlerin bilgisi dışında olduğunu ve bu bilgilerin ALLAH katında olduğuna dair bir konu var Kur'anda. Aklımda olduğu kadarıyla yazmaya çalıştım. Yani bu anlatılan kıssada nasıl* ***cinlerin bir topluluk değil*** *de,* ***insanın saklı alt kişilikleri*** *olduğunu söyleyebiliyorsunuz?*

Süleyman (?), O'nun ölümü (?), (yere) yıkılışı (?), değnek (?), ağaç kurdu diye çevrilen Dabbet'ul Arz (?), cinler, cinlerin gaybı (?) bilmemesi (geleceği değil) mükemmel olarak tasvir edilmiş sembolik anlatımlardır. (?) olarak işâretlenen her kelimenin zihin/ruh/hâl dilinde bir karşılığı vardır. Aktarım sembolik olmak zorundadır, çünkü **Mânâ, maddeNin/dünyaNın diline tercüme edilmektedir.** Bizlerin kimisinin hakkında en ufak bir fikrimizin dâhi olamayacağı hâllerin (≈Mantıku't Tayr), mânevî mertebelerin, içsel farkındalıkların, kısacası **Holografik İlim-tabanımızın** ve Gündelik **Bilgi-tabanımızın işleyişinin geçmişin hikâyeleri** olarak algılanması da **elbette normaldir**.

Holografik ilim tabanımızdaki Şuûr boyutlarının detaylarının Gündelik Bilgi tabanımızdaki denkliklerine "kıssa" demektedir, Kur'an. Rasullerin, nebilerin Kıssaları, eSaTîR/hiSToRy, Evvelkilerin tarihsel verileri, hikâyeleri değildir (Nahl-24). **Geçmişin hikâyeleri olarak algılanışı Şirk yaşamı (~ego ve zamana yapışmış ego)** nedeni iledir.

Gelelim ötendeki bir geçmişte olmayan Süleyman'dan hissedebildiklerime...

*"**Süleyman** 'ın üzerine **ölüm**ü kaza ettiğimizde, ölüm üzere olduğunu onlara**sezdiren** olmadı, **asa**sını **yiyen Arz debelenen**inden başka... **Yıkılınca**, cinlere apaçık oldu. Eğer gaybı biliyor olsalardı, **azap içinde kalmazlardı.** (âyet)"*

Süleyman *(Silm-men/Selâmet Adamı)* kelimesi ile işâret edilen, ***"Lâ ilâhe"*** mânâsını defalarca hissederek **içselleştirmen**, doğuştan ve etraftan getirdiğin **sahte-sanal kişilikte arınıp**, Varlıktaki Birliği *(Tevhid)* yaşam gerçeğine dönüştürerek kendinde açığa çıkardığın sâbitlenmiş **Huzûr, erdiğin Selâmet** sonucu oluşmakta olan **Gönül boyutu**dur.

Süleyman'ın cinleri ile birlikte anlatılması **cinlerin, yâni bilinçaltı veritabanının kontrolünün** bu Şuûr (İçsel Farkındalık) boyutunda açığa çıkması nedeniyledir. Âdem, Nûh gibi Süleyman öncesi Şuurlarda bu kontrol gerçekleşmeyecektir.

Süleyman 'ın "Ölmesi" ise Varlıktaki Birliğe şahit olan **"arınmış bende",** şahit olan "ben"in, **Yoğun Zikir ≈ Mânâ Tekrarı/Tefekkür Gücü** ile Mutlak Varlık'tan ayrı birimsellik/bağımsızlık hissinin kalkması, **zaman ve mekânsız Holografik Tümelliğin** *(Vahdet)* "bensiz", **"BEN"** ile yaşanmasıdır. Bu da **Tefekkür Gücü**'nün, **İdrâk**'ın yeniden programladığı sinir ağlarının Zihinde açığa çıkardığı **İlim**'in, **Basîret**'in 5 duyu girdisinin oluşturduğu **"ben bağımsız madde veya ruh bedenim"**hissini, gündelik algılayışını **bastırmasıyla** oluşabilir ancak.

Süleyman, **"BEN'in sınırsızlığını"** bilinçaltının güdümündeki gündelik bilincin hâkim olduğu, maddesel/ruhsal bedenin hissedildiği "sanal ben" ile yaşayamaz. BEN'in sınırsızlığının "bensiz" yaşandığı AN'ın derinliğinde de bilinçaltının değer yargılarına yer yoktur *(ölümünü **onlara sezdiren** olmadı)*.

Gündelik bilince yer olmasa da, AN'da **KENDİLİĞİNDEN akan "illâ Hû" Mânâ** tekrarının gerçekleştiği mahâl hücresel bedeni ile yeryüzüne dayanmaktadır da (*Ãsâ'sı*). **İNSAN *nâr-toprak-nûr*** veya yenilenmiş tâbirle **Dalga-Hücre-İlim** bedenleri ile vardır. *Bilinçaltı* ve güttüğü *Gündelik Bilinç*/***cinler*** ve hükmü altındaki ***ins*** denilen Fâni dalga bedeni; bu dalga bedenin madde dünyasında temsillenmesinden ibâret Fâni **hücresel beden** ve bu ikisinden Şuûrunda arındıkça, RUH üflendikçe ortaya çıkan Bâki Âhiret (Sonra gelen)/**İlim bedeni**. İlim/Holografik Bedene sahip İNSAN'ın dünya ile etkileşimini/bağını sağlayan Hücresel Bedeni, 5 duyusu ***Süleyman 'ın Ãsâ'sı***dır.

Teklik Şuûrunun açığa çıktığı Zihine 5 duyudan gelen veriler azalacağından veya verilere "etiket" verilmeyeceğinden madde bedende belirli sonuçları olacaktır. Çünkü **madde beden ve zaman boyutu, 5 duyu adı altındaki aracılarla giren milyonlarca veri ile algılanır olmaktadır.** Zihne ***(Arz'a)*** gelen bu verileri Zikir ile **Bilinçli bir şekilde** *-Bilinçsiz kesilmesi uyku, ölüm, koma gibi durumları doğurur-* **kesen İnsan (*Arz debeleneni*) bedensizliği ve zamansızlığı yaşar (*...Ãsâ'sını yiyen...*)**.

Bu verilerin kesilmesiyle Zihinde **Holografik** Şuûr boyutu açılır. Bu Şuûr boyutundaki **hâle** gündelik bilinçlerin **vâkıf olması** mümkün değildir (*ölüm üzere olduğunu **sezdiren** olmadı);* ama **sanal benlikte ölüp** TEK olarak dirilmekte olanın **madde bedensizliği yaşaması bilinçaltına yansıyacaktır** (***Ãsâ'sını yiyen** Arz debeleneni cinlere ölümünü sezdirdi)*.

Bu hâlin gündelik bilinci Süleyman düzeyinde olanda sona erip âlem maddesel/ruhsal beden olarak hissedilmeye ve dünya

algılanmaya başlandı mı *(...**Yıkılınca**)*, kişinin bilinçaltı **"ben bağımsız bir birim değilim"** anlamında yeniden programlanmış, ontolojik olarak yükselmiş, arınmış (*cinlere alçaltıcı **azap***); **gündelik bilinci de"birimselliğin verdiği ağırlık" açısından rahatlamış** olur (*cinlere **apaçık oldu***). Bilinçaltındaki **"ben sınırlı bir bedenim"** kalıbı, Süleyman Gönlünün **Gayb**ındaki İlmin o zihinde açığa çıkmamış olması sonucu, onu sınırsızlığını yaşama yönünde şekillendirmemiş olması nedeniyledir (*Eğer Gaybı İlim ediyor olsalardı*). Bu İlmin bilinçaltını etkilemesiyle (*cinlere **apaçık oldu***) de eski yargılar **gerileyecektir** (*alçaltıcı **azap)***. Eski değerlerin yenileriyle değiştirilmesi eski bilinçaltı-kişilik için azap niteliğindedir.

Evet, ***Her ne Ararsan Kendinde Ara*** anahtarı sayesinde hissedebildiğim kadarıyla anlatabilmeye çalıştım *(Bi-İznihi).* **Hakîkati Tek olan Varlıktadır.** Hissettirdiyse ne mutlu!..

Sevgİlim ile kalın..

NOKTA'daki Nükte!..

30 Haziran 2010

<<Nuuuñ vel Kalemi ve ma yesturûn. (Kalem-1)>>

Nuuun –ve- Kalem –ve- satır satır dizdikleri.

Nokta {0} – Algılayıcı {1} – Nükte {∞}

{Yokluk + Varlık} ***–boyutsal (?) geçiş >*** Varlık ***–boyutsal geçiş >*** Hologram

Data > Dönüştürücü > Sûretlenen Sonsuz Bilgi

Matematik biliminde **yokluğun, hiçliğin sembolü** olan "0" rakamı**,** Fizikte de **dengenin, kararlılığın, değişmezliğin işâreti**. Değer olarak görünmeyen, "yokluk" görünümlü bu **vasıfsız değer,** örtülü olarak **tüm** zıt sonsuzlukları kendinde barındıran **Potansiyeldir** aslında.

"Gizli Hazine" olan "0" değeri **aynı anda** +1 ve -1'in, +2 ve -2'nin, ... +∞ (Sonsuz) ve -∞'un toplamı, **bileşimi** olarak **kabul edildiğinde**, sonsuz sayıdaki **varsayımsal** ifadeler de işleme gelir ve böylece **tüm vasıflar ve renkler oluşur**. Denge veya kararlılık geçici olarak, geçici bir AN içinde bozunur.

$$+1 - 1 + 2 - 2 + 3 - 3 + 4 - 4 + \ldots + \ldots + \infty - \infty = 0$$

»» 0 ««

Kabul sonucu oluşan **algılayıcı varlığa/algılama aracına (= boyutuna/şekline)** göre görünür olan bu değerler "0" içinde bir yer kaplamazlar. **"0" bu değerlerin birleşiminden, toplamından varlığını alıyor da değildir**, çünkü bu değerler **geçici** olarak oluşan **algılayıcı** birim tarafından varsayılmadan/kabul

edilmeden/görünür kılınmadan da, **“0”** KENDİLİĞİNDEN vardır. Ama aksine tüm bu değerler varlıklarını “0”a dayanarak yapılan **kabulden** alır.

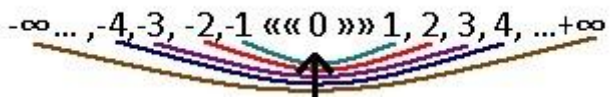

*Bizler gündelik hayatımızda Kozmik dengenin-kararlılığın-değişmezliğin ‘varsayımsal’ olarak bozunmasıyla, “0”dan âşikar kılınan “+” ve “-“ değerlerin “+” (pozitif) tarafındakilere meyilli olduğumuzdan bu değerlerin varsayımsal varlıklarını unutup, onların bağımsız, gerçek varlıklarının olduğu gerçeğimsi yargısı ile hakke’l yakîn olarak yaşamakta ve her şeyin, tek gerçeğin “0” olduğunu bilmeden, hatta **“0”ı önemsemeden** hayatlarımızı idâme ediyoruz.*

Bu sonsuz/sınırsız değerler **Gizli Hazine** (“0”)’den **hiçbir çaba/enerji harcanmadan** KENDİLİĞİNDEN varlıklanır. **Bu varlıklanma zamansal veya boyutsal bir sonralıkta gerçekleşmiyor ama!**.

Yaklaştırıcı bir örnek olarak.. Resimde, *“birbirine bakan iki yüz”* ve bir *“vazo”*yu algılamaya çalışınız.. **Aynı anda, enerji gerektirmeden/çabasızca/kendiliğinden** nasıl algılanıyorsa, Gizli Hazine olan “0” da hem hiçbir sıfatı olmayan **hiçbir şeydir**, HİÇLİK’tir, tenzih edilmiştir, **BOYUTSUZ NOKTA**’dır. Hem de aynı AN’da, DEHR boyutuyla Kendinde içkindir.

Çabasızca, **varsayımsal olarak** varlıklanan algılayıcı boyutların, **birbirlerine göre**olan tüm sonsuz **algılama biçimlerini/dünyalarını** da kapsayıcı ÇOK BOYUTLU, Her ve TEK Şey’dir, **NÜKTE**’lidir.

Algılama aracına göre MUTLAK, { 0 } olarak da algılanabilir.. VARSAYIMSAL, { +1 – 1 + 2 – 2 + 3 – 3 + 4 – 4 + ... + ... + ∞ – ∞ } olarak da..

"0"ın **Mutlak Varlığı** ve **varsayımsal** olarak varlıklanan, varlığını "0"dan alan sonsuzluklar aynı anda var oldukları için, **"0" niçin/ne için, ne zaman ve nasıl bu sonsuzlukları açığa çıkartmaktadır sorularının da anlamı kalmıyor.**

*"birbirine bakan iki yüz"*ü algılamanın doğal sonucu, algı zenginliği olarak *"vazo"*yu da **eş zamanlı olarak görmek** veya *"vazo"*yu algılamanın otomatik sonucu da *"birbirine bakan iki yüz"*ü **aynı şimdide** algılamak olacaktır, neden ve ne içinsiz.

Ama anlatım kolaylığı açısından bu durum, Gizli Hazine için "Bilinmeyi diledi" şeklinde "bilinme isteği", "istek" gibi insani kavramlarla etiketlenebilir, algılayıcı boyutun düzeyinde.

"0"dan başka GERÇEK VARLIK – DEĞER olmadığı için "0" dışında, "0"'a rağmen ayrıca, kendi kendine var olan bir değer de bulunmaz. "0"dan varsayımsal olarak aşikâr olan tek değer, **"0"ın tek tecellisi** de, **TEK olan "1"**dir gerçekte.

Elbette bu tecelli de "0" içinde. Diğer tecelliler ise **hayal içinde hayal içrelerdir, "1'"den türemektedir.** Tüm diğer ikincil, üçüncül, ... sonsuzcul derecelerdeki sanal değerlerin her biri, varlığını **"1'"in farklı tekrarlarından** alır (-1 bile 1'in – 1 kere tekrarı değil mi?).

<< Ma eñte Bi ni~meti Rabbi ke Bi Mecnûn. (Kalem-2)>>

SEN, Rabbinin nimeti sayesinde Mecnun olmadın.

DEHR kelimesi ile işaret edilmiş, Zamansızlığın dahi yaratılmadığı Ezeliyet durumunda -temsili anlatımla- indirgenerek oluşan boyutun, KENDİ olarak *(eñte)* Varlıkta **Algılayıcı Merkez ve TEK olan Beliriş**, **"1"..** Programı *(Rabbi)*, Ontolojik konumu gereği *(nimet)* seyrinde olduğu Holo-grafik Sonsuzluğun içinde kendini Hülya-grama kaptırmış *(Mecnûn)* **sanal bir birim** değil; Holo-Graf (kayıtlı/kaydedilmiş) olanı (*ma yesturûn*) kapsayıcı ve onun kaynağıdır. **Tek Gerçektir, Programcısının "SEN" boyutudur!..**

<< Ve inne leke le ecren ğayre memnûn. (Kalem-3)>>

Gerçekten, SENin için kesintisiz bir ücret/ecir vardır.

Varlıktaki, TEK olan Algılayıcı BEN boyutu *(Kalem)*, NOKTA'sından **Holografik olarak, yani *Tümel, sanal birimlerde kodlanacak/kayıtlı olacak şekilde*** ve baş-son olmadan (*ğayre memnûn*) açığa çıkarmakta oldukları *(ma yesturûn)* ile her an yeni bir algılamada/deneyimlemededir (*ecren)*.

<< Ve inne ke le ~alâ hulukin ~aziym. (Kalem-4)>>

Gerçekten, SEN büyük/azim bir yaratılış üzerindesin.

"0" Elif'tir, her türlü sonsuzluğun başlama, gerçekleşme, bitme NOKTA'sı. Her şey o NOKTA'da içkin.

"1" ise "B(e)"dir, diğer harflerle "Elif" arasındaki GEÇİŞ (≈ Berzah). Okunup SES'e gelebilmesi için "Elif"'e muhtaçtır (B + E). Diğer -sanal- her şey de "1"e...

"Be"nin Sırrı, *yaratılan tüm varsayımsal değerlere* ***kendilerinden dahi yakın oluşu****dur. "0" ve "1"'den uzak kalarak perdeli olan her sanal değerde –saklasalar/farkında olmasalar bile- "0" ve "1"in ispatı kokmaktadır bu nedenle.*

"1"in her bir **Sonsuz** (~aziym) sanal değerde, **kendini o birimin algılama sınırları içinde, "birim olarak" deneyimlemesi**, var kabulü,

Gizli Hazinesinin, Mahfuz Holografik Levhadan -bir **varsayımsallık anı** içinde- yansıyıp ("1"),

bir an sonra Gizli Hazine – **Data olarak kalması** {0} ve

DEHR içinde, **kendisinin anılır olmadığı** NOKTA'dan yeniden, varsayımsal olarak yansıması sonucu,

Kozmik Realitedeki çok boyutlu GÖRÜNTÜ/RÜ'YET CAN bulur.

...-0-1-0-1-0-...'deki "1" varlığın ALGILAMA – ALGILANMA SEBEBİ'dir (~alâ hulukin ~aziym).

<< Fe setubsirû ve yubsirûn (Kalem-5)>>
SEN GÖRECEKSİN/Basir, onlar da görecek.

"1" in tüm diğer sanal değerlerde **saklı olması**, Varlığın Holografik oluşunu sağlar. **Tümelin** (setubsirû) **Birimde** (yubsirûn) **içkinliğini..**

Bu oluş, "1" olarak işaret ettiğimiz SEN boyutunda içkin ve "ONLAR" etiketleri altında, **SEN boyutunun kısıtlı algılayıcısı olduğu** tüm sanal değerlerin,

Sonsuzluk Yolculukları içinde, **nihayetinde**,

kendilerinin aslında TEK'in kendi görünümleri olduklarını,

gene **SEN boyutunun Kendi olarak TADIP** (yubsirûn),

sanal bir sınırlama olan "birimsellik"lerinin ölümünü seyredip

Holografik Gerçekliğin Azâmetini, Muhteşemliğini **"birim" perdesine takılı kalmadan DENEYİMLEME** durumunu ortaya çıkartmakta.

<<Bi eyyi küm el meftûn (Kalem-6)>>
Hanginizin sınanıyor olduğunu!

SEN hitâbının muhâtabı, TEK olan; ama şu anda **birimsellik sınırı** ile NOKTA'daki NÜKTE'ye, Çokluk algısına dalarak Mecnûn olan **"sen"**, **BEYİN ismi ve görüntüsü altında işâret olunan**,

çok boyutlu "1" varlığının ürettiği, anne-baba-akraba-çevre vs. kavramları ile gerçek kılınmış, 21. yy olarak **dekore edilmiş** Hologram

Dünya**N**da unuttuğun Gerçekliğine UYANMAK için sınanmaktasın/sınanıyor olacaksın.

O yüzden Sevgi-değer **“ben”**!

21. yy olarak gözüken algılar dünyanda açığa çıkartılan bilgileri iyi değerlendir, LUTÛF’en.

Seni, Sana anlatıyorlar, LUTÛF’en.. Senin SANA kavuşabilmen için her yolu, her bilgiyi deniyor SENliğin!.

Gördüğün her şey senin uzvun!..

Hologramda yaşadığını idrak et(eceksin), hisset(eceksin)! İdrâk ve hiss etmen için var bu âlem.

NOKTA, NÜKTE olarak tenezzül etti, NÜKTE’de Seyir oldu.

Seyrin mübârek ola!..

Hep SevgİIim ile kal..

Bir AŞK hikâyesi..

14 Şubat 2011

Bir AŞK hikâyesi..

Bâki olan, Rabbin Sûretidir/Yüzüdür *(Rahman-27)*.

Sûretten kopup gelen, fâni *(Rahman-26)* adını alan "birim" de, hep Bâki olmak ister, Sîreti gereği!.

"Bu Yüz"dendir Âhiret inancı... Toprağa karışıp gitmek yerine, algılamak ister ebeden, âlemi.

"O Sûret"tendir Gizil/Gizli Arayışı... Dalıp gitse de mâsivâ ru'yaya, çalmak da ister nâdiren, Gönül kapısını.

Hayatını/neslini sonsuza dek idâme ettirme içgüdüsü vardır hep, Bekâ adına...

Zâten o yüzden değil mi, meyledişi Fâni olana?

Çünkü bakmak ister tenselliğin/cinselliğin tadına!..

Verilmişse istidât, var ise duygusallığı, verir ise Mantığını, işte o zaman **"Gerçek Vatanın"** tatlı bir esintisi, numûnesi fısıldanır kendisine.

AŞK!..

İlâhisi, mecâz olanı, fânisi, Bâki olanı **hep bir**; tadı, rengi, kokusu hep aynı..

Yoğunluğu, derinliği, meyi farklı sadece..

Ama ki...

Sen “birimsin”, “kimliksin”!

“Birimliğinle” TEK olana ÂŞIK olamaz, Bâki lezzete varamazsın.

Niyet etsen de İlâhi olanına, önce bir tatman, tanıman, hazır olman lazım bir kaynakla/kaynakta.

Kaynak, başlangıç/çıkış noktası “birimdir”, “sınırlı” olandır *(Birim = “Karşı cins” veya “Mürşid”).*

“birime” duyduğun, ilkin kirli, pasaklıdır.

Kimi zaman karşılık beklersin, tutkulu olursun, kıskanırsın, bin bir süflî duyguyla dolar, dolanır durursun. Bütün bunlar Fâni aşkların bazen acı, kimi zaman tatlı zehridir.

Ama bil ki, ***“Fâni Aşk’ın zehrini tatmamış bir kalp**, **BÂKÎ AŞK’ın lezzetini alamayacaktır”.***

Zehirlenirsin, zehirleneceksin ki..

“Bunun saf, daha derin, ağusuz olanı da var” diyebilesin.

Ve âhu olanına UYANABİLESİN!

Çünkü uyanamazsan emin ol, batar gidersin!..

Uyanmak?

O “birimde” yoğunlaştıracaksın, derinleştireceksin sevgini..

Zehri akıtarak.. Sahiplenmeyerek... “Birimsellikten” kaynaklanan zaaflara takılı kalmayarak..

O kadar yoğunlaşacak.. Beyin kimyan o kadar değişecek ki... AŞK’sız reaksiyon vermeyecek, AŞK’tan başka tepkimeye girmeyecek.

Sinir alıcıların AŞK hormonu ile öyle kavrulacak ki, nöron biyoelektriği AŞK'sız tetiklenmeyecek. Gözünü, görüşünü, görünümünü hep AŞK bürüyecek, Gönlün metafizik tarlasında AŞK ağacı yetişecek.

İşte bu **AŞK ile âleme tırmanmak**tır.

İşte bu.. **Birimden, tüm birimlere = âlem(in)e AŞK'ın TAŞMASI**...

Dolup taşan AŞK tankı, birimler arası sınırları kaldırır, **birimleri alıp götürür hiçliğe**, seni de birimsiz âlem(in)le YENİLER.

Geriye kalan.. **Sendeki AŞK** ve **AŞK'ı yansıttığın âlem**..

Bir dünya düşün ki, **sadece Sen ve Sevdiğin**.

Bir şarkı ki, illâ Sen ve Sevdiceğin arasında mırıldanan..

Bestesi de, sözleri de **mahrem olan**.

Gönlün mahrem dili tasvire girdi mi kirlenir, tefsir edildi mi eksik kalır. O yüzden **Aşk, tefsire gelmez!..** Mahremini ifşâ etme lütfen!

Tefsir edilmemeli ise de, elbet bir **Te'vîli**=***EVveL mânâsı***, kaynama noktası, **kor** bölgesi vardır O'nun!..

Şuûr kabı küçüktür, Aşk'tan bir katre içirilmiş **acemî Âşığın**.

Yaşayamaz, kaldıramaz te'vilini..

Düştüğü yerde tutamaz Âteşini. Rengini koyulaştırmak yerine, açmak, açılmak, yaymak-yayılmak ister..

Kendisine değdirilen aşkı, verdiği heyecanla, aceleciliğiyle başkalarına taşırma, tefsir etme riyâkârlığını gösterir, içgüdüsel programı gereği.

Sonuç.. Nefsin devrede olması ve aşkın gösterişe düşmesi, değerinden kaybetmesidir.

Aşk'ın **kemâli (40)**, aşkın dünyaya çığırılması, ayağa-dile düşürülmesi ile değil, beslenmesi, derinleştirilmesi iledir. Hakk ile/hakkıyla yanmayanın "anlatmaya", zekâtını **(1)** vermeye hakkı olmayacaktır.

Aşk'ta Usta, Aşk'ta Kâmil... Sigaranın içten içe; sessizce, **kor kor** yanışı; ama dışarıya kendiliğinden tütüşü gibi, göz bebeğiyle/cismiyle/hâliyle Kalbinde terennüm eden dilin tercümesini yansıtır, sızdırır, edebi erkân ile. Edep, **hakîkatiNe Ârif olan Âşık'ın susmasını; ama pişmesini, hakîkatin muallimi Âlim'in ise sönmesini; ama anlatmasını gerektirir.**

Yana-yakıla, düşe kalka sevimli Aşk köylerini aşıp kül şehirlerine de inen yorgun yolcu nasibinde varsa, nihayetinde ucu-bucağı olmayan yeni, acayip, **yabancı** bir ülkeye ulaşır.

Kişiyi (?) kapısında zangır zangır sallayan *(Zilzal-1,3)* **"bensiz"** ve **"aşksız" girilen** bu toprakların adı ***"Haşyet" ülkesi****dir*.

Aşkla beslenen nazlı çocuk artık büyümüş ve kapıdan girdiği anda **bir AŞK hikâyesi**daha aynı talihli kaderle **sona ermiştir.**

Güneş Cehennem mi?

10 Haziran 2011

Kıyâmet günü Güneş halka yaklaştırılır da nihâyet insanlara yakınlığı bir mil kadar olur... Güneş onları âdeta eritecek ve amellerinin miktarına göre ter içinde kalacaklardır. Onlardan kimi topuklarına kadar, kimi dizkapaklarına kadar, kimi beline kadar, kimi de gemlenene kadar tere batacaktır!" (Hadis)

Bilimsel bulguların ışığında yapılan hesaplamalara dayanarak **orta büyüklükte** bir yıldız olan Güneşimizin şu an için kendisine **daha 5 milyar yıl yetecek** yakıtının (Hidrojen) olduğu düşünülmektedir. Büyük kütleli yıldızlar sahip oldukları devasa kitleleri sonucunda oluşan yüksek içsel basınç ve sıcaklık sonucu bir kaç milyon yılgibi, Evrenin yaşına oranla çok kısa sayılacak bir ömür içerisinde yakıtlarını tüketerek son nefeslerini verirler. Fakat Güneşimiz gibi orta büyüklükteki ve küçük kütlelerdeki yıldızlar ise milyarlarca yıllık bir ömre sahiptir. **Yakıtlarını bitirip ömürlerinin sonlarına geldiklerinde** ise dev kütlelerinden kaynaklanan çekim kuvvetini dengeleyecek termonükleer reaksiyonlar azaldığından, bilimin "Kırmızı Dev" adını verdiği bir sürece girerek **genişlemeye** başlarlar.

Güneşimiz şu anda genişlememektedir ve **bir 5 milyar yıl daha genişlemeyecektir.** Vakti geldiğinde ise sırasıyla Merkür, Venüs, Dünya-Ay ikilisi ve Marsı da içine alacak şekilde **yüzbinlerce yıllık bir süreçte** genişleyecek ve hızlı hareket eden bu iç gezegenleri tümüyle yok edecek, güçlü bir ışıltıya eşlik eden büyük bir patlamayla dış yüzeyindeki gaz kabuğunu salıvererek güçlü çekim gücünün etkisiyle hızla çökmeye/büzülmeye/sıkışmaya başlayıp "Beyaz Cüce" adı verilen **dünya boyutlarında,** ışıl ışıl ışıldayan çok yoğun, parlak bir cisme dönecektir. Beyaz cüceye dönüştükten sonra değişen çekim kuvvetinin etkisiyle, genişlemeyle birlikte herhangi bir etkiye maruz

kalmayan Mars ötesi **büyük ve ağır gezegenler** *(Jüpiter, Satürn, Neptün, Uranüs, Plüton ve diğerleri)* Güneşimizin Beyaz Cüce versiyonunun etrafında yeni yörüngelerinde dönmeye devam edecektir. Fakat beyaz cücemiz de milyarlarca yıl sonra enerjisinin tükenmesiyle birlikte bu parlak ışımasını da sona erdirerek **"Kara Cüce"** adı verilen bir mezarlığa dönüşerek uzayda **ölü madde** kategorisine girecektir.

İnsanoğlu herhangi bir küresel veya kozmik felaket ile yok olmaz veya kendini, kendi gücüyle yok etmez ise, belki de 200 yıl gibi bir kısa süre içerisinde, diğer gezegenlere/güneş sistemlerine/galaksilere gidecek, bunun da ötesinde belki de diğer somut-soyut-anti-paralel-antiparalel-ışık hızı ötesi Takyonik evren tiplerine bedensel-zihinsel yolculuklar yapabilecek ve hatta **güneşsiz sistemlerde**yaşayabilecek duruma gelebilecektir. Dolayısıyla mevzubahis hadiste geçen **Güneş ve Kıyamet** ilişkili, o dönemin kelimeleriyle ve algısı geniş belirli bilinç seviyelerine özel olarak yapılmış açıklamayı **birebir kabul edip** de **Güneşin cehennem olduğunu düşünmek** doğru bir yaklaşım olmayacaktır. **Çünkü Güneşin dünyayı yutmasına 5 milyar yıl daha vardır.** Kaldı ki, **Güneşin bir mil yaklaşması değil, genişleme sürecinde Merkür'ü yutmaya başladığı durumda bile** (Dünya'ya olan uzaklığı o sırada yaklaşık 100 milyon km olacaktır) **bu yakınlaşmanın vereceği ısı ve ışık Dünyadaki yaşamı çoktan sona erdirmiş olacaktır.**

"DünyaNız, içindekilerle beraber cehenneme atıldığı zaman, bir su damlası gibi buharlaşıp yok olacaktır!" *(Hadis)*

Bu hadis, yaklaşımımızın ne şekilde olması gerektiğinin kilidini vermektedir bizlere. Bu rivayette herkesin ortak olarak algılamakta olduğu **maddesel Dünya'dan değil, her bireyin (kimliksel/egosal) dünyaSının arınma sürecindeki cehenneme girişinden bahsedilmektedir**!

Bilimin güncel bilgilerini göz önünde bulundurarak ve dînî verilerdeki içsel-dışsal-kozmik-şuûrsal olay ve olguların aktarılışındaki mecburi

sembolizmi de dikkate aldığımızda, **"Güneşin halka yaklaştırılması"** şeklinde ifâde edilen rivâyetin, cehennemde bulunan "***Zakkum Ağacı***, ***amel miktarına göre ter içinde kalma"***benzerindeki işâretlerle birleştirilip düşünülmesi gerekmektedir. Yoksa somut Güneşin içinde yetişen somut bir Zakkum Ağacı ve kıyamet gününde yeryüzünde belirli oranlarda terleyen insanlar düşünmek zorunda kalabiliriz.

Kıyâmet ile işâret edilen zâten **Hologram olan** "dış dünyada" mı, yoksa dünyaM/dışarı âlem hologramıMın açığa çıktığı **"İnsanın Zihin içeriğinde"** gerçekleşecek olan bir süreç midir? **Holografik hiyerarşi *** kavramının idrâk edilip, **Şuûrda (≈ içsel farkındalık alanı) yaşanacak/yaşanmış/yaşanmakta olan** bütün bu içsel algı seviyelerinin/durumlarının Holografik Yansıma gereği, en alt boyut olan ortak algılar dünyasında **nesneler olarak belirdiği** ve kâğıttan sayfalar olarak **belirmiş/yansımış** Mushaf'tan da sembol ve mecazlarla, **algısı sınırlı** gündelik çalışan zihin dünyalarımızın **tanıdığı kelimelerle** anlatıldığının fark edilmesi gerekmektedir. **Holografi ve Hologram** kavramları iyice hazmedilmediğinde, beynin idrakine sığdırılmadığında, din en temelinden yanlış anlaşılacak ve belki de bir ömür dışta/**zamansal** ötede veya *(yeni moda olan)* içte ama gene ötede bir takım arayışlar peşinde koşulacaktır. Holografi ve Hologram kavramlarına odaklanmak zihne, atomik yöndeki kurgulanmanın, bedenin ve âfâki uzaklıkların kendisinden/zihninden **sıfır mesafe uzaklıkta** olduğunu fark ettirip **boyutsal ayrışmazlığı/bütünlüğü**, zamanda hareket etmek yerine, **AN'ın derinlikleri**ndeki seyrin ne olduğunu sezdirecektir.

**** Holografik hiyerarşi ≈ Üst boyutların bilgisinin/dokusunun alt boyutlar(ın)a, o alt boyutun diliyle/kanunlarıyla/yapı taşlarıyla kaydedildiği, ilmeklendiği ve kayıt edilen ortamdan/mahâlden/zihinden Tümel/Bütüncül Simülasyon=Hologram, yani "Sanal gerçeklik" şeklinde yansıtıldığı boyutsal yapılanma.***

Şimdi Holografik Yansıma konseptini yazının konusu bağlamında örneklendirmeye çalışalım.

Dış dünya olarak algıladığımız bu âlemde, nükleer enerjiyle parıldayan nâr/ateş/plazma yapılı Güneşimiz, Dünyaya olan **uygun mesafedeki uzaklığıyla** yeryüzü/Arz'daki canlılığın devamlılığını her an nasıl sağlıyorsa ve olası bir astronomik yaklaşımında Dünyadaki yaşam yok olabilecekse; bunun **içsel yansıması** olarak da, RÛH isimli TEKİL/TÜMEL uzamsız UZAYda, tüm egoların/zihin içeriklerinin (≈ Arz'ın) **algısal devamlılıklarını sağlayan**, **her birinin hologram dünyasını yaratan/üreten, ışık hızı ötesi (=Takyonik) sonsuz kat hızda titreşen sonu gelmez nûrani enerjili KAYNAK, Kozmik Güneş'tir**. Birçok eski milletin "Güneş sembolü" ile resmetmeye/anlatmaya çalıştığı ve hatta taptığı; birçok efsane/mitte anılan; bilinçaltı değil de, daha derindeki **alt beyin kaynaklı** rüyalarımızda da "Güneş" olarak sûret kazanıp görünen bu ÖZ'dür.

Tepkisel yaşayan bilinçsiz bir zihinde *(nefsi emmare* = re-aktif ***zihin*** [**Reaktivite**, içgüdü ve iç dürtülerden kaynaklanan tepkiselliktir. Şuûrlu davranış yok denecek kadar azdır.] *)*, **Şuûr**'un kontrolü ele alma (nefsi levvame = pro-aktif *zihin [***Proaktivite,** dışarıda suçlu aramayıp, kişinin sorumluluğu kendi üzerine alması durumudur] *)* süreciyle birlikte, 5 duyu sınırları içinde yaşayan madde beden olmadığını **somut/yakînen hissettiren** dopdolu zihinsel boşluk alanı *(nefsi mülhime = aktif* ***zihin*** *[**Aktivite**, içgüdü ve dürtüleri Şuûr ile etkin bir şekilde kontrol edebilme yeteneği. Şuûrlu yaşam.])* ortaya çıkıp **idrak genişledikçe** *(≈ üflenmekte olan RÛH* **>***Alt boyut/maddesel çokluk âlemindeki yansıması* **>>** *Güneşin* ***dünya benzeri katı, yoğun, iç*** *gezegenleri yutacak şekilde genişlemesi)*, bilinçaltı kişilikler *(≈* ***Güneşin yaklaştırıldığı halk****)* bu doğrultuda yeniden programlanacak/şekillenecek *(≈* ***amellerinin miktarına göre ter içinde kalmak sembolü****)* ve o zihinde **derin ve dingin İçsel Farkındalık alanının** *(düşünce ve dünyasal duygulardan boşaltılmış Tümel Bilinç=Nefsi Küll, seyreden TEK BEN)* egoSunun hiçbir zaman var olmadığı gerçeğini tatma (nefsi mardiye = aşkın zihin) süreciyle

birlikte *(**>>** Güneşin Dünyayı da kuşatıp buharlaştırması)* RÛH'un hakîkati o zihnin semâsında parlayacaktır *(**>>** Güneşin SüperNova patlamasıyla **Beyaz Cüce** olarak dönüşümü ve eski hâlinden daha şiddetli biçimde **ışıldaması**)*. Burada fark edilmesi gereken bir nokta da Güneşin, meydanda Dünya var iken, RÛH ile algısını devam ettiren; ama gelen içsel yayının kimlik filtresine takılmasıyla yaratılan ego illüzyonunu/cehennemini de hakikatindeki RÛH gereği aynı anda sembolize etmesidir (*Kişi dünyaSında yaşadığı müddetçe, yâni Kıyametİ gerçekleşene dek, BEN'i "ben"liği olarak algılamaya devam eder*) (**Herkes ego cehenneminden = güneşten geçmektedir.** RÛH'un üflenmediği, kendini madde beden olarak hisseden birimler, bu hissiyatın verdiği ağırlıkla ömürlerinin sonuna dek ego=cehennem içerisinde kalacaktır).

Holografik hiyerarşi bağlamında örneğimizi yerine koyarsak; üst boyutsal bir varlık alanı olan **RÛH** isimli KAYNAK, alt boyuta yani, zihinsel alana **ego** olarak yansımakta/kodlanmakta ve egonun sanal dünyasından da bir alt gerçeklikteki madde dünyasında **Güneş** olarak belirmektedir. **RÛH>>Ego>>Güneş.***

İnsan kendini RÛH'ta bulmaya başladıkça, **idrak=melekî hissediş** genişledikçe dünya benzeri iç gezegenler *(madde bedene dönük bilinçaltı kalıpları, fikirler, davranışlar vb.)* bir bir genişleyen idrak güneşinin içinde yok olacak ve sonunda ortada Dünya da kalmadığında, Güneş SüperNova patlamasıyla inci gibi parlayan bir Beyaz Cüceye dönüşmüş olacaktır. Ve o mahâlde (zihinsel alanda), egosunun hiçbir zaman var olmadığını sert bir şekilde fark etmiş, geçirdiği Kıyâmetle (=ayağa kalkmak, dirilmek) RÛH ile dirilmiş/hakîkaten var olmuş zihin *(**>>** Dünya yok olmuş, **gaz yapılı**, dünyaya benzemeyen dış gezegenlerin **yenilenmiş yörüngeleriyle** Beyaz Cüce etrafında dönmeye başlaması)* kendisindeki ahiret ortamını dokuyarak çokluk âlemindeki rolünü kontrolündeki (!) egoyu kullanarak *(**>>** dış gezegenlerin yok olmayıp; yeni yörüngeleriyle varlıklarını devam ettirmeleri)* sürdürür.

Elbette hikâye burada bitmemektedir. Güneşimizin geçireceği süreçler Evrendeki küçük-orta boyutlarda ve ölmesi zor olan, **uzun ömürlü (!) sıradan bir yıldızın** hikâyesidir. Bunun ötesinde, milyonlarca Güneş kütlesinde, çok kısa ömürleriyle erkenden patlayarak dönüşüme uğrayan yıldızların Karadelik gibi sonları da vardır ki, içsel yansımasının/yorumunun daha da derinlere gittiğinin göstergesidir. Bu noktaları ise çağının mecaz yığınlarını detay detay ezberleyip bunlar üzerinde düşünmek yerine, İNSAN'da işâret ettiği SOMUT gerçekleri TEFEKKÜR etmek isteyen BEYİNlere bırakıyoruz.

Ezberlerin çatırdaması dileği ile..

Selam ve Sevgiler...

Dinde Dilsel Takıntılar

4 Mart 2012

Arada bir toplumun ve zihnimizin gündemini meşgul eden bir konudur, "Allah" kelimesi yerine Türkçe kökenli "Tanrı" sözcüğünün kullanılıp kullanılamayacağı. Lüzumsuz bir münazara olduğunu düşünüp mevzuya esnek yaklaşanlar olduğu gibi, "en güzel isimler" (diye meallendirilen "Esmãül Hüsnã") arasında yer almadığından kullanımının hatalı, hatta sakıncalı olabileceğini düşünenler de var. Bu kanaatte olanların temel savı ise, kelimenin Türkçe'de karşılığının olmadığı ve istenen anlamı karşılamayacağı şeklinde.

Aslında tartışmanın zemini daha da geniş, kavramların diller arası tercümesi ile ilgili, fakat daha bir önem arz ettiği ve(ya) gündemi daha fazla meşgul ettiği için "Allah" mı, "Tanrı" mı meselesi üzerinden konuyu açmak istiyorum.

Her ne kadar bugün bu konu tartışılıyor olsa da, tarihe ve kaynaklara göz attığımızda Türk milletinin Müslümanlaşmasıyla beraber, "Allah" **[1]** kelimesinin bilinen en eski Türkçe sözcüklerden biri olan Tanrı/Teñri **[2]** kelimesi ile bir dönem **eş anlamlı** olarak kullanıldığı gerçeği var! Kök-Teñri inancına sahip Türklerin Tanrı kelimesini terk etmeyip kullanmaya devam etmeleri **[3]** tek Yaratıcı kudret/Kök-Teñri anlayışlarının kendilerine anlatılan **Allah anlayışı** ile çok farklı olmamasından kaynaklanıyor.

*1-"Allah" kelimesinin ilk geçtiği Türkçe yazılı eser, Kutadgu Bilig, Yusuf Has Hacip – **1070** yılı.*

*2- Teñri kelimesi ise yaklaşık **2500** yıldır yazılı kaynaklarda geçiyor. "ñ"genizden gelen n sesidir.*

*3- Bir dilde normal koşullarda kendi içinde türetilmiş eş anlamlı kelimeler bulunmaz. Çünkü bir toplum anlamları birbirine ne kadar yakın olursa olsun iki ayrı kelimeyi türetme ihtiyacı duymuşsa, bu sözcüklerin oluşmasını hazırlayan farklı motivasyonlar olduğu içindir. Eş anlamlı kelimeler, ya ana dile yabancı dillerden giren sözcükler ile veya hâlihazırda dile yerleşmiş yabancı kaynaklı kelimeler için türetilen yeni yerli kelimeler ile doğarlar. Örneğin, bir Türk için "kas" [**Tr.** <**1935**] ve "adale" [**Ar.** <**1680**] sözcüklerinin anlamları aynıdır ve aralarındaki fark sadece kökenlerini aldıkları dillerden ibarettir.*

*Bir sözcük yabancı bir dilden ana dile, eğer o dilde karşılığı/tanımı olmazsa yerleşme şansı bulabilir (elbette bu, ilgili kelimenin çevirisinindaha sonra türetilecek bir kelime ile yapılamayacağı anlamına gelmez). Bir zamanlar "kompüter" kelimesi ile dilimize yerleşen cihazlar örnek olarak verilebilir (Kompüter kelimesi ile tanımlanan cihaz Türk halkı tarafından da kullanılmaya başlayınca "bilgisayar" kelimesi türetilerek anadilde bir karşılık bulmuş ve gündelik kullanımdan da düşmüştür). Diğer bir yandan, eğer dış kaynaklı bir kelimenin (ör: Fransızca; "absürt") tanımını ana dilde karşılayan bir sözcük (Türkçe; "saçma") olmasına rağmen bu yabancı sözcük dile yerleşme şansı buluyorsa, orada kasıtlı bir süreç, bir hesap işletiliyor demektir (bilgiçlik, seçkinlik, üstünlük taslama; aşağılık duygusunu giderme, hayranlık, kutsiyet verme vs. gibi).****

Tabi burada akıllara itiraz mahiyetinde şu soru gelebilir: Eski Türkler Gökteki bir Tanrı'ya tapmıyorlar mıydı?

Kök-Teñri deyişi böyle bir izlenim verse de, bilinenin aksine,"Kök-Gök" sözcüğü "gökyüzü" anlamının yanı sıra, Teñri kelimesinin yanında **"Yüce-Ulu-Kutsal"** yan anlamıyla da kullanılmış (eski) Türklerce. Tanrı'yı bir mekândan çok, *"Allah arşa istiva etti (Ta-ha-5)"* veya *"O'dur ki Gökte de*

yerde de ilâh olan (Zuhruf-84)" âyetlerindeki ifade biçiminde olduğu gibi yüceliği, ulaşılmazlığı ve erişilmezliği gökle birlikte tasavvur etmişler.

Günümüzde "Tanrı" kelimesine soğuk bakılıyorsa da, kelimenin izleri gerek Türk tasavvuf tarihinin öncüsü **Ahmed Yesevi'nin Divan-ı Hikmet'i**nde **[4]** gerek Anadolu tasavvufunun en önemli isimlerinden **Yunus Emre** ve **Niyazi Mısri'nin şiirlerinde** de görülmekte. Demek ki, Tanrı kelimesinin Allah kelimesini karşıladığını tasavvuf ehli de düşünüp –bu tartışmalara hiç girme gereği bile duymadan- uygun görmüş ki sözcüğü çekinmeden kullanmışlar **[5]**.

*4- **Divan-ı Hikmet'**ten iki satır örnek;*

Rahmân Teñrim günahımdın öter mukin? (Hikmet-37)

Teñri Teâlâ sözin Resulullâh sünnetin (Hikmet-66)

*5- Bir dilde eş anlamlı olan kelimelerde zamanla anlam kaymalarının meydana gelmesi çok doğal. 11. asırda dilimize girerek "Tanrı" sözcüğü ile günlük konuşma dili düzeyinde ve sözlükte eş anlamlı hâle gelen "Allah" kelimesi de **son bin yıllık süreçte** birbirinden ayrışarak **farklılaşmıştır**. Bu ayrışmanın nedeni bu süreçte kimi kavmiyetçi Arapların uydurulmuş hadis rivayetleri ile kendi ırklarını ve dillerini üstün saydırtıp Arapça'yı "Cennet dilidir" diyecek kadar kutsallaştırmaları ve doğal olarak kutsal olmayan (!) bir dilden gelme "Tanrı" sözcüğünün Arapçılık yapan kesimlerce kerih gösterilmesidir.*

İlk dönemlerde gerek yazında gerek *(Karahanlılar dönemi)* Kur'an'ın ilk Türkçe tercümesinde **[6]** "Tanrı" kelimesi "Allah" anlamıyla rahatlıkla kullanılmışken, görülen o ki sonraki yüzyıllarda Arapça'nın kutsal olduğunun empoze edilmesi ve dolayısıyla (secde, Rahman, Rahim, rükû, salât, zekât vd. gibi) Kur'an terimlerinin tercüme edilemeyeceği inancının yerleşmesi ile daha dar bir anlamı

barındıran "ilâh" kelimesine karşılık olarak indirgenmiş. Fakat atlanılan bir nokta var! "Tanrı" kelimesi özel bir addır ve bu nedenle çoğul formuyla *(Teñri-ler biçimiyle)* hiç bir zaman kullanılmamıştır. Bu nedenle gramatik açıdan Arapça'da çoğul formu olabilen "ilah(-lar)" kelimesinin yerine kullanılamaz ve "ilah" sözcüğünün karşılığı değildir.

6-Kur'an kelimelerinin hepsine doğrudan karşılık gelen Türkçe kelimeler verilmiştir.

Bu uzun süreçte Arapça dini terminolojinin Türkçe veya başka bir dilde karşılığının olmaması inancı, bizlere **Arapçı zihniyet** tarafından ezberletilmiş adeta. Arapçanın kutsal ve makbul olduğu aldatmacası bilinçdışımıza o derece yerleşmiş ki, en sıradan dualarımızı, zikirlerimizi anlamlarını bilmeden ve bilme ihtiyacı **bile** duymadan Arapça yapar hale gelmişiz **[7]**. Bu da yetmemiş, Kur'an'da geçmediği halde Arapça kelimeleri kullanmak bile kutsal ve üstünlük göstergesi addedilerek yüzlerce Arapça kökenli sözcük kelime türetme zenginliği, gücü yüksek olan Türkçe'ye sokulmuştur **[8].**

*7- Günümüzde de aynen devam eden bu mantalite bir **sivilce duası**nın bile Arapça yapılmasını tavsiye edebilmekte ("Allahumme musaggiral 'kebîri ve mukebbiras' sagir. Saggir mâ bî.").*

8- Elbette burada vurgu yaptığım nokta tarihte bir şekilde yerini almış dilsel meselelerin, dinsel sorunlar, takıntılar haline getirilmemesine. Yoksa Öz Türkçeci bir anlayış takınıp bu kelime zenginliğini (yani tarihsel mirası) reddetmek de anlamlı ve pratik olmayacaktır.

Oysa kelimeler dini bir alt yapıyla geliyor olsalar da kutsal değildir. Örneğin "Allah, ekber, secde, rükû" gibi kelimeler Rasûlullah'tan önceki **müşrik** Araplarca da kullanılmakta olan sözcüklerdi! Rasûlullâh daha önce toplumu tarafından hiç duyulmamış, bilinmeyen, orijinal kelimeler üreterek insanları isimlerini ilk defa duydukları kelimelere iman etmeye veya uygulamaya davet etmemiştir. Fakat dönemin şirk algısı içerisindeki insanlarına, **âşina oldukları kelimelerle** o kelimelerin **orijinal özelliklerini**

hatırlatarak tebliğde bulunmuştur. Arapların binlerce yıldır kullanageldikleri bu kelimeler değil, **Rasûl'un bu kelime araçları ile algılattırmak istediği "idrak", "üflediği ruh" kutsaldır!**

Daha iyi anlatabilmek adına basit bir misal vermek gerekirse, örneğin "Allahu Ekber"deki, "ekber" kelimesinin "yüce, ulu" şeklinde çevrilmesine, "ekber"in anlatttığı anlamı daralttığı gerekçesi ile karşı çıkıldığı biliniyor. Hâlbuki "ekber" sadece yaratıcıya has olarak kullanılan bir kelime olmayıp motamot çevrildiğinde "büyük" ve "daha büyük" şeklinde tanımlanır. Bir Arap "ekber" sözcüğünü duyduğunda zihninde canlanacak olan anlam da "büyük" ve "daha büyük"tür, sanıldığı gibi geniş anlamlı bir takım ontolojik kavramları düşünmez. Araplar bu sözcüğü yüzlerce yıldır, örneğin *"5, 3'ten ekberdir (daha büyüktür)"* veya *"3, 5, 7 sayıları içinde 7 ekberdir (en büyüktür)"*şeklinde kullanıyorlar.

Düşünülenin de aksine "E KBeR" kelimesi niceliksel/sayısal bir konsepti de taşıdığı için **niteliksel içeriğe** sahip "yüce, ulu" kelimelerine göre daha dar, pek de kutsal olmayan bir manayı çağrıştırmıyor mu?

"Tanrı yücedir" tercümesi bizlere alışık olmadığımız için günümüzde pek sıcak gelmese de, Türklerin Müslümanlığının ilk dönemlerinde bir Türkün zihninde yarattığı çağrışım bir Arapın orijinal "Allahu Ekber" kalıbını duyduğunda anladığı ile aynı idi. Dolayısıyla önemli olan tercüme edilip edilmeme meselesi değil, **kullanılan kelimelerin birer araç olduğu**nun fark edilmesi ve bu kelime araçlarına kişinin kendisine ulaşan hakikat bilgisine getirdiği idrake göre zihninde yüklediği **kavramdır**. "Allahu Ekber" veya "Tanrı yücedir" şeklinde kullanılması hakikate daha çok yaklaştırıcı veya uzaklaştırıcı değildir. Bu kelimelere, ibarelere yüklenen kavramlar*(tanımlar, düşünce kurguları)* kişinin şirk kavramını idrak edip etmemesi ile ilgilidir, orijinalini veya tercümesini kullanıp kullanmaması ile değil. Her iki durumda da **Kur'an bütünlüğünde** bu kalıpların ifade etmek istediği gerçekler için açıklama yapma zarureti vardır. Nasıl ki niceliksel bir tanım barındıran "ekber-en büyük", "Allah" kelimesi yanına geldiğinde

nitelik açısından yorumlanmak zorunda kalıyorsa, "yüce" sözcüğü de bu şekilde düşünülmelidir. Kur'an'da geçiyor olsa da, sonuçta kelimeler sınırlı zihin dünyamıza ait sınırlı iletişim araçları olduğundan "ekber" sözcüğü dahi her bir diğer kelime gibi, **Gönül dilinin sezebileceği**, **tanıma gelmeyen** bu Mutlak Sonsuz Kudreti anlatmada aciz kalır.

Vahyin dili sesi sedası olmayan Gönül dilidir. Bu dünya hayatında, yani küfür ve şirk boyutunda ise ses olarak algılanışı, kendisinde Risaleti fark etmiş zihnin konuşma dilinde olacaktır doğal olarak.

Şimdi düşünelim, Risâlet, Türkçe konuşan biri tarafından ayrıntılansa idi, acaba "Allâhu Ekber"in karşılığı hangi kelimelerle olacaktı? O **Türk Rasûl**, "Tanrı" ve "Yüce" sözcüklerini es geçip acaba halkın bilmediği yeni Türkçe kelimelerle mi ortaya çıkardı? Yoksa Türkçe'de karşılığı yoktur diye Türk milletinin anlayamayacağı Arapça ibareleri mi kullanırdı gene? Düşünülmeli..

Aynı mevzû Arapça "Nebi/Râsul" ve Farsça kökenli, Türkçeleşmiş "Peygamber" kelimeleri için de geçerli. "Nebiyy" *(haber getiren)* kelimesi, "nebe" yani "haber" kelimesinden türetilmiş olup Farsça tam karşılığı Peyğam-Ber'dir (Peyğam=Haber; -Ber=Getiren). 1400 yıl önceki veya günümüzdeki bir Araba "Nebiyy" dediğinizde zihninde çağrışım yapacak olan anlam genel tanımıyla "haber getiren", dini kapsamda da "Allah'tan haber getiren" olacaktır. Benzer şekilde Rasûl kelimesi, "ReSeLe" yani "göndermek, salmak, aktarmak" fiilinden türetilmiş olup tam Türkçe karşılığı ELÇİ'dir, özel anlamıyla da "Allah Elçisi". Kısacası, "Salât"'ın yerine "Namaz", "Vudû" yerine "Abdest", "Nebi/Râsul" yerine "Peygamber", "Gıybet" yerine "Dedikodu" kullanıp kullanmamak, birbirlerini karşılıyorlar mı karşılamıyorlar mı mülahazaları "dinsel"

değil, "dilsel" bir mevzudur. **Mâneviyat bu tarz detaycı-şekilci konular değildir [9].**

*9- Maneviyat, yani manacılık insanın bedensel, psikolojik, sosyal ve ruhsal tüm boyutlarına dair **gerektiği kadar detay ve şekil içerir**; ama bu detay ve şekil, işin özü, ruhu içselleştirilerek temellendirilmezse Kur'an'da yerilen detaycı-şekilci **Yahudi zihni** gibi (Bakara/67-71) **materyalist bir din anlayışı** ortaya çıkar.*

Sözün özü, "Allah" kelimesini "kendine bağımsız varlık veren", manada yahudi/hristiyan/müşrik olan bizler de bilmekte ve kullanmaktayız. Mesele, Allah ve diğer Kurãn kelimelerini kullanıp kullanmamak değil; bu kelimelerle neyi hissettiğimizdir. Ömür boyu Allah diye zikrettiğimiz halde kendimize ayrı bir varlık vererek ötede bir yaratıcıya inanıyor olabiliriz. Tam tersine Tanrı dediğimiz hâlde **Tanrı Elçisi Muhammed**'in Allah ile kastettiğini de hissediyor olabiliriz.

Allah'ı bilmedikten sonra, Allah diyelim, Tanrı diyelim, ne fark eder?

Allah'ı bildikten sonra, Allah diyelim, Tanrı diyelim, ne fark eder?

Evrensel anlayış, iz düşüm yaptığı dile takılı kalmak yerine, bize, aslına katılı durmamızı teklif etmektedir.

Selam ve Sevgilerimle..

Beyindeki dedi ‘kodu’

15 Nisan 2012

Mu’minûn sûresinin hemen başında, kişisel gelişimin ve rûhsal arınmanın en önemli adımlarından birisi olduğunu düşündüğüm bir ibare var. Müminlerin, yani **kendindeki ilahi öze inanıp güvenenlerin** meziyetleri sayılırken, ilahi yönümüzün beslenmesi/desteklenmesi anlamına gelen **salât** konusunda **huşûnun gerekliliği** ile birlikte, malayaniden yüz çevirmek de vurgulanıyor.

Gerçekten Mü’minler kurtuluşa ermiştir; Onlar ki, Salatlarında huşû içindedirler. Onlar ki, boş sözden ve faydasız işten yüz çevirirler (23: 1-3).

Fakat **huzur reçetesi**ndeki bu temel hüküm çoğunlukla göz ardı ediliyor. Dünya koşuşturmacasına dengenin ötesinde kendini kaptıran, kaybeden bireyler bir yana, bilhassa, rûhsal arınma yoluna niyetlenmiş kişi ve çevrelerin boş söz ve yararı olmayan alanlara yönlendirilen merak duygusundan (dedikodu) kendilerini alamamaları ne hazin!

Hele ki, dedikodu batağında, **“başkaları”** kavramının renksiz yelpazesinde **ömür tüketilirken**, dindeki ritüellere sıkı sıkıya bağlılıkla **[1]** cennete girilebileceğinin veya dinlerin özünü anlatanları **taklit** etmekle **[2]** erilebileceğinin zannedilmesi!?.. **[3]**.

*[1] Dindeki ritüeller **tevhidin rûhu idrak edildikten sonra** mecaz olmaktan çıkar ve anlam kazanmaya başlar.*

*[2] Şekil-şemailin, tarzın taklidi değil, **ilmin**, yani, **bilginin yaşamının/pratiğinin modellenmesi (Üsve-i Hasene)** makbul olandır.*

*[3] Bu iki durum da dedikodunun **gizli kalmış** farklı yönleridir.*

Hâlbuki hemen bir önceki âyette dikkatlerimizin **huşû**ya çekilmesi, lakırdıdan yüz çevirme ile salâttaki huşûnun **birbirlerini**

besleyen eylem ve duygular oldukları**n**ı hissettiriyor. Yani, "öteki" kavramı dâhilindeki yararsız ego-hazlar beynin ilgi alanından silindikçe salâttaki huşû artar, huşû arttıkça da, düşük bilinç seviyesinin beslenme malzemesi olan malayaninin çekiciliği de zayıflar, kesilir.

Peki, salâtlarımızı kupkurutan dedikodu neden bu kadar **güçlü bir alışkanlık, huy veya karakter**dir?

İnsanın doğasında var olan ve rûhsal olgunlaşma açısından çokça puan kaybettiren bu gerçeğimizin **evrimsel psikoloji** perspektifinden bir açıklaması var aslında!

Böceğinden şempanzesine kadar birçok canlıda basit sinir düğümleri veya beyin katmanları arası koordineli aktivitelere paralel olarak ortaya çıkan temel duygulardan birisidir, **merak**.

Balıklarda – amfibilerde - sürüngenlerde bilinçli içerik olmadan salt **dikkat kesilme** biçiminde bulunan merakın en basit formu, en eski beyin yapısı olması nedeniyle **sürüngen beyin** olarak da adlandırılan **Beyin sapı** tarafından sağlanır. İnsanda ise, canlılarda en son evrimleşmiş, kompleks beyin bölgesi olan **Prefrontal korteksin,** genlerinde diğer beyin katmanlarıyla daha girift bağlantılar kuracak şekilde kodlanması yüksek bilinci ve **meta-merak** diyebileceğimiz, **merakın kendisi hakkında merak** kavramını doğurmuştur.

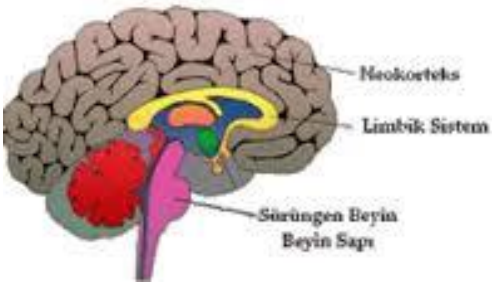

Evrim ağacındaki uzak akrabalarımızda dahi merakın belirli oranlarda olması aslında bu **ortak** duygunun ne kadar **güçlü** ve **hayati** olduğunu gösteriyor. Bu gayet normal **[4]**, çünkü vahşi doğada **her şeye karşı** oldukça **meraklı/şüpheli** olacak şekilde özelleşmiştir beyin.

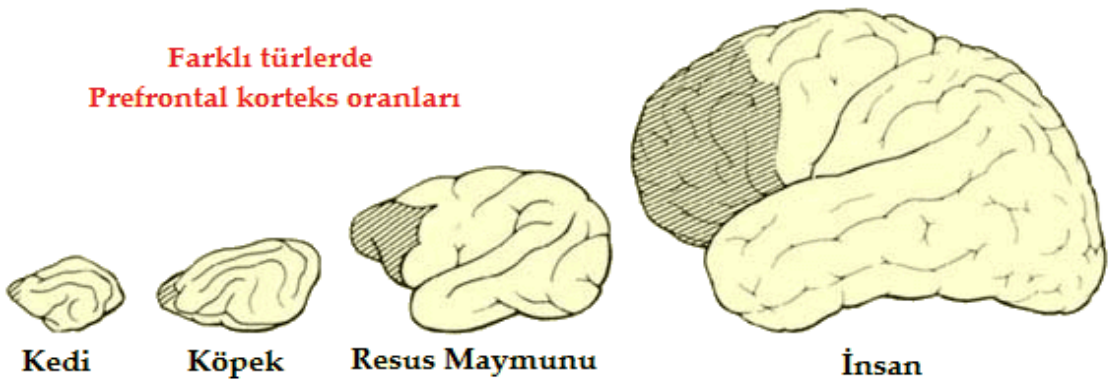

[4] Bir türün doğada örneğin yeni bir besin kaynağı bularak veya av olmaktan korunarak hayatını devam ettirebilmesi için evrimleşen beyin organizasyonlarına koşut olarak iç dünyasına merak duygusu yerleşmiştir.

Fakat **insansı türler**in *(hominid)* genomlarında (=total DNA dizilimi) meydana gelen mutasyonlar evrimsel kaderini 6-7 milyon yıllık bir süreçte **bilincinin bilincinde olacak** **[5]** derecede radikal bir değişiklikle sonuçlandırmıştır. **Bilinçli olma avantajı** ile birlikte, insan türü zor doğa şartlarından kurtulmuş ve önceden tahmin edilebilir, daha güvenli ve daha sakin yerleşik hayata geçmiştir. Çetin yaşam şartları için, adapte olarak beyne kodlanmış, milyonlarca yıllık fiziksel ve güdüsel **derinliğe** sahip **güçlü** merak duygusunun **dozajı artık fazla geldiğinden**, bu duygunun farklı alanlara yöneltilerek **doyurulma zorunluluğu** çıkmıştır doğal olarak.

[5] Kendinin/bilincin farkındalığına giden süreçteki önemli basamakları şöyle sıralayabiliriz: Dik yürümeye başlamasıyla ellerinin serbest kalması ve çenenin küçülüp kafatasının büyümesi. Gözlerin ön tarafa kayarak üç boyutlu görüşe yani daha bilgilendirici datanın beyine sunulması. Dili konuşma (Broca) ve anlama (Wernicke) ile ilgili beyin bölgelerinin gelişmesi. Ayna nöronlar ile soyut düşünme, modelleme ve hayal kurma yetisinin gelişimi. İnsan nöroanatomisinin embriyonik gelişimi, dil ve

kompleks düşünme ile ilgili ve en yakın akrabalarımız şempanzelerden bile çok fazla farklılık gösteren HARs (Human Accelerated Regions/İnsanda ivme kazanmış 49 gen bölgesi) DNA bölgeleri.

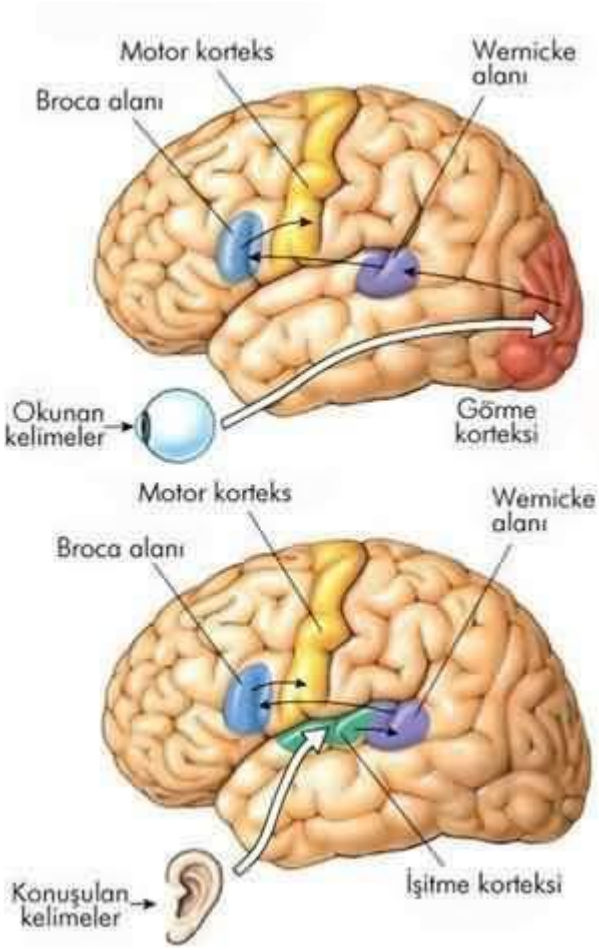

Bu zorunlu tatmin arayışı insanlık tarihinde bilinçli olarak yönlendirildiğinde özetle bilim, sanat, din ve kültür dediğimiz yaratıcı ve anlamlı alanlar olarak tezahür ederken, bilinçsizce gerçekleşmesi ise malayaniyi doğurmuştur.

Peki, insanoğlunun çoğunluğu merak duygusunu neden **ağırlıklı olarak** yaratıcı alanlara çevirmek yerine basit olana çeviriyor?

Bilgi çağı insanı olarak övündüğümüz 21. yüzyılda, bir kişi mesela neden başkalarına yararı olmayan gün içi faaliyetlerini sosyal iletişim ağlarında paylaşma isteği duyar veya aynı/daha fazla ölçüde başkalarının kendisine yaramayacak paylaşımlarını takip ederek zaman israfı yapar? Neden magazin programları, başkalarının hayatlarını anlatan diziler bu derece popüler? Örneklerin sayısı uzatılabilir...

Kişi bu mantıksızlığın farkında olsa dahi doğası gereği daha güçlü olan **dürtüler genel olarak mantıksal düşünmenin önüne geçer** ve rahatlamak için bu eylemlere devam edilir.

Merakın çoğunlukla/kolayca malayaniye bilinçsizce yönlendirilmesinin nörolojik açıdan

karşılığı; beyinde **az enerji gerektiren** sıradan, komprime bağlantılar kurması, yani psikolojik olarak **kolay ve hızlı bir tatmin aracı olması**! Bu nedenle de insan kendini dedikodudan, aynı mantıkla televizyon başında saatlerce dizi izlemekten bir türlü alamamakta!

Geliştirici olmayan, **kalıbı yoran** ve de **kalbi öldüren** bu aksiyonların tekerrüründe ise ilgili sinirsel bağlantılar güçlenmekle kalmaz, bu bağlantıların zamanla beynin derinliklerine doğru sinmesiyle kalıplaşmasına da neden olur. Demek istediğim, bu fiillerin kişi tarafından içselleştirileceği! Ve artık toplum nezdinde bile normal kabul edileceği!

Bu adaptasyon *(örneğin dedikodu yapmanın "normal bir durum" olarak addedilmesi)* sonucu, o beyinde girift düşünce patika ve yollarının kurulması da haliyle güçlükle gerçekleşen bir sürece dönüşür. Bunun hayatımızdaki göstergesi tefekküre niyetlendiğimizde beynin tembellik göstermesi ve hemencecik **düşünmekten yorulmamız** değil midir?

Kişisel bilinçdışımızın **bu hali reddederek** yorgun düşmesi normal, çünkü **fikirdeki yoğunluk** beraberinde **yüksek enerji** gerektirir. Yani düşünme sürecine daha fazla sinir hücresi katılır. Beyin süreçlerinin, yani **kişiliğin** alışık olmadığı bu durumu sürdürmesi de zor olacağından, insanı hâlihazırda daha az maliyetli olan ve **egosal tatmin** yaratan malayaniye yöneltecektir.

Kendindeki ilahi öze inanmış bir zihnin, sahte ve/yani sınırlı egonun **sanal-ard**ındaki özünün sınırsızlığına olan **güvenini, teslimiyetini tesis edebilmesinin** olmazsa olmaz gerekliliklerinden biri malayaniden kaçınmak. Böylece uzun vadede, zihne sınır koyan, aklı bulandıran, gönlü buğulandıran gereksiz düşünceler bilince daha az çıkacağından **insanın psikolojisi de hafifleyecektir**. Kişi rahatladıkça, paralelinde **çapraşık/derinlikli düşünme**nin özgürleşmesine zemin hazırlanır.

Beyinde **ata dini**nden (~genetik program ve çevre şartlanmaları) kalma, **kilitleyici dedi 'kodu'** hack

edildiğinde/haklandığında/hakkından gelindiğinde, âyet (*Mu'minûn-3*) melek (~ilahi güç) olarak tecelli edecektir. Artık tefekkür âyetlerinin kıraatine (~okumasına) rahatlıkla geçilerek **yeni, dönüştürücü 'kod' yazma** vakti geldi demektir!

Yeni tefekkürlerde buluşmak üzere..

Fikre Takılanlar

6 Mayıs 2012

Sonsuzluk Kulesi'ni takip eden bazı okurlardan e-postama çeşitli konularda *(Mucizeler, Duygusallığın yeri, Sabır-Dua-Zikir-Rıza kavramları, Kıyamet süreci, Ölüm ötesi, Cinler, İman)* göndermiş oldukları suallere vermiş olduğum kısa cevaplardan oluşturulmuş bir derleme paylaşımı.. Faydalı olması dileği ile...

Mucizeler gerçekten var mıdır? Yani, örneğin Hz. Şemsin tavana doğru namaz kılması vs. yoksa bunlar da mecaz yollu anlatımlar mı? Sonuçta Allah sistem ve düzeni var diye düşünüyorum, hangi mermer üzerine düşen cam bardağa acır, her olgu da kendini hissettirmez mi?

m **U'C** i **Z** e insanı hakikatine götüren, ilimde **A'C** i **Z** bırakan anlamınadır. Rasûlullah'ın tek mucizesi de Kur'an'dır, kendisidir, ilmidir, ilimdir.

Döneminde, halkın çokça meraklı olduğu **olağanüstü halleri** göstermediği için, bu nasıl bir peygamberdir diye eleştirilmiştir de!.. Vefatından sonra ise, peygamberliği olağanüstü haller göstermekle özdeşleştiren süpermenci zihniyet tarafından kendisi ile ilgili çok sayıda mucize uydurulmuştur.

Şahsen **belirli sınırlar dâhilinde** şu anki bilim/bilgi seviyemize göre normalüstü gözüken durumlar kişilerden hâsıl olabilir; fakat tavana doğru namaz kılmak, ayı ikiye bölmek tarzındaki anlatımların sembolik anlatımlar veya uydurma olduklarını düşünüyorum ve beni hakikatimle alakalı olarak motive edemedikleri içinde ilgilenmiyorum açıkçası.

Sistemde hep deniyor ya duygusallığa yer yoktur. Nedir bu tam anlamı ile? Mesela benim ruh halim çok feci bir duygusallık içeriyor. Eski anılar

yardıma muhtaç birilerini görünce kendimden geçercesine üzülüyorum. Bu da rasyonel karar almamı engelliyor belki de ama sonuçta bunu sorgulamıyorum. Gerçekten nedir bu duygusallık. Duygu elbette olacak ama.

Sistemde duygusallığın olmaması ayrı, bizim duygusallığımız ayrı konular. Duygusal olmayan insan bu yola zaten giremez. Duygusallık, hakikati **hissetme potansiyelinin göstergesi**dir.

Fakat ilim alındıktan ve oturmaya başladıktan sonra duygularımızın aklın kontrolünde, mantığımızı örtmeyecek şekilde **seyr**edilmesi gerekir.

Rasûlullah, kızı öldükten sonra 3 gün yas tutmuştur? Demek ki bu kadarına izin verilmiş.

Sabır her şeye katlanmak mıdır? Yoksa gereği gibi yaşayıp ona göre önlemlerini almak mıdır? Sabır ve şükür birbirini tamamlayan şeyler ise şükür ettiğimiz şey hep olumlu şeylerde olduğu gibi olumsuz şeylerde de olmalı diye düşünüyorum.

Katlanmak anlamına gelen sabır günümüzde Türkçeye girmiş versiyonudur, fakat Kur'an'da **azmetmek** anlamına kullanılmaktadır.

Egom, karşısındakilerinin hakîkatini göremez; ona ve eylemlerine "katlanır" durur, kârı vardır, feda-kârlık yapar. Allah'ın Velîsi olduğu mahâl, "karşı-lar" görmez, her karış Hak'tır onun (Gönül) gözünde ve "Sabreder" Hak'tan gelenlere.. Sabretmekse, katlanmak değil, **Hakk'ın fiillerini yerli yerince görüp gayret etmektir** ki bunu da ancak haline şükreden insanlar yapabilir.

Kur'anda hep kıyamet gününden, hesaptan bahsediyor. Bunu neden peki mecazlarla iletmiş. Kıyam -et hâlbuki bir anın sonrası değil mi? Yapan, eden O ise iyi-kötü, ödül-ceza diye bir şey de olmamalı aslında, daha doğrusu karşılık olarak karşımıza çıkıyor diye düşünüyorum.

Kıyamet günü değil de, kıyamet süreci diyelim. YEVM kelimesi SÜREÇ, PERİYOT anlamına da gelir. Kıyamet de Hakikate DİRİLİŞ demektir.

Şu halde, **Hakikate Diriliş süreci**nden bahsetmektedir Kur'an. Ve bu süreçteki hesap da gene ayetin ifadesi ile **kişinin nefsini tanıması** ile **nefsi tarafından** yapılmaktadır. Bu yolculuğun **kelimelerle iletişim kuran bilincimize** mecazlarla anlatılma nedeni, **bilinçaltı** ve derin, **evrensel alt bilincimiz**in **hal dili** olmasından kaynaklanıyor. Yani **ruhun ve nefsin dili** gündelik dildeki en yakın karşılık gelen/izdüşüm kelimelere tercüme ediliyor.

Duada tam olarak anlayacağımız şey nedir? DUA senin halin ise dille istemek yâda şu ayeti 40 kere 50 kere tekrarlamanın faydası ne? Bir de zikir de anlamını bilmediğimiz sözcüklerin tekrarının faydası nedir? Bu konu da ki yorumunuzu merak ediyorum.

Rasûlun sünnetinden, dualarımızda kalıplaşmış cümleleri tekrar etmekten ziyade, içimizden geldiği gibi samimiyetle Allah ile sohbet etmeyi anlıyorum.

Duanın da katmanları var.

Birincisi, dil ile ettiğimiz **niyazlar** (**güçsüz bir bilinç düzeyi**), ve paralelinde ikincisi, bilinçaltımızdaki şebekelerin tümel yayını, beddua da olabilir. (bilinç güçsüz olunca, **güçlü bilinçaltı düzeyi**)

Üçüncüsü ve Kur'an'da da DUA-ÇAĞRI olarak değerli gösterilen, bilinçaltını Hakikat bilgisine göre uyarlayıp-temizleyip, kontrol eder hale geldikten sonraki **evrensel alt beyin** düzeyinden Bilinç seviyesine yayılan hâl **("bilinçaltı" "evrensel alt beyin"den gelen yayına şeffaflaştığından "bilinç" ÇAĞRISI artık güçlüdür).**

Kalıp olmayan **samimi duaların** tekrar edilmesinin faydası şu: Her ne kadar güçsüz olsa da tekrar tekrar edilmesi beyni-bilinçaltını dua

edilen konuda/yönde **geri-besleyerek programlayacak** ve kişinin nihai halini de değiştirecektir.

Zikir ile ilgili olarak da düşüncelerim...

Kişide TEFEKKÜR (Varlık üzerinde derinlemesine düşünüp birtakım hissiyatları şuurunda yaşamadan) olmadan yapılan kelime tekrarları -bu kelimeler, kalıplar Kur'an'dan da olsa (Allah, Rahman vs. veya Arapça dualar, âyetler)- bir ANLAMa sahip olmadıklarından (yâni **bu kelimeleri tekrar eden bilinç tarafından bunlara bir anlam yüklenmediğinden**) **MANTRA** olarak kalacaktır. **Hatta** Mantra gibi fayda verebilmesi için -anlamı bilinmese de- yapılan kelime tekrarlarında **zihnin farklı, gündelik düşüncelere sürüklenmemesi** gerekir.

Zihnin tek bir kelimeye odaklanmasıyla, dış dünyadan beyne giren veri akışı asgariye indirgenerek zihnin daha sakin bir seviyeye çıkartılması mümkündür (meditasyon ve türevlerinin genel mantığı budur). Zihin, dış dünyanın gürültüsünden uzaklaştıkça beynimizde saklı belli belirsiz duygular, düşünceler hızlı bir şekilde zihinden gelip geçmeye başlar, zihne çıkar ve su yüzeyine çıkan baloncuklar gibi patlar gider. Mantraların faydası budur. Bu tekniğe devam edildikçe, her ne kadar kişi daha sakin bir zihinle yaşamını sürdürüyor ve daha derin zihin seviyelerine ulaşıyor olsa da –"Mutlak Varlığın indindeki hiçliğin" itirafını beyan eden **korunma duası** yapılmadan/yaşanmadan- "**egonun ruhsal açıdan kendini beğenerek şişmesi**" gibi cinnî bir duygunun zihne yerleşme tehlikesi her zaman vardır.

Daha detaylı olarak Beyin ve Zikir ve Hissettiren Zikir yazılarıyla paylaşmıştım.

Birçok kişi görüyorum çevremde oruçlu, namazlı; ama hep yapılanlar ölünce rahat etmek için gibi. Oysa burada Allah rızası ne oluyor? Bazen kendim birine yardım ediyorum, sonra huzurlu oluyorum, acaba yardımı huzurlu olmak için mi yapıyorum diyorum ve kendime kızıyorum.

Bir eylemin Allah rızası için yapılması, **hiç bir karşılık beklemeden**, içten gelecek şekilde yapmak demektir. **İçten gelmesi, huzur vermesi** zaten bizde **rızanın açığa çıkışı**nın göstergesidir. Her türlü bekleyiş (Allah'tan bile olsa) tanrısallığa, menfaate dönüştürebilir olayı. Bize düşen **teslimiyettir, O nasıl dilerse öyle karşılık verir.**

İnsan kendi nefsini daha iyi bilir.. **Huzur bulmak için yapılan amel huzuru kaybettirir zamanla**.. İçinde menfaat/amaç olduğu için... Ama hakikaten içinizden gelerek yapıyorsanız ÜRÜN olarak OTOMATİKMAN HUZUR çıkar :)

Cin denilen yapı gerçekten bizim dışımızda olan bir yapısal canlı varlık mıdır? Örneğin kedi köpek gibi bu dünya gözü ile algıladığımız gibi. Yoksa beynimizin içinde olan bir boyut mudur?

Cinlerin insan beynindeki bilinçdışı/bilinçaltı yani **saklı kişilikler** olduğunu, bizden ayrı varlıklar olmadıklarını düşünüyorum. Cin konusu ile ilgili olarak düşüncelerimi Güncellenmesi gereken Cin anlayışı ve Süleymanın cinleri isimli iki yazımla paylaşmıştım.

Neden bizler hep ölüm ötesine merak duyuyoruz. Hep kendimizi bu beden olarak kabul etmemizden mi kaynaklanıyor? Bazen kendime kızıyorum. Ölüm ötesini düşünmek egoma hizmet mi diye. Ama düşünmeyince de vurdumduymaz mı oluyorum diye.

Ölüm ötesi merakının, daha doğrusu sınırsızlık-ebediyen yaşama isteğinin temelleri **öz-varlığımızın** BAKİ oluşundan kaynaklanıyor. Özün bekası, ego sahibi bizlerde de sonsuza dek yaşama isteği **içgüdüsünü** farklı farklı davranışlarla doğuruyor.

Bâki olan, Rabbin Sûretidir/Yüzüdür *(Rahman-27)*.

Sûretten kopup gelen, fâni *(Rahman-26)* adını alan "birim" de, hep Bâki olmak ister, Sîreti gereği!.

“Bu Yüz”dendir Âhiret inancı... Toprağa karışıp gitmek yerine, algılamak ister ebeden, âlemi.

“O Sûret”tendir Gizil/Gizli Arayışı... Dalıp gitse de mâsivâ ru’yaya, çalmak da ister nâdiren, Gönül kapısını. Hayatını/neslini sonsuza dek idâme ettirme içgüdüsü vardır hep, Bekâ adına...

Zâten o yüzden değil mi, meyledişi Fâni olana?

Çünkü bakmak ister tenselliğin/cinselliğin tadına!.. (Bir Aşk Hikayesi...)

Rasûlullah’ın sünnetine göre tümden ahirete de tümden dünyaya da rağbet etmek **dengeyi bozmak** olacaktır ve bu egoya hizmet anlamına gelir.

Dünyaya meylin dengenin ötesinde artışı **bedensel zevkleri** ön plana çıkartarak egoya hizmet ederken,

Ahirete meylin dengenin ötesinde artışı **ruhsal zevkleri** ön plana çıkartarak egoya hizmet eder.

Yapan eden O ise. Bize düşen ne? Gerçi ben diye bir şey de yok ama gene de varsak.

Tasavvufla yeni tanışanların çokça içine düştüğü çıkmazlardan biri de “ben var mıyım yok muyumun” anlaşılamaması...

ben yokum ile kastedilen, kendini belirli vasıflarla tanımlayan, **“kişilik olan ben”**, egonun sanal/yalan bir varlık, bir beyin ürünü olduğudur; ama bizdeki **BEN hissi** TEK olan Varlığa aittir ve **egoyu her an (TEKlik veya ÇOKLUK algısı şeklinde) seyir halindedir.** Dolayısıyla **ben yokum** demekten ziyade **“ben” bağımsız, ayrı bir varlık olarak yokum** demek daha anlaşılır olacaktır.

Bu BEN hissi eğer ego ile birleşir/örtülür ise, kişi kendini cehennemde hisseder, ilahilikten uzak yaşar.

Bu BEN hissi eğer egoyu kontrol eder, **ego ile arasına bir farkındalık mesafesi koyarsa**, onunla özdeşleşmez ise, kişi kendini **kabre** sokar, sonra da cennette hisseder, ilahi olarak yaşar.

Kendini ego olarak hisseden bizlere düşen, beynimize giren bilgilere, bizden çıkan davranışlara dikkat etmek. Bu dikkat **geri besleme mekanizması** ile kendiliğinden BEN ile egonun ayrılmasını sağlayacak ve bizi ilahi alanımıza yakınlaştıracaktır (perdelerin kalkması)..

Ahiret denilen ortam, BEN hissi ile ego arasındaki **farkındalık mesafesidir**. "Ego" ayet gereği zaten dünyada da ahirette de fanidir/yoktur, **şu an dahi böyledir**.

Ahmed Hulusi'nin cin-insan kitabını okuyorum, sanırım ikili bir anlatım söz konusu. Orada cin sanki dışsal bir varlık gibi anlatıyor ama başka eserlerinde cin bir boyutsallık gibi anlatıyor her şey beynimizin içinde değil mi zaten?

AH yıllar önce o dönemin şartları içinde, belki bazı ezberlere dokunmamak için belki biraz da resmin bütününü bizlerin görebilmesini istediği için, Kur'andaki gibi ikili bir dil kullanmış olabilir. Bizleri içselliğe yönlendiren bir insanın bu konuyu da artık **bizim çözmemizi** istemiş olabilir, kim bilir :).

Uğur Koşar adında bir yazar var, diyor ki: O'NUN RÜYASINI BİR KÂBUSA DEĞİL, KENDİ CENNETİNE DÖNÜŞTÜR. Eğer O'nun rüyası ise... Ben neyim? Ne olacağım bu rüya bittiğinde? Ben ne işe yarıyorum? Eğer rüyayı gören zaten ben isem neden bunu bilmiyorum?

Sen, "ben ve O" ayrımıyla yaşadığın için 'ben-sen-o'suz "O" olduğunun farkında olmayan "O"'nun alt boyutlardaki bir algılama durumusun.

Bu hayat sen-O ayrılığının olmadığı durumdaki "O"nun rüyası.

Tekil/AHAD olan "O" algı durumu, "Berkay" adı altında gözüken varlıkta, çokluk algısı içerisinde olduğu için, henüz zahir olmadığından bu rüyanın kendi rüyası olduğunun farkında olmuyor haliyle.

"İnsan beyni geri besleme sistemiyle devamlı gelişim içerisindeyse eğer.. Bir insan, ömrü boyunca cennet ameli işler ve ölümüne bir arşın kala cehenneme gider. Bir insan ömrü boyunca cehennem ameli işler ve ölümüne bir arşın kala cennete gider.. Hadisini nasıl birbiri ile bağdaştırabiliriz"

Bu sorunun tek cevabı ÎMAN'dır (İnanç anlamında değil).

Kişiyi cennete sokacak olan amelleri değil, îmanıdır/emin olma/Varlığa güven duyma melekesidir çünkü.

Kişi bir ömür cennet amelleri olan örneğin bol nafileli namazlar kılsa, ekstralı oruçlar tutsa, trilyonlarca zikir çekse vs.; ama İMAN açığa çıkmamışsa ŞİRK'te olduğu için totalde amelleri BOŞA gidecektir (âyettir).

Amelleri GERİ BESLEME ile en ince oyunları kurgulayan şeytanlığını, egosunu besleyecektir, gizli gizli.

Ben de varım, ben amel ediyorum, ben dinliyorum, ben mânevî olarak yükseliyorum, ben mütevazıyım, bende açığa çıktı vs. yayınını yapıyor ve her an geri besliyor bilinçaltı ben, ben, ben...liği..

Beynin geri besleme mekanizması insanı **sürekli geliştirmez**, sürekli **değiştirir.** Sinir sistemi olan her canlıda (böcek, sürüngen, memeli, insan) bu mekanizma doğal olarak vardır; uhrevî avantajı yoktur, İMANLA avantaj olarak kullanılır.

ÎMAN = EMİN OLMAK, "ben" bağımsız-ayrı bir yapı olarak hiç bir zaman var olmadımı Şuûr'un kaskatı, sert bir şekilde hissetmesidir (İDRAK), ŞİRK'ten kurtulmaktır.

Mekke dönemi bu idrak, bu imanın oturması sürecidir **(Salât)**. Cenneti (huzur boyutunu) kişide açığa çıkaracak ameller bu idrakla beraber kişiye FARZ olur (**Salât'**ın bedensel amellerle **İKAMESİ**, ayağa kaldırılması, derinleştirilmesi, Medîne dönemi).

İsmi üstünde, cennet ameli. Cennet kokusunu alıp ergenliğine girdiğinde bu ameller farz olur sana, otomatik, hissedersin, mürşidin (kim veya ne ise) fısıldar sana.

Cennete İMAN ile girersin; amellerin Cennet katlarında dolaştırır seni.

Cehennemdesin; daha doğmamışsın bile; ama cennet ameli işlemektesin, yararları olabilir; ama ÎMAN olmaz!. Çünkü Şuûr=İdrak=**Melekî** Hissediş doğmamıştır.

Cennettesin; ama cehennem=dünyalık ameller işlemektesin, olur! Çünkü Şuûr kalkanın vardır.

Cennetlik amellerin cehennemlik küçük amellerin silinmesine vesile olur.

Fikre Düşenler

10 Temmuz 2012

Fikre Takılanlar paylaşımının devamı niteliğinde, Sonsuzluk Kulesi'nin yorum bölümlerine çeşitli konularda *(Mürşit-Veli-Takva-Allah'a yakın olma kavramları, reenkarnasyon, kader-irade, sorumluluğumuz, imtihan, cinler, zikir, mecaz-zahir-batın, dünya rüyası vd.)* değerli soruları ile katkıda bulunan kimi okurlara vermiş olduğum **kısa cevaplar**dan oluşturulmuş derleme paylaşımı.. Faydalı olması dileği ile...

Peygamberlerin dualarına Kur'anda yer verilmektedir. Bu dualar insanın bilinci için ne ifade etmektedir? ***Bazı peygamberlerin kavimlerini terk etmeleri, beddua etmeleri*** *gibi* ***bize göre olumsuz durumlardan*** *bahsediliyor. Sizin bakış açınızla bu durum nasıl yorumlanabilir?*

Peygamber duaları, bizlerdeki çeşit çeşit Şuûr (İçsel Farkındalık) hallerinin kelimelere dökülmüş tercümeleridir.

Peygamberlerin kavmini terk etmesi; gelinilen Şuûr boyutunun nefsi dizginleyecek yetkinlikte/yeterlilikte olamamasıdır. Şuûr genişledikçe beraberinde nefsin tehlikeleri de daha incelikli hâle bürünür ve yeni bir Şuûr boyutuna geçilmesi gerekmektedir *(eski kavim helak edilir, yeni bir Rasûl yeni bir kavme gönderilir).*

Kavmin helâkını istemeleri (dua diyelim) ise, kalıplaşmış eylem ve düşüncelerimizin kontrol edilebilmeleri ve **ruhta yok (helâk) olabilmeleri** için **özümüze olan irtibatımızın artırılmasıdır**.

İnsan kendi bilinç seviyesinin derecesini bilebilir mi?

Evet, olgunlaşma süreçlerini geçerken fark edebileceği bir yer olacaktır. Bunu bebekken, kendinizin bebek, karşınızdakinin yetişkin insan olduğunu fark edemezken, büyüyüp akıllandıktan sonra çocuk mu, delikanlı mı yoksa yaşlı mı olduğunuzu bilmenize benzetebiliriz. Bu örnek bahsettiğiniz farkındalığın **dünya yaşamındaki bir misalidir.**

Tefekkür, belli bir disiplin olmadan bu bilinç seviyelerini geçmeyi sağlar mı?

Tefekkür başlı başına disiplin isteyen bir süreçtir ve göklerin krallığına kanat açmanın en hızlı yoludur.

*Velî isminin özel oluşu, **insanın Allah'a yakın olması** gibi bir durumun mümkün olmamasından, **yakınlığın ancak O'ndan olabileceğinden** mi kaynaklanmaktadır? Bunun " Evliyaullah Allah'a yakın olanlar " tabiri İnsanlar arasındaki derecelendirmeden dolayı mı bu şekilde ifade edilmiştir? Yani birincisi insanın kendi iç âlemi ile diğeri dış dünyası ile mi alakalıdır?*

İnsanın Allah'a yakın, yani derecesinin olması mümkündür ve bu âyetlerden de anlaşılabileceği üzere ancak **iç dünyasına ait takva ile olabilir** (Yunus/62-63). Fakat yakınlık ölçütü olan takvanın salt kişinin dış dünyasına bakılarak anlaşılabilecek (riyakârları düşünelim) bir meziyet olmaması dolayısıyla, **YAKIN OLAN anlamındaki Veli isminin de kullar için kullanılması riyakârlığa, yozlaşmaya, dinsel istismara, kulları PUTlaştırmaya kaymamak için yasaklanmıştır**.

Neden yasak olduğunu ise zaten geçmişten günümüze önlerinde el-pençe durulan putlaştırılmış kişilere, keramet rekorları kıran evliya menkıbelerine bakarak rahatlıkla anlayabiliriz. **Küçük dünyaların büyük Mehdileri, Gavsları ise işin cabası.. Çarpıtılmış, içi boşaltılmış bir kavram (Veli) üzerinden kurulmuş bir balon/hayal dünyası..**

Kısacası **Veli Allah'tır** hükmü koyularak şu amaçlanmıştır: **Kimin Allah'a yakın olduğunu bilemezsiniz; ama TAKVA SAHİBİNE YAKIN OLAN (Takva sahiplerinin Velisi) benim.**

Bir mürşide tabi olmak şart mı, zira bir mürşide tabi olmanın farz olduğu söylenmektedir.

...bazı özellikler vardır ki, sadece ismi Allah olan Varlığa aittir. El-Velî, El-Raşid gibi..

"Sizi iRŞaT etmeye gücüm yoktur" der Rasûl (Cinn-21); ama biz, bizleri değiştirebilecek güçleri olduğuna inandığımız Mürşitlere teslim ederiz irâdelerimizi (mürit oluruz) !.. (Allâh'ın Velisi oldukları)

Dileyen, talep eden kişiyi özümüzdeki El-Reşid manası ile Allah iRŞaT etmektedir. Dışarıda karşımıza çıkan eğitici özne ve nesneler (onları veli edinmeden, onlara kutsiyet vermeden), Allah ve O'nun Rasûl'undeki Risaletine teslimiyet/tabiiyet yolculuğumuzda sadece **bilgilendirici/hissettirici birer vesile olarak kalmalıdır.**

Vesile, aranacak, istenecek olandır; teslim ve tabi olunacak değil.

"...vebtegû ileyhil vesîlete...", ***"...O'na doğru vesileleri arayın/isteyin..."*** *(Mâide-35).*

"...yebteğune ila rabbihimul vesilete eyyuhum akrabu...", ***"...(Rabbine) en yakın olan kimseler (bile) Rablerine vesile ararlar..."*** *(İsra-57).*

Günümüz tarikatlarını neden ***ötekileştirip*** *siyasete bulaşmış, iyi ahlak dernekleri olarak eleştiriyorsunuz?*

Nefsâni olmayan eleştiri Yorumsuz Seyrin bir parçasıdır. Günümüz tarikatlarının -isimlerine takılı kalmadan- eleştirisi, onlara olan sevgisizlikten veya öteki gibi görmekten kaynaklanmıyor. Bu yola girenler, ilk adım olarak kalbinden sevgisizliği ve öteki kavramını atmalıdır. Ama Bilinçaltı arka planına bu idrâkı yerleştirdikten

sonra **Zâhir Dünya'nın hakkını vermek**, kurallarını Şeriat ölçüsünde uygulamak gerekir.

Hz. Âli ötekileştirdiği veya sevgisizliğinden dolayı **kâfir olarak suretleneni** öldürüyor değildi; **nefsinden gelmeyerek** (*fiy Sebîl Allah*) bir fiil gerçekleştiriyordu.

Nefsâni olmayan eleştiri (emmâre) benliğine uyanların yarasına dokunur. Kişi karşıdan yorumsuz seyir içinde gelen cümleyi **kendi gibi benlikli zannettiğinden** de gocunur.

Osho'nun yazılarında reankarnasyon'un var olduğuna dair şeyler okumuşsundur sende. Ama Kur'an'da bu mümkün değildir diyor. Muhtemelen Osho'nun kastettiği Dünya'ya tekrar gelme değil. Bunu açabilir misin bilgin varsa bu konuda?

Bilinç TEK olduğundan ve kimliklerimiz/kişiliklerimiz/egomuz da beynimizin ürünü, birer **algı yanılsaması** olduğundan kimliklerimizin re-enkarnasyonu, yeniden dirilmesi, farklı bir bedene göçmesi gibi bir şey söz konusu değildir.

Reenkarnasyon vak'alarının nedeni; TEK Bilinçteki Tümel bilginin Holografik olarak her yerde ve her zamanda kayıtlı oluşundan, kimi **hassas veya normalden farklı şekilde özelleşmiş beyin bölgelerinin bu kayıtlı bilgiyi algılaması** ve doğal olarak **algılanan bilginin kendisine aitmiş, kendisi yaşamış gibi zannedilmesi** durumudur.

TEK olan bilinç her kimlikten (Koray'dan, Berkay'dan vs.) âlemi, ilmini algılamaktadır ve bütün **bu sonsuz-sınırsız algılama çeşitleri zamansızlıkta aynı anda olmaktadır/olmuştur**. Şu an Berkay ismi ve görüntüsü altında şu satırların yazılışını algılayan TEK BEN-Bilinç, aynı anda örneğin bin yıl önce yaşamış/bin yıl sonra yaşayacak olan herhangi bir algılayıcının derinliğindeki TEK BEN-Bilinçtir. OSHO'nun

zamana tabi zihinlerimizin anlayış seviyesine göre/anlayabilmesi için **re-enkarne oldun** şeklinde hitap ettiği de bizdeki TEK-Ben(e)dir.

Din toplu bilinçaltının eseri olabilir mi? Özgür irade yok ise eğer tanrıya inanıp inanmama seçeneğine bireysel olarak sahip olmak nasıl söz konusu olabilir? Tanrı evrenin toplu bilinçaltı olabilir mi?

Evrensel Bilinç ürünü olan Din, kişiyi toplu ve kişisel bilinçaltından korumak için Evrensel TEK-TÜMEL Bilincin somut bir şekilde yaşanıldığı **Şuûr'un (≈ ahirete bakan Zihinsel yön) Beşeriyeti (≈ dünya hayatına bakan Zihinsel yönü)** tarafından diğer beyinlere, kendilerindeki sonsuz ve sınırsız boyutların varlığını bulabilmelerine (≈ Risâletin kendilerinde de açığa çıkmasına) yardımcı olmak maksadıyla tebliğ edilmiştir/davet edilmiştir.

Tanrı algılayan, algılanan ve tüm algılayıcılardaki algılamanın olduğu dokudur/ortamdır. Tüm bilinçaltı çeşitleri (Evrensel, toplu, insanlık, kişisel vs.) Tek olan Tanrısal varlığın farklı katmanlarındaki bilgi ve algı aşamalarıdır.

Tek olan İrade hangi algı aşamasında olursa olsun **mutlak anlamda** özgür değildir. **Olması gereken oluyordur**. Sonsuz Devinimdeki BÖLÜNEMEZ TEKİL OLUŞ/AKIŞ vardır. Tanrı'nın iradesi ile kastedilen de merkezi, başı-sonu olmayan Evrensel oluşun-akışın kendisidir.

Varlıkta özgür olacak bir ego-merkez yoktur. Ama her algı seviyesinin kendi ortamında izâfî özgürlüğü olabilir ki bu da **ego yanılsamasından kaynaklanmaktadır**. "Seçme özgürlüğü" egonun yanılsama olduğunun fark edil**me**diği ortamlarda pratiklik sağlamak maksadıyla kullanılan bir ifadedir. Hâlbuki egonun bir varlığı olmadığı için ne "seçebilir" ne de "sahip olabilir".

Dikkat edelim, **"ego" kaderi tayin edilmiş bir kukla/robot değildir.** Burada dikkat edilmesi gereken **"ego kendi kaderini çiziyor"** veya **"ego kaderini yaşıyor"**değildir. Egonun gerçek bir varlığı

olmadığı için egonun kaderini çizmesinden bahsedilemez; ama aynı şekilde TEK olan VARLIK'ta öncelik-sonralık olmadığından öncelik boyutundan sonrada olan için yazılmış bir kader de yoktur.

Kaderin anlaşılabilmesi için kişinin **zamansızlığı idrak/ilham etmiş olması** gerekiyor. Yoksa **kaderi haline gelmiş "Tanrısallık (Bana takdir biçen Allah) ve egosallık (takdir biçilen egom) ikilemi** ile kader sırrı anlaşılamaz.

Herşeyin aslında tek olduğunu anlatıyorsunuz, benim merak ettiğim insanın bu durumdaki yükümlülüğü ya da iradesi var mıdır, hayattaki yegâne amaç farkındalık mı olmalıdır, ya da bizim şeytan dediğimiz şey 'tek' ten ayrı mıdır?

Gerçekte kimsenin iradesi yoktur. Fakat bu **ötelerden bir varlığın belirlediği yazgıyı oynamak** anlamına gelmemektedir. Varlık TEK'tir ve TEK, **bizim aracılığımızla İradesini ortaya koymaktadır**. TEK, bizim aracılığımızla derken bile bir ayrım vardır; fakat anlatabilmek için ifadelendirmede **zihin dünyasına** ait kelimeleri kullanmaktayız. Gerçekte, **Şuûrun hissedişinde** ayrım yoktur.

Benzetme yapmak gerekirse, zihnimizde roller vererek oynattırdığımız bir tiyatro sahnesini düşünelim. Rollerini oynayan herkes ayrı ayrı varlıkları varmış gibi görünse de onların her birinin dilemesi gerçekte TEK ZİHNİN dilemesidir. Bizden açığa çıkan her şey Biz-Ben olan TEK'in İradesidir.

Bizler TEK'in özellikleri ile varız. **Bileşimimiz nedeniyle,** "ben" dediğimiz varlıkta açığa çıkan davranışlar, sistemde karşılığını bularak birimin hak ettikleri olarak gene karşısına çıkmaktadır. Bu arada Her şey TEK'te meydana gelmektedir.

Yükümlülüğümüz vardır; ama bu ötelerden verilen bir yükümlülük değil; bizde açığa çıkan veritabanımızdır. Sistemde duygusallığa yer yoktur. Bizler Evren içerisinde meydana geldik. Bir nevi günahkâr (atalarımızdan ve çevremizden aldığımız şartlanmalar)

doğduk. **Tüm bu yönlendirici kollektif/toplu bilinçaltı dokusuna "Şeytan" diyebiliriz**.

Yapmamız gereken de veritabanımıza format atıp onu yeniden kurmak ve güncellemek olacaktır. Buna da farkındalık denilmektedir. **Farkındalığın getirisi ise İmtihandır**. Gene benzer şekilde imtihanı bize kimse yapmamaktadır. **Sistem gereği veritabanımızın karşılığı olarak karşımıza çıkan olaylar bizim imtihanımız olmaktadır**.

"Zihnin en derinlerinde saklı kalmış cinler dâhi Süleymanca kontrol edilebilmekte ve "karıncanın sesini" *duyabilme olarak sembolleşmektedir." demişsiniz bir yazınızda. Ben bu konuda insan beyninin yaydığı enerji ile hayvanlarla konuşabilme ve onları yönlendirebilme imkânını barındırdığını düşünüyorum. Her türün kendine has dili var zira. Ama varlık tek... Olağanüstü bir simyanın kapısı bu bilgi aynı zamanda... Bilmiyorum siz ne dersiniz?*

Diğer paylaşımlarıma da bakma fırsatınız oldu mu bilmiyorum; ama düşüncem Kur'an'ın risâlet âyetlerinin **tüm boyutlarıyla İnsanın özetini** verdiği yönündedir. Dolayısıyla **kıssalar İnsan'ın çeşitli ego-ötesi, aşkın boyutlarının hâl dilidir.**

Hayvanların hâl dilini çözme ve onlarla iletişime geçme elbette gerçekleşebilir; fakat âyetlerin, âyetlerdeki sembollerin karşılıklarının, **"Her ne ararsan Kendin'de ara"** anahtarı gereği **İnsan'da bulunması gerektiğini** ve **İnsan'da olana işâret ettiklerini,** *Karınca ile konuşma, taştan deve çıkartma* gibi anlatımların sembolik olarak algılanıp, olduğu gibi alınmaması gerektiğini düşünüyorum.

Resulullah sav. efendimizin bir cini yakalayıp sonradan serbest bırakması ve şeytanın bir insan suretinde efendimizin yanına gelip sorulan sorulara cevap vermesi hadislerini ***Güncellenmesi gereken Cin anlayışı*** *yazınız ışığında nasıl değerlendirirsiniz?*

Giriş kısmını Sevgili Ahmed Baki'nin bir yazısında da belirttiği üzere şu şekilde açalım..

"Dile gelenleri, bir gerçeği açıklayan "kesitsel veriler" olarak kabul edebilmek... Anlatımda kullanılanları, birebir nesneler olarak değil, sadece açıklandıkları günün ve ortamın koşullarında dile gelen "kelimeler", gösterilebilen "nesneler", işaret edilebilen "semboller", anlamaya yaklaştıran "benzetmeler" olarak kabul edebilmek... Kastedilenlerin, kelimelerin karşılığı olan birebir "nesneler" değil, onların misal olarak anımsatılması suretiyle okuyan bilince kazandırılmaya çalışılan bir "hissetme, düşünme ve değerlendirme sistemi" olduğunu kabul edebilmek...

Gerek Kur'an ve gerekse Hadislerde anlatılan olayları, kelimelere takılmayıp, somut ve birebir olarak kabullenmenin ötesinde, bunların birer işaret olduğunu, benzetmeler olduğunu kabul ediyor ve bu düşünceden yola çıkıyor muyuz? İlk farkedilmesi gereken nokta bu!

Allah Rasûl'unun cini yakalayıp sonra salıvermesi, kendindeki Cinleri (bilinçaltı etkileri) kontrol edebilen Süleyman Şuûr boyutunun bir göstergesidir anlayışıma göre.

Bilinçleri arınmış olsa da, kâmil insanlar da, atalarından aldıkları genler doğrultusunda bedene-zihne-dünya yaşamına yönelik davranış kalıpları, içgüdü, dürtü vs. oluşturacak bir bilinçaltına sahiptirler. Bizlerden farkları ise bilinçaltlarının kontrolünde olmayıp, **kendileri bilinçaltlarının gizli isteklerinin dâhi farkında olup** Şuûrları ile davranışlarını, içgüdülerini, dürtülerini kontrol edebilmeleri, kendilerine hâkim olabilmeleridir.

Şirk halinin hiç kalkmayacağı hatta şahid olmada dahi şirk olduğu bilirkişilerce söylendiği söyleniyor?

(Gizli) Şirk içerisinde olmak şu an için bizi endişeye düşürecek bir mesele olmamalı. **Kul, kulluğunu hissettiği müddetçe (gizli) şirk içindedir.**

Tavsiyem… Kendimizi tanıma sürecimize yoğunlaşmamız. Şahitlik bu sürecin sonunda (Rabbe ârif olma) sizde yaşanacak olan hâlin adıdır.

Allah'ın esmalarını zikrederken o esmaya yönelik düşünmek, örneğin vedud ismini zikrediyorsunuz, Allah'ın sevgi ile alakalı bir ismidir o ismi zikrederken sevdiklerinizi ve derin bir aşkın nasıl bir şey olduğunu da düşünürseniz belki sadece düşünmekten çok daha hızlı ilerletebilir çünkü kelimeler de enerji taşırlar diğer herşey gibi ve belki bu kelimeler gerçekten ***kozmik planda kodlanmış*** *da olabilir.*

Beyin ve Zikir paylaşımında da anlatmaya çalıştığım gibi Allah isimlerinin **telaffuzlarını** tekrar etmemiz ne âyetlerle ne de hadislerde bizlerden istenmektedir. Eğer âyet ve hâdislerde bir konuda işârette bulunulmamışsa bu durumun Sistemde yerinin olmadığını gösterir.

Bizlerden istenen mânâdır. **Mâneviyat/Ruhsallık, düşünce ve davranışlarda mânâyı yaşamaktır, madde dünyaya âit kelime telaffuzları ise materyalizmdir, madde de kalmaktır.**

Elbette herkes istediğine **belkilerle** inanabilir; ama önemli olan **inanılanın Sistemde yeri olup olmadığıdır.** Çünkü en güzel örnek Rasûllullah'tır ve Sistemi en iyi anlamış ve açıklamış Beyin de O boyuttur. Gösterdiklerinin haricindeki dînî ekstralar faydasız olup zaman kaybıdır kanaatimce.

Zikir konulu paylaşımların özeti şu idi (detayları yazılarda): **Kelimeler tek başlarına enerji taşımazlar. Onlara enerjiyi kodlayan kişinin o kelimeye yüklediği mânâ, düşünce ve davranışlarıdır.**

Farklı yaklaşımlarınız dikkat çekiyor, tefekkür kısmını iyi yapıyorsunuz anlaşılan, emeğiniz için teşekkür ederim. Bu tefekkürler esnasında olayların, ***ayetlerin batınına inerken zahirini ihmal ediyorsunuz*** *gibime geliyor. Elbette güneşin cehennem oluşu veya olmayışı bir iman meselesi değildir, düşünen insanların yorumlamalarıyla alakalıdır, fakat gördüğüm kadarıyla* ***bu olayı da tamamen içsel bir deneyime bağlamışsınız****. Evet,*

herşey içimizde mevcuttur ve içimizde biter belki de, ama dışta da "var" olduğunu unutmamalıyız bence, teşekkürler…

Zâhir, hakîkat katrelerinin algı alanımıza düşüp Şuûr'da seyredilmesi (≈ kişinin bilinçaltının parçası olması); Bâtın algı alanımıza o hakîkatin düşmeyen derinlikleridir. "Var" varsayılan "dışarısı" ise "Mecâz"dır, Mecâz âlemidir. Ego'nun yaşamı "mecâzdır" ve hakîkati olarak, hakîkaten yaratılması gerekmektedir (bi-izni-hi).

Kişinin kendisinde, mecâzın işâret ettiği hakîkatin Zâhir olması için kullanılabilecek ve (perde olmaması için) terk edilmesi gereken bir "araçtır" Mecâz (âlemi).

Ben cinleri ve insanlari ancak bana kulluk etsinler *diye yarattim buyuruyor Allahu Teâla, siz ise yazılarınızın birinde* ***insan ile ilgilenen yok evrim insana kadar başıboş gelişti*** *gibi ifadeler ediyorsunuz, ya ben yanlış anladim ya da siz bu konu hakkında cok yanlış düşünüyorsunuz.*

İnsan sistem içinde meydana gelmiştir. İnsanla (özel olarak) ilgilenen bir Tanrı yoktur! cümlesini kullanmıştım. 2 ayağı üzerinde yürüyen, gelişmiş bir hayvan türü olarak İnsan ile ilgilenen yoktur; ama **Halife Hz. İNSAN ilahi muhatap alanında**dır.

TEK O kavramına dünyadaki öğrenme süreci bitmeden kavuşmayı isteyenler; o zaman kimden ne öğrenecekler merak ediyorum?

Mürşid olan Allah'a yol göstermesi için samimi bir şekilde dua eden beyin, muhakkak karşısında **Allah'ın mürşitliğinin zuhurunu** görecektir.

Rüya görürken nasıl anlamıyoruz o anda rüyada olduğumuzu? Düşünüyorum da o anda mesela ben uyanmasam orayı gerçek bilip orada yaşayacağım. Burada da belki rüyadayım, ama burası daha gerçek gibi geliyor, rüyamda konuştuklarım o anda var gibiler ben gitsem onlara bu rüya siz yoksunuz desem gülerler belki. Şimdi burda aynı şeyi size söylesem?

Aynısını bize de söyleyebilmen için **gerçek dünyaya=ahirete** en azından bir kere uyanmış olman gerekiyor. **Ahireti hisseti/yaşadı** isen, **buranın rüya olduğunu yakînen fark etmiş/tatmış olacaksın**. Bu tadış sıklaşıp beyin yapılanmanı yeniden dizayn edip kurarsa o zaman bu dünya hayatının bir rüya gibi olduğu Şuûru sende tam oturmuş olacaktır. **Tefekkürle Hiçliğe yaklaştıkça ahiret ortaya çıkar**.

Peki, sende bu anlattığın uyanış gerçekleşti mi? Eğer öyle ise neden bu site? Yani sana göre rüyanda olan bizlerle neden paylaşıyorsun bunları? Ya da burası ortak buluştuğumuz bir yer mi? Ben sana sen benim rüyamdasın dersem sende bana aynısını söylersen bu işin içinden nasıl çıkarız? :)

"sen" veya "ben" birer **algılama odağıdır**. TEK olan BEN kendini "sen" ve "ben" şeklinde **ego filtresiyle/bilinçsizliği** ile algıladığı için bu dünya hayatı gerçek olarak algılanır. **Dünya rüyasını/dünyanın bir rüya olduğunu gören/görecek olan "sen" veya "ben" değil**; bir algı merkezi olarak belirmiş olan sende/bende "ego-ben" siz, filtresiz algılamayı tadacak olan TEK Bilinçtir. **Her birimdeki her türlü duygu ve düşüncelerinin berisindeki BEN hissi aynı, Tek, Kozmik BEN'dir** ve bu yüzden "ego" ların ortak bir buluşma yeri/algılama tipi olarak dünya hayatı vardır.

ego-benliğimizde kaldığımız müddetçe buranın bir rüya olduğu asla tadılmaz, işin felsefesi yapılabilir ve bu işin içinden nasıl çıkacağız gibi paradoks bir soru çıkar karşımıza doğal olarak :) Bu işin içinden çıkmanın yolu **egoyu aşmak** ve gerçekte **her birimin ayrı ayrı rüyalarının olmadığını**, **tek bir rüyanın olduğunu**, TEK'in kendi olarak=Şuûr'da yaşamakla mümkün ancak ;)

Bu site niye var? :) (TEK olan BEN'in) Madde beden algısı (beşeriyet) devam ediyor. Acıktığında yemek yiyor, mesleğini icra ediyor, gülüyor, oynuyor, etki-tepki, arz-talep...

Abdulkadir Geylani Hz'lerinin eseri var biliyorsunuz muhakkak Gavsiye adında. Orada Rabbi ile konuşuyor. Ben daha konuşamadım henüz. Sizler konuştunuz mu?

***"ve la tecessesu ... ba'dukum ba'da"**, araştırmayın/merak etmeyin ... birbirinizin durumlarını/hâllerini/mahremiyetini.*

Başkalarının özel hâllerini/mahremini bilmenin kişiye bir faydası yoktur, **şeytanın "kıyas" yaptırmasından başka!..**

Hakîkat'te/hakîkatinde, **"başkası" hakkında konuşmak/düşünmek** bile dedikodudur.

Safiyane soruşunuz bu işin şeriat düzeyi açısından gözüken tarafıdır. Ama bunun da ötesinde **tarikat (kişisel veritabanımızın Evrensel veritabanının yayınına açılması için düzenlenmesi) ve marifet (algılaması Evrensel veritabanından aldığı yayına göre olan)** bakış açısıyla yaşanılacaksa (ki düşünce ve eylemlerimizin bilinçaltında saklanmış olan asıl nedenleri gözükür) düşünce ve yaşayış dünyamıza daha da dikkat edilmesi gerekir/gerekecektir. Bulunulan Şuûr durumuna göre (şeriattaki) Mübahlar bile (tarikat/marifette) mekrûh/günaha dönüşür.

"Rabbi ile konuşmak" şeklinde eserlerde mecâzi olarak ifade edilen hâl, kişinin egosundan arındıkça beliren **Evrensel, saf Akıl ile düşünebilir olması**dır, kanaâtimce.

Şunu da paylaşmak istiyorum: Bir insanın bir yerlerden sesler duyması veya görüntüler alması zor bir olay değildir. **Ses ve görüntü en alt boyutun malzemeleridir**. Beyindeki ilgili duyusal korteks bölgelerinin aktive edilmesiyle rahatlıkla ortaya çıkabilirler. Günümüzde bu tipte olan birçok psikolojik vak'a vardır.

Tasavvufla ilgilenen veya bir tarikata mensup kişilerde de bu tip anlatımları çokça duyabilirsiniz. **Marifetmiş gibi anlatılır**; ama aynı kişi dedikodudan kendini alamıyordur.

Zor olan Nefsin Tezkiyesi (arındırılması) dir. Unutulmaması gereken **Hakîkatin, Şuûr'un sûretsiz oluşudur**.

"Ötelerdeki melekler/cinler –varsa eğer- ise ulaşılamaz oldukları için yararsız ve kullanışsızdır." Bu durumda "ötelerdeki insanlar" diye de düşünebiliriz ve ötelerdeki tüm -canlı-cansız- varlıklar...?

Kur'an bizi, İnsan'ı, İnsan'dakini anlatmaktadır. Dolayısıyla dışarıda bir melek veya cin aramamayı ve inanmamayı, dışarılardaki cinlerden korunmak için anlamını dahi bilmediğim duaları okumaktansa, bilinçaltı saklı kişiliklerimin (=cinlerimin) beni kontrol eden durumlarımı düzeltme DUAsını ve hissiyatımda Allah'a yaklaştıracak aracı kuvvelerimi (=meleklerimi) geliştirirebilmeyi (=bizdeki potansiyel Âdem'e secde ettirebilmeyi) tercih etmekte, gerçeğin kendisi olarak görüp Somut bulmaktayım.

Cinleri tanımları, ne oldukları belirsiz ve bilim tarafından kabul görmeyen *aura, kirlian beden* gibi ifâdelerle değil de özetle **her insanın farkında olamadığı alt benlikleri**olarak görmekteyim.

Bilinçaltımız dalga yapılıdır. Bu dalga **kuantum olasılık dalgasıdır**. Bu dalga=enerji yapıya geçmişte En-Nâr denilmiştir.

İnsanların her iki elinin avuçları içinde Arapça 81 ve 18 rakamları vardır bunların toplamı 99 yapar, Allah insanı iki eliyle yarattığını belirtmektedir ve biz dua ederken her iki elimizi açıp Allahtan 99 isimliyle isteriz. Bunlar holagrafik kayıtlar mıdır?

Kur'an ve Hadîslerde geçen 7, 50, 70, 100, 700, 1000, 50 bin, "1000'den 50 eksik", "100'den 1 eksik" ifâdelerinin günlük kullanımlarındaki bildiğimiz sayısal değerlerin bizzat kendilerinin olmadığını, Cennet şarabının bildiğimiz şarap olmaması gibi bu sayısal değerlerin de dünyamızdan yapılmış birer sembol olduklarını düşünmekteyim.

Örneğin birçok dilde **“tam, kusursuz, eksiksiz, dengeli”** anlamına gelmekte olan **“yüzde yüz”** ifâdesi vardır. Yâni **“yüz” kelimesi böyle bir “mükemmelliğe” işâret etmektedir**. Dolayısıyla Varlık bütün boyutları ile “yüz” sayısı ile ifâde edilebilir. 100'deki “1" bu varlığın Zât’ına, “100'den 1 eksik” ise bu Varlığın sonsuz sayıdaki **“tam, kusursuz, eksiksiz, dengeli”** özelliklerine işâret etmektedir diye algılıyorum. Dolayısıyla Varlığın 99’la sınırlı değil, sonsuz sayıda özelliği vardır. ”

İkinci husus, avuç içlerimizdeki işâretlerin 99'a işâret ettiğini açıkçası zorlama buluyorum. Çünkü bu işâretler farklı anlamlara da çekilebilir. Geçmişte yaşamış tüm insanların ayaları da benzer şekillerdedir. **Rasûlullah’tan önce yaşamış Arap olmayanların avuç içlerinde neden Arapça şekiller olduğu sorulabilir?** Neden Türkçe değil, Arapça kutsal mı? Neden bir tarafta 81 diğerinde 18, neden 72'ye 27 değil şeklinde sorular uzatılabilir.

Gerçek dua *ancak O’nadır; O’ndan başka yalvarıp durdukları ise, onlara hiçbir şeyle icabet etmezler. Onlar ancak* ***ağzına gelsin diye suya doğru iki avucunu açan kimseye benzer*** *ki,* ***su ona gelmez****.* ***Kâfirlerin duası hep bir sapıklık içindedir****. RAD 14*

Yüce Kur’an- Kerime ***bin tane elif eklemesi yapılmıştır*** *demekle ne demek istediniz, yani* ***Kur’anı- kerim değişmiş midir****? Lütfen bu konuyu biraz açıklarasanız memnun olurum zira anlamadım benim bildiğim Kur’anı kerim Yüce Allah(C.C) koruması altında olduğu* ***bir harfinin dahi değişmeyeceği****, belki yazınızı yanlış anladım.*

Kur’an’a değil, mushafa harfler eklenmiştir.

Mushafın, yani yazımın/yazım şeklinin veya âyet sıralamasının değil, **Zikrin korunacağı** bizlere bildirilmektedir. **Zikir ise Mânâdır, Ruhtur. Mâna ise kelimeler uzayının ötesindedir.** Unutmayalım, **Kur’an üzerinde Arapça kelimelerin yazıldığı sayfalar halinde gökten düşmüş/inmiş bir bilgi kaynağı olmadığı** ve **Evrensel Özümüzde SAKLI/KORUNMAKTA** (zikri

koruduk âyeti buraya işâret eder) olduğu için **değiştirilebilme ihtimalinin dışındadır** ve **bu tartışmaların muhatabı değildir**.

Mushaf yazımında değişimlerin meydana gelmesi ise makûldur. Kelimelerin anlamlarını değiştirmeyecek veya kelimelerin anlam zenginliğini/genişliğini koruyacak şekilde mushafta değişikliklere gidilmesi ise müslümanlığın geçirdiği süreç gereği gayet normal.

İlk dönemlerde ayetlerin yazım tipi sadece o dönemin Araplarının kolayca anlayabileceği bir formatta idi. Örneğin, "be" harfi hariç hiç bir harfte noktalama işaretleri yoktu (lütfen alttaki resmi inceleyiniz, hatta günümüz mushafları ile karşılaştırınız), şedde-ötre-cezm, med dediğimiz kavramlar ise çok sonraları eklenmiştir mushafa. Diğer milletlerin de müslümanlığı kabul etmeye başlamaları ile birlikte mushafı okumada ortak ve doğru telaffuzda buluşabilmek, yanlış okuma tiplerini elemek maksadıyla bu tip değişikliklere gidilmiştir.

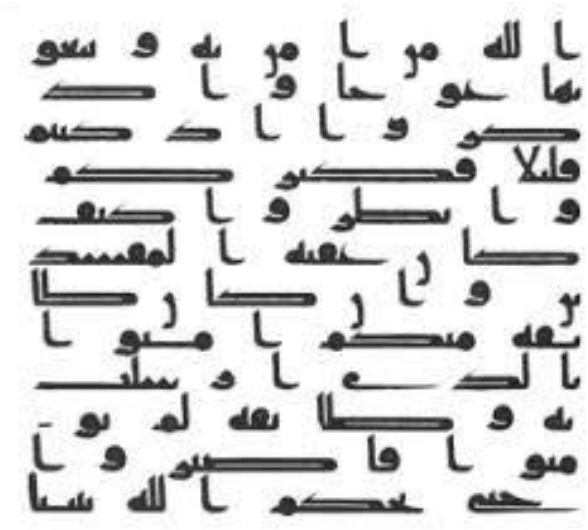

Kısacası, **Kur'an Arapça okunacak şekilde inmiştir**; ama bu değişikliklerle birlikte **Kureyş lehçesine** (Türkçe eserlerin Karadeniz bölgesi ağzı ile yazılmayıp da İstanbul lehçesine döndürülmesi gibi) indirgenmiştir. **Farklı kıraatler/okuma biçimleri ise çelişki veya değişilik ürünü olmayıp anlam zenginliğidir.**

Örneğin;

"Maliki (mim-elif-lam...) yevmid din" okunuşu da (din gününün sahibi) **"Meliki (mim-lam...) yevmid din"** (din gününün meliki) de doğrudur.

Resim: Kûfi harflerle yazılmış Kur'an. Araf suresi, 86 ve 87. ayetler.

Kutuplar, Gavslar, üçler yediler mecazları (bunlarda mı mecaz?) neye işaret etmektedir?

Bu tanımlamalar yaşanılan dönemdeki, beyni ve bilinci en gelişmiş kişileri ifade etmek maksadıyla kullanılır. Ve **bu kişilerin "kimlik müslümanı" olma zorunluluğu da yoktur**.

"Kelimeler dini bir alt yapıyla geliyor olsalar bile, kutsal değildir."

Bu söylediğinizden yola çıkarsak ayetlerin mana itibariyle kutsal, lafız olarak kutsal olmadığını söyleyebilir miyiz?

Hiç bir lafız, hiç bir kelime Zihin dünyasına ait olduğu için kutsal değildir.

Arapça anlamını bilmediğimiz kelimeleri kullanılarak yaptığımız dini ritüeller, zihnimizde istenilen manayı oluşturmasa da faydalı olur mu?

Spor yapmış olursunuz.

İnsanda ulvi duygular uyandıran, hakikate yönelişini sağlayan, düşünüş ya da uygulamalar mana yönü ile belki namaza belki oruca karşılık gelebilir mi?

Namaz, oruç vs. ritüeldir ve **mana oluşması için yapılmaz** bilinenin aksine. Bu ritüeller **idrak edilen, beyinde oturmuş mana veya hakikat hissi sonrasında melekeleri çıkmakta olan beyin/bedenin mi'racı için şekil gibi gözükse** de **maneviyat yüklü eylemlerdir**. Maymun (taklit ehli) veya domuza (bağırsak ehli olarak) dönüştürülmüş kişi istese de namaz kılAmaz, oruç tutamaz; **İnsana FARZ'dır** bunlar. Yani, bahsettiğiniz ulvi duygular hep bu ritüellerin farz olması için gerekli. Yani birbirlerinin yerine koyulan konular değiller.

Büyü- tılsım-muska vs. kültürümüzün bir parçası ve neredeyse tamamı Arapça harfler, ayetler kullanılarak yapılmaktadır. Kutsallığı olmayan bu kelimelerin, anlamı bilinmeyen ayetlerin kullanımı, insanların bunu dini bir kılıf ile meşrulaştırmak istemeleri olabilir mi?

Güzel tespit! :) Büyüyü veya duayı yapan, ileten kelimeler, lafızlar değil, beyindeki güçtür.

Anlamadığım bir nokta var. Kendim için; gerçek benimi değil, sahte olanı asıl kabul ederek bir yanılgı içindeyim diyorum, fakat gündelik hayatta çoğunlukla insanlar sahte benliğini asıl varlığı kabul etmiyor mu? Dolayısıyla kendi iç âlemimde Tek oluşu hissederken, dış âlemimde karşımdaki sahte benlikleri ve bunların otomatik davranışlarını nasıl değerlendirmem gerekir?

Tekin, kendini **bölünmez Tek olarak hissettiği** bir bilinç durumunda **iç ve dış âlem kavramı düşer**, **her şey ve her kes ayrımları kalkar, etiketleri olmayan tek bir şey, bütünlük olur; sahte benlikler erir, görün(e)mez.** Çünkü **o sahte benliklere varlık veren zaten bizim sahte benliğimizdir, sahte benlik varken TEK yoktur, cennette gizlidir**.

İnsanın saflaştıkça kaderini etkilemesinin sınırı var mdır? Eğer insanın kaderini etkilemesi evren için de bu söz konusu mudur?

İnsan arındıkça, takdir eden ve edilen ikiliğinden kurtulur, özünün belirişi (alt boyutun bakış açısıyla) daha "özgür" bir şekilde tecelli eder.

Bir paragrafta şöyle deniyor: "Risalet Türkçe konuşan biri tarafından ayrıntılansa idi acaba 'Allahu Ekber' karşılığı hangi kelimelerle olacaktı? O Türk Resul, 'Tanrı' ve 'Yüce' kelimelerini es geçip acaba halkın bilmediği yeni Türkçe kelimelerle mi ortaya çıkardı? "

Ama böyle bir şey varsayılamaz. Çünkü risalet (kendini en iyi ortaya koyacağına inandığı) Arapça ile ayrıntılanmıştır. İş OLUP bitmiştir. En iyi seçenek bu olmalı idi ki bu seçeneği değerlendirmiştir. Başka bir dil ve resul varsayımı, bunun mümkün görüldüğünü gösterir Kİ mümkün görmekle, başka bir şeyi mümkün gören (makam) ın 'daha mümkünü' yapmadığını iddia etmiş oluruz. Böyle düşünüyorum.

Risalet Arapça ile ayrıntılanmamıştır; Risalet Arap olan bir beyinde tezahür ettiğinden **Arapça olarak dile gelmiştir** o beyin yapılanması tarafından. Arapça sadece bir vasıtadır.

Âyet gereği birçok toplumda Rasul adlı Evrensel kişilikler ortaya çıkmış ve kendi toplumlarının dillerinde insanlara ilahi öğretiyi aktarmış, teklif etmiştir. Arapça, İbranice, Ademce, Nuhça vs.. Türk, Çin, Moğol peygamberlerin çıkmış olma olasılıkları da yüksektir. Ve bu dillerde Mutlak Kudretin adı Allah değildir.

Kur’an’da Çok eşlilik ve Cariye kavramı

26 Şubat 2013

*Çeşitli surelerde geçen “**çok eşlilik**, **cariye**ler ve Resullullah’a sınırsız eş seçme imkânı” tanınması gibi ayetler çok tenkide sebep oluyor. Bu konularda nasıl bir yaklaşım tarzı olmalı, yani Resulullah’ın poligaminin şehvani olarak telakki edilip gelen ayetleri kendi kafasına göre uydurup mü’min kızlara sahip olmayı amaçladığı iddia ediliyor.* ***Poligami ve özellikle cariye konusunda İslam’ın yaklaşım tarzı hakkında*** *ne düşünüyorsun? Dört eşe kadar müsaade ediliyor; ama sınırsız cariye ile münasebet hususu serbest bırakılıyor? Bu konuda yorumunu merak ediyorum.*

Kur’an’da erkeğin kişisel ihtiyaçları doğrultusunda dörde kadar eş alma ruhsatı ve sınırsız sayıda cariyeyle beraber olmaya müsaade bulunmuyor. Rasul’un vefatından sonraki yıllarda, Emevi yönetiminin cahiliye dönemi Arap adetlerinin hortlatmasıyla, Kur’an ayetlerine yüzlerce yıldan beri getirilen Arabesk bakış açısından kaynaklanan yanlış yorumlamalar söz konusu sadece.

Rasul bilinci açığa çıktığında, **onun döneminde çok eşlilik (poligami) ve cariyelik sistemi hâlihazırda vardı** malum. Rasul’e gelen “*bundan sonra senin için [başka] kadın helal olmaz (Ahzab-52)”; “içinizden **eşi olmayanları** nikâhlayın (Nûr-32)” ve “ne kadar hırslansanız da **kadınlar arasında adaletli davranamazsınız**. Öyleyse tamamen birine yönelip de diğerini **boşlukta** bırakmayın (Nisa-129)”* ayetlerinden sonra, zaten eşi olanların, başkalarıyla da nikâhlandırılması yerine,

bekârların evlendirilmesi teşvik edilmiş; zaruri nedenler olmadığı müddetçe poligaminin de **nesilden nesle kaldırılması** hedeflenmiş.

Kadının değerinin, eski katı-ataerkil çağlara göre daha yüksek olduğunu iddia ettiğimiz (!) günümüz koşullarında dahi, erkeklerin *[normalin üzerinde seyreden bir takım açlıklarını/ihtiyaçlarını doyurabilme adına]* keyfince, çok eşliliğine müsaade olduğuna ve uygulanabilirliğine kanıt olarak öne sürülen Nisa suresindeki ilgili ayetlere bakılacak olursa…

Kur'an'da Çok eşlilik?

Dikkatimizi çekecektir: Ayetlerin **odak noktası** bir erkeğin birden fazla kadınla evlenebilme ruhsatı değil, **yetimlerin hukukunun korunması/düzenlenmesi konusu**.

Ey İnsanlar! … (Nisa-1), ***yetimlere mallarını verin****, temiz (helal) olan ile pis (haram) olanı değiştirmeyin,* ***onların mallarını mallarınıza dâhil ederek yemeyin****… (Nisa-2). Ve eğer* ***yetimler[in malları] konusunda uygun davranamamaktan korktu iseniz;*** *o halde gönlünüze hoş gelen* ***o [yetimlerin] kadınlar[ın]dan*** *ikişer ikişer, üçer üçer, dörder dörder nikâhlayın. Bu kez de eğer [kadınlar arasında] adaletli davranamamaktan korktu iseniz, o halde bir kişiyi [nikâhlayın] veyahut da [hâlihazırda] yeminlerinizin sahip ol****duğu*** *ile [kalın] …(Nisa-3). … eğer yetimlerin kendilerinde olgunluk yaşını görürseniz, o taktirde* ***mallarını onlara teslim edin****.*

Savaş durumu veya başka sebeplerle babalarını kaybederek ortada, yetim kalmış çocukların mallarının/miraslarının korunabilmesi için onları gözeten kadınların (anne, teyze vs.) toplum tarafından ikişer, üçer, dörder nikâhlandırılarak yetimlerin **evlatlık konumuna getirilmesinden** bahsediliyor. Yani buradaki mesele, ey erkek mü'minler, bir tek kadın size yetmiyor veya bir tane ile yetinemiyorsanız *(<–"yetinmek" ifadesini kullanan mealciler var ne yazık ki)*, ikinci ile üçüncü ile dördüncü ile nikâhlanın gibi bir emir bulunmamakta.

Sure “ey insanlar” hitabıyla başlayarak **kadın, erkek tüm topluma hitap ediyor** *(Nisa-1)*. Sonrasında ise yetim kalmış çocukların, sahip oldukları malların/mirasın mal hırsı olan kişilerce yenmemesi konusunda mü’minlere uyarı geliyor *(Nisa-2)*. Bir yandan bu görevi yerine getirmeye çalışırken, bu işte tam olarak başarılı olabileceğinizi düşünmüyorsanız, bu çalışmalara ek olarak, yetimlerin üvey evlat kapsamına alınıp/hukukuna dâhil edilip mallarının koruma altına alınabilmesi maksadıyla yetimleri [gözetleyen/kollayan] kadınları, anlaşmış olduğu erkeklerin nikâhlaması emrediliyor. Surenin insanlara hitap ederek başlaması erkek, kadın tüm toplumun bu konuda yardımcı olmaları maksadıyla. Bu kez de, eşler arası adaleti sağlayamamaktan korkuluyorsa o zaman **hâlihazırda nikâhlı/yeminli olduğunuz kişi ile kalın** denilmekte *(Nisa-3)*. Tabi gündem burada bitmiyor ve yetimler buluğa erdiklerinde, mallarının kendilerine teslim edilmeleri de ekleniyor *(Nisa-6)*.

Toparlarsak;

- Öncelikli olarak yetimlerin malları korunacak. Eğer bu hukuka uygun bir şekilde sağlanabiliyorsa bir sonraki nikâhlama seçeneğine gerek kalmayacak.
- Sıkıntı çıkabileceği endişesi var ise; **bekâr veya evli erkekler** güçleri nisbetince bir veya bir kaç yetim annesi nikâhlayacak ve yetimleri hem evladı gibi yetiştirecek, hem de onların mallarını olgunluk çağlarına gelene kadar koruması altında tutup saklayacak.
- Bu durumda da alınan yeni eşler arasında veya eski eş arasında ayet *(Nisa-129)* gereği adaletli davranamama endişesi olanlar var ise, bekâr erkekler sadece tek bir kişiyle nikâhlanacak, evli olanlar ise hâlihazırda nikâhlı oldukları ile kalacaklar ve en azından öncelikli seçenek üzerinden yetimlerin mallarını korumaya yardımcı olacaklar.

Görüleceği üzere, evli erkeklerin -eşlerinin rızası olsa bile- yeni bir eş alma gibi bir duruma ruhsat verilmesi söz konusu değil. Çünkü **evlenilen bayanların hepsi bir yetimi bakmakla mükellef olan bireyler.** Eğer bir ruhsat varsa ve günümüzde de uygulanmak isteniyorsa *[yasalar açısından resmiyette mümkün değil tabi]*, bu bir yetime bakan bayanın nikâhlandırılması şeklinde olmalı.

Ama böyle bir icraata gerek kalmamakta. Çünkü o çağlarda orta doğu toplumlarının da geleneği gereği ticaretle ilgilenmeyen, bağımsız olarak para kazanmayan kadınları Kur'an'ın da deyimiyle titizlikle **gözetmek** (4:34) erkeklere (baba, amca, oğul, koca) düşüyordu. **Farz değil, örfen**.. Bu nedenle de, **bir yetimin korunmasının en iyi yollarından biri, onu ve onu gözeten bayanı maddi olarak da koruyacak olan bir erkek ile sözleştirme (nikâh) hususu** idi. Günümüzde yetimlerin korunması için nikâha artık lüzum olmadığından diğer alternatif yöntemlerin değerlendirilmesi gerekiyor.

*Nikah, amacı illa ki cinsel birliktelikle sonuçlanması gereken bir kavram olmayıp (33:49), kelime anlamıyla da **anlaşma/bağ kurma** demek. Rasulullah'ın birçok bayanla nikâhının, yani karşılıklı antlaşmasının bir nedeni de bu minvalde, kadın müminlere rahat bir şekilde tebliğde bulunabilecek, İslama dayalı yaşam sistemini anlatacak bayanları yetiştirmek maksatlı idi.*

Kur'an'da Cariye Kavramı

Benzer saptırmalardan birisi de **CaRiye** kavramı üzerinde yapılmış. Rasulullah'tan yüzyıllar sonra türetilmiş *Cariye* kelimesi ve tekrardan sınırsız sayıda cariye alma konsepti de Kur'an'da geçmemekte. *"CaRiye"* olarak çevrilen ifadelerin orijinalinde*"ma MeLeKet eYMaN"* ibâresi var.

"eYMaN" kelimesi, "sağ el" anlamına da gelen Arapça'da *"YeMiN"* kelimesinin çoğulu olup, çoğul biçimiyle Kur'an boyunca "yeminler/anlaşmalar" anlamında kullanılmakta *(Nisa-33, Maideh-89; Tevbeh-12; Nahl-91; Bakara-224, 225; Nahl-92, 94; Rum-28; Tahrim-2; Maideh-53; En'am-109).* Bu durumda *"ma MeLeKet eYMaNu küm"*, **"sağ ellerinizin, yeminlerinizin, anlaşmalarınızın sahip olduğu"** anlamına geliyor. Yani, ortada "yemin edilerek" yapılmış olan bir sahiplenme bulunuyor ve dikkat edilirse **"sahiplik" kişilere/kişiye değil de "yeminin kendisine"** yapılarak "yemin" ön planda tutuluyor.

*Araplarda şeref ve asaleti simgeleyen "sağ el", diğer kimi toplumlarda da yemin ederken havaya kaldırılmakta, yemin etmek ile özdeşleştirilen bir **beden dili** hareketidir.*

Kelimesi kelimesine çevirdiğimiz *"ma MeLeKet eYMaN"* ifadesini, daha anlaşılır olması için şöyle açalım: ilgili ayetin bağlamına göre bu ifade cinsiyet ayrımı yapmadan, **yemin edilerek kurulmuş bir nikâh akdine** (> evlilik) de veya **yemin edilerek bir kadın veya erkek ile yapılmış anlaşmaya/sözleşmeye** (> evin içinde çalışan kiralık işçi) de, **yemin edilerek sahip çıkılan kişilere** (> bakımları üstlenilen çocuklar vs.) de işaret edebilmekte. Yani, erkeklerin sınırsız sayıda alabileceği düşünülen ve "Câriye" diye çevrilen, *"ma MeLeKet eYMaN"* ifâdesi kadınlar için de kullanılabilen bir ifade ve özellik. Bu kullanımı Kur'an'dan örnek iki ayet ile de destekleyelim:

*"**Mü'min kadınlara** da söyle: Bakışlarıyla cinsel mesaj vermesinler. Cinsel organlarını korusunlar. Ziynetlerini (cinsel mesaj veren bölgelerini) [kendiliğinden] görünen kısımlar müstesna, belli etmesinler .... kendi kadınları olsa bile;**"yeminlerinin/anlaşmalarının sahip olduğu/çıktığı"** olsa bile **[ma meleket eyman]**(belli etmesinler*) (Nur-31)"

*"**Peygamber'in hanımlarına**; babaları, oğulları, kardeşleri, kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, hizmetindeki kadınlar ve **"yeminlerinin/anlaşmalarının sahip çıktıklarından" [ma meleket eyman]** ötürü hiçbir günah yoktur (Ahzap-55) "*

Diğer ayetlerde erkeklere özgüymüşçesine "Cariye" diye çevrilen *"ma meleket eyman"* kalıbının birçok erkek (!) mealci tarafından kafalarındaki şablona uymadığından bu ayetlerde farklı çevrilmesi de dikkate değer.

*Kimi mealcilerce bazı ayetlerde bu kalıba **"köle"** şeklinde de anlam verilmekte. Fakat bu yanlış bir tanımlama, çünkü "köle" Kur'an'da ayrı kelime (**"abd", "rakabe"**) olarak zaten geçiyor. Ayrıca kölelikte kişinin rızası alınarak, çift taraflı yapılmış yeminli bir anlaşma bulunmadığından"ma meleket eyman" kavramı ile de örtüşmeyecektir.*

Sınırsız sayıda cariye şablonuna uydurulmaya çalışılan ayetlerden bir tanesi de*"Onlar iffetlerini/cinsel bölgelerini eşleri **ve** cariyeleri haricinde korurlar"* şeklinde çevrilen Mu'minun-6 *("vellezîne hum li furûcihim hâfizûn illâ alâ **ezvâc**ihim **ev mâ meleket eymânuhum")*** ayeti.

Bu yanlış meallendirme, ayetteki hitabın sanki sadece erkek müminlere yapıldığı ve meal içine yerleştirilen "ve" bağlacı saptırmasıyla nikâhlı eşlerin yanında sınırı olmayan sayıda cariyeler ile de cinsel ilişkiye girilebileceği hissini veriyor. Şimdi, şu düzeltmeleri yapalım:

- Sure, "ey mümin erkekler" olarak değil de, "ey müminler" şeklinde başlayıp müminlerin özelliklerini sıraladığı için, ayet kadın müminleri de muhatap almakta. Öte yandan bir bayanın sınırsız sayıda cariye ile ilişkiye girmesi söz konusu olamayacağından "cariyeler" şeklindeki çevirinin bir geçerliliği bulunmamakta.
- Arapça'da "birbirinin zıttı çift" anlamına gelen **"zevç"** kelimesi sadece kadın eşi değil, kocayı da kasteder.
- Ayetin orijinalinde geçen **"ev"** bağlacını mealciler, nedense "ve" anlamıyla Türkçeye çeviriyorlar. Oysa Arapça **"ev"**; "veya", "yani", "başka bir deyişle" anlamlarına gelir.
- Yukarıda da ayrıntıladığım şekilde "***mâ meleket eymân"*** da bu ayet bağlamında "**nikâh"** anlamına gelmekte.

Ayeti yeniden meallendirirsek, *"O mümin erkekler ve kadınlar iffetlerini/cinsel bölgelerini eşleri **yani** nikâh ahdi yapmış oldukları haricinde korurlar"* olacak.

Cariye ve Çok eşlilik konularıyla ilgili düşüncelerim kısaca bu şekilde..

Sevgi ve İlimle..

Yanlış Yönde Mistik Sıçramalar

14 Mart 2013

Bilim ve Din & Tasavvuf buluşmasını gerçekleştirmeye çalışmak; Tefekkür malzemesinin artması ve kişisel, ruhsal gelişim açısından önem arz etmekte **yenilenme/Mehdiyet** çağında. Bu motivasyonumuzun, objektifliği, bilimsel açıdan güvenilirliği olan kaynaklarca beslenmesi, yönlendirilmesi de ehemmiyetli haliyle. Özellikle bazı tasavvufi/dini kavramların, konuların; anlaşılmaları zor, eskimiş kelimelerinin günümüz insanının anlayacağı şekilde **yenilenerek açıklanması**; hayal balonunun içinin anlaşılmayan kelimelerle şişirilip bir gün patlamaması, **duyguların değil de aklın tatmin olması** için gerekli bir süreç.

Bu süreçte en önemli hususun, **yenileyici bir bakış açısı** getirilme niyeti varsa, **bu niyetin bedeli** olarak insanlığın ortak aklının ürünü olan bilimini, gene **bilimin kendi kaynaklarından** ve derinlemesine araştırma çabası olduğunu düşünüyorum. Çünkü nasıl ki dini kavramların **yerli yerince** kullanılması gerekiyor ise, bilimsel terimlerin de güvenilir kaynakları kullanarak doğru anlaşılması ve bu minvalde bilim & din birlikteliğinin gerçekleştirilip insanlarla paylaşılması gerekir. Buna dikkat edilmez ise, ortaya ne eski ne de yeni nesil tarafından tanınabilen ve anlamı olmayan ürünlerin çıkma olasılığı yüksek.

Bu konuya değinmemin nedeni son dönemlerde, kimi tasavvuf camiasında "yenilenme" namına **moda** olmaya başlayan ve yanlış bulduğum bir anlatım tarzı... Bilim terminolojisi ile harmanlanan cümleleri kullanarak işin detaylarını bilmeden ve hatta araştırma ihtiyacı hissetmeden "mantıklı" gözüken açıklamalar yapılması. Bu noktada dikkat edilmesi gereken nokta, kişinin kendisine veya karşısındakine **"mantıklı" gelen bir anlatımın her zaman "Bilimsel" ve "Gerçek" olmak zorunda olmadığıdır.**

Belirli bir bilgi birikimine sahip herkes bir konuyu, örneğin kimi çevrelerin de -nedense- sıkça kullandığı *"Kuantum"*, *"kozmik"*, *"manyetik"*, *"enerji"*, *"frekans"*, *"hologram"*, *"dalga"*, *"mutasyon"*, *"foton"*, *"string"* vs. gibi **"bilimsel" kelimeler ile süsleyerek sözde-bilim kokulu** kelimelerle insanları cezbedecek şekilde mantıklı kılarak ikna edebilmekte.

Sözde-bilim *tabiri küçümseme niyetli olmayıp, bilim camiasınca özetle, çürütülebilir/yanlışlanabilir/test edilebilir olmayan, "Bilim" ve "Ön-bilim" kavramlarından ayırmak için yapılmış bir "bilgi tipi" tanımıdır.*

Bu anlatımlarda **doğru bilimsel içerikle birlikte**, doğrulukları henüz ispatlanmamış veya bilim camiasında yaygınlık kazanmamış bilimsel tezlerin ve ne yazık ki özellikle (!) spiritüalist/yeniçağ akımı tarzı verilerin, **bilimsel arenada yeri olmayan** ve **yanlışlıkları kanıtlanmış** veya çürütülebilir olmayan **sahte bilim** ürünü bilgilerin iç içe geçirilmesinden kaynaklanan bilinçsizse yanlış yönlendirilmeler söz konusu. Ve sonucunda da **"yenilenebilme" heyecanıyla** Tasavvufi/dini/mistik bilgi ile karılarak yapılmaya çalışılan iyi niyetli açıklamalar...

Halk indinde ve ya popüler medyada bilimde yeri varmış gibi zannedilen birçok yaygın inanışı bilimsel açıdan kritik eden *Yanlış yönde Kuantum sıçramalar* kitabından esinlenerek, **yanlış yönde Mistik sıçramalar** olarak tanımladığım bu tarzdaki anlatımların neden geçerliliklerinin olmadığını kısaca paylaşmak istiyorum. Popüler kültürde memetik olarak geniş yer bulmuş, yayılmış çok sayıda **sözde-bilim hurafesi** olmasına rağmen, tasavvuf kültürüne dış kaynaklardan sızmaya çalışanlar arasında şu konular öncelikli:

– Arkeolog Alfred Watkins tarafından İngiltere'de **tarihi bir takım patikalar** olarak belirlenen; ama daha sonraki yıllarda John Michell ve diğer başka fantastik, spiritüalist yazarlarca ne hikmetse dünyanın değişik bölgelerinde de bir takım **pozitif enerjilerin** çıktığı şeklinde tornistan edilen **Ley hatları.** Yani yüklenen mana mesnetsiz, tamamen hayal ürünü..

– Aura kavramı ve Aurayı gösterdiğine inanılan **Kirlian fotoğrafçılığı.** "Metal paraların" bile etrafında ışıklı görüntüler verebilmesi, bu tip görüntülerin metafiziksel açıklamalarla yorumlanmasını engelliyor. Oluşan görüntüler, cisimlerin etrafında mikroskobik düzeydeki nemin elektrik deşarjıyla renkli olarak fotoğraf filmine yansımasından ibaret. Kimi migren vakalarında da, hastalar aura tarzı görüntüler görmekte. Beyindeki benzeri bir mekanizma, aura gördüğünü iddia eden kişilerde de çalışıyor olabilir!

– Varlığın madde ve ruh denilen iki ayrı tözden oluştuğuna inanan düalizm akımının öncülerinden Descartes tarafından, ruhun bedenle etkileştiği yer olarak düşünülmüş; daha sonraları yeniçağ *(new age)* akımcıları tarafından -elde hiç bir bilimsel veri olmadan- mistik deneyimlerin tetiklendiği, üçüncü göz olduğuna inanılagelen beyindeki **Epifiz bezi** veya artistik ismiyle *pineal gland*! Bilimin ise epifize bu şekilde yüklediği bir görev yok. İnternette hakkında derlenmiş mistik kurgular ise Yeniçağcıların düşünceleri...

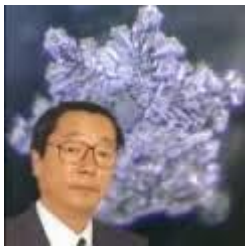

– "Ne halt biliyoruz ki" filmiyle popülerlik kazanan, sonuçlarının doğruluğu başka bilim insanlarınca teyit edilememiş, hatta hatalı bulunmuş olan Masaru Emoto'ya ait **niyetlerimizin su moleküllerini etkilediği** deneyi.

– **Morfik alanlar:** DNA, genetik, epigenetik gibi kavramların bilinmediği dönemlerde ceninin embriyonik gelişimini yönlendirdiği şeklinde savlanmış, görünmez bir alan. Bu hipotez daha sonra telepatik fenomenler için de bir açıklama olarak genişletilmiş, sahibince deneyler de yapılmış; ama diğer bilim insanlarının bulgularıyla uyuşmayınca rafa kaldırılmıştır.

– Astrolojinin çalışma mekanizmasının yanlış yorumlanmasından kaynaklanan, gezegen veya yıldız konumlarının insan düşünce ve davranışlarını yönlendirdiği inancı. Gezegenlerin/yıldızların **gerek çekim kuvveti gerek elektromanyetik kuvvet** anlamda insan üzerinde kayda değer hiçbir etkisi yoktur. Örneğin, bilgisayarımızdan yayılan çekim ve elektromanyetik dalgaların gücü bile gezegenlerinkinden kat kat daha fazladır. Bu nedenle astroloji bilimsel bir niteliğe sahip görünmemektedir. Fakat diğer yandan, gazetelerdeki basit astroloji köşelerinin ötesinde, çıkartılan horoskoplar üzerinde uzmanlarınca belirlikalıpların okunabilmesi de **istatistiksel olarak** doğruluğunu gösteriyor. Eğer bu konuya bilimsel olarak yaklaşılsa ön-bilim kategorisine girmeye hak kazanabilir gelecekte. Fark edebildiğim kadarıyla, **astroloji, göktekilerin zihne etkisini değil, zihinde kayıtlı olanların gökyüzüne yansımasını anlatır, işaretçileri ile...** Mekanizması da **holografik yansıma**dır ki detaylarını başka bir yazıda açmaya çalışacağım.

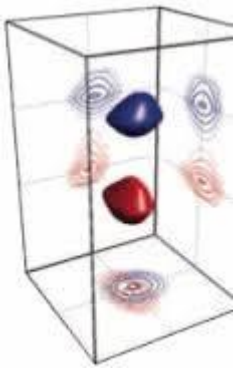

– Çok sarmallı DNA molekülüne sahip üstün/**indigo çocuklar.** Gelmiş geçmiş tüm insanların DNA moleküllerinin çok çok çok küçük bir kısmı 3-4 sarmallı formlara girebiliyor, **o canlıya bir üstünlük kazandırmadan.** Fakat bir takım yeniçağ çocuklarının genomlarının 12 sarmallı olduğu iddiası **tek kelime ile palavradır**.

– Her geçen yıl sıfıra yaklaştığına inanılarak yanlış yorumlanan **Schumann Rezonansı.** Yeryüzü ile atmosferimizdeki iyonosfer tabakası arasında titreşen elektromanyetik alanın rezonansı **hep aynı kalacaktır.**

– **Beyinlerimizin çok küçük yüzdesini kullandığımız** memi. 1960'lı yıllarda ortaya atılmış bir iddia. Sonraki yıllarda**beynimizin tamamını kullandığımız** bilim insanlarınca belirtilmiş olsa da kişisel gelişimciler tarafından hala sıklıkla kullanılılıyor bu eski bilgi.

Bunların yanında dinsel ifadelerin beyindeki/bedendeki özel işlevli bazı bölgelerle özdeşleştirilerek ısrarla yapılan anlatımlar, yazımlar da söz konusu... Kişinin Deccali, şeytanı **amigdala**; İsa'sı, Şuuru **Frontal Korteks**; Mehdisi, melek noktası **Epifiz bezi;** beyindeki şeytanı, yani amigdalayı kontrol eden İblis, yani **bağırsaktaki ikinci beyin**; beyindeki meleği/epifizi kontrol eden Ruh/Mana **kalp nöronları** gibi...

Dileyen, dilediği şekilde anlamlar yükleyip yalnız **kendi cemaati, grubu** içerisinde geçerliliği olan bir jargon üretebilir elbette [-Haşa-Allah kavramını Beyin veya beynin bir bölgesi bile zannedebilir! *(denk geldim)].* Dileyen kişi eşleştirmelerin doğru olup olmamasını da umursamayarak **kendi mahallesindekilerle** de iyi bir şekilde anlaşabilir tabi. Ancak, bilim terminolojisine ait bir kavram sıkça kullanıldığı halde **içeriğinin ne olduğu** tam anlamıyla bilinmiyor ve **güdümlü odaklar**ca değil de, **bilimsel kaynaklardan araştırma gereği** duyulmuyorsa, bu kullanımlarda farklı bir dürtü yatıyor demektir! Hem **ayna nöron**ların aktivitesi ile grup içi etkileşimlerin içselleştirilip yansıtılmasından kaynaklı, hem de putlaştırılmış ve dinde otorite olarak görülenleri **taklit etme!** ***(hemen hemen tüm cemaatlerin sıkıntısı).***

Güzel niyetle yapılan anlatımlara rağmen ne yazık ki, ne bin türlü **çöp bilgiyi** de kendinde barındıran **entelektüel bilgi birikiminin** kaydedildiği **korteks** kişinin İsa'sı, Şuur boyutudur; ne de **duygu repertuarımız amigdala** tek başlarına kişideki Deccal,

Şeytan olarak yorumlanabilir. Çünkü şu an bu satırlarda yazacağım herhangi bir argo, kaba bir cümle dahi **Korteks'te kayıtlı bilgiler ile** olacaktır. O olumsuz cümlelere yükleyeceğim duygunun şiddetini, çıkış tipini ayarlayacak olan da amigdalada bu bilgiye **eşlik edecek** olan kayıtlı **duygusal bağlantı**dır.

Bir kişinin gelişim döneminde, korteks düzeyinde bu kelimelere kızgınlık, öfke, şehvet, mutluluk vb. duygularından hangisi yüklenmişse, amigdala o kayıtlı duyguyu da paralel olarak duygusal hafızaya alacak ve o doğrultuda çalışacaktır. Amigdala olmadan duygularımızı algılayamaz, şiddetini ayarlayamayız.

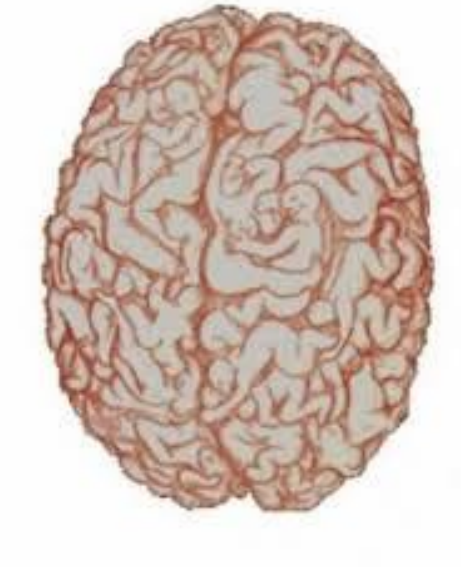

Bir beyindeki amigdala büyükse, yani daha fazla sinir hücresi varsa, sinir düğümleri daha büyük ise, bu duygunun bilinç/korteks düzeyinde kişi tarafından açığa çıkışı **daha kontrollü** olacaktır. **Amigdala hacminin küçük olması psikopatlığa neden olabiliyor iken, büyüklüğü duygusal ve sosyal zekânın gelişkinliğini belirler.** Allah'ın Velisi olduğu bir zât "Allahu Ekber" dediğinde buna eşlik eden ilahi hazzın çıkartılmasına da Amigdalanın katkısı vardır. **Amigdala korkuya da sebep olabilir, sevgiye de. Korteks bölgesinden şuurlu davranış da çıkabilir, şuursuz eylem de!** Yani ne amigdala her zaman olumsuz, ne de korteks her zaman olumlu çalışmaktadır.

Zihin/Beyin sistemi **bütünsel** çalışır. Belirli işlevleri olan organ veya dokuların etkilerinin **toplamı sonucu** olarak **Zihin/Beyin Bütünlüğünde**kişisel Deccaliyet veya Mehdiyet farkındalığı oluşur. Her bir bölgenin totale katkısı vardır. Hatta bu katkı sadece beyinle de sınırlı değildir. Mesela, karaciğerin yanlış çalışması Zihindeki Deccaliyeti, Pankreasın düzgün çalışması da Mehdiyeti besleyebilir. Bilinmelidir ki, kişideki bütün bu deccal, mehdi, isa, şeytan vb.

kavramları **beynin ve bedenin bütüncül/ortak çalışması/çıktısı sonucu oluşan ve her an değişebilecek** potansiyeldeki **Zihin seviyeleri**dir.

Evet, örnekler bu şekilde ve de çoğaltılabilir. Ama bu kadarı yeterli sanırım.

Yeniçağda "Yenilenmek", sözde-bilim kokan kelimeleri muhabbetlerimize bulamaç etmek değildir. "Yenilenmek" ile Tefekkür ehlinin kastettiği; bir kavramı, bir mânâyı karşılayan ezberlenegelmiş kelimenin, moda olan bir kelime/kalıp/form/şekil ile değiştirilmesi ve ezberlenmesi/tekrarlanması da değildir. O kelime katalizörlerinin o kelimeden bağımsız olarak tetikleyeceği sonu gelmez, sönmez yepyeni idrak uzaylarında kanat çırpmak, yeniden ve yeniden enkarne olmaktır. Buna işaret edilmektedir, her daim çağa göre değişen levhalar kullanılarak.

İç dünyasındaki reform/ıslah/mehdiyet hareketine bilimsel verileri de katmak isteyen; kişilere takılı kalmadan, çağın insanlık aklının ürünü olan bilimini, bilimsel mecmualardan takip etmelidir; **kulaktan dolma**, **toplama bilgilerle** hayal dünyasını örmemelidir. Bu durumda gerçeğe ulaşma yolunda da acımasızca herkesin eleştirilmesi, gerçeğe ulaşma açısından **kaynakların bilim literatüründe kabul görüp görülmediğinin sorgulanması** gerekecektir.

El-Âlim olan Allah'tır.

Selam ve Bilim ile.

Evrenin sembol diliyle Habil ve Kabil

11 Mayıs 2013

Âdem ismi ile işaret edilen, kendinde **sınırsız Şuûr platformunu hisseden**, **tadan** kişi **psikolojik olarak dünyaya döndüğünde** kendisinde bundan sonraki süreçte iki hâl (iki Âdem evlâdı – Habil ve Kabil -) hâsıl olur, doğal olarak.

Âdem, Arapça'da "Adem", yani "yokluk" kelimesi ile kelimenin baş tarafına gelen "Elif" harflerinden oluşur. ***Elif****, tasavvufta, ilk, evvel, her şeyin başlangıcı, yani Allah'ı temsil eder.* ***Bu kombinasyonla Âdem, Allah ile var olduğunun bilincinde olan "yokluk"*** *şeklinde de tevil edilebilir. Veled, çoğulu evlad ise,* ***kişiden doğan yeni bilinç halleridir.***

Habil de, Kabil de yaşanır insanda..

Birincisi bu **hâlin devamlılığını** sağlamak amacıyla, samimi bir şekilde, takva sahibi olarak Âlemlerin Rabbine **kurban/yakınlaşma** çalışmaları, ki bu Rabb indinde maKBuL *(kurbanın kabulü)* olandır > Habil ile sembolize edilen..

"kurban", KuRB = ***yakın*** *kelimesi kökünden boğazından kesilecek adak hayvanları değildir Arapça'da.* ***Allah'a yakınlaşma maksatlı bütün eylemlerimiz birer kurbandır.***

İkincisi ise Âdemliği, **sınırsızlıktan tatmanın nefis yönümüze vermiş olduğu, şımartıcı egosal haz**. Çoğunlukla olan da bu durumdur. Günümüzde de tasavvufla, mistisizm ile ilgilenen birçok

insanda manevi duyguların, egosal hazza dönüştürülerek insana vermiş olduğu kibir ve daha da fazlasını kazanma hırsı görülür. > Kabil ile sembolize edilen..

Artık bundan sonrası, **kişideki Habil ile Kabilin mücadelesidir**. Ve çoğunlukla Kabil Habili yani, nefs **Şuûrda yaşanan manevi halleri egosu için kullanır, onlarla yetinir; bizi Allaha yaklaştıracak düşünce ve davranışların pratiğe dökülmesi ikincil plana atılır, önemsenmemeye başlar**. Daha tatlı gelir nefsin şımarıklığı ve **manevi mertebeler** *(Habilin kızkardeşi)* **için olan hırsı** (Kabil'in Habil'i öldürme isteği).

Kabil'imizdeki **'hırs', karganın ba's edilmesi (diriltilmesi/ belirginleşmesi/ somutlaşması)** olarak ayette ifade edilmiştir.

*Carl Jung'un da belirttiği üzere rüyalarımızda da belirli manaları temsilen arada bir gözüken **insanlığın toplu bilinçaltına** ait evrensel arketipler, evrenin sembol dili vardır. Bu binlerce yıllık bilgi birikimini geçmişte tasavvuf ehli de eserlerinde işlemişler. Kur'an'da da evrenin bu sembol dili yer yer kullanılmıştır.*

Karganın toprağı eşeleyerek örnek teşkil etmesi, **Habil'in cesedinin gömülmesi** ise, bizi sınırsız farkındalığa götürecek eylemlerimizin, manevi mertebe kazanma *(Habilin kız kardeşine göz koyma)* hırsı yüzünden beden/zihin toprağında kaybolması/gömülmesi anlamınadır. Sonuç, kişide açığa çıkan pişmanlık..

SubhanAllah

15 Mayıs 2013

SubhanAllah... Mutlak Varlık, ayrıca **varlık vererek** hata ettiğimiz sanal kişilik, kimliklerden beridir! Allah (>**Mutlak sınırsızlık**) âlemlerden (sınırsızlıklardan) ötedir, tenzih edilmiştir.

Allah'ın Gizli Hazinesinden **bilmek** (algılamak) ve **bilinmek** (algılanmak) için açığa çıkan ve "şey" adını alan her bir varlık **ilahi bir öz** taşır, ilah olan Allah gereği.

Ve O, gökte İlâh'tır ve yerde İlâh'tır (Zuhruf-84)

Ama yaratılan hiç bir "şey" ilah değildir, ilah edinilemez.

"İki ilah edinmeyin, O ancak tek bir ilahtır" (Nahl-51)

Allah, ismi Muhammed olan veya diğer yaratılan manalar, âlemler, şeyler ilekayıtlanamaz.

Kul, her daim kuldur. Sözde muhabbet, sözde aşk adı altında sarhoş zihinler ile, yaratılan hakkında yapılan mübalağalardan, putlaştırmalardan münezzehtir Allah. -Haşa- *Muhammed eşittir Allah, Ben O'yum, Ben Tanrı'yım* denilemez. Bu, gerçekten perdelenmek olur (küfr).

Hallac-ı Mansur'un aklı başında Ene'l Hak deyişi, Ben Hakkım; Hakikat benim görünümümde açığa çıkmaktadır, ***ilahi özümü fark ettim*** *anlamınadır, yoksa Tanrılık iddiası değildir, yanlış anlaşılanın aksine.*

Sarhoşluğun *(Sekerât)* her çeşidi bu nedenle yasaklanmıştır **fıtrat dini**nde.

Kur'an'da Sevgi geçer, tavsiye edilir; **Salt Aşk kavramı geçmez. Aşk ancak "Haşyet" içinde, İlim ile yerini alır**, almalıdır.

***Haşyet**, egonun, **sınırlı ben hissi**nin paramparça olması ile Mutlak Şuûrda hissedilen derin tevazu hâli, hiçliğin**in** algısı.*

Aklın, İlmin olmadığı Tasavvuf; aklın, ilmin olmadığı aşk insanın aklını örter, sarhoş eder, meczup meczup dolaştırır, ayağını yere bastırmaz; içi boş, sönüp gidecek abartılara neden olur. **İlimsiz aşk hormonaldir** çünkü bedenin açlığından (anneden, babadan, sevgiliden, eşten vs. sevgiyi tam anlamıyla bulamamaktan, doyamamaktan) kaynaklanan vücut **tepki**sidir.

Kul, her daim kuldur. Hangi bilinç halini deneyimlemiş olursa olsun! Kul ve kulu olunulan ikiliğinin kalktığı tamlık, birlik, vahdet deneyimlerinde dahi..

Rabb'e (Allah'ın manalarının bileşkesine, terkibe, sınırlı ben hissi, kimlik ile) kulluk, sonsuza dek olacaktır; çünkü beynin, bilincin çokluk âlemini, yani *benim bedenim*hissini, benden ayrı benler olduğu gerçeğini, benler arası iletişimi, kısacası dünya ve ahiret hayatını algılayabilmesi için şarttır. Fakat bizlerden istenen sadece bu sınırlı ben hissine (cehenneme) takılı kalmayıp, **ilahi özümüz olan sınırsız ben hissi**nin de, yani "kul" ve "kulu olunan" diye "ikilik/ şirki hafî/ gizli şirk" yoktur (>Rabbül Âlemin olan Allah'a kulluğun hakikati, Abdullah) deneyiminin de salt bilgi düzeyinin ötesinde de açığa çıkarılmasıdır.

Bu Teklik, sınırsızlık halinin kişiden sürekli sadır olması **çok fazla ruhsal enerji** isteyen bir durumdur ve bedenin, beynin bunu taşımaya gücü yetmez, mecburen gizli şirk boyutuna sürüklenilir; ama bilinç fonuna Teklik deneyimi sinmiş olarak. Rasul'e sürekli vahiy gelmezdi (Teklik algısı); savaşlara katılırdı, tebliğde bulunurdu kişiliği, kimliği ile (Çokluk algısı) vs.

Sınırsız ben hissinin açılması, Teklik halinin yaşanması tasavvufa sonradan sokulmuş tabiriyle *"fenafillah"* -haşa- Allah olmak, Allah'la bütünleşmek vs. değildir; **Evrensel Ruh (âlem)** olmak, bu Şuûrda

kendini bulmak, Evrensel Ruh uzayına girmek, bu mekânsızlıkla bütünleşmektir. **Kişiliğimizin, kimliğimizin sadece varsayımsal, geçici bir görünüm, beynin bir illüzyonu olduğunun deneyimlenmesidir.**

Elbette bütüne katılan bir parça yoktur; kendini parça olarak hissediş yanılgısının kalkması ve tümel özü-hissedişin fark edilmesidir.

Rasullerin, Haşyetin açığa çıktığı Âlimlerin, Allah'ın Velisi olduğu Hanif kulların deneyimledikleri sınırsızlık, sonsuzluk, birlik, teklik hali (Evrensel RUH), ünlü Zenon paradoksundaki 0 ve 1 sayısı arasında yaşanaduran **sınırlı sonsuz** gibi Allah indinde bir hiç niteliğinde ve niceliğindedir. Allah âlemlerden, sınırsızlıklardan Ğaniydir (zengindir). Sınırsızlık, sonsuzluk Allah'a eş ve özdeş değildir.

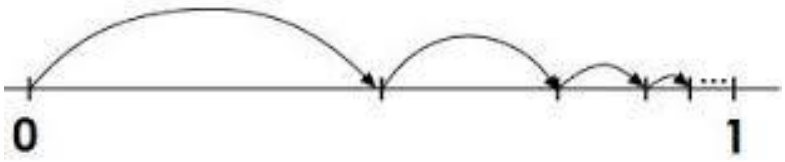

Zenon paradoksunda kahramanımız Aşil "0" noktasından "1" noktasına gitmek için ilk olarak yolun yarısını kat etmelidir. Yolun yarısını geçtikten sonra ise, kalan yolun da yarısına gitmelidir. Daha sonra ise yeniden kalan yolun yarısına... Bu şekilde bu yolculuk ***Elealı filozof Zenon****a göre sonsuza kadar sürer. 0 ile 1 arası sınırlı bir mesafe olmasına rağmen bu paradokstaki gibi sonsuz sürede bitirilemeyecek bir mesafeye dönüşebilmektedir. Zenon tipi sonsuz, sonsuzumuzun sınırlılığını anlatabilmek için verdiğim yaklaştırıcı bir misaldir.*

Sonsuz ötesi matematiğinde sonsuz setleri temsil eden ELİF=ALEF (א) sayısı "sınırsız Ben hissine", "Evrensel Ruha" işaret eder.

Sonsuzun sonsuz kez tekrarlanmasıyla başka daha büyük sonsuzlar...

Bu şekilde üssel (eksponensiyal) sonsuz katlanmayla her küçük sonsuz, büyük sonsuz içinde, nihayetsizlikte, **mutlak sonsuz** içinde

kaybolur. Allah ise matematiksel olarak (ALEF çarpı ALEF) üzeri ALEF ötesi mutlak sonsuza da Muhît olan El Evveldir. **Ekber**'dir.

Subhanallah..

Tefekkür

18 Haziran 2013

Bilincimizi gürültüye boğan beyindeki dedi-kodunun kırılmasıyla kaba ağırlıklarından kurtulan ve hafifleyen bilincimizde kurulagiden Şuûr sarayının **ilmî dekoru** *Tefekkür* ile bir başka koku verir.

Fikri, zihni zorlama ve düşüncede derinlere inme süreci anlamına gelir **teFeKküR** kelimesi. Arapçadaki **F**e**K**e**R**e; yani "fikir, düşünce sahibi olmak, düşünmek" eylemine *"şedde"* işareti ile **"şiddet, güç, derinlik"** kazandırılarak, sözcük basit, sıradan, gündelik bir düşünce trafiği olmanın ötesinde yeni bir derinliğe, kimliğe bürünür.

Tefekkür'ün kimliği

Kur'an'da da yer yer isimleri sayılan **teZeKküR** (geçmişe yönelik düşünme süreci), **teDeBbüR** (geleceğe dönük düşünme süreci), **taAKkuL** (geçmiş ile gelecek arasında bağlantı kurma), **teFaKkuH** (bağlantılardan sonuç çıkarma) ve **teFeHhüM** (anlama, farkında varma) aşamalarının bütünü olan **teFeKküR**, akıl meleğimizin bir meziyeti olduğundan, malzemesi de faal **aklın sınırlarıdır**. **Aklın sınırları aynı zamanda Göklerin ve Yerin sınırlarıdır** (Sidretül Müntehâ).

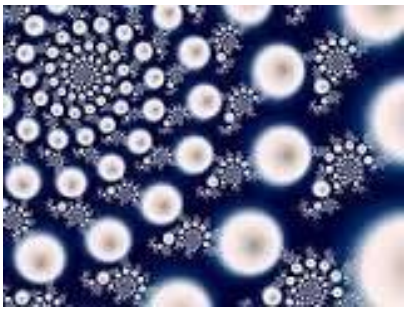

*Sidretül Müntehâ; Âdem'in tattığı **Nihayete eren Ağaç**, Çokluk âleminin sonlandığı/başladığı, mekânların bittiği yere kadar tüm boyutlar.*

Tefekkür'ün getirisi

Ruhsal olgunlaşma kapsamında kavrama yaklaşmak gerekirse, tefekkürün beyni geliştirip paralelinde, bilincimizin, aklımızın sınırlarını genişleten, kişisel-öznel beyin veri bankasını **Evrensel İlim-doku**ya bağlayan bir **katalizör/hızlandırıcı** olduğunu söyleyebiliriz.

Beyinde normal-üstü (para-normal), çapraz bağlantıların kurulmasını sağlar Tefekkür. Zihni odaklanılan konuda/hissiyatta **evrensel alt beynin** lâtif esintilerine değecek şekilde keskinleştirir. Böylece ezberin, taklitçiliğin, sıradan düşüncenin ötesine geçer beyin; takılı kalınmış gündelik bilinç mezarından çıkar, **ilmî dokusundaki sezgiselliğe** kavuşup **idrake** dayanır, orijinal kelamıyla konuşur. Kabirdeki *sorgulama melek(e)lerinin gelmesi* diye anlatılan süreç!

Beynin **yüksek enerji kullanılarak** yeniden ve sağlam bir şekilde yapılandırılma/programlama süreci, idraki *(~meleki hissedişi, evrensel bilinç dokusunu)* artırdığından, egoyu üreten kök salmış **bilinçdışı alt kişiliklerin** güdümünü *(~cinlerin etkisini)* de azaltması ekstrası!

Şuûr'da "ölü" olan kişinin salt yoğun madde beden hissi ve gürültülü zihin algısı nedeniyle kendisine **"mezar"** olan "dünya yaşamı" koşuşturmaca ve kaptırmacasını,**"kabir"** kelimesi ile anlatılan, ileride **"Şuursal dirilişin/uyanışın, kıyametin"** gerçekleşebileceği zihinsel bir platforma dönüştürür fikirdeki derinlik.

İçsel (genetik & epigenetik mekanizmalar) ve dışsal (*~ata dini, toplumsal veriler)*kurgunun şekillendirip ağırlıklı olarak yönlendirdiği taklit**çi** akıl; sınırları şeffaflaşıp ilahiliği hisseden, (Evrensel, Tekil, Tek) **RÛH ile ego arasında ara yüz olan Gönül dokusu**nda *(~Fuad)* eriyerek, bir uydu alıcısı misali ilhamlara açık hale gelir. Makbul olan da insanın ilhamlarla, **dirilmekte olan evrensel aklıyla** önceden taklit yollu aldığı bilgilerin işaret ettirdiği içsel/şuûrsal gerçekleri sezip, yerli yerine koyarak sentez etmesidir. Yani, yaşamın işleyiş mekanizmasını **idrak**!

Üzerinde tefekkür edilmeden zihne kaydedilen her bilgi hakîkate işâret ediyor olsa da taklit ve nakil bilgidir, kişiye ait değildir.

Bu noktada hatalı olan, bize ait olmayan (~tefekkürden geçerek içselleştirilmemiş), ***az enerji harcanarak*** *beyne savrulmuş nakli bilgilere* ***takılı kalmak****, dünü yaşamak (~insanların bir kısmının maymuna dönüştürülmesi ayeti). Elbette yeterli nörolojik bağlantılar kurulup* ***sentez/idrak/hissiyat*** *elde edilemediğinden kişi* ***ruhsal olarak da doyamaz*** *ve ego farklı olabilme çabasıyla* ***yeni girdiler ile kendini avutma*** *(geçici doyumlar) peşinde koşar durur. Yeni* ***uyuşturucu bilgiler*** *gelse de unutmayalım ki, hakîkat bilgisi ile hakîkatin yaşamı (irfanı/ilmi) arasındaki fark mukabilinde bilinçaltında gerginlik oluşur (münafıklık) ve bu durum uzun vadede kişiyi içsel Şuur katlarını yaşayamamanın, aynı bilinç düzeyinde kalmanın verdiği sabitlik hissinin etkisiyle rahatsız eder (münafıklığın azabı).*

Yaşanan idrak patlamaları, yaratıcı anlar **kalbi hassaslaştırarak** bilincin dünyasını cilalandırır, ibadetlerini tatlandırır, cenneti yeryüzüne~zihne yaklaştırır.

Hayatımızda tefekkür olmadan, tavsiye edilen **şekli ibadetler**in icrası ise, bizlere ilâhi alanı, mânâyı/mâneviyatı hissettirmeyecek, geriye ritüele/ayin derekesine indirgenmiş, cansız, ruhsuz ve **madde âlem yorgunu bir ceset** bırakır. Tefekkürle yo(ğ)rulmuş zihnin fonuna sinmiş huşûlu lezzetse, şeklin ötesinden habersiz **materyalist dîn anlayışı**nın zerrelerini tetikleyerek **haşyete yolculuğu** uyandıracaktır.

(Enfüsi ve Afaki Tefekkür ile) Devam edecek..

Afaki Tefekkür

28 Haziran 2013

Beş duyumuzun sınırlı bakış açısı yerine, Tefekkür gücümüzün sınırsızlığı kadar âlemleri görebilmemizi sağlayan ilmî dokumuzun besleyicisi ayette de vurgulandığı üzere **Göklerin ve Yerin Yaratılışı/Doğası** konusudur.

İnsanlığın objektif/**afaki** (~dış dünyaya dönük) aklının somut temsili ve **yeterli düzeyde** öğrenilmesi, araştırılması gereken **bilimsel bilgi;** sübjektif, **ben-ötesi, aşkın/enfüsi** (~iç dünyalarına dönük) **aklının** *(~gönlünün)* enginliğinin yer yer metaforik/alegorik aktarımı ve inceden inceye, tafsilatıyla değerlendirilmesi gereken ise **mistik/dini/tasavvufi bilgi**dir.

Onlar ayaktayken, otururken, yanları üzere iken Allah'ı zikrederler (~özlerinde saklı manayı bilinç düzeyine çıkarırlar, bilinçlerinde tutarlar), ***GÖKLERİN*** *ve* ***YERİN YARATILIŞI/DOĞASI*** *üzerinde* ***TEFEKKÜR*** *ederler (Âli İmran-191).*

Ayetlerimizi onlara afakta (ufuklarda) ve enfüste (nefislerde) göstereceğiz (Fussilet-53).

Göklerin ve yerin doğası, yani **afaki** anlamda, tüm uzay-zaman katmanlarının*(Makro-, Mikro-kozmos)* meydana geliş mekanizması ve işleyen süreçleri üzerinde **aktif olarak fikir yürütebilme** ve afaki tefekkür kozasına girebilmenin şartı, odak noktası çağdaş **bilimsel bilgiler**den **özet düzeyde** bilgi sahibi olmaktan geçer (hafızaya alma).

Bilimin keşfederek insanlığa sunmuş olduğu çağın bilimsel ayrıntıları, Evrensel (kozmolojik, psikolojik, genetik vs.) yasalar, yani **Kâinat Kitabından okunan**

ayetler, Allah-Âlem-İnsan *(≈ Elif-Lâm-Mîm)* ilişkisini derinden, detaylarıyla anlamaya çalışıp **"idrak~rûh üretimi"** gerçekleştirecek iman sahibi beyinler için önemli ve gerekli.

*Enfüsi tefekkür kişiyi özüne, **tevhide (birlik)**, **vahdete (teklik)** yaklaştıracak derecede sağlıklı ve **derinlikli** düzeyde gerçekleştiriliyor ise, afaka dönük malumat da detaylandırılabilir. Aksi takdirde, gerçekte öze döndürmesi gereken afaki detay, kişinin kesrette (çokluk âlemi) zihinsel olarak dağılmasına neden olarakafaki tefekkürünü engelleyebilir (enfüsi ve afaki tefekkür dengesi).*

Gönül boyutunun dingin derinliklerinin *(Sadr>Kalp>Fuad>Lübb)* doğması *("Senin Sadrını genişletmedik mi?" ayeti)* için yapılan çalışmalar beraberinde bilimsel bilgi detayı, hayalî kavramlardan uzaklaştırarak **evrenin işleyiş yapısını** daha da somut kavratır zihne.

***Kalb**in egoya bakan yönü "**Sadr**", genişledikçe **Lübb**e/Öze/RUH'a, Evrensel Akla bakan yönü ise "**Fuad**" ismi ile anılır Kur'an'da.*

Evrensel sistemden öğrenilen bilimin bulguları, Kalpten *(Gönül=Şuûr=Fuad)*, ilâhi sezişlerden nasiplenmemiş; ama bilimi içselleştirmiş, maddeden başka varlık alanını hissetmeyen ve/veya **tepkisel çalışan** *(= emmare nefs)* bilinç düzeylerindeki zihinlerin elinde=bilincinde egoyu besleyen/şişiren malzeme olup bilgi hamallığı yaptırabilirken, samimi bir şekilde arınma yolunda devam eden hakîkat tâlibi beyinleri ise, Evrensel ezel-ebed mekanizmanın işleyiş biçimini anlamanın verdiği **hayrete-huşûya** *(≈ kişide oluşan Evren içindeki "hiçlik hissi")* düşürür.

Bilimsel bilgiden nasibi olan inanç sahibi bireyin, evrensel konuları **sistematik/derinlikli** düşünmekte zorlanma olasılığı azalacağından detaylara inebilmesi yorucu olmaz veya kişi sorgulama sürecinde tıkanıp kalmaz. Bu durumun tam tersine, bilimsel bilgiye önem vermeyen inanç sahibinin dünyasını, **sorgulayan eleştirel beyinler** kurcaladığındaysa çatlaklar kendini belli eder hemen. Hatta

kimi zaman kişi bu durumu fark etse de, inandığı öğretilere körü körüne sadık kalmaya da çalışabilir.

Bu noktada inanç ile iman kavramları arasındaki farkı ortaya koyalım:

***Kişi inanmış; ama iman açığa çıkmamış olabilir**.*

*İman, **salt, statik inanç değildir. Canlıdır, dinamiktir, geliştiricidir. Zihni uyuşturan, donduran, çalışmaz hale getiren bir "afyon" değildir,** olmamalıdır da. **Kur'an imanı, içinde akıl olan, düşünce olandır; şüphelerden, sorulardan, arayışlardan, sancılardan geçerek oluşur.***

***İman, Türkçemizdeki inanç kavramının karşılığı değildir.** İman edilen varlık veya konu hakkında emin olmak/ruh almak, güvenmek ve güven verir hale gelmektir. **Mümin kişi de, güvenen ve güven verendir**. Bu anlamı en basitinden Allah'ın "el-Mümin", yani "güven veren" isminden çıkarabiliriz.*

*Salt, dogmatik inançta ise, inanılan dini kaynaklı bilginin üzerinde pek düşünülmemekte, **ne işe yaradığı bilinmemekte** ve/veya **pratize edilememektedir**.*

*Yani bu bilginin kişinin zihnindeki, davranışlarındaki, toplumla etkileşimlerindeki **somut karşılığı/getirisi/uygulaması** kaybolmakta ve ne yazık ki folklorik-efsanevik bir içeriğe dönüştürülerek (örneğin, sohbet ortamlarında avunma-uyutma malzemesi olabilecek) hikâyeler/anlatılar derekesine indirgenmektedir.*

Bilimsel verilerin rehberliğinde dindeki mecazi anlatımları yorumlaması gerekirken, bu mecazi verileri müteşâbih (teşbihli/benzetimli) halleriyle, oldukları gibi öne sürerek bilimsel

bilgi/bulguyu görmezden gelebilir. Örneğin, basit birer misal olarak; bilim,*"dünya tarihinde **küresel** bir tufan olmadı, jeolojik katmanlarda bunun izleri görülmemektedir"* der; ama kişi bunu görmezden gelir, mecaz levhasını söker evinde saklar, ona inanır, onu anlatır!

Bilim, *"babasız çocuk doğamaz, taştan deve çıkmaz"* der, inanç sahibi *"o mucizevi bir olaydır"* der, inanır -kimi zamanda tanrı korkusuyla-, **bu olaya inanmanın ne işe yaradığını bilmeden**!

"Evrimsel süreç" der, kişi *"benim atam balık veya maymun olamaz", "cennette çamurdan yaratıldı"* der, atasının veya canlıların gökler ötesinden yeryüzüne ışınlandığına inanır!

Hâlbuki dinin, tefekkür eden iman sahipleri için işaret ettiğine değil, zihin için yansımış gölge kelimelerine, hayâlindekine, işaret levhasının kendisine inanmakta ve argümanını ispat için kolaycılığa kaçarak eklemektedir; "Tanrı'nın mucizeler yaratmaya gücü yeter!"

Sana vahyettiğimiz bu Kur'an ile en güzel kıssaları sana kıssa ediyoruz (Yusuf-3).

Genellikle, peygamberlerin geçmişte başlarından geçen ibretlik hikâyeleri şeklinde çevrilen/anlaşılan "KıSsa"** kelimesi, kendisi ile aynı kökten gelen "**KıSas**", "**taKaS**", "**maKaS**" sözcüklerindeki anlam itibariyle **denk gelen** anlatım demektir. **Alegorik/Benzetimli/Müteşabih anlatımlardır.

Holografik ilim-potansiyelimizde, yani varlıktaki her birimde öze doğru kat kat kayıtlı Şuûr (~Rasul) boyutlarının detaylarının Gündelik dilimizdeki, veri-tabanımızdaki denkliklerine "kıssa" demektedir, Kur'an.

"Ve a'lemû enne fî kum Rasûl allah > Bilin ki, sizde Rasûllullah var (Hucûrat-7)"

Dolayısıyla Rasullerin, Nebilerin Kıssaları, yani denk gelen anlatımları da; ***Arapça eSaTîR/İngilizce hiSToRy, yani Evvelkilerin tarihsel verileri, hikâyeleri, masalları değildir*** *(Nahl-24). Geçmişin hikâyeleri olarak algılanışı Şirk yaşamı (~mekân ve zamana yapışmış ego) nedeni iledir.*

Ve o müşriklere, "Rabbiniz ne indirdi?" denildiği zaman: "Evvelkilerin tarihini/tarihsel verilerini/Esatirini" dediler (Nahl-24).

Kendine bağımsız bir benlik veren mahal, inzal ile aktarılanları geçmiş tarih olarak zanneder Kur'an'ın evrenselliğini, andaki yaşamını tarihe gömer.

Egonun sınırlı dünyasının ötesinde, sınırı olmayan Şuûrsal yolculuğa ait içsel farkındalık/yaşamsal hâllerin egonun dünyasındaki kelimelerle anlatılamayacağını, kelimelerin ancak ve ancak zihin dünyasından yapılmış birer işaretçi olduğunu düşün(e)mez veya düşünmek istemez!

Tarihsel Kur'an anlayışına göre bütün bu anlatımların, ayetlerin Zahiri yönleri olduğu düşünülmekte ve Zahir ile mecazi aktarım (üst boyutun alt boyuta zorunlu MİSAL kelimelerle nakli, izdüşümü) karıştırılmaktadır. Kur'an'daki Rasûl ve Nebî kıssalarının Zahiri, o anlatımların mecaz/misal/müteşabih olan şekil veya hikâye gibi görünen yönleri değil; Şuûr'daki yaşamlarıdır, İnsan'da açığa çıkışı ve algılanır oluşudur. Zahir, kişinin bilinç alanına düşen manadır. Batın ise henüz algılanmamış yönleridir.

1400 yıl önce Muhammed isimli varlık da, ***Batınında saklı*** *olan bilgiyi(Mantıku't-Tayr, Kuş dilini) zikir ettiğinden/hatırladığından, yani* ***Zahire çıkardığından****,* ***Holografik İlke*** *gereği bizde de saklı olan (peygamber kıssaları olarak anlatılan) öze ait manaların, bilinç düzeyimizde* ***Zahir kılınabilmesi, tek başına olduğumuz***

Hologramımızdan yansıması *için ÖZÜMÜZCE asgari şartlar (~farz) bizlere teklif edilmiştir.*

Bilimsel bir altyapı ve üzerine kondurulan afaki tefekkür, hayali kavramlardan arındırarak sistematik, sistemli düşünmeyi sağlayıp bu tarz çıkmazları engelleyecek ve **kişiyi geçmiş-ötedeki bir takım arkeolojik peygamber ve kavimleri hikâyeleri, tarihsel Kur'an inancından; Holografik İlke gereği her an kişinin kendisinde (saklı/kayıtlı olarak) yaşanan ve şu anda dahi inmekte olan Evrensel Kitap anlayışına,** yani sonuçta özüne yönlendirecektir.

*Ortak algılar dünyasında zihinsel içeriğe (≈ Kur'an'ın işâret ettiği "**Arz**" kelimesinin 3. mânâsı) sahip varlıklar **Holografik ilke** ile algı sürekliliklerini (Hologramlarını) devam ettirmektedir. Holo=Bütün, Graf=kayıt etme, Gram=kaydedilmiş anlamlarına gelen kelimelerdir. Yani **Holografi "Bütünün Kayıtı", Hologram ise kayıtlı bütünün yeniden oluşturulan görüntüsüdür.***

*Holografik ilke ile kastedilen üst boyutların (≈ Semavât/Gökler/Saklı manalar) bilgisinin/dokusunun/hissedişin alt boyutlar(ın)a (≈ 7 = Holografik katlı Arz), o alt boyutun diliyle/kanunlarıyla/yapı taşlarıyla kaydedildiği ve **kayıt edilen ortamdan/mahâlden/zihinden Tümel/Bütüncül Simülasyon olarak, yani "Sanal gerçeklik" (≈ Holo-Hülya/Ru'ya olan DüNYa hayatı) şeklinde yansıdığı boyutsal yapılanmadır**.*

(Enfüsi Tefekkür ile devam edecek..)

Enfüsi Tefekkür yazısı Riyazet: Dengeli Yaşam yazı dizisi ile paylaşıma sunulmuştur.

Göğü dinleyen Cinler

22 Aralık 2013

*"Ve ennehu kâne **RİCAL**un minel İNSi yeûzûne bi RİCALin minel CİNNi."*

*"Ve ins'den bazı ADAMLAR, **cinden bazı ADAMLARA** sığınır oldu." Cin-6.*

Arapça'da Ra-Ce-Le *(iki ayağı üzerine, yürüyerek gitmek)* fiili kökünden türetilmiş "RİCAL" kelimesi tüm Kur'an'da ve Arapça'da geçtiği yere göre *"2 ayağı üzerinde yürüyen"* yani *"adam"* anlamına gelir ve **fiziksel bir varlığa** işaret eder.

Arapça R-C-L (iki ayağı üzerine gitti); ricāl, adamlar; racul, adam ("ayakta duran, iki ayak üzerinde yürüyen"); ricl, ayak demek. Fiilin Kur'an'daki türemiş tüm kökleri için tıklayın.

*Ayrıca, **Cinlerin somut/maddi varlıklar olduğunu** Rahman sûresindeki seslenişten (31. ayet) de anlayabiliyoruz. "Eyyuhes sekalân" > Ey İki SeKaLan (İns ve Cin)!*

miSKaL = Ağırlık ile de aynı kökten türeyen "SeKaL" sözcüğü, büyük ve ağırlığı, bedeni, kitlesi olan cisimler için kullanılır.

Bu ayetteki kullanıma göre "Cin" ADAM'ın bir sıfatı olmakta ve bu cinler Süleyman Peygambere **somut**, fiziksel heykel, resim, kaleler, hatta dalgıçlık yapmaktadır (Enbiya-82).

İns ve Cin in **toplumsal manası** herkesçe "görünen/bilinen" ve herkesçe "bilinmeyen - görünmeyen" kişilikler - kişiler - adamlar anlamınadır (Cin, en basit, sıfırıncı manada **yabancı memleketten** olandır. *Uzak memleketlerden gelen **Yahudi Cinler** için Ahkâf Suresi, 29 – 31*). Bu yabancı ve yetenekli adamlar Süleyman Peygamberin sarayında çalışmaktadır.

Olağanüstü addedilen, şu an için metafizik sayılan bir takım fenomenler (uçtu-kaçtı diyebileceğimiz), varlıklar olabilir veya olmayabilir; bir gün bu konular da fiziğin alanına girebilir; fakat "Din" adı altında aktarılan ilahi bilgilerin vurgusu meta-fizik bir takım öğelerin varlığına – bilgisine değil; fizik, somut, görünen, şu pratik dünyamız ile ilgilidir. Bu anlayışın oturması **Mehdiyet/Uyanışı getiren İlmin dönemi** olacaktır ve hep birlikte bunu izleyeceğiz, inşaAllah.

*Bu bir **Kitap'tır (= Şuurlanma kaynağı/kaydıdır)** ki, Rabbi'nin izniyle **insanları KARANLIKLARDAN IŞIĞA**, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için senin **içine işledik**. (14:1)*

*Bu ayete dayanarak, bizi KARANLIKLARDAN IŞIĞA çıkarma işlevine sahip olmayan, **ne işe yaradığı pek bilinmeyen**, **toplumun sorunlarına ışık tutmayan**; ama din adına aktarılan uçtu-kaçtı bilgi(lendirme)leri, birer Sarhoşluk değil midir Allah aşkına? Kur'an'ın, Rasul'ün mücadelesi, ata din eleştirisi neydi acaba?*

Rasulullah'ın vefatından ardından **kavmiyetçi Araplar**'ın ata dinlerindeki vazgeçemedikleri bir takım inançlarına dönüşleri o kadar hızlı oldu ki, **kendi cahiliyye inançlarını Kur'an'ın kavramlarına etiketleyerek** (üfürükçü şamanizm, mantracı budizm, ritüelci zerdüştlük etkileriyle de iyice) İslam merkezli Din tanınmaz hale getirildi. **Kur'an odaklı din anlayışı**na döndükçe Kur'anın orijinal manaları da tüm aydınlığıyla yeniden ortaya çıkacaktır, inşaAllah.

Cahiliyye dönemi Arapların (ve günümüze kadar birçok milletin de hâlâ kendilerine has *ruh, cin, hayalet, gnom, vs.* adlandırmalarla inandığı, bir takım metafizik "görünmez güçler") inançları, **Kur'an'daki "Cin" kavramı ile örtüştürülmüştür.** Buradaki sorun "görünmez güçler"in olması değil, Kur'an'daki "cin" kavramına bu inancın yamanmasıdır.

Bizlerin ilgilendiği, **insanın kendi iç dünyasına dönük manası**, İNSAN'daki Cin yorumuna (Bknz. Cinler | Bilinçaltı "saklı kişilikler") göre,

Rical'in, yani erkek-kadın, iki ayağı üzerinde yürüyen herkesin **"ins (herkesçe "görünen/bilinen" gündelik bilinç/kişilik)"** ve **"cin (herkesçe "bilinmeyen/görünmeyen" bilinçaltı kişiliklerimiz)"** şeklinde iki farklı psikolojik veya bilinç durumu vardır.

– Bilinçaltı saklı kişiliklerimiz

Ölmüş kişilerin evrenin uzay-zaman dokusuna işlenmiş, algının olmadığı/saklı **kişilik kalıplarının**, yani geçmişte ölmüş atalarımızın kişiliklerinden ve alt kişiliklerinin (~ genetiğimizden) ve toplumsal/çevresel etkenler sonucu beyinlerimizde yapılanmış, yerleşmiş **kişilik örüntüleri.** Bu örüntüler fiziksel ölüm sonucuyla bizden de gelecekte yeni doğacak olanlara aktarılarak gündelik bilinç içeriklerine dâhil olacak veya gündelik bilinç oluşumunu tetikleyecek (NAR = ENERJİ = DALGA yapılar).

ve bunun sonucu olarak

– Bilinçaltındaki herhangi bir kişiliğin açığa çıktığı andaki İnsanın sıfatı

Misal olarak, günlük yaşamında *sakin haliyle bilinen* bir insanın *maç izlerken küfür sallayan bir kişiliğe* dönüşmesi. Bu anda kişi Cin olur.

NAR = ATEŞ = YANAN = (Hakikatten perdeleyen) **NEFSANİ LEZZET**. Bu kişilikler hakikate dair çeşitli öğretiler ile **nefis terbiyesi eşlik etmeden** beslenirse neticesinde bu bilgiyi pratiğe, ilme, irfana pek veya hiç dönüştürememiş **hazımsız durumlar** çıkartır **(bilinçaltı karışık, gürültülü, ateş tabiatlı, düzensiz = MÂRİC** (Rahman-15) kişilik).

Bir üst mana olarak da..

– Kendindeki madde bedensizlik hissini > ruhaniyeti sezmiş, sınırsızlığı tatmış; ama bu güzel meziyetleri egoları için kullananlar.

Madde bedensizlik hissini deneyimlemiş olsalar da zihinde hala **"sınırlı bir ben/ego"**ile takılı kalmış, hakikate teğet kişilikler **(> Semayı/Göğü yoklayanlar).**

Sahip oldukları bilgiler **NUR (ilmin ışığı)** değil, **NAR'dır (nefse zevk veren ışık)**.

Hazımsızlık nedeniyle çeşitli vesilelerle popüler/öncü olmaya, kendi cemaatini/grubunu kurmaya ihtiyaç duyan, önlerinde el-pençe durulmasını isteyen, Allah'a değil de, kendine davet eden sahte şeyhler, mürşitler, inisiyatörler veya önderlik taslayan taklitçi kişilikler..

Bu kişiliklerin Bilgide ve hatta Bilinçte derinleşmiş en kötü versiyonları İFRİT, en iyi versiyonları, CİN'lerden olan İBLİS; İBLİS kişiliğin meleki, yani maneviyat sahibi, cenneti hisseden yönü AZAZİL'dir.

***

".. fe zâdûhum rehekâ."

*"...Ve böylece Cinler onların **ÖRTÜSÜNÜ** artırdı." CİN-6.*

Bu yoruma göre, Cin-6. ayette bahsedilen, hakikat arayışındaki insanların sığındıkları Cinler bu kişilikteki insanlardır. Ve Kamil hakikat ehli olmadıklarından arayıştaki insanları, kendilerine aşikâr/gizlice sığındırıp ve yanlış yönlendirerek hakikatten daha çok uzaklaştırırlar, **hakikate/hakikatlerine karşı insanların örtülerini artırırlar**.

*"Ve ennehum zannû kemâ zanentum en len yeb'asallâhu ehadâ" Ve onlar da, sizin zannettiğiniz gibi Allah'ın bir kimseyi **BA'S etmeyeceğini/Şuur boyutuna geçirmeyeceğini (> manen diriltmeyeceğini) zan**nettiler. CİN-7*

"Ve ennâ le mesnes semâe fe vecednâhâ muliet haresen şedîden ve şuhubâ"

*Ve gerçekten biz GÖĞÜ/**SEMAYI ARAŞTIRDIK/dokunduk**. Ve böylece onu **şiddetli koruyucularla** ve **ŞIHAB** ile dolu bulduk. CİN-8*

"Ve ennâ kunnâ nak'udu minhâ mekâıde lis sem'i fe men yestemiıl âne yecid lehu şihâben rasadâ"

*Ve gerçekten biz, dinlemek için **SEMA'dan pozisyonlara otururduk**. Ve artık, **şu an** kim işitmek isterse, onu gözleyen bir ŞIHAB bulur. CİN-9*

Hakikat ile kastedilen insanın "sınırlı kişiliğinin" "sınırsız bir BENliğe" dönüştürülme sürecidir. Bu sürecin adı BA'S'tır, yani **Dirilme**.

Dirilmek de, sadece bilgi yığarak, ezberleyerek **(> SEMA'yı dinlemek, yoklamak)** ve de pazarlamakla olmaz (**> *şiddetli koruyucuları, disiplinli nefis terbiyesi süreci var çünkü***).

Kişiliği yakıcı Nefis terbiyesi **(> kurtulması imkansız NUHAS, ŞUVAZ ve ŞIHAB ile ayetlerde işaret edilen)** ile..

Bilinci genişletme/derinleştirme, ŞUUR'a dönüştüren idrak = Ruh gücünü artırma ile açığa çıkar **(> ARZ ve SEMA'nın çaplarından Sultan bir güç ile çıkmak,** Rahman-33) .

Bu ŞUUR gelişmemişse, hakikatimize dair bilgi ne kadar üst düzeyden geliyor olursa olsun, kişinin bilinci o bilgiye hazır olmadığından bunu **hâl diliyle** reddedecektir zamanla (= yaşamına dökemeyecektir).

Çok yüksek ENERJİ/KUDRET ister çünkü.. **(> *ŞIHAB ile yanmış olmayı, nefis terbiyesini, duyguları – düşünceleri kontrol etmeyi*).** Yoksa dilde herkes dirilmeye inanmakta; ama hâl dili olarak zan içerisinde. Cin-7'deki zan bilinçaltımızın, yani hâl dilimizin ifadesidir, zannıdır.

Ezcümle, düşünsel kirlilikten, şirkten temizlenmemişlerden sıkıca korunan Mele-i Âlâyı **(Yüce Bilgeliği)**, Sema'yı **(Şuur boyutunu)** dinlemek, yoklamak bir bedel gerektirmektedir, **kişilikten arınma sürecini..**

Vesselam..

İlgili yazılar

- Cinler | Bilinçaltı “saklı kişilikler”
- Süleyman’ın Cinleri

Plasebo Aydınlıkta kaybolmadan..

30 Ocak 2014

Genel olarak okumama, okusa da önemsememe ve önemsese de uygulamaya dönüştürmeme eğilimindeyiz. İnsana huzur âlemini sezdirecek bir kaç tane -anlaşılması da kolay olan- evrensel ilkeyi içselleştirmek ve yaşama sokmak bile yetebiliyor iken, inançtaki samimiyet düşüklüğünün sonucu **pratize etme tembelliğimiz** nedeniyle bu yolun çok meşakkatli olabileceğini düşünebiliyoruz. Uygulamadaki atalet bizleri kısa sürede aydınlanmamızı (!) sağlayacak **hap bilgileri** veya -Kur'an'ın üslubu olmamasına rağmen, ama elbette kolaylaştırıcı- **kategorize edilmiş** bilgileri talep etmeye teşvik ediyor. İnsanoğlunun bu huyunu bildiğindendir ki, **konuşan tümel Varlık** ve onu en derinden sezen, rahmetinin açığa çıkışı, temsilcisi **Beşer Rasuller** (Necm-1_18), insanlığa uygulayabilmesi için çok sayıda evrensel ilke teklif etmekte. Bu değerlerin birkaç tanesini bile ihlaslı bir şekilde yerine getirse, âdet edinse kişioğlu, kurtuluşuna vesile olacaktır.

Gürültülü, karışık (**MÂRİC**–NÂR yapılı) insan zihni (Rahman-15), yani Cinler aydınlatıcı/irşat edici, nurâni uygulamaları **eyleme geçirmeye** pek yanaşmadığından, **metafiziği yaşayamama gerilimi**nin sürüklediği aydınlanabilme çılgınlığı adına sürekli yeni girdiler arayışında olup, **iç dünyasına derinlemesine dalmak** yerine meclisten meclise koşturur (Şuara – 225). Hatta sahip olduğu -genelin bildiğine aykırı, farklı, gizemli, ilginç-

bilgileri şeyhinin/mürşidinin/inisiyatörünün beden dilinin, jest ve mimiklerinin taklidiyle de birleştirerek plasebo bir aydınlanma/ruhsallık/maneviyat hissi içerisine dahi girebilir. Genelde gizli bir **ego enflasyonu**na neden olabilen bu balon dünya, karşısına imtihan edici olaylar çıkıp da -bilginin yaşamı eksik olduğundan- patlayana (sükûtu hayale) dek devam eder.

Bilgi, ancak yaşandıktan (İlme dönüştükten) sonra maneviyat oluşur. Yaşanmayan bilgi egoya hizmet edebilir, egonun bir menfaati/avunması olabilir işin içinde.. Bilginin yaşamı eksik kaldıkça, **RUH'a teğet Kalıbımız olan Kalp** doyamayacağından, yerine nefsin düşük bilinç düzeyli boyutu, yeni nefsani doyumlar = bilgiler peşindedir. Bu da yeni zihinsel gürültülere, ve dışarıyı, gerçekliği duyamamaya/algılayamamaya neden olur. Dışarıyı duyamamanın, Tümel Varlığı sezememenin nedenidir zihindeki düşünsel gürültü.

Kalpler ancak Zikir (= Özün Öğüdü, hatırlatışı; hafızaya alınan evrensel bilginin hatırlanarak **yaşatılması**) ile tatmin olur.

Bildikleriyle amel edene de bilmedikleri İlim (bilgi + hazmı/yaşamı) edilir (hadis). Salih amellerle RUH denilen manevi uzayı şekillendirerek/biçimlendirerek hesabımıza bir şube, bir cüz, bir ÖZ/LÜBB (Âli İmran-190) açılır. LÜBB (yani evrensel çalışan akli odak), üzerinde tefekkür edilen ve yaşama dökülen konuyla ilgili frekansları/manaları/ayrıntıları/bilinmezleri yani gaybi bilgiyi kalbe ilham eder, şehadete çevirir. Batın, Zahir olur. Şehitlik yaşanır.

O süreçte, her ümmet içinde, kendi nefislerinden üzerlerine bir ŞEHİT ba's ederiz/diriltiriz/göndeririz (Nahl-89) .

O'nun HAK olduğu onlar için iyice açık/beyan olana kadar ayetlerimizi onlara AFAKTA (ufuklarda) ve ENFÜSTE (nefislerde) GÖSTERECEĞİZ. Rabbinin, her şeye ŞEHİT olması kâfi değil mi? (Fussilet-53).

Ş ā HİT [Ş-A-H-D]: Tanık

ŞEH ī T [Ş-H-Y-D] : Sürekli Tanık olan

(Arapça'da [Y] harfi X-X-Y-X kalıbıyla girdiği kök üzerinden kelimeye "süreklilik" anlamı katar) Sürekli/Sürekliliği olan bu Şehadet/Tanıklık, Hakk'ın/Gerçeğin kendini, Şuur'un iç (nefse dönük) ve dış (ufka yönelik) olarak "etiketlenen" âleminde apaçık GÖSTERMESİ ve kişinin/Rabbinin [~yönlendirici mânâ bileşiminin] de bu duruma TANIK olması. Bu apaçık fark edişe GÖKLERİN ve YERİN YARATILIŞI/DOĞASI üzerinde yapılan sürekli TEFEKKÜR ile ulaşmamız [> zikretmemiz] isteniyor gözüküyor.

Onlar ayaktayken, otururken, yanları üzere iken Allah'ı zikrederler (~özlerinde saklı manayı bilinç düzeyine çıkarırlar, bilinçlerinde tutarlar, hatırlarlar), GÖKLERİN ve YERİN YARATILIŞI/DOĞASI üzerinde TEFEKKÜR ederler (Âli İmran-191).

Bilgi ile yaşamı (marifet, irfan) arasındaki fark münafıklığın/azabın da derecesini belirler. Nefsin bilgi düzeyli yeni doyumlar peşinde koşması bir azaptır.

***'Azāb,** Arapça'da "azube" kökünden **nefse yoğun tatlı/lezzetli gelen (Furkan-53) demektir, kök anlamıyla.** (Arapça'da "Elif [A]" harfi X-X-A-X kalıbıyla girdiği kök üzerinden kelimeye "**derinlik, yoğunluk**" anlamı katar).*

Arabi'nin de dediği gibi bir süre cehennemde olduğunu dahi fark etmez kişi, yoğun azaptan/tatlılıktan.. Kendini cennette sanır hatta (bühl = farkında olmadığının farkında olmayanların cenneti). Cennetliklerin çoğu bühl ehlidir (hadis).

Bilgi deryasında, kesrette zihnen dağılmadan tevhide yaklaşma adına, kaba şirki ***(ille de ben/bana duygusunu)*** atma yolunda; anlaşılması ve uygulaması kolay; ama samimiyetin tetiklediği evrensel bir değer örneği olarak **infak** (~nefsi acıtacak derecedeki paylaşma) kavramı verilebilir.

Kur'an'ın ilk dönemlerinde inen ayetler büyük oranda **zenginliği ile şımaran, malı devlet/tekel haline getiren** (HAŞR – 7) insanları eleştirir, misaller verir (Kalem-17_33) ve malından verenin, paylaşımda bulunanın kurtuluşa ereceği belirtilir.

"O ki malını veriyor, temizleniyor/arınıyor. LEYL – 18"

İlk dönemlerde ayet sayısı **çok az** sayıda olmasına rağmen Kur'an hükümleri üzerinde tefekkür edilip uygulanması gerektiği teklif edilir. Aksiyoncu din anlayışıdır bu...

Aydınlanma, tasavvuf veya kısaca hakikat yolunda gayret ettiğini söyleyen bizler, bizi özümüze yaklaştıracak, **bilincimizdeki güç arzusunu, bilinçaltındaki kıtlık bilincini** ıslah edici bu salih eylemi ne kadar gönülden uyguluyoruz acaba? Çok sayıdaki dairemizden, araçlarımızdan birini, **ihtiyaç fazlasından** muhtaçlara verebiliyor muyuz? Yoksa Haşr-7'ye mi muhatap oluyoruz?

*"(kazanılan o) mallar, içinizden zenginler arasında dolaşan bir **devlet/güç** olmasın diye, **Allah** ve **Rasulü** içindir o mallar, yetimlerin,* yoksulların, yolcularındır o mallar." (HAŞR – 7)

Sohbet koşturmacalarında ezberlenilenlerin dedikodusunu yapmak tatlı/azap geliyor iken, maldan-mülkten vermeye, kanaatkâr olmaya, zengin de olsa mütevazı bir yaşam sürmeye geldi mi yanaşmakta zorlanıyoruz açıkçası! Çünkü şeytan ayette de belirtildiği üzere, başka yerde değil, Allah'ın DOSDOĞRU YOLU üzerinde oturmuştur.

Şeytan dedi ki: "beni azdırmana karşılık, yemin ederim ki, ben de onları saptırmak için senin dosdoğru yolunun üzerinde elbette oturacağım." A'RÂF – 16

İnsan sadece en başta ailesi ile yakın akrabaları ve komşularından durumu müsait olmayanlarla varlığından paylaşımda bulunsa ve böylece **kaskatı sahiplik duygusundan** arınsa, bunun ürünü olarak hissedilen Huzur, zihin gürültüsünün kendisinden uzaklaşmasına neden olacaktır. Pasif alıcı konumundaki insan bodrum bilinç halinde

durmaktan ve bir süre sonra bunun sıkıntısıdan boğulur, üst katlara aktif verici olarak çıkabilir ancak (Bknz. Gizil Arayış).

Dinde teklif edilmiş ve somutlaşmış her bir diğer uygulama ile -elbette olması gereken- felsefi, entellektüel, düşünsel zevklerimiz de daha da ruh kazanacak ve bilinçaltı **amelin huzuruyla** ilmek ilmek yeniden dokunacaktır.

Şehitlik sırrı çıksın, Rabbül Âlemin ihlastan ve aksiyonundan ayırmasın!

Astroloji: İçimizdeki Gökyüzü

3 Mart 2014

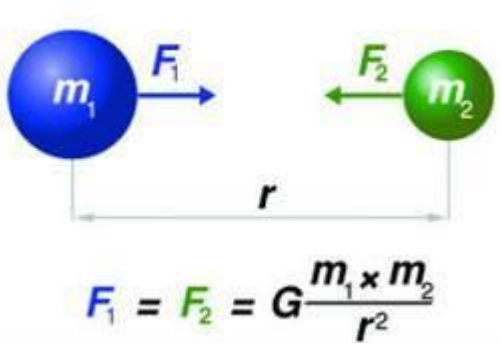

Newton'un ünlü çekim formülüyle **küçük bir matematik hesabı** yaptığımızda şöyle bir sonuca varabiliriz. Herhangi bir özne veya nesneye yaklaştığımızda üzerimizde yaratacağı çekim kuvvetinin etkisi, milyonlarca ışık yılı uzaklıktaki burçların, galaksi kümelerinin etkisinden milyonlarca kat; Güneşin yarattığı ile aşağı yukarı aynı; Güneş sistemi içerisindeki gezegenlerinkinden ise binlerce kat daha fazla. Kezâ, cep telefonu kullanırken, TV izler iken veya herhangi bir elektronik aletin yanında durduğumuzda, yayılan elektromanyetik alanın üzerimizde yaratacağı etki de uzaydan/güneşten gelen dalgalardan kat be kat daha fazladır.

Bilimin kesin verilerine göre gerek gezegenlerin gerekse de yıldızların –doğanın 4 temel kuvvetinden ikisi- **çekim veya elektromanyetik kuvveti** ile insanın **psikolojisi, karakteri ve kaderi** üzerinde sanılanın aksine **kayda değer** bir etkisi bulunmuyor. Diğer iki temel doğa kuvveti, güçlü ve zayıf çekirdek kuvvetlerinin ise **menzilleri atom-molekül çapı içerisinde sınırlı olduğundan** konumuz dışında.

Bu kuvvetlerin üzerimizdeki ihmal edilebilecek düzeydeki etkilerinin ötesinde, eserlerini okuduğumuz, fikirlerini dinlediğimiz insanların psikolojimiz, ahlakımız, karakterimiz ve hatta kaderimiz üzerindeki yönlendirmelerinin yaşamımız üzerinde etkileri olduğunu varsaydığımız bir takım **dışsal**, kozmik ışınlarınkinden kat be kat daha fazla olduğu gerçeği de var. Bu etkenlere **eğilimimiz** için de **genetik** ve **çevre** faktörleri, bilimdeki **tutumluluk yasası** (bknz. ***Occam'ın Usturası)*** gereği yetmekte ve artmakta!.. Yani "Psikoloji, karakter, kader yönlendirici kozmik ışınlar" aranacaksa **Dünya'nın koruyucu Manyetik alanına rağmen** ötelerde değil; ilk olarak hemen

burada, **somutta** aranmalıdır. Somut olan da, hemen şu an algıladığımız çevremiz ve onunla olan etkileşimimizdir. Hatta **yiyip içtiklerimiz dâhi beden ve zihnimizde kozmik ışın etkisi yapmaktadır.**

Ayrıca canlıların beden-beyin-genetik yapıları zannedildiği gibi uzaydan her an gelmekte olan kozmik ışınların tesirleriyle dönüşecek, değişecek **kararsızlıkta** değildir. Örneğin, kanser vak'aları genlerde meydana gelen değişikliklerle ortaya çıkabiliyor. Astrolojinin düşünüldüğü **tarzda bir mekanizması** olsa idi, bu dışsal kozmik ışınların etkisiyle **yeryüzünde yaşam olamayacaktı.**

Düşük enerjili ışınların **(Radyo – Kızılötesi – Mikrodalgalar)** canlılar üzerinde etkisi yok denecek kadar az iken, yüksek enerjili elektromanyetik dalgalar da **(Ultraviyole – X ışınları ve Gama Işınları)** genlerde büyük tahribat yaparak canlıya zarar verebilir, hatta öldürücü olabilirler. Yaşam ve organizmaların sistemleri büyük oranda **görünür ışığın** dalga boyuna (300-700 nm) uyumlu olarak evrimleşmiştir.

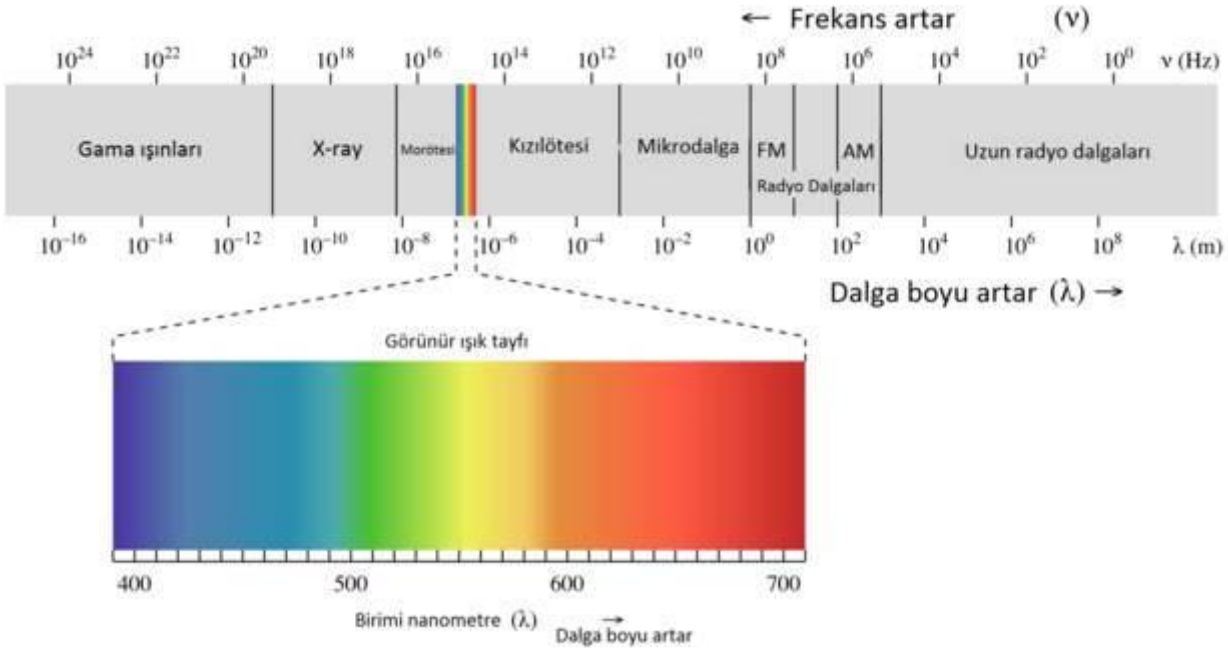

Kısaca değinmiş olduğum gerekçeler nedeniyle, mekanizması bu tarzda, **dışsal bir takım ışınlar**a, dalgalara, kuvvetlere bağlanan

Astroloji Bilgeliği de **bilim dünyasınca haklı olarak bilimsel bir niteliğe sahip kabul edilmiyor.**

Peki, o halde, çeşitli mecmualarda algıda seçicilikle kolayca açıklanabilecek basit astroloji köşelerinin ötesinde, 5000 yıllık bilgi birikiminin, bir bilgeliğin sentezi olan **Astroloji yorumlarında nasıl isabet etmektedir? Mekanizması nedir?**

Mekanizmasının **holografik projeksiyon,** bir **holografik yansıma**, yani Kayıtlı Tümel Bilginin birimden/bedenden yansıması/açığa çıkması olduğunu düşünüyorum.

Bu mekanizmanın detaylarını başka bir yazıya bırakarak şimdilik özetle değinmek gerekirse:

Zamansızlıktaki, kişisel bir **ruhsal potansiyelin** zamana bürünerek açılan kişiliği/evreni/hologramı kişinin yüz şeklinde, el şekli ve çizgilerinde, bedeninde, yakın çevresinde ve gökyüzündeki gezegen diziliminde yansıyor.

Ruhsal potansiyel beyin olarak görünen de mevcuttur veya/yani/aslında, beyin/beden ruhsal potansiyelin 300-700 nm dalga boyları arası madde algılamasındaki görünümüdür. İçerisi-dışarısı ikilemi/illüzyonu ile yaptığımız mecburi dışarısı kavramı tanımlamasındaki **dışarısı, ruhsal potansiyelimizin bir yansımasından ibarettir** (> yansımanın olduğu bir ortam olmadan, çünkü **ortamın bizatihi kendisi bir yansımadır, yani görünüm-ü-dür**). Benzer şekilde ruhsal potansiyelimiz de, beyin/bedenin ışık hızı ötesinde (takyonik-melekî) titreşen, fiziksel bir uzayın olmadığı, **zamanın tersine aktığı** veya akmadığı kuantum-altı düzeydeki görünümüdür.

Dışarıda ortak olarak algılanan her şey özümüzdeki ortak, Tümel, Tek RUH uzayının; kişisel farklılıklarımız ise RUH'tan payımıza/filtremize düşen ruhsal potansiyelimizin görünümü/yansıması olmaktadır (Detaylar için RUH ve Zihin makalesi).

Somutlaşması için örnek vermek gerekirse ki astroloji ile ilgilenenler bu bağlantıları bilecektir: En basit formuyla Güneş-Bilinç, Ay-Bilinçaltı, Merkür-İletişim, Venüs-Sevgi/Dişil Enerji, Mars-Güç/Eril Enerji, Jüpiter-Genişleme, Satürn-Kısıtlama kavramları ile bağlantılıdır. Holografik yansımaya göre, ruhsal boyuttaki "sevgi" manasının göğe yansımasıdır, dışarıdaki Venüs görünümü.

Her bireyin horoskobunda bütün gezegenler bulunur, çünkü Evrensel RUH'taki manalar ortak ve tektir. Her bireyin beyni/zihni yapı-taşlarına bölünmeyen mana uzayındaki aynı, ortak, tek; örneğin **"sevgi" manasıyla "duygu" olarak temas halindedir, filtresi oranınca.** Evrendeki yaygın ve içkin sonsuz sevgiden ruhsal filtremiz ile payımıza düşen kısım horoskobumuzdaki Venüs gezegenine özgü etkileşimler olarak okunur.

Yani **Astroloji, göktekilerin zihne etkisini değil, zihninde/bedende kaydedilenlerin gökyüzüne, gökyüzünün dilinde yansımasını anlatır, işaretçileri ile**...

Cümleyi açarsak..

Göktekilerin [örn. *venüs gezegeni*]

zihne etkisini değil, [*Afaki olarak algılama* ***bu zannı doğuruyor***]

RUH üzerinden zihinde kayıtlı olanların [*bizdeki sonsuz sevgi ve aşkın*]

gökyüzüne yansımasını [*sonsuz sevgi ve aşkın bir tezahürü*] anlatır,

işaretçileri ile... [*venüs bir işaretçidir, işaret levhasıdır, işaret edilen mana değildir*]

O kadar ki kolektif bilinçaltımız bile gökyüzüne yansır.

İnsanlığın **kolektif bilinci** ne zamanki yenileyici, devrimci, özgürlükçü ruha kavuşur oldu; bu **çağ ötesi aklın, ani değişimlerin** simgesi, yansıması olarak Uranüs keşfedildi 18. yüzyılda, gökte!

İnsanlığın kolektif bilinci ne zamanki spirtüalist, hayalci fikirlerle öne çıkmaya başladı, edebi akımlar geliştirdi; tıpta ayakları yerden kesen narkoz bulundu, sinema icat edildi (ki icat da yeryüzündeki yansıma), **hayalin, sezgiselliğin** simgesi, yansıması olarak Neptün keşfedildi, 19. yüzyılda, gökte!

İnsanlığın kolektif bilinci ne zamanki dünya çapında yıkıcı, savaşçı [dünya savaşları], dönüştürücü fikir ve davranışlara girdi, atom bombası yapıldı, **büyük dönüşümlerin** simgesi, yansıması olarak Plüton keşfedildi, 20. yüzyılda, gökte!

İnsan farkındalığıyla bilincinin ve bilinçaltının derinliklerine, duygularına, dürtülerine nispeten kolaylıkla vakıf olabilir; bunun gökyüzündeki yansıması da **çıplak göz** ile Satürn'e kadar olan gezegenlerin binlerce yıldır görülebiliyor/biliniyor olmasıdır. Satürn ötesi gezegenler teleskop olmaksızın, çıplak gözle görülememektedir, çünkü mana olarak kişisel değil, kolektif bilince ait gezegenlerdir.

Dolayısıyla karşılıklı veya tek yönlü bir etkileşimden ziyade **boyutsal yansımalardan** bahsetmek isabetli olacaktır kanaatindeyim. Vücudumuzu hareket ettirdiğimizde **yere yansıyan** gölgemizin de anında uyumlu hareket etmesi gibi!

Ezcümle, **Astroloji ekstra bir faktör olmayıp tüm genetik – çevre faktörleri ve etkileşimlerinin bileşiminin Gökteki işaretçileri ile okunması ilmidir!**

SÛR'a Üfürüldü!..

19 Nisan 2014

"Onu (ÇAMURdan Beşeri) şekillendirip RUH'umdan (~ilahi bilgelikten) (diriltici) NEFES verdim..." (38:72).

"SÛR'un içine NEFES veril-Dİ" (39:68).

SÛR (ṣād wāw rā) = Sûret kelimesinin çoğulu, taSaVvuR, taSViR edilen şeyler, biçimler, formlar, imgeler; belki de hologramlar! Yoksa inanılan, uzak bir hikâyeye indirgenmiş şekliyle boru, hatta düdük demek değil.

Çamur, Toprak + Su; yani maddi bedenimiz, sûretimiz, hologramik görüntümüz.

(İlmi bilgilerle) şekillenen Çamurdan yaşantılarımıza, yani Sûr'a NEFES ile HAYAT veriliyor ve KIYAMET (Ayağa kalkış, Bilincin Şuurluluğa, oradan da Evrensel Şuura dönüşme) sürecine giriliyor!

Kıyamet kişinin veya bir ümmetin=toplumun NEFES/HAYAT yolculuğunda alametleri ile kendini belli eden sürecin toplamına verilen isimdir; ansızın gelecek veya yaygın halk deyimiyle kopacak, kopup gelecek olan bir olgu değil. Beklenmeden gelecek olan sürecin sonu, SAAT kavramı.

Kıyamet sürecine dair mecazi anlatımların hem insanda hem de toplumda karşılıkları vardır. **Güneş Batıdan doğar** demişlerdir örneğin ve kişi veya toplumların **kesin doğru olarak bildikleri mevzuların yanlış oldukları** ortaya gerçekleri ile birlikte çıkar.

Toplumdaki dönüşümün yolu da bireysel, içsel devrimlerden, NEFES alışlarından geçmekte.. İçsel nefes alma gayretinde olmayanların dışta, bir başkasında, toplumda ideolojik, dini, siyasi, kültürel devrim yapma çabaları kişinin veya kişi yığınlarının **varlıklarındaki açlık**

noktalarının en hızlı yönden tatmin edilme güdüsünün bir yansımasıdır.

*"İnsanlara iyilik etmelerini emrediyorsunuz da **kendinizi unutuyor musunuz**?"* (2:44).

NEFES'in açılımı, HAYAT'ın verilişi... RUH'un, Cebrail'in icabet edene/dileyene=dilediğine tenezzülü..

*"Emrinden (İş-Oluşundan) Melekleri (ilahi güçleri) RUH ile beraber KULlarından dilediğine/dileyene **inzal eder (~hücrelerine/kalbine işler)**" (16:2).*

"Rabbinden HAK (yaşanan gerçeklikle uyumlu) olarak Tertemiz/Kudüs olanın RUH'unu (= RUH'ül KUDÜS) inzal etti ki, müminlerin/öze-güvenenlerin (güvenlerini) sebat ettirsin/sağlamlaştırsın; müslimler (~kendine ve topluma selamet sağlama çabasında olanlar) için de HİDAYETİ gösterici ve müjde olsun" (16:102).

Nasıl NEFES alıp, HAYAT bulacağız kişisel veya toplumsal olarak?

*"Ey îman edenler/öze-güvenenler, size HAYAT VERECEK/SİZİ DİRİLTECEK şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'a ve Rasulü'ne (~Allah'ın Zahir olduğu mahâle, İlme, ilmî eserlere) **icabet edin/cevap verin**" (8:24).*

Bu icabet, Allah, sanki Evrenlerin en ötesine atılıp, Rasulullah sanki 1400 yıl öncesinde tarihsel bir kişilik olarak bırakılarak, en düşük şekliyle kuru **bilgi veya inanç yığma düzeyli** (ilm'el yakin ~ epistemolojik) değil; uygulamaya, fark etmeye dönük, aksiyoner (ayn'el yakin ~ fenomenolojik), **içimizde Allah Rasulü varmış** gibi doğrudan ve doğurgan ve dahi nihayetinde tüm benliğimizle hisseder şekilde, **var oluşsal** (hakk'el yakin ~ ontolojik) bir boyuta taşınmalıdır.

*"Bilin ki, **sizde Rasulullah var**"* (49.7).

*"O süreçte onlara nida eder de şöyle der: "**Rasûllere ne cevap verdiniz?**""* (28:65).

İnanan bir İnsan modundan çıkıp Özüne Güvenen ve topluma güven veren bir Mü'min pozisyonuna gelişmek.. (Bknz. İman & İnanç ayrımı)

Allah ve ondan ayrı olmayan Rasul'ünün çağrısına icabet eden Mü'minler **Kalp Seması'nın Kuşları** olarak inşa edilir, yaratılır. **İsa'nın eli değer**.. Hızır'la yolcu olunur.

*"(Meryem oğlu İsa:) Ben sizin için ÇAMURdan KUŞ/TaYR ŞEKLİ yaratır, onun içine NEFES veririm. O da **Allah'ın izniyle (~doğal süreci içerisinde)** KUŞ olur. ... Allah'ın izniyle ÖLÜ olanlara HAYAT veririm" (3:49).*

[**TaiR (ṭā yā rā)** = Kuş, uçucu, yüksekte duran, hatta talih (anlamı için 7:131, 17:13, 27:47, 36:19). Allah'a Salât eden TaYR için (24:41) Salât, bilinçli varlıklara ait bir fiildir. Ve aynı kökten gelen **ETVaR** = gelişim, yükselme aşamaları, merhaleleri anlamı için bknz. 71:14.]

*"SEMA boşluğundaki (~Şuur katları) **KUŞları (Bilge, Şuurlu, toplumun talihine yön veren -yükselmiş- insanları)** görmüyorlar mı?" (16:79).*

*"(Süleyman/Silm-men/Selamet Adamı:) Ey insanlar, bize **KUŞ NUTKU (~bilinçdışı, bilinç-üstü hâl dili, bilgeliğin dili)** öğretildi" (27:16).*

Ömür sermayesini, aklını **Hakk ve görünümü Halk** yoluna adamayı tercih edenler (3:104)... Kur'an ve ondan Rasul'ün süzdüğü Hikmeti (Sünnetullahı) bulma yolunda koşacaktır. Elbette Allah'a ve Rasul'e iftira edilmiş bir takım, insanlığın ortak akıl ve vicdanıyla, Kur'an'ın ruhu ile çelişen rivayetlerle, bin yıllık donmuş fetvalarla, yahudi mantığındaki gereksiz şer'i ayrıntılarla, kaynağı belirsiz, tanığı olmayan rüyalarla, keşiflerle, uyutucu menkıbelerle, mitlerle, efsanelerle kurulmuş ruhsuz, şekilci, hayattan kopuk – tapınaklara has, kurumsallaşmış **paralel din** anlayışları ile ancak **KUŞ olmanın çamurunda** kalabiliriz.

Bu çamur içinde Şamanizm bulamaçlı müslüman kıldan, tüyden medet umar, mesela...

Arabizm yamalı müslüman kader kavramını tornistan ederek kadercilik yapar...

Budizm esintili müslüman rabıta yapar şeyhine, tesbihle dolaşır, Zikir namına mantra çeker...

Kur'an odaklı müslümanınsa **merkezinde mana, RUH, çeperlerinde işin şekli vardır.** Dünya yaşamından değil, esnek beyniyle şekilcilikten ve her türlü hizipÇİlikten el, etek çeker.

"Allah aklını çalıştırmayanlar üzerinde pislik kılar" (10:100).

Kur'an, Hayat, Kâinat aklı, kalbi çalışan/çalıştıran tefekkür sahipleri için apaçıktır ve bu yetilerini geliştirdikçe bir Mümin, açıklık ve detaylar, zenginlik ve güzellikler daha da artar yaşamda. Şirkin bulaştığı akıl eksik, duygu-sal, çarpıtılmış olarak olayları, yaşamı anlar veya hiç anlamaz.

Kişide seyreden Haşr (toplanma) ve Neşir (yayılma)

"SÛR'un içine NEFES veril-Dİ. Böylece Allah'ın dilediği hariç, Göklerde ve yerde kim varsa hepsi bayıldı. Sonra (benzer şekilde) ona bir daha NEFES veril-di ve hemen ayağa kalkarak bakınırlar" (39:68).

SÛR'a ilk üfleme ile süreç sonunda "Saat" gelir ve tasavvuf tabiriyle **Varlık Cem olur**, toplanır insan zihninde (Bknz. Hakikat | Kavramların yokluğu).. Kavramların, duygu ve düşüncelerin üzerinde belirginleştiği gündelik zihin, Evrensel bir Zihin=BEN olmuş [> doğrusu "olduğunu fark etmiş"] ve bu "Benlik" hissi tüm varlığı örtmüştür.

"O'nun Kürsüsü Gökleri ve yeri içine alır" (2:255).

Rasulullah da bu hâli yaşadığı için bu ontolojik/var oluşsal süreç dilde ifade bulmuş, ayet=işaret olmuştur bizler için.

Bakıp durduğunuz artık, ayrı ayrı birer ekran-monitör-anne-baba-cisimler olmaktan çıkar, sizin bedeninizin, benliğinizin ("Ben" hissinden ayrı olmayan) uzantısı olan bir **görünüme** dönüşür.

Ayrı ayrı nesnelerin, öznelerin zihnimizde yaratılagiden **kavramların gerçek sanılmasından** kaynaklandığı anlaşılır. **Sema'da ve Arz'daki birimsel tüm "kişilikler/benlikler",** tüm kavramlar bayılır, varlığın kavramsal sesi kısılır Cem algısınca, zihinde. Anne-baba-çocuk kavramı kalkar, sizdeki BEN'in görünümü olur. **Herkes "aynı yaşta" olur mahşerde (toplanışta) dedikleridir** bu vakıa**!** Yani yekpare HAKK'ı seyreden HAK'tan gayrı kalmaz..

Çünkü Arş (> Allah'ın Zat'ına dönük yön) ve Kürsi (> Çokluk âlemine dönük yön) yıkılmış ve Zat'ın **Nûr üstüne Nûru** (Nur-35) ile **Çokluk Yokluğa düşmüştür** > Gözlemleyen ve gözlemin üzerinde gerçekleştiği Kozmik BEN'in bakış açısı!..

Allah'ın dilediği hariç, yani **Arş ötesi**ndeki AHAD ve SAMED durumu ("öte" ifadesi çokluk bakışıyla..). Meryem Şuurunun Rahman'a **SESSİZLİK ORUCU** (19:26, 3:41) adadığı ve BEŞER-(iyet) ile karşılaştığında mecburen **işaret diliyle,** remzen NUTUK ettiği Nokta..

"Sesler Rahman'ın huzurunda kısılmıştır; fısıltıdan başka bir şey işitemezsin" (20:108).

Arş, Varlıktaki Tekliğin [**Rahmani potansiyel**in, tüm Allah isimlerinin/özelliklerinin/manalarının bir potada eriyik olduğu durumun] Birliğe/Nefsi Vahide/Kürsiye ve Çokluğa [ayrı ayrı manalara/meleklere/güçlere] dönüştüğü algısal bir sınırdır. Diğer Allah manaları değil, **Rahman Arşı kuşatmıştır,** bu sebeple! Anne rahmi nasıl ki bir bebeği saklıyorsa kendinde, Rahman da bu şekilde Varlığı kendinde saklar.

Bu kavramlarla işaret edilen varlık oluşumları, aşağıların en aşağısında kendini bulan İnsan'ın varlığında içkin/mündemiç olduğundan, Hz. İnsan kendindeki **İlahi Tünel, İlahi Kablo, Şah Damarı** ile oralara = buralara kadar uzanabilmekte ve yukarıların en yukarısındaki Kozmik

Arş ve Kürsi'yle ve saklı diğer boyutlarla (~Cennetler) **içsel temas** halindedir.

"Sen kendini küçük bir cisim sanırsın, ama en büyük âlem sende gizlidir" Hz. Ali.

Arş/Kürsi, varlığımızda açığa çıkan duygu, düşünceler (yani çokluk algısı), ile bu duygu ve düşüncelerin üzerinde oluştuğu ALGILAYAN, Evrensel BEN bilinci arasındaki hayali sınırdır.

Özel bir takım tekniklerle girilen bilinç halleri dışında, uykudan uyanırken FARKINDALIĞIMIZ/DİKKATİMİZ oranında Arş ve Kürsiyi de hatırlayabiliriz. Süreç milisaniyeler içinde olup biter.

- Hâhut > Gizli Hazine, Bilinç yoktur, saklı Bilgi boyutu.
- Lâhut – Ceberût – Arş > Bölünmemiş Varlık hissi (> Salt ilkel beyin faaliyetleri)
- Kürsi > Bölünmemiş Varlık hissinden bölünmemiş varlık hissine ilk bakış/ilk bölünme (> Bilincin feneri duyguları tetikleyen limbik sistemde, Nefsi Vahide, RUH ve melekler/duygular, Allah isimleri ve "Külli şey'in" belirginleşir.)
- Gökler ve yer > Bölünmüş Varlık(+lar) ve "kişisel benlik" hissi (> Bilincin feneri düşünceleri tetikleyen Korteks düzeyinde, Kesret âleminin net algısı)

İnsan, Allah ve Rasul'ünden RUH aldıkça, imanı ve salih/ıslah edici eylemleri ile duyguları ve düşüncelerine dikkat kesilip **dengeye koştukça** duyuları keskinleşerek Farkındalığı artacak ve bu kavramlarla işaret edilen **var oluşsal** durumlar **kendiliğinden = bi-iznihi** ayan olacaktır.

*"Ey İnsan! O ki seni yarattı, sana şekil verdi ve seni **dengeye kavuşturdu**" (82:7).*

Çokluk âleminin her türlü katmanıyla gürültüye boğulmuş bir zihin kendi derinliğine elbette dikkat kesilemeyecektir.

Sûr'a ikinci üfleme ile ise **HAK'tan HALK neşr olur**.. Arş ve Kürsi algısal olarakyeniden kurularak Gökler ve yer, **kişiliğimiz ve birimler/nesneler yeniden; ama bu sefer cilalanarak (= ardındaki HAK'kı bilerek) algılanmaya başlanır.** Allah'ın KAHHAR olduğunun hakikati anlaşılır ve **HALK, HAKK'ın huzurundadır artık**, Sende.

"Hiçbir şey görmedim ki ondan önce Allah'ı görmeyeyim" Hazret-i Ebubekir.

"O süreçte yer başka bir yere gökler de başka göklere dönüştürülür ve KAHHAR olan Allah'ın huzuruna çıkarlar (14:48)".

Cennet ve Cehennem ARAF'tan seyredilir.

İnsanların bu Mi'rac'ta (> var oluşsal yükselişte) görülen hâl dili ayetlerde ifade bulur.

İman & İnanç ayrımı

7 Mayıs 2014

21. yy insanlığının Sûr'una üfürülen nefesin bir neferi olabilmenin yolu.. Değerlerini tüketerek, yozlaştırarak azap içinde can çekişen; ölmekte olan bir toplumun canlandırılması (Kıyameti), **tüm varlığı Hak ile kucaklayan diri bir hayat görüşü**nün (~Allah'ın dini) ikamesi için gayret etmek. "İnanan" bir insan modunu aşıp **Özüne Güvenen** ve **topluma güven veren** bir Mü'min pozisyonuna dirilmek (ba's).. Kur'an, Hayat, Evrensel İlkeler ve bundan süzülen Hikmet **odaklı** bir yaşam biçiminde (~din), -insanın doğası gereği- atalar dini, hurafeler, eklemeler, **kavramsal tahriflerle** meydana getirdiği **eksen kayması..**

*"Ve kâfirler/hakikati örtenler; "üstün gelmeniz için bu Kur'an'ı dinlemeyin, **Kur'anın içinde anlamsız sözler yapın/anlaşılmasını her türlü yolla engelleyin**" dediler" (Fussilet-26).*

*"Yahudilerden bazıları, Allah'ın kitabındaki **kelimeleri, ifadeleri, aslî mânalarından uzaklaştırarak tahrif ediyorlar, değiştiriyorlar.**" (Nisa-46).*

Eksene yönelme gayreti içerisinde cesedine ruh üflenecek, –**Hayat Kitabı- Kur'an'a** ait çok sayıda kavram olsa da; temelde bulunan "İman" kelimesini önceleyip **orijin manasını hatırlatmak** hem bireysel hem de toplumsal dirilme sürecimiz açısından çok önemli! Çünkü **delile**, **kesin bilgiye** (yakin) ve **subjektif tecrübeye** (ayn'el yakîn, müşahede) önem vererek bunları kapsayıcı; fenomenolojik (> Güven hissi, **hâli**) veya ontolojik (> Eminlik **makamı**) bir **TAMLIK, TAMAMLANMIŞLIK, BÜTÜNLÜK durumuna** işaret eden "İman" kavramı ne yazık ki kuru, cansız ve hatta körü körüne ardından gidilen bir **inanç kavramına** indirgenmiş.

İslam isimli **zaman ve inançlar üstü evrensel bakış açısının**, çok sayıdaki inanç sistemlerinden bir tanesi olarak addedilmesi de bu bakış açısının ürünü! Ve de -kıyasa sokularak- en son (!) gelen ve diğer inanç sistemlerinden üstün olan bu **inanç (!) geleneğ**inin (?) de müntesibi olmanın kurtulmaya yeteceği sanılıyor!

Kalbe ait İman kavramı bu derekeye hasredildiğinden, üstüne bir de *nereye kadar iman nereye kadar akıl* tarzında sorular bin yıldır tartışılagelmiş. İman duygusu, salt inanç olarak alındığından, **Kalp çalıştıran, Kalp genişleten** "akletme, düşünme, anlama, idrak etme" gibi birçok diğer kavram ile bağlantılarından **soyutlanmış**.

*Yeri gelmişken.. Kur'an kapsamında bahsi geçen Kalp kavramının madde bedendeki Kalp organı ile bağlantısı sadece **simgesel** düzeydedir. Akıl ile maddi kalp arasında bilimin tespit etmiş olduğu bir bağlantı bulunmuyor. Vücudumuzdaki toksinleri temizlemeyle ilgili organın karaciğer, böbrek oluşu gibi **akletmek (iki düşünceyi birbirine bağlamak, bilgi parçasını sistemde en uygun yerine koymak)** ve diğer benzeri (düşünmek, anlamak, idrak etmek vs.) yetilerimiz de beyin hücreleri, beyin ile "bağlantılı" bir fonksiyon.*

*Kur'an'daki "Kalp" kelimesi ve kavramı akletmenin (Kur'an'da "akıl" kelimesi geçmez, hep fiil (> akletmek) şekliyle kullanılır), anlamanın, öğüt almanın, düşünmenin gerçekleştiği, **iman duygusu** veya **bizatihi, öznel tecrübe ile tatmin edildiği** (2:260, 16:106); Evrensel, Tekil-Tümel RUH ile kişilik arasında, ikisine de TEĞET arayüzdür, KALIP'tır, **manevi bir yapılanmadır**.*

*Kalp, **Nefis-kişisel benlik** sınırlarında/kalıplarında kalıp genişletilmez/mühürlenir ise evrensel hissediş yükünü kaldıramayan dünyevi çalışan akıl (akl-ı meaş) olarak kalır; **nefsin sınırlarından genişleyip** LÜBB (evrensel çalışan, tertemiz akli odak) sahibi (Ûlul-elbâb) olursa işte o zaman Evrensele açılır.*

Düşünme işlemi beyin hücreleri üzerinden olur; ama "anladım" dediğimiz noktanın, yani FIKIH'ın gerçekleştiği, arkadaki FON, KALIP'tır, KALP'tir.

Gözlerinizi kapatın, kolunuzu havaya kaldırıp hiç hareket ettirmeden kolunuzu hissedin! Bu ***hissetme ortamı*** *KALP'tir,* ***fiziksel olmayan kalıbımızdır.*** *Bu kalıbın beyin/zihin haritalarınca oluşturulan hologramik görünümü ise şu madde bedenimiz. Kalbin/kalıbın temsili görünümü ve (doğru bir ifade olmasa da (?)) madde dünya aracısı (?) da beyin..*

Biz "kendimizi", "benliğimizi" gözlerimizin gerisinde, kafamızda sandığımızdan, ***ANLAMA da kafamızda oluyor sanıyoruz.*** *Ki evrimsel süreç açısından* ***bu beyin oyunu/hilesi*** *bize avantaj sağlamakta. Topuğumuzda olsaydı bu "benlik hissi", av-avcı ortamında riskli olurdu bu durum.*

Şimdi biraz İman kelimesini deşelim:

"İman etti" (Arapça "*amene*") ibaresi, **E-M-N; "Tamlık, bütünlük, emin olmak, güvende hissetmek"** kök fiilinden -başına "Elif" harfi getirilerek- bu fiili geçişli kılacak (yani nesne alacak) şekilde türetilmiş formudur. Yani, **E-Mi-Ne > Emin oldu, güvende hissetti; Â-Me-Ne > kendini veya bir başkasını emin kıldı, güvenliğini sağladı, emniyet verdi** anlamınadır.

Bu orijin, asli mana için ***Kureyş suresi****nin mealine bakılabilir – âmene hum min havf > Onları korkularından* ***emin kıldı, güvenliklerini sağladı****.*

Kur'an'da sıkça tekrarlanan "*ellezîne amenû*"; iman, yani bu güven duygusu **kalbine yenice yerleşen veya zayıf olanlar** için kullanılırken; kendisini **salih amelleriyle** geri dönüşü zor bir güven/emniyet/bütünlük içerisine dâhil eden ve/veya bir başkasına da güven veren, güveninden şüphe olunmayanlar da **Mü'min** kelimesi ile ifade ediliyor (El-Eminlik sıfatı). Şu ayet ve hadis de bu unut(tur)ulmuş anlamı tefsir etmekte.

"İman edenler ve imanlarını zulüm ile karıştırmayanlar... ***İşte güven/eminlik/tamlık hissi onlarındır****" (6:82). "Mü'min elinden ve dilinden* ***emin olunan*** *kimsedir." Hadis.*

İlmin, irfanın, aklın, sorgulamanın, yapıcı eleştirinin, tatlı bir başkaldırının, -şeytani bir isyanın değil de- Âdemi bir asiliğin (20:121) olmadığı bir zihinde TAMLIK=İMAN oluşabilir mi? Aksine kuru ve körü bir inançla şüphe sancıları içerisinde ya içsel bir çelişkiye çıldırır ya da umursamazlığıyla yaşamına devam eder!

Rasullük gibi bir makamda bulunan İbrahim'in, **anlama, sorgulama sürecinde** (2:260), imanının da bulunduğu kalbini doyurma, tatmin etme çabası bir Tamamlanma isteği değil de nedir?

Kalplerimizin ancak bilgiyi tecrübe ederek (2:260) ve de iman ile tatmin olabileceği (16:106) eşlenikliğine, bağlantısına ne demeli? İşte bu asıl ve asil anlam ekseninden kaydırılıp, önemsenmeyip, uygulanmayıp, unutturulup, "inananlara" indirgendiğinden belki de, bugün yeryüzünde en güvenilmeyen toplumlardan biri olmuştur müslümanlar!

Benzer gramer kuralıyla, ***S-L-M*** ***(olumsuzluklardan uzaklık, selamet, barış)*** *kökünden türetilen* ***Müslim ve çoğulu Müslüman*** *kelimesi de* ***"hem kendini hem de toplumu her türlü sıkıntıdan aktif bir şekilde uzaklaştırmaya çalışan"*** *anlamınadır.*

Peki, şimdi gelelim neye ve/veya neyle Güven/İman konusuna?

İnanılabilecek olgu sayısı sınırsız iken; İman, inançlar bütünü olmadığından, Kur'an'da **İMAN'ı, iman duygusunu sağlayacak** gerçekleri şöyle okuyoruz:

1- Allah'a, 2- Melekler'e, 3- Rasullere, 4- Kitaplara, 5- Ahiret sürecine İMAN=GÜVEN, veya **gramer açısından ikinci anlamıyla** bu beş gerçeklik **aracılığıyla kendini güvende hissetme ve topluma, başkalarına da güven verme**.

Bu noktada akla "kadere iman" konusu gelebilir. Birçok diğer itikadi konu gibi, Kaderin, yani –önceden yazılmış bir alınyazısı değil de- iskelet bir programın, ***bir ölçünün olduğu****nun bilgisi, Allah'a, Rasul'üne ve Kitabına*

güvenin, doğanın gözlenmesinin (10:5, 13:17, 23:18, 36:39, 41:10, 43:11, 54:49, 56:60, 73:20, 80:19) bir sonucudur.

İMAN = ÖZ(e) Güven ve Öze güvenin belirginleştirdiği **ÖZ-Güven**! Toplumun, dış etkenlerin hayalen inşa ettiği, tetiklediği, tepkileştiği ve her an yıkılması muhtemel **egosal bir gurur** değildir bu..

– Allah'a > Tüm boyutlarıyla hayata güvenmek ve bu güvenle hareket etmek!

– Meleklere > Potansiyelindeki "yetilere", Allah'ın güçlerine, manalarına güven!

– Kitaplara > Yetilerinle hayattan "okuduklarına", birikimine güven!

– Rasullere > Okuduklarınla sende çıkmakta olan "Şuur basamaklarına" güven!

– Ahiret Sürecine > "Şuurunla" açığa çıkanların sana geri döneceğine güven,

ve bu ilkeler ile toplumuna güven ver, güven veren bir insan ol.

İman, inanç olmadığı içindir ki, örneğin, cinlere, uzaylılara İMAN diye bir kavram olmamıştır. Cinler, uzaylılar GÜVEN konusu kapsamında değillerdir çünkü. "Ben uzaylılara güveniyorum" şeklinde **dinde bir gereklilik** olmaz. Bize bir getirisi yoktur bu inancın. Cinlere, uzaylılara ve hatta çeşitli tanrı tasavvurlarına ancak bir İNANÇ olur ve inanç grupları çekişmeye, ispat yarışına girer. Allah'a ise İMAN edilir, **O'na güven duyulur** ve bu öze-güven ile İBADET, yani Allah, Varlık, kendimiz ve toplumun gelişimi için Hizmet edilerek **toplumun güvenliği, emniyeti, selameti için çalışılır**. Bu arada anlamı "tapınma" sözcüğüne sürülen bir kelime, İbadet..

Çok yaygın şöyle bir algı var:

Sanki ötelerde, başka tanrılara inanılmasını ve tapınılmasını kıskanan veya kendisine inanılmamasını hazmedemeyen ve bu kızgınlığıyla bu kişileri cehenneme tıkayacak, kendine inananları ise en güzel şekilde ağırlayacak bir tanrı anlayışı. Sanki din spesifik olarak ateizmle, deizmle veya diğer teist inançlarla mücadele, onlara galip gelmek için gelmiş gibi.. Ve binlerce yıldır süregelen benim tanrım seninkini döver tartışmaları..

Hâlbuki müslümanlar tarafından da bir tanrıya indirgenmiş olan El-**Kebir Allah**, tüm manaları, özellikleri (Kur'an'daki "Biz" hitabı), yansımaları ile **ortada olandır.** Varlık olarak kendini gösteren, Allah manalarının sınırsız bileşimleri ve devinimleri.. Bu minvalde Varlığın kendisi olan, bu tartışmaların muhatabı değildir.

Siz, ortada olan, herkesin, eylemlerinizle, vücudunuzla gördüğü varlığınızı ispatlamaya çalışır mısınız?

Allah, **El-Hak'tır, Varlığı apaçık ortada olandır!** Bakın, Kur'an'da Allah, sayfalar dolusu delillendirme, inandırma çabasına girmeden ortada, ayan beyan olandanörnek vererek **Varlığını nasıl ortaya koyuyor**:

*"Yeryüzünü de ölü, kupkuru görürsün. **Biz** onun üzerine yağmur indirdiğimiz zaman kıpırdar, kabarır ve her türden iç açıcı çift çift bitkiler bitirir. **Bu böyledir. Çünkü Allah, O Haktır (apaçık ortada olandır)!."** (22:5-6).*

El-Hak'tır O. Rasul'ünde açığa çıkışı da Haktır ve Hakkın yani gerçeklikle uyumlanmanın mücadelesidir! Kimin, neye inandığından ziyade **toplumların Hakk'ı ne kadar davranış dünyalarına kattığı** ile ilgilidir. **Bilgilendirme çabasının ötesinde bir Şuurlandırma kaynağıdır.** Tabiri caizse, derdi El-Hak isminin tecelli etmesidir; Hakk'ın, hukukun, adaletin ikamesi, huzur ve barışın sağlanması, Şirkin kaldırılmasıdır. Eğer, tanrılı veya tanrısız bir inanç

veya ideoloji ZULÜM, HAKSIZLIK, ŞİRK içeriyorsa elbette Mü'min orada Cihattadır/gayrettedir.

Rasulullah'ın mücadelesi Allah'a inanılmaması üzerinden değil idi. Hâlihazırda mücadele ettiği **inançlı (!) toplum** Rasul'e karşı savaşırken Allah'tan yardım isteyecek kadar Allah'tan haberdar ve inançlıydı. Tıpkı günümüzde olduğu gibi..

*"Allah'ım! Bizimle akrabalık ilişkisini keseni, bize bilmediğimiz şeyleri getireni ve adamlarını helak et. Bu gün burada haklı olanı galip kıl, haksız olanı perişan et." (**Ebu Cehil – Bedir Savaşı öncesi Kâbe örtüsüne bürünerek ettiği dua**)*

Varlığı ortada olana inanç olmaz; ama varlığı ortada olana GÜVEN=İMAN olmayabilir. İşte Rasulullah'ın toplumunda karşılaştığı da günümüzdeki gibi Allah'a, Ahirete Güven sorunu veya önemsememe idi, inanç değil. İşte, **kişide örtülen bu GÜVEN duygusunun adıdır KÜFÜR!.**

İşte, Allah'a İMAN'ın eksilmesi, kaybolmasıyla, varlık katmanlarımızdan bir veya bir kaçının doğurduğu açlık sonucu, nesne ve öznelerin birer **"vesile" (5:35) olduklarını unutup, bağımsız varlıkları, güçleri varmış gibi onları güven kaynağına dönüştürme davranışıdır ŞİRK!**

Kur'an'da da (arzuyu ilah edinmek, mal-mülk yığmak, peygamberleri, din adamlarını, din bilginlerini rabler edinmek, sevginin dozunu kaçırmak, onlara dua etmek, dinde Allah'tan gayrı hüküm koyucular kabul etmek, O'nun berisinden veliler edinmek, ataları körü körüne taklit gibi) ayrı ayrı konularla örneklenerek vurgulanmış olan ve **temelini insanlardaki fıtri olmayan, aşırılaşmış sahiplik ve Allah dışında başkalarına abartılı aitlik duygusundan alan davranışlar bütünüdür Şirk.**

Şirk örneği kimi ayetler; 2:165; 3:14, 79, 80; 7:3,37; 9:31; 17:56; 10:106, 107; 11:15, 16; 22:12; 25:43; 30:31,32; 31:21; 35:2, 5, 22; 36:74-75; 39:3, 38; 43:23; 68:36-40; 72:18, 20; 73:9; 94:8.

Gökte (içsel yaşamımızda) ve yerde (dışa dönük yaşamımızda) ilahlar edinmek! Ve ayete göre, şirk koşanlar **iyi niyetleri nedeniyle** şirk içinde olduklarının farkında olmayabiliyorlar (6:22,23).

Örneğin, Allah'a güvenmediğinden, **mal üstüne mal biriktirir hırsla,** geleceğimi kurtarayım diye, maldan medet umarak, **mala GÜVENerek**, Allah'a ait bir kavramı nesneye, mahlûka yükleyerek **Mülkte Allah'a ortak koşar**, ŞİRK'e düşer kişi. Ötede veya içeride mistik bir tanrı tasavvuruna inanıp diğer inanmayanları cehenneme yollamak rahattır, kolaydır; Allah'ın manalarının sonugelmez muhteşem dansı olan HAYAT'a GÜVENip de **maldan verip ŞİRK'ten temizlenmek, arınmak** (92:18) ise zor olandır. Özellikle, malından toplum için paylaşmayıp Huzur da açığa çıkmadığından İMAN'ı azalan kişi, nesne/özne vesilelere aşırı yönelimi ile **hevasını/arzusunu ilah edinecektir** (25:43).

Kendimizde karşılıklarını bulmamız gereken, KÜFÜR'ü, ŞİRK'i destekleyen **davranış modellerinin** adları Kur'an'da Müşrik, Münafık, Yahudi, Nasara vs. olarak geçer. Kur'an'da örneğin Yahudilerin özelliklerinin sıralandığı tüm ayetler *(lütfen müslüman "etiketli" bizlerde, toplumumuzda bu özellikleri kontrol edelim, bknz., 2:79, 91, 96, 101, 105, 111, 179; 3:64, 71, 75, 78; 4:46, 160, 171; 5:18, 41, 82; 7:63, 169; 9:30, 31; 57:16, 62:6)* bizlerin ne derece Yahudi olduğumuzu gösteren birer mihenk taşıdır.

İnsanda **Allah ile kurulmamış** ve/veya **Allah'a** olmayan GÜVEN duygusu ŞİRK'e düşürecek eylemlere, başkalarına da güven vermemeye ve nihayetinde toplumdaki total bir güvensizliğe, emniyetsizliğe neden olur > kavimlerin helakı, yok oluşu. **DiN'in yaşandığı**, **meDeNiyetin hüküm sürdüğü meDeNi bir meDiNe**, kuru, ruhsuz bir ceset şehrine dönüşür (dîn, medîne, medeniyet, medeni aynı kökten gelen kelimeler).

Ahlaksızlığın, kural tanımazlığın, güvensizliğin, cehaletin, güdümlü dini yaşayışların bilinçlice yayılarak Tanrı'nın kıyamete zorlandığı bu dönemlerde, asrısaadet dediğimiz mutluluk, güven çağının yeniden

inşası için **inancın kaygan gölgesinden İmanın sapasağlam ışığına** yükselmemiz gerekiyor!

Rabbül Âlemin toplumsal silkinmemizi nasip etsin!

Muhkem ve Müteşabih ayetler

15 Mayıs 2014

Kur'anı Mubin (apaçık/açıklayıcı Kur'an), ***muhkem*** kelimesi ile ifade edilen; hüküm içeren, *en alt düzeyde bir çöl bedevisi tarafından dahi, yani herkesçe de anlaşılabilen* ve de ***müteşabih***, yani benzeşen veya benzetimli/alegorik (2:25, 6:99, 6:141, 39:23) anlatımlardan, ayetlerden meydana geliyor.

Muhkem ayetlerin anlaşılmasında pek sorun yok gibidir; lafzın çarpıtılmamış bir tercümesi yeterlidir bu durumda.. *Zekâtı verin, hak yemeyin, yetimleri kollayın, salatı ikame edin, öfkenizi kontrol edin* denildiğinde bu hükümler apaçıktır, yoruma dahi gerektirmeyebilecek derecededir. **Kur'anın anasıdır, özüdür** (3:7) bu ayetler.

Müteşabih ayetler ise en temel yönüyle, öz olan bu **muhkem ayetlerin açılımları, açıklamaları, derinlikleri, farklı şekillerde, farklı kelimelerle tefsiridir**.

Müteşabih sözcüğünü de Allah, 11:1. ayette tefsir etmekte, yani gene farklı bir kelime ile açmaktadır, ***Tafsilat****:*

Ayetleri ***muhkem*** *kılınmış,* ***sonra*** *hüküm ve hikmet sahibi ve her şeyden haberdar olan tarafından* ***tafsilatlandırılmış/detaylandırılmış*** *bir Kitap'tır.*

Bulunulan çağa, algı seviyesine göre çoklu anlamlar ihtiva edebilen bu ayetleri ise ancak Allah'ın izniyle (~yani gerekli çalışmaları yaparak) **rasihun** > **ilimde derinleşmiş olanlar** te'vil edebilmekte (~birçok anlamın sıralanması) (3:7) .

Geleneksel açıklamalardaki gibi, ***anlamları kapalı****,* ***anlamını sadece Allah'ın bildiği*** *ayetler demek değildir müteşabih olanlar.* ***Kur'an en***

temel düzeyden de, zaman içerisinde gayretle de anlaşılabilecek bir kitaptır *ve* ***anlaşılsın, insanlar bu anlaşılır manalar ile kılavuzlansın*** *diye Rasul'den tebliğ edilmiştir.*

Hükümlerinin lafzında yatan ruhu sezerek maksadın kapılması ve bu vesileyle her çağa **uyumlanması,** tahlil edilecek müteşabih/benzeşen ayetlerin ördüğü Kur'anın iç bağlantıları vasıtasıyla olur. Çünkü **her muhkem ayetin içerdiği hüküm; müteşabih/benzeyen ayetlerde hükmün nedenleri, getirileri ve götürüleri ile apaçık edilerek akla, tefekkür melekesine vurulmuştur.**

Örneğin, zekâtı/arınmayı/bireysel gelişimi verin/gözetin denilmişse, başka ayetlerde bunun arınmak maksatlı olduğu, ihtiyaç sahiplerinin malımızda belirli bir miktar hakları olduğu, gelir dağılımındaki uçurumunun kalkması, mallarımızın bereketleneceği vs. gibi ayrıntılar bulunur.

Bu bütüncül yapılanma, ilim ve hikmet gayretlilerinin Kur'an'dan kafalarına göre, atomistik (yani bir ayet üzerinden) hüküm çıkarmalarını engelleyecek, kendi kendini koruyan bir sistemdir aynı zamanda. Bu holistik ve canlı yapı kısa veya uzun vadede Kur'an çalışkanlarının hatalarını, dine sokulmuş olan eklemeleri, **Kur'an kelimelerine yüklenmiş anlam kay(dır)malarını** da bertaraf etmektedir.

Kur'an ***odaklı*** *olmayan her türlü dini, tasavvufi, mistik anlayış sahiplerinin Kur'an ayetleri ile konuşmaktan çekinmelerinin veya ayetleri cımbızlayarak aktarmalarının gizli nedenidir bu sistem. Çünkü Kur'an ötelenmediğinde, insanları efsanelerle, hikâyelerle, uydurma rivayetlerle uyutamayacaklarını ve otoritelerini, güçlerini yitireceklerini bilmektedirler.*

Kur'andaki müteşabih (benzetimli) anlatımlara, betimlemelere Kur'anın maksadını, ruhunu, **konu bağlamlarını**, **konuyla ilgili diğer bütün ayetleri de göz önünde bulundurarak** ve **kelimelere yüklemiş olduğu anlam yelpazesine göre** yorum yapmaya çalışılmalıdır. **Kelimelerin sınırları tevilin/yorumun sınırını belirleyecektir**. Bu sınırın mecazi, deyimsel, kinayeli anlatımları veya

diğer edebi sanatları da (ses ahengi, kafiye, cinas, istiare, mübalağa, intak) kapsadığı göz ardı edilmemeli ve bu manalar da araştırılmalı..

Kur'anın maksadı: Toplumsal selameti sağlamak için en başta kişi ve kamunun hak/hukukunun ikamesi, İman'ın sağlanarak, kaba Şirk ve Küfürden temizleme ve nihayetinde şirk ve küfürden inceltilmiş nefislerimizi de ben-ötesi aşkın hallerle tanıştırıp, Evrensel duygularla bezemek.

Aksi halde kişisel veya belirli zümrelerin de menfaatine gelebilecek yorumlarla, hükümlerle kişisel, toplumsal açıdan sıkıntılı süreçlere savrulabiliriz. Savrulmaktayız da..

İşte tarihte yaşamış, muhkem ayetleri dahi zahiri anlamlarından çıkartan Batınilik ekolü.. Diğer uçta, kelimelerin kendinde takılı kalıp mecazı ve akıl yürütmeyi reddeden Selefiyye.. Günümüzdeki sözde (!) ılımlı, mütedeyyin, otoritelerce güdülen müslüman kitleleri.. Kaskatı Taliban, Suudi modelleri.. Ve bin bir parçaya bölünerek sadece "etiketi" kalmış İslam ümmeti!

Hırsızlık yapanların ellerin kesilmesi, namaz kılmayanların dövülmesi hatta öldürülmesi, zinaya bulaşanların taşlanarak öldürülmesi, bir kadının kocasına itaat etmediği (!) için dövülebileceği, bir işte çalışamayacağı, örtünme adı altında kadınların çarşaflara gömülmesi, erkeğe 4 ile sınırlı nikâhlı eş alma izni (!), ama sayı sınırı olmayan savaş esiri cariyelerle nikâhsız beraberlikler, içleri boşaltılarak öldürülen, ritüelleştirilen ibadetler, Rasulü dışlama niyeti olan ibrahimi dinler uydurmaları vs. gibi çok sayıda Kur'anda müteşabih/açılımsal olarak ***kendini teyit ettiremeyen*** *hükümler bu çarpıklıklara örnek olarak verilebilir.*

***

Müteşabih/benzetimli ayetlerin, kapsamı itibariyle diğer bir yönü de,afaka/evrene/doğaya ve enfüse/batına/içsele dönük manalarıdır. İnsanın içinde bulunduğu idrak seviyesine veya bunun yanında sahip olduğu entellektüel birikiminin çeşidine göre; Kur'an, prizmadan geçen beyaz ışığın çıkardığı renkleri gibi, iç içe geçmiş çoklu manalarını (15:87)

da talep edenler için sunacaktır. İşte bu noktalar, sadece lafza=ilahiyat bilimine hâkim olmanın yetmediği, diğer bilim dallarından edinilen bilgilerin ve muhkem ayetlerin yaşantıya sokularak bizlerde açacağı **içsel farkındalıkların, yani kalp genişliğinin, lafzi mananın sınırlarını zorlayarak açabileceği manalardır**.

Bu sayede **Kur'an kendi kendini** mucizevi bir şekilde ve hiç bir çelişki barındırmadığını aksettirerek **tefsir eder, ayrıntılar**. Ve O'nun Hak olduğu anlaşılır. Şehid (sürekli tanık olan kişi) olunur. İman, tamamlanır.

Ayetlerimizi onlara ufuklarda ve kendilerinde göstereceğiz ki O'nun Hak olduğu onlara apaçık belli olsun. (Fussilet-53).

Kur'an ile sıkça haşır neşir olan bir insana ayetlerin derinlikleri, incelikleri açılır; canlanan bireyin konulara hakimiyeti de belirir. Açıkçası Hikmet açığa çıkar kendinden.. Yani ilimde derinleştikçe, **Kur'anın apaçıklığı yanında açıklayıcılığı, inanılmaz detayları** da ortaya çıkar. Bu minvalde gündemden düşürülmüş ***Mubin* sıfatı, hem apaçık hem de açıklayıcı anlamındadır**..

Hakk'ın ayan beyan olması için Kur'anı sevmek, O'nun **cansız bir nesne derekesinden, özne derecesine** çıkartılması gerekiyor dünyalarımızca. O'nun etkiye tepki/yanıt veren, capcanlı bir organizma olduğunu iyice anlamak gerekiyor. Nasıl ki, yeni tanıştığımız bir insanla vakit geçirdikçe, onu daha iyi tanıyıp bize daha açık hale geliyorsa iç dünyası.. Kur'an-ı Mubin de benzer şekilde yansıyacaktır göğsümüze..

Unutulmamalı ki, müteşabih ayetler, kimseler anlamasın diye değil; insanlar Kur'an ile hemhâl olup O'nun, kendilerinin, yaşamın ve Kâinat 'ın üzerinde tefekkür, akletme, tezekkür gayretiyle dinamik ve sağlam bir veritabanı oluşturup, yaşamlarını sonsuzluğa uzanan bir yolculuğa dönüştürsünler diye, bu üslupla açığa çıkmıştır.

*"Fark ettin mi, Allah nasıl bir örnek getirdi? **Güzel bir Kelime = Öğreti**, kökü sağlam, dalları göğe uzanan güzel bir ağaç gibidir. Rabbinin izniyle*

her zaman da yemişini verir. Allah, belki zikrederler diye insanlara böyle örnekler veriyor" (14:25, 26).

Kadir Gecesi, Özgürleşme süreci!

24 Mayıs 2014

Kadir Gecesi mevzusuna geçmeden önce minik; ama önem arz eden bir ön bilgi..

Arapça, Aramice, İbranice gibi Semitik dillerde sözcüklerin eril – dişil *(müzekker – müennes)* şeklinde kavramlaşmış, Türkçe'mizde olmayan özellikleri bulunur. Bunun sözcüklerin erkek veya kadın olması ile ilgisi yok elbette. Yüzyıllar içerisinde Kur'an tefsirlerinde yorumlarda dikkat edilmiyor veya unutulmuş olsa da, bir sözcüğün **eril/müzekker** oluşu > olumlu yönüyle; tamamlanmış, kapsayıcı, olgunlaşmış, güç içeren, kendi içinde kararlı – dengeli, olumsuz yanıyla artık sabitlenmiş, gelişmeyen, şiddet içerebilen, kısır bir olgu veya sürece işaret eder. **Dişil/müennes** vasıftakiler ise > tamam olmayan, yarım kalmış veya parçalanmış, zayıf, eksik bir yöne; ama diğer bir yandan bu durumun olumlu sonucu olarak da daima üret(k)en, üretmeye devam eden, gelişmekte olan, doğurgan bir yapıya/sürece de işaret eder.

Semitik diller Doğanın zıtlıklar üzerine kurulu dilini taklit ederler aslında. Her bir canlıda, İnsan'da bu eril – dişil özellikler belirli oranlarda vardır. **Açıkçası, erkek olma, eril enerjinin biraz daha ön plana çıkması iken, dişilik de dişil enerjinin fazla ön plana çıkması..** Yoksa genetik fark o kadar küçüktür ki..

Kur'an da doğada akan dili en incelikli lisanıyla yansıtır, beşeriyet yönümüz ayrıntılarını kaçırabilse de. Kur'an bu incelikli dili, kendi kavramlarını, sembollerini hangi kelimeyi nasıl kullandığını, yüklediği

reformist içerikle Rasul üzerinden zaman içerisinde arkadaşlarına öğretmiş ve benimsetmiştir.

Neyse.. Bu, detayları, örneklemeleriyle ayrı bir konu.. Bu ön bilginin maksadı, ***Kadir Gecesi***nin (*Leylet ül Kadr*) nasıl bir Gece olduğunun dil açısından da deşifresine bir katkı mahiyetinde idi..

Arapça'da *(eril özellikli)* **Leyl** kelimesi, başlangıç manasıyla bir günün **gece bölümü** anlamında iken; El-Fecr (o Şafak Vakti) sûresindeki akıştan da anlaşılabileceği üzere, bir üst katmansal okumayla, **sembolik anlamıyla** *Ad, Semud, Firavun* toplumları gibi **Zulüm Sistemlerine, zulmün, kutuplaşmanın, fanatizmin karanlığının had safhaya vardığı dönemlere de işaret eder.** *Olumlu dişil nitelik*, yani halka yansıyan üretim, kalkınma, halka yayılan maddi gelişim, manevi Tekâmül durmuş; sistemdeki eril güç kontrolden – Kadir'den çıkmış, artık insanların kendi zararlarına iş yaptıkları bir süreci yönlendirir olmuştur *(olumsuz eril enerji)*.

Diğer yandan, sözcüğün Kadir Sûresinde geçen *(dişil enerjili)* **Leyleh türevi** ise kişisel veya toplumsal **Leyl**'in, zulmün – cehaletin karanlığının dağılabilmesi, ilk Işıkların *(El-Fecr = Kur'an = Hakikat = Aydınlanma)* görülebilmesi için; bu gidişata bir dur denmesi gerektiğinin, bir nefeslik de olsa Hakkani – Adil bir sisteme geçişe, kalkınmaya, Hakikat'e niyet edilerek/dönüldüğünün, gayret edildiğinin işaretidir. Allah'ul alem! Henüz Tan ağarmasa da, Sabah olmasa da! **Gece kendi içinde Gündüzü arzulama eşiğindedir artık.**

Kader, yani çok yüzeysel anlamıyla **Ölçü** ile aynı kökten gelen Kadir ve bu minvalde ***Kadir Gecesi***, eski kadere ket vurularak **Kudretlenmenin, Hakikat odaklı, ilkeli – Ölçülü yaşamın gayret edildiğinin, Hakk'a, Bütün'e aykırı kişisel/toplumsal şartlanmaları yıkma ve aydınlatma niyeti olan bir sürece** işaret eder. Bknz. (2:51, 7:142, 44:3, 97:1).

Kişisel/toplumsal egonun, sahte kendimizin kaderi (!?) önceden yazılarak alın yazısına dönüşmüştür *(elfi şehr/bin ay)* Gece- Gündüz döngüsünde. Bilinçaltı tohumları, genetik ve aile, çevresel, toplumsal

direktifler ile atıldığından çoğunlukla **alın yazısı olarak önceden takdir edilmiştir**, sistem içindeki beşer etkisiyle. Bu anlamıyla kader, kelimenin geldiği kök itibariyle de düşük enerjisiyle **sınırlayıcı olandır, sınır koyucudur ve insanın özgürlüğünü, gerçek anlamda seçim/tercih yapmasını kısıtlayıcıdır.** Halk deyimindeki alın yazısıdır açıkça!

Ego, özgür değildir, Leyl'i = Gecesi içerisinde karanlıktadır. Tercihlerim sandığı, başkalarının seçimleridir çünkü. Ve **Allah'ın Pak iradesinin önü, farklı manalarının kişide/toplumda, en aşağı/dünya ortamında pikler, sivrilikler yapmasıyla tıkanmıştır.**

Bu ifadenin göreceli, Şeriat düzeyinden yapıldığını unutmayalım. Sünnetullah ilkeleri doğrultusunda, ilahi dilek yerine nefsani arzular tetiklenerek Zulüm açığa çıkmakta.

"Allah tevbe etmenizi/kesin dönüş yapmanızı diler. Şehvetlerine uyanlarsa sizin büyük bir sapışla sapmanızı dilerler.(4:27).

Fakat takdim edilen, gelen Ruh = İlahi Bilgiye icabetle sindirilip yaşama = Bilgeliğe geçirilmesiyle, geçilen dengeli = riyazet üzere yaşamda (82:7) Allah'ın saf iradesi önce kişilerden Bireyler olarak açığa çıkmaya, sonra toplumda tecelli etmeye başlar.

İşte bu, günlerce – aylarca – yıllarca sürebilecek ayetlerin, evrensel değerlerin birey(ler)e inme ve sonu Selamet/Barış/Esenlik (97:5) olacak sindirme sürecinin adı, KaDeR ile bağlantılı, önceki kaderi/alınyazısını örten Gece, KaDiR Gecesi! Yani, Kaderimizi/Programımızı ilahi bilgelik doğrultusunda özgürleşerek elimize alma dönemi.. Ölçü koyma zamanı..

Ve ego hapishanesinde, bodrum katlarında tutsak halde yaşanan bin aydan/bir yaşayış biçiminden daha Hayırlı olanın açığa çıkışı.. Gerçek kendimizin, Allah'ın bizdeki BEN şubesinin Seçimlerinden kaynaklanan **Özgürlüğün = Hakk'a Kul = Halk'ına Hizmet ehli olmanın yolu**!

Sizin için daha Hayırlıdır diye müjdeleyen ayetler.. Kök anlamı itibariyle sizin için daha ÖZGÜRLEŞTİRİCİ olan demek!

HaYıR (özgürleştirici eylem),

HıYaR (özgür olma),

iHtiYaR (seçme yeteneği; seçim, seçme hakkı olan),

muHtAR (~seçilmiş);

hep aynı Seçme, Tercih etme kök anlamından gelen kelimeler.

Kişi/toplum, kendi içinde kasıp kavrulan, her türlü emeğin çiğnendiği eski buhranlı/bunalımlı, cahiliye kimliğinden *(ramez-ān)* sıyrılma, ayyuka çıkmış bu gidişatı aşama aşama *(eyyamen ma'dudāt)* dinginleştirme/reformize etme *(savm),* Hakk'ın *(O en Beyaz İpin/Çizgi'nin)* Batıl'dan *(O en Siyah Çizgi'den)* ayan beyan olduğu, meleki bir kimlikle Canlanma sürecinde yürüdüğünü fark eder.. Bereketli, verimli (44:1-8) Kudret Gecesinde *(Leylet ül Kadr)*, Sıyam Gecesinde *(Leylet üs Siyam)...*

Ruh'un, Hakikat'e/Hakikatine bağlayan ilahi yetilerle (meleklerle) kendi kalbine işlenip de işlendiğini, yedirilip içirildiğini.. Ve yeni bir Nefes/Nefs aldığını.. Var olduğunu.. Göz aydınlığını! (19:26)

Hem de öyle ezbere, kuru kuru, ömürler geçtiği halde ne olup bittiğini, ne değiştiğini bile bilmediği bir takvim gecesindeki gibi değil..

Tüm hücreleriyle Biliş'te, Nefs Rasat halindedir..

Sonrası mı? Yorgun Gece biter, Şafak söker, Sabah olur kısmetse.

Hakikat Güneşi Tepeye çıkar.. Isınırsın iliklerine kadar böylece..

Veya sırtın ürperir, üşürsün o sıcakta.. Bi gariptir.

Çünkü Şimdi'nin derinliği, Zamansızlıkta O gün Gök bir başka.. Yer bir başka.. (14:48)

O gün Güneşi batırır.. Yeni bir Gece'yi başlatırsın, biiznillah..

Ona da sığmaz, tekemmül eden bir *Leylet ül Kadr*in daha olur.

Ve O YALNIZLIĞINDA Yıldızlar sana yol gösterir (6:97).

*Gece'yi, Gündüz'ü, Güneş'i ve Ay'ı da **size boyun eğdirdi**. Ve Yıldızları da.. O'nun emri ile boyun eğdirilmiş olarak.. Şüphesiz bunda Akleden bir topluluk için ayetler vardır.* (16:12)

Gece – Gündüz, birbiri ardınca değişir, hep **çeşitlenir** durur (3:190).

İnşaAllah..

Her daim Kudretlenmek nasip ola..

***

Kadir sûresi..

Yaklaştırıcı, yorumlu meali.. (44:1-8, 2:185 ayetlerini de göz önünde bulundurarak).

*– Süregelen ve süregiden tüm doğal süreçleri, doğa kuvvetleri ile Şuurlu – Kudret sahibi Tümel Varlık **[Biz]**, bu süreçlerin Yaşam Ağacına, Kâinat a dokuduğu, kodladığıEvrensel Kayıtları **[El-Kitabı]**, buhrandan kurtulabilmek adına bireysel/toplumsal gücü, kıymeti, değeri artırma niyeti taşıyan işte O Kudretlenme Süreci içerisinde, Hakkı Batıldan ayıran **[Furkan]** bir Rahmet, bir Kılavuz olarak Rasul'ün içine işledi/size ikram etti.*

– O Kudretlenme Sürecinin ne olduğunu sana ne bildirdi?

– O Kudretlenme Süreci, alışageldiğiniz yaşayış biçimlerinizden özgürleştiricidir.

*– O süreç ile bağlantılı her bir iş/oluştan, Kudretlenebilmeniz için, size Hakikati fark ettirecek, Âdemliğinizi başlatacak, özünüzü hissettiren yetenekler **[melekler]** ve Can verecek olan İlahi Bilgelik **[Ruh]**, Tekâmül ettirici Yaratıcı Kudretin koyduğu kurallar neticesinde içinize nüfuz eder durur.*

– Selam'dır! Hakikatin, Aydınlanmanın Şafağı ağarana, doğana dek!

Selam & Selam.. (56:26)

Allah yolunda öldürülenler

28 Mayıs 2014

"ÖLÜ iken DİRİLTTİĞİMİZ, kendisine insanlar arasında yürüyecek bir NUR verdiğimiz kimse, karanlıklar içinde kalıp, ondan çıkamayan kimse gibi mi olur?" (6:122)

"Ey îman edenler/öze-güvenenler, size HAYAT VERECEK/SİZİ DİRİLTECEK şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'a ve Rasulü'ne (~Allah'ın Zahir olduğu mahâle, İlme, ilmî eserlere) icabet edin/cevap verin/değerlendirin" (8:24).

"Bil ki sen, ÖLÜLERE işittiremezsin. arkasını dönüp kaçmakta olan sağırlara da daveti duyuramazsın". 27:80.

Kur'an bünyesinde ÖLÜ kavramını; Hayat'ın tertemiz bir şekilde okunduğu Risalet (*~Allah ilminin aşikâr olduğu Kur'anın, eserlerin, ortak evrensel aklın, vicdanın*) nurundan/ışığından RUH almamışlık; ilmin, cihadın olmadığı (cehalet, zulümat), kişinin kendini dünya=iğreti, kalitesiz yaşamın akışına bırakmışlığı, özetle **atalar dininin ürettiği KİŞİLİKTE** TAKILI KALINMIŞlık olarak tanımlayabiliriz.

Egonun umursamazlığı içerisindeki bu akıntıda sürüklenme hali bir ayette şöyle ifade ediliyor:

"Sizi ateşe sokan nedir? Biz (kalitesiz hayata) dalanlarla birlikte dalıyorduk (Ve kunnâ nehûdu maal hâidîn)" 74:45.

Bu ayette Türkçe'mize de girmiş **Havuz** kelimesinin geldiği kökün başka bir türevi geçmekte. Ayette **lafzen,** *havuzcularla havuzculuk ediyorduk* diye geçen ibare, feryat eden ateş ehlinin bilinç-altlarının yankısı.

Cennet ve Cehennem anlatımlarına dikkat ederseniz, çoğunlukla geniş-şimdiki zaman kullanılır ve ayet gereği, ***istisnasız herkes cehennemden geçmektedir*** *(19:71), şu an!*

Cennet ve Cehennem tasvirlerini; insanlığın, insanın bilinç, bilinçdışı/bilinçaltı ve bilinç-ötesi (aşkın bilinç) süreçlerinin surete/sembolizme/müteşabihe indirgenerek aktarılması diye görüyorum. Kur'an'daki bu betimlemeler bölgedeki ilk muhatap, çekirdek neslin en çok arzuladığı (yemyeşil bahçeler, akan ırmaklar vs.) veya sıkıntı duyduğu olaylar (ateş, sıcaklık, zakkum vs.) üzerinden tasvirlenmiş, örneklenmiştir.

"Deveyi inceleyin nasıl yaratılmış", "sizi sıcaktan koruması için elbiseler verdik" tarzındaki ayetler bu lokalliğe işaret eder! Bizlere düşen "yerel" lafızdaki manayı iyi anlayıp "evrensel" maksada ulaşmak olmalı!

Havuzcularla havuzculuk etmek, dibe vurmak.. Havuzun, suyun dibine yazı yazmak, iz bırakmak anlamında bir benzetme!.. Suyun aktığı havuzun dibinde iz bırakılabilir mi? **RUHsuz, anlamsız, iz bırak(a)madan bir hayat sürmek..**

Allah'ın dininin maksadı ise genetiğinin ve etrafının oluşturduğu ÖLÜ insanı DİRİ kılmaktır, RUH=Bilinçlendirici Vahiy bilgisi ile..

*"İşte sana da, emrimizle, bir RUH (kalpleri dirilten bir kitap) VAHY ettik. **Sen KİTAP nedir, İMAN nedir bilmezdin!** Fakat biz onu, kullarımızdan dilediğimizi, kendisiyle doğru yola eriştireceğimiz bir NUR yaptık"* (42:52).

Güzel amellerle ÖLÜM'den HAYAT'a geçer insan.. Bu geçişin adı BA'S/dirilme sürecidir.

"O, hanginizin daha güzel amel yapacağını sınamak için ÖLÜMü ve HAYATı yaratandır" Mülk-67:2.

Allah yolunda öldürülenlere gelirsek.. Yukarıda tanımı itibariyle kişisel/toplumsal bir ölülük, ölmek kavramından farklı.. Egonun akıntıdan/kalitesiz ölü kişiliğinden kendini, Evrensel ilkelerle kılavuzlayıp yani işin içine çaba, disiplin katarak, tevbe ederek=dönüşüme eylemlenerek **nefsini öldürmesi**! (Bu ifade için bknz. 2:54, 4:66)

*"Allah yolunda öldürülenleri ÖLÜ sanma. Onlar diridir ve Rableri katında rızıklanırlar"*2:154/3:169.

Allah yolunda öldürülmenin nasılı ise hemen sonrasında açıklanıyor!

"And olsun ki sizi biraz korku ve açlıkla, bir de mallar, nefislerden ve ürünlerden eksilterek sınarız. Sabredenleri müjdele" 2:155.

Havuzculuk yapan insanlar kendileri gibi ÖLÜ zannetse de; Allah o kişinin ilim, irade ve kudret sahibi olması için onu sınayarak, **eski kişiliğinden öldürüp**, temizleyerek ona yepyeni bir HAYAT vermektedir. Bu sürecin, hayatın tanıklığı şehitliktir.

ÖLÜM, yani kişilikte sabitlenme KÜFÜR üzere de, İMAN üzere de olabilir.. Rabbimiz ise bizden asgari düzeyde Müslüman olarak ölmemizi (3:102), elimizden geldiğince de SABİTlenmememizi, bütün kişiliklerden ölüp, sonsuzluğa açılmamızı ve kendisine (!) dönmemizi (2:28) istemekte..

*"**Allah'ı nasıl örtersiniz ki**, ölüydünüz, diriltti sizi. Sonra öldürür, sonra gene diriltir, sonra da **O'na dönersiniz**" (2:28).*

Arz'dan Göğe doğru yol alırken bütün kişilik katmanlarını geçmeyi, **özetle** iki kere ölüp iki kere dirilmek olarak betimlemiş Kur'an kanaatimce.

*"Onlar ise: "Ya Rabbenâ!" derler, "Sen bizi **iki defa öldürdün**, **iki defa dirilttin**. İşte **günahlarımızı itiraf ettik**. Şimdi, telafi etme için buradan çıkmaya bir yol yok mudur?" (Mümin,40/11)*

İki kere ölüp iki kere dirilmek..

Ego bataklığında çırpınan bireyin **kalın çeperli** egosunun içeriğinin arınma çalışmaları ile **kalbinin üzerindeki örtünün açılması**, birinci ölüm ve diriliş sürecidir, ama ortada hala **bağımsız bir kimliğim hissi** vardır burada.

Egonun **çeperlerinin ortadan kalkması**, sınırlı ben hissinin, kimliğini hissedişin şeffaflaşması ve RUH'un kâmil tenezzülü (hücrelere işleyişi), aydınlığı, Mutlak BEN'in, Nefsi Vahide'nin, sınırsız BEN hissinin; salt, saf var olma farkındalığının açığa çıkışı da ikinci ölüm ve ikinci diriliş.

Şu fizik beden ile yaşarken (36:23-30, 89:27-30) iki kere ölmüş ve dirilmiş takva sahibi insanda, RUH'un kılavuzluğunda, nefs ve kalp cenneti yaşanır bundan sonra.. Çünkü nefs de kalp de mutmain olmuştur artık.

Allah'ul alem..

Kitap önerileri

12 Haziran 2014

Değerli arkadaşlar, **derdi hakikat peşinde koşmak** olan, araştıran, sorgulayan kıymetlilerin, **sonsuzluğa ulaşma yolculuklarını** daha da hızlandırabilmeleri maksadıyla yol gösterici olabilecek nitelikteki bazı eserleri -talep üzerine- sizlerle paylaşmak, önermek istiyorum.. Bu eserlerin arasında çok beğendiklerim olduğu gibi sıkılarak okuduklarım da oldu.. Ama içerdikleri mesajlara değer!

Tahmin edersiniz ki, paylaşıyor olmam içeriklerini yüzde yüz onaylıyor olduğumanlamına gelmiyor. Maksadımız **körü körüne takip etmek** değil, DEĞERLENDİRMEK, TARTMAK ve hissettiğimiz ama ifade edemediğimiz, veya derinleşemediğimiz noktaları **tetikleyecek** fikir katalizörlerine kapı aralamak..

Hayırlara vesile olsun inş.!

Selam ve muhabbetle..

Kitap önerileri

1- Önce biraz silkinme.. Ego'nun motive edilmesi!

- Kişisel Ataleti Yenmek – Mümin Sekman
- Her şey seninle başlar – Mümin Sekman
- Kesintisiz Öğrenme – Mümin Sekman
- Konsantrasyonun Gücü – Melik Duyar

2- Temellerin atılması, evrensel ilkelerin oturtulması.. Kaliteli, sağlıklı bir Ego içeriği!

- Özsaygı/Öncelikler Listesinde Kaçıncı Sıradasın? -Nil Gün, Saim Koç
- Savaşçı & Anlamlı ve Coşkulu Bir Yaşam İçin – Doğan Cüceloğlu

- Etkili İnsanların 7 alışkanlığı – Stephen Covey
- Hatalı Alanlarımız – Dr. Wayne W. Dyer
- Düşünmenin Gücü – James Allen
- Duygusal Zekâ – Daniel Goleman
- Yeniden İnsan İnsana – Doğan Cüceloğlu
- İçimizdeki Biz – Doğan Cüceloğlu

3- Binayı yükseltelim.. Şimdi'nin sonsuzluğuna yolculuk.. Egoyu aşmak!

- Yüksek Bilinç Kılavuzu – Ken Keyes Jr.
- Tantra : En yüksek Bilgelik – OSHO
- Farkındalık – OSHO
- Şimdinin Gücü – Eckart Tolle
- Var olmanın gücü – Eckart Tolle
- Dinginliğin gücü – Eckart Tolle
- Ben O'yum – Maharaj

3- Çerez ve soslar

- Tanrı Tohumu – Story Waters
- Ustaca Sevmek – Don Miguel Ruiz
- İçimizdeki Şaman: Duyguların Simyası – Nil Gün
- Mutluluk Kitabı – Nil Gün
- Çekim Yasası Hayatın Büyük Sırrı – Nil Gün
- Uygulamalı Çekim Yasası Sıkça Sorulan Sorular – Nil Gün
- Kuantum Olumlama – R. Şanal
- Beden Dili – Joe Navarro
- Evrenin Dili – Nusret Kaya

4- Bunu tasavvufla, kendi bilgeliğimizle de birleştirelim... Ne konuştuğumuzu bilelim, Tasavvuf kavramları somutlaşsın!

- Oku Ama Neyi? Simurg: Otuz Kuşun Öyküsü
- Hz. Muhammedin açıkladığı Allah – Ahmed Hulusi
- Yenilen – Ahmed Hulusi
- Gizli Gülşen – Ahmed Baki

- Dokuz Yüz Katlı İnsan – Mustafa Merter
- Yusuf Suresi Yorumu – Haluk Nurbaki
- Holografik Bakış – Ahmed Baki
- Batıni Gelenek – Metin Bobaroğlu
- Kur'anla kucaklaşmak – Mehmet Doğramacı
- Aynadaki Evren – Ahmed Baki
- Sufi psikolojisi – Kemal Sayar

3, 4- Bu RUH ile Şeriatı cilalayalım.. Ayaklarımız yere sağlam bassın!

- İslam Nasıl Yozlaştırıldı / Vahyin Dininden Sapmalar, Hurafeler, Bid'atlar – Yaşar Nuri Öztürk
- Bana Dinden Bahset – İhsan Eliaçık
- Hanginiz Muhammed? – İhsan Eliaçık
- Arapçılığa Karşı Akılcılığın Öncüsü İmamı Azam Ebu Hanife – Yaşar Nuri Öztürk
- Müslüman Din Adamlarına 19 Soru – Edip Yüksel
- Dil ve Din – Cengiz Özakıncı
- İslam'da Bilimin Yükselişi ve Çöküşü – Cengiz Özakıncı

3, 4- Hiç Kur'an'sız olur mu? Çağa hitap eden Kur'an bilgisi

- Yaşayan Kur'an (açıklamalı meal)- İhsan Eliaçık
- Tebyin'ul Kur'an (meal-tefsir) – Hakkı Yılmaz
- Hayat Kitabi Kur'an Gerekçeli Meal Tefsir – Mustafa İslamoğlu

2- Bilim & Din birlikteliği Hayretten Haşyete yolculuk..

- Kur'an Hiç Tükenmeyen Mucize – Kur'an Araştırmaları Grubu
- Tekvir Suresi Yorumu – Haluk Nurbaki
- Arz'dan Arş'a Sonsuzluk Kulesi 1-2 – Hans von Aiberg
- Arz'dan Arş'a Mirac 1-2-3 – Hans von Aiberg
- Arz'dan Arş'a Evrenin Sırları Sınırları 1-2 – Hans von Aiberg
- Uzayın Sırları – Taşkın Tuna
- Sonsuz Uzaylar -Taşkın Tuna
- Sonsuz Nur – Haluk Nurbaki

- Tek Nur – Haluk Nurbaki

2- Evren & Bilinç & Bilim Afaki Tefekkür malzemesi

- Kendini Bilen Evren – Amit Goswami
- Bilinmeyen Gücümüz – Dr. Dean İ. Radin
- Holistik Evren Tasarımı – Aydın Arıtan
- Mistik Düşünce ve Yeni Fizik – Michael Talbot
- Holografik Evren – Michael Talbot
- Kuantum Benlik – Donah Zohar
- Kuantum Beyin – Sultan Tarlacı
- Histerik Bilinç – Saffet Murat Tuna
- Bilinç: Antikçağdan Bilincin Yeniden Keşfine – Sultan Tarlacı
- Temel Bilinç – Nick Herbert
- Evren ve Yaratılış – Prof. Dr. Cengiz Yalçın
- Kim Korkar Schrödinger'in Kedisinden A'dan Z'ye Yeni Bilimin Kılavuzu – Danah Zohar, Ian Marshall

2- Bilim dağarcığına katkı.. ekstralar.. Efsanelerle, masallarla, sahtebilim öyküleriyle uyutulmamak için..

- Zihin ve Beyin – Kafamızdaki Evreni Anlamak İçin Çizgibilim
- Incognito – Beynin Gizli Hayatı
- Kaos – Düzensizlikteki Düzeni Anlamak İçin Çizgibilim
- Tanrı Beyni – Beyin Neden İnanç Üretir?
- Sevmek Dokunmaktır – Desmond Morris
- Yanlış yönde Kuantum Sıçramalar – Arthur W. Wiggins,Charles M. Wynn
- İnancın Biyolojisi – Bruce H. Lipton
- Evrenin Zerafeti – Brian Green
- Kör Saatçi – Richard Dawkins
- Bilinç : Kullanım Kılavuzu – Adam Zeman
- 50 soruda İnsanın Evrimi – Metin Özbek
- Maddenin son yapıtaşları – Gerard't Hooft
- Bir Zaman makinası yapmak – Paul Davies
- Parçacık Fiziği – Sezen Sekmen
- Büyük, Küçük ve İnsan Zihni – Roger Penrose

- Davranışlarımızın Kökeni – Serol Teber
- Bilinç Gökten Düşmedi – Hoimar von Ditfurth
- Yaşamın Sırrı DNA – Bahri Karaçay
- Saklı Gerçeklik – Brian Green
- Evrenin Kısa Tarihi – Joseph Silk
- Zamanın Kısa tarihi – Stephen Hawking

Astroloji

- Göklerin Bilgeliği – Hakan Kırkoğlu

Türkçe Etimolojik Sözlük **Kavram ağımızı genişletmek**

- Sözlerin Soyağacı – Sevan Nişanyan

Rabbim, ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster!

25 Haziran 2014

"İbrâhîm: "Rabbim, ölüleri nasıl dirilteceğini bana göster." demişti. İnanmıyor musun? dedi. Hayır, bilakis. Fakat kalbimin tatmin olması için." dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır. Sonra onları parçalayıp her bir parçasını bir dağın üzerine bırak. Sonra da onları çağır. Sana uçarak gelirler" (2:260) **Geleneksel Çeviri.**

Kur'an müteşabihini atlayayarak, ayetlere dümdüz yaklaşan, ayet lafızlarının meallerini zihin kurgularına uymadığından tamamlama/değiştirme yoluna giden gelenekselleşmiş kabullerin de etkisiyle ayeti, **fiziksel olarak öldükten** sonra bir dirilmenin **kanıtı** olarak düşünüyoruz. Bu olayın zahiri/görünen yönüdür diyoruz sonra da.. Oysaki bu ifadeler bu olgunun zahiri değil, **lafzi yönü**dür, mecazıdır sadece.

Geleneksel çeviride olan; ama ayetin lafzında olmayanlar..

"...ölüleri nasıl dirilteceğini.." değil, "...ölüleri nasıl diriltirsin.." olay geleceğe atılmış, hâlbuki dil bilgisi açısından da geçmiş-şimdi-gelecek kapsamlı..

"..İnanmıyor musun..?" değil, "Güvenmiyor musun..?" Mesele inanç değil, güven, eminlik meselesi..

"dört kuş" değil, "kuştan dördü/en uygunları (!)"

"..parçalayıp.." ve "..her bir parçasını...", zihnin boşlukları hikaye olarak tamamlama isteği sonucu ayette olmayan ifadeler..

"kendine alıştır" doğru; ama ikincil mana; ayetteki SUR fiilinin inceliğini kaçırmamak adına kök kelimeyi biraz daha açarsak "kendine suretle/biçimle"..

"..bir dağın üzerine bırak.." değil, "her bir dağın üzerinde kıl, meydana getir, ata, vasıfla"

"uçarak gelirler" değil, "gayretle/emekle/sa'y ile gelirler" birincil.. "koşarak gelirler" ikincil mana..

Kaldı ki, fiziksel bir ölüm sonrasından bahsediyor olsaydı bile, bu en fazla İbrahim Rasullullah için bir kanıt teşkil edecek ve bizler içinse uzak bir hikâye derekesine inecekti!

Anlatılmak istenen, lafzın **maksadı** Kur'an bünyesinde, bütünlüğünde bambaşkadır. **Bu maksada kalıplık eden kavram bileşenlerini, insan kendinde bulup yaşattığında da ayetin zahiri kişiye açılmış olacaktır!**

Yeri gelmişken tekrarlayayım!..

Zâhir (yani Allah'ın "Zahir" isminin > özelliğinin varlıkta açığa çıkışı) hakîkat katrelerinin algı alanımıza düşüp Şuûr'da seyredilmesi (≈ kişinin bilincinin/bilinçaltının bir parçası olması); Bâtın ise algı alanımıza o hakîkatin henüz düşmeyen derinlikleridir. "Var" varsayılan "dışarısı", "dışarı anlatımları" "Mecâz"dır, Mecâz âlemidir. Ego'nun yaşamı da"mecâzdır" ve hakîkati olarak, hakîkaten yaratılması gerekmektedir (bi-izni-hi).

Kişinin kendisinde, mecâzın işâret ettiği hakîkatin Zâhir olması için kullanılabilecek ve (perde olmaması için) terk edilmesi gereken bir "araçtır" Mecâz (ve âlemi).

Mecazları Zahir sanmamak için!..

Kur'an, kendi bünyesinde kelimelere hangi manaları/kavramları yüklemiş, bunların tespit edilmesi, yani Kuş dilini/mantığını (mantık-ut-tayr) öğrenmek gerekiyor.

"Kuş dili" kavramını da Kuş diline göre açarsak, aslı BİLGELİK NUTKU, BİLGELİĞİN MANTIĞI', İFADEsidir. Kur'an bünyesinde NUTUK etmek fiili, Heva-hevesten olmayan, Vahye dayalı (53:3) KONUŞMA, ANLATIM demektir.

Ölü, diri, Kuş, dağ, kalp hatta İbrahim ismi ile işaret edilen ne demektir?

*

Ölülük, dirilik, kalp kavramlarından daha önce bahsetmiştim. (Ayrıntılar için lütfen bknz. Nefsin Vefat ve Ölümü, Allah yolunda öldürülenler ve Kalp tanımı yazıları).

Ek olarak da şunu belirteyim ki, Kur'an **ölü kavramının nüanslarını, çeşitlerini** farklı farklı tekil/çoğul kelimeler ile *(meyyit, meyten, meyteh, emvât, mevtâ)* ayırıyor. Şimdi, İbrahim'in, **peşinden hemen bir fiili tetikleten dua**sını dillendiren ayette (2:260) kullanılan MEVTÂ kelimesine Kur'an bakın nasıl tanım yüklüyor!

*Bil ki sen, **Ölülere (MEVTÂ) işittiremezsin.** Arkasını dönüp kaçmakta olan sağırlara daveti duyuramazsın (27:80).*

*"(Meryem oğlu İsa:) Ben sizin için ÇAMURdan KUŞ/TaYR ŞEKLİ yaratır, onun içine NEFES veririm. O da Allah'ın izniyle (~doğal süreci içerisinde) KUŞ olur. ... Allah'ın izniyle **Ölülere (MEVTÂ)** HAYAT veririm" (3:49).*

*"Ey iman edenler, özlerine güvenenler! Size **Hayat verecek/sizi Diriltecek** şeylere çağırdığı zaman, Allah'a ve Rasulü'ne (~ Allah'ın Zahir olduğu mahâle, İlme, ilmî eserlere) icabet edin/cevap verin" (8:24).*

Rasullerin HAYAT verecek davetini önemsemeyenler MEVTÂ (~ Şuurda Ölü) kelimesi ile etiketleniyor.

*

Gelelim.. Halilullah İbrahim'de olduğu gibi İsa Rasul'de de karşımıza çıkan **Kuş** kavramına!

Tı-Ye-Ra (uçmak, ünlenmek, başta/önde olmak) kökünden; Tair, **yüksekte duran**, öncü, uçucu, kuş, hatta **talih** (anlamı için 7:131, 17:13, 27:47, 36:19). Allah'a Salât eden TaYR için bknz. (24:41). **Salât/Yöneliş bilinçli varlıklara ait bir fiildir**. Ve aynı kökten gelen **ETVaR = gelişim, yükselme aşamaları, merhaleleri** anlamı için bknz. 71:14.

"SEMA boşluğundaki (~Şuur katları) KUŞları (Bilge, Şuurlu, toplumun talihine yön veren -yükselmiş- insanları) görmüyorlar mı?" (16:79).

"(Süleyman/Silm-men/Selamet Adamı:) Ey insanlar, bize KUŞ NUTKU (~bilinçdışı, bilinç-üstü hâl dili, bilgeliğin dili) öğretildi" (27:16).

Yani Kuş ile işaret edilen mana, bağlamına (=kişisel veya toplumsal yorumuna) göre kısaca kendini **göğe = bilgelik makamlarına doğru sürekli yükselten, geliştiren, tekâmül eden, yenileyen bilge insan, bilgelik, evrensel değer içeren bilgiler** şeklinde düşünülebilir.

*

Arapça **Ce-Be-Le** (kalıp vermek) kökünden, CeBeL = **Dağ** ile işaret edilen misalin bir yorumu olarak ise ayetteki tanımı gereği, Kur'an bilgileri **kişinin bilincine işlendiğinde** (inzal olduğunda) titreyen, parça parça olan bizdeki, **düşünce > davranış > alışkanlık > değerler** zinciriyle artık egoda **kalıplaşan yükseltilerimiz, aşırılıklarımız, huylarımız** diyebiliriz. CiBiL-liyet kelimesinin de aynı kökten geldiğini belirtelim.

*Eğer biz, bu Kur'an'ı bir DAĞA nüfuz eyleseydik, **kesinlikle** sen onu Allah HAŞYETinden HUŞU ederek, parçalanmış görürdün. İşte **misaller**! Biz onları insanlara **derinlemesine düşünsünler** diye veriyoruz (59:21).*

*

Kök, orijin Arapça'da 4 rakamı da hem sayı olan dördü hem de **en uygun görülen, en uygun olanı** ifade eder. Kur'an'da sayıların bizzat sayı olarak kullanılmadığı çok yer bulunuyor. Bunları, klasik dil bilgisi kurallarına uymadıklarında anlayabiliyoruz. 100 sene, 1000 yıl, 50 eksik, 3 bin melek, 40 gece, 7 gök gibi ifadelerde sayısallık kastedilmemiştir. **Nicelikten ziyade bir niteliğe vurgu yapılır**.

*

Mutmainlik kavramı ise, İMAN dediğimiz TAMAMLANMA, EMİNLİK DUYGUSUNUN nihai sınırlarına ermesi ve TAMAM ve DOYGUN olması..

Bu tanımlamalar doğrultusunda, sorgulayarak MUTMAİNLİK, TAMAMLANMIŞLIK, GEDİKSİZLİK, HUZUR peşinde koşaduran Rahmet babası Eb-Rahm, İbrahim'in özüne yaptığı duasına/çağrısına bakalım!

Klasik israiliyat hikâyelerine (kuşları kendine alıştır, paramparça etme vs.) uyarlamak adına eklenmiş kelimeleri de çıkartarak ayetin lafzını ve kalbimin anlayabildiği kadarıyla manasını yazmaya çalışayım:

"İbrâhîm: "Rabbim [kişisel bilincin, ilahi kablo/şah damarı ile bağlantılı olduğu evrensel programcı güce yönelerek],

ölüleri/ölüyü nasıl diriltmektesin [evrensel olmayan, risaletten uzak, can çekişen değer yargılarını, şartlanmaları, yaşantıları nasıl dönüştürüyorsun],

göster [bizzat deneyimleyeyeyim] bana." dedi.

Güvenmiyor musun? dedi. Hayır, bilakis. [bilgisine, yöntemine sahibim, eminim]

Fakat kalbimin/anlayışımın/şuurumun tatmin olması için." dedi. [eminliğim tamam olsun, boşluk kalmasın, tecrübe de ederek betonlaşsın, kökü sağlam bir ağaç (14:24) yetişsin istiyorum]

Dedi, öyleyse "Kuştan dördünü/en uygun bulduklarını seç, [Bilgelik birikiminden, bilgisinden örnek olarak bir kaç diriltici, nefes verici konuyu (salât, infak, zekât, oruç, sekine vs.) gündemine al]

onları kendine suretlendir/biçimlendir (> SUR kelimesi var burada). [bu cansız, belirsiz, uygulaması henüz olmamış bilgilerin üzerinde tefekkür et, canlandırma yap, konu iyice detaylansın, belirginleşsin, zihnin uygulamalar için hazırlansın ve anlam kazanarak sende -kendiliğinden- hareketi teşvik etsin]

Sonra her bir dağın [kalıplaşmış huyların, değerlerin] üstünde onlardan bir parça vasıfla [pratiğinin iyice belirginleştiği bu bilgilerin bir-iki denemesini kişiliğindeki huyların ile test et, gündelik yaşamındaki zorlayıcı kareler karşısında uygulamaya sok].

*Sonra da onları çağır [uygulamalarının sonucunda, bilgeliğe ait bilgilerin **mahiyetini**, sonuçlarını, ürünlerini fark et; sende nasıl bir açılım yaptığına, nasıl dönüştürücü olduklarına bak! **Bilmek** ile **tecrübe etmek** farkını şimdi gör!].*

Gayret sonucu SANA geleceklerdir. [ilmini, kudreti devreye sokarak, cihad ile azmederek irfana, bizatihi tecrübene dönüştürdüğünde, bu bilgiler artık -hakikaten- sana ait olacaktır.]

İbrahimlerin arayışı, Kalplerimizin **mutmainlik isteği** hepimizin ortak derdi aslında. Arayıştaki İbrahim'in **içsel sorusu** günümüzün dilinde şöyle değil mi biraz?

Arkadaş! Bunca evrensel değeri, ilkeyi okuyorum, öğreniyorum; ama olmuyor, yerimde sayıklıyorum!

Bize de cevaben deniliyor ki..

Ey İnsan, Ey İbrahim, Ey Kalb-i Mutmainne olmak isteyen!

Allah'ın sana Ruh/İlahi bilgelik üfleyerek dirilmek istiyorsan, Canlanma umuduyla, güveniyle öğrenmiş olduğun (**ilm'el yakin**) Evrensel ilkeleri

uygulamaya geçirmeyip atıl bırakırsan müşahedeye/şahitlik etmeye/**ayn'el yakin**e geçemezsin, bizatihi tecrübe etmezsen **taklitte takılı-kalır** ve hep bir şeyler eksik duygusuyla kalırsın, kalbin mutmain olmaz. Çünkü **Kalp bilgiyi tecrübe ederek tatmine ulaşır**.

İlm'el yakinden, yani bilgi düzeyli kesinlikten; ayn'el yakine, yani direkt, bizatihi şahit olmaya geçme isteği. İnsan, bilgi düzeyinde ne kadar konuya hâkim olursa olsun, tecrübeyi yaşamadıkça **kalp dediğimiz idrak organında** hep bir boşluk bırakacaktır.

Evet.. İbrahim bilincinin de merak ettiği, ÖLÜ/MEVTÂ, yani Risaletten uzak bir yaşantıda olan insanın/yaşam şeklinin nasıl **Allah bilinci ile dirileceği, hayat bulacağı**dır. Unutmayalım, bunun ne yöntemle olduğunun bilgisi ve bilginin eminliği İbrahim'de hâlihazırda var, ama Kalp bilgiyi tecrübe etmemiş ve tatmin olmamış henüz!

Örneğin, Allah yolunda, **nefsin ego yönünü** acıtacak şekilde, ihtiyaç sahiplerine **karşılıksız harcama** anlamına gelen "infak" kavramını ve uygulanmasıyla gelecek ürünleri tüm detayları ile bilmek ile bizatihi **aklın yönlendirmesi, nefsin gayreti, egomuzun varlığından kaybederkenki acısı; ama kalbin genişleyip ruhun huzur duygusu** deneyimlemeleri bir olur mu?

Ve işte bu nedenle İbrahim'in Rabbi, duasını fiiliyata dökmesini, harekete geçmesi gerektiğini bildiriyor! Çünkü Kur'an bünyesinde dualarımız, yani çağrılarımız sistem çarklarını döndürebilmeleri için **ardından hep bir eylemin devreye sokulmasını zorunlu kılmaktadır**.

*

Dirilmiş, semaya kanatlanarak Risalet misyonunu devam ettiren KUŞ bireyler ise uzun vadede DİRİ bir toplumun zeminini hazırlayarak ayetin toplumsal yönünü de tecelli ettirecektir.

Toplumsal yorumu ile ayette anlatılan İbrahim'in yetiştirdiği 4 Kuşun; 4 önderin; İsmail, İshak, Ya'kup ve Lut'un ölü beldelere gönderilip oraları ihya etmeleridir.

Ezcümle, şuurlu, dingin, huzurlu, DİRİ bir insan olmanın ancak amel, aksiyon, tatbikat sonucu gelecek deneyimle olacağının anlatımıdır Bakara:260.

Eylemsiz ilimden Allah'ın korumasına girme ümidiyle!..

Selam & Sevgiler.

Kur’an’da Oruç

3 Temmuz 2014

Hicri Takvimin (!) Ramazan ayı girdi ve yine kimi aç – susuz kalanlarca, sakızın, sigaranın, tükürüğünü yutmanın, göz damlasının, kolonya kullanmanın orucu bozup bozmadığı, 20-25 dk. önce-sonra, imsak vakti, top atılmıştı – atılmamıştı tartışmaları da başladı geleneksel ve kaçınılmaz olarak. Diğer birçok benzeri konuda olduğu gibi, Rasulullah’tan kalan **Ruh meydanlarda olmayınca, şekil – ritüel üzerinden abartılı – takıntılı mülahazalar da haliyle boy gösteriyor özgürce.**

İman edenler, yani kendisinde güven/eminlik hissi uyanmış ve toplumuna da güven/emniyet verenler; ve bunun ötesinde de Takva’ya ulaşmak, yani Allah’ın “koruması” altına da girmek isteyenlerse bu tartışmaların muhatabı, tartışmalar da onların muhatabı değil.. Çünkü onlar Kadir Gecesine (Bknz. Kadir gecesi, Özgürleşme süreci!) ulaşabilme azmiyle, Kur’an ifadesiyle **Savm** (aşamalı – programlı dinginleşme çalışmaları), **Sıyam** (topluca, toplumca dinginleşme/takva/Kur’an ilkelerinin eğitimleri) ve **İtikâfa** (yoğunlaştırılmış Tefekkür süreçlerine) girme gayretindeler.

Yâ eyyuhâllezîne âmenû kutibe aleykumus SIYAMu kemâ kutibe alellezîne min kablikum leallekum tettekûn.

Ey iman edenler (kendisinde güven/eminlik hissi uyanmış ve toplumuna da güven/emniyet verenler)!
*SIYAM (topluca, toplumca dinginleşme faaliyetleri/Vahiy ilkelerinin eğitimleri) sizden öncekilerin üzerine yazıldığı (= programlandığı) gibi sizin üzerinize de kaydedildi. **Umulur ki** böylece siz takva sahibi olursunuz/korunursunuz (2:183).*

SaVeMe; **“hareketsiz durma, durdurma, engelleme”** kök anlamlarından SAVM; hareketsizleşme, sakinleme, tüm

olumsuzlukları/zaafları durdurma, engelleme, **savm**a, kısaca DİNGİNLEŞME çabası; işteşlik kalıbından SIYAM ise; karşılıklı, topluca sakinleşme programı anlamında..

Farsça kökenli bir sözcük olan "Oruç" Kur'anda geçmemektedir.

Kişisel olarak Savm veya toplu(m)ca Sıyam çalışmaları programlı bir şekilde yapılır veya diğer aşamalarında katılmak üzere (hasta/seferi iken) yapılamayabilir; ama geleneksel oruç ritüelindeki gibi -güneş ışınlarıyla- bozulabilen bir olgu değildir.

***

Evrensel değerlere aykırı hangi konularda zaaf/açık/abartı/tıkanıklık var ise ıslaha, düzeltmeye, reforma, rehabilitasyona yönelik bütün bu programlı çalışmalar gerçekleştirilirken ayetlerde ortak olarak vurgulanan, atlanmaması gereken nokta.. Bizlerin Kur'an = Vicdan = Evrensel Değerler doğrultusunda, yılın sadece bir ayı değil, bir ömür atlamamamız gereken mevzu:

Taam'il miskin!.. Türkçesi, çevrendeki, en yakınındaki işsizin, ihtiyaç sahibinin, eğitimini idame ettirecek bir öğrencinin donatılması, iş – aş – ev sahibi edilmesi için seferber olmak. Lütfen hatırlayalım ayeti, ne diyordu? *"O miskinin ihtiyacını gidermez, bu karakteriyle dini yalanlayanın vay haline"* (Maun-3)

"ve alellezıne yütıykunehu fidyetün taamü miskin" (2:184)

Diyor ki, Sıyam programı içerisinde Savm çalışması yapan için -pide, tatlı, AVM kuyruğunda beklemek değil-, **miskinin ihtiyaçlarının giderilmesi bir sorumluluktur**! Niye? *Umulur ki korunursunuz*! (2:183) İhtiyacını gider, bir eksiğini kapat ki kötüye meyletmesin ve bu eğilimler toplumda yaygınlık kazanmasın! *Umulur ki korunursunuz*! (2:183)

Takva'ya, Hakk'a ve yansıması Halka karşı sorumluluk bilincimizi geliştirip, Allah'ın koruması altına nasıl gireceğiz ki başka

türlü? Mucize mi indirilecek göklerden? Sihirli sopayla mı? Yemekle şişirilmiş bir karınla edilen Arapça istiğfarlarla mı?

Yüzlerce yıldır **kendimizi değil de** orucu tutuyoruz, bu ritüel ile korunuyor muyuz? Etiketi İslam olan ülkelerin durumu ortada değil mi? Yoksa Allah -haşa- yalan mı söylüyor ayetlerinde? *Umulur ki korunursunuz*! (2:183)

Ritüel kelimesini, içi – merkezi – ruhu boşaltılmış, çeperinde sadece şeklin, sembolün, gelenekten alınan taklit hareketin kaldığı eylemler anlamında kullanıyorum.

Nasıl gireceğiz bu koruma altına da, toplumca bu musibetlerden, belalardan korunabileceğiz? **Kur'an'ın hiç bir ayetinde ekstra bir DEĞER biçmediği** aç ve susuz kalma ritüellerini ön plana çıkartarak mı, yoksa merkezdeki **"Taam'il miskin"**VURGUSU ile mi?

***

SIYAM, iman edenleri "koruma" altına alıyor ve salih amellerle/ıslah edici/reformist eylemlerle Takva sahibi yapıyor. Dolayısıyla SAVM, kişisel; SIYAM toplumsal bir takva eğitimidir. Ve III mertebesi vardır – 5:93.

Savm – Sıyam – Orucun getirisi

O halde Takva sahiplerinin özelliklerini Kur'an'da tarayarak SAVM ve SIYAM'ın sonuçlarını bir mihenk taşı olarak kullanabilir ve Takva eğitimine mi giriyoruz yoksa aç ve susuzluk yanımıza kâr mı kalıyor bunu tespit edebiliriz!

Evet, SAVM'ın nefsimize getirilerini okuyalım.. Veya takva sahipleri için görelim..

I- aşama

Yakınlarına, yetimlere, miskinlere/işsizlere, yolda kalmışlara, isteyenlere mallarından harcarlar (2:177)

söz verdikleri zaman sözlerini yerine getirirler (2:177)

sıkıntı, hastalık ve şiddete maruz kaldığında azmederler (2:177)

Hatalarında bile bile ısrar etmezler (3:17)

Dosdoğru ve sâdıktırlar (2:177)

Allah yolunda canlarıyla ve mallarıyla cihad ederler (9:44)

Öfkelendikleri zaman öfkelerini kontrol eder ve insanları affederler (3:134)

II- aşama

Bereket ve bolluk içerisinde yaşarlar (7:96)

Allah, kurtuluş yollarını ve problemlerin çözümünü ihsan eder. Ummadıkları yerden rızıklanırlar. (65:2-3)

İşleri/yolları kolaylaştırılır (92:5)

Toplumların başlarına karşılık = ceza olarak gelen musibetler, belalardan korunurlar (27:53)

İnsanların hilelerinden korunurlar (3:120)

Fenalık, kötülük dokunmaz (39:61)

Basiret ve Tezekkür ehlidirler (7:201)

Hak ve Batılı ayırt etme gücü, yani furkan verilmiştir (8:29)

III- aşama

Ahirete kesin bilgi/bizatihi tecrübe sahibidirler. (2:5)

Cehennemden uzaklaştırılırlar, o kadar ki cehennemin uğultusunu dahi duymazlar (21:101-102)

Melekler onları güzellikle Vefat ettirir (detay için bknz. Nefsin Vefat ve Ölümü), cennete dâhil eder (16:32).

Özgüven hisleri geçici değil, sabitlenmiştir; EMİNLİK MAKAMINdadırlar, cenneti hissederler ve İLK ÖLÜMDEN BAŞKA ÖLÜM TATMAZLAR (44:51-57)

Sekine/tam huzur-sükunet hissi içlerine işlemiştir (49:26).

Allah'ın velisidirler/şah damarı yakınlıklarını hissederler ve içlerinde (geleceğe ait) ne bir korku ne de (geçmişten getirilen) hüzün vardır (10:62-63)

Duaları kabul edilir (5:27)

Kalpleri/Şuurları Allah'a dönüktür, Rahman'dan (!) haşyet duyarlar. (50:33)
Takva Kelimesi/öğretisinde sabitlenmişlerdir (49:26).

Bu eğitimin –**Kuş Diline** tercüme edilerek- aşamaları Meryem kıssasında müteşabihen/ayna ayetler ile anlatılır.

– MeRYem'in [RÛMî olanın] İlahi Aydınlanma *(Doğu'da bir mekan/mekanen şarkiyye)*için en yakınlarıyla dahi arasına **Bilişsel anlamda** perde çekmesi 19:16,

– **RUH = ilahi bilgelik** ile temas, **BEŞER = Aydınlanmış Ustaların** *(beşeren seviyye)* örnek alınması 19:17,

– İnsanlığa Ayet ve Rahmet olacak olan 19:21 yeni Bilinç boyutunun, Allah Öğretisinin = İsa müjdesi 19:19,

– İnsanlara yol gösterecek yeni Bilincin bilgilerinin yüklenilmesi (= hamledilmesi) 19:21,

– İtikaf/Âkiflik, gelen yeni bilgiler üzerinde Odaklanma *(mekanen kasiyye)* 19:22,

– Değer yargılarının yıkılması, **Dönüşümün sancısı** 19:23,

– Birlik ve Teklik İlmi'nin *(su arkı)* ve Şuuru'nun *(Hurma dalı)* ortaya çıkışı 19:24-25,

– Bu Şuurun ilk Aydınlığa = İmsak'a kadar değerlendirilip*(yeme)* sindirilmesi/içselleştirilmesi *(içme)* > ve İlahi Aydınlıkla Siyah/Beyaz ipliğin = Hak ve Batılın ayırt edilmesi = Göz aydınlığı 19:26),

– İçselleştirme (!) sürecinde toplumsal şartlanmaları olan halka Tertemiz KELİME'nin/öğretinin (14:24) aktarılmaMAsı > SAVM'ın Rahman isminin en yüce Sevgi, Yumuşaklık tecellisi ile tamamlanması 19:26,

– Bu göz aydınlığı ile karanlıkları aydınlatılacak toplumlar (~ SAVM'ın GECE'nin üzerine tamamlanması) ile konuşacak olan İsa'yı = Allah İlmini, Öğretisini bekleme 19:27,

– İsa'nın hayretle/acayiplikle *(feriyye)*/radikallikle/geleneğe başkaldırıyla *(beğıyye)*yadırganması, tepkiler 19:28,

..
...
....

– Uzun vadede.. İsa'nın/Kamil İnsan'ın "Ene'l Hak" (*benden Hakikat dillenmektedir*) öğretisinin yanlış değerlendirilerek, Allah'ın **Velet = Parça** edindiği inancının ortaya çıkışı.. Yani, Allah'ın fizik beden içine hulul ettiği, parçanın Allah olduğu, Allah'tan bir "parça"nın yeryüzünde dolaştığı inançları, vs. vs.

...

Tevrat – İşaya 58. bölüm

Diyorlar ki: '*Oruç tuttuğumuzu neden görmüyor, Benliğimizi yendiğimizi neden farketmiyorsun?*'

"Bakın, oruç tuttuğunuz gün keyfinize bakıyor, **İşçilerinizi eziyorsunuz. Orucunuz kavgayla, çekişmeyle, şiddetli yumruklaşmayla bitiyor.** Bugünkü gibi oruç tutmakla **sesinizi Yükseklere duyuramazsınız**."

İstediğim oruç bu mu sanıyorsunuz? İnsanın benliğini yenmesi gereken gün böyle mi olmalı? Kamış gibi baş eğip çul ve kül üzerine mi oturmalı? Siz buna mı oruç, RAB'bi hoşnut eden gün diyorsunuz?

Benim istediğim oruç, Haksız yere zincire, boyunduruğa vurulanları Özgür kılmak, tutsakları salıvermek, her türlü boyunduruğu kırmak değil mi? Yiyeceğinizi açla paylaşmak değil mi? Barınaksız yoksulları evinize alır, çıplak gördüğünüzü giydirir, yakınlarınızdan yardımınızı esirgemezseniz, Işığınız tan gibi ağaracak, Çabucak şifa bulacaksınız.

Doğruluğunuz önünüzden gidecek, RAB'bin yüceliği artçınız olacak. O zaman yardım çağrılarınıza RAB yanıt verecek, Feryat ettiğinizde, 'İşte buradayım' diyecek. "Eğer boyunduruğa, kaba işaretler yapmaya, Kötücül konuşmalara son verirseniz, Açlar uğruna kendinizi feda eder, yoksulların gereksinimini karşılarsanız,

Işığınız karanlıkta parlayacak, Karanlığınız öğlen gibi ışıyacak.

***

Konunun ruhu, yani Kur'andaki SAVM – SIYAM'ın salt ORUÇ (yemeden, içmeden cinsellikten çekilme) olmadığı sindirildikçe, diğer detayları da zamanla bu not üzerinden aktarılacaktır inş.

Not: Bu yorumlara kişisel hissiyatımızın / müşahedelerimizin hatalarının karışmaması için, Kur'an kelimelerinin gelmiş oldukları köklerin anlam yelpazelerini ve Kur'anda ne şekilde kullanıldıklarını (http://kuranharitasi.com/) tespit etmeye çalışarak yorumları (Allah'ın dilediği kadarıyla) aktarma gayretinde olduğumuzu iletmek isterim.

Selam ile..

Allah'ın Beşer ile konuşması

9 Temmuz 2014

İnsan ve Allah'ın mana birleşimlerinin tezahürü olan tüm varlıklar, **Şah damarı** [Hablil Verîd] (50:16) ile işaret edilen **ilahi kablo** üzerinden Rabbi ile sürekli münasebet halindedir. Bu ilahi kablo Allah'ın zatındaki, varlıkların O'nun zatından ayrı olmayan sanal, **geçici zât daireleridir**. İnsanın Rabbini bilmesi, Allah'ın bilinemezliğini tatması da bu ilahi alan içerisinden olur.

İlahi kablonun kullanım derecesine göre İnsanın Kur'an'daki vasıfları da değişir.

İNSAN : Genellikle **İnsanlığın ortalama bilinç düzeyi**ne işaret etse de aşağıların en aşağısından (Esfeli safiliyn), yani salt hayvani bir yaşam tarzından, en yukarıya kadar (İlliyyun, tüm risalet boyutlarına mündemiç) tüm boyutlarıyla, yönleriyle insana işaret eder (95:1-8).

İNS olur İNSAN, insanın gündelik, toplumca bilinen yönüdür.

CİN olur İNSAN, insanın ilk anda kendini belli etmeyen, bilinçdışı kişilik-ler-i ve bu bilinçdışı etkileşimlerin bilinç/toplum düzeyinde açığa çıktığındaki kişiliklerdir. İNS yönlerimizin ezici çoğunluğu bu CİNlerimizin KONTROLÜ altında yaşar (6:128).

MELEK olur İNSAN, Cin/Bilinmeyen/Saklı kategorisi altında olsa da, İnsanı Evrensel Varlığa, Bilince, TEK'e bağlayıcı yetileri, güçleri ve hatta kişilikler-i-dir, ve açığa çıktığındaki kişiliklerdir.

BEŞER olur İNSAN, toplumca bilinen kişiliklerimizin, yani İNS'in, diğer İNS'ler ile ve de varlıkla İLETİŞİM kuran yönüdür. TEFEKKÜR eden (Etüd kelimeler: SALSAL, FEHHAR – 15:28, 55:14) İNSAN'ın ise dışarıyı duyan/algılayan hassaslaşmış, evrensel bilgiyi sezen (RUH üflenen), **sezgisel, aydınlanmış** (teSViYe edilmiş 15:29) **yönüdür**.

Davranışları cinlerinin ve yeni yeni potansiyelinden çıkmaya başlamış melek(e)lerinin kontrolünde, gözlemindedir (2:30).

Tefekkür, ins veya cin insanlara ait çokça düşünmek anlamına gelmez. Sakin bir zihinden, yani BEŞER'den çıkan derinlikli, sistematik ***düşünce zincirleri*** *kurmaktır. "****His organı, yani cilt" kökünden türevli BEŞER'in yaratılma sürecinin tetikleyicisidir Tefekkür*** *(SÂD – 71).]*

** İNS Beşer (diğerleriyle sosyal temasta bulunan birey, kişi) ve İNSAN Beşer (aydın insan), RASUL Beşer (Risalet açığa çıkmış insan) kavramları benzer, ama ayrılar.*

Ve Allah **BEŞER**'e yani "**Sezgi boyutu açılmış, Entellektüel = Kalbi işlek çalışan İnsana"** üç şekilde ve/veya sırasıyla üç aşamada KELAM eder (42:51).

"Konuşmak" diye çevrilse de, KELAM etmek Kur'an bünyesinde "bir öğretinin, düşünce sisteminin aktarılması" anlamınadır.

Bir beşer için Allâh'ın kendisine kelam etmesi mümkün değildir! Ancak vahiy ile veya perde arkasından ya da bir Rasûl irsâl edip izniyle dilediğini vahyetmesi hariç! (42:51).

– Vahiy : Yani fısıldama/içe doğ(ur)ma ile.. Bütün insanlarda olan ortak yöndür. **Tüm insanlar Vahiy alma kapasitesindedir**, çünkü şah damarımızdan daha yakındır bize. **Vahiy alma insanın Rasul olduğu anlamına gelmez** (Bknz. 19:11, 16:68, 41:12, 95:5, 20:38), Vahiy Şeytandan da gelebilir hatta (6:121)].

– Perde Arkasından: Hiç bir ideolojinin tekelinde olmayan Bilim, Sanat, Kültür, Hayrat, İbadet gibi İnsanlığın ortak vicdanı/aklı için **çaba içeren** etkinliklerle varılan sonuçlarla.. Bu noktada gayretle işletilen bir zihin ve bu zihnin varmış olduğu bir öğretinin edinimi vardır.

Canı sıkılan (!) Tanrı'nın gönlünü hoş etmek için ve üzerimize borç (?) olan tapınma çalışmaları sanılan ***İBADET, gerçekte Tüm Varlık için hizmet etmek, koşturmaktır*** *(Arapça'da* ***abd = kul – köle – işçi – çalışan –***

***hizmet eden anlamınadır**; ama bu "totemlere, heykellere veya ulu tanrı Manituya değil de" uzaylar ötesi büyüklükte daha yüce-öte bir tanrıya tapmaya dönüşmüş ve insanlık Tanrısını güncellemiştir ne yazık ki). Varlık için koşturmak, hizmet müdavimi olmak, yani ibadetin insana **fark ettirdikleri** de Allah'ın Beşer ile bir kelam iletim biçimidir.*

– Melek Rasul açığa çıkararak: İlk iki tarzı kendinde oturtan ve sonrasında, melek denilen Tümel Varlığa, Tümel Varlığın bağlayıcı evrensel güçleri (Cebra-il > "Tanrı'nın gücü" gibi) ile.. [**Melek Rasuller** için bknz. 35:1, 22:75]. Bu sonuncusuna, yani bir bağlayıcı güç gelen BEŞER Rasul, Nebiliği ile de toplumunun diline göre Risalet'in aktarımına aracı olur. **Rasullerin en belirgin, "objektif" özelliği hiç bir "ücret/menfaat" gözetmemeleridir** (34:47).

HALİFE ve ötesinde RASUL olacak olan BEŞER, kıvama (!) geldikten sonra, yani meleke sayısının, evrensel hassasiyetin artması sonucu ona RUH üflenir ve ADEM'e dönüşür. Secde (varlığı ile hemzemin olma), İnsan'a değil; Ruh/Evrensel mana üflenmiş BEŞER'deki RUH'adır. Çok sayıdaki melek Âdem şuurunun zihinsel dokusunu oluşturur.

Ruh üfleme farklı bir anlatımla Kozmik Bilinç, Tek-Tümel Bilinç = Nefsi Vahide (4:1) ile **unutulmuş olan** temastır ayrıca. Kozmik Bilinç ile temas noktaları ise tertemiz, zıt eşler (zevc) diye bahsedilen **HURİ**'leri oluşturur.

Ve **HURİ** olur İNSAN..

ADEM olur İNSAN: ins ve cin lerin [gündelik ve saklı kişiliklerinin] kontrolünde değil, kendisi melekler alt yapısından oluşan ve zevcini, yani zıt (!) eşini, yani **madde/nefs bedenini kontrol edebilen**, ona söz geçirebilen, Rabbinden Kelimeler=Öğretiler almış (2:37) Bilinç seviyesidir. İNSAN'lığın da asıl başlangıç noktasıdır. ADEM evladı ile ise RİSALET süreci Başlar. **Allah'ın Beşer Rasullerine ilettiği Kelamı derinleşir.**

***

ADEM'le beraber sırasıyla AY'ın = KALB'in 28 menziline (36:39), Arapça'nın 28 harfine tekabül eden 28 Risalet modeli gelir.

Adem, cennette GÜNEŞ/ŞEMS ile sembolize edilen Evrensel RUH'un/Bilincin parlaklığından/ısısından etkilenmez (20:119); **Kalp o derece genişlememiş, menzillerden geçmemiştir daha.** Bu kalp darlığından olsa gerek beden/çokluk ağacından tadarak düşmektedir Adem.

Kalbin "ısınmış, hararetli, merkezi" yönü > Gördüğünü yalanlamayan Fuad/Gönül (53:11).

Arayıştaki İbrahim Bilinci (6:78), kişideki İbrahim hissiyatı, sendeki Sebe Melikesi Belkıs (27:43) GÜNEŞ'i, Rabbi sanır bir ara, **TEK'likle sarhoş olur**, Güneş'e bakmaktan gözleri kamaşır, Dünyayı göremez. Çünkü **Güneş [RUH] ile Ay [Kalp] bir aradadır** (75:9) İLK DEFA; ayrım yapılamaz, cem edilmiştir, Kıyamette/Hakikate Dirilişte! Salât-il Vusta (Orta/Hayırlı Namaz/Yöneliş) vaktinin Batını süregider.

Gece ve Gündüz'ün Hakikati başlar. Güneş'in parladığı **Gündüz [Halkı görme] ve**Ay'ın parladığı **Gece [Hakkı görme]** kendini tekrar eder durur. **Halk içinde Hayy, Hakk ile...** Güneşi, Ayı, Gezegenleri kuşatan **Yusuf Sırrı** açılmıştır İNSAN'da (12:4).

Gerçekten, SEN büyük bir yaratılış üzerindesin (68:4).

*Gece, Gündüz, Güneş ve Ay Allah'ın delillerindendir. **Güneş'e ve Ay'a secde etmeyin**. Eğer gerçekten Allah'a kulluk ediyorsanız, onları yaratan Allah'a secde edin (41:37).*

Rabbine secde et ve yaklaş (96:19).

***

BEŞER, bu üç kelam şekli ile ayırt edilmeksizin kucaklanarak, çalıştırılan İlahi kablosu, yani **Vicdanı** üzerinden muhatap alınıyor ve Kur'anın aşama aşama tüm ruh yelpazesi, **Allah'ın Kelimesi** her dem farklı

dillerle, farklı öğretiler adı altında İnsanlığa iletiliyor. Renk renk, çeşit çeşit İnsanlığı Arapça Mushafa mahkum etmeden..

Nasıl mahkûm edebilir ki Rahman?

*Mahkumiyet, en yüksek/derin perdeden okunanların **yansıtıldığı** Mushafı -varlığı kutsal olanlar ve olmayanlar şekilde önce ikiye bölüp- sonra da O'nu kutsal bir kitap ilan edip öldürerek yüksek raflara kaldıran, kendi dogmatik inanç ve zaaflarıyla oluşturulan anlam bulamacını sorgusuz sualsiz, ya inanırsın ya da dinden çıkarsın mantıksızlığıyla empoze eden zihniyette olabilir ancak. Kur'anı okumayı; telaffuzunu, teğannisini veya Arapça'yı öğrenmeyi zannetmek yaşamın gerçeklerinden kopmuş/uyumsuz bu Batıl bakış açısının ürünüdür.*

Allah'ın, Beşerin kendi dili üzerinden Kelamını iletmesi; onu statik, dar bir çerçeveye mahkûm etmek için değil, sürekli yenilenen hayat yolculuğumuzdaki devingen dinamizme Bilinçli bir bakış davetidir. Bu **dinamizm,** Kur'an'ın geleneğin algısındaki gibi sadece, ötedeki (!) bir tanrının yeryüzünde seçtiği bir peygambere gönderdiği direktifler bütünü, **tek yönlü tanrısal söz olmayışındandır**. Yetim Muhammed'in **en yüksek ufukta** (53:1-18) varlığın derinliğiyle, derinlikli, çok yönlü, evrensel ve zaman-üstü etkileşiminin, karşılıklı yankılaşmanın ürünü olması hasebiyledir.

Beşer sözü olmayan **Kur'an hem Allah Kelamıdır, hem de O'ndan ayrı olmadığını zerreleriyle hisseden bir Rasul'ün Sözü/Kavli** (81:19). Kur'an'daki *Allah **ve** Rasulü* ibareleri de bu bağlamda düşünülmeli.. Paranın birbirinden ayrı olmayan iki yüzü gibidir bu..

Hayatın içinde vicdanıyla, kalbiyle yoğrularak, Ana Kitap'tan üç okuma şekliyle de gerçekleştirilen bir **mana okumasının = Kur'an 7. yy dünya ve zaman sathına lafzen indirgemesidir**, Arapça Mushaf. Lafzın Kur'an holizminde (bütünsel okumasında) beşer eliyle yükseltgenmesi ise, yerel mesajlardaki evrensel **mana ve maksatları** bizlere sezdirecektir.

*Muhammed Rasullullah'ın yaşadığı çevreye **yazı** doğduğu dönemlerde girmiş olup bildiğimiz anlamda bir **Kitap** kavramı da bulunmamaktaydı. Kök Arapçada **sahifelerden oluşan** anlamında **Mushaf** kelimesiyle karşılanır Türkçe'deki "kitap" sözcüğü. Bildiğimiz anlamda ilk kitap da Kur'an'ın lafzı olmuştur 7. yy Arap dünyasında. Dolayısıyla Kur'an'da bahsedilen, içinde **yaş, kuru hiçbir şeyin eksik bırakılmadığı Kitap** (6:38) kavramı BİLGİ içeren Kâinat 'ı, Hayat'ı, İnsan'ı kasteder, Allahu alem. Bu HAYAT Kitabından üç şekilde BEŞER olarak sezilenler ve yaşananlar HAYATI OKUMAYI, yani AYETLERİ oluşturur. Ayetlerin uygulamaya sokulmasındaki tekerrür ise Kur'an'ı (> anlamı "yoğunluklu OKUNAN") meydana getirir.*

Muhammed Rasulullah'tan açığa çıkanlar ile Perde gerisinden gayretle okunanlara ortak olarak AYET kelimesi kullanılır Mushafta, ayrım yapılmaz!

Örneğin, "Zenginin Yetimi, ihtiyaç sahiplerini koruyup kollaması, zenginlik ile şımarılmaması, güç/tekel haline getirilmemesi, sosyal adaletin sağlanması, kurumların oluşturulması" gerektiği üç şekilde de OKUNABİLİR, BEŞER'in Vicdanından. Sorumluluk Bilincinde olanlar/Takva sahipleri için yol göstericidir çünkü Kitap (2:2)!

Muhammed Rasulü bulamayan Beşer ilk iki şekilde bu OKUMA'yı gerçekleştirirse, Vicdanı doğrultusunda cehennemini söndürüp cennet katlarında yol alabilir.. Bulabilense Muhammed Rasul'a İman ederek = GÜVENEREK sonuncu okuma şeklinden de yararlanmayı, **öğütlenmeyi seçer** ve **farklı bir Sonsuzluk Kulesine daha kapı açar**.

Kur'an anahtarları ile İnsanlığın daha hızlı yol alacağının Güveniyle...

Allah muhabbetimizi artırsın!

Sahih Hadisler Gerçek midir?

18 Ağustos 2014

*Allâhu nezzele ahsenel HADİSi > Allah **sözün/hadisin en güzelini indirmiştir** (39:23). Fe bi eyyi HADİSin ba'dehu yu'minûn > Artık **Kur'andan başka hangi söze/hadise güveniyorlar**? (77:50). İşte bunlar Allah'ın ayetleridir, bunları sana HAK/Hakikat olarak okuyoruz. Öyleyse onlar Allah'tan ve O'nun ayetlerinden sonra, hangi hadise/söze güveniyorlar? (45:6).*

Hadisler konusunda halkımızın çoğunluğunca pek bilinmeyen ve yanlış yönlendirilmesine neden olan yönü **Hadislerin Sahihlik** meselesi.. **Sahih/Sıhhatli kelimesinin Hak/Gerçek sanılm ası**..

Kulaktan dolma veya akademik usül içermeyen kitabi bilgilerin ötesinde hadis bilimi ile yüzeysel olarak ilgilenenler bilir ki, **Sahih olarak nitelendirilen Hadisler dahi Kur'an ayetleri gibi "Hakikat" mertebesinde, "Kesin gerçek" değildir.**

*Yazı boyunca vurgum, "Sahih" kavramının "Kesin gerçek" anlamına gelmediği, dolayısıyla Hadislerin Sahih kategorisinde olanlarına dahi temkinli yaklaşılması gerektiği üzerine olacak. Yoksa **tüm hadislerin sahte, uydurulmuş oldukları anlamına değil**.. Lütfen bu bakış açısıyla bu paylaşımımı değerlendiriniz..*

Rasul'ün, sahabenin çoğunluğunca da bilinen ve bizzat uygulanarak sonraki nesillere de aktarılan **fiili pratiklerinden** farklı olarak, ona ait olduğu iddia edilen **sözlerin** 100-150 yıllık süren, **yazılı olmayan** rivayet zincirlerinin derlenmesidir hadisler. Ve bu "Sahihlik" vasfı, bu rivayet zincirlerinin o hadis toplayıcısı bilginlerin (Buhari, Müslim vs.) kriterlerine göre **SıHHatli oldukları anlamına gelir**; yani aralıksız olarak birilerince (binlerce sahabi olmasına rağmen genelde iki-üç kişiyle) bu anlatımlar aktarılmıştır; yoksa **tam bir kesin**

gerçeklikle Rasul'ün ağzından bu şekilde çıktığı anlamına gelmez. Rivayet zincirindeki bir-iki kişinin yanlışı/gafleti/ihaneti/kendi görüşü, hatta **rivayet zincirinin kendisinin dahi kurgu olabilmesi** ihtimali nedeni ile Rasul'den hiç çıkmamış, tamamen uydurma bile olabilir.

Sahih-i Buhari, Sahih-i Müslim ifadeleri Buhari'ye, Müslim'e göre Sahih/Sıhhatli olanlar demektir. Bu hadis toplayıcısı bilginlerin de bu derlemeler için **"Haktır" iddiaları olmamış** iken ardlarından gelenler kendi siyasi, otoriter, mezhepsel, vs. menfaatleri dolayısıyla -kraldan daha kralcılık yapıp- rivayetler derlemesi Kütüb-i Sitteyi, yani **kul kelamı karışmış** meşhur altı hadis kitabını, **Kur'an gibi ikinci bir Hakikat ve Hüküm kaynağı** yapmış ve dokunulmaz/kutsal kılarak kitlelere de bu şekilde empoze etmişler, aykırı sesleri ise sapıklıkla itham ederek veya farklı yollarla susturmuşlar.

Sahih Hadislerin tespiti

İslam dünyasında şimdiye kadar hadislerin senet/rivayet zinciri açısından Sahihliği tespit edilmiş olsa da **metin içeriğinin kritiği** Kur'ana, Evrensel Akla ve değerlere göre yapılmamış; daha doğrusu -Rasul'e saygı kılıfı altında- ihtimaldir siyasetin kontrolündeki din/mezhep veya dinin/mezhebin kontrolündeki siyasi otoriteler nedeniyle buna cesaret edilememiş. Bu durum da, ne yazık ki din içerisinde sadece tek bir sahih hadis üzerinden dahi akla/vicdana ters, **günümüzde dahi uygulanan**, inanılan hükümler, uygulamaların çıkartılması ile sonuçlanmış.

Kur'an ile sağlaması yapılamayan, ve sahih sayılan kitaplarda yer alan bir kaç dikkat çekici örneğe bakalım.. (Ufak bir araştırmayla kaynaklara ulaşılabilir.)

- Bir erkeğin altı yaşında bir kız çocuğu ile nikâhlanabilmesi..
- Dinden çıkanın, namaz kılmamakta, içki içmekte ısrar edenin öldürülmesi..
- Zina edenleri taşlayarak öldürme..

- Kur'anda bir zamanlar lafzen varken, daha sonra metin olarak bulunamayan; ama hükmü baki, yani kaybolmuş ayetlerin olduğu.. Evet, yanlış duymadınız!..
- Deve sidiğinin içilebilirliği..
- Resim yapanların cehenneme yollanması..
- Kara köpeklerin, kertenkelelerin öldürülmesi..
- Kadının uğursuzluğu, aklının eksik olması..
- Bir türlü gelemeyen Mehdiler.. Kurtarıcı bekleyişlerinin ve yanlış kader inancının getirdiği miskinlik..
- ve şu ineği gereksiz detaylarla uğraşmaktan bir türlü kesmeyen (2:67-73) Yahudi mantığındaki gibi **bin türlü şekle dayalı ayrıntı**... Dinin ruhunu yaşanamaz hale getiren detaylar.

ve savunucularının dahi bilmediği, denk gelmediği nicesi..

Genellikle hamasi duygularla Sahih hadisleri Hakikatmiş gibi ısrarla savunma içerisine girenlerin, savundukları noktaların bu gibi ayrıntılarına vakıf olmadıkları da malum..

Hadislerin **Kur'ana uygun olanlarının** ayıklanmasının bir an önce uzmanlarınca yeniden yapılıp, insanlığın **öğüt olarak değerlendirebileceği** metinler olarak bizlere sunulması gerekir; ama gene de Kur'ana rağmen dinde hüküm kaynağı olarak değil.

Çünkü anlam vurgusu, lafzı değişme hatta bizatihi kendisi uydurulma ihtimali olan, **zan demek olan Rivayet zincirleri üzerine Hüküm ihdas edilebilir mi?**

En basitinden vadeli bir borç alışverişinde bulunulduğunda dahi doğruluğuna**güvenilen** iki **tanıkla** beraber **hemen** eksiksiz bir şekilde, **tüm detaylarıyla**kaydedilmesini, **yazılması** gerektiğini isteyen Allah (2:282), sahabe neslinden dahi yıllar sonra kayda geçirilen cümleler üzerinden Hüküm edinmemizi ister mi?

*Hâlbuki onların bu hususta bir değer ifade eden hiçbir bilgileri yok. Sadece **zanna, tahmine uyuyorlar**. **Zan, hakkı, hakikati, kesin bilgiyi ifade bakımından bir değer taşımaz** (53:28).*

*Allah size **Kitap'ı DETAYLANDIRILMIŞ** bir halde indirmişken, **Allah'ın dışında bir HÜKÜM KOYUCU** mu arayayım? (6:114).*

*"Biz Kitap'ı sana, **her şeyin açıklayıcısı**, Müslümanlar'a bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik" (16:89)*

*"Aralarında **Allah'ın indirdiği ile hüküm ver**; sana gelen gerçeği bırakıp da onların arzularına uyma" (5:48).*

*"**Hüküm yalnız Allah'ındır**" (12:40).*

"O, hükmüne hiç kimseyi ortak etmez" (18:26).

Ve Rasul'e, Elçi'ye İtaat/Uymak/İzlemek; sanıldığı gibi hakkındaki rivayetlere değil, Elçi'nin elçiliğini yaptığı, temsil ettiği mesajın sahibine, Allah'a, Kur'ana, itaattir/izlemektir. Uyulacak olan Kur'an hem Allah Kelamıdır, hem de O'ndan ayrı olmadığını zerreleriyle hisseden Rasul'ün Sözü/Kavli (81:19). Kur'an'daki *Allah **ve** Rasulü* ibareleri de bu bağlamda düşünülmeli.. Paranın birbirinden ayrı olmayan iki yüzü gibidir bu..

"Eğer (Rasul) bize atfen bazı sözler uydurmuş olsaydı, elbette onu kıskıvrak yakalardık. Sonra onun can damarını koparırdık. Hiçbiriniz buna engel de olamazdınız." (69:44-47)

Mekânlar ve Zamanlar ötesinde geçerliliği olan kesin hükümler bildirmiş/iletmiş olan Rasulullah, bizleri 100-150 yıl sonra kayda geçirilmiş **bir belirsizliğin** ve derin bölünmelere neden olmuş tartışmaların içine sokmak ister mi?

Elçi Allah'ın Kitabını ve Hikmetini öğrenmiş, çağının insanına Hikmeti = Kur'anı açıklamış, öğretmiş ve Kitabı bize miras olarak bırakmış iken.. Hükümlerle, Hikmetle dolu Kur'an ortada iken?

*Rabbinizden **size indirilene uyun**; O'nun berisinden **birtakım evliyanın ardına düşmeyin**. Siz ne kadar da az öğüt alıyorsunuz!" (7:2-3)*

*Sana indirdiğimiz ve onlara okunmakta olan Kitap **kendilerine yetmedi mi**? (29:51).*

Anlaşılan yetmemiş..

*Ve Rasul dedi ki: "Rabbim gerçekten benim kavmim, bu **Kur'anı terk edilmiş olarak bıraktılar**" (25:30).*

Bu nedenle.. "*Buhari'de Müslim'de varsa Sahihtir, bu hadislerin hiç biri inkar edilemez*" şeklinde mesnetsiz savunurken.. Yüzyılların mezhepsel hegemonyası, tekeli altında bizlere ezberletilenleri bir kaç anlığına kenara bırakıp, iyice ve korkmadan düşünülmesi gerekiyor.

Düzenlerini bozan Muhammed Rasul'e ve getirdiğine **bastırılmış kin ve nefretin** iyice ayyuka çıktığı, sahabelerin çoğunluğunun katledildiği, Arap iç savaşları sonrası.. Kur'an kelimelerinin mevazı'nı tahrif etmek > öz anlamlarını kaydırmak yetmemiş (41:26, 4:46), dönemin tarihçilerinin de yazdığı üzere **bir kaç dirhem karşılığında** Rasul adına söz/hadis getirmenin yoğun olduğu dönemlerde bu açık kapıyı da değerlendirip dilediği gibi at koşturan islam görünümlü hahamları, rahipleri, siyasi otorite güdümlü bilginleri göz ardı etmeden..

*İnsanlardan öyleleri vardır ki, bilgisizce **Allah'ın yolundan saptırmak** ve onu bir eğlence konusu edinmek için sözün/hadisin 'boş olanını' **satın alırlar.** İşte onlar için aşağılatıcı bir azab vardır (31:6).*

İnsanları aldatmanın belki de en iyi yolu.. Allah ve Rasul'ünün adını kullanarak yapılanı..

En güzel, en **güvenilir hadis** ile baş başa kalma dileği ile..

***

Alıntı: ***Arapçılığa Karşı Akılcılığın Öncüsü İmamı Azam Ebu Hanife***, Prof. Dr.*Yaşar Nuri Öztürk*

İbni Haldun diyor ki: Rivayetlere dayalı Kur'an tefsirleri tutarlı-tutarsız, makbul-makbul olmayan her şeyi içeriyordu. Bunun sebebi şudur Araplar, kitap ve ilimle barışık bir topluluk değillerdi. Onlara egemen olan, bedevilik ve ümmilikti. Varoluşun sebepleri, yaratılışın başlangıcı, varlık mertebelerinin incelikleri gibi konularda insan olarak meraklarını tatmin etmek istediklerinde Ehlikitap insanlara (Yahudi ve Hıristiyanlara) sorular sorar, onlardan yararlanırlardı.

Müslüman Arapların andığımız konulardaki meraklarını gidermede yararlandıkları Yahudi ve Hristiyan din adamlarının ünlüleri **Ka'b el-Ahbar, Vehb bin Münebbih ve Abdullah bin Selam** idi. **Kur'an tefsirleri bu kişilerin rivayetleriyle doldurulmuştur**. **Müfessirler bu kişilerin nakillerini tefsir kitaplarına doldurmada dikkatsiz davranmıştır**. **Bu nakillerin tümü, ya Tevrat'tan aktarmaydı yahut da bu Yahudi dönmesi hahamların hadis adıyla uydurduklarıyalanlardan oluşmaktaydı. Tarihçi ve müfessirler çoğu kez, bu nakil ve hikâyelerin tutarlısını tutarsızından, doğrusunu eğrisinden ayırmadan, genel ilkelere müracaat etmeden, mukayeseler yapmadan, rivayetleri akıl ve hikmet süzgecinden geçirmeden, varlığın genel kanunlarına uygunluk, gözlem ve basiret kıstaslarını işletmeden**, Ehlikitap ulemasına güvenerek tefsirlere doldurmuşlar ve böylece haktan saparak vehimler ve yanlışlar vadisinde şaşırıp kalmışlardır. **(İbn Haldun, Mukaddime, 407-411; Ebu Reyye, 119)**

Riyazet: Dengeli Yaşam

15 Eylül 2014

*Tasavvufta **riyazet** başta olmak üzere, **seyr-i süluk** bir araç olarak kullanılmış ve **mertebelere** ayrılmış. Bunun bize verdiği nedir? Bunu, riyazetin kendisini uygulamak yerine, **riyazetin bize kattığı hali anlayarak** bir sonraki aşamayı idrak yoluyla kavrayamaz mıyız?*

Plasebo Aydınlanma paylaşımımda da belirttiğim üzere, **gürültülü insan zihni**nin o gürültü, belirsizlik içerisinde hızlıca yol bulabilmesi, **aklına yaklaştırılabilmesi** için yapılmış kategorizasyonun bir sonucu mertebeler ve diğer birçok kavram.. Neye işaret edilmek istendiğinin **yaşamda somut olarak karşılığını bularak** anlayıp takılmadan geçmek gerekiyor.

Genel olarak, dünyevi zevklerden vazgeçme, yeme-içme-cinsellikten azaltma olarak tanımlanan *riyazet* kavramı üzerinden gidersek..

Aslı itibariyle **dürtü ve duygulardaki denge**yi akıl/ruh/idrak ile sağlayarak **orta yolu bulmak ve bu doğrultuda yaşamaktır, riyazet**. Fıtratın ötesinde, aşırılaş(tırıl)mış dürtülerden özgür bir şekilde gerektiği kadar yemek, içmek, uyumak, konuşmak... Nefsin/zihnin, bedenin **temel, asgari ihtiyaçlarını** ona sağlamak. Yoksa genel kanaatin aksine, arınma maksadıyla **nefsi doğal gereksinimlerinde dahi ezip hissizleştirip ona eziyet çektirmek,** nefse düşman kesilmek, Kur'an'ın nefsi temizleyen ve **aslını hatırlamasını sağlayan** yöntemlerine uygun gözükmüyor.

*Riyazetin nefsi -ilk anda akla gelen- uzun süreli açlık ve susuzlukla terbiye etme yöntemi olmadığını, Kur'an'da bu tarzda bir **terbiye (programlama) metodundan** bahsetmemesinden de anlayabiliyoruz!.. Nefsin terbiye metodu, takva ilkelerine yönelip (Salât) bu değerleri sürekli olarak*

gündemimizde tutmak (Zikir), yaşamak (Salih Amel); değerlerin ihmal edildiği konularda ise kefareti/örtücüsü olarak Eğitimine/İtikâfa/Yoğunlaşmaya girmek (Savm-Oruç) şeklinde vurgulanmış.

İlk inen ayetlerde, nefsi paklama adına ***malımızdan vermemiz*** *önerilmiş mesela.*

"O ki malını veriyor, arınıyor." 92:18

"Onların mallarından sadaka al ve onunla, onları temizle (taharet), saflaştır (tezkiye)" 9:103

Neden bu eylem ön plana çıkartılmış? ***"Zekât" kelimesi neden "temizle(n)me, saflaşma" anlamına geliyor acaba? Sadaka (kamuya katkı, vergi) insanı nasıl temizleyebilmekte?*** *Bizdeki hangi aşırılaşmış duygunun ehlileşmesi amaçlanmış?*

Bu nedenle Kur'an odaklı, **kaynak din** anlayışı ile irtibatı kopuk, Hinduizm/Budizm metotlarından esinlenerek günümüze kadar gelmiş kimi klasik tarikat anlayışlarındaki riyazet doğal veya fıtri görünmüyor.

Tarikatların ilk çıktığı dönemlerde (11., 12. yy) yaygınlaşan ve günümüze kadar ulaşan Uzak Doğu menşeili bu metotlar yaygınlaşınca İmam Rabbani de Mektubat eserinde (313. mektup) bu durumu şöyle eleştirmiştir:

Çokça aç kalmak, yemek işlerinde orta yollu olmaktan daha kolaydır. ***Böyle riyazetleri câhiller beğenir. Aralarında riyazetler yayılır, şöhrete ve âfete sebep olur; sonu kötü olur. Orta halli olmak, çok aç kalmaktan daha faziletlidir.***

İnsanın aklının iyi çalışabilmesi ve nefsi ile güzelce cihat edebilmesi için **güçlü, enerjik ve zinde olması** lazım.

Tefekkürü bol olan kişi, kaliteli bir uyku uyumalı..

Beyni fazla çalıştığından, hayvansal gıdaları (kırmızı et, balıketi) ihmal etmemeli, ama fazla da tüketmeden.

Vücudu bitkinleştirecek, bacakları titretecek kadar az; rehavete, tembelliğe düşürecek kadar çok yememeli.. Uzun süreli değil, kısa süreli (~1 saatlik) ***tam açlık*** *hissi.. Tam açlık halinde midenin salgılayacağı* ***ghrelin*** *hormonu hafızanın güçlenmesini, vücudun dinçleşmesini sağlıyor.*

Bilimsel çalışmaların tavsiyesi, karbonhidrat odaklı yerine, protein (kalorisi düşük, pahası yüksek), ve Omega-3, -9 yağları ağırlıklı diyetler. Karbonhidrat ağırlıklı diyetler, kalitesiz, basit şekerli mamulleri (şeker, poğaça, simit, beyaz ekmek vs.), hele bir de trans-yağlı yiyecekler sinir hücrelerinin iletim hızını düşürerek ***beynin çalışma hızını azaltıyor.*** *Bu alışkanlık da 6 ay gibi kısa bir sürede kişiyi kasvetli, enerjisi düşük, depresif bir kişiliğe dönüştürüyor.*

Tefekkürü ile aklı/idrakı güçlenmiş, duygularını kontrol edebilen, **kendini madde beden olarak hissedişi** zamanla azalmış insanların vücutları ise **önü tıkanmamış duyguların ekstra enerjisi ile** otomatikman az yemeye, içmeye, uyumaya kendini adapte etmiştir *(Rableri katında rızıklanırlar)*. Şeffaf bir beden fazlasını kabul etmez zaten. Ama ne yazık ki, **kısa yoldan aydınlanabilme güdüsüyle**, (Bknz. ilgili yazı Plasebo Aydınlıkta kaybolmadan..) dinin ana eksenindeki öz, öncelikli eylemleri hakkıyla gerçekleştirmeyip, şeffaf bir madde beden hissine sahip kişileri **taklitle,** kalıplarına uymayan riyazetlere yönelebiliyor insanlar.

İmam Rabbani şöyle devam ediyor: ***Kudret sahibi*** *olmadan sahabeleri taklide gitmek, insanı farzları ve sünnetleri yapmaktan alıkoyar, aciz bir hale getirir.*

Dileyen yol olarak deneyebilir elbet; ama uzun vadede taklide giden nefste özellikle de ego boyutu kaskatı duruyor iken, tam tersi bir etki yapma ihtimali var. **Nefsin ego yönü gizli gizil diliyle işkenceyi, acı çekmeyi, azabı sever** çünkü. İki uç da.. **Çok tüketmek nefsin kendini**

kaybedeceği, az tüketmek ise farklı olabilme güdüsüyle kibirleneceği durumlardır.

*.. yiyin [**Tüketin – değerlendirin – nasiplenin**] için [**içselleştirin – sindirin – hazmedin**], fakat haddi aşmayın **[ifrat – tefrite, aşırı uçlara gitmeyin]**... (7:31)*

Riyazet İdrakta!

Dolayısıyla, cevaben.. Bu tanım minvalinde, **her aşama için geçerli bir ilke ve göstergedir, riyazet.** Yani bir idrakın sonucu olarak kişi Şuuruyla riyazette oluyor. Bir idrakın ve idrakın getirdiği hissedişin sonucu olarak beden, **kişinin elinde/bilincinde olmadan** riyazette buluyor kendini.

Herhangi bir abartılı riyazet kurgusunu **idealize edip** nefsi, fıtratı onu uygulamaya zorlayarak, **dürtü ve duyguların bastırılması** ile **içsel gerilim** yaratmanın uzun vadede/ahirette Huzur'dan (Selam yurdundan/Dâr'us Selam) düşürme ihtimali var. Aynı düşüş, **fıtrata uygun olabilse de**, İnsan'da hayvanlardan farklı olarak, ivmelenerek evrilmiş, bilişsel ön-beyin bölgesinin, duygusal alt beyin bölgeleri ile çatışmasından kaynaklı, açığa çıkan **ahlaki değerleri gereği, duyguların kontrolsüz salıverilmesinde** de gerçekleşir malum. Her iki durum da dengeye ters gelecek ve ifrat veya tefrit sonucu **azabı doğuracak**.

Diğer yandan, Risalet'in gün ışığıyla **duygularımıza getirilen gözlem, dikkat yeteneği, farkındalık feneri artırılıp** Huzur/Sekine peyderpey çıktıkça; paralelinde, kişi otomatikman, içinden gelecek bir şekilde itidalli yemeye, içmeye vs. meyleder ve **duyguların ifadesindeki abartı da düşer**, şehveti (= şiddetli arzuları) dengelenir. Nefs fonunda yoğunlaşmış Farkındalığın ruhsal enerjisi, Nûru, duygu zeminimizde ayaklarımızın kaymasını engeller.

Zihin eğer, **Risalet nuru = Evrensel değerlerin uyanıklığı** ile sık sık işletilmiyor, bu doğrultuda parlatılmıyor, sekineyi/sükûneti, riyazeti = dengeyi yaşayamıyor ise, nefsimiz hakiki varlığı olmayan ve olmadığı

için de varlık kazanma derdinde olan egosunun, **varlık kazanabilme gerilimini** boşaltmak ve tatmin olabilme adına **dilenciliğini** nelerle karşılar?

Arz'dan Arş'a (~zihin ötesine) dek yükselme potansiyelinin gizli kalmış içgüdüsü, aynı bilinç seviyesinde kalmayı bir süre sonra sıkar, içimizi daraltır; peki bu gizli halin dışa yankılanması nasıl olur?

İşte tüketim çılgınlığı, dedikodu, bencillik, kibir, öfke, haset, aşırı yemek, aşırı ve bozuk konuşmak, aşırı cinsellik, küçümsemek, hak yemek, hukuku çiğnemek, memnun olmayan, kavgacı kişilik, .. vs. vs. ile..

Duyguların tecrübe edildiği andaki Risalet farkındalığı, gücünü/etkisini/derinliğini ise, **kendimizle baş başa kaldığımız**, ama hayattan da kopuk olmayan minik inzivalarla (vakitli Salâtlarla), ilimle, gece yaşamımızda (boş işler – sözlerden uzak durmak, çok konuşmamak, tefekkür, şükür, dua, vs.) yapacağımız muhasebe, murakabelerden alıyor.

– Hayattan kopuk olan uzun süreli inzivalar da nefste "ben farklıyım" düşüncesini oluşturabilir. Evet, nefs için gerçekte zor olan.. ***Dikkat çekmeye çalışmadan orta halli bir hayat yaşaması*** *(Rasul'ün ahlakı).*

– Malayaniye, TV'ye, sosyal paylaşım platformlarına ayırdığımız vaktin birazını ***kendimize ayırmak*** *bile etkisini gösteriyor Tekâmül yolculuğumuzda. Beyin tembelliğini atıyor. Tefekkür bağlantılı yazı ve notlar için bknz. Beyindeki Dedikodu, Tefekkür, Afaki Tefekkür, Sağlıklı Tefekkür için.*

Evrensellikle, Varlıkla, Yaşamla olan bağlantımız ve eğitimimiz, Uluhiyete yönelişimiz (= Salât) bedeni, nefsi ve kalbi RUH bütünlüğünde tatmin ederek dengeler, riyazete sokar. Bu bağlantı ve eğitimin eyleme dökülmesi nefsteki aşırılıkları, eksiklikleri asgari ihtiyaçların giderilmesine, yaşanmasına kadar götürür ve nefsi RUH ile bütünler.

Nefsini Ruh bütünlüğünde dengeli/riyazette olarak tatmin eden insan kendinde, artık **kendini gerçekleştirme, özgün bir Birey olma** yolunu açabilir. **Abraham Maslow**'a göre piramidin tepesindeki **kendini gerçekleştirmiş insan** yaratıcı, cesur, azimli, sabırlı, tevekkül sahibi, güvende, iradeli, **başkalarını kendinden daha çok düşünen**dir. Fakat, **ihtiyaçlar hiyerarşisi** piramidinin alt katmanları bastırılmayıp, ihmal edilmeyip nefs **tatmin edildikten sonra**..

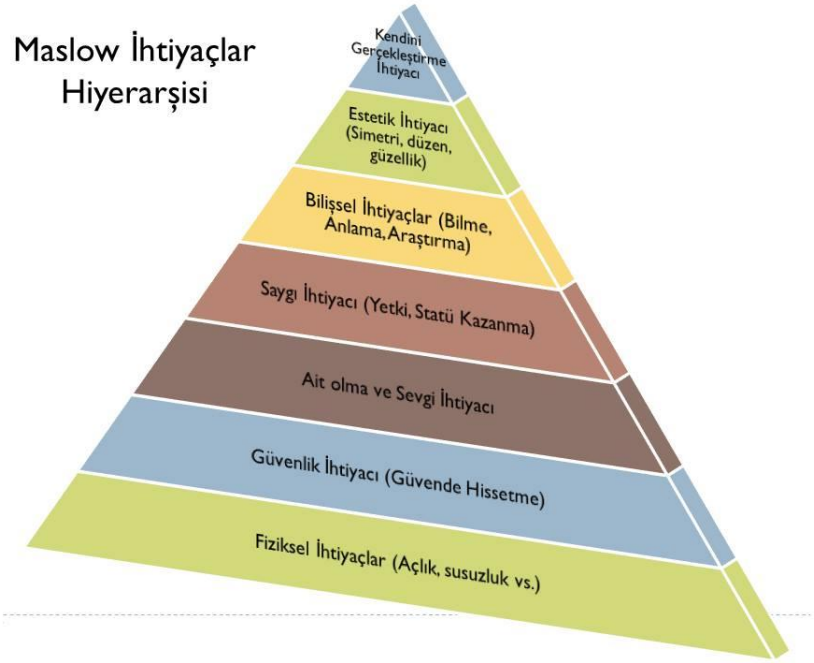

Riyazet: Dengeli Yaşam – 2

24 Eylül 2014

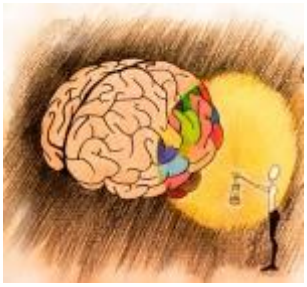

Abraham Maslow'un kurguladığı ihtiyaçlar hiyerarşisinin her bir katmanında bastırılmayan ve Evrensel Akıl/Vicdan/Farkındalık/Dikkat rehberliğinde **hakkı verilerek yaşanan duyguların, giderilen temel ihtiyaçlarımızın** tıkanmamış **akıcı gücü** nefste **tatmin odakları** oluşturarak kudreti (~ idrak sentezli gücü) açığa çıkarır. Nefsi mutmainne cüzleri diyebileceğimiz..

Benliklerimizde veya ihtiyaçlar piramidimizde **gedikler** ile yetiştirildiğimiz ve doyumlu yaşayamadığımız doğru. Yeme, içme, sevme, sahiplenme, güvenme, ait olma, para, takdir edilme, övünme, kızma, cinsellik vs. vs konularındaki **boşluklarımız**, yani nefsin temel ihtiyaçlarda **belirli bir yaşa gelinceye kadar** olgunlaşmamasının, ruhsal gelişim açısından sıkıntılı bir durum oluşturduğu da aşikâr.

*Ayrıca, belirli yaşa kadar çoğu ihtiyaçlarımızın toplumsal çapta giderilmesi, ebeveynlerin çabalarının yanında, ancak kaliteli bir eğitim sistemi ve her kademesinde Mümin/Güven veren bireylerin yönettiği, **Adil Ekonomik düzen**in kurulduğu güçlü bir Sosyal Devlet anlayışı içerisinde mümkün olabilecek, işin bu yönü de var elbet. Bunu uzun vadede gerçekleştirmenin yolu da, bizlerin yansıması olan yöneticileri fanatikçe eleştirerek değil, toplumda Hak – Hukuk'tan taviz vermeyen Mümin bireylerin ve Kuşların yetiştirilmesinden geçiyor. Ölü bir ülkenin canlanması için hepimize iş düşüyor.*

Özellikle, çocukluk döneminden kalan derin etkilerin piramitimizde yarattığı sıkıntıları tamamen gidermek zor gözükse de, en azından enerji **tıkanıklıklarının yarattığı arzuları,** önce bir kabul ve tespit edip sonra da çoğunluğunu müşahede altında tutarak dengeli bir hayat yolculuğunu devam ettirmek mümkün.

*Örnek bir tıkanıklık... Beyni **en hassas düzeyde** (Delta, Theta dalga yayınında) bir alıcı olarak çalışan bebek beyni, annesiyle çok büyük bir ihtiyaç olan **tensel teması yeterince yaşamaz** ise ilerisi yaşlarda deneyimleyeceği tensel ve güvene dayalı ihtiyaçların giderilmesinde de büyük olasılıkla hep bir eksiklik yaşayacak ve bu eksiklikler de ilgili konularda bağımlılıklara neden olabilecek. Bu noktada, annenin bebekle olan bir saatlik dokunsal teması, yetişkinlikteki onlarca saatlik sarılmalara, cinselliğe ve birçok diğer uzantılı konulara bedel gözüküyor.*

Gayret ve tevekkülle **piramidin dışında** "kendini aşma" deneyimlerinin olumlu yöndeki derin etkileri çocukluk döneminin izlerini silebiliyor, nefsi doyurabiliyor olsa da; bu yolun başlangıcı, güzel bilinçlerimizin dışa dönük **fenerini,** bizlerden sadır olan **davranış modellerimize ve içimize döndürüp,** arzularımızı fark etmekle, onların sorumluluğunu alarak, **bilincimizi genişleterek** başlıyor! Çünkü **hiçbir sorun onu yaratan aynı bilinç düzeyinden çözülemez**.

Ey nefs! Minik inzivalarınla gir bilincinin derinliklerine, gez ve gör oralarda!.. Hep dışarıdasın!.. Gez, gör ve sorular zinciri üret ve cevap arayışında bul kendini..

Beni böyle öfkeli, kibirli, cimri, karamsar, kıskanç, geveze, şımarık, korkak, fanatik vs. olmaya iten güdü ne olabilir? Gizlice çalışarak bilinçaltımı sonu gelmez döngüleriyle meşgul ve huzursuz eden, sonradan eklenmiş olumsuz programlar neler? Bendeki hangi gölge, hangi bastırılmış duygu, hangi açlık, ifade edilememiş hangi arzu, çocukluğumdaki hangi yaklaşım? Ve yeni, yeni programları nasıl yazarım?

Bilinç geliştikçe, düşük bilinç düzeylerimizi gözlemleme fırsatı, enerjimizi sömüren arzularımızı tespit etme şansı buluruz. Arzuların, asli ihtiyaçlarımızdan ayrışmaları da iyice belirginleşeceğinden tatmin edilecek asıl hedef de ortaya çıkmış olur. Arzuların tatmini, egonun çeperlerini beslerken; ihtiyaçların ve tercihlerin doyurulması ise nefsin/benliğin tatminini mümkün kılar. Geliştirici ve lazım olan nefsin tatmini..

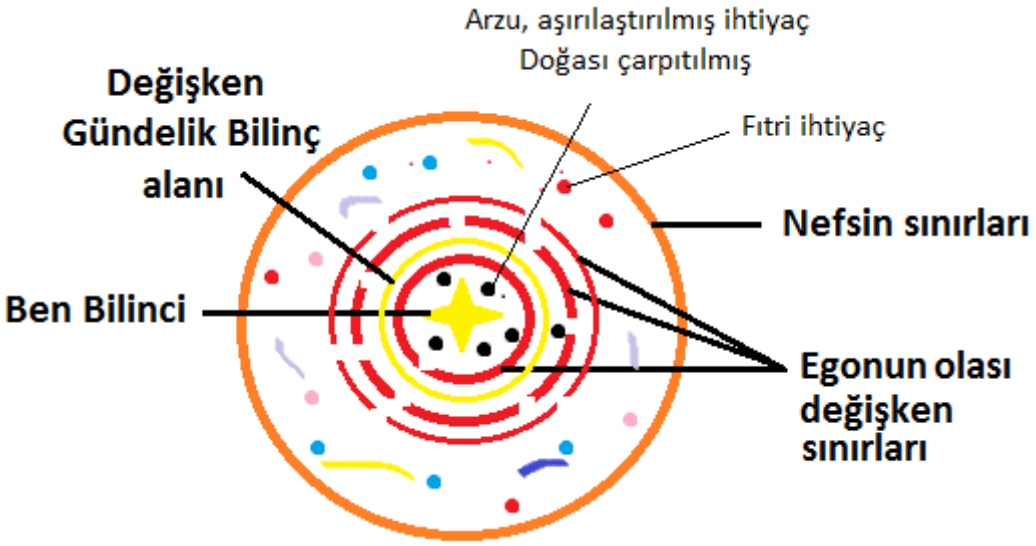

Nefsin çeşitli konulardaki doyum noktaları, uzun vadede/ahirette ve uzun vadeli huzur yerine, egosal tatmin dediğimiz anlık zevk veren ve otomatik azap doğuran ve **ihtiyaç/fıtrattan sanılan yapışıp kaldığımız arzularımızın, hırslarımızın** değil, öncelikli olarak **doğal ihtiyaçlarımızın karşılanması,** ikincil olarak da **tercihlerimizin tatbiki** ile mümkün.

Bu noktanın dengesi/riyazeti de, feraseti de oldukça mühim. Bir uçta asgari ihtiyaçların giderilmesi sanısı altında farkında olmadan arzularımızın [dünya/farkındalıksız hayatın] tatmini peşinde koşabiliyor iken, diğer bir uçta da arzularımızı kontrol edelim derken temel duygularımızı dahi bastırma hatasına düşebiliyoruz. Temel ihtiyaç gidermek diye mideyi şişirmek birincisine; aydınlanabilme/erebilme namına (!), haksızlık/zulüm/batıl inanç karşısında dahi suskun/sakin kalma "çabası" ikincisine örnek olarak verilebilir.

*– Açığa çıkan duygunun ve yapılan eylemin **arzudan kaynaklanan bir aşırılık/bağımlılık** veya **doğal ihtiyaç/tercih olup olmadığı** nasıl ayırt edilir ve fıtrat-denge-riyazet nasıl ortaya koyulur?*

1 – En başta dikkat edilmesi gereken nokta.. Fıtratın, Vicdanın, Ortak Aklın (maruf) ürünü Evrensel ilkelere, değerlere, kişisel ve toplumsal barışa, sağlığa uymayan **her ifade biçimi** belirli oranda bir aşırılık olarak kabul edilebilir.

2 – Doğal ihtiyaç mı, aşırılık mı noktasında... Duyguları bilinçsiz, kontrol edilemeyen, dağınık düşünce ile yoğurarak **zamana yayıp yaymadığımıza** bakabiliriz.

Örneğin, üzülmek, kızmak, korkmak, sevinmek, gerilmek, yorulmak, rahatlamak.. Vücudun, zihnin etki karşısındaki doğal, fıtri tepkileridir. **Hormonların etkisinin geçmesiyle ilgili duygu durumu da biter, doğal olanında**.

Suyu içip, tuvalete gidip ihtiyacınızı giderdiğinizde bunu dakikalarca anlatır veya üzerinde düşünür müsünüz? Hayır; doğal döngü tamamlanmıştır, nefs doymuştur çünkü.

Ama duyguların çarpıtılmış versiyonlarında, kontrol edilemeyen düşünceler duygunun yaşanma süresini uzatıyor ve asli manasından uzaklaştırıyor! Duygular düşünceyle/egoyla bulanarak **işlem süreleri artırılınca**; üzüntü, kedere; korku, endişeye; kızma, öfkeye, kine,

intikama; sevinç ve neşe, şımarıklığa; gerilmek, gerginliğe; rahatlamak, rehavete vs. dönüşür.

Karanlık bir ortamda bir hayvan tarafından aniden korkutulduğumuzda genetik yapılanmamıza göre 5-15 dk. içerisinde korku duygusu kendiliğinden sönümlenir. Ama koşullar sakinlediği halde, sonrasında, benzerini yaşamamak adına çözüm odaklı düşünüp konuyu bitirme yoluna gitmiyor da, olayı gelecekteki olası yeni kurgularıyla, dağınık düşüncelerle besleyerek bu korkuyu endişeye dönüştürüyorsak, bu abartının altında geçmişten gelen gizli bir dürtü var demektir!

Önemli bir sınavı geçmeyi başardık.. Şimdi'de sevinmek en doğal hakkımız! Ama kimse sormadığı halde, önümüze gelene bundan bahsediyorsak, bu abartılmış sevinme **benlikte eksik bir noktanın sinyali** değil midir?

Haksızlığa uğradınız, insanlık onurunuza hakaret edildi! İlgili konuda, konuyu dağıtmadan savunma ve kızma refleksi normal.. Fakat, eleştiriyi kişiliklerimizin detaylarına yöneltmek, ceviz/fındık kabuğunu doldurmayacak konularda haklı çıkmaya çalışmak, bir de dedikodusunun yapılması ise egoya düşme..

3 – Tercih mi, arzu mu ayrımı konusunda.. Aynı zamanda ikinci şıkkın da altında yatan asıl ölçüt ve belirteç, açığa çıkan duyguda, yapılan eylemdeki **kontrol gücümüz**, **iradenin ne kadar devreye sokulabildiği**.

İrade, etki ile tepki arasındaki seçme gücümüzdür.

Seçme/Tercih gücümüz nisbetinde, elde ettiğimiz bir durum/nesne/özne karşısında hissettiğimiz mutluluk; elde edemediğimizdeki hüzün abartısız olur. **Bu abartı miktarı fıtrat ile bağımlılık arasındaki mesafedir.**

İfademde abartı var mı, yok mu, tarzında kendimizi sürekli yoklamalı; ifadem daha sakin olabilir miydi diye sormalı! Bu sorgu ve yoklamalar, bir sonraki karşılaşmalarda daha abartısız olmamızı sağlar!.

Tercih gücünün kaynağı,

* **Proaktif olma**, koşulları ve başkaları suçlamayıp sorumluluğu üzerimize alma. Eski tabirle, Nefsi Levvame'yi, yani duygu ve düşüncelerini **sıkça gözlemleyen ve eleştiren bilinci** devreye sokup, orada yerleşik olma.

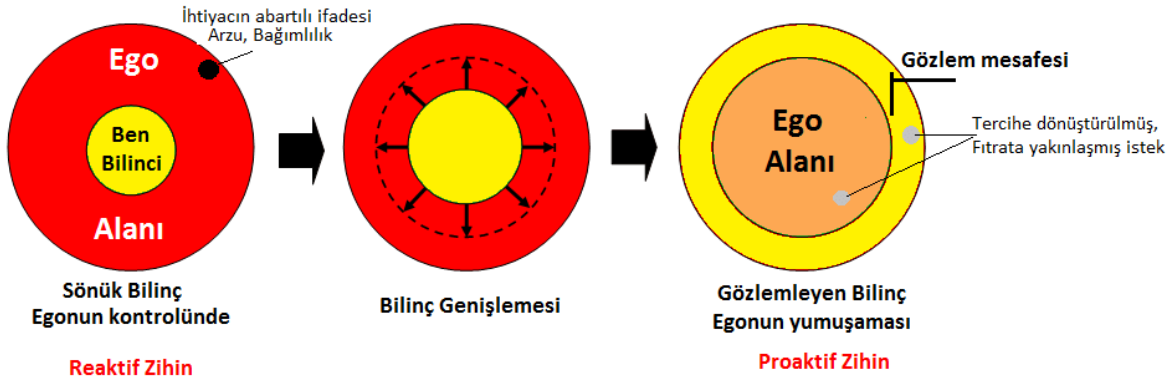

Nefsin doğal sınırlarına kadar genişleme imkânı olan **Ben Bilinci**, duygu, dürtü ve düşüncelerin bir bileşkesi olan Ego'ya/Ego'da yapıştığından; Ego ile daha doğrusu duygu-düşünceleri ile arasına **gözlem mesafesi ve süresi** koyamadığından, Reaktif/tepkisel bir zihin olarak çalışacaktır. **Proaktif bir zihinde** ise, gözlem aralığı ve **bilgece yanıtı** vermek için **zaman** vardır!

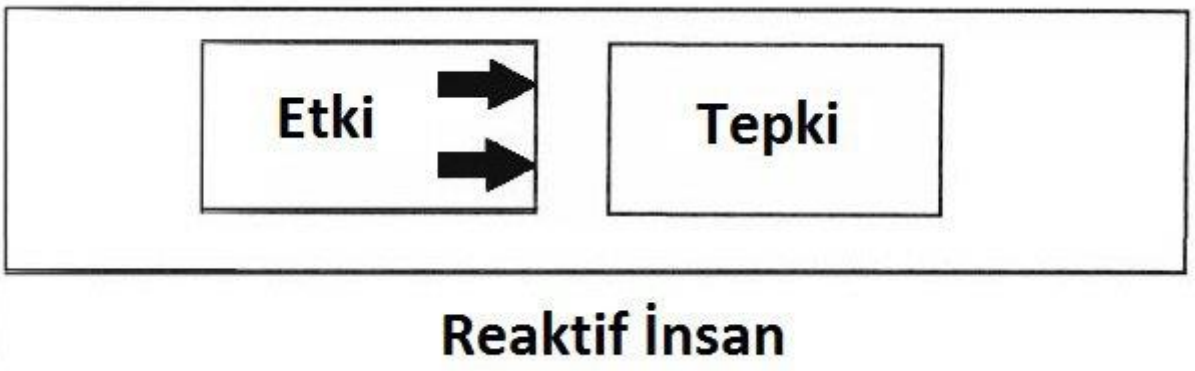

Bağımlılıklar tatmin edilmediğinde rahatsızlık yaratırken, gözlem mesafesi avantajıyla, tercihlerin tatmin edilmemesinde kayıtsız kalınabilir.

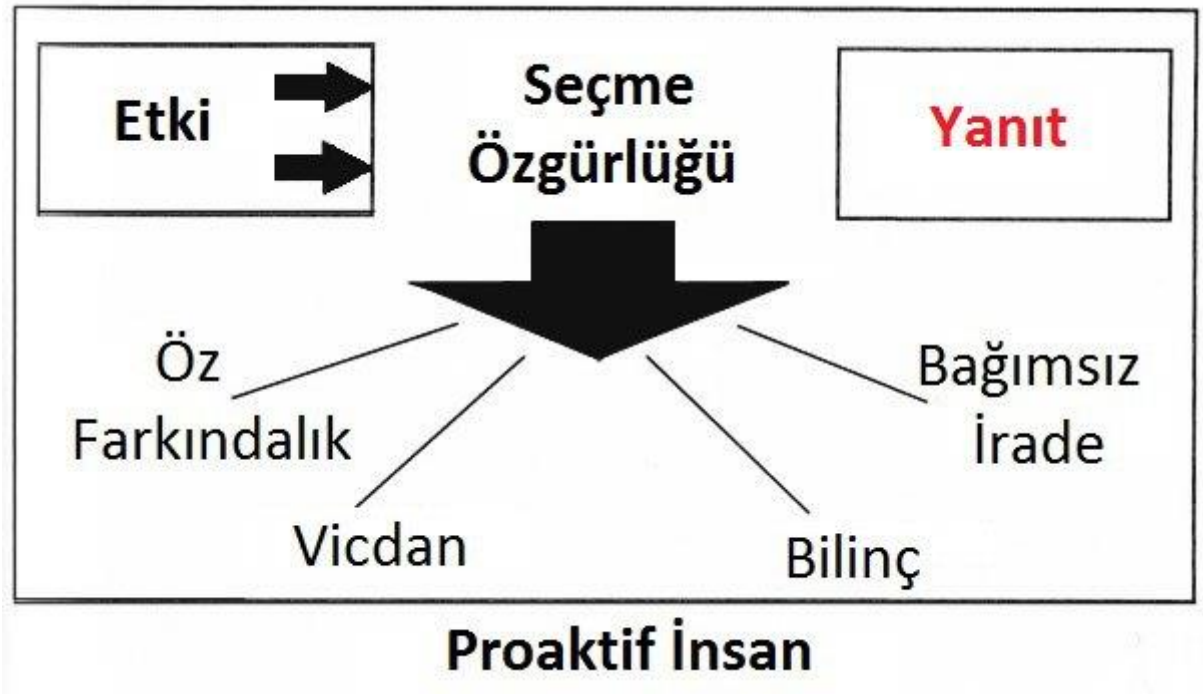

İrade, Şuursal çalışan, Proaktif = Takva/Sorumluluk sahibi, etkiye yanıt veren yönümüze; etkiye – tepki mekanizmamız ise bedenimize/hayvan/Reaktif yönümüze ait. O halde, ne kadar Şuur/Takva/Sorumluluk sahibi olduğumuzun kriteri de İrademizin gücünden kendini belli eder. Yani **akıl/ruh/idrak, duyguların gücünü, arzuyu ne derece yönlendirebiliyor, tercihe dönüştürüyor?**

***** Bu irade gücü, dürtülerin etkisi ile duyguları bastırma veya tam zıttı olan duyguları salıverme yerine; dürtülerden özgür aklın gözetiminde pırıl pırıl bir duygu yaşayışı verir bizlere (Güçlü bir Duygusal ve Ruhsal Zekâ).**

*** İçsel huzurun anahtarı, işte bu irade aracılığıyla bağımlılıkların, aşırılıkların tercihe dönüştürülmesinde..

*** Ve sende açığa çıkan iradenin gücü/özgürlüğü nisbetinde karşıya irade özgürlüğü tanırsın; iradenin zayıflığı ölçüsünde karşındakini kısıtlarsın/kontrol etmeye çalışırsın.

Otomatik davranış/içgüdü, dürtü yerine, irade ne kadar özgürce akıyorsa o eylemde, vücut-zihin **temel ihtiyaç seviyesine, fıtrata, tercih boyutuna o derece yaklaşmış demektir**. (Kısmi detay için bknz. Arzuların düşme basamakları notu).

***

Örneğin, bilimsel olarak da ispatlı olduğundan, yani evrensel bilgiye artık mal olduğundan, en basitinden sigara içmek bir aşırılık türüdür. **Temel ihtiyaç, olmazsa olmaz değildir.**

Başka bir misal, etkinin içeriğiyle orantısız *bağırıp-çağırmak* bir aşırılıktır. **Gizli bir açlığın kendini geçici olarak doyurmak adına ürettiği bir arzuyu tatmin çabasıdır.** Ses yükseltmek, hafifletilmiş bir aşırılık; içten kızmak, sitem etmek daha da azalmış versiyonlarıdır. Kişisel-ruhsal gelişim gayretleriyle **en temel ihtiyaç seviyesine** kadar iner bu:

Egonun menfaati, açlığı, doyumsuzluğu ve doyumu için değil de, sadece Evrensel değerlerin zedelendiği, yara aldığı konulardaki kızmaya kadar iner.

*Evrensel değerlerin ihlal edildiği yerde dahi üzülmemek, kızmamak, Allah'ın **Celal ağırlıklı** manalarının şahsımızdan veya karşımızdakinden çıkışını tıkayarak, Şeriatın = Hukukun uygulanmasını önemsememek, dengeyi bozmak, Hak'tan perdelenmektir. Farkında olunmasa bile egonun sinsi bir menfaati devrededir.*

Kahkaha, yerini azı dişlerinin görüneceği kadar bir tebessüme bırakır. 40 günlük tutulan ölüm yası, 3 güne iner; şişirilen bir mide asgari tokluk düzeyine düşer. Düşüncelerle beslenerek **zamana tutunan** intikam, nefret, kibir, endişe, korkaklık vs. gibi aşırılıklar da kaybolarak yerini bu duyguların **katıksız, doğal**

versiyonlarına (kızmak, sevinmek, üzülmek, korkmak vs.) bırakarak dengeyi, riyazeti sağlar.

Riyazet: Dengeli Yaşam – 3

1 Ekim 2014

– Nihai riyazete, dengeye ulaşabilmek için tamamen arzusuz mu olmalıyız veya arzusuz olmak mümkün mü?

Sıkıntı veya sistemde azap doğuran, arzularımızın, kişisel, özgün zevklerimizin var olması değil, sadece bunlara yapışıp kalmamız, yani bilinçaltı gizli diliyle, **varlık nedenimizi onlara bağlamak, varlığımızı onlara bağımlı kılmak** (Şirk). Allah'a ve Ahiret sürecine güvenmemek!..

Kendi istek ve tutkularını (hevasını) ilah edineni fark ettin mi? (25:43).

Örneğin, kahvaltıda *çay/kahve/meyve suyu içme*yi istemek/sevmek bir **arzudur, kişiye özgüdür**. Temel ihtiyaç olmadıkları halde, **irade devreye sokulabiliyorsa** ruhsal gelişim açısından sıkıntı yaratmazlar. Seçme gücümüz vardır çünkü ve beyin esneyebilir bu arzuda. Ama bedenimiz/zihnimiz örneğin, *çaysız yapamam, ille de çay*:) diye ısrar edip **irade zaafı** gösterdi mi, minik de olsa bedelince azabımızı kendi elimizle/gücümüzle hazırlamış oluyoruz.

Şüphesiz ki Allah insanlara hiçbir şekilde zulmetmez, fakat insanlar kendilerine zulmederler/kendilerini karanlıkta bırakırlar (10:44).

Çay içmek bir **istek**tir. Bu istek sık sık tekrarlanırsa **arzu** olur. Bu aşamaya kadar tercihtir de. Nefse temas eder ve geçip gider bu istek. Onsuz yapabiliyoruzdur ve **varlığımızı bağlamadığımız bu arzu henüz nefse yapışıp-kalıp Hakikatin, Özümüzün ışığını engelleyerek nefsin ego alanına dönüşmemiştir.**

Ama onsuz yapılamıyorsa arzu, **bağımlılığa/zafiyete** dönüşmüş ve azap verici bir put olmuştur. Arzu (çay içmek vs.) önemsiz boyutlarda olsa da, mühim olan nokta **beyne dayatılan davranış biçimi**dir (bağımlılık). Beyni, minik minik arzuların totalde etkisi büyük olabilecek

benzer davranış kalıplarıyla kodlamak, hayatımızın diğer ciddi alanlarına bir virüs gibi sıçramasına neden olabilir.

Dolayısıyla, her an iç dünyamızda **tetikte olarak** azap doğurma ihtimali olan arzularımızı gözlemlemeli:

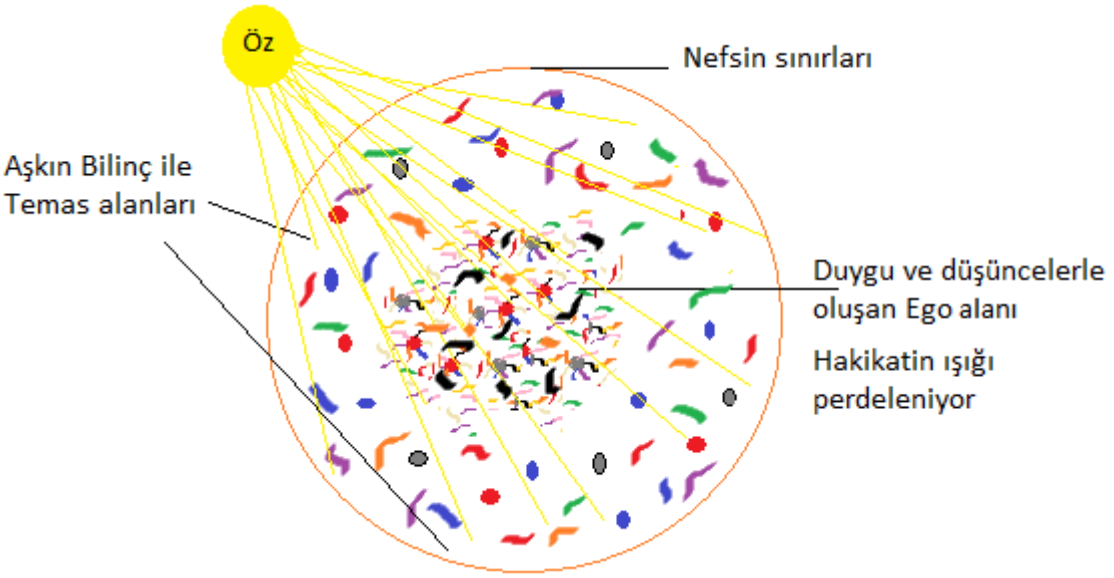

Bunu niçin yapıyorum? Bu "sebep" olmadan ne kadar var olabiliyorum? Yokluğunda içimde gerginlik oluşuyor mu? Bu isteğimi gerçekleştirirken iradem ne kadar devrede? Bağımlılığa kaydırıyor mu?

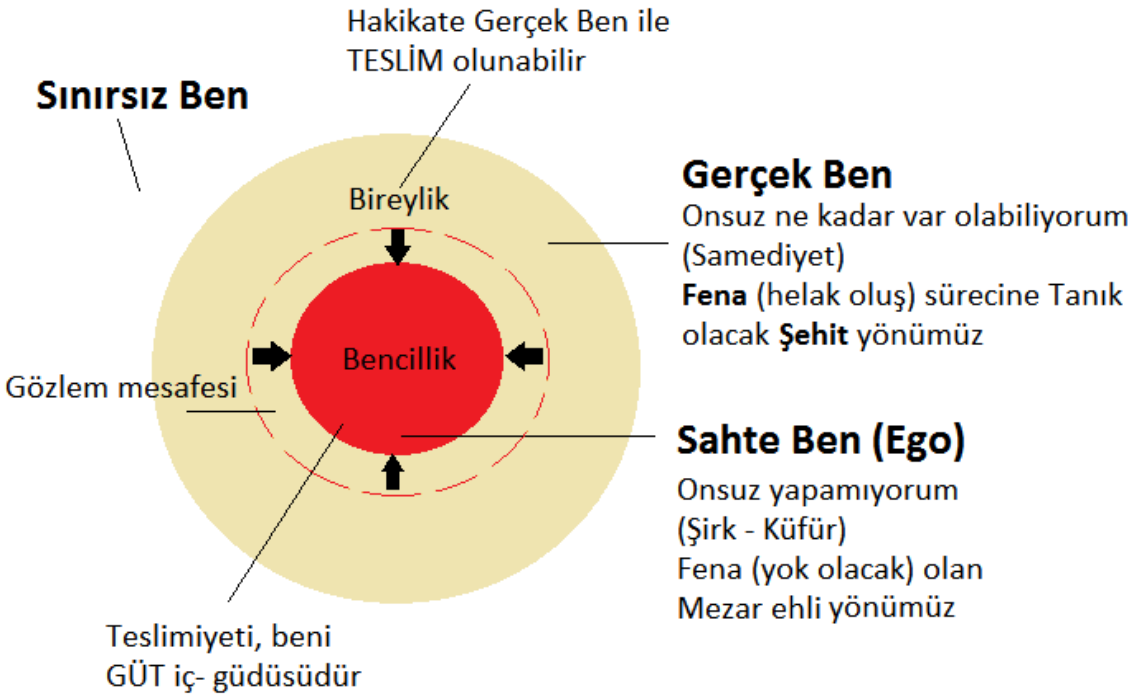

Tamamen arzusuz olmak mümkün mü kısmına gelirsek..

Tamamıyla arzusuz olmayı öğütleyen ve çoğunlukla da duygusuz olmakla karıştırılabildiğinden hayattan, duygu dünyamızdan kopturabilen anlayışlar olsa da, bu insan fıtratına, nefsine ve hayatın anlamına aykırıdır. Bunun en uç örneği, manastırlara çekilip yıllarca orada arzuları ölmüş bir şekilde yaşayan aydınlanmış (!) insanlar! **Bu dünyayı her türlü duygusuyla deneyimlemeyeceksek iki metrekare alan içinde aydınlık yaşasak ne olur? Cennet nedir acaba?**

İslam geleneğinin ilk dönem Tasavvuf ekolünde görülmeyen bu bakış açısı, sonraki dönemlerde Müslümanların Uzak Doğu dinleri ile etkileşimiyle kültürüne eklendi.

Tarihten okuduğumuz sonuçsa; asosyal, üretici olmayan, fakir edebiyatı yapan, ferdiyetçi, sadece kendisinin aydınlanması/Allah'a ermesi, aslında çoğunlukla kendini kurtarma peşinde koşan, ümmeti = toplumu düşünmeyen, izole, zulme başkaldırmayan bir mistik anlayış.

Arzusuz yaşamanın ötesinde, karıştırılabildiği için duygusuz yaşama peşinde koşanlar dahi var! Ne yaşarsak yaşayalım (!) sevinmemek, üzülmemek, kızmamak gerektiği şeklinde giden zoraki uygulamalarla, bilinç/maske düzeyinde yaşanılmaya kasılıyorsa da farkında olmadan, nefsin çalışma mekanizması, doğası gereği bilinçaltına gerginlik basılıyor!..

Bilinçaltı zaten, **birçok duyguya ait enerji yaşanmadığı** için açlıklarla veya bilinçsiz düşüncelerin etkisiyle tıkanıklıklarla dolmuş ve ifadelerimizi, beden dilimizi yönlendiriyor... Bu kasvetli zihin üzerine bir de, "aydınlanmışlar (!) arzusuz olur", "Teklikte/Vahdet'te ikilikler düşer" tespitini teklif olarak alıp o "şekilde" olmaya, birçok basamağı bir anda atlamaya çalışıyoruz!. Evet, ama sadece "çalışırız" yapaylık dairesinde. Bu doğal halimiz ol-a-mayacaktır.

Doğal halimiz olabilmesi için Bilincimizin **dikkat, gözlem, tercih gücünün adım adım artırılması** şart (Proaktif zihin). Hap çözümlere rağbet etmeden..

Nefsin Ego yönü, periyodik ve döngüsel olarak bilinç düzeyine çıkan veya davranışlarımızı yönlendiren bilinçaltı programları, aşmamız gereken bağımlılıkları gösteren çok değerli bir araç! İçimizden veya dışarıdan, huzursuzluk veren durumlarla karşılaştığımızda yapışıp kaldığımız arzularımızı fark edebilmemizi sağlayan yaramaz çocuk yönümüz, ona dışarıdan bakıp dikkat kesilirse..

– Farkındalık gücü nasıl artırılabilir?

Sadece farkındalık için değil, birçok diğer geliştirici özelliği de bizlere kazandırabilecek, mesela şu noktaları hayatımıza sokabilsek..

1- En başta ataleti bırakarak, motivasyonumuz olacak! Bir türlü harekete geçemeyen insan bu yola girebilir mi? (Detay için Kitap önerisi *Kişisel Ataleti Yenmek – Mümin Sekman).*

2- Yaşam kalitemizi düşürecek davranışlarımızı değiştirmek için en başta **niyet** etmek, bilinçaltını **hedef alışkanlık** için hazırlamak. *Bir insanın niyeti, o kişinin içinde bulunduğu durumu/ortamı nasıl*

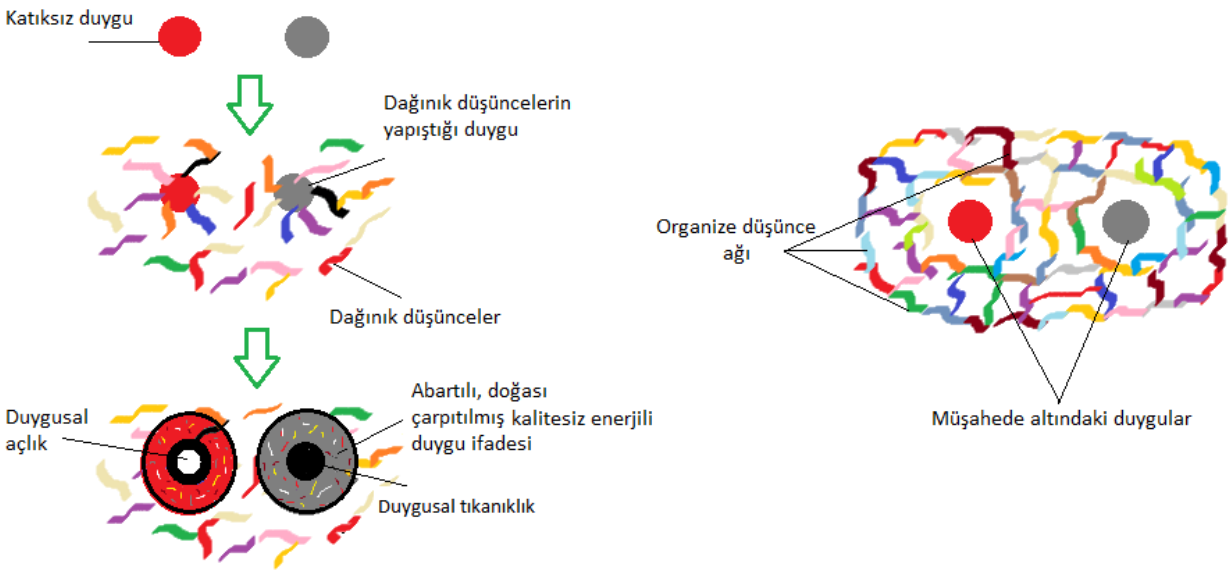

algılayacağını, o ortamda/durumda bilincini nasıl organize edeceğini belirleyen en önemli etkendir (*Doğan Cüceloğlu).*

3 – Beyni olabildiğince, her türlü kalitesiz içerikten koruma ve tam tersi, kaliteli, geliştirici, **evrensel değerleri, risalet bilgilerini** içeren girdilerle ve samimiyetin somutlaşmış biçimi olan salih/ıslah edici eylemlerle beyni pozitif geri-besleme.

İşitsel, görsel, dokunsal oluşumuza göre, günde en azından 1 saatimizi bireysel/ruhsal gelişim/tekamül için okumaya, dinlemeye, izlemeye, eyleme vs. ayırsak!.. Bu kendimizi ne kadar sevdiğimizin veya kendimize ne derece düşman olduğumuzun da göstergesi! Kendimizle olan ilişkimiz, çevremizle, toplumla olan ilişki ve iletişimimize de yansıyacak!

Kalitesiz içerikler, düşüncelerimizi odaklayabilme/organize edebilme yeteneğimizi büyük oranda düşürür (Bknz. Beyindeki Dedi "kodu", Arzuların düşme basamakları, Sağlıklı Tefekkür için paylaşımları). Ve bir sonraki paradigmanın da dengeli yaşanmasını sağlar.

4- "Dünya işleri" olarak etiketlediğimiz sorumluluklarımızın, ödevlerimizin, rollerimizin yeni yeni duygu tıkanıklıkları/açlıkları eklememesi, yeni arzular yaratmaması, başımızı ağrıtıp **Şimdi'mizin enerjisinden çalmalarını engellemek** için de.. İhtiyaçlar hiyerarşisindeki her katmanın ilgili konularını (sağlık, aile, eş, iş, okul, akrabalar, eğlence, hedefler vs.) ihmal etmemek, **önemli işlere öncelik verip, bitirilmemiş iş bırakmamak**.

- İşlerimizin öncelik sırasına konulmaması, farkında olmadan bilinçdışımızı meşgul edeceğinden An'daki gözlem gücümüzü dağıtır. Lavabo ihtiyacımız gerginlik verirken bedene, işimize ne derece odaklanabiliriz?

	Acil	Acil Değil
Önemli	**I. Kare** Krizler Çözüm bekleyen sorunlar Belli bir sürede bitirilmesi gereken projeler	**II. Kare** Önlem alma İlişki kurma Yeni fırsatları görme Planlama Dinlenme
Önemli Değil	**III. Kare** Müdahaleler, bazı görüşmeler Bazı mektuplar Bazı raporlar Bazı toplantılar Hemen yapılması gereken bazı işler Popüler etkinlikleri	**IV. Kare** Ivır zıvır işler Bazı telefon görüşmeleri Bazı yazışmalar Zamanı boşa harcayan işler Oyalayıcı etkinlikler

- İtiraf edemediğiniz bir sevgi cümlesi, alamadığınız bir giysi, kazanamadığınız para, kızamadığınız arkadaşınız!.. Tamamlanmamış gestalt, **birikerek ağırlaşan** ve zihni yoran **bir şeyler eksik duygusu!**

Sevgili Doğan Cüceloğlu "bitmemiş işleri" Kangal köpeğine benzetiyor! **Kangal köpeğini gezdirenler istedikleri yöne yönelmeye çalışırken, kangalın gitmek istediği yer ile sürekli mücadele halindedirler.** Veya aklıma gelen mısradaki gibi.. *Gönlüm uçmak isterken semavi ülkelere; ayağım takılıyor yerdeki gölgelere* (Necip Fazıl).

Dünya – Ahiret/Şuur boyutu dengesi önemli bu açıdan. Ahiret namına dünya-beden-nefs meşgalesini önemsememe olmamalı! Çok çok basit misal.. Yakın zamanlı bir sınavım – iş görüşmem, bedenimde bir sıkıntı, eş-aile-ebeveyn-yakın akrabalarla ilgi eksikliğim, eğlenme isteğim, cinsel arzum vs. varsa, *ben dünya işlerine arzusuzum, bu konuları aştım;* demeyip ihmal etmemek... **Sonunu ve sonuçlarını iyi hesap etmek.** Nefislerimizin çalışma mekanizması belli ve ortada hala gizli

arzularıyla sırıtan bir ego var iken, bu tarz artistik yapay aşkınlıklar ileride kesinlikle baş ağrıtır!

* Esas aşkınlık dünya – ahiret işleri ayrımının kalktığının fark edilmesi ve uygulanması ile olacak!.

Bu bireysel gelişim mevzuları ayrı ayrı başlıklar.. Uzmanlarından detaylıca okumak için Kitap Önerileri paylaşımındaki 1 ve 2 numaralı kitapların içeriklerine bakılabilir. Lütfen, ertelemeyin! :)

5 – Güne farkındalık niyetiyle, içten gelen bir şükür duygusuyla, dua ile başlamak. Pozitif bir başlangıç, duyguların rahat akışını sağlar..

6- Gün batımı sonrası ise dünya işlerinin yükleyebileceği **ön-beyin gerginliği**ni atmak; gerginlik olmasa dahi daha da sakinlemek adına zihnimize günlük 15-30 dk.'lık nefesler vermek. Özellikle gürültülü veya bilgi alış-verişinin yüksek olduğu ortamlarda çalışanlar için önemli.. Ataletli davranmayıp her gün yapılabildiği takdirde, 1 hafta içerisinde dahi ciddi etkileri görülecektir.

Piyasada farklı isimlerle çok sayıda eğitim, teknik olsa da, işe yarar birçoğunun temelinde ve en basit olanı *sessizce bir ortamda, gözleri kapatıp diyaframdan* ***derin derin nefes alıp vermek*** *(gözleriniz oksijenden kararabilir, sorun değil) ve sonrasında nefesimize, bedenimize odaklanmak ve bedenimizdeki minik hareketlenmeleri dahi fark etmede* yatıyor. (Nefes Teknikleri konusunda detay için Değerli Mustafa Kartal'ın ilgili makalelerini tavsiye edebilirim.)

Ve/veya ne söylediğimizi bilerek/hissederek (!) kılacağımız namazlar/edeceğimiz niyazlar, şükürler. Tersi durumda, hissiz,

anlamsız yapılanlar yaygın sarhoşluğun taklidi, ritüel olacağından ne yazık ki tavsiye edemiyorum.

Hareketli bir beden ve buna eşlik eden hareketli bir zihnin tam tersine, zihni sakinlemek ve zihin sükûnetini kalıp şekillere çapa-lamak için ***beden hareketlerini de sabitleyip standartlaştırmak*** *binlerce yıldır uygulanan yöntem. Hem müslümanlık geleneğinde hem de diğer birçok öğretide de bulunan kıyam, rükû, secde ve oturma hareketlerinin sıralı mantığı buradan geliyor. Zihin sakinliği ve konsantrasyonu içerisinde (> huşu), şekil içinde ve şekil değiştirirken okunarak hissedilen duygular/manalar ise beden-zihin-duygu-düşünce farkındalığını bir adım daha öteye taşıyor.*

Basit nefes teknikleri vasıtasıyla, dingin bilinç esnasında, duygu ve düşüncelerimiz arası boşluklar genişler, bu geniş boşluklardan duygu-düşünce geçişleri rahatlıkla seyredilir, gözlem mesafesi artar; yani **nefis gözlemde keskinleşir** (75:7. ayet. Kıyamet = Diriliş sürecini ve kendini gözlemleyen nefsi delil gösteren Kıyamet suresine bir de bu gözle bakınız lütfen).

* Bu boşluklar iyice genişlediğinde zihin içeriği boşalır ve geriye sadece **farkındalığın farkındalığı** kalır!

Gündelik bilinç haline **belirli periyotlar**la nefes araları **(kişisel Salâtlar = öze-yönelişler)** vererek en azından birkaç defa da olsa "Üst Bilinç hallerine" bir kaç adım dahi olsa geçmek önemli.. Böylece beynin gündelik bilinç hali esnasında -günlük koşuşturmaca içerisinde- yayacağı yorucu "beta" dalgalarının neo-kortekse yapacağı "baskı" da azalır. Düşüncelerin düştüğü, egonun çeperlerinin yumuşadığı alfa-theta dalgalarının daha çok devreye girmesiyle beynin, **varlıktan ayrı "ben duygusunu"** destekleyen sinirsel aktivitelerinden, korteks de hafifleyecektir. Baskının nedeni bu bölgedeki aktivasyonun (bilişsel farkındalığın/düşünce üretimi nedeniyle) yüksek oranda enerji harcayan bir süreç oluşudur. Kişisel salâtlar ile periyodik olarak beynin bu bölgesinden kaldırılacak olan baskı "stres, tatminsizlik (bir şeyler eksik duygusu), öfke, kaygı, korku vs." gibi rasyonel aklın üreteceği ayrılıkçı hisleri bertaraf edecek, konsantrasyonu artıracaktır.

7- Tek başına ayrıca da yapılabilir; ama daha etkili olması için nefes egzersizi, meditasyon veya namaz sonrası, irade/gözlem gücünün artırılması için hedefteki, odaklanılan davranış değişikliği ile ilgili,

a- **Zihinde canlandırma ve yeniden-kurgulama yapma > aktif imgeleme**. Geçmişte kalan, huzursuz edici ilgili anıyı, ifade tarzımızı önce bir hatırlayıp, sonra senaryoyu dilediğimiz gibi değiştirerek zihinde yeniden ve yeniden, yeniden … oynatma.

Dayanamadık ve ufak bir meselede muhatabımıza "bağırdık" gün içinde. Canlandırmamızda egomuzun çocukluğunu fark ediyor ve ifademizi değiştiriyor, "sakince" cevap veriyoruz! Ve yeni ifadeyi hissedene, içselleştirene; egomuzun, karşıdaki egonun çocukluğunu-masumluğunu fark edip affedene kadar devam ediyoruz bu dramaya.

Beyin bir olayın gerçeği ile hayali arasında fark gözetmez, aynı sinir hücrelerini ateşler. İstemediğimiz, bilinçsiz davranışlarımıza eşlik eden sinir hücrelerinin yollarını değiştirebilme ve beyinde yeni patikaların açılma ihtimalini artırmış oluruz böylece.

Gerçeğinin yanında, hayallerinde de antrenman hareketlerini defalarca canlandırarak ilgili kaslarını çalıştıran, geliştiren sporcuları; hareketlerini iyice keskinleştiren jimnastikçileri duymuş muydunuz?

Yapılan her eylemle/canlandırmayla, ilgili **sinir ağlarının sınırları daha da derinleşir, genişler**, **geri besleme sistemi** ile > içselleştirme/otomatikleşme. Yani daha fazla sinir hücresine kayıt yapılır, daha fazla nöron **ilgili davranışın manası doğrultusunda kodlanır**. Tıpkı bir **iz** üzerinden defalarca geçilince **patikaya**, en sonunda da **yola** dönüşmesi gibi. Ve mecburen neredeyse her zaman o yol kullanılmaya başlanır. İşte bu mekanizmayı dilediğimiz davranış değişiklikleri, geliştirici alışkanlıkların otomatikleşmesi için kullanabilir, etkiye tepki değil de alternatif yanıtlar verme olasılığını artırabiliriz.

Aktif imgeleme ile karşılaşacağımız olası olaylar öncesi, farkındalık getirip beyni hazırladığımızdan beyin aynı yolu değil, alternatiflerini kullanarak bizleri de özgürleştirecektir.

b- Canlandırma gücümüz düşükse, gene sakinleştirilmiş bir zihin sonrası veya süresince **olumlamalar/afirmasyonlar > kendimize dönük telkinlerde bulunmak!** Yani, sözün sırrını kullanmak, *Abrakadabra = söylediğimle yaratırım.*

Kısa ve öz, gerçekçi, ulaşılabilir, hedef odaklı, evrensel değerlerle, bütünlükle çelişmeyen, olumlu cümleler belirleyip tekrar etmek (Detay için ilgili link). Bilinçaltının ikna olabilmesi için 1 ay boyunca, 5-10 dk. kadar istenen sonucun gerçekleştiğini hissetmeye çalışarak. Mekanizma ise a şıkkındaki ile benzer.

"Bağışlama" konusuyla ilgili, web-bağlantısından örnek bir afirmasyon:

Bana sevgisini sunmayanlar içimdeki sevgiyi, beni onaylamayanlar kendimi keşfetmeyi, beni anlamayanlar ifade gücümü arttırmak için benimleydiler. Onlara teşekkür ediyorum.

İnsanların günlük dünyasal kimliklerinin ötesinde ilahi bir benliğe sahip olduklarını biliyorum.

8- Ve son olarak da, yukarıdaki tüm şıkları bileyen **İçimizdeki Şimdi'nin Farkındalığı** egzersizleri. Aklımıza geldiğinde, ilgilendiğimiz-yaptığımız bir iş yoksa düşünce ve duygularımızın üzerinde oluştuğu içsel, derin Varlığımızı hissetmek.

Bu şıkkı özet bir şekilde anlatan şu güzel iki videoyu izlemenizi öneririm (1, 2):

Evet, bu teknik ve bakış açılarıyla farkındalığımız artabilecek ve AN'da kalma gücümüz de genişlemiş olacaktır, Allah'ın izniyle.

***

Riyazet: Dengeli Yaşam – 4

15 Ekim 2014

*– **Yapışıp kaldığımız** arzularımızın bedellerini/azabını niye ödüyoruz?*

Zıtlıklar dünyasının bir kuralı.. **Yapışıp kalınılan her bir arzunun belirli derecede kaybetme korkusunu da gizlice içinde barındırıyor olması.** Sistem çarklarını çeviren de beynimizin en alt, en temel katmanından tüm beyne yerleşik bu güçlü duygu, **korku**..

Tercih olmayan, bilincin devreye sokul-a-madığı her istek, her arzu, bir bağımlılık olarak kabul edilebilir dedik. Her bağımlılık da bilinçaltının bedeni, bünyeyi koruma çabası gereği, **içsel gerilim** yaratır. **Gerilimin birikmesi (günaha = zorluğa dönüşmesi)** kendini bilinç düzeyinde üzüntü, pişmanlık, kaybetme korkusu vs. olarak gösterir ahiretimizde/sonramızda/karmamızda. Bunlar tutunulan arzularımızın bedelleri, azabı.

*Örneğin, bilincine filtre koymadan, dikkat etmeden bir erkeğin şehvetle bir bayana bakmasının, beraberinde o bayanı **elde edememenin** erkek bilinç-dışına/bedenine verdiği gerilim gibi.. **Sevgisiz, saygısız, ilkesiz** sadece bedensel tatmine ve sömürmeye dayalı bir cinsel birliktelik sonrası, ama **Ruhun gene doyamaması** ve bu doyumsuzluğun **farklı** bedensel birliktelikler peşinde koşturması gibi. Evrensel Denge!..*

*Örneğin, otorite hırsızlık yapanın elini = mali gücünü kısmazsa/kesmezse de; zenginliğiyle şımarmış, mal kendi ellerinde dönüp duran bir devlet olmuş (59:7) Ebu Lehep çetesinin elini kurutmazsa dahi, ilahi sistem hırsızlık yapanın **bilincindeki güç arzusu**, ama **bilinçaltındaki "kıtlık bilinci gereği"** elini bilinçaltı yayını gereği gün gelip kesecektir. Varlık içinde olsa bile kıtlığa mahkûm edecektir! İçsel*

denge = Mizan!.. İlahi Mizanı kuransa Evrenin her noktasının diğer her noktasıyla bağlantılı/haberdar olması.

Diğer yandan, **Gönle ait isteklerde azap oluşmaz.** Karşılık minimumdur, beklenmez genelde, ego kaybolur hizmette ve bilinçaltı tehlikeli görmediğinden bu eylemi, arzuların yarattığı ego tatmininin aksine ruhsal doyum ürün olarak çıktığından zıttını da yaratmaz yaşamda. Benzeri, Varlık indindeki acziyetimizin itirafı, egolarımızı incelten dualarımız, yakarışlarımız için de geçerli..

Gönül dünyası diye işaret edilen, Er-Rahman (En yüce sevgi – hoşgörü – merhamet) manasının tecelli ettiği varlığımızın ego yönünden farklı bir boyutu.. **Gönül boyutunu ne kadar hissederse İnsan, o kadar da bedel/sıkıntı yaratmaz varlığı.**

Söz gelimi, varlığımız yedi katlı bir apartman gibi; ama vaktimizin ezici çoğunluğunu bodrum katında geçiriyoruz! Bedeli/sonucu da doğal olarak karanlıkta kalmak!.. Üst katlarda sıkça dolaşırsak gölgelerimiz, karanlıklarımız, korkularımız da, bedelleri de azalır. Çünkü üst katlar zıtlıkların, ayrılıkların, kutuplaşmaların, yorucu çokluğun değil, birlikteliğin, Birliğin, Tekliğin diyarı.. **Zıtlar yaratılmadığından azap da doğmaz.. Tek kutupta, tek kutuplu** Huzur yaşanır. Ve fona sinmiş bu huzur boyutu, hayat enerjisi ile alt katlarımız ve muhatapları ile de sağlıklı bir iletişimin yürütülmesini sağlar.

Dinde ibadet namına her ne varsa, her ne anlatılmışsa insanlığın, **Varlığın Tekliğinin (Ahadiyet) insan zihni tarafından algılanabilir yönü olan Tevhide**, yani Varlığın Birliğine yaklaşabilmesi, varlıkların birbirleriyle olan bağlantısına, yekvücudu hissedebilmesine tekâmülü için teklif edilmiş.

Sualin daha derin katmanımızda yatan cevabıysa, diğer canlılarda bulunmayan; her insanın derinlerinde var olan, fıtri **Tekamül** güdüsü, veya yansıması olduğu Evren'deki **Tekamül ilkesi**..

Egosal bir arzu, o konudaki bağımlılığımızın, **Gönül Kâbe'mizdeki bir putun göstergesi**. Ve Tekamül için putlar kırılmak zorunda..

*Bağımlılıklar, aşırılaşmış duygular **ŞİMDİ'nin, Birliğin gerçekçi algılanmasını engeller, gerçekliği çarpıtır!** Kendimiz ve diğerleri arasındaki farklılıkları abartır, benzerliklerimizi azaltır.*

Tekâmül ilkesi ve güdüsü gereği insan, çok olumlu, uygun bir ortamda yaşamını devam ettirse dahi, aynı bilinç seviyesinde kalmasıyla bir süre sonra sıkılma getirecektir (Bknz. Gizil Arayış yazısı). Çünkü İnsan, diğer birçok canlıdan farklı olarak, Sonsuzluk Kulesi'nde her daim tırmanmak, yeni ufuklara, yeni sonsuzluklara Mi'rac etmek ister. Yani, **her an tekâmül duasını ettiğimiz** için, geliştirici olmayan eylemlerimizin bedeli veya gelişimimiz için diğer imtihan/**fitne (= yakarak arındıran)** aracı kurgular da, içsel talebimiz, gizli sesimiz doğrultusunda otomatik olarak karşımıza çıkartılıyor, BİZce.

Koşulsuz sevgiyi, hoşgörüyü, Huzur'u, Tamlığı, Doyumu, Birliği, Tekliği algılamak istiyorum, diyoruz!.. İstiyoruz, çok güzel; ama **kendi varlığımızı bunu algılayacak şekilde adapte etmeliyiz** önce!.. Sonsuzluk Kulesi'nin yüksek Şuur katmanlarına tırmanırken, zihin bu algılara **nasıl müsait olacak**? Yüksek Zihin hallerine ait ufak bir **ilahi esinti**de kendinden geçen meczup, hırslarınca sınırlanan bilinç kabı, nasıl dayanabilecek bu **derin tadlara**?

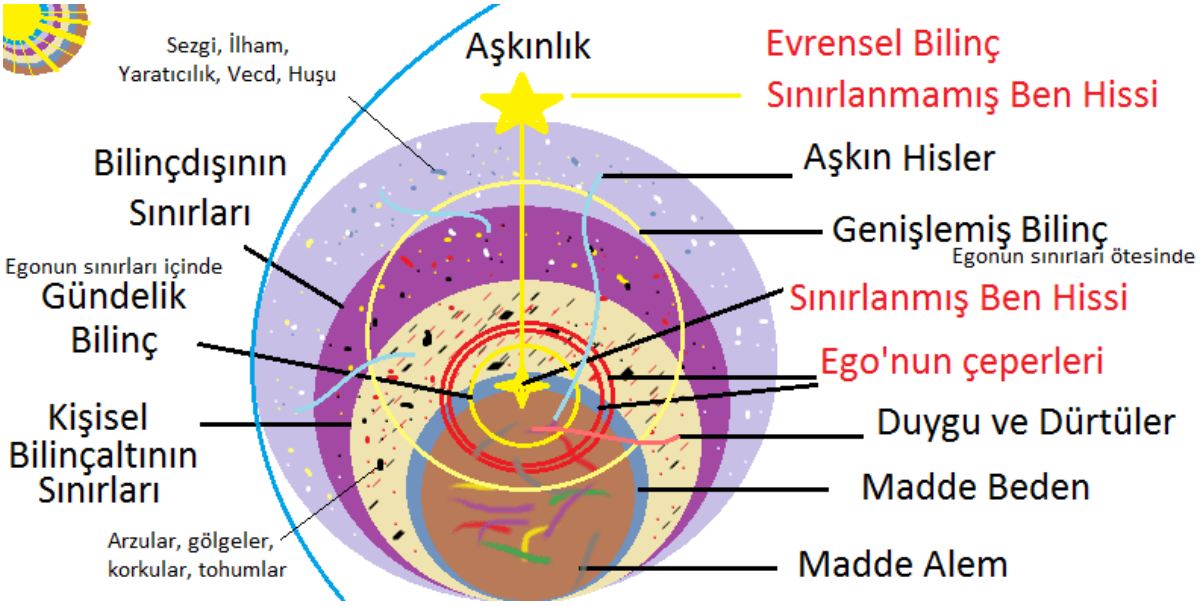

Bilincimiz gelişmeden, o (gelişmiş) bilince uygun olan fenomenleri algılayamayız (Doğan Cüceloğlu). Bulanık ve gürültülü bir zihin havuzundan ışık sızabilir **kısa süreli**; ama içerisi aydınlık olmaz. Havuzun paklanması gerekir!

Bilincimize henüz uygun olmayan fenomenleri, hissedişleri tatmamış olsak da, yaratılan yeni arzularla kavramlarının dedikodusundan da kendimizi alamamamız başka azaplar doğuruyor!

Bir kişi **samimi** bir şekilde ben Ruhsallığı yaşamak istiyorum diyorsa, kendini Nurani bir varlık olarak hissettirecek, madde beden veya **egosal zihin olmadığını** fark ettirecek davranışlar, olaylar isabet eder, evrende **yankılanan duası gereği.**

Kısacası, ihtiyaçlar hiyerarşisindeki her bir katmana denk gelen, nefsimizdeki gediklerimiz, tıkanıklarımız = gölgelerimiz kadar bağımlılıklarımız ve/veya **yükselme ihtiyacımız** kadar da bedeli var.

Şeriat – Tarikat – Marifet – Hakikat çizgisinde gölgeler

Eskilerin Nefsi Levvame/Tarikat süreci dediği, **kendi zihin içeriğini gözlemleyen bilinç** ile Farkındalıklı yönümüzü besledik. Nefisteki bariz **gedikler** ve **tıkanıklıklar** tespit edildi, çözüm yolları bulunup enerji düşüklükleri giderildi. Böylece nefs, **hayat enerjisi** kazanarak

yeterli oranda tatmin edilir her katmanda.. Ve **her ihtiyaç katmanı doyumlu bir şekilde aşılmış** olur. Latif duygular, cennet esintileri, güzel melek(e)ler = meziyetler, kudret ve **marifet** (= kendini ve rabbini bilme) açığa çıkmaya başlar bireyden. Birçok konuda doyuma ulaşmış, kanaatkar olmuş ve arzusal ihtiyaçları düşmüş nefs artık, **Halk içinde Hayy-Hak ile Aşkın, Hizmet eri bir bilinç** olma yolunda *Razı olmuş ve olunmuş olarak Kaynağa/Hakikate dönme sürecine hazırlanır* (89:27-30). Tabi, bu süreç samimiyetimiz ve çabamız oranında yıllarca sürebilecek bir dönem..

Birçok nefsi ihtiyaç konusunda tatmin olmuş ve arzularında dengeye varmış bilinç gerçek hizmet eri olabilir ancak. Doyumlu olduğun, nefsi mutmainneye erdiğin ve (t)aşkınlığına ulaştığın konudan, noktadan (özden) verebilirsin!

Hizmet edeyim derken, egodaki delikleri kapatma, egoyu devreye sokma yanlışına, yani menfaate Fedakârlığa düşme riski her zaman var. Hakiki Hizmet erlerinde ise ***alt katların Feda-kâr-lığı, Öz-veriye dönüşür****. İhtiyaçlar piramidinin alt katmanlarına ait yığınla gedikle/tıkanıklıkla yaşayan kişi başkalarını kendinden daha çok düşün-e-mez, öyle sanır!* ***Öz-veri'de özgün "kendi" vardır ve büyük bir doyumla karşılıksız verir; Feda-kâr-lıkta ise etrafın oluşturduğu, yani var ve özgür olmayan egosundaki bir açlığın götürüsü ile kâr içerikli feda olmayı gerektirir.***

Şimdi, ilim ve irfan yolunda **şu nokta, çok önemli!..**

Nefsimizde yeme, içme, sevme, sahiplenme, güvenme, ait olma, para, takdir edilme, övünme, kızma, cinsellik vs. konularında azap doğuran **boşluklar** olursa, yani nefs temel ihtiyaçlarda **belirli bir yaşa gelinceye kadar** mutmain olmamış, olgunlaşmamış, ve üstüne üstlük bir de kendi hakikatini tanıma yolunda insan psikolojisini zorlayan bir riyazet kurgularına da talip olmuşsa; ilmin marifete dönüşmesinde, *Allah'tan razı olarak dön* (89:27-30) hitabına muhataplıkta zorluklar çıkabiliyor.

Psikolojik, sosyolojik **açlıklarını, tıkanıklıklarını, gizli rahatsızlıklarını = gölgelerini** sıkı bir levvame süreciyle halletmeden, **dünyaya, nimetlerine ve nefse hakkını vererek doymadan** ilerlemeye "çalışılan" çizgi fasit bir daireye dönüşerek açmazlara ve hatta **girdaba** sokabilecektir kişinin bilincini.

Geçmişten gelen gölge, nasıl açmaza dönüşüyor? Örnek bir sahne.. Bir ebeveynin, küçük çocuğuna bir "oyuncak" aldığını, çocuğun da oynamaya başladığını düşünelim. Sonrasında, komşunun çocuğu geliyor ve ebeveyn çocuğunun oyuncağını paylaşmasını istiyor. Çocuk vermek istemediğinde, ebeveyn de çocuğuna güzel bir nitelik olan paylaşma ruhu yok diye kızarak elinden alabiliyor oyuncağı.

Peki, bu durumda ne oluyor? Çocuk, ***Allah'ın, Varlıktaki El-Malik (sahip olan) manasının enerjisini rahatlıkla çıkartamamış, sahiplenme duygusuna doyamamış, bunu en gerekli yaşında tadamamış oluyor. Tatmış olsa, doymuş olsa, aşılması da kolaylaşacak..***

Doyduktan sonra paylaşma sırası da gelir elbet. Aksi takdirde, ileriki yaşlarda, çocuk yaşta ***güçlü bir şekilde aldığı bu tarz etkilerin*** *sonuçlarını cimrilik, tutumluluk vs. olarak yaşıyor.. Ve* ***bedenleri yaşlı; ama davranışları dürtü/duygu odaklı çocukça beyinler yetişiyor****!*

Anneden, babadan ***sevgiye doymamış, tensel temas yaşatılmamış, aitlik duygusu hissettirilememiş*** *çocuğa, mesela!.. İleride, tuttuğu takımında, ideolojide, partide vs. fanatizme kayıyor, sevgilisinde aşka, ileri düzey tensel temasa > sekse* ***düşüyor****, gözü başka bir şey görmüyor, çamurda batıyor. "Hayır, bu değilmiş" diyerek oradan çıkıyor; aynı açlıkla mistisizme, tarikata, tasavvufa koşuyor; [elbette* ***arayış*** *işin doğasıdır, bu sorun değil] ama bu sefer de bir nebze tattığı coşkunlukla Allah aşkı yaşadığını sanabiliyor hayalinde, o açlıkla. Nefs bu sefer de tanrısına veya mürşit olarak görülene aitlikte, camiasına ise sahiplikte düşüyor.*

Yetişme, öğrencilik çağında örneğin, yeterince takdir edilmediğinden, orantısız başarı yarışına sokulduğundan, çeşitli ortamlarda bilgisini yarıştırmaya, popüler olmaya çalışıyor, bilgelik

taklidine, gösterişe düşüyor. Bu minvalde örnek sayısı çok.. Sonuçsa hep çıkmaz sokak!

Bu gibi nedenlerle, bir ömür levvame süreci denilen proaktif bakış açısı ve yaşam biçimi, nefsin dengesini kurmak, ***eksiğini hissettiğimiz konularda*** *bir an önce doymak, çözüm yolları aramak çok önemli, kıymetli arkadaşlar!..*

Geçmişte.. Bişr-i Hafi, İbrahim Ethem, Mahmud Hüdai doymuş, Buda doymuş, ondan sonra ***kapı açılmış*** *kendilerine.*

Ezcümle, şeriat dairesinden çıkmadan ***dünyaya, nimetlerine ve nefse hakkını vererek doymazsak, İlim okyanusunda boğulabiliriz.***

Ve aldığı ideal marifet bilgisiyle oynayan, örnekteki yaramaz emmare nefs düzeyinin ötesinde.. Talip için daha **sinsi** bir süreç, hatta **girdap**, tasavvufta mülhime bilinç diye işaret edilen, **latif ilhamların** hissedildiği, proaktivitenin ürünü **marifetin** açığa çıktığı zihin fonksiyonunun artmasıyla karşısına çıkıyor:

Marifet ve gizlice enflasyona uğramış Ego bulamacı!

Gizli ego şişkinliğinin nedeni ilmin hazımsızlığı! Acziyetin itirafı olan fiili/sözlü duayı/yalvarışları terk etmek! İlmin, irfanın, maneviyatın verdiği güçle kendini ihtiyaçsız sanmak, şımarmak.

Buna bir de ***bilgi ile eylemi arasındaki uçurum****u da ekledik mi.. Bu uçurum, ruh doyamadığından, tatmin arayışı içerisinde, açlığı giderici olarak ayartıcı gölgelerimizin tetiklenmesi ile sonuçlanıyor.*

Derin bilinçaltındaki tıkanıklıklar, gedikler, en gizli, üstü örtülü arzular üst katların rahatlatılması, şeffaflaşmasıyla kolaylıkla rüyalar düzeyine ve/veya bu **nefs düzeyinin verdiği karizmayla** bilinç/davranış düzeyine cesaretle ve kat kat artırılmış bir biçimde çıkarak büyülü bir dünyaya sokuyor insanı > Firavun hanedanlığı.

Büyünün yanında da ikilemde bırakıyor. Marifet yönüyle "Ben Hakkım" hissedilir. Bu özden gelen güven egoya takılarak, gölgelerin, **fırsatını bulmuşken** -çeşitli hikmet (!) kılıfları altında- günah/şeriat/başkalarının hakikatinin tanınmamasıyla sonuçlandırabiliyor. Ama diğer yandan gölgelerin yönlendirdiği günahların **artırılmış azabıyla**, sonuçlarını kısa/uzun vadede üzüntüyle de yaşar.

Bu süreçte, bebeklik, çocukluk, ergenlik dönemlerimizden kalan gölgelerin özellikle patladığı konular.. **güç kazanımı/gütme içgüdüsü ve cinsellik**.. Yansımaları, ötelerden/uzaylılardan mesajlar almalar, peygamberlik/mehdilik/gavslık/velilik (Bknz. Göğü dinleyen Cinler) veya daha küçük çapta, önder/popüler/efendi/merkezde olma düşünceleri; inanç sömürüsü ve karşıt cins istismarı. Unutmayalım ki, emmare düzeyindeki firavun askerleri bir yana, mülhime **firavununun insan yığınlarını etkileyebilecek yüksek bir karizması/sihirbazları/etkili beden dili-sözleri var!**

Kur'an'ın içe dönük/batını yorumunda Firavunluk, iman ehli bir bireyin, evet, iman ehli bir bireyin, Varlığın Tekliğini, yani Hakikati hissetmesinin verdiği ruhsal hazzın, gücün, kendi birimselliğinde ve bunun açığa çıkışı olan bedensel ve egosal isteklerde istismar edilmesidir. ***Kendi nefsimizin hakikatine arif olup (Semaya yükselip Yere indiğimizde) karşımızda görünenin hakikatinden perdelenmek ve Hakk'ı/Şeriatı/Kuralları çiğnemek! Marifeti egomuza alet etmek!***

Marifetin, yani insanın kendini ve rabbini bilmesinin, diğer insanların da hakikatlerinin (Rabb'ül Âlemin olan Allah'ın) bilinmesine, Hakikate dönüşmesi için bir atlama basamağı olması gerekirken, Nefsin emmare yönünü şişirerek; Azazil'in İblise dönüşme süreci başlıyor! Veya Şeriat (Musa) devriyesi gezmediğinden -haşa- ilahlaşma = Firavunluk sürecine giriliyor!..

Nefsi emmarenin sahte/mecâzi yaşamının hayalî avuntularını, arzularını terk etmek göreceli olarak kolay iken, bu cendere vadisinde **Hakikatin hissedilişinin/Marifetin** pusuda bekleyen Azazil'imize vereceği -Kibriya diye yutturulabilecek-

kibrini/ilahlığını/iblisliğini terk etmek ise zordur hakikaten (Firavun – Musa mücadelesi). İşte budur, **bin kişiden biri geçebilir** dedikleri cendere!

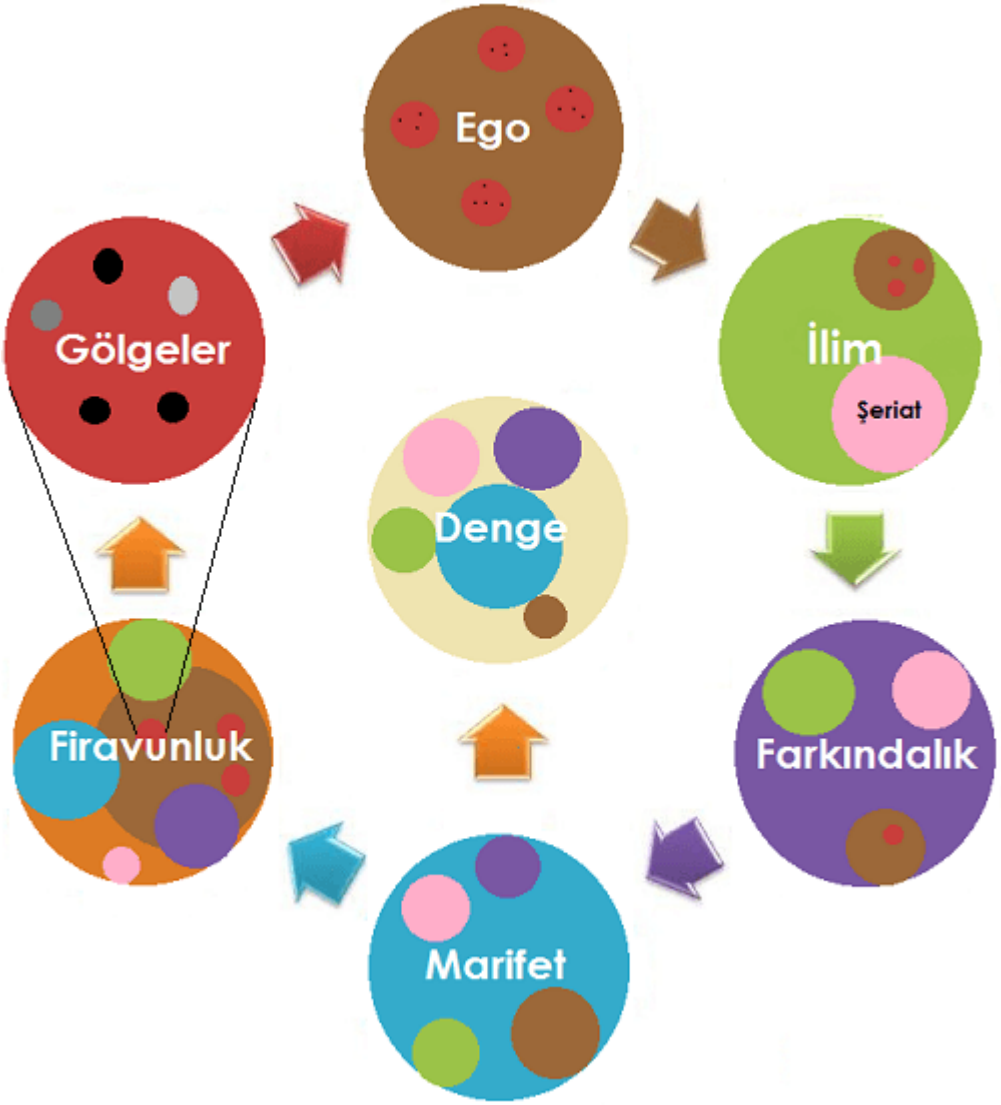

Kur'anda Firavun – Musa kıssasından bahsediliyor olması, Âdem'liğini hissetmiş (Bknz. Âdem hikâyesinden Âdemî Şuûr Metaforuna) ve bu yolda ilerlemekte olan tüm taliplerin, özünde O'nunla karşılacağının göstergesi.

Zihin, bağımsız bir varlığının olmadığını sezdiğinde, marifet vuku bulduğunda, aldığı ilhamlardan, gönlünde bulduğu manevî zevkten ötürü **gurura kapılmamalı**, kendine gelen güzellikleri Allah'tan; aldanışları ise "kimliğini" var sanışından bilmelidir *(Şükür) (4:79)*.

Bu noktada her daim, ihtiyaçlı varlıklar olduğumuzu unutmamak, en basit gibi görünen şeriat/hukuk ilkelerine tutunmak, diğer varlıkların

da hakikatini atlamamızı engelleyecek olan **Allah ipi**dir. **Marifetsiz Şeriat nasıl ki katılığı getiriyorsa, Şeriatsız Marifet de uçuşa neden olur** (Göğü dinleyen Cinler). Denge = **Hakikat ise, kökü sağlam, dalları göğe uzanan güzel bir ağaç gibidir. Rabbinin izniyle de her zaman yemişini verir** (14:25).

Riyazet: Dengeli Yaşam – 5

12 Kasım 2014

– Her daim Farkındalıklı yaşamak mümkün mü?

Eylemlerimizin her daim, **çok fazla enerji gerektiren** bilinç düzeyiyle, farkındalıkla gerçekleştirilmesi mümkün değil elbette. Çünkü beyinlerimiz **yaşam mücadelesi** içerisinde, sabit koşullar ve tehlikeli durumlar karşısında enerji tasarrufu olsun diye, **daha hızlı/otomatize tepkiler** verebilecek şekilde evrimleşmiş. Yani bilincin devre dışı olduğu (dikkate dayalı farkındalığın olmadığı) durumlar**, özellikle hayati durumlar için büyük bir avantaj!**

*O kadar ki, şu an etrafımızda gördüklerimizin % 95'ini dahi beyin, bilinçdışı süreçleri/hafıza parçalarını kullanarak **depodan tamamlıyor**! Gerektiği yeni durumlar için dikkati devreye sokuyor sadece. Sihirbazlar tarafından kandırılmamız, optik illüzyonlar veya diğer göz yanılgıları da benzer mekanizma nedeniyle.. (Konuyla alakalı Kitap önerisi: **Incognito – Beynin Gizli Hayatı**)*

Bize lazım olan ise her daim **Şuurlu yaşamaya çalışmak!** (Ayrıca Bknz. Bilinç – Şuur ayrımı yazısı). **Her daim Farkındalıklı yaşamak mümkün olmasa da, farkındalıklı anların beslediği Şuurlu yaşam mümkün!**

Farkındalık kavramında, içsel/dışsal ortamımıza **bilinçlice getirilen bir dikkat** kesilme söz konusu; ve bedensel/beyinsel mekanizma gereği bunu her zaman devam ettirmek mümkün değil! **Beyin, beyin devrelerine kazınmış, kendisi için kolaylaş(tırıl)mış eylemleri tercih eder çoğunlukla**. Alışkanlıkları terk edebilmek bunun için nisbeten zordur.

En küçük, kesintili **dikkat düzeyindeki** Farkındalık parçasından, bazı tekniklerle **Şimdi'de yoğunlaştırılmış Yüksek Farkındalığa**, oradan Rasullerde dahi ara ara yaşanan **Evrensel Farkındalık** derecesine kadar farklı düzeyleri var Farkındalığın..

Şuur kavramında ise, bireysel gelişim/manevi ilerleme yolunda ilmin, irfanın, eylemin, ortama getirilen Farkındalık anlarının bilinçaltı düzeye taşınıp otomatikleşmesi, içselleşmesi, melek(e)leşmesi ve nihayetinde bunun biz farkında olmadan dahi **gündelik farkındalığımızı, davranışlarımızı, tepkilerimizi yönlendirmesi** var. Artık, olaylar karşısındaki **ortamı geliştirici** bakış açımız, teçhizatımızdır Şuur! **Farkındalık artık fondur, zihnin fonundadır!**

Berzahı aşmak, Yeniden dirilmek!

Beyin, tasarruf ettiği enerjileri farklı/yeni durumlara/konulara farkındalık/dikkat getirmek için kullanır! Yani, beyinde yeni devreler/yollar açmak, yeni beyin yazılımları kurmak için.. Yeni kurulan ağ sonrasındaki süreçte peyderpey olarak azaltılan enerji/farkındalık ile geliştirici olsun veya olmasın, otomatikleşen eylemle, ilgili **sinir ağlarının sınırları limitine kadar derinleşir, genişler geri besleme sistemi** ile. İlgili eylem beden/beyin için kolaylaşır artık, enerjiden kazanım sağlanır. Böylece **düşünce > davranış > alışkanlık > değer > karakter > kader** zinciri kurulur. Yani daha fazla sinir hücresine kayıt yapılır, daha fazla nöron **ilgili mana doğrultusunda kodlanır**. İzler patikaya, nihayetinde de devamlı kullanılan yola dönüşür.

Bizler öncelikli olarak, beynin bu mekanizmasını kendimizde tespit ettiğimiz Risaletten uzak, Şuur geliştirmediğimiz, **kalitesiz zihin tohumlarımız, duygu durumlarımız** için kullanabiliriz.

Farkındalık anlarımızın beslediği Şuurumuz ile hayat yolculuğumuzda kendi ellerimizle oluşturduğumuz Berzah = Engel için (Bknz. Berzah Âlemin yazısı) **Düşünce > ... > Kader zincirini** sekteye uğratıp tersine döndürebiliriz.

Toplumsal/ailevi şartlanmalar sonucu oluşmuş olan kalitesiz kader >>> düşünce düzeyine zayıflarken, diğer yandan ilgili olay ve olgulara sık sık getirilen farkındalık da Alışkanlık > … > Kader aşamasına kadar güçlenmiş olacaktır > Berzah aşılır (Farkındalık parçalarının > **Şuur boyutunu güçlendirmesi**).

Yani sık sık, ekstra enerji vererek devreye soktuğumuz dikkat, farkındalık; hayat kalitesini/enerjisini yükselten; ama bu sefer ekstra enerji/gayret gerektirmeyen, otomatik bir programa dönüşür > ***Melek inmiş olur**, (genelin alın yazısı anlamında kullandığı) kaderimiz Şuurla yeniden çizilir.*

(Farkındalık ve Şuur yaşımızın nasıl artırılabileceği ile ilgili öneriler 3. bölümdeki maddelerde).

Şuur yaşımız arttıkça, egomuzun aşırılaştırarak ifade ettiği her duygu (şımarma, endişe, kaygı, stres, öfke, kin, vs) zayıflayarak bir adım daha fıtrata, dengeye, duyguların/manaların tam hakkını vermeye yani Hakk'a, hakikatimize yaklaşırız.

Yaşamın hakkını vermek..

Öncelikle ele alınması gereken yönlerimiz bir yana, yaşam kalitemiz üzerinde etkisi pek olmayan rutin durumları dahi yaşam kalitemiz üzerine etkisi olacak şekilde kullanmak mümkün! **Farkındalığın "Şimdi"ye yoğunlaştırıldığı** egzersizleri -akla geldikçe- uygulayarak **Şuurlu bakış açımıza** katkı da bulunabiliriz (3. bölüm 8. madde).

Örneğin, saçımızı tararken, sadece saça odaklanmak, merdiven çıkarken çıkışımızı seyretmek, müzik dinlerken tınısının içine dalmak, çayımızdan yudumlarken, yemek yerken olabildiğince sadece bu **deneyimi hissetmek**; hatta arada sırf kendinizi, bedeninizi, nefesinizi seyretmek.. Araya ilgisiz konuları, planları, düşünceleri olabildiğince sokmadan.. Böylece **vücudun doğal tepkisini, iç dünyamızı seyretmek** ve onu o **duyguyla/deneyimle doyurmak** mümkün.

Böylece, minik minik de olsa **Şimdinin derinliklerine** odaklanma gücümüzü, **algı keskinliğimizi**, kalabalıklar (!) içindeki inzivalarımızı, iz bırakmayan doyumlu anlarımızı, açıkçası ruhsal gücümüzü artırmış oluyoruz (**duyguların potansiyel gücü ruhsala dönüşüyor**). Şuur yönümüze güzel bir bakış açısı/alışkanlık = enerji pahası düşürülmüş, kolaylaştırılmış eylem kazandırıyor ve diğer yandan da **Yaşamın birçok anının hakkını** vermiş oluyoruz aslında!

Onlarla bütünleşerek! Deneyimin bizatihi kendisi olarak! Çünkü **bütünleşmenin olduğu yerde egonun sesi kısılır, veya kaybolur..**

Yaşadığımız anlar, bütünleşme nedeniyle eksik – gedikli, aç kalmıyor ve onlara enerjilerince borçlanmıyoruz böylece. İşte bu enerji **borcunun birikmesi fıtratın = dengenin ötesinde davranışlara dönüşüyor sonra!** Ve borçlandıkça daha çok borç batağına düşüyoruz.

Tam hakkıyla yaşanan deneyimler, duygular nefsi doyurur, zihin kabımızda tortu bırakmaz, egonun sürücü koltuğuna geçmesine izin vermez!

Hareketli bir spor sonrası insan **zihinsel olarak** neden rahatlar mesela? Toksinlerin atımı bir yana, bu rahatlamanın bir nedeni de eylem esnasında **ana odaklı dikkatin yükselmesi**, **duyguların zihni kaplaması** ve **egoya yer kalmamasıdır**! Çünkü gündelik bilinç, düşünceler bedenin hızına yetişemez ve **insan kendini = egosunu ~ dağınık düşüncelerini kaybeder**! Egonun bunaltıcı yükünden kurtuluyoruz belirli bir süre! Sporda, ego devre dışı kaldığından **eylemin tam hakkı verilir**. Gündelik bilincin, düşüncelerin devreye girdiği spor faaliyetlerinde alınan zevk de, olası başarı da düşecektir!

Bu alıştırmaları enerjisi yoğun diğer duygular (kızgınlık, üzüntü, şehvet, vs.) için de yapabiliriz; ama bu çok sonraki bir aşama.. Bu basit egzersizlerle ilk önce beyni Şimdi'ye alıştırmak lazım. Yoksa zaten yoğun olan bu duygulara bir de odaklanıldığında, kalitesiz düşüncelerin bulaşarak tam

tersi sonuçlar çıkartma riski var. Dolayısıyla, bu duygulara olay anından önce veya sonrasında Farkındalık getirme çalışmaları en uygunu (3. bölümdeki maddeler).

Duyguların hakkını yemenin iki ucu: 1) Salıvermek |:| 2) Bastırmak..

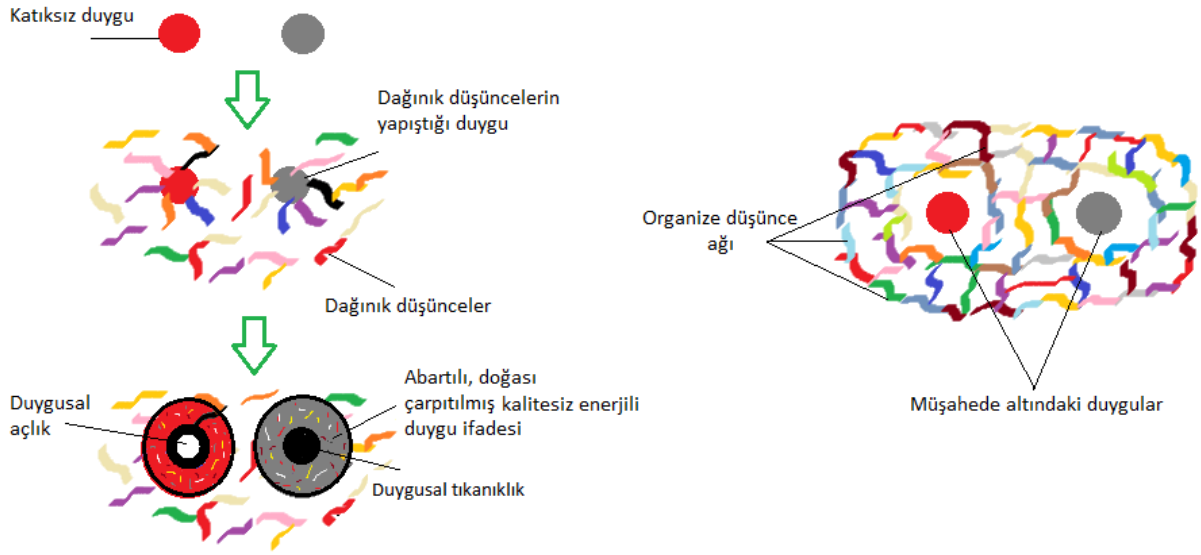

Fıtrata ait bir duygunun kalitesini, o duyguyu **salıverdiğimizde** veya tam tersine reddedip **bastırdığımızda,** nefs o duyguda aç/tıkalı kalarak terazinin dengesi nefsin ego yönü üzerine kayar.

1) 2. bölümde bir – iki örnekle de bahsetmiş olduğum üzere, salıvermede duygular bilinçsiz, kontrol edilemeyen spontan düşünce ile **yoğrularak zamana yayılır ve böylece kaliteleri düşer ve gerçek mahiyetine ulaşabilmek adına ifade süresi uzar.**

Tefekkür dünyamız için de önem arz eden, düşünceleri odaklı kullanmaklailgili E-Kitap – Konsantrasyonun Gücü).

Hemen somutlaştıralım: Örneğin, konuyla bağlantılı olduğunu düşündüğüm bir adetimiz vardı.. **Yemek yerken konuşmamak** şeklinde!.. (Bu örneği aynı anda bir kaç iş yapmaya çalıştığımız tüm konulara uygulayabiliriz).

Konuşmadığımızda ne oluyor? Tüm konsantrasyon yemekte, yemeğin tadında toplanıyor; ve nefs de, beden de doymuş oluyor tada. Ama

araya düşünceleri, konuşmaları, sohbetleri kattığımızda yemeğin tadından ve iştah duygusundan alınan kaliteyi düşürüyoruz. Nefsin – dürtülerin tabii kontrolündeki beden, çoktan doymuş olsa da, zihnin psikolojik olarak doyamamasına ve bedenin, egonun kontrolüne geçerek daha fazla yemesine neden oluyor > iştah duygusuna ayrılan süre, kalitesi düştüğü için fıtratın gereksidiği dengenin ötesinde artıyor > borç batağı, duygunun hakkını yeme. Daha fazla "yenilmeyen" durumlarda, iştah duygusu farklı alanlara kanalize edilerek oralardan gideriliyordur!

Benzer şekilde suyu oturarak ve üç yudumda içme tavsiyesi de böyle bir aceleye getirmeme, hakkını verme ve su nimetine saygı duyma olabilir mi? ;)

Bu örnek elbette masum düzeyde kalıyor. **Duyguların kontrolsüzce ifadesinin, salıverilmesinin** etik açıdan kişisel, kişiler-arası ve nihayetinde toplumsal düzeyde de (şiddet, terör, öfke patlamaları, cinnet, taciz, cinsel sapkınlık vs. gibi) yozlaşmalarla sonuçlanabilecek olasılıkları taşıdığı aşikâr. Bir yandan insanlığın **şuur yaşımızın düşük oluşu**, diğer yandan hep eksik, kalitesiz yaşanan duygular.. Basın – yayın organlarının duygularımızı tetikleyip de yarım bırak(tır)ması da cabası!..

Üzüntü, kızgınlık, korku, merak, sevinç, şehvet.. **Vücudun, zihnin etki karşısındaki doğal tepkileri.** Hayvanlar âleminde doğaları gereği **tam, zamanında, hakkı verilerek yaşanır** ve konu kapanır. Hormonların etkisinin bitmesiyle ilgili duygu durumu da biter.

*Veya diğer bir anlatımla, **Allah'ın manaları** -çokluk âleminden yapılan bir bakışla- fıtratın verdiği ölçüde **dengeli çıkar ve sonrasında Allah'ın Zât'ına geri dönerek açığa çıktığı varoluşun/nefsin mana-en rahatlamasını sağlar.***

Bizde işi bozan, bizi arada bırakan nedir peki?

İnsan beyninde hızlıca evrimleşerek gelişen, **düşünce mekanizmasını, ben – bilincini, zaman algısını** üreten ön beyin

bölgesi (neo-korteks) işi biraz zorlaştırmış bizlerde. **Hayvanlar, ön beyin bölgeleri çok küçük olduğundan düşüncelerle geçmişte veya gelecekte yaşamak zorunda kalmazlar.** Bizde ise duygular düşünceyle/egoyla bulanarak **işlem süreleri artırılıp kalitesinden ödün verilince**; tekrar tekrar yaşatılmak üzere üzüntü, kedere; korku, endişeye; kızma, öfkeye, kine, intikama; sevinç, neşe, şımarıklığa dönüşüyor. **Duygusal bellek, zihin hep tortularla yaşıyor..**

*Bu durumda Allah'ın manalarının açığa çıkışında -buradan yapılan bir bakışla- **mana zamana yapışıp** Zât'a dönmekte geciktiğinden nefste dengesizlikle, tıkanma ve gerilimle sonuçlanır.*

Tortusuz yaşama örnek arıyorsak.. Elbette hayvanlar, bizim cinsimizde örneği ise çocuklar.. Nefsi hemen, o an tatmin eden yaşam biçiminin örneği, (bilincin/egonun henüz katılaşmadığı) çocuklar..

Ve bir de nefsin/bilincin ego ile cihadı ile Şuuru açığa çıkardığı **Allah'ın Velisi olduğu mahaller.. Allah'ın Velileri**..

*Gerçekten, Allah'ın Velileri (koruyucusu, himaye ettikleri, Takva/sorumluluk alarak Allah'a yakınlaşanlar, "Şimdi"'nin derinliğini yaşayanlar) için **korku** (geleceğe yoğun egosal bakış) yoktur. Onlar, **mahzun** (geçmişe yoğun egosal bakış) da olmazlar, değil mi? (Yunus-62)*

Allah'ın Velisi olduğu mahâl, geleceğe de (plan yapma) geçmişe de (deneyimden yararlanma) egosunu "kullanarak"; ama ŞİMDİ'nin içinde bakar.

2) Nefsin hakkını verememenin diğer ucunda, duyguları yaşamayı görmezden gelip **bastırma** durumundaysa, duygulardaki güç/enerji sıkışır, **içsel bir gerilime**dönüşür ve **beyne hasar verir**.

Duygu/mânâ deneyimlenilmek, açığa çıkmak ve çözüme ulaşmak ister.. Varlığın orjininden düzenlenen nefs şubemizin Rableşme isteği gereği..

*Allah'ın zatındaki isimler/manalar/özellikler **özgür kalmak** ister. Bastırma, nefsimizin zatında tıkanmayla sonuçlanır.*

Duyguları reddetmek, o an için onları göz ardı edip bilinçaltı halısının altına bastırmak/süpürmek demektir ki mutlaka sonunda **çözümlenmek - deneyimlenmek için patlamak/taşmak zorunda kalacaklardır.** Deneyimlenmeyen, reddedilen isteklerimiz/manalarımız, daha sonra rüyalarda ve/veya gündelik yaşamda tekrar tamamlanmak/ortaya çıkartılmak üzere (Bknz. Nefsin Vefat ve Ölümü) **bilinçaltına atılır**. **Bilinçaltındaysa süreç sürekli devam eder**, ilgili sinir hücrelerinde biyokimyasal ateşlenme akar, davranışlarımızı, beden dilimizi, ilişkileri ve iletişimimizi yönlendirir, biz algılamasak da. Bu **saklı süreç** de bedene gerginlik, hastalık, rahatsızlık olarak yansır zamanla. Onlar, eğrilmiş-büğrülmüş olsalar da doğamızın birer parçasıdır ve **doğaları da deneyimlenilme isteğidir**.

Dürtü – duygu ve düşüncelerin Şuurlu davranış gösteremesek de, geliştirici olan Şuurlu bir bakış açısıyla da (yani karşımızdakinin veya toplumun egosunu kışkırtmadan ve hakka göre işleyen **gönlünü** de incitmeden), daha bir **tetikte** olarak **bastırılmadan tam ifadesi** veya enerjinin dönüştürülerek **kanalize edilmesi,** kişinin bilinçaltını/bilinçdışını rahatlatır.

Örneğin, "Hayır", demek isterken, arkadaşının -gönlünü değil- egosunu (!) kıramayıp "evet" demek; ağlama isteği varken, toplumsal adet gereği erkek (!) olduğunu hatırlayıp, kahkaha isteği varken kadın (!) olduğunu hatırlayıp saklamak; kızgınlığının geldiği yerde kibarlık adına idare etmek vs. vs. bir bastırmadır!

*Dedikoduyla ego tatminine harcanan **merak enerjisinin** okuma-bilgilenme aktivitelerine yönlendirilmesi; sapkınlığa varabilecek aşırı cinsel enerjinin spor faaliyetlerine aktarılması enerjinin kanalize edilmesidir.*

Doğal ve tabiata uygun olan, duyguyu yaşamak ve yaşatmaktır! İnsana yakışan ise sonuçlarını düşünerek duyguların çıkışına/gücüne Farkındalık çalışmaları neticesinde yön vermektir.

Evet, ışığın fazla olmadığı bilinçdışı/bilinçaltı havuzumuzu tortulardan temizlemek, sıkışıklıkları gidermek, gölgeleri aydınlatmak için duygu-düşünce durumumuzla ve yansıması davranışlarımızla ilgili olarak, (önceki bölümlerden de özetle) şu maddeler belirginleşiyor:

- Hangi kalitede olursa olsun doğamızı bastırmamak, kabul etmek, içimizi kirletmemek, onların hakkını vermek.
- Dışımızı da bozmamak için doğamızın ifadesine, enerjisine yön vermek.
- Yön/kalite verebilmek için onları sık sık **gözlemleyip** gerekirse **kaydetmek** (öncelikli olarak hayat kalitemizi, yaşam enerjimizi düşürenleri), olası **sonuçlarını hesaba katmak**.
- Pek bir faydası olmayan, dışarıda suçlu arama alışkanlığından, **sorumlulukları almaya** evrilme. *Zihin odamın içerisine girip beni rahatsız etti* demek yerine, zihin odamın kapısını içeriden kilitlemek için **anahtar** elde etmek!
- İçe dönük sorgulamalarla davranışın ardında yatan **süreçleri keşfetme**.
- Kaynak nedenleri, **etken zincirlerini** belirleyip, geliştirici olmayanları gelişim için dönüştürme (> Hak – Halk yolunda kullanmak).
- Çözümler için çeşitli teknikleri kullanma, çözüm yolları bulma, **açlık noktalarını doyurma, tıkanıklıkları giderme**.
- Sorumluluklarımızı yerine getirme (takva) adına **süreci kontrol ederken** (cihat, sabır, azim), **sonuç içinse tevekkül etmek**
- Olumlu, geliştirici sonuçlarla Firavun gibi, ilim denizinde kibirden boğulmamak için, sıklıkla **acziyeti hissetmek** (dua), karşımızdakinin hakikatinden perdelenmemek (**şeriat ilkeleri**).

Riyazet: Dengeli Yaşam – 6

11 Şubat 2015

Şahsım için dine ve hayata çok farklı bir bakış açısı veren Tasavvuf bilgisi ile ilk tanıştığım dönemlerde, bir ikilemin içine düşmüştüm, aldığım işlenmemiş, ham veriler nedeniyle:

Bir yanda **Her ne ararsan Kendinde ara** anahtar bilgisi, diğer yanda da, ***Kaldır Kendini aradan, Çıksın ortaya Yaradan*** ifadesi arasındaki görünüşteki çelişki nedeniyle..

Hem kendimi aradan kaldırıp, hem de kendimde Hakikati nasıl arayacaktım? Kendim yok olacaksam, yok olan kendim nasıl kendini bilecekti? Hatta kendim aradan kalkacaksa, "ben" olmayacaksam, Hakikatten bana ne idi? :) Hakikat denilen olgu her ne ise onu kim yaşayacaktı?

Hangi "Kendim"?

Sorunun cevabı "kendiyi – kendimi" arayış – anlama sürecinde "kendi" zaviyemden şöyle çıkmıştı:

Toplumun, kültürün, çevrenin oluşturduğu alt kişiliklerimiz (Bknz. Cinler | Bilinçaltı "saklı kişilikler"), ve bunların bileşkesi, "kişi" oluşumuz, kendimizin kaba "ego" yönü idi kaldırılacak olan, ilk etapta. Tasavvuf'ta anlatılan "Nefsi Emmare"nin kişiye has orjinalliğine dahi sahip değildi o! Çünkü **"başka"larının üretimi idi**..

O, fabrikasyon, sanal olan "kişiliğin" ötesinde **Farkındalıklı, Şuurlu** yeni bir, **Birey** olan boyut programlanacak *(tasavvuf terminolojisi ile bekâ-billahı yaşayacak alt yapı; kendisi değil !)*; ve **Bireysel Gelişim/Levvame/Tarikat** süreciyle egonun sahteliği; sonucuyla ise Bireyselliğimizle sezeceğimiz "Hiçliğimiz" = "Varlığa aidiyetimiz" fark edilecekti!

Lehü'l Mülk! Mülk, Varlık O'na aittir *(tasavvuf terminolojisi ile fenâ-fillah süreci)*.

Yaratıcı Zekâ, Ruh – İlahi Nefes ile, Hakikat ile **Şah damarı = İlahi kablo**muz üzerinden gerçekleşen bağlantımız o Bireysellik ile sezilecekti. Daha doğrusu, ilahi kablomuz ile olan **bağlantı**mızı fark etme, idrak genişletme eğitimleri (> Salât) ve bu doğrultuda yaşama aşamaları **Bireysel Gelişim**/Arınma (> Zekât) idi.

Yani, Tasavvuf veya Kur'ani karşılığı olarak, **3 aşamalı (5:93) Takvalanma süreci** (Bknz. Kur'an'da Oruç notu), ilk aşamada sahte olan "kişilik"ten **(> *dûnillah, Allah'ın aşağı katlarından*)** arınma, paralelinde varlığını Hakikatten, Şuurdan, Şuurlu yaşamaktan alan, varlığı Gerçek olan bir "Birey" olmaya, Göğe yükseliş, Rabbe dokunuş yolculuğu idi (> Mi'rac) ***(> Iedun, Allah katına)***.

Rûmi'nin dediği de anlaşılır olmuştu..

Ey insan!

Şu senin muazzam varlığın, belki dokuz yüz kattır; dibi, kıyısı olmayan bir deniz. Yüzlerce âlem, o denizde gark olup geçmiştir.

***

Ego bazlı Kişi-sel değil de, Nefsin Birey-sel gelişiminin olgunlaşmasıyla, Hakikati (Bknz. Hakikat | Kavramların yokluğu), yani nefsimizin/kendimizin Varlıktan – Vahdet/Teklik ve Tekliğin gündelik zihnin algısına indirgemesi olan Tevhid/Birlik'ten – ayrı, bağımsız bir varlığının olmadığının, Hiçliğin hissedilmesi de bu **Fıtrata/Kaynağa yaklaşmış Birey boyutumuz** ile gerçekleşiyor. Çünkü Bireylik çıktıkça, nefsimizin ego yönünün dış faktörlerle örülmüş sanal sınırları da yumuşuyor ve **Göksel Su** (8:11) ile abdest alarak/vaftiz olarak Nefeslenen Nefs,

gittikçe yoğunlaşan coşku ve sevgisiyle, Varlıkla olan Yekpareliğini -kendiliğinden- hissetmeye başlıyor.

Bu yazı dizisi boyunca anlatmaya gayret ettiğim, Kıyamet *(> Şuursal ayağa kalkış/Diriliş)* alametlerini/göstergelerini tetikleyen **Gözlemleyen/Sorumluluk alan/Proaktif Bilinç** vurgusu, **Hakikat** *(> ledun)* **ile ego** *(> dûnillah)* **arayüzündeki Birey boyutu**muzun menzilini oluşturuyor.

Şunu iyi bilelim ki, "ego", yani Şeytan -tasavvuf terimiyle- fenâ-fillahı, yani Allah indindeki yokluğunu, "secdeyi" fark edemez, mahiyeti gereği. Hem egosunun sanallığını, hem de nefsinin vefat ve ölümünü (Bknz. Nefsin Vefat ve Ölümü, Allah yolunda öldürülenler) **fark etme** -meleklerden teşekkül- **Birey boyutumuza aittir, ego yönümüze değil.**

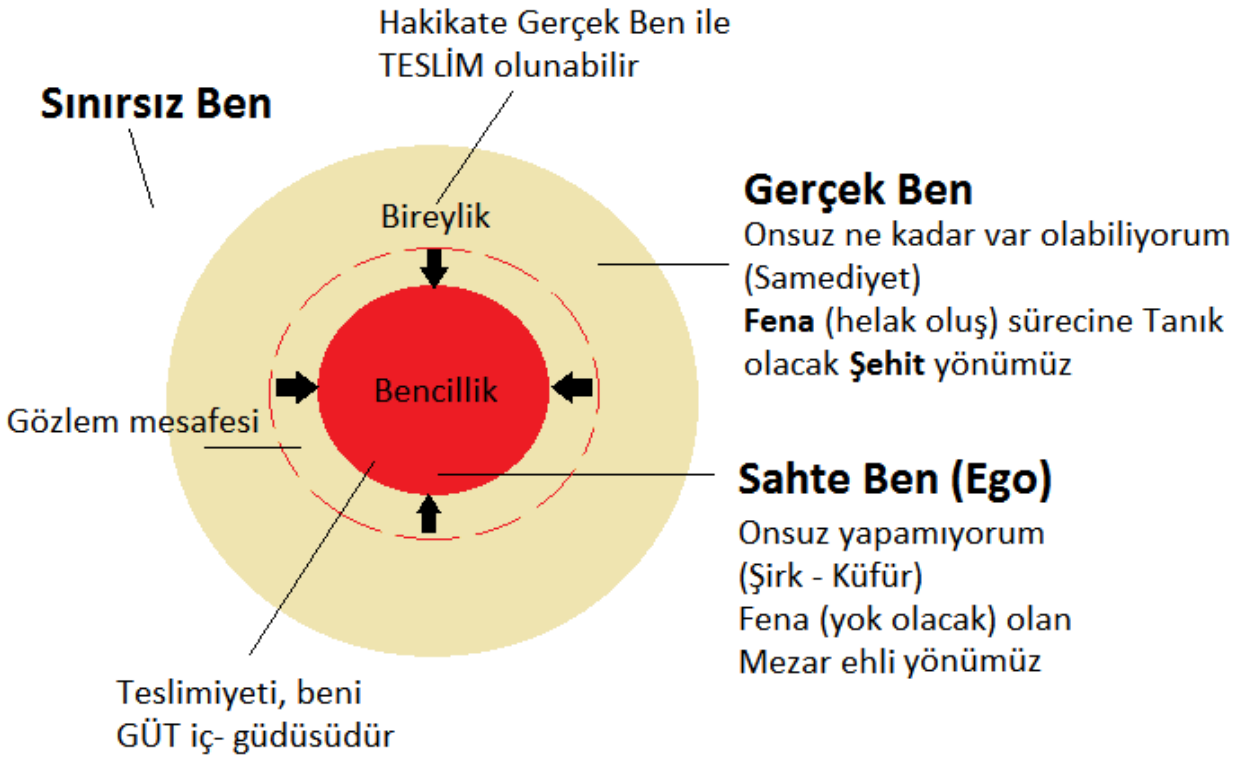

Kişi, Bireysel Gelişim yolculuğunda, **Allah'ın Fıtratının** *(> işleyen kurallarının)* üzerine yaratılmış olan **terkibinin** *(> yani, **kendi nefsine has** Allah'a ait isim/mana/özellik bileşimlerinin)*,

çarpıtılarak sivriltilmiş, dengeden uzaklaştırılmış versiyonlarını *(> yani Öz'den uzaklaşma, egonun/Şeytanın oluşumu)* ve bunların uydurduğu alt – kişiliklerini *(> cinleri)* gözlemleyip tespit eder önce (Bknz. önceki bölümler).

"Terkip" sözcüğünü, aşina olmayanlar için kısaca açalım:

***Allah'ın 99 ismi** diye adlandırılan sayısız **özellikleri** tüm varlığın her noktasında farklı farklı açığa çıkış dereceleriyle kayıtlı bulunur. Evrende işleyen kanun çarklarının tetikleyicisidir bu manalar. Bu oranlara göre varlıkta her çeşit işler veya davranışlar tetiklenir.*

*Çok basit bir misal olarak.. Örneğin, bir kişide tüm özellikler içinde El-Celal, El-Kahhar ismi, diğer bir insanda da El-Halim, El-Latif ismi ağırlıklı olarak açığa çıkmış olsun... Bu, **Allah'ın Fıtratı üzerine kişiye has oluşmuş terkibidir, mana bileşimidir**. Ve bu farklılıklar Allah'ın kendini o bireyde Rab olarak göstermesi demektir (> Rububiyet boyutu) aynı zamanda.*

*Terkibimizdeki > Bireyliğimizdeki bize has, farklı derecelerdeki Allah manalarının bazısının enerjileri de ata dini (**Risalet'ten/Vicdan'dan/Evrensel anlayıştan perdeleyen** örf/kültür/çevre/kişisel şartlandırmalar > Şeytan'ın) etkisiyle iyice sivrilir veya tıkanır. Yani, **Rab katından Ego katına düşeriz**.*

*Yani? El-Celal, El-Kahhar özelliklerinin diğerlerine nazaran çok fazla tetiklenerek öfkeli, acımasız bir kişiliği çıkartması.. El-Halim, El-Latif manalarının çok fazla tetiklenerek saf, mülayim hatta pısırık bir kişiliği çıkartması, gibi.. Yani Fıtrattan/Dengeden uzaklaşıp oluşan **sınırlılıklarımız**..*

Tespit, tahlil ve çözüm yollarının meyvesi terkibi yaşamaya yaklaşmış **Gerçek Benliğimizi** olgunlaştırır. Bu olgunlaşma, Bireyin, Benliği ile duygu – düşünce – davranışları arasında **gözlem mesafesini** daha da genişletir. Genişleyen gözlem mesafesi, **Allah'a ait, nefsimizi meydana getiren mana bileşimlerinin sadece bizim**

için yaratılan orijinal oranlarına, yani, doğumla beraber getirdiğimiz Fıtrattaki terkibe yaklaşmak demek.

*Kişiliklerimizi çözümleyip, bizi sınırlayanları, doğuştan getirdiğimiz Fıtrata yaklaştırmak, Allah manalarını **dengeli bir şekilde** yaşamaya dönüştürmek Kur'an ifadesiyle, **Rabb'in gelmesi** (89:22) veya **Rabbi tanımak**tır, anlayabildiğim kadarıyla..*

Peki, bunun günlük yaşamdaki karşılığına misal ne olabilir?

*Örneklemeden devamla.. El-Celal, El-Kahhar ağırlıklı kişi Rabbi'ni tanıdığında, Gerçek Beni olgunlaştığında, sivrilikleri minimize edildiğinden **acımasızlığı Hak/Hakikat/Hukuk için kızgınlığa iner/dönüşmüş olur**.*

*El-Halim, El-Latif ağırlıklı kişi Rabbini bildiğinde, **mülayimliği sadece Hak/Hakikat/Hukuk için yumuşak olmaya dönüşür.** Yani, Rabbi tanıma sonucunda da herkes potansiyelindeki terkibine göre, kendi farklılığını, Bireyliğini, orjinalliğini ortaya koymakta.*

İnsan doğuştan keder, öfke, endişe, şımarıklık, kin, haset, vs. gibi duygularla gelmez; ama sıkça – çokça üzülmeye, kızmaya, korkmaya, sevinmeye, vs. meyilli doğabilir. Takva çalışmaları (> Savm-Oruç), terkip kaynaklı bu meylin kontrolüdür.

Terkibin ötesi?

Birey-liğimize has terkibimiz, Allah'a ait bir takım özelliklerin bir araya gelmesinden müteşekkil olup **doğası gereği "sınırlıdır".** Kendini -bağımsız/ayrı- bir varlık olarak hisseder. Varlıktan, Tek olan Nefs'ten, Tek Bilinç'ten *(> Nefsi Vahide)*, geçici olarak varlıklanan (4:1), bağımsız bir nefs = **kendim hissinin** çıkış noktasıdır. Orjinalliğimizi ortaya koyuyor olsa da, tabiatının verdiği sınırlamalarla insanı cehennem çukurlarına düşürme ihtimali de var hala, doğal olarak.

Ama **Fıtrattaki mana terkibi yaşanarak hatırlandıkça** (> Zikir), **dengeli ifade biçimi**, riyazi yaşam tarzı demlenip, bilinçaltımız

da katman katman temizlenip tortularından/yüklerinden kurtuldukça, Kalbin son menzile, **Evrensel Bilinçaltına** temas vakti gelir:

Riyazat'ın, Cihad'ın diğer bir semeresi, "kendimizi oluşturan" terkibin ötesinde, **Sınırsız Ben**'den, Rabb'ül Âlemin olan Allah'tan gelen esintilerle kesintili, yüzeysel, minik de olsa secde/fenâ/**sükûnet hâllerinin zihne** doğması**. Kalp Ayının RUH Güneşi ile birleşmesi** (75:9)**. Saf Hakikat.. Yekpare Teklik..**

O anlarda terkibin, Allah'a ait isimlerin yansıması olan düşünceler, duygular, zihinsel içerik (qualia), ***kendim hissi*** *hiçliğe düştüğünden, geriye zihinsel içeriğini değil, Varlık hissini bölünmeden yekpare deneyimleyen Sırf – Saf, Kozmik Bilinç hali kalır.*

Saat gelip çatmış, ***Varlık Cem (Bir ve Tek) olmuş, tüm kavramlar – etiketler bayılmış, "Benlik" hissi tüm varlığı örtmüştür*** *(Bknz. SÛR'a Üfürüldü!..).*

Tüm insanların potansiyelinde olduğundan, gündelik yaşamımızda, saniyelerle de olsa ***egonun bağının çözülerek nefsi rahatlattığı*** *bazı anlar bu hâllerin izdüşümleri, cüzleri, işaretçileridir aslında. Adeta, "unutma, bundan daha güzeli/derinleri/süreli olanları da var, bunu bil", diye fısıldanmaktadır bizlere..*

Güzel bir manzaraya bakarken ki hayranlık, dinlenen bir müzik/şiir karşısındaki esrime, lavaboda giderilen ihtiyaç, cinsel birliktelikte yaşanan orgazm hali gibi..

***

Kozmik hâller, tabiatımızı zorlayan abartılı aç – susuz kalma tarzı ağır riyazatlarla, veya ben-ötesi meditasyon, mantra – klasik zikir teknikleriyle de tadılabilir. Fakat ***salih/dönüştürücü eylemin ve Dua'nın***

azlığı *ve/veya tıkanık/puslu bir bilinçaltının bu halleri erkenden tatması, büyük bir olasılıkla pusuda bekleyen şeytanına alet olmasına neden olacaktır (Bknz. Plasebo Aydınlıkta kaybolmadan..).*

Bu Teklik rüzgârlarının tadılma sıklığının artması, Kesret'te (> Gündelik yaşamda) hayat devam ederken, bazı yanılgıları/cinlikleri/**akıllı sarhoşlukları** da beraberinde getirmesi sebebiyle **bir riyazet/denge noktasının daha** kurulması ve sıkıca tutunulması gerekiyor. Çünkü Güneş ışığı gözü kamaştırıp Birey'den yansımakta [Ene'l Hakk/fenafillah süreci] [Bknz. SubhanAllah] ve Dünya Hayatı görülmek istenmemektedir, hâlin verdiği zevkten!

Ene'l Hak *["Ben" Hakk'ım > "Ben" yokum, Hakk var]* ***& İnnî Abdullah*** *[Allah'ın kulu/hizmetçisiyim (19:30)]*

Birey-likte **kaim ve daimleşmiş** kişinin, enfüste ve afakta, yani hem kendinde hem de kendi dışında seyrettiği mana akışlarının -"kötü" diye etiketlenenler de dâhil- **Allah'a aidiyeti, nisbeti yani Birlenmesi – Birliği belirginleşir** bu evrede *(Tevhidi Ef'al, Nefsi Mülhime)*. Varlığın Hakikati'nden tadılması nedeniyle, hem de zorlanılmadan, içten gelerek.. Ezber veya duymal-yakin/duyum yollu değil.. Çünkü **terkip ötesinden yaşatılan haller, terkibe yaklaşmayla kazanılan yüzeysel sükûneti iyice derinleştirir; Allah'a ait manalar, Zât'ının öne çıkmasıyla silikleşir.** Uzun Fenâ-fillah süreci (*Tevhidi Ef'al, Sıfat, Zât dedikleri..*) Halk'ın kaybolup Hakk'ın ayan-beyan oluşu devam eder-gider! Hiçliğin – sınırsızlık hissinin tadı damakta iz bırakmış ve hafızaya alınmıştır.

Algılanan her türlü eylemin seyrinde ***"yapan, eden, dileyen hep Allah'tır"*** deme **eğilimi oluşur**; terkipler – kişiler – birimler ve nihayet "kendi**m-**liğimiz" görülmez olur parlak ışıktan! Failler ölür, tek bir Fail kalır. ***Ene'l Hak süreci!***

Peki, bu süreçte **akıllı sarhoşluk nasıl ortaya çıkıyor?**

Güneş'e secde eden Sebe Melikesi *(27:24)*

Gece, Gündüz, Güneş ve Ay Allah'ın ***delillerinden****dir.* ***Güneş'e ve Ay'a secde etmeyin****. Eğer gerçekten Allah'a kulluk ediyorsanız,* ***onları yaratan*** *Allah'a secde edin (41:37).*

4. bölüm, **Marifet ve gizlice enflasyona uğramış Ego bulamacı** alt başlığıyla konunun **Firavunluk** yönüne temas ediyordu. Anladığım kadarıyla, Hakikat'in tadılmasıyla gelen sarhoşluk ise **Güneş'e secde etmek** ifadesiyle dillenmiş Kur'an'da.

Akıllılık ne, sarhoşluk ne?

Akıllılık, Varlık'ta algıladığımız isimlerin, fiillerin Birlenip (*Tevhidi Ef'al, Sıfat*) Allah'a nisbeti, **tek Bir akışın kalması** ve nasipse nihayetinde kendi zâtımızın da (*Tevhidi Zât ve Cem*) ayrı olmadığının fark edilme **süreci!..**

EyvAllah.. Tüm isimlerin, etiketlerin zihinde kalktığı durumda, **Allah'ın KATI/YANI/İNDİ** etiketiyle işaret edilen **Varlığın Hakikat**'i itibariyle bu *böyle algılanır.. Çünkü sırf Zât vardır ve isimler algılanmaz! Süreçte her şey yerli yerince güzel ve merkezindedir.. Ölmeden önce ölünür.

İşte, yolun ilk yarısındaki bu algılamanın **tashihe ihtiyacı var!** Ve Kamil bir Akıl ile.. Aksi takdirde dünya hayatına inildiğinde sarhoşluk devam edebiliyor. İsimlerden perdeleniliyor..

Sarhoşluk, çoğunlukla Kesret'te, yani Allah'ın isimlerinin yansıdığı, ayrı ayrı nefislerin oluştuğu gerçeklik katmanında yaşadığımız halde,

Çokluk boyutuna ait Şeriat'a aykırı işleyişleri *(katliamlar, zulümler, tecavüzler, hukuka aykırılıklar, haksızlıkları vs.)* dahi hiç bir **Kur'ani delile (= Kamil Akıl'a)** dayanmadan **Hak'kın Kendi/Zâti/İndindeki muradına** (!) nisbet edip, hatta tüm İnsanlığın yaşadığı gerçeklikten, Hukuk'tan, duygulardan vurdumduymaz olabilmek!

Kurnazcası, Firavun'u güçlendirecek olanı ise kendimizden sadır olan Şeriat'a aykırı davranışların dahi Allah'ın muradına ait kabul edilmesi.

Hafıza Zât'ta kalıvermiştir. "Fail Tekse, zulüm olarak gözükeni (!) de Dileyen "Tek" değil midir", hâl ve/veya düşüncesi!

Belki "erme" şevkiyle veya kaygısı/hırsıyla, bu hallerin bilgisini ezberleyip tekrar edenlerin, yığınla duygusal tortularıyla her şeyi Hak görmeye "çalışıp zorlananların" toplumda yaşananlara bu maksatla -taklit yollu- umursamazlık göstermeleri de ayrı bir trajedi. Hem de "yok" olabilme ve Hakikati yaşama, Teklik adına!.

*İslam tarihi boyunca, zalim otoriteler karşısında sessiz/dilsiz kalabilen, hatta kullanılabilen yığınların bir nedeni de bu anlayış olmuştur (Bknz. "Bizi güt" demeyin, "bizi gözet" deyiverin!). Hâlbuki kültürümüzde de yer ettiği üzere **haksızlık karşısında susan dilsiz şeytandır**. Şeytan Hakk'ı da bilmektedir oysa!*

Kevser Havuzu

Peki, Vahdet (Teklik) ve Kesret'i (Çokluk), **Kevser** olarak dengeleyen Kamil Akıl, **Allah KATI'ndan açığa çıkmış Kitap (2:89) ve Rasul (2:101)** aracılığıyla ne iletiyor? Nasıl bir **denge** kuruyor, yol gösteriyor?

*De ki: "Başlarına gelen iyilikler ve kötülükler Allah'ın **KATINDAN/İNDİNDEN**dir". Sana isabet eden/başa gelen güzellikler Allah'tan, **kötülükler ise nefsindendir!**" (4:78-79)*

Benzermiş, hatta çelişkiliymiş gibi gözüken, peş peşe gelen iki ayetteki **KATINDAN** ifadesindeki inceliğe göre..

Kötülüğün isabeti, Allah'ın isimler/terkip/nefs/Kesret boyutundan; yani birimlerin kendilerini Allah'tan ayrı – bağımsız birer varlık – "kendi"lik ve ego olarak görme yanılgısıyla **tetikleniyor.** Kötülüğün isabetinin, sadece **yaratım mekanizması,** Allah'ın KATINDAN ifadesi ayrımıyla, Zâtı/Hakikati itibariyledir..

Olayların – fiillerin yaratım yeri ve mekanizması.. **Allah'ın KATI, Zâtı.. "Hakikat" ismi ile işaret edilen boyuttan. İnsanın fiillerini "yapan, eden, dileyen, vs." değil; yaratan Allah'tır! Allah, İnsanın fiillerini ve karşılık olarak başına gelecekleri yaratmayı diler!**

"Sizi de, yapmakta olduklarınızı da Allah yaratmıştır." (37:96), dilemiştir ve yapan değil!

Konuyu dağıtmamak adına, Teklik İlmi dairesinde, kulun dilemesi ve Allah'ın Meşieti (dilediğini ?! var etmesi/yaratması, dilemesi, iradesi, izni ne demek, "şaê, irade" fiilleri farkı) konusu ayrı bir başlık olarak incelenecek inşaAllah. Bağlamından koparılan ayetler, anlamları birbirine karılan sözcüklerle konu bulanıklaşmış çünkü.

Şimdilik, aklımızda kalması gereken nokta;

*"Allah'ın, âlemler için **zulüm dilemeyeceğidir**" (3:108). **Zulmün faili, dileyeni Allah'tadır (isimler boyutunda); ama Allah (Zât'ı) değildir!***

*Kesinlikle Allâh, insanlara zerrece zulmetmez! Ne var ki, **insanlar kendi nefslerine zulmederler!** (10:44)*

Bu nedenle Ey Dost, Ey Candaş! "Kendi"nde ve Varlıkta bulduğun o Sükunet/Sekîne hâli seni yanıltmasın..

Zulüm içeren düşünce, duygu ve davranışlar, **Allah'a ait manaların çarpıtılmış versiyonlarıdır** ve Allah'a nisbetlenemez, birlenemez. Sen, Levvame süreciyle kendini gözlemlemleme hususunda derinleştikçe, beraberinde, Varlıktaki Allah manalarının hakikileri/hakikatleri çıkar ve bu hakikilerinin Bir-lenmesi gerekir *(Nefsi Mülhime süreci)*. Bu hakikileri bilinip, Bir-lenip *(fenâ)*,

tekrar olaylara, mana akışlarına cilalı, kontrollü, hikmetli bir şekilde bakılır *(bekâ)*.

Misal, egonun menfaatiyle birisine öfkelenmek, Hak'tan perdelenmektir. Hakk'a ait "Celal" ağırlıklı mana/isim çarpıtıldığı için. Ego çıkışlı bir öfke/davranış görüldüğünde Hakk'tan ve kişinin Varlığının bütünlüğünden değil, sınırlılığından/isimler boyutuna takılı kalmasından bilinmesi gerekir ve uygun ifade/cevap/tepki gösterilir. ***Faile değil, fiile kızılır.*** *Egosal fiil Hakk'a nisbet edilmez.*

Hakk'a ait olan; arzular, aşırılaşmış duygu, davranışlar (99 ismin denge-siz çıkışı) değil; bunları oluşturan mana yapıtaşlarıdır (99 isim). "Sınırlı" yapı = terkip, Hakikatindeki/Özündeki/İlahi Kablosuyla bağlantılı olduğu "Sınırsız"ın = Zât'ın Pak İradesini nefs > ego filtresine taktığından "sınır" çizer ve zulüm oluşturur.

Örneğin, "*Allah tevbe etmenizi diler. Şehvetlerine uyanlarsa sizin büyük bir sapışla sapmanızı dilerler.(4:27).*

Evet, Allah neyi diliyor; ama gerçekleşiyor mu? Kimlerin dileği gerçekleşiyor?

Allah güzelliği isabet ettirir, güzelliği arzular; ama... Çokluk âleminde, **Özüne AYNA**, kâmil olmayan veya tekâmül etmeyen bir Nefs devreye girince, Allah'ın tevbe etmemizi istemesi, -OL emri tetiklenemediğinden- yaratım alanına çıkamıyor! "Tövbe etme" isteği ve olgusu yaratılamıyor.

Evet, konuya dönmek gerekirse; Kamil Akıl, tonlarca ayet, ***"kötülüklerin sebebi nefsinizdir"*** diyerek; hâlin kendisi veya bilgisi cazip gelse de, bizlere SARHOŞ olma, **Allah'ın isimler/terkip/Rububiyet/Şeriat boyutuna da dikkat et, kişilerin Hakkını gözet, Hukuku koru, duygularını ifade et diyor!**

Sarhoşluk, Hakikat'i Şuur fonumuzda saklı tutamayıp, Şeriat'ın (= Kişisel/Toplumsal düzeni sağlayan kuralların) **üstünü örtüp, Şeriat'ın da Hakk'ını gözetmemek..**

Veya, yalnızca Fenâ-fillah, "Ene'l Hak", "sadece Hak var" bilincinin sürecine talip olmak; Güneş'e boyun eğmek; **Güneş'in de sadece Allah'ın delillerinden biriolduğunu unutmak**; ama Bekâ-billah yaşantısına, **Abdullah** olmaya talip olmamak.. *(Tasavvuf terminolojisi ile "Cem" sonrası "Fark" hâli, "öldün, diril tekrar").*

Abdullah, Bekâ-billah > Hak'kı/Zât'ı/Tekliği bilerek Halkı/Çokluğu/isimleri görmek! Marifet içinde Marifet > Marifetullah!

Biz kim, Cem, Fark, Fenâ-fillah, "Ene'l Hak" Bekâ-billah, Marifetullah kim mi?

Bu makamlar ötelerde birer hayali kavram olarak kalmasın, bizlerde de minyon modelleri/karşılıkları aransın-uygulansın-yaşansın diye Şeriat kuralları, tavsiyeleri var Dostlar!

*Evet, elbette, örneğin, "Abdullah, Allah'ın kulu" ifadesinin yaşamı, Marifetullah, Kamil makamıyla Nebi Rasullere ait olup, bizlere düşen, Bilinç düzeyimiz hangi derecede olursa olsun, ayağımızın kaymaması için, bize sunulan Hakikat – Şeriat dengeli yaşam tarzının **modellenmesidir** (Üsve-i Hasene).*

***** Hakikat değil, Şeriat son noktadır!**

Şeriat'a uygun yapılan her eylem, gerçekte, fenâ ve ardından gelen bekâ yaşantısının minicik bir modellemesi olup, Hakikat'imizi sezecek olan Birey yönümüze sağlam adımlarla yaklaştırmayı amaçlayan tohumlar! Hukuk'un uygulanması gereken bir noktada, kendi egomuzun arzusuna uymamak hâlihazırda *fenâ sürecinin alt yapısına katkı iken*, -çünkü Hakk egomuzun üzerinde tutuldu ve egonun arzusu yok edildi-; Çokluk âleminde, Allah'ın bize Nebi Rasuller aracılığıyla iletilmiş **hükmünü uygulamak** ise *bekâ sürecinin alt yapısına katkı oluyor*, -çünkü Allah'ın Zât/Hakikat boyutundan, KATINDAN edinilmiş en güzel, en hikmetli, en dengeli sesi, cevabı nefsimizi araya sokmadan Allah'ın isimler boyutuna uygulamış oluyoruz-.

Yani, iki talebin, Fenâ ve Bekâ-billah süreçlerinin Şeriat ile **iç içe geçirilip** adım adım beraber yaşatılması **Dengeyi** sağlayacak; tohum filizlenip hoş bir ağaç (14:24) olduğunda sarhoşluk vermeyen (47:15) bir meyve verecektir bizlere!

Ezcümle, dinin en basit gibi görünen öğütlerinden, diğer incelikli olanlarına kadar tüm vecibelerinin maksadı:

Hakk'ın Birliğini hisset, Halk'ın Birliğini sağla!.. Ne Vahdet'le sarhoş ol, ne de Kesret'te dağıl.

Kur’an’da Hırsızlığın cezası

28 Şubat 2015

*– Kur’an’da Maide suresi 38. ayette, gerçekten de **hırsızlık yapanların ellerinin kesilmesi** mi emrediliyor? Okuduğum tefsirlerin geneli kesilmesi gerektiğini söylüyor.*

Meal ve tefsirlerin genelinin bu şekilde çevrilmesi gayet normal. Hemen hemen hepsinin kaynağı 10 – 13. yy Arap – Fars kültürü ve otoritelerinin etkisinde yazılan tefsirler olup, güncel çeviriler de bu yorumların sınırları dâhilinde yapılıyor. Hâlbuki Kur’an’ı ve sözcüklerini **kendisine yorumlatınca** işin rengi belli olmakta. Benzer bir çözümleme gayreti, o dönemlerden beri gelen, **mezheplerin/tefsirlerin de ittifakla kabul ettiği, savaş esiri kadınların nikâhsız olarak alınabileceği** inancı ve bu inancın ayetlere yamanması konusunda olmuştu (Bknz. Kur’an’da Çok eşlilik ve Cariye kavramı).

Çözümlenecek daha birçok konu var.. Şimdilik şu aklımızda kalsın.

Allah Rasul’ü ve arkadaşlarının merkezinde ruh – mana, çeperlerinde şekil olan İslam (~ Barış, Düzeltme, Sevgi, Merhamet, Aydınlık) odaklı Din anlayışı sonrasında, çevre bölgelere yayılma sürecinde, çepere takılı kalan, işin ruhundan uzak **Harici bir bakış açısı** doğdu (birebir olarak, İslam tarihindeki meşhur Haricileri kastetmiyorum). İlk dönem İslam tarihinden hatırlanırsa, Allah Rasul’ünün vefatı ardından henüz **yirmi beş yıl** geçmişken, Harici zihniyet mızrakların ucuna takılan Mushaf yapraklarını *-Mü’minlerin Emiri Ali’nin onca gayretine rağmen-* Kur’an sanacak derecede Dinin ruhunu şekle – ritüele indirgemişti!

Benzeri bakış açısı hala yok mu? En popülerleri.. *Neden sağ elle yemiyorsun? Saçının şu kısmı görünüyor! Namaz’da oturduğunda sağ ayak parmaklarını kır! Kadınla tokalaşılmaz! İğne ucu kuru yer kalmayıncaya*

kadar yıkan! Abdestsiz okuma.. Bu sünnet sakalı değil... Müzik dinleme, Resim/Heykel yapma.. Ve binlercesi... Şekil içre şekiller.. Ana eksenden uzak, darbe üstüne darbeler..

*İşte, yorumların çeper eksenli olması, yani **Harici bakış açısı**nın etkisiyle, özellikle unut(tur)ulmuş olan bir konu var: **Kur'an'ın Sembol** (Kuş – Bilgelik) dili..*

İnsanı düşünmeye – yorum yapmaya sevk eden, zorlayan Kuş dili esintileri ve kullanımı dönemin zulümleri, karışıklıkları içerisinde kabuğuna çekilmek zorunda kalan ve süreçte oluşan ilk Sufi mekteplerinden bu yana kendini yaşatabildi.

Neyse, fazla uzatmadan asıl konumuza gelelim..

"Ves sariku ves sarikatu faktau eydiyehuma cezaen bima keseba nekalen minellah"/ "Hırsız Erkek ve Hırsız Kadın.. Kazandıklarına karşılık Allah'tan biribret/caydırma olarak o ikisinin ellerini kesin .." 5:38

"Vellezine kesebüs seyyiati cezaü seyyietim bi misliha"/"Kötülük kazananların karşılığı, kötülüğün misliyledir" 10:27 ayeti uyarınca da, misliyle yani, benzer, aynı cinsten bir ceza vermek; Kur'an **müteşabihine, iç örgüsüne, bütünlüğüne yani** Ruhuna daha uygun (Bknz. Muhkem ve Müteşabih ayetler).

Hırsızlığın, haksız kazancın cezası = karşılığı fiziksel olarak "***el kesme***" şeklinde olsa idi, suç ve ceza birbirine denk düşmeyecekti! Ayrıca, elin fiziksel olarak kesilmesi, daha **caydırıcı olabilse de**, kişi ıslah olduktan sonra geri dönüşü imkânsız, toplum içinde atıl/işlevsiz bir hale getirebilme ihtimalini de ortaya çıkarıyor ki, bu da Barış – Selamet – Düzeltme odaklı Dinin paradigması açısından uygun değil.

*Hele hele, kasten adam öldürme suçlarında dahi, kısas (= idam talebi) hakkı bulunan maktulün ailesine **affetme olanağını** veren Kur'an ruhuna..*

Peki, şimdi gelelim ayeti, kendini tefsir eden, açan, açıklayan Kur'an'ın (6:65, 6:114, 7:52, 11:1, 16:89, 17:41, 17:89, 24:34, 25:33, 36:69) kendisi ile anlamaya.. Yani sözü Kur'an'a bırakalım..

El kesme cezası?

Kur'an'da gerek "El" (Arapçasıyla "Yed" sözcüğünü); gerekse "Kesmek" (Arapçasıyla "KaTeA" kök) sözcüğünü taradığımızda Kur'an'da **hem literal hem de mecazi** anlamlarla kullanıldığını görüyoruz.

Kaf-Ta-Ayn kökünün Kadim sözlüklerdeki (El-Müfredat fi Ğarîb El-Kur'an, Lisânul Arab, Tâcul Arûs) tüm anlamları ve Kur'an'da türetilmiş tüm kelimeler için tıklayınız.

Kaf-Ta-Ayn ق ط ع

kesmek, ayırmak, bölmek, ayrılmak, ayırmak, devre dışı bırakmak, devam edememek, çekilmek, yıkmak, çürümek, son vermek, durdurmak, bitirmek, devam etmemek, başaramamak, durmak, durdurulmak, engellenmiş, bir son vermek, parça, kısım, bölüm, bir bütünden kesilmiş kısım

Türkçe'ye girmiş türevler: kıta, kat, ikta, inkıta, kati, maktu, mukataa, maktuen, kat´a, katiyen, katiyet, katiyetle

"El = Yed" sözcüğünün gelebileceği iki olası kökün tüm anlamları ve bu kökten türemiş tüm Kur'an kelimelerini incelemek için bağlantılara (Bknz. Ye-Dal-Ye, Elif-Ye-Dal) tıklayabilirsiniz.

Fakat ilginç bir detay var!

"KaTaA", "Kesmek" fiilinin **şeddeli/şiddetli**, yani Arapça dilbilgisi ile **Tef'il formu**> "KaTTaA" çekimi Kur'an'da hemen hemen hep **fiziksel bir kesim** olarak kullanılıyorken, şeddesiz "KaTaA" formu ise hemen hemen hepsinde fiziksel olmayan, **mecazi bir kesim (ilişkiyi kesmek, devre dışı bırakmak, son vermek, engellemek)** olarak kullanılıyor.

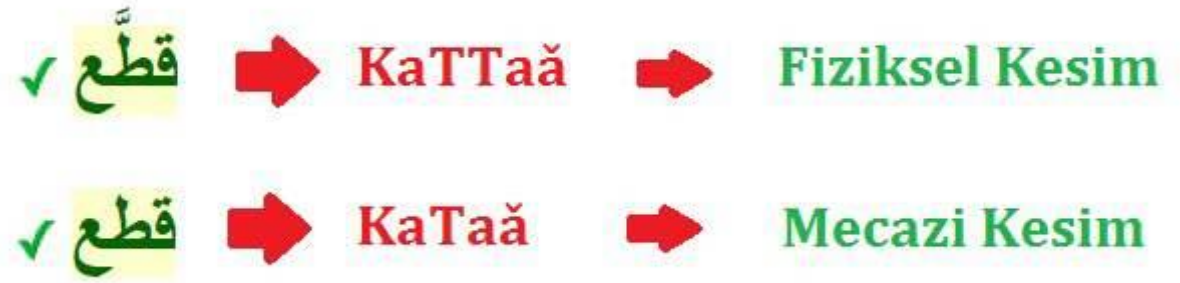

Tef'il kalıbı *bir eylemin çok, aşırı veya şiddetli yapıldığını bildirir Arapça'da.*

Maide suresi 38. ayette ise şeddesiz/şiddetsiz formu kullanılıyor! Yani, mecazi bir kesme söz konusu.. **Bu sözcüklerin dönemin halkının gündelik kullanımında olduğunu da unutmayalım!**

Mecaz olarak alınması gerektiğine bir diğer delil de, ayette geçen **"eydiye humā = o ikisinin ellerini"** ifadesi..

Türkçe'mizde olmayan bir kullanım Arapça'da var.. Arapça'da çoğul denilince akla en az 3 tane olan gelir.

yed: *bir el*

yedā: *iki el*

eydiye: *(üç ve daha fazlası) eller*

eydiye–humā: *o ikisinin (üç ve daha fazlası) elleri*

Mecazi alınmadığı takdirde, kadın, erkek her bir hırsızın en az 3 eli varmış ve kesilmesi gerekiyormuş gibi aykırı bir anlam çıkıyor. Geleneksel anlayışın yorumladığı şekliyle ayette, tek bir elin hem de sağ elin kesilmesi gerektiğine dair bir emare/karine bulunmuyor.

İfadenin şöyle olması gerekirdi: *O ikisinin **bir elini** > **yede**-humā..*

Veya.. *O ikisinin **sağ elini** > **yemîne**-humā..*

Ama bırakın tek bir eli, fiziksel olarak anlaşıldığı takdirde bir kişi için en az 3 el mevzu-bahis, –***belagat açısında böyledir*** desek bile- gene de hırsızın tüm ellerinin kesilmesi gerekiyor!

Peki, **"El" nedir, mecazi anlamda?**

Kur'an'da bu kullanıma çok örnek var; yukarıdaki bağlantılardan incelenebilir; ama hemen herkesin ezberinde bulunan Tebbet/Ebu Leheb süresine gidelim..

*Tebbet yedâ > **İki eli** kurusun!*

Peki, neymiş o kuruyacak olan iki el?

mâ ağnâ an-hu : ona fayda vermedi, zenginlik sağlamadı

mâlu-hu : onun malı

ve : ve

mâ keseb : kazandıkları

İnsan için olunca **Malı ve Kazançları.. Yani mali, ekonomik gücü!**

*Bir başka örnek.. "yakbidune **eydiye**-hüm" (infak etmemek/paylaşım yapmamak/harcamamak için) **ellerini** sıkarlar. (9:67)*

Demek ki, 5:38'de hırsızlık yapanın mecazen kesilecek/engel koyulacak/el konulacak olan eli > **Malı ve Kazançlarından olacak. Hırsızın ekonomik gücünün bir daha bu suçu işlemeye niyetlenmeyeceği/caydırıcı olacak şekilde derecede kısılması veya erişiminin engellenmesi.** Bunun ölçüsüne karar verecek olansa **Hikmeti = Çağa/Bölgeye/Örfe göre Hüküm** çıkarmasını bilen **Mümin = Toplumuna Güven veren** Kamu Otoritesi olacaktır. Kur'an'ın mecazi, esnek ifadeleri her çağa, ortama,

şarta uygun olarak yorum zenginliğinin/içtihadın üretilebilmesi için onlara sunulmuştur. Rasul'ün müminlere, Kitab'ın ve Hikmet'in Ruhunu öğretme çabası da bu minvalde idi!

Peki, hırsızın ekonomik gücü yoksa?

İslam (Huzuru sağlama, Düzeltme) sisteminde öncelikli faaliyetlerden biri, malın – paranın tekelleşmesini engellemek, kişi başına düşen gelir dağılımını olabildiğince birbirine yakınlaştırmak, fakirliği ortadan kaldırmak. Mekke dönemi ilk inen ayetlerde bu vurgu bariz bir şekilde okunabilir..

Hırsızlığın cezası/karşılığı da diğer hukuki ayetler gibi Medine döneminde, Asr-ı Saadet'in yaşandığı, fakirlik kavramının silinmek üzere olduğu bir dönemde açık edilerek uygulanmıştır.

Ekonomik güç elde edemeyen ve toplumunca da umursanmayan bir insan hırsızlık yaptığında, hırsız olarak etiketlenebilir mi?

5:38 ayetinde geçen *es sariku ves sarikatu* sözcüklerinin başındaki **"el" takısı** ile özel bir anlam yüklenip belirginleştirilerek, **herhangi bir hırsız** değil, (açlık – yoksulluk – imkansızlık gibi hem de) **hiç bir gerekçe olmadan (belki de bir kaç defa) hırsızlık yapan kişi** kastediliyor!

"el" takısı, *Türkçe'mizde örneği olmayan, İngilizce'deki "the" takısı gibidir.*

sarikun ve sarikatun > Meslek edinmeden bir kereliğine veya insani gerekçelerle hırsızlık yapmak zorunda kalan erkek/kadın (12:73)

es *sariku v**es** sarikatu > İnsani gerekçesi, ihtiyacı olmadan, hobi olarak veya bir kaç defa hırsızlık yapan, hırsızlığı kanıtlanmış erkek/kadın.*

Yani, hırsızlık yapmak ile hırsız vasfı ile etiketlenmek arasında nüans var.

İslam esaslı Adil – Hakkani – Sosyal Devlet anlayışlarında fakir insan bırakılamaz, bıraktığına ise bu tipte bir ceza uygulanamaz. Hırsızlık

yapmak zorunda bırakılmış bir ihtiyaçlının kısılacak eli de doğal olarak farklı yorumlanacak ve olacak (nezaret ?, ıslah ?, imece ? gibi), diğer yandan, asıl olarak da hırsızlığı ortaya çıkartan gerçek ve gerekçelerle mücadele edilecek ve bu **güçleri engelleme** yoluna gidilecektir.

Konuyu, Yakup Peygamberin ve ahalisinin uyguladığı hırsızlık cezası ile bitirelim:

(Mısırlılar) ***Dediler ki: "Eğer yalancı çıkarsanız hırsızlığın cezası nedir?"***

(Yakub'un oğulları) ***Dediler ki: "Onun cezası:*** *(çalınmış olan Kral'ın su tası)* ***kimin yükü içinde bulunursa o*** *(yükün sahibi)* ***tutuklanır... Zâlimleri işte böyle cezalandırırız!"*** (12:74-75)

Hakikati, Allah katındadır.. Selam ve Sevgiler.

Kur’an’ın dili, Arapça mı?

7 Temmuz 2015

İnna enzelnahü ***kur’ānen arabiyyen*** *lealleküm ta´kilun / Biz Kitabı,* ***aklınızı çalıştırasınız diye****,* ***Arapça bir Kur’an olarak*** *indirdik. 12:2 (Geleneksel çeviri)*

Kur’anla muhabbet eden birçok kişinin karşısına bu ayet çevirisi çıktığında şaşırmış ve düşünmüştür diye tahmin ediyorum. **Evrensel Mesaj, ancak Arapça inmiş ve iletilmiş olduğu takdirde mi aklımızı çalıştırabiliyoruz!?** Arapçanın üstün veya kutsal olduğunu ima eden bir meal açıkçası.. Bizlere ezberletilen, Arapçayı vaftizleyen anlayış da bu doğrultuda değil mi zaten? *Arapça o kadar zengin bir dil ki, insanın akledebilmesine de en uygun dil olacağından Kur’an da bu dilde indirilmiştir*. Hatta cennette konuşulacak dildir de o!

Arapçanın tartışılmaz zenginliğini, hakkını vererek.. Peki, “*Bu Kur’an da* ***zulmedenleri uyarsın****, güzel davrananlara müjde olsun diye Arap dilindedir.” (46:12),* “***sorumluluk alıp korunabilesiniz*** *diye Arapçadır.”* 39:28) ifadelerine ne demeli? **Zalimler ancak Arapça ile mi uyarılabiliyor, gerçeği onaylayanlar Arapça ile mi sorumluluk alabiliyorlar?** Veya İlahi Mesaj sadece Arapçanın konuşulduğu diyarlara mı beyan edildi? O bölgelerde mi zalimler ve güzel davrananlar var?

Diyelim ki, Arapçanın üstünlüğünü ortaya çıkarmak gibi bir gaye yok Zikir’de -ki çelişki/şüphe doğurur içinde – o halde neden böyle bir **açıklama gereği** duyulmuş?! Örneğin, Türkçe konuşan, yazan şu satırların aktarıcısı olarak, Türkçeyi anlayan sizlere şöyle bir cümle kullansam: *Bu cümleleri size Türkçe olarak aktarıyorum ki aklınızı çalıştırabilesiniz, anlayabilesiniz! ??* Bu Türkçe bilen-konuşan sizler için lüzumsuz bir açıklama olmaz mı? Mushaf’ın, Rasul’un dilinin Arapça olduğunu zaten biliyoruz? Neden bu ekstra açıklama?

Kur'anın Ruh/Mana/Sîret, Sema'da; Mushaf'ın Şekil/Kap/Sûret, Arz'da olduğunu unutmadan.. Tüm meallere aksetmiş, tekrarlana-kopyalanagelen, açık bir çeviri hatasının var olduğu aşikâr, kanaatimce. Bu nedenle biraz tahlil etmek istiyorum ayeti.

Kimi okur için belki sıkıcı gelebilecek detaylar olacak, biliyorum; ama detayları talep eden kıymetliler için de aktarmak durumundayım. Hoşgörüle.. Ayrıca bu cümleye şartlanmayın lütfen :).

Arapça bir Kur'an olarak çevrilen ***kur'ānen arabiyyen*** bir sıfat tamlaması, ilk olarak.. İsim tamlaması değil. Yani, ***arabiyyen***, sıfat tamlamasının sıfat bölümü. ***kur'ānen*** sözcüğü ile ifade edilen olgunun bir vasfına işaret ediyor. **Bir isim olan "Arapça, Arap dili, lugatı" anlamına gelmiyor**. Bunun yerine **iletişim/beyan dilinin sıfatını, vasfını, nasıllığını niteliyor**.

arabiy kelimesinin kökü olan **Ayn-Ra-Be**, Arapçada, **"saf, kusursuz, çelişkiden uzak, fasih"** anlamına gelir. Kökün olası anlamları ve Kur'anda kullanım yerleri için bknz. Ayn-Ra-Be. Sözcük sonuna gelen ***-iy***, nisbet eki ise ait olduğu aileyi, tarzı belirtiyor.

Ayn-Ra-Be ع ر ب

saf, açık, sade, yalın, pürüzsüz, hatadan-kusurdan uzak, berrak su; farklı-ayırt edici, fasih, açıklayıcı konuşmak, fesahat; tutkulu, aşk dolu, neşeli, hayat dolu, coşkulu akan nehir; Arap, Arapça, Araplaşmak

Türkçe'ye girmiş türevler : Arap, irap (Arapça sözcüklerin kurala uygun çekilmesi)

Kur'an sözcüklerinin tahlillerinde atlanmaması gereken bir diğer nokta da, kelimelerin sadece **sözlük anlamları**yla yetinmeyip; **kendi kendini tefsir eden** Kur'anın, ek açıklamaları/açılımları ile **mananın pekiştirilmesi** olmalı.

arabiy ailesinin **tersini**, ***a'cemiy*** olarak okuyoruz Zikir'de (41:44). ***a'cem*** sözcük kökü, **"dili iyi konuşamamak; anlatımda eksikliğin, hatanın, pürüzün olması; açık, seçik olmayan, özrü – engeli, eğrisi – büğrüsü olan"** demek.

Sözcüğe, Kur'anın da onay verdiği anlamların zıtlarını da hesaba katar isek, ***arabiy*** kavramının anlam küresi ortaya çıkıyor: **"detay verilmiş, ayrıntılanmış** *(fussilet)***"** *(41:44);* **"eğri büğrüsü, pürüzü, sapması, çelişkisi olmayan** *(ğayra zī ivecin)"* (39:28); **"farklı farklı biçimlerde her türlü açıklaması olan** *(sarraf)***"**. Görünen o ki, **arabiy** oluşu gereği İlahi Bilgi, **arabiy** konseptinin ne demek olduğunu da açıklıyor, açıyor, tefsir ediyor!

Gelelim tamlamanın ikinci, isim kısmına..

kur'ānen sözcüğü, **Kur'an** olarak Özel bir isim olarak çevriliyorsa da, başında Arapçadaki "El" takısıyla "belirlinerek" gelmediğinden, direkt olarak **Özel isim** olan **El-Kur'an**'ın bizatihi kendisini değil; "belirsiz" (nekre) oluşu nedeniyle **herhangi bir *kur'ān*** kastedilir.

*İngilizcede, a book, The book; Türkçede, bir dağ, Ağrı **D**ağı deyişleri arasındaki anlam farklarında olduğu gibi.*

Hatta gene El-Kur'an'ın ifadesiyle *Allah'a ulaşmayı dilemeyenler* menfaatlerine ters geldiğinden Bu'ndan başka bir *kur'ān* getirmesini isterler Rasul'den (10:15)!

Peki, ***kur'ān*** ne demektir?

En yüzeysel bir çeviri ile **"yoğunluklu okunan"** demek.

*Kaf-Ra-Elif kökünden türeme edilgen bir isim **kur'ān**. **ān** eki, aşırılık, yoğunluk anlamı katıyor. Merhameti, Sevgisi, Yumuşaklığı **çok yoğun** anlamındaki "Rahm-**ān**" sözcüğünde olduğu gibi..*

Tabi, sözcüklerin geldiği kökü kavrayabildiğimiz takdirde türetilen mefhumun da menzilini idrak etme olasılığımız artıyor.

Kaf-Ra-Elif ق ر ا

okumak; derlemek, biriktirmek, yığmak, biriktirip dağıtmak; anlatmak, açıklamak, izah etmek, nakletmek; araştırmak, soruşturmak, incelemek.

~ Aramice ḳarā קרא çağırma, seslenme

Türkçe'ye girmiş türevler : kari, kuran, kıraat, kıraathane

Geleneksel olarak verilen ilk mana "Okumak", tamam; ama bu nasıl bir OKUMA'dır?

1400 yıl öncesinin atmosferinde kastedilen, günümüz dünyasında anlaşıldığı üzere; örneğin, herhangi bir yazıyı kendi kendimize okumak mıdır sadece? Kök sözcüğün anlam uzayına dikkat ettiyseniz, cevabı hayır!

Bir süreç göze çarpıyor ve süreç içi modülleri şu şekilde..

Araştırma | Soruşturma | İnceleme > Yığma | Biriktirme > Derleme <> Nakletme | Açıklama..

Evet, işte bu sürecin tamamına OKUMA (*karea*) deniliyor Kök Arapça'da!. Yani, mana, bir kitap/yazı okumaktaki kadar sığ değil. Sanırım *kıraathane*nin de gerçek manası ortaya çıkıyor! :)

*Harflerin bir araya gelerek/toplanarak cümleleri/manaları oluşturması ve seslendirilmesi de bu nedenle OKUMA (**karea**) olarak adlandırılmış. Benzer şekilde periyodik olarak rahimde toplanan ve sonra atılan âdet kanına aynı kökten **kurū'in;** bir yerde bir araya gelerek oluşan insan nesillerine (kasaba, kent gibi) **karye,** (şehir, ülke) **kurā** denilmiş.*

Şimdi, bütün bu OKUMA sürecini dikkate alıp yoğunlaştırılmış halini düşünelim. Örneğin, Matematik, Fen, Sosyal Bilimler alanında veya herhangi bir meslekteki tecrübe.. İşte size herhangi bir dalda ***kur'ān*** konsepti!

*Kimi filolog ve etimologlar **kur'ān** mefhumunun benzer içerikle o dönemde İncil'in dili Aramicenin konuşulduğu Mısır – Filistin – Kenan bölgesi kültürlerde de kullanıldığını savlamıştır (Aramice karşılayan sözcük **ḳeryānā**.*

Kalbin – aklın aktif bir biçimde işletildiği, sonucunda sezgisel yönümüzün de açıldığı BEŞER boyutumuzla bu konsept kapsamında, OKUMAlarda ***a'cemiy***likler olabilir, aracısız/korumasız gelen ilhamlarda yanılgılar olabilir iken.. (Ayrıca lütfen bknz. Allah'ın Beşer ile konuşması).

BEŞER boyutunun ötesinde, RUH üflenerek ADEM'liğini başlatmış, Tekamül ettirici/Geliştirici Rab tarafından ilahi program doğrultusunda yetiştirilen (93:7), resmin bütününü görebilme meleğine/yetisine/aracına sahip bir RASUL üzerinden ise.. Öz – Hayat – Vicdan – Evrensel Değerler OKUMASI'na dönüşüp ÖZ-den SIZDIĞINDA da -yukarıda tanımlanan anlamlar yelpazesinde- ***arabiy*** vasfı sunuluyor Halka, Hak'tan!

Ve ***kur'ānen arabiyyen*** **olarak Rasul'ün zihnine inzal olan/işlenen, her Salāt vakti = Vahiy Eğitimi toplantılarında vaaz edilen El-Kur'an.**

İkra/Oku emri tüm hayatınca yankılanmış ve Rasulün **ben-ötesine taşmış Aşkın zihinden** Kâinat Kitabı/Kaydı ile kurulan içsel örgü, **Okuma katmanları**nı ortaya çıkarmış. Çünkü OKUMA, Kâinat ayetlerini toplayıp ilahi bağı, bağlantıyı keşfetmek idi!

*Yani, **parçanın Bütünle alakası** kurulmuş, Holografik bağ, Holistik bakış deşifre edilmiş! Evrenle, her bir diğer şey ile Senin bağın – alakan. Çünkü Seni Alak'tan, alakadan – ilgiden – Evrensel iç dokudan > Sevgiden yarattı, Rahmeti kendine yazdı (6:12) O.*

kur'ān kelimesi, sıkıştırılmış, deyim yerindeyse zip-lenmiş **mana katmanları** barındırır tanımı gereği!

Ne diyordu ayet?

ateynake ***seb´an minel mesani*** (15:87) > İç içe kıvrılmış, katman katman, katmerli anlamlardan çok sayıda, yani **katmansal okuma**yı verdik sana (Bknz. Muhkem ve Müteşabih ayetler).

mesani > *isna kökü; bir şeyin üzerine bir başka bir şey koymak, ikilemek, katman atmak, katmerlemek. Kıvırmak, bükmek.*

Rabb'in adıyla, Rasul'ün bütün bu Katmansal OKUMA'larının beşeriyet yönüne tercümesi, yansıması, nakledilmesidir Mushaftaki Arapça yazılı ayetler. Doğanın dilinin, döngülerinin, süreçlerinin, manaların **kodlandığı** seçilmiş sözcükleri ile! **İnsanı düşünmeye – sezgiselliğe, yorum yapmaya sevk eden, zorlayan Evrenin Sembol dili** ile. Tefekkür edenlere kendini açan, tembelliği tercih edenlere kapatan Kuş dili ile!

Ve böylece, ayet levhalarıyla akledenlerin, yani **düşünceler, kavramlar arası bağlantılar kuranların** bir türlü sonu gelmeyen katmansal keşifleri, çıkışları da mümkün olabiliyor.

kur'ānen arabiyyen, zihni gürültülü, vicdanının üzeri tozlu beşeriyetin duymakta zorlandığı, her an tekamül eden, ataletin olmadığı **Doğadaki dil**.. Aldığı Vahiy ile iş gören ARI'dan, atomlardaki cümbüşten OKUyabilirsiniz onu.

kur'ānen arabiyyen, salt Muhammed Rasulullah'ın değil, tüm Rasullerin öğrendiği **incelikli lisan (Kuş = Bilgelik dili)**.. Çünkü Vahiy, Cebrail, yani Kâinat'ın sessiz dili, her dokusuna sinmiş zekâsı, bilinci (*logos*), Rasullerin Varlıkla en yakın olduğu, temas ettiği noktadan zihin kabına ilahi cereyandır. **En yüksek ufukta** (53:1-18) varlığın derinliğiyle, derinlikli, çok yönlü, evrensel ve zaman-üstü etkileşiminin, karşılıklı yankılaşmanın ürünü.

El-Kur'an Arapça değildir ve Arapça inmemiştir. Vahiy dili, Evrenin dili, Evrendeki dildir, ARI'nın muhatap olduğu.. Mushaf'tır, Rasulün dilinden dökülendir Arapça olan sadece..

Bitirirken, ayetimize (12:2) bu minvalde şerh ederek yeniden dönersek..

*Süregelen ve süregiden tüm doğal süreçleri, doğa kuvvetleri ile Şuurlu – Kudret sahibi Tümel Varlık **[Biz],** bu süreçlerin Yaşam Ağacına, Kâinat a dokuduğu, kodladığı Evrensel Kayı*tları **[El-Kitabı]**, İnsan – Toplum – Kâinat – Allah arasında, her çağa – şarta uygun, Tefekkür semasında yükselten sonugelmez bağlantılar kurabilesiniz, çözümler üretebilesiniz diye; gerekli her türlü açıklamayı, detayı; pürüzü, sapması, çelişkisi olmadan, farklı farklı biçimlerle nakleden, öğreten/eğiten İlahi bir birikim olarak *Rasul'ün içine işledi/size ikram etti.*

El-Kur'anı değerlendirebilmek nasip ola!..